

جلد سوم

مآثر الامرا

تالیف

نواب مصمم الدوله شاه نواز خان

بتصحیح

جناب مولوی مرزا اشرف علی

دام افاضتہ

مدرس مدرستہ عالیہ کلکتہ

از طرف ایشیاٹک سوسائٹی بنگالہ

در مطبع آرڈر گائیڈ

واقع

کالکتہ

جلد طبع ہوا

سنہ ۱۲۰۹ ہجری

SN NO 030 574

فہرست مضامین مآثر الامرا جلد سوم

مفہات

۱	..	..	..	خان مہتر مکائی
۳	..	..		خان پسر ملک عنبر حبشی
۱۰	..	..	...	خان میر ظریف
۱۲	..	..		خان میرزا ہدایت اللہ
۱۸	..	..		خان آقا افضل امفہانی
۲۱	..	..		خان خواجہ سرا
۲۲	..	:	..	نگ خان (رہیلہ)
۲۶	..	..		خان پسر باقر خان نجم ثانی
۲۸	...	..	..	خان
۳۰	..	..		نگ خان میانہ حسین خان نام
۳۲	..	..	..	خان شیخ مخدوم صدر
۳۳				خان محمد صالح و مخدوم خان محمد جمال الدین
۳۴	..	..	..	خان برہان الدین
۳۸	..	..	..	خان میر ہادی
۴۰				خان بہادر عالمگیر شاہی محمد صادق نام

Sl. No. 5305/4

مقالات	اذکار
۴۸	سرا بهادر خان
۵۰	قاسم محمد خان نیشاپوری
۵۲	قتلق قدم خان قرادل
۵۳	قدر خان
۵۴	تیا خان کنگ
۵۶	قطب الدین خان
۵۹	قاسم علی خان
۶۱	قریش سلطان کاشغری
۶۲	قاسم خان میر بحر
۶۶	قطب الدیجی خان شیخ خوبن
۶۹	قلیچ خان اندجانی
۷۴	قلیچ خان میر ابوالقاسم نمکین
۷۸	قاسم خان پسر میر مراد جوینی
۸۲	قباچاق خان امان بیگ شقاول
۸۵	قزلباش خان افشار
۸۸	قزاق خان باقی بیگ اوزبک
۸۹	قاضی محمد اسلم
۹۲	قلیچ خان تورانی
۹۵	قاسم خان محمد قاسم زبیری قاسم خان میر بحر

صفحات	اذکار
۹۹	قباد خان میر آخور
۱۰۲	قطب الدین خان خویشگنی
۱۰۹	قوام الدین خان اصفهانی
۱۱۵	قلعه دار خان مرحوم
۱۲۰	قلاچیر خان خواجه عابد
۱۲۳	قاسم خان کرمانی
۱۲۶	قطب الدین خان خویشگنی عرف پایزید
۱۳۰	قطب الملک هید عبدالله خان حسن علی
۱۴۰	قادر داد خان بهادر شیخ نور الله
۱۴۱	قطب الدوله محمد انور خان بهادر
۱۴۴	کمال خان ککهر
۱۴۸	کاگر علی خان
۱۴۹	کنور جگنت سنگهه
۱۵۰	کشن سنگهه راتهور
۱۵۲	کاگر خان عرف خانجهان کاگر
۱۵۳	کار طلب خان
۱۵۵	گنج علی خان عبد الله بیگ
۱۵۶	کیورت سنگهه
۱۵۹	کامگار خان

مفحات	اذکار
۱۶۱	لشکر خان محمد حسین
۱۶۳	لشکر خان ابو الحسن مشہدی
۱۶۸	لشکر خان عرف جان نثار خان
۱۷۱	لطف اللہ خان
۱۷۲	لطف اللہ خان صادق
۱۷۹	مصاحب بیگ
۱۸۲	ملا پیر محمد خان شردانی
۱۸۶	میر شاہ ابو المعالی
۱۹۲	محمد سلطان میرزا
۱۹۹	مہدی قاسم خان
۲۰۲	محمد قاسم خان بدخشی
۲۰۴	محمد قلی خان توقباتی
۲۰۴	محمد قلی خان برلاس
۲۰۷	مچنون خان قاقشال
۲۱۱	میر محمد خان مشہور بہ خان کلان
۲۱۶	معین الدین احمد خان فرنخودی
۲۱۷	مہر علی خان سلدوز
۲۱۸	میرزا میرک رضوی
۲۱۹	محمد مراد خان

صفحات	انکار
۲۲۱ ..	مظفر خان تربتی خواجہ مظفر علی نام
۲۲۷	میر معز الملک اکبری
۲۳۱	میر علی اکبر موسوی
۲۳۲	میرزا شرف حسین امراری
۲۳۸	محب علی خان
۲۴۶	معصوم خان فرنخودی
۲۴۹	میر گیسوی خراسانی
۲۵۲	مخدوم الملک ملا عبد اللہ انصاری
۲۵۷	میرزادہ علی خان
۲۵۸	میرزا فولاد برلاس
۲۶۵	میرزا سلیمان حاکم بدخشان
۲۷۷	محب علی خان رهناسی
۲۸۵	میر شریف آملی
۲۹۰	میر مرتضی سبزواری
۲۹۲ :	معصوم خان کابلی
۲۹۶	میرزا مظفر حسین مقوی
۳۰۲	میرزا جانی بیگ ارغون حاکم قہتہ
۳۱۴	میرزا یوسف خان رضوی
۳۲۱	مادھو سنگھ کھرواہہ

مفحات	انکار
۳۳	میر حسام الدین بدخشانی
۳۴	مخصوص خان چغتای
۳۶	معصوم بهکری - نامی تخلص
۳۹	میرزا شاهرخ
۳۵	میر خلیل الله یزیدی
۴۲	محمد قلی ترکمان
۴۴	مہتر خان انیس نام
۴۵	میرزا غازی بیگ
۴۸	میران صدر جهان بهانی
۵۱	میرزا چین قلیچ
۵۴	میرزا فریدون خان برلاس
۵۵	مجتہد خان شیخ قاسم فتحپوری
۵۵	میرزا علی بیگ اکبر شاہی
۵۸	میر جمال الدین انجو
۶۰	میرزا راجہ بہادر سنگھ
۶۱	میر فضل الله بخاری
۶۵	معظم خان شیخ بایزید
۶۶	محمد ثقی مہم ساز مخاطب بہ شاہ قلی خان
۶۹	ملا محمد تہتہ

مذہبات	انڈیا	۹	۸	۷	۶
۳۷۲	...	...	...	...	محمد خان نیازي
۳۷۶	...	...	...	...	مظفر خان میر عبد الرزاق معصومي
۳۷۹	...	...	...	...	مقرب خان شیخ حسن معروف به حسن
۳۸۲	...	...	...	...	مرتضیٰ خان حسام الدین انجو
۳۸۴	...	...	...	...	مصطفیٰ بیگ ترکمان خان
۳۸۵	...	...	...	...	مہابت خان خانان سپہ سالار
۴۰۹	...	...	...	...	مختار خان سبزواری
۴۱۳	...	...	...	...	میر محمد امین میر تیمور شہرستانی
۴۱۹	...	...	...	...	محمداور خان پسر محمداور خان چرکس
۴۲۱	...	...	...	...	مرشد قلی خان ترکمان معروف به مروت خان
۴۲۸	...	...	...	...	مخلص خان
۴۳۱	...	...	...	...	معتمد خان محمد شریف
۴۳۴	...	...	...	...	مہرزا (سگم صفوی
۴۴۱	...	...	...	...	موسیٰ خان صدر
۴۴۲	...	...	...	...	مبارز خان درہیلہ
۴۴۵	...	...	...	...	مہیس داس راتھور
۴۴۷	...	...	...	...	میر سید جلال صدر
۴۵۲	...	...	...	...	محمد زمان طهرانی
۴۵۳	...	...	...	...	مادھو سنگھ ہادا

مفحات	انکار
۴۵۶	میرزا دالي
۴۶۰	مکرمات خان
۴۶۲	کیفیت بلد شاهجهان آباد
۴۷۷	میرزا حسن مغوی
۴۷۹	مرتضی خان سید نظام
۴۸۲	معتقد خان میرزا مکی
۴۸۵	میرزا عیسیٰ نورخان
۴۸۸	محمد علی خان محمد علی بیگ
۴۹۰	مغل خان پسر زین خان کوکه
۴۹۲	میر شمس
۴۹۳	مرشد قلی خان خراسانی
۵۰۰	ملکوت خان
۵۰۳	معمور خان میر ابو الفضل معموری
۵۰۹	مکذ سنکمه
۵۱۰	معمد خان محمد صالح خوافی
۱۱	مبارک خان نیازي
۱۳	میرزا ابو سعید
۱۶	مصطفی خان خوافی
۱۸	میرک شیخ هروی

مذکرات	انکار
۵۲۰	مالو جي و پرسوجي
۵۲۴ ...	ملا علاء الملک توني مخاطب به فاضل خان
	مير محمد سعيد مير جملہ مخاطب به معظم خان
۵۳۰	خانخانان سپہ سالار
۵۵۵	ميرزا نوذر صفوي
۵۵۷	ميرزا ابو المعالي
۵۶۰	محمد صالح تر خان
۵۶۲	ملا احمد ناپتہ
۵۶۶	مخاص خان قاضی نظاما کرھردوي
۵۶۸	ميرزا راجہ جيسنگھہ کچھواہہ
۵۷۷	محمد قلبي خان نو مسلم
۵۸۱	ميرزا سلطان صفوي
۵۸۳	ميرزا مکرم خان صفوي
۵۸۶	ميرزا خان منوچھر
۵۹۰	مہابھت خان ميرزا لہر اسپ
۵۹۵	مہبارز خان ميرگل
۵۹۷	مرتضی خان سيد شاه محمد
۵۹۹	مہاراجہ جسونت سنگھہ راتھور
۶۰۴	مير سيد محمد حشمتي تهرجي

مذبحا	م	اذکار
۱۱	...	ملفوظ خان میر ابراهیم حسین
۱۳	...	محمد امین خان میر محمد امین
۱۰	...	مختار خان میر شمس الدین
۱۳	...	مغل خان عرب شیخ
۱۵	...	محمد علی خان خانسامان
۱۷	...	مهابت خان حیدر آبادی
۲۳	...	موسوی خان میرزا معز
۱۳۶	...	محمد بدیع سلطان
۱۳۷	...	مصطفی خان کاشی
۱۴۱	...	مخلص خان
۱۴۴	...	مرتضی خان سید مبارک خان
۱۴۶	...	مکتشم خان میر ابراهیم
۱۵۰	...	مطلب خان میرزا مطالب
۱۵۳	...	میرزا مغوی خان علی نقی
۱۵۴	...	منور خان شیخ میران
۱۵۵	...	مختار خان قمر الدین
۱۶۲	...	میر احمد خان
۱۶۶	...	محمد اسلم خان
۱۶۷	...	منعم خان خانخانی بهادر شاهی

صفحات

اذکار

۶۷۷	...	...	...	...	میرزا محمد هاشم
۶۸۲	...	...	...	...	محمد مراد خان
۶۹۲	...	...	...	...	میرزا شاهنواز خان مغوی
۶۹۵	...	...	...	...	مکرم خان میر اسحق
۷۰۱	...	...	...	...	میر رئیس غازی
۷۰۶	...	...	...	...	محمد یار خان
۷۱۱	...	...	...	...	میر جمله خانخانان
۷۱۳	...	...	...	...	مرحمت خان بهادر غضنفر جنگ
۷۱۵	...	...	...	...	مرحوم میرزا محمد کاظم خان مغفور
۷۲۹	...	...	...	...	مبارز خان عماد الملک
۷۴۶	...	...	...	...	معز الدوله حیدر قلی خان
۷۵۱	...	...	...	...	مؤتمن الملک جعفر خان
۷۵۵	...	...	...	...	مহারاجه اجیت سنگھ راتھور
۷۶۰	...	...	...	...	میر احمد خان ثانی
۷۶۵	...	...	...	...	معز الدوله حامد خان بهادر ملایک جنگ
۷۶۹	...	...	...	...	احمد غیاث خان بهادر
۷۷۱	...	...	...	...	احمد خان بنگش
۷۷۴	...	...	...	...	مؤتمن الدوله اسحاق خان
۷۷۶	...	...	...	...	متهور خان بهادر خویشتگی رحمت خان نام

مفردات	ادکار
۷۹۳	مختشم خان بهادر میر محمد خان
۷۹۴	مقرب خان
۸۰۱	مبارز الملک سر بلند خان بهادر دلاور جنگ
۸۰۷	محمد الدوله عبدالاحد خان
۸۰۹	نہایت خان عرب نام
۸۱۱	نور قلیچ پسر التون قلیچ خان
۸۱۲	نقیم خان میر غیاث الدین علی
۸۱۷	نور الدین قلی
۸۱۸	نظر بہادر خویشتگی
۸۲۱	نجات خان میرزا شجاع
۸۲۸	نوازش خان میرزا عبد الکافی
۸۳۰	نامدار خان
۸۳۳	ناصر خان محمد امان
۸۳۵	نصیر الدوله ملاہمت جنگ
۸۳۷	نظام الملک آصف جاہ طب ثراء
۸۴۸	نظام الدولہ بہادر ناصر جنگ شہید (رحمہ اللہ تعالیٰ)
۱۶۳	نجیب الدولہ شیخ علی خان بہادر
۱۶۵	نجیب الدولہ نجیب خان
۱۶۸	نظام الملک نظام الدولہ آصف جاہ

مفحات

اذکار

۸۷۵	...	...	...	نواب آصف‌جاه غفران پناه المتخاص به آصف
				بیان آنکه دولت آبان در چه وقت و بچه نهج بتصرف
۹۱۱	...	...	...	اسلامیان آمده بود
۹۲۸	...	...	...	وزیر جمیل
۹۲۹	...	...	...	وزیر خان هرودی
۹۳۲	...	...	...	وزیر خان مقیم نام
۹۳۳	...	...	...	وزیر خان حکیم علیم الدین
۹۳۶	...	...	...	وزیر خان محمد طاهر خراسانی
۹۴۰	...	...	...	هاشم خان
۹۴۱	...	...	...	هادی داد خان
۹۴۳	...	...	...	هو شدار خان میر هو شدار
۹۴۶	...	...	...	هزیر خان خلف آله وزدی خان
۹۴۶	...	...	...	همت خان میر عیسی
۹۴۹				همین خان محمد حسن و سپه دار خان محمد محسن
۹۵۲	...	...	...	یوسف محمد خان کوکلتاش
۹۵۴	...	...	...	یوسف خان کشمیری
۹۵۷	...	...	...	یوسف خان ولد حسین خان تکریم
۹۵۸	...	...	...	یعقوب خان بدخشی
۹۵۸	...	...	...	یاقوت خان بدخشی

صفحات

انکار

۹۶۳	...	...	...	یوسف محمد خان تاشکندی
۹۶۸	...	...	...	یکه تاز خان عبد الله بیگ
۹۷۱	...	...	...	یلنگتوش خان بهادر
۹۷۳	...	...	...	خاتمه
۹۸۰	...	...	...	تاریخ طبع مآثر الامرا

آغاز جلد میوم

* حرف الفاء *

(۲)

* فرحت خان *

مہتر سکائی نام از مردم خامہ خیل جنت آشیانی بود -
در جنگ میرزا کامران چون امرای نفاق سرشمت شیوہ تزدیر
بکار بردہ باو پیوستند و بیک بابای کولالی^(۳) از عقب آمدہ شہسیر
بر جنت آشیانی انداخت اگرچہ خطا کرد اما فرحت خان
خود را^(۴) رسانیدہ بیک حملہ او را گریزانید - و در ازانیکہ
جنت آشیانی از لاهور بارادہ جنگ سکندر سور بجانب مہرند
فہضت نمود او بشقدادی لاهور سرفراز گردید - چون شاه
ابوالمعالی بدان صوبہ تعین شد او را بے حکم تغیر دادہ کھان خود
را بران کار مقرر ساخت - پس ازانکہ شاہزادہ محمد اکبر
بدین صوبہ رخصت یافت خان مذکور خود را بخدومت
ولی نعمت زادہ رسانیدہ مورد تحسین گشت و در ایام سلطنت

---

(۲) نسخہ [ب] پانزدہ امیر (۳) نسخہ [ب] کولالی (۴) نسخہ [ب]

(باب الغاء) [۲] (سائر الامرا)

عروش آشیانی باطاع داری قصبه کوراه عزت اندوخت - و حین
معاودت سلطانی از دیار شرقی ضیافت^۱ او منظور نظر والا
گردیده خانه او را بعز قدوم فیض لزوم رشک گلستان ساخت -
و در جنگ محمد حسین میرزا که متصل احمدآباد رو داده
مصدر نیکوخدمتی گردید - چون میرزا دستگیر شده آب برای
خوردن طلبید فرحت خان از کمال دلسوختگی هر دو دست بر
سر میرزا زد و گفت که در کدام آئین راسم که بچنین
نادولت خواهی آب داده شود - پادشاه برر اعتراض فرموده آب
خامه طلبیده بخورد میرزا داد - و در سال نوزدهم با جمعی
بتسخیر قلعه رهناس (که قلعه ایست در انضباط و استحکام
بی نظیر - دیه چند بر فراز آن آبادان و چشمه های شیرین فراوان -
آنقدر آذوقه بهم رسد که بمحافظان آنجا کفایت نماید) نامزد
شد^(۲) - و چون بمحاصره پرداخت روزی چند گذشته بود که
فرمان پادشاهی بنام مظفر خان (که درین مهم بذات غرور شکنی
او تعینات فرحت خان شده بود) مشتمل بر تنبیه افغانان فتنه جو
(که در صوبه بهار هنگامه [رائی] داشتند) سایه مکرمت گسترده -
و در جنگ مظفر خان با افغانه آن دیار فرحت خان سرداری
جرانگار داشت - و چون کچیتی^(۳) راجه بحوالی قصبه آره^(۴) که

(۲) نسخه [۱] نامزد شده (۳) نسخه [ب] کچیتی (۴) نسخه [ب]
کوراه *

(مآثر الامراء) [۳] . (باب الفاء)

در جاگیر او بود (غبار شورش برداشت او ستیز را مناسب ندانسته شیوه تحصن گزید - فرهنگ خان پسر او باستماع خبر محصورئی پدر بآهنگ کمک متوجه شد - در عرصه‌گاه نبرد شمشیر بازان چابکدست اسب او را پی کردند - او پیاده دان مردانگی داده پا بسرحد عدم گذاشت - فرحت خان ازین واقعه دلگداز آگاه گردیده محبت پدری در خاطرش جوش زد - از قلعه برآمده برسم یکجهت^(۲)ان جان خود را در باخت - و این واقعه در سال بست و یکم جلوس مطابق سنه (۹۸۴) نهمصد و هشتاد و چهار هجری رداد *

* فتح خان *

پسر ملک عنبر حبشی مشهور است - در زندگی پدر بمردانگی و شجاعت و جود و سخاوت اشتهار یافت - به فوتش صاحب رتق و فتق خاندان نظام شاهیه گشته اختیاری بمقتضی نظام شاه ثانی نگذاشت - او ناچار باغرا و تحریک مردم غدری بکار برده فتح خان را مقید ساخته بجنیر فرستاد - گویند بدقتیاری زن چوربگر بموهان زنجیر پا بر آورده پدایمردی همت برآمد - و با فوج خود پیوسته سمت احمدنگر شتافت - نظام شاه لشکر تعیین کرد - اتفاقاً در جنگ زخم خورده اسیر گشت - و در دولت آباد محبوس گردید - نظام شاه

(۲) نسخه [ب] یکجهت^(۳)ان (۳) نسخه [ب] افوله *

(باب الفاء) . [۴] (مائرا لمر)

پس از چندے دریافت که مقرب خان غلام ترک (که میر
شمشیر و سر لشکر بجای او شده بود) و حمید خان حبشی
وکیل السلطنة هر دو از عهده سرانجام مهم چنانچه باید بر
نمی آید فتح خان را بدستور سابق وکیل و سپه سالار نمود -
گویند درین مرتبه فتح خان بواسطت همشیره خود که مادر
نظام شاه بود رهائی یافته بوضع سپاهیان می گذرانید . بعد
فوت حمید خان مدار مهمات بوی باز گردید *

(۲)
بالجمله از احوال پیشین انتباه بر گرفته بتربیت حبشیان
عنبری پرداخت - و با خود یار و یار گردانید - و چون دریافت
که (ستگاری از قید اضطراری نبود) هرگاه خاطر آن غدار
فراهم شود باز محبوس خواهد ساخت (پیشدستی نموده در
(۱۰۴۱) هزار و چهل و یک خلل دماغ بنظام شاه شهرت داده
بدستور (که پدرش را نظر بند میداشت) مقید گردانید - و اول
رز بیست و پنج امرای معتبر قدیمی را از هم گذرانید - و
باعلی حضرت عرضه داشت نمود - که چون نظام شاه از کوتاه بینی
و بدسگالی مخالفت ملازمان می درزید او را مقید ساخته ام - در
جواب فرمان رفت - که اگر این گفتار فروغی از راستی دارن
جهان را از وجود بے سود او پاک گردانند - فتح خان او را خفیه
نموده آرازه انداخت که باجل طبیعی در گذشت - و حسین نام

(مائراامرا) [۵] (باب الفاد)

پسر ده ساله او را جانشین ساخت - چون بار دیگر از حقیقت حال انبا نمود اعلی حضرت اذیال و نفایس جواهر و مرصع آلات نظام شاه را طلب فرمود . او با وصف انقیاد و اطاعت در فرستادن پیشکش تعلل ورزید - لهذا در سال پنجم از برهانپور وزیر خان بتسخیر دولت آباد رخصت یافت . فتح خان بر سبیل استعجال عبدالرسول پسر کلان خود را با جواهر و فیل (که قیمت مجموع هشت لک روپیه می شد) برسم پیشکش روانه نمود - جعفر خان او را استقبال نموده به ملازمت آورد - و بدان جهت از سخط و غضب پادشاهی محفوظ ماند - و چون فتح خان در همان مهمات حکومت بے شریک و سهیم استقلال بهم رسانید عادل شاه بیجاپوری خواست که او را از میان برداشته دولت آباد را متصرف شود - فرهاد خان را با لشکر سنگین تعیین کرد - فتح خان بمهابت خان ناظم دکن نوشت که وصیت پدرم اینست - که خاکروبی درگاه سلاطین تیموریه بهتر است از دولت عظیمه بیجاپور - پیش از وصول عادل شاه خود را برسانند - چنانچه در احوال مهابت خان مفصل بتحریر آمده - که بعد رسیدن خان مزبور از برهانپور فتح خان (که قول و فعلش شایان اعتماد نبود) بلامه گری سرداران بیجاپور از جا رفته محصور گشت - و چون آنوقت را باسراف صرف می نمود در کمتر زمانی بهجز گرانیده بهمد و پیمان

(باب الفاء) . [۶] (مآثر الامرا)

(۲) همه تسلیم کرد - و با نظام الماک طفل طبع توابع آن در دمان
(که یکصد و چهل و پنج سال حکومت آن دیار بآنها تعلق
داشت) همراه مهابت خان راهی شد - خان مزبور بجهت
ظاهر نقض عهد کرده در ظفرنگر فتح خان را محبوس ساخت -
و اسباب و اشیای او را بضبط در آرد - و حسب الحکم اسلام خان
(که از موبه داری گجرات تغیر شده بود) بیرهانپور آمده آن
خان و مان برباد داده ها را بحضور رسانید - نظام الملک در گوالیار
محبوس شد - و فتح خان مورد نوازش گردید - هنوز تجویز
منصب عمده در میان بود شاید بنابر زخمی (که بر سرش
رسیده خلل در دماغ پیدا شده) اداهای نامناسب بعمل آورده
از نظر افتاد - اما اموالش مسترد فرموده دو لک روپیه
سالیانه مقرر گردید - در لاهور مندرجی گشته مدتی بفرغت و
آسودگی بسر می برد - تا باجل طبیعی^(۳) در گذشت - گویند با
مردم عرب بسیار محشور بود - و زرها میداد - برآتش چنگیز
پیش از در سال دوم بهلازمت رسیده بمنصب دو هزار
و پانصدی هزار سوار و خطاب منصور خان چهار کامیابی
افروخت - و از خویشان و اقربای او اکثر بمنصب مناسب
سرافرازی یافتند - چون ملک عنبر نوکری پادشاهی اختیار
نکرده برآسه درینجا مذکور نشد - لیکن از آنجا که از ابطال

(۲) هر [بعضی نسخه] قلعه را (۳) نسخه [ب] طبیعی .

(مائرا لامرا) [۷] (باب الفاء)

رجال و خوبان روزگار بود ضمناً مجمل از احوالش ناگزیر خامه
وقائع طراز است *

(۲)
اد غلام بیجا پوری ست با چند حبشی مردانه شجاع در
حرکت ملازمان نظام شاهیه آمده بجهت شجاعت و کاردانی
امتیاز به هم رسانید - چون (۳) ملکه چاند سلطان در سنه
(۱۰۰۹) هزار و نه بتیغ کین بعضی دکنیان کوتاه اندیش
مقتول گردید - و قلعه احمد نگر جبراً و قهراً بتصرف عرش آشیانی
در آمد - و بهادر نظام شاه دستگیر گشته محبوس قلعه
گوالیار گشت (در احوال سلطنت نظام شاهیه) که از وقت
برهان شاه خلل پذیرفته بود (ضعف تمام راه یافت - که
از امرای صاحب داعیه دران دولتخانه نماند - ملک عنبر
و راجو میان دکنی علم استقلال افراشتند - از سرحد تلنگ
تا چهار کوهی احمد نگر و هشت کوهی دولت آباد بتصرف
نخستین در آمد - و شمالی دولت آباد تا سرحد گجرات و
جنوبی تا شش کوهی احمد نگر درمیان بضبط خون آورد -
و بمقتضی نظام شاه ثانی ولد شاه علی قلعه اوسه و چند دیه
جهت اخراجات را گذاشتند - و چون هر یک ازین دو سردار
میخواست ملک دیگر را انتزاع نماید پیوسته درمیان یکدیگر
ناشره جدال و قتال ملتهم بود - در سال (۱۰۱۰) هزار و دهم

(۲) نسخه (ا ب) با چند - (۳) نسخه [ب] خاند (۴) نسخه [ب] دیگر

(باب الفاء) [۸] (مآثر الامراء)
 (۲) در حوالی ناندیر میان ملک عذیر و میرزا ایرج پسر خانخانان
 عبدالرحیم جنگی معرب اتفاق افتاد - ملک عذیر را زخمی از معرکه
 بودند داشته بودند - خانخانان (که از عزمهای او واقف بود) فرجه
 دیده طرح آشتی افکند - ملک عذیر نیز مغتنم پنداشته ملاقات
 نمود - و عهد و پیمان یکجتهتی موکد گردانید - چون اکثر غلبه
 جانب راجو می بود درینولا ملک عذیر باعانت خانخانان او را
 منہزم گردانیده مرتضی نظام شاه را با اختیار خود آورده در جنیر
 نگاهداشت - و پس ازان فوجی بر سر راجو تعیین کرده دستگیر
 ساخت - و ملک او را نیز برگرفت - و چون در هندوستان
 هنگامی چند از فرودکش کردن شاهزاده سلطان سلیم و ارتحال
 عرش آشیانی و بغی در زیدن سلطان خسرو باندک فاصله از هم
 برپا شد - ملک عذیر بخاطر آسوده در اعداد مواد شوکت و استیلا
 مساعی فراوان بکار برد و سپاه بسیار فراهم آورد - و بیشتر
 محالات پادشاهی را نیز متصرف گردید - خانخانان باقتضای
 وقت بخودداری می گذرانید - چون سلطنت جنت مکانی
 استقلال بهم رسانید مکرر افواج قاهره تعیین گشت - ملک
 عذیر (که غالب و گاهی مغلوب بود) تقابل را از دست
 نمیداد - پس ازان (که شاهزاده ولیعهد شاهجهان در مرتبه
 دستوری دکن پادشاه و جمیع دنیا داران آن مملکت سرپندگنی
 و عقیدت در بقای انقیاد و فرمانبرداری گذاشتند) ملک عذیر
 (۲۰) (ج) نادر .

نیز محال متغلبه را مع شی زاید بشصرف وکلای پادشاهی
 گذاشته تا آخر بر جاده اطاعت ثابت و راسخ بود - همیشه
 با عادل شاهیه و قطب شاهیه بتنازع ملکی اشتغال داشته
 مکرر علم برتری و چیرگی بر افراشت - و برسم نعلبندی (زرها)
 میگرفت - در سنه (۱۰۳۵) هزار و سی و پنج هجری در هشتاد
 سالگی باجل طبیعی درگذشت - و در روضه دولت آباد مابین
 درگاه شاه منتجب الدین (زربخش و شاه اجوی قتال مدفون
 گشت - گنبد عالی و محوطه دارد - با این همه انقلابات تا حال
 دیه در انعام بحال است - که صرف (دغن چراغ مزارش (ز
 آنجا است - در فنون سپاهگری و سرداری و قواعد درست اندیشی
 و کارگذاری یگانه و یکتا بود - راه و روش قزاقی را (که باصطلاح
 دکن برگی گری نامند) خوب فرا گرفته خیره سران و ارباشان
 آن ملک را از قرار واقع سر حساب نگاه می داشت - و در
 رفاه رعایا و آبادی ملک جدی فرادان می نمود - و با این
 همه فساد و هنگامه (که پیوسته با فوج مغل و لشکر دکن
 زن و خورد داشته) موضع کهرکی پنج کوهی دولت آباد را
 (که الحال به خجسته بنیان اورنگ آباد موسوم است) باحداث
 قلاب و طرح باغ و عمارات عالیه معموره عظیم ساخت - گویند
 در اشاعت خیرات و مبرات و بهط عدالمت و دادرسی ملهوفان

(باب الفاء) (۱۰) (مؤثر الامر)

گفته قوی داشت . ز بشعار تقوی و صلاح کما ینبغی قیام
هی نمود . شاعری در مدح او گفته *
* بیست *

* در خدمت رسول خدا یک بلال بود *

* بعد از هزار سال ملک عنبر آمده *

فدائی خان

میر ظریف از ملازمان خدمت گذار اعلیٰ حضرت بود . چون
صاحبقران ثانی را توجه بفراهم آوردن اسبان بیشتر بود مشارالیه
را بهمراهی ایلچی ایران بابتیاع اسبان عزاتی رخصت فرمود .
و چون آنی (که پسند طبع مشکل پسند افتد) نیارزد بتلافی
آن التماس نمود که اگر بصوب بزرگ و مضافات روم دستوری
یابد اسبان سواری خاصه خریده خود را ازین خجالت بزرگ
لاجرم نامه دوستی و ولا با کمر مرصع گران بها بقیصر مصحوب
او ارسال یافتم . که اگر احیاناً او را رجوع بسلطان روم افتد
بدین دست آویز کارسازی خود نماید . در سال دهم از بلاد
لاهری ^(۲) براه دریا بحجاز شتافت و پس از ادراک زیارت
هرمین شریفین بمصر رفت . و از آنجا بموصل آمد . و سلطان
مواف خان را (که متوجه تسخیر بغداد بود) دید . سلطان
بامراز نامه ^(۳) گرفته بترکی زبان پرسید که سبب طعی این
مسالمت در دربار چیست . مؤمنی الیه بعد اظهار سبب کمر

(۲) نسخه [ب] لاهی (۳) در [بعضی نسخه] نامه را گرفته *

(مائراامرا) [۱۱] (باب الفاء)

مرمع بنظر در آوردن - سلطان خوشرو قمع شده گفت - درین وقته رسیدن ایلمچی و کمر مرمع از پادشاه عظیم الهان شگون فتح و فیروززی ست - (رز دیگر میر ظریف هزار پارچه از جانب خود پیشکش کرد - سلطان از سلاح هندوستان پرسید - او سپهر قیمتی همراه داشت - گفت تیر و تفنگ ازین نمی گذرد - قیصر تعجب نموده تیر به بقوت تمام بر سپهر زد که از میان نگذشت - ده هزار فروش که بیست هزار رپی به باشد باز داده گفت که بعد از مهم بغداد رخصت خواهم کرد - بالفعل بموصل رفته بخیرد اشیای مطلوبه پردازد - پس ازان (۲) که سلطان مراد جبراً و قهراً قلعه بغداد را از دست قزلباش انتزاع نموده بموصل برگشت) میر ظریف را رخصت داده جواب نامه مصحوب ارسال آقا با یک اسب عربی خوش رفتار با زین مرمع الماس و عبائی مرادید درز طرح روم بطریق ارمغان ارسال داشت - میر ظریف باتفاق ایلمچی مذکور از بصره سوار جهاز شده به تهته فرود آمد *

و چون سال سیزدهم بلاهور رسید جریده بجانب کشمیر (که مطوح الیوة پادشاهی بود) (۳) راهی گشته باستلام آستان خلافت حمزه برافروخت - و پنجاه و در اسب (که دران دیار ایتیماع نموده) با در اسب (که سله دار چادشاه از عمدهای

(۲) نسخه [ب] اسباب - (۳) نسخه [ب] گشته بود *

(باب الغاء) . [۱۲] (مآثر الامراء)

(دم بار تکلیف کرده بود) از نظر پادشاهی گذرانید
و به نیکو بندگی مورد گوناگون تحسین و آفرین شده بمنصب
هزارمی در مد سوار و خطاب فدائی خان سرافوازی یافت -
و بخدمت آخته بیگی از تغیر تربیت خان اختصاص گرفت -
و در همین ایام بحکومت لاهری بندر ^(۲) تعیین گشت - و هنوز
باولین پایه دولت برآمده بود که زمانه بے مهر شوابه ناکامی
بکامش فرو ریخت - سال چهاردهم آغاز سال (۱۰۵۱) هزار و
پنجاه و یک پیمانه زندگانش پر شد *

* فدائی خان *

میرزا هدایت الله چهار برادر بودند که هر یک بزرز قابلیت
و نیروی پروری در ^(۲) زمان دولت جهانگیری صاحب ثروت
و مکنتم گردیده بدرجه اعتبار برآمد - نخستین میرزا
محمد تقی که در سر آغاز جلوس جنت مکانی به مرافقت
مهابت خان بمهم رانا امر سنگه تعیین گشت - چون سرش
آگنده نخوت و پندار بود و زبانش آشنا بدشنام (که اشنع
ذمائم است) با اهل رساله بدسلوکیها سرکرد - آنها یکتائی
گرفته در مقام پور ماندل سر دیوان گشتند - دوم میرزا
عزایت الله که بکار دانی و معامله فهمی مشهور وقت بود
و در فن سیاق بے نظیر - بدیوانی سلطان پوریز فائز گشته

(۲) نسخه [ب] لاری بندر (۳) نسخه [ج] از زمان دولت عالمگیری

(مآثر الامر) [۱۳] (باب الفاء)

کارها را بضبط و ربط تمام سرانجام داد و دستگاه شوکت^(۲) و علو شان بهم رسانید - اما از سخت گیرها عالمی را از خود آزرده ساخت - و از استغنامزاجی سر بکسی فرود نمی آورد ، آخر کار ازان رتبه^(۳) و خدمت افتاد - گویند چون وقت موعودش در رسید بخدمت سلطان رفته عفو تقصیر خود و سفارش اولاد نمود - چون بخانه آمد جان بسپرد - سیومین میرزا (روح الله جوانی نمایان خوش صورت در چوگان بازی گوی مسابقت میربود - و در فن صید و شکار سرآمد میر شکاران توان گفت - در خدمت جنم مکانی طرفه قرب و منزلتی داشت - از غرایب اتفاقات آنکه هنگامی که قلعه ماندو مهبط الویه جهانگیری گردید) او را با فوجی جرار بمالش مفسدان اطراف و جوانب تعیین فرمود - چون بحیثیت دور رسید راجه آنجا پذیره گشته بیرون شهر زیر درخته فرود آرد - و سامان ضیافتی طلبید - ناگاه مارے سیاه از حوالی آن درخت پیدا شد - از زبان میرزا بر آمد که مار مار - یکی از همراهان پنداشت که بقتل راجه امر می نماید - زخمی بر راجه رساند - راجه از مشاهده این حالت چستی و چالاکي کرده بیک زخم میرزا را بیکه و خبازه ساخت - لشکر بی سردار در بفرار

(۲) نسخه [ب] سرانجام داده (۳) نسخه - [ب] رتبه خدمت .

(۴) نسخه [ب ج] یکدر خبازه

نهاد - راجه اموال و اشیای او را متصرف گشته خود را
 بکوهستان کشید - و پست^(۲)ر ملکش نیز پی سیر عساکر پادشاهی
 گشته مالش بهزا یافت - چهارمین میرزا هدایت الله است
 که خردتر از همه بود - در هدایت حال میر بحر نواره شد -
 و بوکالت مهابت خان مشهور گشته بدرام حضور و حاضر باشی
 شایسته عواطف خسروانی شد - و در پیشگاه خلافت قرب و
 منزلت بهم رسانید *

چون مهابت خان در مقام تربیت او بود در کمتر فرصتی
 درجه پیمای امارت گردید - لیکن در شورش مهابت خان
 باقتضای نمک خوارگی و غدریست در سرافشانی و جان نثاری
 تقصیر نکرد - بیافش آنکه (چون کنار آب بهمن مخیم
 جهانگیری گردید - و امرا از غفلت و خامکاری با همگی ارور
 از پل گذشته روز دولتخانه پادشاهی آن طرف آب نماند)^(۳)
 مهابت خان که در انتظار قابو بود از شورش طلبی بی محابا
 دولتخانه را فرد گرفت - فدائی خان از فتنه پردازان زمانه
 آگهی یافته (چون پل را آتش زده بودند) فدائیان خود را
 معاذی دولتخانه بر آب زد - لخته از همراهانش بمرچ خیز
 فنا رفتند - و برخی از معاذات پایان رویه افتاده نیم جان^(۴)
 بساحل سلامت برآمدند - خود با هفت سال برآمده

تلاشهای مودانه نمود - چهار کس از (نقایش بکار آمدند -
دید کارے پیش نهیزود - و بمبب هجوم مخالف
نمی تواند بخندمت جنم مگانی رسید - چون پارچه سفید
(که بدیوار آهنی خورده بر گردد) بهمان چستی و
چالاکي عمان گردانیده از آب گذشت - (روز دوم) که امرا
باتفاق نور جهان بیگم باراده دفع آن شور افزا خود را بآب زده
بعملهای زاجهوتیه او پیش نهزود - پستتر نشستند (فدائی خان
از روی همیت و غیرت با جمعی یک تیر انداز پایان تر از آب
گذشته فوج مقابل را برداشت - و بکائن سلطان شهوار
(که بادشاه همانجا بود) خود را رسانید - چون درون سرا پرده
ازحام سوار و پیاده بود بر هر دروازه ایستاده بتیر اندازی
پرداخت - چنانچه نزدیک تخت پادشاهی تیرش میرسید -
مخلص خان پیش روی جنم مگانی ایستاده خود را سهر تیر
قضا ساخت - تا آنکه فدائی خان (صاعی دراز تودها نموده
عطاء الله خویش را با در سه منصبدار روشناس ^(۲) یگشتن داد
و نتوانست بهادشاه پیوست - بروهتاس شتافته اهل و عیال
خود را برگرفته بگرجهایک ^(۳) بند (که متصل کوه گالگره اسمی)
و غمی عالیست کشید - و چون بزر بخش جنوه زمیندار برگشته
مذکور ربط اخلاص داشت متعلقان را نارالجا گذاشته جریده

راه هندوستان سر کرد *

و چون در سال بیست و دوم مکرم خان حاکم بنگاله سفینه سوار
بآب فرد رفت فدائی خان بایالت آن دیار سرفرازی یافت -
و مقرر شد که پنج لک روپیه برسم پیشکش پادشاهی و پنج
لک روپیه نذر بیگم مجموع ده لک روپیه بخزانة عامرة داخل
سازد - و ازان وقت پیشکش حکام بنگاله معمول گردید - و
پس از جلوس فردوس آشیانی بمنصب چهار هزارمی سه هزار
سوار سر برافراخت - و در سال پنجم بمرحمت علم و نقاره
نوازش یافت - و در همین سال به تیولدارئی جونپور کامیاب
عزت گردید - و بستر بفوجداری گورکھ پور مامور گشت -
چون عبدالله خان صوبه دار بهار باستیصال پرتاب اُچینیه همت^(۲)
برگماشت فدائی خان از روی کاربزه‌هی بے آنکه باو حکم رسد^(۳)
بکرمک شتافت - و در تسخیر بهوجپور که حاکم نشین آن سر
زمین است بسعی و تلاش شریک و سهم گردید - گویند سپاه
در سمت بود - افغانه نوکر داشت - و از نخوت و استغنا (که لازمه
طینت این برادران بود) خالی نبود - گویند چون از بنگاله
تغیر شده بحضور رسید عالمی نالشی شد - که از آنها زر خطیر
بحق و ناحق در دنبال داشت - چون استغاثه بدرگاه پادشاهی
نمودند متصدیان پیغام کردند - که بهادرالعدالة رجوع شده

(۲۰) نسخه [ب - ج] آهده - (۳) نسخه [ج] برسد .

جواب گوید - او جمدهر بدست گرفته گفت جواب آنها بر
 نوک این جمدهر است - و آمدن من آنجا خیال من محال -
 (۲) زهار در خاطر نیارند - چون بعرض رسید اعلیٰ حضرت انماض
 (۳) نظر فرموده زیاده بر سابق الطاف افزود - سال سیزدهم چون
 ظریف بخطاب فدائی خان سر بلند گردید او بخطاب جان نثار
 خان سرفرازی یافت - سال چهاردهم دو فیل از اقطاع خود
 بحضور فرستاد - و چون دران سال ظریف فدائی خان فوت شد
 او بخطاب قدیم خود سرافتخار بر افراخت - سال پانزدهم
 از جاگیر آمده ملازمت نمود - و در همین سال با دارا شکوه
 (که بااحتمال آمدن والی ایران بر قندهار بکابل تعیین
 شده بود) شتافت - و پس از مراجعت رخصت بجایگز خود
 گورکهریز یافت - سال نوزدهم باز آمده ملازمت نمود - و چون
 بعد فوت راجه جگت سنگه بمشرد قلی در باب متصرف
 شدن قلعه تارا گذه ایمائے شده بود فدائی خان نیز بایلاخار

---

(۲) نسخه [ج] نیارید (۳) نسخه [ج] آخر الامر باجل طبیعی درگذشت -
 تاریخ فروش بنظر نیامده - در عمل صالح (که مشتمل بر مواد عهد دولت
 فردوس آسمانیست) تا سال دوازدهم جایجا ذکرش ثبت گردید - در سال سیزدهم
 (که میر ظریف بخطاب فدائی خان نامی گشت) نوشته که هدایت الله پیش از
 خطاب جانباز خان باین خطاب مخاطب بود - و در سال چهاردهم (چون میر ظریف
 مذکور درگذشت) بقلم داهه که هدایت الله بخطاب قدیم خود فدائی خان
 ناموری اندوخت * (۴) نسخه [ج] جانباز خان

(باب الفاء) . [۱۸۰] . (مأثرا لامرا)

برای انصرام این کار تعیین گردید - اگرچه مرشد قلی پیش از رسیدن فدائی خان قلعه مزبور را بتصرف آورده بود بعد از رسیدن فدائی خان بار حواله نمود - و پس از رسیدن عرضداشتن فدائی خان بحضور قلعه به بهادر کذب حواله شد -
از بعد چندی در همین سال رخت هستی بر بست *

* فاضل خان *

آقا افضل اصفهانی از ولایت بدیار همدان گردید - و با شیخ فرید مرتضی خان مربوط گشت - شیخ بقدر دانش و فهمید او بر قدر و منزلتش افزود - و یک روبیه سالیانه از مقرر نمود - بلی شیخ (که دریای همت و کرم و صنیع قدر شناسی بود) باکثری یک (روبیه و هشتاد هزار (روبیه سالیانه داد - چنانچه بامیر بیگ برادر فاضل خان مذکور هشتاد هزار (روبیه میداد - چون نظم صوبه پنجاب از پیشگاه جنّت مکانی بشیخ تفویض یافت نیابت صوبه داری لاهور (۲)
بآقا افضل ارزانی داشت - مهارالیه از کارشناسی و معامله فهمی بامور نظامت می پرداخت - پس از فوت شیخ آن صوبه در قبول اعتماد الدوله قرار گرفت - او نیز نیابت را بدستور سابق بعهد مومی الیه را گذاشته پیش از پیش بر اعتبارش افزود - و بعد از بدیوانی شاهزاده سلطان پرویز

(۲) نسخه [چ] آقا فاضل افضل (۳) نسخه (ب) پیش *

(مآثر الامور) [۱۹] (باب الغاء)

چهره افتخار افروختن - و پستر از بازگاه خلافت و جهانبانی
بمنصب مناسب و خطاب فاضل خانی سرعت برافراختن -
و هنگامی (که سلطان پرویز باثالیقی مهابدی خان بتعاقب
شاهزاده ولی عهد تعیین گشت) بخشگیری و واتعه نویسی آن
عسکر بمشار الیه نامزد گردید - و در سال بیستم بمنصب
هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و عطای اسب و فیل
کامیاب مباحثات شد - و بدیرانی دکن نامور گشت - و از
زمانه سازی باخانجهان لودی صاحب صوبه آنجا^(۲) خلیه محشر
و مخلوط شده در مشورت های مالی و ملکی شریک و همیم
گردید - چون جنم مکانی سفر آخرت برگزید^(۳) اعلی حضرت
(که دران هنگام در جنیر دکن اقامت داشت) جان نثار
خان را با فرمان بحالی صوبه داری دکن بخانجهان فرستاده^(۴)
اظهار بآمدن خود ازان راه سرکرد - فاضل خان (که برادرش
نوکر سلطان شهریار بود) رای خانجهان را دزدیده گفت که
امرای حضور دار بخش را بر تخت نشانده اند - و شهریار
در لاهور کوس سلطنت می نوازند - و زر بیهیاه را میدهد
بیشتر نویینان عظام بصاحبقران ثانی متوهم (که مبادا بعد
جلوس بتلافی پردازد) شما صاحب الرس و جمعیت و خلاصه

(۲) نسخه [ب] صاحب قرانی - (۳) نسخه [ب] برگزیده - (۴) نسخه

[ج] خاندوران *

(باب الفاء) . [۲۰] (مائثرالامرا)

لشکر پادشاهی اید - همراه هرکه بر سریر فرمانروائی هندوستان
برآمد نوکر او هستید - مع هذا فردوس آشنائی حقوق چندین
ساله خدمت شما را کأن لم یکن انکاشته دیروز که مهابت خان
بان کوه کوه جرایم بخدومت ایشان پیوست فوراً خطاب
سپه سالاری شما را تغییر کرده بوی بخشیدند - این حرف بر خاطر
افغان (باوجود دانش و سنجیده مزاجی) خورده جان نثار خان
را بے آنکه جواب فرمان بقلم آرد (خصم نمود - اعلیٰ حضرت
راه برهانپور موقوف نموده از راه گجرات باگرة رکضت
فرمود - بعد از استقلال سلطنت و تنفیذ احکام و تنسیق مهام
بتقدیم اهم بر مهم فرمان طلب حضور بنام خانجهان و فاضل
خان مدور یافت - فاضل خان از گذر هندیّه نرېدا جدا شده
پنشتور راهی گشت - دران ایام افواج پادشاهی بر سر چهار
سنگه بندیله تعیین شده بود - و اعلیٰ حضرت نیز تا قلعه گوالیار
بطریق سیر ارخای عنان فرمود - (۳) چون خان مذکور به نرور
رسید حسب الحکم او را محبوس نموده کارخانجات او هم
بضبط در آمده چندی در قید شدید گذرانید - دران
زمان (که خانجهان هم باریاب حضور بود) استخلاص او
بشش لک روپیه بالمقطع قرار یافت - اکثر امرا بقدر حال
اعانتی کردند - خانجهان نیز یک لک روپیه داد - مدتی معائب

---

(۲) نوحه [ب] چهار سنگه - (۳) نوحه (۱ - ب) پیر .

(مآثر الامراء) [۲۱] (باب الفاء)

مانده و از منصب و عزت افتاده بود - پس ازان بتیولداری
بروده صوبه گجرات سرفرازی یافت - در سال نهم هنگام
معاردت اعلیٰ حضرت از دولت آباد بدار الخلافه فرمان طلب
بنام مشارالیه پیرویه صدور یافت - او از صوبه گجرات بر
جناح استعجال روانه شده در خطه برهانپور شرف تقبیل
آستان خلافت دریافت - او را مجدداً مورد تفضل خسروانی
ساخته بخطاب اعتماد خان و دیوانی دکن مفتخر و مباهی
گردانید - و در سال پانزدهم بدیوانی بنگاله و سرکار شاهزاده
محمد شجاع ناظم آنجا امتیاز پذیرفت - و همان جا در سال
بیست و یکم باجل موعود در گذشت - هزار و پانصدی ششصد
سوار منصب داشت - پسرش میرزا داراب صاحب هوش
شده بود - و همواره بخدمت پادشاهی اشتغال داشت *

* فیروز خان خواجه سرا *

از معتمدان جنم مکانی بود - پس از خرامش آن
پادشاه بدار آخرت چون آصف خان ابوالحسن بلاقی پسر
خسرو را بسلطنت بوداشته با شهریار جنگ نمود - و شهریار
حواس باخته بدار السلطنه در آمده (درون محل سرا خزید)
او باشاره خان مذکور درون محلات شتافته او را بتلاش بر آورده
بآصف خان سپرد - و سال اول جلوس فردوس آشنیانی بملازمت
پرداخته بمنصب در هزاری پانصد سوار که از سابق داشت

(باب الفاء) [۲۲] (مآثر الامراء)

سرفرازی پذیرفت - سال چهارم باضافه سه صد سوار کامیاب
گشت - سال هشتم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار سوار
چهار عزت برافروخت - سال دوازدهم از اصل و اضافه بمنصب
در هزار و پانصدی هزار و در بیست سوار نامیه بخت
نورآگین گردانید - و سال سیزدهم باضافه پانصدی سرشته
بلند پایگی بدست آورد - سال هزدهم در جشن صحت بیگم
صاحبه صبیله کلان پادشاه (که بذا بر رسیدن شعله شمع بدامن
اطراف بدن سوخته چندے بر بستر بیماری افتاده بود) از
اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصد سوار درجه
اعتلا پیمود - سال بیست و یکم هزدهم (مضان مطابق سنه ۱۰۵۷)
هزار و پنجاه و هفت هجری آن جهانی شد - نظارت مشکری
پادشاهی بار متعلق بود - و اعتماد و خصوصیت در خدمت
اعلی حضرت داشت - باغ بنا نهاده از در کنار دریای بهمت
بغوبی و آراستگی مشهور است *

• فتح جنگ خان روهيله *

پدرش زکریا خان برادر عثمان خان روهيله است - که از
مدتها در کمپان دکن انتظام داشت - و با کم منصبی (قوم اوزار
و اعتبار خویش در دله می نگاهشت - در عشره ثانی فرمانروایی
فردوس آشیانی - بفرجدار می خاندیس هر سردری افراخت - و
وزان امور باعدا ث ضوابط پسندیده و نگاهداشت جمعیت روهيله

(مآثر الامراء) ۱ [۲۳۰] (باب الفاء)

زیاده از ضابطه نام، خود بر صفحه روزگار روشن داشت - در
سال سیام باجل طبیعی درگذشت - هزاروی هشت صد سوار
منصب داشت - زکریا خان نیز بشجاعت و پهلوی از ناموران
وقت بود - فتح خان از پدر و عم در گذرانیده بدستکاری جهد
و پایمردی سعی در عهد اعلی حضرت هم منصب عم خود
گشت - و در سال بیست و ششم بخدمت فرجدارعی تونداپور
مضاف خاندیس (که دهنة بالاکهاست است) تعیین شد - و
پس ازان بفرجدارعی چوپره از توابع صوبه مذکور سرافرازی
یافت - و بمنصب هزاروی هشت صد سوار درجه اعتبار پیدود -
گویند مشار الیه بسیار خوش وضع و با وجود منصب قلیل
دستگاه امرائی می چید - و ساز و سامان توزک زیاده از قدر
خود بکار می برد - و مرد گشادپیشانی بود - و دهم داد و دهش
می گشتود - هر چند خالی از فراست و دانائی نبود اما ملایمت
و تواضع را بجائز رسانید که اگر پیاپی رجوع او می افتاد
بخانه اش رفته آنقدر تملق و چاپلوسی میکرد که بدیگران حیرت
می افزود - در قبيله پروری بی نظیر و در تمن داری مشهور
بود - بار مئومن برادر و برادر زادهای جوان (که هر یک
بمردی و مردانگی گوی سبقت می (بود) بر دوش همت
می کشید - و در جناب پاشاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر
ناظم دکن مراتب عقیدت و نیکو پرستاری بتقدیم میرسانید -

(باب الفاء) . [۰۲۴] | (مآثر الامراء)

در یساق (که قلعه بدژدکلیان مسخر ادلیای دولت شد)
شاهزاده او را باتفاق میر ملک حسین کوکه بر سر نیلنکه^(۲)
تعیین نمود - آنرا سر سواری بجبر و قهر بدست آورد -
و هنگامی (که شاهزاده بقصد انتزاع سلطنت عزیمت هندوستان
تصمیم فرمود) هشارالیه با برادران و خویشان کمر جانفشانی
بنطاق همت بسته ملتزم رکاب نصرت انتساب گردید -
و پس از عبور از برهانپور ب خطاب خانی ناموری اندوخت -
و بعد از محاربه مهاراجه جسونت ب خطاب فتح جنگ خان
و مرحمت علم و نقاره و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار^(۳)
و پانصد سوار سرافزازی یافت - و درین معارک و مهالک
(که با مدعیان سلطنت اتفاق افتاد) با برادران مصدر
قرودات شایان گشت - و پس از جنگ کهجوه بهمراهی
معظم خان خانخانان در تعاقب شجاع متعین شد - و بهر ادلی
آن سپه سالار کارهای دست بسته و دستبردهای شایسته
نمود - و در آخر سال جلوس خانخانان از اکبرنگر بجانب
هولی (که چهارده کوره جهانگیرنگر واقع است) شتافت -
و زمره از دلادران جیش منصور را با مردم نامی در کشتیها
نشاند و آنطرف آب که مورچال مخالف بود روانه نمود -
برخی فرود آمده بودند که جنگ در پیوست - و چند کوسه

جنگی از نوادر اعادی هجوم آورده بر روی آب آتش پیگار
افروخت - بسیاری دسمت بکار ناپرده برگشتند - برادرش حیات
مخاطب بزبردست خان (که با جمعی از رفقای خود در
کشتی بود) بسیاری را قتل و جریح ساخت - و یک زخم
تفنگ و دو زخم تیر برداشته جنگ کذا از کوسها اعادی را
بر آورد - ^(۲) شهباز و شریف برادران خان مومی الیه و رستم
و رسول برادرزاده با جمعی از اقربا و تابینانش در کشتی
دیگر بودند - هنوز بالتام فرود نیامده بودند که اعدا بمدافعه
پرداختند - شهباز از مدمة فیل از هم گذشت - و رستم و
رسول با جمعی در آویخته جان در باختند - و دیگران بجراحت
از تلاش باز مانده دستگیر گشتند - و پس ازان (که خانخانان
مخلص خان را بفرویداری اکبرنگر مقرر نمود) او را با
زبردست خان همراه خان مذکور گذاشت - بعد انصرام مهم
شجاع از هنگامه بحضور آمد - چون دل ده تعیناتی دکن بود
کومک آن دیار گردید - در یساق بیجاپور بهمراهی میرزا راجه
جی سنگه سرداری جنود طرح چپ چهره افروز جلالت بود -
چون به حوالی بیجاپور پیوست شریزه خان مهدوی و سیدی
مسعود بولایت پادشاهی درآمده غبار شورش برانگیختند - اتفاقاً
دران هنگام اسکندر مخاطب بصلابت خان برادر خان مذکور بعزم

(باب الفاء) [۲۶] ! (مآثر الامراء)

لشکر راجه در چار گروهی پرینده فرود آمده بود - شوره خان
 با شش هزار سوار بر سر او ریخت - مومنی الیه را حفظ ناموس
 سپاه گری روی بر تافتن ازان کرده تجویز نکرد - با چهل سوار
 تابین خویش بهربازی زبنة سرافرازی اندوخت (۲) - هر یک از
 برادرانش با پیروزی و مهابت ظاهری و دلیری و دلادری
 یکتا بوده - پرگنة جامیزه خاندیس در جاگیر داشت - و مقدمی
 اکثر دیهات آنجا گرفته موضع پیری را (که هشت گروهی
 فردپور سر راه برهانپور است) وطن قرار داده در آبادی
 گوشید (۳) - اولادش دران مکان استقرار دارد - تا آخر عهد
 عالمگیری پسرش تاج خان زنده بود - وقار داشت - و پس
 از امتیاز برخاست - از پسرشدی قریب ده سال است که
 آن موضع از جاگیر آنها برآمده - ممر بعنوان زمینداری دخل
 دارند - خویش او الهادان خان در قصبه منکلور شاه بدرالدین
 سکونت ورزیده دروازه حویلی را بسیار بعظمی ساخته - اولادش
 درانجا است *

فاخر خان

پسر باقر خان نجم ثانی است - سال سیوم جلوس
 فردوس آشیانی در آران (که دکن مضرب خپام سلطانی

(۲) نسخه [ج] یاقوت - (۳) نسخه [ج] جامنیا (۴) نسخه [ب - ج]
 نوشته شده ..

(مآثر الامراء) | [۲۷] (باب الفاء)

بود (باپردله مرصع و قدرے جواهر پیشکش پدر خود (۱) که
بحکومت اوزبک (پیرداخت) آمده به آستانهوس سده
هذیه فائز گشت - و به منصب درخور مورد نوازش گردید - و
پس از فوت پدر باضافه سربلند گردیده پدایه در هزاره
هزار سوار مرتقی شده - چنده بنابر تقصیرے بے منصب و
جاگیر بود - سال بیست و یکم به بحالی منصب سابق و خطاب
خانی و میرتوزکی از تغیر نوازش خان سر بر افراخت -
و بنابر مدد بعضی امور غیر مرضی چنده دیگر از
کورنش محروم ماند - سال بیست و هفتم حمص التماس
سلطان دارا شکوه باز بیافتن منصب قدیم آب رفته بجو
آرد - سال بیست و نهم باضافه پانصدی سرمایہ شادکامی
اندوخت - در جنگ سموکر سردار میسر دارا شکوه بود -
(۲) عرصه پینمای دادی گریز شده جانب لاهور رفت - پس از
(۳) رونق افزا شدن (ایات عالمگیری در نواح اکبرآباد خان مزبور
احراز ملازمت نمود - و از منصب معزول شده بتقرر وظیفه
در دار الخلافه نشستی - و تا سال بیست و سیوم جلوس
بقید حیات بود - پس ازان بوقت موعود بدار بقا خوامش
(۴) نمود - پور ار افتخار نام تا سال سیام شاهجهانی هفصدی

---

(۲) نسخه [۱] چون او مرده پیدای - (۳) نسخه [ب] مذکور (۴) نسخه
[ب] هفصدی .

(باب الفاء) . [۳۰] | (بماثرالامرا)

و هوام نادر (که از اقصای امصار و بغداد برای او می آوردند)
نمی ساخت - گویند کم جانور بود از وحشی و انسی و متعارف
و غیر متعارف که در سرکارش فراهم نیامد - حتی کیک و پشه
و سوس و شپش را در ادانی چوبی و مسی نگاهداشته
و پرورش میداد - و با این حالت بارباب استحقاق رعایت
میکرد - از اولادش کمی رشید بر نیامد *

فتح جنگ خان میانه

حمین خان نام از امرای صاحب نام، و نشان عادل شاهیه
است - هرچند با بهلول خان میانه مشهور قرابت قریبه
ندارد - لیکن به بزرگ فرزادی و والا حسینی از مشاهیر
بیجاپور است - چون نوکران خانوادۀ عادل شاهیه از پادشاه
خویش حساب بر نگرفته سر خود سری برافراشتند و کمر همت
بکین تیزی، یکدیگر چست بستند کارهای سلطنت از رونق افتاد
و دشمن کامیبا افزود - عالمگیر پادشاه (که از دیر باز بر کندن
رگ و ریشه قطب شاهیه و عادل شاهیه نصب العین عزیمت
داشت) وقتی (که باقتضای درامی مرز و بوم دکن مضرب
خیام پادشاهی گردید) دیرین اراده بیش از بیش تصمیم
یافت • مشارالیه از مال اندیشی و عاقبت طلبی برهمونی
بخش و بدرقه توفیق احوام آستان خلافت بسته در سال

(مآثر الأمراء) [۳۱] (باب الفاء)

بیست و ششم درازک اردنگ آباد سعادت ملازمت دریافت -
بامر پادشاهی آتش خان (وز بهانی) تا دروازه غسلخانه پذیره
شده و اشرف خان میوبخشی تا چپوتره (فته آورد) و بهرافرایی
منصب پنجهازای پنج هزار سوار و علم و نقاره و خطاب
فتح جنگ خان و انعام چهل هزار روپیه محسود اقران
گردیدند - برادران^(۲) و اقربایش هریک بخلعت و منصب درخور
پایه نوازش یافتند *

و در همان ایام اتفاق غریب افتاد - شاهزاده محمد اعظم
شاه (که بسمت بیجاپور رخصت یافته بود) از مقام کنار
دربای نیرو طلب حضور شد - (وزی) که بحوالی شهر رسید
اسب سواره می آمد ناگاه فیل خان مذکور از شور مستی
بر سر فوج دریده نزدیک بشاه رسید - تیر و حواله او نمود -
نزدیکتر آمد - اسب سوار می بیتابی کرد - شاهزاده از اسب
فرود آمده مقابل شد - و شمشیر بر خرطوم فیل رسانید - و درین
اثناء مردم کاب (که پریشان شده بودند) بزخمهای مفر فیل
را کشتند - و چون شاهزاده مذکور به یساق بیجاپور تعیین شد
مومی الیه نیز در سلک متعینه منتظم گشت - و در جنگ
مورچال آنجا بذات خود مصدر ترددات شده بگلگونه زخم
پدوایه چهره جلادت نمود - و پس ازان بقلعه داری راهبری

(مآثر الامراء) [۳۲] | (باب الفاء)

مأمور شد - و مدتی در آنجا ماند - و در آن نواحی با
اشقیبا مکرر دستبرد شایان نمود - یکبار در جنگ دستگیر شد -
سنبلها با عزاز پیش آمد و او را براهیری رسانید - همانجا
در گذشت - مرد صالح متعبد مشغول باران و وظائف بود -
از پسرانش (که اکثری در ایام حیات او رخت بملک بقا
کشیدند) قدرت الله خان فوجدار تالیکوته بود - [در سال
پنجاهم تالیکوته ضمیمه صوبه داری بیجاپور بحسین قلیج خان
بهادر تفویض یافت - خان مزبور بفوجداری مکرر بالاکهاث
برار تعین یافت - و در عمل او غنیمت بر سر قصبه ریخته
تاراج کرد -] از برادرانش یسین خان تهانه دار کرر بود - و
فوجداریها در آن ضلع داشت - در عهد خلد منزل از تغیر
او پردل خان افغان آمد - بر سر عمل بینما بمنازعت کشیده
بجنگ انجامید - یسین خان در آن میان کشته گردید *

فاضل خان شیخ مخدوم صدر

امل وی از تهته است - ابتدا بمنشی گری محمد اعظم
شاه پیرایه نشو و نما پوشیده - سال بیست و سیوم جلوس
خلد مکان (چون قابل خان میرومنشی برادر ابوالفتح قابل خان
والا شاهي بوجه مورد عتاب گردید) او بعطای خدمت

(۲) نسخه [ب - ج] در آنجا (۳) نسخه [ج] مذکور (۴) نسخه [ج] در
مل او - (۵) نسخه [ا] نامه .

(مائراامرا) ا [۳۳] (باب الفاء)

دار الانشای پادشاهی و منصب پانصدی سی سوار و عنایت ده ده چیره و کمربند و جامه کمخاب لباس بلند طالعی در بر کرد - و پس از انتقال شریف خان سال بیست و ششم بانضمام مدارت کل نشه ترقی را دوبالا ساخت - سال بیست و هشتم بخطاب فاضل خان نامور گردیده بعنایت دوات سنگ یشم از همگان تفوق جهت - سال بیست و نهم از تغیر خدمت خان خدمت داروغگی عرائض نیز ضمیمه یافت - و سال سی و دوم مطابق سنه (۱۰۹۹) هزار و نود و نه هجری باثر دبا (که در لشکر پادشاهی عالمگیر شده بود رخت از سرای فانی بربست *

فدائی خان محمد صالح

و مقدر خان محمد جمال الدین پهران اعظم خان کوکه - سال بیست و یکم جلوس خلد مکان چون اعظم خان از نظم بنگاله معزول شده بعد وصول بدهاکه به آخرت سرا پیوست پادشاه برای هریک از پسران او خلعت تعزیم فرستاد - اولین در حین حیات پدر بمنصب درخور و خطاب خانی سربلند گردیده - سال بیست و سیوم از تغیر صلاحیت خان داروغه فیلخانه شد - و سال بیست و ششم به بخشگیری اعدیان از تغیر شهاب الدین خان مامور گردید - و سال بیست و هشتم به فوجداری و دیوانی بریلی مفتخر گشت - و پست

(باب الفاء) [۳۴] (مأثرا سرا)

فوجداری گوالیار داشت - سال سی و هشتم بخطاب سابق پدر خود فدائی خان مخاطب گشته از انتقال شایسته خان بفوجداری اکبر آباد نامزد گردید - پس ازان چندے بنظم موبهٔ بهار می برداخت - سال چهل و چهارم فوجداری ترمک و دربهنکه یافته از اصل و اضافه بمنصب سه هزار (۲) دو هزار و پانصد سوار چهره عزت بر فروخت - درمین (۳) که بدامادی خانجهان بهادر کوکلتاش اختصاص داشت (ابتدا بمنصب شایان و خطاب خانی امتیاز برگرفته سال بیست و هفتم بخطاب مقدر خان سورمایه ناموری اندوخت - و بعد ازان بفوجداری گوالیار دستوری پذیرفته سال سی و سیوم (۳) که بر کدهی ازان تعلقه تاخته بود) تیر بندوق اجل او را از تردد باز داشت *

فاضل خان برهان الدین

برادرزادهٔ فاضل خان ملا علاءالملک تونی ست - در قرب ایام فوت عم بزرگوار خود تازه از ایران زمین آمده بود - پس ازان (که پیمانهٔ حیات فاضل خان لبریز گردید) چون لاولد بود خلد مکان (که قدردان گوهر اخلاص و تیمت سنج جوهر عبودیت بود) مشارالیه را مورد نوازش ساخته بعنايت خلعت از لباس سوگواری برآورد - و بمنصب هشتصدی صد و پنجاه

(۲) نسخهٔ [ب] دو هزار سوار - (۳) در بعضی [نسخه] گدهی .

(مآثر الامراء) - [۳۵] (باب الفاء)

سوار سربلند فرمود . او با کثر کمالات نفسانی متعالی و بهیار
موقر و مهذب و مستقیم الاحوال بوده . بکار دانی و معامله فهمی
اتصاف داشت . و بدیانت و امانت متصف . پادشاه پایه شناس
در کمتر فرصتی باضافه منصب و خطاب قابل خان مطرح انظار
عاطفت نمود . و در سال هژدهم (چون محمد شریف منشی
داروغه داک و دارالانشا برادر ابوالفتح قابل خان منشی
قدیمی والا شاهی بلحاظ مناسبتها بقابل خانی سرفرازی یافت)
برهان الدین مخاطب با اعتماد خان گردید . و در سال بیست و
دوم مرتبه ثانی (که عزیمت اجمیر پیش نهاد همت پادشاهی
گشت) او بدیوانی دار الخلافه شاهجهان آباد رخصت یافت .
و پس ازان بخلعت دیوانی تن قامت قابلیت بیاراست . و
در سال سی و دوم بخدمت خانسامانی سرکار والا از تغیر
کامگار خان و باضافه پانصدی صد سوار دوهزاری چهار صد سوار
و عطای کلگی یشم ممتاز شد . و در همین سال بخطاب فاضل خانی
ناموزی اندوخت . پس ازان پانصدی صد سوار دیگر بر
منصبش افزودند . و در سال چهل و یکم از خدمت خانسامانی
مستعفی شده از تغیر ابونصر خان پسر شایسته خان امیر الامرا
بنظم موبه کشمیر لوای افتخار افرخت . و در سال چهل و چهارم
از بارگاه سلطنت مامور شده که بنیابت شاهزاده محمد معظم

(باب الفاء) . [۳۶] (مآثر الامراء)

بمنظم و نسق لاهور پردازد - مشار اليه قبول نکرده درخواست
آمدن حضور نمود - حسب الطلب در اثنای قطع راه چون بدهانپور
(۲)

رسید در سال مذکور سنه (۱۱۱۲) یکهزار و یکصد و دوازده

هجری رخت زندگی بر بست *

عبد الرحیم پسرش پس از فوت پدر بدار الخلافة باسلام

آستان خلافت رسیده در سال چهل و هفتم بخدمت بیوتاتی

حضور و مرحمت خانی و اضافه منصب مورد اعزاز گشت -

و بر زبان پادشاه قدر شناس گذشت که فاضل خان

علاء الملک و فاضل خان برهان الدین را حقوق خدمت در جذاب

ما بسیار است - این خانه زاد را مطرح نوازش و تربیت

میفرمایم - ^(۳) و فی الحقیقة آن جوان قابلیت و استعداد داشت -

اگر حیات مستعار فرصت میداد ترقی عظیم میکرد - اما در
(۴)

چند روز آن بیچاره جوانی و زندگانی را وداع گفت - چون

ازین سلسله بجز ضیاء الدین برادرزاده و خویش فاضل خان

برهان الدین کسی نماند از او از دیوانی الکة چینا پتن

طلب حضور نموده باضافة منصب و افزایش خانی و خدمت

بیوتاتی سرافرازی بخشیدند - ^(۵) حقا که نیکو خدمتیهای نیاکان

در پیشگاه ولی نعمتان قدردان اخلاص گزین در حق اخلاف

(۲) نسخه [ج] هزار (۳) نسخه [ج] میفرمایم - (۴) نسخه [ا - ب]

اما چند روز *

(مآثر الامراء) [۳۷] . (باب الفاء)

کم از کیمیا نیست . خان مذکور در عهد خلد منزل نیز
چندے بخدمت بیوتائی حضور نامور بود . پس ازان
بدوانی بنگاله شتافت *

چون در عهد محمد فرخ سیر میر حسین علی خان
امیرالامرا صاحب صوبه دکن از پیشگاه خلافت بعزل و نصب
خدمات آن مملکت مجاز و ماذون گردید و بعد از (سیدن
دکن هرجا دستش رسید متوفان خود را برپایه داشته از
حضور هرکه کارے گرفته می آمد دخل نمی یافت (در ازمین
جهت زیاده بر گران سری پادشاه افزود) بعبدالله خان
قطب الملک دکن این معانی درمیان آوردند . او در مقام
اعتذار در آمده انکار نمود . آخر الامر قرار یافت که دیوان
و بخشی (که عمده اهل خدمات اند) از حضور تعیین
شوند : بنابرین ضیاء الدین خان از تغیر دیانت خان نبیره
امانت خان مرحوم دیوان دکن گشت . و بخشیکری از انتقال
عبد الرحمن خان پسر عبد الرحیم خان بن اسلام خان
مشهدی نامزد فضل الله خان برادر متوفای مزبور گردید .
هر دو باتفاق بادرنگ آباد آمدند . امیرالامرا بذابو رفع بدنامی
و زبان زد شهرت (که بنصب کردهای حضور عمل نمیدهد)
ضیاء الدین خان را (که با قطب الملک نیز ربط داشت و
برای او بمبالغه نوشته بود) دخیل کار نمود . و بدومین (که

(باب الفاء) [۳۸] (لماثر الامرا)

خالی از شوریده سري نبود ملتفت نگشت - و پس ازان
خان مذکور بهمراهی امیرالامرا بدهلی رفت - پس از خلع
فرخ سیر از سلطنت ظاهر شد که او هم نوشت و خواند
پادشاه داشت - از اعتبار افتاده در همان ایام درگذشت *

فضائل خان میرهادي

پسر کلان دزیر خان میر حاجي دیوان پادشاهزاده محمد
اعظم شاه است - مشارالیه بلند استعداد در سمت حیثیت بود -
فضائل و کمالات را از خدمت شیخ عبدالعزیز اکبرآبادي
اكتساب نمود - و در جذب شاهزاده تقرب و مفاخرت
از اقربان و همسران برتر گذرانید - در سر آغاز سال بیستم
و هفتم (چون شاهزاده محمد اعظم اولین بار بیساق بیدچاپور
رخصت یافت) مزاج پادشاهی از میر مذکور بذابر وجه
انحراف پذیرفت - و آتشخان روز بهانی تعیین شد که بلشکر
شاهزاده رفته مشارالیه را بحضور آرد - نخست حواله روح الله
خان شد و ثانیاً بصلابت خان سپردند - و بیستم و پنجم
رمضان سال مزبور برطبق حکم در قلعه دولت آباد محبوس
گردید - و بعد ازان بر وفق پرلیغ پادشاهی باکبرآباد شتافته
در گوشه انزوا بافاده تلامذه و افاضه طلبه بسر می برد - تا
آنکه نقش برادش از کعبتین طالع بر تخت آرزو افتاد -
بخت خفته بیدار گردید - روزگار آشفته سازگار نمود - نظر بر

(باب الفاء)

[۳۹]

(مائرا لمر)

قابلیت و جامعیت ، از طلب حضور شده به تلثیم ساحت
خلافت فرق اعتبار بر افراخت - و بخلعت میرمنشیگری و
داروغگی کتابخانه سرکار والا قامت امتیاز پیداراست - و در
سال چهل و چهارم از تغیر خدا بنده خان بخدمت بیوثاتی
حضور بانضمام منشیگری سرمایہ جمعیت اندوخت - و پس
ازان ضمیمه خدمات مذکوره به نیابت خانسامانی چهره
بختمندی برافروخت - و ششم ذی القعدة سال چهل و هفتم
سنه ۱۱۱۴ (هزار و یکصد و چهارده هجری زندگانی را

وداع نمود *

برسائی طبع و شگرفی معلومات ذوفنون روزگار و یکتای زمانه
بود - در حق خود می گفت - مرد حاضر کو کار - و پادشاه در حق
ار می فرمود - که نیابت خانسامانی چنان سر برآه نمود که
گویا خانه را روشن کرد - هنگامی (که دارالانشا بدو
تفویض یافت) (وزرے بعرض رسانید که در زبان هندی
و رسم الخط آن آخر هیچ کلمه حرف ها نیامده - و الف خود
اگرچه دران حروف محسوب است) که درین زبان قطعاً
متروک اند) مگر عوض آن و عین و همزه که حرف دارند در
اول کلمه می آرند و وسط و آخر - اما از جمله دوازده اعراب
(که وضع کرده اند) مدار ترکیب حروف بران گذاشته یکم را
باسم کاتا نامند و آخر لفظ آرند - آن بصورت * و مخرج الف

(باب الفاء) [۴۰] (مآثر الامرا)

است - ابتدای اسلام ارباب ترجمه و فارسی نویسان از روی سهو
الف کذائی را ها کرده مثل بنگالا و مالوا را بنگاله می نویسند -
پادشاه همه دان (که بهندی آشنا بود) پسندیده باهل دفاتر
حکم شد که امثال این الفاظ را بالف می نوشته باشند *

نواسه خان مزبور میر مرتضی خان جوان سنجیده
سپاهی منش یادگار آن سلسله بود - چنده در رفاقت مبارز
خان ناظم حیدرآباد بفرجدار (۲) میدک مضاف صوبه مذکور
گزارانید - پس ازان در خدمت نواب آصف جاه پیوست - و
به عاملی سرکار ایلکندل مامور شده بر سر زمیندار شمسی
(که مشهور بکالا پناه است) فوج کشید - و خود تیزجلوی
بکار برده آنها نزدیک کدهی (۳) رفت - آنگه بسینه اش
خورد - یکه و خبازه گردید - گویند چون زر سرکار بسیار در
تصرف آورده بود بقصد خود را بکشتن داد *

فتح الله خان بهادر عالمگیر شاهی

محمد صادق نام از سادات خوست است (که قصه
ایست از مضافات بدخشان) مشارالیه از کهنه سپاهیان
ممتحن و سرآمد بهادران شمشیرزن بود - ابتدا بهمراهی
خان فیروز جنگ بمنصب پادشاهی سرافرازی یافت - و

---

(۲) نسخه [ج] مسطور - (۳) نسخه [ج] گدهی - (۴) نسخه [ج]
یکدو خیاره •

(مآثر الامور) [۴۱] (باب الفاء)

بدلاری و یکم تازی^۱ (که آیه بود در جملات و جلالت)
(۲) از ناموران روزگار گردید - در سال بیست و هفتم (که خان
فیروز جنگ در جلدوی تاختهای مکرر و آویزشهای سخت
با غنیم از شهاب الدین خان به غازی الدین خان بهادر
مخاطب گشت) مومی الیه (که دران معارک کارنامها
بر ساخت) بخطاب صادق خان نامی گردید - و مدتی
به تعیناتی خان فیروز جنگ گذرانیده مصدر ترددات شایان
گشت - و بخطاب فتح الله خان رایت اشتهار افراخت -
و پستر از رفاقت خان مذکور برآمده مطرح انتظار خسروانی
گشته بسری و سرداری چهره ناموری افروخت - و همواره
بگشت ملکی و مالش اشقیا مامور میشد - در سال چهل
و سیوم پس از اقامت چهار ساله در اسلام پوری موکب
پادشاهی به تسخیر قلاع سنبها توجه نمود - خان مذکور در
تقدیم مراسم قلعه گیري از مورچال دوانی و نقب زنی
تیزدستیها بکار برده از اقران و امثال پیش قدمی می نمود - در
محاصره قلعه ستارا (که بر پشت کوهی واقع شده و سرش
بدریا برده و بیخش از ثری دور گذشته) بباسلیقی^(۳) (روح الله خان
ثانی مورچال از محاذی دراز قلعه روان نمود - و بجدکاری
و جلالت نزدیک بدر حصار^(۴) رسانیده میخواست که بیک ضرب

(۲) نسخه [ج] و در سال - (۳) نسخه [ج] از ثریا گذشته - (۴) نسخه

[ب] باسلیقی [ج] باسلیقی (۵) نسخه [ا - ب] رسالید

(باب الفاء) [۴۲] (آثارالامراء)

بنجۀ آهنی دروازه را برکند از رعب و هراس مورچالهای دیگر (که قریب رسیده بودند) قلعه مغلول گردید . و در تسخیر قلعه برای (که در مسافت و فعت قریب بستاراست) شریک غالب بود . چون عزم ملوکانه از کشایش ستارا و پرداخت خان مذکور را برسم مقلّا بگرد گرفتار برای تعیین فرمود . و خود نیز در سه روز آن مسافت را قطع نموده ساخت پیش روی دروازه قلعه مضرب خیام ساخت . خان مذکور از رزانت و رصانت آن حصار حصای بر نداشتند در مورچال بردن و توپها بر پشتۀ مرکوبش برآوردن کارستانی بر روی کار آورد که آنچه سالها در سرانجامش سرآمد در روزها سامان داد . تا آنکه مورچال را زیر سنگ بسیار عریض و طویل سرازیر (که محاذی دریچۀ قلعه واقع است) رسانید . اما برآمدن برین سنگ بسیار دشوار . و اگر این سنگ بدست آید ^(۲) گرفتن قلعه بسیار آسان . خان جلالت نشان به دستگیری پردلی و جلالت با جمعی از جرأت منشان بر سنگ برآمد . و اعادی را دران میدان (که تا دریچۀ قلعه بود) زیر شمشیر گرفت . آنها تاب مصادمت نیارده بسر دریچۀ درویدند . و مغلان پاشنه کوب رسیدند . چون مرکوز خاطر خان مذکور نبود که در قلعه

(مآثر الامراء) [۴۳] . (باب الفاء)

در آید میخواست که بران سنگ بر آید و مردم را قائم کند
و توپ بالا بر آورده دیوار براندازد - کفار دریچه را مضبوط
ساخته از بالای دیوار طوفان بندوق زنی و حقه ییزی
برانگیختند - و برای چنین (۲) (دز) (بارد) را (که در راه در آمد
قلعه تعبیه کرده بودند) آتش زدند - فقیرالله خان پسرزاده
خان مشارالیه با شصت و هفت کس دیگر جان داد - بهسبب
بے پناهی بران سنگ نتوانستند ایستاد - فرود آمده جای
قدیم را قائم کردند - لیکن از دبدبه این دستبرد آتش
بجان کفار افتاد و درد از نهاد شان برآمد - فرود الامان
بر آوردند - در عرض یک و نیم ماه سال چهل و چهارم قلعه مفتوح
گردید - و هَذَا نُصِرَ اللَّهُ تَارِيخُ بَتَكْوِيرِ . رسید - و بمناسبت آن
(که از مستحدثات ابراهیم عادل شاهست که در سنه (۱۰۳۵)
(۳) هزار و سی و پنج اساس گذاشته - و او بر هر چیز نو ساخته
لفظ نورس اطلاق می کرد) بنورس تارا موسوم گشت - و
خان مذکور بانزونی منصب امتیاز یافته برای جبر شکستهای
همراهان رخصت خجسته بنیان یافت - و در ایام محاصره
پرناله بحضور رسیده مامور شد که از یک جانب تربیت خان
میر آتش سرگرم مورچال درانیست از جانب دیگر او بسرکردگی
شاهزاده بیدار بخت و همدستی منعم خان سیده دوم دران

(۲) نسخه [چ] روزها - (۳) نسخه [۱] یک هزار و سی و پنج .

(باب القاء) [۴۴] (مآثر الامراء)

نماید - آن فرمان‌پذیر در عرض یک ماه زمین سنگ آکین را سهل‌تر از خاک بریده کوچه بپای دیوار رساند (که عقل کوچه بند تحقیر میشد) - محصوران مغلوب رعب و هراس گشته بزهارجوی در آمدند - خان مومی‌الیه بخطاب بهادری کردن اعتبار برافراخت *

و چون موکب پادشاهی از ساحت پرناله کوچ نموده بجانب کهتاؤن (که سبز علف و بسیار آذوقه است) بارادۀ چهاروی توجه نمود آن جلالت آئین را بگرفتن در داندکده (که در گروهی موضع مذکور است) پیشتر روانه نمود - حصاریان از دبدبۀ دستبرد او قلعه را خالی گذاشته جان بدر بردن غنیمت دانستند - آن قلعه بمذاسبت اسمی خان بهادر به صادق گده مسمی شد - و از کهتاؤن بصر کردگی بخشی المانک بهره مند خان بتسخیر ناندگیر و چندین و مژدن دستوری یافت - در کم فرصتی محصوران هرسه حصار غیر از زهارجوی و گریز پائی چاره نیافتند - اولین بزم گیر دوم بمفتاح و سیوم بمفتوح نامی گردید - و در سال ^(۲) چهل و پنجم رایات پادشاهی از ظاهر حصار صادق گده بجانب قلعه ^(۳) کهیلنه (که سراسر آن کوهسار و بیشه‌های دشوار گذار و جنگل انبوه خلردار دارد) باهتزاز آمد - و در قطع مسافت

(۲) نسخه [ب] دومین [ج] و دوم (۳) نسخه [ب] کهیلنا *

چند روزه ساخت آن نواحی مضرب خیم گردید - بسبب
 حواجر و عقبات و کثرت چر و مغاک مساکم بود عسیرالعبور -
 خصوص چهار کرده مسافت (که آرازه دشواری آن معبر
 خلایق را در مغاک تهلکه انداخته بود) بسعی و اهتمام آن
 خان سراپا تلاش و دستکاری تبرداران و سنگتراشان و خاراخرشان^(۲)
 معویبتها همه باسانی گرائید - خان مزبور بغایت ترکش خاصه
 مورد تفضل خسروانی گشت - و بسرکردگی امیرالامرای
 جملة الملک و رفاقت حمید الدین خان و منعم خان و راجه
 جے سنگه بجهت محاصره تعیین شد - آن خان سراپا جرأت همان
 روز پشته سرکوب قلعه را از دست اعدای گرفته باجبار قایم
 ساخت - و روز دوم پشته دیگر بدست آورده توبهای آتشین دم
 بران برآورد - و دست و بازوی سعی به پیش بردن مورچال
 و سینه برگشاد - و به فرهاد کاری بران کوه دهانها بسته تا
 کمر برج رسانید - و کوچها از اطراف روانید - تمام روز زر
 می پاشید - و با مزدوران بدست خود کار میکرد - و چون
 از قلعه بتواتر و توالی متواله صد منی و دو صد منی
 می ریخت ناگاه سنگ بر تخته عریض میرسد و میشکند - خان
 از صدمه آن (که بر سرش می خورد) میغلطد و بجانب غار
 عمیق غلطان غلطان می رود - و به کجاوه که افتاده بود بند

(باب الفاء) [۴۶] (مائثرا)

می شود - طرفه شور و غوغا از مردم مرحله برخاست - و گرد
یاس بر چهره همه نشست - بیهوش بر آوردند - بعد دیر
بافاقه آمد - سر و کمر آنقدر خسته شد که یکماه صاحب
فراش بود - باز بر سر کار رفته درین فکر شد که غلط انداز از
طرف برج یورش نماید - درینولا بسعی شاهزاده بیدار بخت
تسخیر قاعه صورت پذیرفت - خان بهادر بانعام چینه
مروغ و افزایش عالمگیر شاهی بخطابش امتیاز یافت *

هرچند کار پردازیه و نیکو خدمتیها (که در فتح قلاع و
استیصال غنیم ازان خان بهادر سرزد) از دیگر به ظهور
نمیرسید - اما از پیشگاه سلطنت باقتضای مصلحت سنجی
و مال اندیشی در خور آن افزایش مرتبه و افروزی منصب
نمی یافت - پادشاه او را با سپاهگری و پردلی و بیدایی سردار
مدبر صاحب داعیه میدانست - روزی بعرض رسید که او تعهد
میدهد که اگر پنج هزار سوار همراه دهند نام و نشان مرهقه
از دکن بر میدارم - فرمودند که اول مثل او سردار دیگر با
پنج هزار سوار مستعد باید نمود بعد ازان بار سرداری پنج هزار

(۲)

سوار باید داد - از همین جهت خان مذکور دل ده بودن حضور
نبود - مکرر بتعیناتی کابل (که جوار وطن است) التماسی
شد - در سال چهل و هفتم از اصل و اضافه بمنصب سه هزارمی

(مآثر الامراء) ، [۴۷] (باب الفاء)

هزار سوار اعزاز اندوخته بجانب کابل رخصت یافت . و در سال چهل و نهم از تغیر آله یار خان تھانه دارمی لوه گده مضاف موبه مذکور باضافه در صد سوار بوی مفوض گردید . پس از سانحه ناگزیر خلد مکان (چون پادشاهزاده بهادر شاه با سائر امرای کومکمی آنصوبه از پیشاور کوچ فرمود) بنام خان مزبور (که در آن وقت بوطن شتافته بود) حکم طلب رفت . در نزدیکی لاهور بعرض رسید که فتح الله خان بارصف مدور حکم خود را دزدیده از رفاقت پهلوتپی نمود . فرمودند جان نثار خان (که در شجاعیت کم از فتح الله خان نیست) با جمعیت بسیار در آگره رسیده خواهد بود . گو خان مشار الیه نیامد . در مبادی جلوس بهادر شاهي ردیعت حیات سپرد . سپاهی بحکم و بسیط بود . بے محابا و درشت گو . (رزے بذابر امرے خلاف مرضی خلد مکان برخه پیغام سرزنش آمیز مصحوب خواجه سرا بار رسید . در جواب گفت که انھان کامل العقل چون به ہشتاد می رسد عقل و ہوش می بازند . من خود سپاهی صد فرسخ دور از خدا و رن خلق شدہ ام . بیہودہ دین مرحلہ جان میکنم . خواجه سرای مذکور بقبح کلامش متنبہ ساخته بجواب خضوع و عجز آمیز درآورد »

* حرف القاف *

قرا بهادر خان

عمزاده میرزا حیدر گورگانست (که از نسل سلاطین کاشغری بود) - پدرش محمد حسین خاله زاده فردوس مکانی میشد - او از کاشغر برای بدخشان بلهور رسید - و چون مرزا کامران جهت استخلاص قندهار (که از دست خواجه کلان بیگ به تصرف پادشاه ایران رفته بود) عزیمت نمود میرزا حیدر را بنیابت خود در لاهور گذاشت ^(۲) - پستری در ایامی (که مرزا کامران با گوه آمده) او نیز رسیده ملازمت جنت آستانی نمود - و پس از جنگ دوم با شیرخان سور (چون شکست بر فوج پادشاهی افتاد و جنت آستانی بمقتضای وقت متوجه لاهور شد) از آنجا (که میرزا حیدر در وقت سلطان ابو سعید خان کاشغری همراه پسر او بکشمیر رفته ^(۳) از احوال آنجا اطلاع و با مردم آنجا شناسائی داشت و نوشتجات سکده آن حدود متواتر در باب استدعای آمدن آنجا می رسید و او پیوسته بجنت آستانی نوشتهای مزبوره نموده ترغیب عزیمت آن دیار می نمود) از لاهور او را مردمی چند همراه داده روانه

(مآثر الامراء) • [۴۹] (باب القاف)

کشمیر ساخت - چون در دارالملک بنابر نبودن حاکم مستقل
انواع هرج و مرج و داده بود میرزا بے جنگ و جدل کشمیر
را بتصرف آورد - و ده سال حکومت باستقلال کرد - و آخرها
خطبه و سکه بنام جنت آستانی نمود - تا آنکه مردم آنجا بمکر
و خدع (که جبلای مردم آن مرز بوم است) پیش آمده
در سنه (۹۵۸) نهصد و پنجاه و هشت شیخون زده مرزا را
بقتل آوردند - تاریخ رشیدی تالیف اوسم - که بنام عبدالرشید
پسر ابوسعید خان مزبور نوشته - و طبع موزون هم داشت - این
رباعی بنام او مشهور است *

* عاشق شده را اسیر غم باید بود *

* محنت کش و در داد ستم باید بود *

* یا از سرکوی یار باید بر خاست *

* یا از سگ کوی یار کم باید بود *

نام پدر قرا بهادر خان مرزا محمود است - عرش آشیانی
نظر برین (که خان مذکور همراه مرزا حیدر دران ضلع بوده
از رلقف کاران آن حدود است) سال پنجم جلوس جمعی کثیر
همراه او داده بتسخیر کشمیر تعیین فرمود - چون در روانگی
مکت طویل واقع شد و در شدت گرما براچوری رسید تمنازی
خان حاکم آنجا طرق و تئگیها را مستحکم ساخت - متصل

(۲) نسخه [ب] را چوری - نسخه [ا] و متصل *

(باب القاف.) [۵۰ هـ] (مسائل الامرا)

راجپوتی بعد از محاربه چند روزه خان مذکور شکست یافته
برگشت. و سال نهم (که پادشاه بصوبه مالوه تا مندو
رفته مراجعت بدارالخلافه نمود) ازرا بحکومت مندو مقرر
ساخت. روز موعود بمرگ طبیعی بمقر اصلي شتافت. هفتصدي^(۲)
منصب داشت *

قباسم محمد خان نیشاپوری

از اعظم نیشاپوری ست. چون دران ضلع هنگامه اوزبکيه^(۴)
شورش افزای خواطر گردید خان مزبور از وطن چشم برداشته
برفاقت بیرام خان پیوست. و در جنگی (که با سکندر خان سور
و داده) بهمراهی بیرام خان مجرای نیکو خدمتی بظهور^(۵)
آورد. و سال اول اکبری در جنگ هیمو بهراولمی علی قلی
خانزمان مامور گردیده مصدر گوناگون آورد شد. در همین
سال باتفاق جمعی جهت تنبیه حاجی خان غلام شیر خان
افغان (که بنزد شجاعیه و هوشمندی ممتاز بود. و دران
ایام با رانا اودے سنگه زمیندار میوار جنگ کرده اجهیر و
ناگور را بتصرف خود آورده بود) تعیین گردید. مردم حاجی
خان از طنطه لشکر پادشاهی متفرق گردیده هر کدام بجائے
شتافت. و حاجی خان بکجرات رفت. خان مزبور باجمیر

(۲۰) نسخه [ب] طبعی - (۳) نسخه [ب] هفتصدي - (۴) نسخه [ج]

اعظم - (۵) نسخه [ب] و در سال *

رفته متکفل انتظام آن بحدود شد *

و چون سال پنجم زمانه نقش بے دولتی بیرام خان
بر روی کار آوردن خان مزبور از خانخانان جدا شده ملنزم
رکاب پادشاهی گشت - و در همین سال بهمراهی شمس الدین
محمد خان آنکه بمقابلہ بیرام خان تعیین گردیده - روز جنگ
سرداری برانغار تعلق باز داشت - پس از ظهور عطیة فتح در
ملتان جاگیر یافته رخصت آن نواحی پذیرفت - سال نهم (که
تنبیه عبدالله خان اوزبک پیش نهاد خاطر پادشاهی گردید)
تقریب شکار فیلان نموده متوجه مالوه شده چون بحدود
سارنگ پور موکب خسروانی رسید خان مذکور (که در آن وقت
بمحکومت آن نواح شرفراز بود . پا از سر ساخته بنعمت
استقبال فائز گشت . - و از پادشاه التماس قدوم بمنزل خود
کرده بمراسم نیاز و ایثار پرداخت - و قریب هفت صد اسب
و استر از خود و ملازمان خود بنظر معلی در آورده آنرا بامرا
و ملازمان لشکر والا (که در بلغار فتح آثار بتدریج میرسیدند)
قسمت نموده سر رشته نیکنامی بدست آورد - چون عبدالله
خان اوزبک بدریافت توجه عرش آشیانی از ماندور راه
فرار اختیار کرد پادشاه خان مذکور و چندی دیگر را
پیشتر گسیل فرموده - تا جله رفته سر راه آن بے راه
برگیرند - و پس ازان [که در اثنا راه عبدالله خان بغاوت

(باب الحاق) [۵۲] (مآثر الامرا)

را بر ملا انداخته بچنگ پیش آمد و آخر بدورد پادشاه (که پاشنه کوب رسیده) (سپهر دادی گریز گردید) خان مزبور با چندی دیگر بتعاقب او مرخص شد - چسپ و چالاک رفته نزدیک گریوه (که چاپانیر از انجا نمایان بود) بزرادری عید الله خان ریخت - و چون عبد الله خان با پسر خود بدر رفت تمامی بنه و بار او را گرد آورده در انجا متوقف شد - تا آنکه پادشاه بدان منزل رسیده او را مشمول موارزش و محبتسب (۲) سعادت گردانید - تتمه احوالش بملاحظه نیامده *

* قتل قدم خان قراول *

ابتدا ملازم مرزا کامران بود - پستو خود را به فتراب دولت جنت آستانی بخت - و در عهد عرش آشیانی بمعدنی رسید - سال نوزدهم به همراهی منعم بیگ خانخانان بهم بنگاه تعیین شده در انجا بکارهای پادشاهی میپرداخت - بمنصب هزاری ترقی نموده بوقت موعود در گذشت - پسرش اسد خان همراه شاهزاده سلطان مراد بیساق دکن دستوری پذیرفته سال چهل و ششم (که شیخ ابوالفضل متصل حوض قتلغ رفته توقف نمود) او همراه بود - درین ضمن گولہ ترپے از قلعه دولت آباد بدو خورد - و شکمش آنچنان درید که رده بدر افتاد - او سر رشته خود داری از دست نداده

نیم شب پا بکنج نیستی کشید *

* قمرخان *

پدر میر عبد اللطیف قزوینی ست - در سال هجدهم
جلوس (که عرش اشیانی بدیار شرقی متوجه شده) مومی الیه
از منتظمان رکاب بود - و سال نوزدهم (که خانخانان منعم بیگ
بتسخیر بنگاله رخصت یافت) او را در همراهیانش برنوشند -
خانخانان او را باتفاق محمد قلی خان برلاس بجانب ساتکام
فرستاد - او دران صوبه در تگ و تاز مصدر فیکو بندگی گشت -
در سال بیست و دوم بامامت شهاب الدین احمد خان (که
از مالوه بایالت گجرات دستوری یافته بود) رخصت پذیرفت -
در سال بیست و چهارم بهمرای (اچه تودرمل) که بتادیب
ناسپاسان صوبه پتینه مقرر گردیده بود (متعین شد) و چون
امرای پادشاهی (از فزونی سرتابان نافرجام و کمی دولت خواهان)
حصاری شدند مخالفان نواره خود را دریائی ساخته بستن
طریق آمد شد آذوق اندیشیدند - او را با جمعی آن طرف
آب گذرانیده و جمعی از دریا و جمعی ازین طرف فرستادند -
چنانچه قریب سیصد نواره ادبار پورهان بدست مردم
پادشاهی آمد - بعد از آن احوالش بنظر نیامده - کوکب پسرش

(۲) نسخه [ب] تعین شد (۳) نسخه [ج] سه صد (ابرام رسم الخط)

(باب القاف) [۵۴۰] (مآثر الامراء)

در عهد جهانگیری مصدر تقصیر شده که پادشاه رو برو
طبلیده شلاق رسا نموده محبوس فرمود *

قیا خان کنک

از امرای جنت آشیانی ست - در آخر عهد آن پادشاه
عالیجاه در کول جلالی و آن حدود لوازم خدمت بجای آورد -
چون هنگامه هیمو تفرقه پرداز دور و نزدیک گردید بذهلی
رفته بتردی بیگ خان پیوست - روز جنگ در هرادی
جلادتها بتقدیم رسانید - چون خامه تقدیر نقش ناکامی بر لوحه
احوال کشیده بود گذشت آنچه گذشت - پس ازان (که آن
مدبر تیره بخت بتبع اقبال اکبری میاسا رسید) قیا خان از
پیشگاه سلطنت بانتظام دار الخلافه آگره و آن حدود نامزد
گشته بمساعد منصب پنجزاری ارتقا نمود - و چون برگزینان
نواح گوالیار در جاگیرش بود از کارطلبی و مردانگی ساز و سرانجام
که می باید ازانجا فراهم آورده در سال دوم قلعہ گوالیار
(۲) را (که از قلاع مشهوره هندوستان است و سلیم شاه مستقر
سلطنت خود ساخته بود) محاصره نمود - بهیل خان نامی
از غلامان سلیم شاه (که بصیانت آن قاعه قیام می نمود)
دانست که باوجود قرب جوار پادشاه مستقل نگاهداشتن
قلعه از ممتنع است - برآهه رام ساه (که از نسل راجه

(مآثر الامور) [۵۵] (باب القات)

مانسنگه بود که در زمان قدیم حکومت این قلعه داشته (۲)
پیغام کرد که ایرو مکان موردی تسمت بعوض قایلے بتو
وامیکذارم - رام ساه لطیفه غیر مترقب پنداشته (د بدین حدود
آورد - قیا خان ازین آگهی (۳) بآویزش شتافته ادرا اداره دشت
فرار ساخت - و رام ساه بولایت رانا در خزید - سال سیوم سنه (۴)
(۹۶۶) نهصد و شصت و شش (که ساحت دار الخلافة آگره بقدم
عرش آشیانی (دلق تازه پذیرفت) مجدداً فوج بکومک
تعیین شد - بهیل ناچار باختیار بندگی و تسلیم قلعه ملتجی
بارباب مهمات سلطنت گردید - حاجی محمد خان سیستانی
برطبق التماس او بقلعه شتافته بهیل را بحضور آورد - و
چون در سال دهم عرش آشیانی باطفاى شورش خانزمان
متوجه دیار شرقیه شد در منزل قنوج قیا خان (که در زمره
عاصیان در آمده بود) باستشفاع خانخانان منعم به بساط هوس
رسید - پادشاه جراند جرائم او را بگرداب عفو انداخته
موزد نوازش فرمود - و بعد کشایش مملکت بنگاله بضبط
اردیسه می برداخت - چون عرصه دلکشای بنگاله غبار آلود
شورش فتنه باغیه گردید (اگرچه او را همت یادری نکرد که از
اسباب تسکین شورش شود) لیکن با برخی بهادران یکجهت
(۲) نسخه [ج] بوده - (۳) در [بعضی نسخه] آگهی یافته - (۴) نسخه
[ب] در خزیده

(باب القاف) [۵۶] (مآثر الامراء)

دران دیار روزگار گذرانیدے - و آن سرزمین را از گرد خلاف
رفت و رو بے میداد - چون در سنه بیست و پنجم آن ملک
از افواج پادشاهی خالی شد قتلوی لوهانی سر بفساد برداشته
به بسیاری آریزش نموده - چیره دستی یافت - و بر اردیسه
نیوز قیامت بود - قیا خان مراسم کارزار بجا آورده حصار
شد - از امتداد پیگار و جدائی همراهان بے حقیقت به تنگنای
فاکامی نشست - و آخر با برخه ناموس دوست در سنه
(۹۸۹) نهصد و هشتاد و نهم نقد زندگانی باخته نیکنامی
جارید اندوخت *

قطب الدین خان

برادر شمس الدین خان ^(۲) اتکه و از امرای بزرگ اکبریت
بمنصب پنجهزاری اختصاص داشت - در ایام قبولداری
پنجاب در بلاد فاخره لاهور بقاخ خیر (که از اسباب ابقا
و ذکر جمیل است) ^(۳) اساس گذاشته - و در سال نهم بطریق
کمک میرزا محمد حکیم بدارالملک کابل شتافت - و بغزنین
(که وطن مانوس او بود) ^(۴) رفته بتمام اقوام و احباب دور
و نزدیک تفقدات کریمانه نمود - و طرح منزل و باغ انداخته
برگشت - و چون پنجاب از اتکه خیل برگرفتند سرکار مالوه

(۲) نسخه [ج] از امرای - (۳) در [بعضی نسخه] ابقاء ذکر جمیل -

(۴) نسخه [ب] او بوده .

(مآثر الامراء) [۵۷] (باب القاف)

بخان مذکور مکرر شد . و بعد فتح گجرات بجاگیری
سرکار بهرونچ (که جنوبی احمدآباد است - و قلعه دارد که
آب نریدا از پایان او گذشته بدریای شور در شود . و آنرا یک
از بنادر آنصوبه می‌شمردند) نامزد گردید : و پس ازان
حضور رسیده بمصطفی والی پنجپزاری امتیاز یافت . و
چون آثار بزرگی و کارشناسی از نامیه حالش لعمه ظهور
میداد در سال بیست و چهارم بخدمت . اتالیقی . شاهزاده
سلطان سلیم سر برافراخت . و بخاعت گرانمایه واقو (که
در سلسله تیموریه پس پایه سترگ دارد) و خطاب بیکر بیگی
(که از اعظم القاب این دودمان است) سر افتخار بخرج برین
رمانید . و او بسپاس گزاری این مهین بخشش جشن
عالی ترتیب داد . و استدعای مقدم پادشاهی نمود .
عرش آشیانی دران بزم شادمانی شاهزاده را بر دوش او گذاشته
قرین مجد و سعادت گردانیدند . و بعد چندی بخدمت
سرکار بهرونچ تا نذر بار بدو تفویض یافته دستوری تعلقه
گرفت . و در سال بیست و هشتم سنه (۹۹۱) نهصد و نود
و یک سلطان مظفر عرصه گجرات را غلبه آمای شورش ساخت
ار با همه درسم اندیشی و عاقبت بینی از برگشته پرکاری
بغفلت در شده به چاره گری نیفتاد . هر چند امرای یقین

(۲) نفع [نج] شمردند - (۳) در بعضی نسخه [محمد] سلطان مشهور .

نمیشتند که کج گزایان بر سر جاگیر و منصب باهم آویزه دارند
 بچستی و چالاکی روانه باید شد تا هنگامه آنها پراکنده
 گردد - گران پائی نمود و توفیق شایسته کاری نیافت - چون
 از حضور سرزنشها رفت فوجی بر سر غنیمت روانه کرد - آنها
 هزیمت خورده برگشتند - درین وقت بی آن که قلعه بهرونج
 را گزین سامان نماید (خود برآمد - خیرسگالان گفتند که
 شورش بزرگ آسان برگرفتی چرا و به سپاه نپرداختن
 چیست - ناگزیر وقت زر دادن است و دلها بدست آردن -
 گوش نکرد - چون سلطان مظفر نزدیک رسید و از هر دو سو
 فوج برآراستند بهیاری از مردم بمخالف پیوستند - ناچار
 قطب الدین خان با خامه خیال خود را بدیوار بند بروده
 کشید - آنها او را فرو گرفتند - قطب الدین خان از خواسته پرستی
 و جان دوستی همت جانفشانی نیافته خیال آشتی در سر
 گرفت - زین الدین کنبو را فرستاده رخصت حجاز را با اندوخته
 طلبگار آمد - و ندانست که خواسته اندوزی همت پاسبانی
 آبروست - و گزین زندگانی همانست که در سرناموس
 شود - جاردانی عبار بر سر خود پسندیده بغراوان لایه عهدنامه
 بدست آرد (۳) پیش سلطان مظفر رفت - از بدگوهری
 نقض عهد نموده بجان گزایان سپرد که ازهم گذرانیدند *

(مائراامرا) . . . [۵۹] . . . (باب القاف)

گویند غدر و بدعهدی سلطان بر قطب الدین خان
پیدا بود اما دیده بصیرتش را اجل موعود مکفوف ساخت
که به عثمان حرف چندی سس پیمان جان خود بیجا
در باخت *

* اجل چون بخونش بازید دست *

* قضا چشم باریک بینش به بست *

پسرانش یکی نوزنگ خان که چندی در حضور بوده
بستر در صوبه مالوه جاگیر یافته - آخرها از انطاع داران
صوبه گجرات گردید - و دزان صوبه مصدر کارهای پسندیده
شد - سال سی و نهم بدزد شکم رخت هستی بر بست
و زمین گوجر خان - تیول او نیز در صوبه گجرات مقرر شده
باتفاق خان اعظم کوکه بخدمات آنصوبه می پرداخت *

* قاسم علی خان *

در سال دهم که عرش آشیانی بر سر علی قلی خان خانزادان
یلغار فرمود او بر سر غازی پور تعیین گردید - و سال هفدهم
(چون پادشاه بعد از فتح گجرات بتسخیر قلعه سورت متوجه
شده بمحاصره کار بر متحصنان تنگ تر ساخته - و آنها ابلان^(۲)
طلبیدند) پادشاه خان مذکور را (که بقرب منزلت از اقربان
خود ممتاز بود) روانه گردانید - و سال هیجدهم باتفاق

(باب القاف) [۶۰] (مائثرا لامرا)

خان عالم ، و غیره به کمک منعم خان خانخانان جهت تسخیر
پتقه دستوری یافت . و باز بتقریب بحضور آمد^(۲) - در همین سال
شجاعت خان محمد مقیم را (که غایبانه منعم خان حرب
ناشایسته در حق او گفته بود - و پاس مجلس خصروانی از
دست داده) همراه خان مذکور نزد خانخانان فرستادند - و
در سال دیگر هنگامی (که نزدیکی آله آباد معسکر فوج پادشاهی
بود) بحضور (سیده دولت آستاندوس حاصل نمود - و سال
بیست و دوم همراه صادق خان به تنبیه مدیگر بندیده (خصت^(۳)
پذیرفته - و سال بیست و پنجم همراه خان اعظم کوکه بشرقی دیار
مامور گشت - و سال بیست و ششم برای تسلی و دلالتی
منسوبان حاجی بیگم طغای زاده والده جنم آستانی (که با
پادشاه مهر و شفقت بسیار داشت - و پادشاه را هم از خرد سالی
با وی انس و الفت بیشتر بود - و پس از سفر حجاز آمده
در مقبره جنم آستانی میگذرانید - و دران ایام بملک بقا
شتافته بود) نامزد شد - و در سال سی و یکم (چون پادشاه
برای حفاظت هر صوبه دو امیر را تجویز فرمود) صوبه اوده
بشرکت فتح خان تعلق باو گرفت - و در سال سی و پنجم از
خیرآباد بحضور آمده باستلام عتبه خلافت سرمایه کامیابی
اندوخت - و آخر همین سال بکالی (که در اقطاع او بود)

(۲) نسخه [ب] بحضور آمده - (۳) نسخه [ب] مدیگر بندیده .

(مائراامرا) [۶۱] (باب القاف)

رخصت یافت . مال کارش بکجا انجامید معلوم نشد *

قریش سلطان کاشغری

کاشغر ولایتی است . از اقلیم ششم در غایت نضارت :

شمالی آن کوههای مغلستان است - و آن حده به شاش داده

و حده از طرفان گذشته بزمین قلماق در می آید - و از

شاش تا طرفان سه ماهه راه است - غربی او هم کوهی است .
(۲)

طولانی که کوههای مغلستان از آن مذشعب می شود - و شرقی

و جنوبی او بحرانی است بیدابان و پشتهای ویک (وان) .

نسب مشارالیه بقآن بزرگ میرسد - بدین طور - قریش

سلطان بن عبدالرشید خان بن سلطان ابوسعید خان بن

سلطان احمد خان المشتهر بالابچه خان بن یونس خان بن

اویس خان بن شیرعلی اغلان بن خضر خواجه خان بن

تغلقمور خان بن المانوقا خان بن دوا خان بن براق خان بن
(۳)

بیسون خان توا بن موآلگان بن چغتائی خان بن چنگیز خان
(۴)

قتلغ - نگار خانم مادر فردوس مکانی دختر یونس خان بود -

چون عبدالرشید خان فوت نمود حکومت کاشغر بعبدالکریم خان

برادر کلان قریش سلطان باز گردید - او با دیگر برادران

برطبق وصیت پدر و بحکم نیکوگوهری شیوه خیر اندیشی

(۲) نسخه [ب] و غربی - (۳) نسخه [ب] روا خان - (۴) نسخه [ب]

موآلگان .

(باب القاف) [۶۲۰] (مآثر الامراء)

داشته - درین ضمن میان خدابنده پسر قریش سلطان و عم او
محمد خان آریزش شد - خدابنده بفرغ شتافته بامداد آنها^(۲)
طرفان و نواحی آن بر گرفت - خان از متوهم شده قریش
سلطان را رخصت حجاز داد - او با زن و فرزندان خود
ببدخشان آمد - از آنجا ببلخ براند - و بر رخصت عبدالله
خان متوجه هندوستان گردیده سال سی و چهارم بملازمت
عرش آشیانی در یافتن - و بعثایت خسروانی کامیاب گردیده
سال سی و هفتم مطابق سنه (۱۰۰۰) هزار هجری در
حاجی پور بدر شکم و دیعت جیات سپرد - بمنصب
هفت صدی رسیده بود - پس ازان پسرانش بقدر حال
(روزگار داشتند) *

قاسم خان میر بکر

براستی و کامرانی و دلادری و مهم سازی از ناموران زمانه
بود - خواهر زاده دوست میرزا است (که به دیوین پرستاری
این عالی دودمان اختصاص داشت - چون در سنه (۹۵۴)
نهمصد و پنجاه و چهار مرزا بکمران در قلعه کابل تحصن
ورزید و جنّت آستانی بر کوه عقابین (که بقلعه اشراقه
دارد) نازل اجلان نموده توپ و ضرب زنها نصب فرمود
قاسم خان با برادر خود خواجگی محمد حسین بدستداری

(۲) در بعضی [نسخه] قزقره .

(مآثرالامراء) [۶۳] (باب القاف)

بخمت بیدار از برج (که میان دروازه آهنین و برج قاسم برلاس اسم) خود را انداخته پدپوس گرامی استمعاد یافت و از آن روز پیوسته مطرح اشعه التفات پادشاهی بود - پس از سربز آرائی عرش آشیانی بمرد و تدبیر ببلند پایه امارت مرتقی گشته بمنصب سه هزار چهره کامیابی فروخت - قلعه رفعت اساس آگزه (که برصانک و متانت عدیل و نظیرش مساحان (بع مسکون نشان نداده اند) بحسن (۲) اهتمام قاسم خان در عرض هشت سال بصرف هفت کرد تنکه (که سی و پنج لک روپیه باشد) صورت اتمام و نقش اختمام گرفته - در سال دهم سنه (۹۷۲) نهصد و هفتاد و دو بر ساحل دریای جون در سمت شرقی شهر بجای قلعه پیشین (که بواسطه توالی نوابیپ زمان و تصادم حوادث روزگار ارکان آن بانحلال انجامید) طرح این حصن حصین کشیدند - عرض جدار سی گز و ارتفاع از اساس تا کنگره شصت گز - سنگهای سرخ تراشیده چنان باهم وصل یافته که سرموئی را در دروازه آن راه نیست - و همه جا ینیادش را بآب رسانیده - بمزید احتیاط سنگها را با حلقهای آهنین گذرانیده بر یک دیگر نشانندند - در سال بیست و سوم قاسم خان بایالک دارالخلافه آگزه سمرقانی یافت - و در اوائل شعبان سال سی و دوم

(۲) نسخه [ج] نداده - (۳) نسخه [ب] بیست و هلال

سنه (۹۹۵) نهصد و نود و پنج بتسخیر ملک کشمیر مامور گردید *

این ملکیست که از دشواری راه و صعوبت گریوها پیشین فرمان دهان دل بگرفتن آن نذایده اند - هر چهار طرف از کوهها سر بآسمان افراخته پاسبانی کند - اگرچه شش هفت راه دارد و ازان بهمه راه لشکر گران تواند شتافت لیکن در هر یک ازینها اگر پیر زالی چند بلخشانندن سنگها نشیذد مردان ازان گذاره نتوانند کرد - قاسم خان از کارشناسی و پردلی بکشاده پیشانی پذیرای این خدمت گشت - یعقوب خان داد یوسف خان چک (که دران ایام بحکومت کشمیر سر نخوت می افراخت) با جمعیت تمام باهنگ نبود پذیره شد - در کتل کمزیرل تنگی دره را استحکام داده نشست - چون مردم آن دیار از سرداری او دل تنگ و ملول بودند لخته جدا شده بقاسم خان پیوستند - و برخی در سربو نگر لوای مخالفت افراشتند - ناگزیر یعقوب خان باطفاى نائره (که در خانه سرکشیده بود) متوجه شد - قاسم خان بی مانع و مزاحم بدان مملکت درآمد - از تاب مغلوبت در خود خدیده بکوهستان درخزید - پس ازان مکرر جمعیت فراهم آورده بکارزار پیوست - اما طرفه نبهت - ناگزیر راه ایلی و اطاعت پیمود - و داخل بندهای پادشاهی گردید - از آنجا

(مآثر الامرا) [۶۵] (باب القاف)

(که طینت فغان آن مرز و بوم قاطعهٔ بشارت و بد خوئی سرشته اند) روزی نبود که فتنهٔ سور نمیزد - و ماهی نه که فساد بر نمی خاست *

قاسم خان از بسیاری آریز و ستیز بسته آمده استغای حکومت آنجا نمود - و در سال سی و چهارم بمرزبانی دارالملک کابل تعیین شد - و مدتی فراهم آرد اشتات آن دیار بود - اندجانی بحرفه در بدخشان خود را پور شاهرخ میرزا نامیده چندی بکامرانی کام فراخ برزد - پس ازان (که توران شاه بود چیره دستی یافت) بزابلی هزاره طرح دوستی انداخت - در هنگامی (که قاسم خان بحضور شتافت) از بآهنگ آن (که بدان الوس پیوندد) با معدردهٔ بدان دیار در آمد - و براه داران چنان را نمود که بدربار پادشاهی میروم - هاشم بیگ پسر قاسم خان (که بزیابت پدر رائق و فائق مهمات انصوبه بود) جمع پیش روانه کرد که بدرقه شده او را آورند - آن (۲)
تبه سگال چون از پنجشیر گذشت به بنگاه هزاره شتاب آرد - هاشم بیگ نیز به تیزری درآمد - بلختم آریزش او را پایبند بکابل آرد - پس ازان (که قاسم خان معاودت نمود) از ساده لوحی او را نزد خود جا داده پاسبانی را آسان بر شمرده - و همراهان او را بنوکری برگزید - هر چند هوا خواهان خیر اندیش

(۲) در بعضی [نسخه] بنویسند *

(باب القاف) . [۶۶] . (مأثر الامرا)

عذر سنجي بر گزار دند . سودمند نيامد . آن بدسروشت با پانصد
بدخشي هم داستان شده بگمبين . جان شكري نشست . دران
هنگام (که او را به حکم پادشاهي روانه حضور ميگردد) نيم روز
با تلخ چند سر زده به خوابگاه قاسم خان (که جز پرستار
چند نرديک نبود) در آمد . او مردانه نقد زندگي سپرده .
سروش بر ليزه کردند . هاشم بيگ ازين خبر در بارک نهاده
در و بند بر شکست . و هنگام تير و بندوق بر آراسته بسياري را
به نيستي سرا فرستاد . و دران ميان فتنه آرا نيز پياداش
کردار رسيد . اين واقعه در سال سي و نهم سنه (۱۰۰۲) هزار
و دو هجري در داد .

قطب الدين خان شيخ خوين

دخترزاده شيخ سليم فتحپوريست . پدرش از شيخزادهای
بدون است . نهبت کولتاشي بجنبت مکاني داشت . هنگام
(که ايشان در ايام شاهزادگي باله آباد شتافته از خود هري
و بدياره (وي بضبط ملک پرداختند) او را بخطاب قطب الدين
خان بر فواخته بصوبه داري . بهار نامزد کردند . و پس از
سرور آرائي بمنصب پنتجهزاري و صاحب صوبگي بنگاله بلند رتبه
گشت . چون شورش طلبي و فتنه جوئي شير افکن خان
استجلو (که برادران بنگاله در قبول داشت) مکرر بعرض

(مآثر الامراء) [٦٧] (باب القاف)

رسیده بود یا بسبب زوجة او مهرنسا بیگم (۲) که ذخیره خاطر پادشاهی بود. چنانچه در احوال شیرافکن خان بتفصیل مرقوم خامه گردیده (وقت رخصت بقطب الدین خان اشاره رفت که اگر او را بر جاده اطاعت و سداد ثابت قدم یابد و اگذارند و الا روانه حضور نماید - و اگر در آمدن تعلل و زدن بسزا رساند - چون قطب الدین خان بدان دیار رسید از طرز سلوک و معاش او نیز بد مظنه گشته هر چند نزد خود طلبداشت شیرافکن خان (ده از نوشته وکیل بر سرگذشت آگهی یافته بود) عذرهای دور از کار پیش آورد - قطب الدین خان بر سبیل ایلغار متوجه بودوان شد - و شیخ غیاثا خواهرزاده خود را پیشتر فرستاد که مافی الضمیر او دریابد و بگوید که ما بتحصیل پیشکش زمپندان این ضلع آمده ایم - شما هم رفیق باشید - غیاثا چندان لابی و چاپاوسی نمود که شیرافکن خان را یقین شد که غدری در میان نیست - جریده برسم استقبال راهی گشت - چون از آمدنش قطب الدین خان مطلع شد به جماعه داران معتبر گفت که هرگاه من قازیانہ بردارم شما او را از هم بگذرانید - شیرافکن خان با دو کس آمده بتواضع ملاقات نمود - مردم از اطراف هجوم کردند - او گفت که این چه روش توڑک است - قطب الدین خان مردم را مانع گشته تنها با او چند قدمی

همراه شده گرم سخن گردید - شیرافکن خان از چهره حال نقش
غدری استنباط نموده پیشدستی نمود - گویند قطب الدین خان
ازین ملاقات بوضع آدمیانه از اراده غدر از خاطر برآورده بود - چون
دست بمنع هجوم برداشت آنها اشاره معین پیدا داشته گرم و گیرا
شدند - و چار شیرافکن خان شمشیر^(۲) کشیده بر شکم قطب الدین
خان (که بسیار مرطوبی بود) چنان زد که امعا و احشا بیرون
افتاد - قطب الدین خان بهر دو دست شکم را گرفته بار از
بلند گفت که این حرام نمک را نگذارند که بدر رود - ایبه
خان کشمیری (که از عمدها بود و از شجاعان و جلالت بهره
تمام داشت) اسب برانگیخته زخم شمشیر بر فرق او زد -
شیرافکن خان شمشیر^(۳) به ایبه خان زده کارش تمام
ساخت - درینوقت ملازمان قطب الدین خان از هر جانب غلو
کرده بتبع انتقام در گذرانیدند - قطب الدین خان اسب سواره
چندان ایستاد که خبر کشته شدن او رسید - احوالش متغیر شد -
و غیاث را بضبط اموال و آریدن قبائل او بدرودان رخصت
کرد - و خود بالکلی سواره روانه گردید - لختی راه نورزیده بود
که در گذشت - نعل او را به فتحپور سیکری نقل کردند -
در سنه (۱۰۱۶) یک هزار و شانزده هجری سال دوم جهانگیری
این سانحه واقع شد *

قلیچ خان اندجانی

از طائفة جانبی قربانی ست - ابا عن جد در خدمت
 سلاطین چغتای صاحب نسبت بود - خصوص جده نزد سلطان
 حسین میرزای بایقرا رتبه عمده داشت - و او در خدمت
 عرش آشیانی بمزید قرب و اعتبار اختصاص گرفت - عرش آشیانی
 در سال هفدهم سنه (۹۸۰) نهصد و هشتاد بتسخیر قلعه
 آهنی بنیاد سورت توجه صرف نمود - [این قلعه بر ساحل
 دریای قزاقی ست قریب بدریای شور - در طرف آن آب محیط
 گشته و از در جانب دیگر خندق عمیق بآب رسیده - صفر آقا
 مخاطب بخداوند خان غلام ترک سلطان محمود گجراتی در
 سنه (۹۴۷) نهصد و چهل و هفت بجا نمود * ع *

* سد بود پرسینه و جان فرنگی این بنای *

تاریخ است - [عرش آشیانی در محاصره یکماه و هفده روز
 بدست آورد - و قلیچ خان بحراست و میبانت آن دژ
 عالی اساس نامزد گردید - و در انجام سال بیست و سیوم
 از حضور بصوبه گجرات دستوری یافت که بیادری کارپردازان
 آن ناحیه همکماشته بآبادری اطلاع خود بپفزاید - و در سال
 بیست و پنجم پس از کشته شدن شاه منصور دیوان انتظام مهم
 وزارت بدر مفوض گشت - و در سال بیست و هشتم (چون شورش

(باب القاف) [۷۰] (مائوالامرا)

سلطان مظفر گجراتی در دیار گجرات برخاست - و شکست
فاحش بر شهاب الدین احمد خان و اعدای خان افتاد (از
پیشگاه خلافت میرزا خان و قلیچ خان تعیین گشتند بقرار آن
که نخستین از راه راست رفته بهمالش فتنه پردازان پردازان - و
دومین تیملداران مالوه را گرفته در آن مملکت فسیحه درآید -
چنانچه قلیچ خان مدتها در بندوبست آن الکة وسیع بهر
برد - و در سال سی و چهارم سرکار سنبهل بجاکیر از مقرر
گشت - و هنگام نهضت کشمیر بهمراهی راجه بهکونت داس
و راجه تودرمل دستوری اقامت دار السلطنة لاهور یافت که
باستصواب همدیگر مهمات ملکی سرانجام دهند - و پس از
در گذشتن راجه تودرمل مدتی بسرانجام دیوانی علم استقلال
می افراشت - و در سال سی و نهم سنه (۱۰۰۲) هزار و دو
هجری (که هفتم خان مرزبان کابل کشته گردید) قلیچ خان
بایالت آن ملک سر برافراخت - و چون روشانیان از ممر
کشته شدن صوبه دار سرتابی پیش گرفته بودند قلیچ خان
به تیراه در آمد - اما از کم آزدگی زود بکابل برگردید - و
ازین جهت (که زابلی ملک را بشایستگی دربراه نکرد) معزول
شد - و در سال چهل و دوم سنه (۱۰۰۵) هزار و پنجم شاهزاده
سلطان دانیال را بمنصب هفت هزاری هفت هزار سوار برنواخته
باقطاع صوبه آله آباد رخصت کردند - قلیچ خان (که دخت

(مآثر الامرا) [۷۱] (باب القاف)

او بشرف ازدواج شاهزاده سعادت ازدوخت (بمصوب چهار هزار و پانصدی سر ' بواخرخته باتالیقی شاهزاده چهار افتخار افروخت - و در سال چهل و سیوم از خدمت شاهزاده سرگرا شده بحضور رسید *

و در سال چهل و چهارم چون رایات پادشاهی بعزیمت خاندیس باهتزاز آمد پاسپانی - دار الخلافه آگره بدر تفویض یافت - و پس از مراجعت عرش آشیانی از آسیر سال چهل و ششم (چون در پنجاب بزرگ امیر نبود) قلیچ خان بدارائی آن دیار رخصت یافت - او مرزبانیه کابل نیز درخواست - پذیرفته آمد - و در سر آغاز جلوس جهانگیری بصوبه داری گجرات مامور گشت - و در سال دوم سنه (۱۰۱۶) هزار و شانزده باز بصوبه داری پنجاب اختصاص گرفت - و در سال ششم چون لاهور بتیول مرتضی خان شیخ فرید قرار یافت قلیچ خان بحضور رسید - و از تغیر خاندوران بنظم کابل و استیصال احدات ردشانی و ضبط افغانستان تعیین گردید - سنه فوتش از تعداد حروف الموت جسر یومل الکبیب الی الکبیب ظاهر می شود - قلیچ خان صلاح و تقوی بسیار داشت و در تسنن متعصب بود - و همیشه بدرس علوم و افاد طلاب اشتغال می نمود - گویند در صوبه داری لاهور یکپاس بدرس فق و تفسیر و حدیث در مدرسه قیام می ورزید - و باقصی غایت در

(باب القاف) [۷۲] (مآثر الامرا)

ترویج علوم شرعیه می‌کوشید . مردم آنجا بامید (روشناسی و
انجاء) طالب علوی نام به تحصیل علم کردند . قلیچ خان طبع
موزون داشت . الفتی تخلص می‌کرد . این رباعی ازوست
* رباعی *

* عاشق هوس وصال در سر دارد *

* صوفی زرقه ز خرقه در بر دارد *

* من بنده آنکس که فارغ ز همه *

(۲)
* دائم دل گرم دیدار تو دارد *

گویند آخرها (که محاسب الطلب عرش اشیانی در شش
روز از لاهور باگوه رسید) دران هنگام ابتدای پیش آمدن خواجه
ابوالحسن تربتی بود . (روزی خواجه عرض کرد که دامن جامه
حضرت از دو سوی صاف می‌شود و دامن جامه من از یکی و
چه قدر گشاد و کلان است . قلیچ خان گفت خواجه زیر دامن
تو چند کل و کور اند و زیر دامن حضرت عالمی ست . دامن
دولت ایشان گشاد باد . سهل کفایتی ست *

در ذخیره الخوانین آرزو که از محمد سعید پسر میرم قلیچ
برادر زاده قلیچ خان (که در صدق و صلاح و راستی و درستی
به همتای روزگار بود . و از قصه ای اتفاق و غایت . اهتمام
بترویج دین متین مجتهد وقتش می‌شمردند) شنیدم که

میگفت در سال هزارم (که جوانی در جاگیر قلیج خان مقرر شد) خان مذکور همای طرح انداخت - اتفاقاً در حفر بنیان کاسه گنبدی از کج ظاهر شد - بحضور من قلیج خان تا ده روز از صبح تا شام با جمیع اشراف و اعیان آن بلده در آنجا می گذرانید تا گنبد درست نمایان گردید - قفل یک منی (که بر دروازه آهنی او زده بودند) قلیج خان شکسته با جم غفیر بگنبد درآمد - شخصی چال ریش گندم کون مستقبل قبله بطور جوگیان آسن زده نشسته - از صدای فتح الباب و شور مردم سر برداشته بزبان هندی پرسید - که اوتار راجه رامچند شد - گفتند شد - گفتن سیتا را (که زاون برده) بدست رامچند افتاد - گفتند افتاد - گفت اوتار کشن در مترا واقع شد - گفتند چهار هزار سال است که آمد و گذشت - گفت ظهور محمد خاتم النبیا در عرب شد - گفتند هزار سال است که از عالم رحلت کرده و بدین او جمیع ادیان باطل گشته - گفت آب گنگ جاری ست - گفتند آبرو بخش عالم است - گفت مرا بر آرید - قلیج خان هفت خرگاه متصل هم برپا کرد و هر روز در یکم نقل مکان می نمود - روز هشتم بیرون برآمد - بروش اهل اسلام نماز می گذارد - و در خواب و خور بزرگ مردم دیگر بود - شش ماه زیست - کلم با کسی نکرد - اگرچه در قدرت آباد الهی ائمال این حکایات و زیاده بواس مستبعد

نیز - بلکه از سبکخانه بر ایقاع نوادر قادر است اما این نقل
نه از محالات عادی است که کسی آن را نسبت بندرت دهد
بل از ممتنعات عقلی است - اما چون رادی خالی از رتق
نبود ثبوت افتاد - قلیچ خان صاحب قبیلہ بود - اکثرے بمرتبه
امارت رسیدند - از پسرانش میرزا سیف الله و میرزا چین
قلیچ در عهد عرش آشیانی بمناصب مناسب امتیاز داشتند -
احوال میرزا چین قلیچ علحدده بقلم آمد *

* قاسم خان میر ابو القاسم نمکین *

از سادات حسینیه هرویست - ابتدا نوکر میرزا محمد حکیم
بود - بپادری طالع در ملازمان عرش آشیانی انسلک گرفت -
چون در بهیره و خوشآب جاگیر یافت بذاو قرب نمکسار رکابی و
پیاله از نمک طیار کرده پیشکش فرستاد - به نمکین ملقب گردید -
[نمکسار کوهر سم بدرازی بیسم کرده مضاف صوبه پنجاب
در درآبه سنده ساگر (که مابین بهت و سنده بدین نام
موسوم است) - ازان پارچه های نمک بریده جدا سازند و برداشته
بگذار آزند - و آنچه حاصل شود سه حصه از کنندگان و یک
حصه دستمزد بر آزندگان - سودگر از نیم دام تا دو دام منی
خریده بدور دستها بود - و در هفده من یک رویه بسرکار دهد -]
هنر پیشگان ازان سنگ طبق و سرپوش و اقسام ظروف بوتراشند -
میر در پیشگاه اکبری قرب و منزلته داشت (۲) - در جنگ دارود

خان کرزاني زنجير طلاي فيل از خانه اش برآمد - در رتبه انحطاطي واقع شد *

سال سي و دوم (که افغانان سواد و بکور و تيرا با اهل و عيال خود بحضور آمدند عرش آشياني مير را کروري و فوجدار آنجا کرده نصف سرداران آن قوم را در ركب نگاهداشته ديگران را بهمهراهي مير رخصت فرمود . تا سال چهارم بمنصب هفصدي رسیده . سال چهارم و سيوم سنه (۱۰۰۷) هزار و هفت بهکومت بهکر سر برافراخته دستوري تعلقه يافت . مسجد عالي قصبه (۳) سکر اساس گذاشته ارسک - چون با رعایا و سکنه آنجا بدسلوکی و ناهنجاري پيش گرفت باستغاثه آنها معزول گردید - گویند چون بحضور رسید ستم کشان بقاضي عبدالحي قاضي اردو بیداد بردند - او طلب عدالتخانه نمود - مير حاضر نشد - قاضي بعرض آشياني را نمود که مير اطاعت حکم شرع و فرمان برداري حضرت نکرد - حکم شد که بپای فيل بسته تشهير نمایند - مير آگهي يافته باستصواب شيخ معروف صدر بهکر (که حاضر بود) جميع داد خواهان را بزر رافي ساخته همان روز (رانده بهکر نمود - و بگاه بدربار شتافته بعرض رسانید که قاضي خلاف واقع ظاهر کرد - نه کسی از مردم بهکر فریاد یست و نه مرا بعدالتخانه طالب کرده اند - چون از قاضي استفمار شد او هر چند باحضر

(باب الفاف ۲) [۷۹] (مآثر الامراء)

ستم رسیدگان دست و پائی زد کسی پیدا نگشت . ازان روز قرار یافت که قاضی چهره مستغیث نوشته به پیشگاه پادشاهی ایستاده نماید . و پس ازان میر باضافه منصب و خطاب خانی سرفرازی یافته به تیولدارمی گجرات مامور شد *

چون سال اول جهانگیری سلطان خسرو بغی ورزیده از شیخ فرید بخاری شکست خورد بحال قباہ سرگردان بادیہ حیرت و هیمان شد که بکدام جانب رخت ادبار کشد . جمعی از افغانان (که رفیق طریق عصیان شده بودند) گفتند که از ولایت میان درآب تاخمت و تاراج کنان سرے بدارالخلافة باید کشید اگر کارے از پیش رفت بهتر و الا بڈیار شرقیہ باید شتافت که ملکہ وسیع است . حسن بیگ بدخشی گفت که این کنکاش غلط است . شما را بجانب کابل باید رفت . چون خسرو عزان اختیار بدست او داده بود صوابدید او مرجع بنداشته یکران عزیمت بدان طرف راند . ازانجا (که فرامین به ممالک رفته بود که تیولداران و کردریان از حدود متعلقه خویش خبردار باشند . هرجا او ظاهر شود درگرفتن او سعی بکار برند . لاجرم در گذرها احتیاط بسیار میشد . خسرو با حسن بیگ و چند کس دیگر خواست از دریای چناب بگذرد . بگذر سودهره رفته وقت شب بتفحص کشتی

می گشت - یک کشتی بے ملاح بدست افتاد - ناگاه کشتی دیگر بر هیمة و کاه^۱ هم رسید - حسن بیگ ملاحان آن کشتی را خواست بزر کشیده بر کشتی خالی آرد - شور و غوغا برخاست - چودهرمی سودهره مطلع شده بکنار آب رفت - و ملاحان را از گذرانیدن مانع آمد تا آنکه سپیده صبح دمید - میر ابوالقاسم نماین از گجرات با منصبدارانی که در آنحدود بودند (فته آن غریق بحر بے راهه روی را بقصبه آرده نظربند نمود - و این حسن خدمت در پیشگاه خلافت باعث مجری گشته از اصل و اضافه به منصب سه هزار ترقی نمود - و بار دیگر بایالت بهکر نامزد شد - میر آنرا وطن قرار داده بر کوهچق^۲ (که مشرف قلعه بهکر است جنوب رویه جانب قصبه لوهري متصل دریای پنجاب مشهور به چهارمانری گورخانه خود ساخته صفا نام گذاشت - (در شبهای ماهتاب بے نظیر عالم است) و همانجا مدفون گشت - گویند اشتها بسیار داشت (هزار انبه و هزار سیب شکری و در خربزه یک یک منی می خورد - کثیرالارلان بود - بیست و دو پسر داشت - ازان جمله میر ابوالبقای امیر خان جدا مذکور گشته - و میرزا کشمیری در فترات سلطان خسرو آلت رجولیم^۳ او را حسب الحکم بردند - و میرزا حسام الدین

(باب القاف) [۷۸] (مآثر الامرا)

تربی کرده در جوانی در گذشت - و میرزا یدالله منصوب
نداشت - نوکر خانجهان لودی بود *

* قاسم خان *

پسر میر مراد جوینی است - در سواف ایام جوین
داخل ولایت بیبق بود (که بلده آن سبزار است) و
اکنون الکه ایست سر خود بکثرت اشجار و انهار ممتاز - و
مردم نیک از آنجا بسیار بر خاسته اند - مثل شیخ سعدالدین
حموی و امام الحرمین ابوالمعالی و خواجه شمس الدین
صاحب دیوان - میر مراد نیز از اکابر سادات آنجا است -
در دکن بسیار مانده بدکنی شهرت گرفت - بمزیت شجاعت
و پردای امتیاز داشته - در فنون تیر اندازی او را صاحب
قبضه می دانستند - ^(۲) عرش آشیانی بجهت تعلیم سلطان خرم
مقرر فرمود : سال چهل و ششم اکبری در بخشگیری لاهور
در گذشت *

قاسم خان شعر را متین می گفت - و عبارت مربوط
می نوشت - ابتدا در بنگاله در صوبه دارمی اسلام خان چشتی
فاروقی خزانچی آنصوبه بود - ^(۳) اسلام خان در تربیت او و
پروارش هاشم خان توجه تام مبذول داشته - بپمن دستگیری
امیر کریم الشیم (شده بهم رسانید - پس ازان که ^(۴) منیجه بیگم

---

(۲) نسخه [ب] میباشند - (۳) نسخه [ب] شد (۴) نسخه [ب ج]
منیجه بیگم

همشیره نور جهان بگو منسوب شد ترقی کرده بوالا پایه امارت
بر آمد - و صاحب طبل و علم گردید - ظرفی دربار قاسم خان
منیحه می گفتند - در خدمت جنت مکانی طرف مصاحبت
نیز پیدا کرد - (رزقه پادشاه آب خامه طلبید بسکه پیاله
گلی نازک بود - تاب حرکت آب نیارده شکست - پادشاه^(۳)
بقاسم خان نگاه کرده فرمود
* ع *

* کاسه نازک بود آب آرام نتوانست کرد *
* ع *
ار فوراً پیش مصرع رساند

* دید عالم را و چشمش ضبط اشک خود نکرد *

در اواخر عهد آن پادشاه عالیجاه بنظم صوبه آگره و صیانت
قلعه و خزاین آنجا می پرداخت - هنگامی [که جنت مکانی
شفار شد و شاهجهان برای جلوس از جنیر دکن عازم
دار الخلافه گشت و ساخت باغ دهره (که بانتساب بنورالدین
محمد جهانگیر بنور منزل موسوم است) مخیم اقبال گردید]
قاسم خان احراز ملازمت نموده مطرح عنایات پادشاهی شد - و
در سال اول بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار اختصاص یافته
از تغیر فدائی خان بنظم صوبه بنگاله سر افتخار برافراخت -
اعلی حضرت قبل از جلوس بدان دیار نهضت فرموده از
شقاوت بزهی فرنگیان بندر هوگلی آگهی یافته بود که برگزانت

اضراف را اجاره گرفته رعایای آن موضع را بغنغ و ستم و
 جمع را بتطميع نصراني ساخته بفرنگ مي فرستند - بلکه در
 پرگنات غير اجاره نيز اين عمل شنيع مي نمايند [و آن بندر
 است نواحدات - خور و از دریای شور جدا شده قريب بيست
 کوره براج محل آمده - و آب گنگ از راج محل پيش گذشته
 بآن مي پيوندند - و از مکان اتصال جانب راست بمسافت ربع
 کوره بر کنار خليج گنگ بندر ساتگانون واقع است - در زمان
 سلاطين سابق بنگاله جمع از سوداگران فرنگ (که سکن
 سرنديپ بودند) بدانجا آمد و شد داشته بیک گروهی بندر
 مذکور بر کنار خور بهانه آن (که جائی جهت بيع و شرا
 ضرور است) بدستور بنگاليان خانه چند ساختند - و بمرور ايام از
 پيرواني حکام آن ولايت فرنگی بسيار فراهم آمده معموره عظيم
 بروي کار آمد - یک جانب دریای شور و سه طرف ديگر را
 خندق کنده آب خور انداختند و بتوپ و تفنگ استحکام داده
 به بندر هوکلي نامزد کردند - و آمد و شد جهازات فرنگ بدانجا
 قرار يافت - و بندر ساتگانون در بکساد نهاد [لهذا وقت
 (خصت بقاسم خان اشاره رفت که از ديرباز هدم معابد ضلالت
 معاهد نصاری این بندر مکنون ضمير است - پس از نظم مهام
 ضروريه آن صوبه در بر افکندن بنيان اين طائفه تباہ کيش
 مساعی جميله بکار برد - قاسم خان در سال چهارم عايت الله

پسر خود را با آله یار خان (که در حقیقت سردار او بود)
 و جمعی از منصبداران بدان صوب رخصت نمود - مبادا آن^(۲)
 گروه خبر یافته و بکشتی در آمده ازین مهلکه بدرزند - شهرت
 داد که بتاخت و تاراج هجلی میروند - و برخی را با نوازه
 تعیین کرد که سر راه آنها را به بندند - فرستاده ها یک دفعه
 بیلغار شتافته هوگلی را محاصره نمودند - و قریب سه و نیم^(۳)
 ماه کشید - فرنگیان گاه به جنگ و جدال میپرداختند و گاه
 بانتظار کمک فرنگ در صلح زده بلیت و لعل می گذرانیدند -
 مجاهدان در پیش خندق کلیسیا^(۴) (که عرض و عمق کم داشته)
 چرها زده آب دزدیدند - و تقب بباروت انداخته آتش زدند -
 آب عمارت با بسیاری از ضلالت کیشان با آسمان پرید - بهادران^(۵)
 یورش نموده مفتوح ساختند - از آغاز تا انجام ده هزار مرد
 و زن فرنگی بتقل رسید - و چهار هزار و چهار صد کسی اسیر
 گردید - و قریب ده هزار کس از رعایا^(۶) (که در قید آنها بودند)
 رهائی یافتند - و هزار کس از اهل اسلام بدرجه شهادت رسیدند -^(۷)
 و پس ازین فتح سه روز گذشته بود که قاسم خان در سنه
 (۱۰۴۱) یک هزار و چهل و یک هجری باجل طبیعی بساط

(۲) نسخه (ب) که مبادا بران گروه - (۳) نسخه [ج] قریب سه و نیم ماه

(۴) نسخه [ب] کلان - (۵) نسخه [ج] دو هزار - (۶) نسخه [ج]

ده هزار از رعایا - (۷) نسخه [ب] رسیده *

هستی در نور دید - صاحب دیوان و منشآت است - کریم الطبع
و شعرا دوست بود - این دو بیت مشهور از وصیت * قطعه *

* بعد ازین در عوض اشک دل آید بیرون *

* آب چون کم شود از چشمه گل آید بیرون *

* عشقت آمد پی دل بردن و در سینه نیافت *

* دزد از خانه مفلس خجل آید بیرون *

مسجد جامع آگره در بازار آنگه خان بذای آن مرحوم است *

* قباچاق خان امان بیگ شقارل *

ریش سفید الوس قباچاق حوالی بلخ بوده - چون سال

بیستم شاهجهانی آن بلده مضرب عساکر هندوستان گردید

و رالی آنجا نذر محمد خان از کم فکری و کوتاه نظری^(۲) توهم

بخود راه داده آراگمی دشت غربت برگزید مشارالیه از جمله

شده میدان چیچکنو و ماروچاق^(۳) رحل اقامت انداخته در زکار

می گذرانید - بهادر خان (رهیل) و اصالت خان میر بخشی (که

کارفرمائی آن ناحیه از پدشگاه سلطنت برای (زین آنها تفویض

یافته بود) بارشاد پادشاهی استمالت نامه بمشارالیه فرستاده

در اختیار دولت خواهی ترغیب نمودند - او به اقتضای

درست اندیشی و سعادت منشی پذیوای انقیاد گردیده خود

را به بلخ رسانید - کارپردازان بعطای شخص هزار شاهی از سرکار

(۲) نسخه [ب] کوتاه اندیشی * (۳) نسخه [ج] چیچکنو و ماروچاق

والا و تجویز منصب دو هزاری هزار سوار خوشدل و خورسند
 ساختند - موصی الیه متعلقان را در باخ گذاشته برخاست
 سرداران بصوب گذران شتافت - تا ازیماق خود را فراهم آورده
 بعضی احشام دیگر را (که سر بفساد برداشته اند) امیدوار
 عوطف خسروانی نموده با خود متفق گرداند - از حضور نیز
 بفوازش منصب تجویزی مورد التفات گشته خطاب قبچق
 خانی ضمیمه آن گردید - و اختی از محال جیجکتو و میمنه و
 غرجستان و گذران و خاریاب و خیراب در قبول او تن شد - پس
 ازان (که ولایات بلخ و بدخشان بنذر محمد خان وا گذاشتند)
 رستم خان صاحب صوبه اندخود برای درساج (که از توابع گذران
 است) روانه هندوستان شد - او با خان مذکور پیوسته برای
 یکه اولنگ چون چند منزله نوردید کدخدایان ازیماق او از عقب
 رسیده ظاهر ساختند که ما همه دل از اوزبکیه برداشته کمر
 همت به خواهی و خدمت گذاری این دولت بسته ایم - اما
 چندی توقف بجهت سامان سفر ضرور است - چون بر رستم
 خان ظاهر شد که الوس خان مذکور را سامان آن نیست که
 در زمستان همراهی نماید و توقف او تا اوائل بهار لازم است
 پنجهزار رویه بطریق مدد خرج از سرکار والا بوی داده
 مرخص ساخت - او زمستان را در چارحد که بعدون فندهار

پیوسته است گذرانیده بعد از انقضای آن در سال بیستم و دوم
 براه خواجه اوچین بقندهار رسید - و از بازگاہ خلافت بارسال
 منشور طاب و انعام پنجاه هزار روپیہ نقد از خزائن قندهار
 مفتخر و مباهی گردید - چون دران ایام خبر آمدن شاه عباس
 ثانی بر سر قندهار محقق بود او از کار طلبی بقلعہ دار ظاهر
 ساخت که تا انجام این کار شریک اولیای دولت قاهره باشم -
 او معتزم دانسته بصد دل محنت پذیر گردید - هنوز یک ماه
 نگذشته بود که شاه ایران بقندهار آمده محاصره نمود - از
 طرفین آتش قتال مشتعل گردید - تا آنکه شادی خان اوزنگ
 (که از تعیناتیان قاعه بود و درین هنگامه محافظت دروازه
 ویس قرن بعهده اش را گذاشته بودند) از غردلی و بیجگری
 با غنیم همداستان شده قبچاق خان را (که امارات اخلاص او
 پیدا بود و خواهش دریافت سعادت آستان بوس پادشاهی
 بسیار داشت) از راه برد - اگرچه بطیب خاطر دل نهاد این کار
 نکرهیده نبود - اما رفقای او (که عیال همراه داشتند) از بیم
 تلف مال و جان و ناموس اظهار آسیمه سری نموده او را بوضع او
 نگذاشتند - ناگزیر بآن نمک حرام اتفاق نمود - چنانچه در احوال
 شادیکان رتزدۀ خامۀ سوانح طراز شده که دروازه ویس قرن را

(۲) نسخه [ج] اوچین * (۳) نسخه [ا ب] و از طرفین - (۴) نسخه
 [ب ج] امارت *

بقزلباش باز گذاشته با قبچاق خان نزد شاه ایران رفته . ملازمت نمود - چون روی باز گشت به هندوستان نداشت همانجا ماند -
مال حال او معلوم نیست که بجای انجامید *

قزلباش خان افشار

پور طهماسب بیگ بن قادر آقاسی که چند سال وکالت شاه اسمعیل دفری دارای ایران داشت - او برای دریا عزیمت هندوستان نموده دارد بیجاپور گردید - ابراهیم عادل خان او را با اعتماد خان مخاطب گردانیده سردار فوج ساخت - سال پنجم جلوس فردوس آشیانی دولت ملازمت دریافته بمنصب در هزاری هزار سوار و خطاب قزلباش خان و انعام بیست هزار روپیه نقد سر عزت برافراخت - و سال ششم همراه شاهزاده شجاع بتسخیر پرندها مضاف دکن دستوری پذیرفت - و پس از وصول بفواری برهانپور (چون شاهزاده خانزاد را بطریق منقلا روانه ساخته خود نیز نهضت بسمت مقصود نمود) او را با هزار سوار در شاه گدده بنابر حفاظت راه گذاشت - و پس ازان (۸۶ سال نهم ملک دکن مضرب خیام خسروی شد و سه فوج بسوگردگی سه عمده بنابر گوشمال ساهو بهونه و تخریب ملک عادلخانیه تعیین یافت) او از اصل و اضافه بمنصب در هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سر مباهات افراشته به همراهی خاندوران مخصوص گشت - و سال دهم از اصل

(باب القاف . [۸۶] (مآثر الامراء)

و اضافه بمنصب سه هزارى دو هزار سوار كام دل برگرفته به
 تمانه دارى پاتهرى مضاف برار افتخار پذيرفت . و سال سيژدهم
 باضافه هزار سوار و حراست قلعه احمدنگر از تغيير سيد مرتضى
 خان اختصاص گرفت . و سال پانزدهم بعذايت نقاره بلغد آرازه
 گشت . و سال هجدهم بالتماس خان دوران پانصد سوار از
 قابيلان او دو اسبه سه اسبه مقرر شد . و سال بيست و دوم
 مطابق سنه (۱۰۵۸) هزار و پنجاه و هشت هجرى در احمدنگر
 لباس زندگى را برگذد . صاحب ملامت ظاهرى بود . با
 ستوده منشى و نيكو باطنى از رسائى دانش بامور دنيا بهيوار
 ميرسيد . بى رهنمونى ديگرى كارها را حسن انجام ميداد . در
 اوضاع معاش تكلف بكار مى برد . وفور طعام بهيوار داشت . بيشتر
 نوكرانش اهل ايران بودند . همه بيش قرار . از بجهت مداخلش
 بخرج او وفا نمى كرد . مديون مى بود . پس از فوت او
 خلف ارشدش ايرج خان دوش ذمه پدر را از گرانبار قرض
 سبك گردانيد . پسر كلانش ميرزا نجف عالى ولايت را بود .
 تازه از ايران رسيده . چون پدر در گذشت از اصل و اضافه
 بمنصب هزارى ذات و سوار و فوجدارى بالاپور برار سر برافراخت
 و در سال بيست و دهم در قلعه دارى ظفرنگر بلاگهاست برار
 ايام زندگاني بانجام رسانيد . و ايرج خان (كه سرآمد اخلاف
 قزلباش خان است) با چهار برادر ديگر هندوستان را اند . از

یک بطن خان مذکور - پس از فوت پدر بمنصب هزار و پانصدی
ذات و خطاب خانی سر برافراخته بحفاظت احمد نگر بجای
پدر مقرر گشت - و میرزا (ستم بفوجداری سنگمذیر^(۲) فائز
شد - در عهد عالمگیری بخطاب غضنفر خان سرفراز شد -
و میرزا بهرام پنهان داری دیولگانوں مضاف بالاگهات هزار
مقرر بود - بیمن رفاقت عالمگیری بخطاب پدر سر برافراخت -
دیگر میرزا هاشم که از علم و حسن خط بهره داشت - و
دیگر محمد رضا است که خرد سال بود - و از خویشان
قرلباش خان یک میرزا سکندر بیگ است ولد سلطان بایسنقر
(که پسر عم خان مذکور میشد) - از جانب شاه عباس صفوی
قلعه دار مقازیرو بود (که در سرحد ایران واقع شده) -
در عهد شاه صفی بساخت با رومیان تهمت زده گردید -
و ناحق خورش (بخته شد - پسر کلانش (که بادیوی روم
(فته بود) در سلک ملازمان خوندکار منسلک گشت - و سکندر
بیگ بدیار دکن افتاده بمنصب پادشاهی رسید - دیگر
مرزا ویس بیگ است که در تعیناتیان دکن منتظم بود - چون
این خانواده مدتها در دیار دکن صاحب نام و نشان بوده اند
لغظه حالات بجای خویش نیز تحریر یافته *

* قزاق خان باقی بیگ اوزبک *

برادر خسر ولی اوزبک است که از امرای جهانگیری بود -
 چون او در ۳۴ رانا باجل طبیعی در گذشت باقی بیگ
 ترک نوکری و منصب نموده عزیمت حجاز وجه همت
 ساخت - جنت مکانی بر منصب و اعتبارش افزوده بالطف
 پادشاهانه ازان غم و اندوه برآورد - و مدتها در تیولدارى
 جالور گذرانید - و دران ناحیه بموردانگی و جرأت نام برآورد -
 و در آبادکاری و عمل گذاری صاحب سلیقه بود - در سال ۳۲
 شاه جهانی بهمراهی خان دوران بهادر در تعاقب جهوجار سنگه
 بندیه نیکو پرستاریها بتقدیم رسانید - و از پیشگاه خلافت و
 جهانبانی ب خطاب قزاق خان و از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی ذات هشتصد سوار نوازش یافت - و پستو ب فوجدارى
 سیوستان شتافته درانجا با قوم همیشه و غیره سرکشان
 آویزشهای شگرف و نبردهای سترگ نموده دران سرزمین علم
 تسلط و استیلا برافراشت - و بمنصب دو هزارى دو هزار سوار
 رسید - و در صاحب سوارى محمد اوزنگ زیب بهادر تعیین
 گجرات گردید - چون اخراجانش بسیار افزوده بود و حاصل
 جاگیر کمتر از دسیت سپاه تعبها کشید - و در حکومت
 اسام خان مشهیدی تعیین دکن شد - و به تهنه داری و

جاگیرداری پتھری مامور گشت - و آن برگنه را از قوراز
واقع آباد ساخت - و بقدرے رفاه و آسودگی بحالش در آورد -
همواره آرزوی حج بر گذارد - در سال بیست و چهارم
سنه (۱۰۶۱) هزار و شصت و یکم هجری باجل موعود
(۲) در گذشت - و در پتھری مدفون گشت - گویند بسیار
خوش نقل بود و اهل بیت و مرآت هم داشت - در پسر خرد سال
گذاشته - از سرکار پادشاهی یومیہ بآنها مقرر شده بود - گویند
والدہ او بسن صد و بیست سالگی ایستاده نماز می خواند - و
خوراکش یخنی بود - بمراتب پسر محبت داشت که هرگاه
بدربار میرفت بے تاب و بے شعور می گشت - پس از
فوتش از سخت جانی چند سال دیگر زنده ماند *

قاضي محمد اسلم .

از اولاد مولانا خواجه کوهی سمک - مولدش بلدہ فاخرہ
هرات و در دارالملک کابل توطن گزید - در مبادی سلطنت
جنت مکانی بدارالسلطنہ لاہور آمدہ در خدمت شیخ بہلول
(کہ از مشاہیر علمای انجاسمت) تلمذ نمود - و پس از اکتساب
علوم رسمی باکبر آباد رفتہ باریاب ملازمت جنت مکانی گردید -
و نسبت قرابتی (کہ بمولانا میرکلان محدث داشت) مطرح
عواطف خصلتانی گشته بمنصب قضای کابل امتیاز یافت -

(باب القاف) [۹۰] (مائوالامرا)

مولاناى مذکور نواسه مولانا خواجه کوهي سمک - علم حدیث
را از خدمت سید میرک شاه ولد میر جمال الدین محدث سند
نمود . چون وارد هندوستان گشت عرش آشیانی را با او اعتقاد
و اخلاص^(۲) بهم رسید . بتعلیم جنم مکانی اختیار فرمود . و مردم
بسیارے از علم حدیث فرا گرفتند . در آگوه برحمت حق

پیوست *

و چون قاضي محمد اسلم مدتها بخدمت مامور^(۳) قیام
نمود و بتدین و تورع اشتہار یافت بطلب جهانگیری بحضور
رسیده بقضای اردی معلی مامور گشت . و اعلی حضرت
پس از جلوس خویش آن کار عظیم القدر را برو بحال داشته از
کمال الطاف بمنصب هزاری برونواخت . و در سال شانزدهم
او را بزر کشیده ششہزار و پانصد روپیہ تمسکش بوي مرحمت
نگردید . و از قریب سی سال بدین امر پرداخت . و در سال
بیست و چهارم سنہ (۱۰۶۰) هزار و شصت ہجری (روزے در
ائٹای گذشتن اسبان معتاد از نظر پادشاهی رايضي اسب
محولان در آرد . چون بقاضي نزدیک رسید از استیلاي و اہمہ
پایش بدر رفت و بر زمین افتاد . چنانچہ قریب چہار ماہ
صاحب فراش بود . پس ازان (کہ آزارش تخفیف یافت از

(۴) نسخہ [ب] اخلاص - (۳) نسخہ [ج] قاضي اسلم و نسخہ [ب]

قاضي محمد سلیم *

(مآثر الامور) [۹۱] (باب الغائب)

پیشگاه خلافت بر رفتن مکه و بردن متاع باب عرب و قسمت آن
در هرمین شریفین مکلف گردید - توفیق احرار این سعادت
نیافت و بعد از لنگ تمسک چمته التماس رخصت کابل
نمود - دستوری یافت - و سیر زغال کابل و جز آن (که زیاده
بر ده هزار ردیه حاصل دارد و با وجود منصب بطریق انعام
داشت) بدستور سابق بروی مسلم ماند - و در آنجا در آغاز سنه

(۱۰۶۱) هزار و شصت و یک در گذشت *

(۲)

گویند در مذهب خود سخنی تعصب و تصلب داشت
چنین شهرت دارد که او در کابل نسخه کلینی را (که از کتب
اربعه حدیث مذهب امامیه است در آتش انداخته بود - خلف
ارشد او میر محمد زاهد - مشهور است که در اکثر علوم
سایما در کلام و حکمت از همسران گذرانیده سرآمد علمای
وقت گردید - حواشی مفیده بر شرح مواقف و دیگر کتب
در سیه تحریر نموده - افکار محیی و خیالات بلندش ازان نفع
بر اهل فطرت و ذکا ظاهر می گردد - و بسیاری از طلبه
بمیان صحبت و تربیت او از جضیف شاگردی بارچ اعتدایی
معبود نمودند - در سال بیست و هفتم شاهجهانی بخودست
واقع نویسی کابل نوازش یافت - و در سال هفتم عالمگیری از
النگال قادر خان بخدمت احتساب اردوی پادشاهی احرار

(۳) نسخه [ب] سخت تعصب بود و تصلب داشت *

(باب القاف) [۹۲] (مائراامرا)

اندوخت . و پس ازان بخدمت مدارت کابل (که وطن مالوف
ارست) مرخص گردید . پسرش محمد اسلم خان است که
بایه دولت از پدر و جد برتر افرخته صاحب امارت گردید .
احوالش علیحدہ مرقوم خامه اخبار طراز شده *

قلیچ خان تورانی

در عنقوان حال ملازم عبد الله خان زخمی و داخل
دنگل نشینان او بود . پس ازان بیادری طالع در ایام شاهزادگی
ملازم پادشاهزاده دلی عهد شاهجهان گردید . و هنگام انتہاض
الویہ شاهی بقصد بنگالہ در مرز ^(۲) بوم تلنگانہ برادر کلانش
خان قای بہادر (کہ در منصب و رتبہ عمدہ تر ازو بود) در
جنگ میرزا محمد پسر افضل خان (کہ از رکاب شاهی جدائی
گزیده بہ بیجاپور میرفت) مراتب جانفشانی و جانستانی
بجا آورد . و خود را با حریف بشہرستان عدم ^(۳) رسانید . قلیچ
خان در جمیع یساق و معارک متمسک فتراک دولت بود .
در سر آغاز جلوس بمنصب دو ہزار و پانصدی دو ہزار
سوار امتیاز یافت . و از تغیر مختار خان بصوبہ داری دہلی
مامور گشت . و سال دوم بحکومت آلہ آباد ^(۴) رخصت
یافت . و در سال پنجم بنظم صوبہ ملتان اختصاص گرفت .

(۲) نسخہ [ج] مرز و بوم - (۳) نسخہ [ج] بجا آورده - (۴) نسخہ

چون در سال یازدهم علی مردان خان زیک باشاه ایران راه
کورنمکی سپرده قلعه قندهار را پیشکش اعلی حضرت نمود
قلیچ خان از پیشگاه سلطنت بمنصب عمده پنجهراری سر
برافراخته ایالت آن الکه سرحدی فامزد گردید . و مدتها
^(۲)
بررق و فتق مهمات آن ولایت پرداخته نظم و نسق شایسته
داد . و قلاع و حصون آن دیار را بدست آورده در قلع و قمع
سرکشان و مخالفان دقیقه فرونگذاشت *

آورده اند که چون قلیچ خان بعد از تسخیر زمین
دار بتسخیر قلعه بسبب توجه گماشت محراب خان (که
از علامان شاه و بجمارت و جلالت سرآمد آنها بود) لوازم
قلعه داری کما ینبغی مرعی داشته بانداختن توپ و تفنگ
و استعمال آلات اتشبازی مجال درنگ نمیداد قلیچ خان
بزرگ بازی بودلی و واد مردی یوش نموده پیش از همه
^(۳)
خود بقلعه درآمد . و هر کس از قزلباش بای حمیت
بجنگ افشوده بقتل رسید . محراب خان با معدودے بارک رفته
متحصن گشت . و چون نقبیا بشیوحاجی زده راے پیدا شد
محراب خان امان خواسته برآمد . قلیچ خان از صورت و مردمی
بر دفع خواهش او رخصت ایران اوزانی داشت . و در سال
سیزدهم (که ملک حمزه حاکم سیستان بانخوا و افغانی عیل)

(رابع، الثانی) [۹۰] (مآثر الامراء)

زمیندار قندهار جوته فرستاده ساخت آن دیار را غبار آملی
شورش ساخت (تلیم خان جمعه را تعیین نمود که بتعاقب
آنها شتافته بزم) (که مدار آبادی ولایت سیستان بود)
شکسته برگشتند - و عیدل را بچنگ آورده بداسا رسانید - و
چون سال چهاردهم از قندهار بحضور رسید مجدداً حکومت
ملتان یافت - و در سال هفدهم از تغیر سعید خان ظفر جنگ
بصاحب صوبگی پنجاب چهره بلند رتبی افروخت - و در ۳۴
بلخ و بدخشان مصدر نیکو خدمت بها گشت - و چون شاهزاده
مراد بخش بکابل برگشت حراست ولایت بدخشان بتجویز
مدار المهای سعدالله خان بار نامزد گردید - مکرر در تذبیه
المانان تروندهای نمایان بکار برد - و در سال بیست و سیوم
بهمراهی شاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر بیساق قندهار تعیین
شد - و باتفاق رستم خان دکنی در نبرد قزلباشیه از شجاعیت
و شهامت کارنامها بر عالمیان ظاهر ساخت - و از بارگاه خلافت
از اصل و اضافه بمنصب پنجهازاری پنجهازار سوار در اسبه
سه اسبه و نظم دار الملک کابل لوای بلند نامی برافراخت -
و در سال بیست و هفتم سنه (۱۰۷۴) یک هزار و شصت و چهار
هجری در تیل خود بهره متعلقه دو آیه سنده ساگر بساط
هستی در پیچید - پسر نداشت - خنجر خان دامادش را از اصل

و اضافه بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار سرافراز ساختند - و
 ببازماندها درخور حال یومیه مقرر شد - گویند هزار سوار اوزبک
 قم قرقره دار همیشه نوکوش بود - و چنانچه نماز و روزه در
 لشکرش بسیار بود نماز و لواطت و شرب و زنا نیز بافراط - لولها
 در اردوی او مدامی بودند - از لاهور تا ملتان سراها بنا کرد - و
 روضه منوره شیخ الاسلام شیخ بهاء الدین زکریا را (که بسیار
 قدک بود) خانهای اطراف از مردم خریده جای وسیع و
 مطبوع ساخت - گویند در پیش منصبی و دولت همچنانچه
 باید ادب عبدالله خان را مراعات میکرد - و بے مد عرضداشت
 نمی نوشت *

قاسم خان

محمد قاسم نام نبیره قاسم خان میربحر است - او
 بمیرابی مشهور و این بمیرآتشی معروف - پدرش هاشم
 خان نیز در زمان جنم مکانی صاحب موبه کشمیر بود -
 مشارالیه باعتبار خانه زادی بدولت درشناسی اعلیٰ حضرت فایز
 گردید - و در سال هژدهم از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 پانصد سوار و داروغگی توپخانه و کوتوالی اردوی پادشاهی
 چهره عزت برافروخت - و در یاق بلغ (که آثار کارطلبی
 از رجفات احوالش پرتو ظهور داد) بتجویز سعد الله خان
 بهمراهی رستم خان فیروز جنگ بالذخیره شدافت - و بتقدیم

خدمت سرگرمیها نموده بخطاب معتمد خان مخاطب شد . و
 چون بتقبیل آستان سلطنت نامه بخت نور اکین ساخت
 در سال بیست و یکم بمنصب دو هزار و سوار سرفرازی
 یافته آخته بیکی گردید . و در سال بیست و دوم باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و خطاب قاسم خانی بلند پایه
 گشت . و در رکاب شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر با توپخانه
 رعب افزا بمحاصره قندهار نامزد گردید . و در سال بیست و
 پنجم باضافه سواران منصب و عطای نقاره امتیاز گرفت . و در
 سال بیست و هشتم باضافه پانصدی بمنصب چار هزار و دو هزار
 و پانصد سوار نوازش یافت . و در سال بیست و نهم بانتزاع قلعه
 سانتور (که مرزبان سوری نگر بتازگنی بترمیم آن پرداخته و جمعی
 از اهل فغان در آنجا نگاهداشته بنهب و غارت مواضع مضافات
 آن می پرداخت) با چهار هزار سوار جلالت آثار تعیین گشت . و
 بهرمت هرچه تمامتر خود را بدانجا رسانیده در مدد
 محاصره بود که مخازیل ثبات نورزیده باسیمه سری خانها را
 آتش زده ده سپر فرار شدند . قاسم خان قلعه را خراب
 گردانیده رهگرای معارفت گشت .

چون در اواخر زمان فردوس آشیانی بالکلیه کارفرمائی
 حکمرانی سلطنت بداد شکوه باز گردید برادران دیگر را
 مدد خواستار بدست آمده هر یک بتدریج امر خود پرداخت .

مراد بخش عجل از شتاب زدگی خود را تهمت زد و سلطنت ساخته در گجرات سربرآرائی فرمود - اعلیٰ حضرت بتجریز داراشکوہ قاسم خان را در مبادی سی و دوم سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری به منصب پنجزاری پنج هزار سوار در اسپه سه اسپه و عطای یک لک درپید نقد و صوبه داری احمدآباد گجرات برنواخته باتفاق مهاراجه جسونت (که در همان ایام بصوبه داری مالوہ تعیین شده بود) رخصت نمود - و قرار یافت که هر دو سردار در حوالی اوجین اقامت ورزیده بترهیب و اندرز مراد بخش پردازند - بر تقدیر (۲) که او بعدرهای نامسموع متمسک گشته بر وفق حکم حضور دست از گجرات برنداشته بتیولداری برار سر فردن نیارد و در مقام استبداد و سرکشی ایستد) خان مزبور بے اعمال و درنگ با مهاراجه بر سرش شتافته در اخراج او ر استخلاص آن ولایت سعی موفور بجا آرد - و اگر مصلحت وقت اقتضا نماید کومکى مهاراجه بوده بهر مهمی (که رودهد) قیام ورزد - پس از وصول بقراگاه معهود و استماع روانه شدن مراد بخش از گجرات بصوبه مالوہ قاسم خان با مهاراجه بآهنگ محاربه براه بانس برله راهی گشت - چون سه کرده^(۳) کهاچرود رسید شاهزاده از هژده کردهی راه

(۲) نسخه [ج] ایضای - (۳) نسخه [ج] کانچورو در رسید

بر گردانده در هفت گروهی اوجین^(۲) به برادر کلان خود محمد اورنگ زیب بهادر (که از دکن عازم حضور گشته) پیوست -
 مهاراجه ازین آگهی (که اصلاً گمان آمدن محمد لورنگ زیب نداشت) بحیرت در شده ناچار صف آرائی بخود قرار داد - قاسم خان با ده هزار سوار بهراولی میدان (زم) پیمود -
 و پس ازان (که کار کشش و کوشش بالا گرفت) جمعی از متهوران راجپوتیه یکبار جلو انداخته بجنگ و ستیز از توپخانه عالمگیری گذشته برهراولش تاختند - ازان جانب قول اول بهراول پیوسته با طرح و التمش حمله آدر گشت -
 نبود عظیم اتفاق افتاد - سرداران معتبر لشکر پادشاهی سر در جیب عدم کشیدند - راجه جسونت نانگ گریز بر خود پسندیده راه وطن پیش گرفت - قاسم خان و سایر سپاه برآردن نقد حیات ازان مهلمه غنیمت شمرده بکام ناکامی^(۳) راه فرار سپردند - و در نخستین جنگ دارا شکوه خان مذکور در فوج جرنغار او انتظام داشت *

و (چون بوارق فتح و فیروزی از پرچم لوای ظفر پیرای عالمگیری لمعان داد - و باغ نور منزل مطرح خیمای ظفر از تسام گشت) قاسم خان بادراک ملازمت مباحثات اندوخته از یادری

(۲) نسخه [ج] برادر کلان محمد اورنگ زیب - (۳) نسخه [ج]

بکام و ناکامی *

طالع مسعود بتیولنداری سنبل و مراد آباد [که محال عمده و
 زور طلب مفسد خیز است - و قبل ازین باقطاع رستم خان
 دکنی (که درین جنگ نقد هستی در باخته) تعلق داشت]
 اختصاص گرفته بدان صوب رخصت یافت - در همان ایام
 سلیمان شکوه بکوهستان سری نگر در خریدۀ بود - خان مذکور
 مامور شد که آئین حزم و هوشیاری مرعی داشته اگر او سرے
 بیرون کوهسار کشد با فوجداران قریب مستعد گشته او را بدست
 آورد - و در سال سیوم بنظم مهمات چکله متعین یافت -
 در اثنای ره نوردی مقصد سنه (۱۰۷۱) هزار و هفتاد و یکم
 هجری یکم از برادرانش (که مجهول شوریدۀ دماغ بود - و همانا
 غبار نقافه از در خاطر داشت) بجهالت ذاتی و نشۀ جنون
 عارضی او را بزخم جمدهر از هم گذرانید - و آن بدکیش نیز
 بحکم پادشاهی بیاسا رسید *

قباد خان میر آخور

(۳)
 میر آخور نذر محمد خان والی بلخ و بدخشانت - و در
 اواخر دوات خانی بکراست و حکومت قلعه غوری میپرداخت -
 (چون سال نوزدهم شاهجهانی شاهزاده مراد بخش بقصد تسخیر
 بدخشانات و بلخ از کابل رهگرای عزیمت گشته دران ولایت درآمد)

قلیج خان و خلیل الله خان را بگشایش قلعه کهرود و غوری (۲) که پیوسته بحدود کابل است) تعیین فرمود - مشارالیهما جمعه را پیش از خود بر سر غوری فرستادند - قباد این مردم را فرجه از هزارجات دانسته با سیصد سوار از قلعه برآمده صف آرا گردید - و باندک آریزه خود را بحصار رسانیده بمدافعه پرداخت - چون سرداران بحوالی قلعه پیوستند و زیاده بر پانصد کس همراه قباد نبود - و امید کمک از طرفی نداشت پناه بارک برد - و آخر الامر امان خواسته برآمد - قلیج خان او را با چهار پسر و سایر اهل و عیال مصحوب ابراهیم حسین ترکمان روانه درگاه پادشاهی نمود - در کابل بسعادت زمین بوس فایز گشت - و بمنصب هزارتی پانصد سوار و انعام بیست هزار روپیه ابواب بهبود بر روی درزگار خود گشود - و در سال بیست و یکم از قبول خود بحضور آمده بخدمت قوش بیگی و اضافه پانصدی سرفرازی یافت - و در سال بیست و دوم اراده شکار سفیدون بر مرآة خاطر پادشاهی پرتو افکند - نخست بشکارگاه کانونه موسوم بخاص شکار (که از دارالخلافه شش و نیم کوره است و در حوالی آن عمارات دلنشین ساخته شده) تشریف آورده بشکارگاه نیله کار مسرت اندوخت - و از اینجا براه کنار نهر بهشت (۳) متوجه سفیدون گشته همه جا نشاط کزان شکار افکزان برابر موضع

(۲) نسخه [ج] کهرود در [بعضی نسخه] کهرود - (۳) نسخه [ج] بهشت *

(مآثر الامرا) [۱۰۱] (باب القاف)

(۲)
جهجهرانه (که سه گروهی سفیدون است) (سیده عذرا معارفت
منعطف ساخت - قباد خان را بعلاقه خدمت مذکور باضافه پانصدی
بر نواختند - و در جنگ (ستم خان دکنی و قلیچ خان) که با
قزلباشیه در حوالی قندهار اتفاق افتاد) مصدر تردد نمایان
گردید - و بافزونگی پانصدی مورد التفات خسروانه گشت - تا
آخر سال دهم از دور سیوم سلطنت اعلی حضرت بمنصب دو
هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار (سیده بود - و در نخستین
جنگ داراشکوه با اتفاق طاهر خان و سایر تورانیان بهمراهی
خلیل خان در فوج برانگار منظم بود - و بعد هزیمت
(۳)
دارا شکوه کامیاب دولت آستان بوس عالمگیری گردید .

و (چون الویة ظفر طراز پادشاهی در تعاقب دارا شکوه
بحوالی ملتان پوتو وردن افکند) خان مذکور بهمراهی شیخ
میر بتگامشی دارا شکوه (خصمت یافت - و پس ازان) که آن
بادیه نورد بے دولتی از دریای تهته عبور کرده بصوب گجرات
(۴)
(درانه گشت) شیخ میر خان مذکور را (که از حضور
مویه داری تهته نامزد ار شده بود) آنجا گذاشته خون عذرا
(۵)
معارفت برتافت - و منصب خان مزبور چار هزار و سه هزار
سوار قرار یافت - و از مرآة العالم ظاهر میشود در سال

---

(۲) نسخه [۱] جهجهرانه (۳) نسخه [ب - ج] بعد هزیمت - (۴) نسخه

[پ] میر خان مذکور را (۵) نسخه [ج] مذکور .

(باب القاف) [۱۰۲] (مآثر الامرا)

سیوم تغییر شده لشکر خان بجایش تعیین گشت - و در
عالمگیر نامه آورده که در سال هفتم از حکومت تهته معزول
شده غضنفر خان منصوب گردید - ظاهرا در مرتبه بنظم آن
دیار مامور شده باشد - پس از رسیدن حضور تعیین یساق
دکن گردید *

چون مرزا راجه جی سذگه خود متوجه تسخیر قلاع سیوا بود
او را از انتقال احتشام خان با برخی از منصب داران متعین
بتنهانه داری پونه برگماشت - و او از کار طلبی ابوالقاسم و
عبدالله پسران خود را بمالش اشقیای اطراف گسیل می نمود
و سالم و خانم معارفت می کردند - و پس از (جوع سیوا و
اختیار دولت خواهی پادشاهی راجه ازان مهم را پرداخته
تاخت و تاراج ولایت بیدجپور را وجه همت گردانید - و خان
مذکور را با مغلان بقراولی نامزد ساخت - مکرر کارهای
نمایان بظهور آورد - در سال نهم حسب الطالب بحضور رسید -
و در سال دهم (که محمد امین خان میربخشی بتادیب افغانان
یوسف زئی مرخص گشت) خان مذکور نیز در کوهکپها انسلاک
یافت - و چنین مسموع افتاده که بهتر بحکومت اردیسه
شافته درانجا ودیعت حیات سپرد *

قطب الدین خان خویشگی

(۲)
پسر دوم نظر بهادر است - چون در فوجداری جواناگده

(۲) نسخه [ج] چونا گده - و در [بعضی نسخه] چونه گده *

سورتهه (که بمشارکت برادر کلان خود شمس الدین خان داشت) باهم مذاومت نمودند اعلیٰ حضرت شمس الدین خان را تعیین دکن فرمود - و او را بفوجداري و تیوالداري بٲتن گجرات سرفرازي بخشید - (چون در مبادی سنوح عارضه اعلیٰ حضرت شاهزاده مراد بخش صاحب صوبه گجرات از تذک ظرفي و بیحوصلگی رایت استقلال برافراخته بر تخت شاهي برآمد) تیولداران و اقطاع داران آن صوبه کام نا کام بربقه اطاعت و بندگی او سر در آوردند - مشارالیه نیز بملازمت او گرائیده مرافقت او برگزید - و در جنگ جسونت و رزم دارا شکوه بهمرائی او مصدر تردد گردید - و پس ازان (که آن آشفته دماغ نابخرد بفریب کاریهای عالمگیری چهارم شوال در منزل متهورا اسیر و دستگیر گردید) روز دوم این واقعه خان مذکور احرار دولت ملازمت پادشاهی نموده خلعت سرفرازي^(۲) یافته بفوجداري سورتهه دستوري یافت - و بهنگامی که آواره دشت فرار دارا شکوه سرے به تهته کشید و ازانجا بعزیمت ولایت گجرات [که از وجود لشکر و سرداری (که با او مقاومت و مدافعت تواند نمود) خالی دانسته] قدم در راه چول و بیابان گذاشت - و برهنمائی برخیز از راه کنار دریای

---

(۲) نسخه (ج) خلعت سرفرازي پوشیده و باضافه ده بست بمنصب

سه هزارى سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرفرازي یافته ه

(باب الفاف) [۱۰۴] (مآثر الامرا)

شور ر که طریقه اسمت غیر مساوک و راهی ست معب و دشوارگذار
بدان دیار در آمد - و دیگر باره هواے خود سوری نموده
شورش انگیزخت [متصدیان و سایر کمکیان آن ناحیه بدو
گراویدند - خان مذکور بمقتضای پیش بینی و کار آگهی
سر رشته بزدگی و دولت خواهی عالمگیری را دران آشوب
از کف نگذاشته بدارا شکوه نگروید - پس از جنگ اجمیر (که
بار دیگر دارا شکوه پی سپر دشت فرار گردید) مشار الیه باضافه
منصب و خطاب خانی مورد عنایت خسروانی گشت *

(۲)
و [چون رای سنگه متغلب برادر ریمل زمیندار ولایت
جام (که باج گزار و فرمان پذیر پادشاهی بود - و پس از
فوتش زمیندار می آن ناحیه از پیشگاه خلافت پسر او سترسال
تفویض یافت) رایت خود سوری برافراخته برادرزاده را
مقید ساخت و ولایتش را متصرف شده بجای او نشست
و به مغارنک یتماچی زمیندار کچهه مستظهر گشته کسان
قطب الدین خان را (که جهت تحصیل پیشکش آن ولایت
معین شده بودند) از همه جا برخیزانید] خان مذکور با قریب
(۳)
هشت هزار سوار و پیاده بسیار در سال پنجم از جونا گدهه
درانه گشت - چون بحوالی شهر جام رسید آن نافر جام نیز چار
(۴)
کودهی استقبال نموده مورچاله پیش رو بر بست - تا دو ماه

(۲) نسخه [ب] ایمل - (۳) نسخه [ج] جونا گدهه و [در بعضی نسخه]

چونه گدهه - (۴) نسخه [ج] ده ماه

(مآثر الامراء) [۱۰۵] (باب القاف)

جنگ ترپ و تفنگ در میان بود - تا آنکه (رزے خان مزدور)
ترتیب افواج داده بر کفار حمله برد - و دست کشش و کوشش
برگشاد - (رای سنگهه) (که در بروری خان مذکور بود) با یک پسر^(۲)
و عم و اقربا و خواص و عمدها (که همگی سیصد تن بودند) یکجا
سر بگریبان عدم فرو برد - و هر طرف کفار علف تیغ گشته
بقیة السیف راه گریز سپردند - شهر جام باسلام نگر موسوم
گشت - و خان مذکور مشمول عواطف پادشاهانه گردید - و پس
از آن مومنی الیه بیساق دکن تعیین شد - و بهمراهی میروزا (راجہ)
جے سنگهه بسرداری هفت هزار سوار در تالمت و تاراج ولایت
سیدوا فراوان سعی بکار برد - و بعد از فرمان پذیری سیدوا
(چون میروزا راجہ متوجه ولایت عادل شاهیه گردید) خان
مذکور را بچندادلی برگزید - مکرر در آریز و ستیز با اعدای
دست بردهای نمایان نمود - و در سال نهم طلب حضور گشته
بتقبیل سده خلافت استسعاد یافت - و باضافۃ بانصدي
تارک افتخار برافراخت - و در سال دهم بهمراهی محمد امین
خان میر بخشی بمالش افغانان یوسف زئی متعین گشت -
و بعد از آن بار دیگر رخصت یساق دکن یافت - و تا آخر
عمر خویش در آن دیار گذرانید *

و (چون کهنه عملے آن ولایت شده بود) با متوبه داران آنجا

(۲) نسخه [ج] مزدور *

(باب الف) [۱۰۶] (مآثر الامراء)

به کج دار و مریز بسر می برد - خصوص خان جهان بهادر
که نهایت از کینه بدگی داشت و هر کدام شکوه دیگر بحضور
می نوشت - و در سال بیستم سنه (۱۰۸۸) هزار و هشتاد و
هشتم هجری (که در همان ایام تمشیت مهم صوبه دار می دکن
از عزل خان جهان به عواید دلیور خان تفویض یافته بود - و
خان مذکور با اتفاق ناظم جدید با بیجاپوریه مشغول زد و خورد
بود) که اجل موعود در (سید - برهنه نوبی آن بادیۀ فنا
پیمود - نعش او را بقصبه قصور پنجاب (که وطن اوست)
نقل کردند - سردارے بود مدبر دانا - تدبیرش با تزییر
آمیخته - خان جهان بهادر ازو حساب بر میداشت *

گویند آخرها ضعف بصارتی طاری شده بود - خان جهان
بناظر ناخوشیها بحضور نوشت که قطب الدین خان را پیری
دریافته و عمی عارض گشته - خان مذکور از حزم و هوشیاری
(که داشت) همان وقت آگاه شده فوراً با فیلبان دخترے تعشق
بهم رسانیده بنگاح خود در آورد - و نوعی باعلان آن پرداخت
که داخل سوانح شده نوشته خان جهان ^(۳) معمول بر عداوت
گردید - چهار پسر و دو دختر داشت - پسر کلانش محمد خان
(۳)
(شیدتر بود - بعد از فوت پدر در همان ایام در جنگ مل کهیر

---

(۲) نسخه [ج] نوشته خان معمول بر - (۳) نسخه [ب] بل کهیر و در

[بعضی نسخه] مکہیر *

(مآثر الامراء) [۱۰۷] (باب القاف)

بکار آمد - و دیگر مصطفی خان که ترک منصب نموده
درویشی برگزید - ازین هر دو ارلاد مانده - و دوی دیگر
نظام الدین و فتح الدین - ازینها اعقاب نماند *

قطب پوره (که از پوره های مشاهیر ادرنگ آباد است)
بنام اوست - گویند این پوره را کبیر سنگه پسر راجه
جی سنگه داشت - عمارت و حوض کلانی که دارد ساخته
اوست - قطب خان در زمان اقتدار خود بدعوی ارث (که
نظر بهادر پدرش در ایام محاصره دولت آباد درین سرزمین
غیر آمده و احداث پوره نموده) مدعی شد - و خواست که^(۲)
از راجه مذکور انتزاع نماید - بمنازعت کشید - مرافعه پیداشاء
رفت - از حضور فرمان افعام آن زمین بنام قطب خان صادر
شد - خان مذکور زر عمارت راجه حواله نمود - تا امروز (که
هیچ کدام از اولادش) شده بهم نرسانید) بمحصل پوره معیشت
دارند - مگر نواسهایش بتلاش معاش کوشیده فی الجملة
نامی برآورده اند - از آنها دوست محمد نام نواسه او (که مرد
راست و فقیر مشرب و فقیر دوست بود) - مدتها تانکلی برار^(۳)
در جاکیر داشت - چنانچه آن پرگنه بنام او زبانزد خلق است -
پس ازو پسرش خطاب پدر یافته آن پرگنه را داشت - از
صاحب همتان روزگار بود - سالی چند پیش ازین در گذشت *

---

(۲) نسخه [ج] شده - (۳) نسخه [ج] مرد راست و درست *

درینولا برادرزاده اش خویشگی خان نام آن محال را
 بطریق ارث یافته - و اکثر قطب پوره هم با عمارت قدیم
 ارث و ابتیاعاً در تصرف اوست - نظر بر احوال ورثه می بایست
 که این پوره از درجه اشتها ساقط می شد - اما بسبب اینکه
 مرحومی مغفوری متهور خان بهادر خویشگی (که از امرای
 عمده نیشان و بحسن اخلاق و خوبیها شهره و یمتای روزگار
 بود) چون بهمرای امیرالامرا حسین علی خان وارد دکن
 گردید باعتبار هم قومی و رشته دور و درازی بطریق خوشباش
 درینجا فرود آمد - و قریب سی سال گذرانید - ازین جهت
 هر روز بر آبادیش افزوده انجام او حسن آغاز گرفت - رحلت
 متهور خان مرحوم غره (بیع الآخر سنه ۱۱۵۶) هزار و صد
 و پنجاه و شش واقع شد - و در همین قطب پوره قریب خانه^(۲)
 خود مدفون گردید - (چون نام اصلی او رحمت خان است)
 میر غلام علی آزاد بلگرامی باستدعای راقم تاریخ انتقال او
 بمناسبت نام چنین در سلک نظم کشید *

* قطعه *

بوعده آمد متهور خان را * گشت بستان بقا منزل او^(۳)
 گفت تاریخ وفاتش هاتف * رحمت ایزد حق شامل او

(۲) نسخه [ج] واقع شده در همین - (۳) نسخه [ا] میر غلام

آزاد - (۴) نسخه [ج] سرا *

قوام الدين خان اصفهاني

برادر خليفه سلطان مشهور وزير اعظم ايران . اين سلسله
مازنداني الاصل است از نژاد مير قوام الدين مشهور به
مير بزرگ از سادات مرعشيه (که در (۷۶۰) هفتصد و شصت
به حکومت مازندران و طبرستان (سيده .) پس از تصاريف ايام
يکي از احفاد مير مذکور امير نظام الدين نامي از حوادث
دوران بصفاهان آمده در محله گلبار سکونت اختيار کرد . و
بتدريج صاحب ملک و رقبه گرديد . و پس ازان چون نوبت
بخليفه سيد علي (که از نبائر امير مذکور است) رسيد [
(و او را خليفه سلطان مي گفتند) ازين جهت بين الجمهور اين
طبقه بسادات خليفه مشهور گشت . و برآء برانند که شاه
طهماسب صفوي او را بخطاب خليفه سلطاني مخاطب ساخته
صاحب تطل و علم گردانيد . بعد از خلف ارشدش مير
شجاع الدين محمد نبضه خليفه اسدالله است . از مشاهير
سادات صفاهان صاحب اين رباعی مشهور *

* رباعي *

* شمع که بسوخت جان غم پروردم *

* تا گفتم که پرانۀ خويشت گوردم *

---

(۲) نسخه [ج] از نژاد قوام الدين - (۳) نسخه [ج] گلزار - و نسخه

[ب] گلزار *

(باب القاف) [۱۱۰] (مؤثر الامور)

* می میروم اگر - نمیروم نزدیکش *

* می سوزم اگر بگردد او میگردم *

میر - شجاع الدین محمد بفضل و دانش و عظم قدر
اشتهار یافته - و بسبب املاک (که اَبَا عَنْ جَدِّ بَار (رسیده بود)
بزرگانه روزگار می گذرانید - پسرش میر رفیع الدین محمد (که
از علوم معقول و منقول بهره داشت) منظور نظر شاه عباس^(۲)

ماضی گردید - و در (۱۰۲۶) هزار و بیست و شش هجری
سال سی و یکم جلوس شاهي از انتقال قاضي سلطان
موسوی تربتبي (که از تغیر قاضي خان سیفی حسینی هشت^(۳)
روز صدر ایران شده به بیماری در گذشت) بمنصب صدارت
فائز شد - و او دران امر کمال دیانت ورزید - و در سنه
(۱۰۳۴) هزار و سی و چهار بجوار رحمت پیوست - خلف
ارجمندش خلیفه سلطان نعلش او را بکربلای معلی نقل نموده
در روضه مقدسه سید الشهداء خامس آل عبا علیهم السلام
مدفون گردانید - (و چون خلیفه سلطان بشرف مصاهرت شاه
عباس ماضی و وزارت قلمرو ایران درکان دستگاه بزرگی فرائد
برچید) برادرش میر قوام الدین بمنصب صدارت ایران (که
عمده ترین خدمات آن دیارست) چهره افتخار بر افروخت -
و پس از فوت برادر و انقلاب سلطنت و بی استقلالیه پادشاه

(۲) نسخه [ج] از علوم معقول بهره داشت - (۳) نسخه [ج] حسنی *

وقت دل از مسکن و مارا برکنده روانه هندوستان گردیده -
 و در سر آغاز سال هفدهم عالمگیری ^(۲) جهته امانی بر آستان
 خلافت سوده باشراقات الطاف سلطانی نورانی ساخت - و
 بمرحمت خلعت خامه و جمدهر مرمع با بهولکقاره و علاقه
 مروارید و شمشیر با ساز طلا و سپر با گل مرمع و عطای
 کلگی یشم و ده هزار روپیه نقد و بمنصب سه هزاری هزار و
 پانصد سوار و خطاب خانی سرمایہ اندوز مباحات گشت -
 سابق هم ازین سلسله بنام خویشی خلیفه سلطان درون دولت
 خداداد (دی ارادت آورده بقدر رتبه کامیاب گشته اند -
 مثل میو جعفر همشیره زاده او در سال بیست و هشتم
 شاه جهانی (که هنوز خلیفه سلطان در قید حیات بود - و در
 همان سال در گذشت) وارد بنذر سورت گردید - و بانعام
 شش هزار روپیه نقد از خزانه آنجا سرافراز گشت - و پس
 از تلمیم سده پادشاهی بمنصب هزار و پانصدی پانصد
 سوار و عطای ده هزار روپیه نقد برونواخته شد - و در سال
 سی و یکم اضافه پانصدی پانصد سوار و فوجداری و تیولدارای
 حسین پور مضاف صوبه بهار یافت - و در سال سیوم
 عالمگیری میر عمادالدین خویش مشارالیه سعادت ملازمت
 دریافت - و بتدریج بخطاب رحمت خان و دیوانی بیوتات

(باب الفاف) [۱۱۲] (مآثر الامراء)

فرق سباهات برافراخت . و در سال ششم سید صدر جهان
از خویشان مومی الیه بعزم بندگی آمد . و بمنصب در خور
مرافراز شد *

اکنون خامه به تتمیم بیان قوام الدین خان می پردازد
خان مذکور در همان ایام اضافه پانصدی یافته در سال^(۲)
نوزدهم بعد مراجعت پادشاهی از حسن ابدال^(۳) بدار السلطه
لاهور بنظم کشمیر دستوری یافت . و در سال بیست و یکم
ازانجا تغیر شده بحضور رسید . و بصاحب صوبگی لاهور
اختصاص گرفت . و پس از آن فوجداری جمو نیز ضمیمه
گردید . اتفاقاً در آن ایام قضای بلاد و قصبات را (که
بنابر صرف همت پادشاهی با اجرای احکام شرعیه پاس این
مردم باقصی الغایه مرعی می شد) کار بجائی رسیده بود
که با حکام و صوبه داران دم مسارات میزدند . خصوص
سید علی اکبر آله آبادی قاضی لاهور که بنابر دیانت و
حدت و ملائمت (که در طبع او مخمر بود) سر نیاز بکمر
فرو نمی آورد . قوام الدین خان (که با فضل و کمال و بزرگی
جسم و نسب دماغ عمدگی ولایت در سر داشت . اندازه
رعونت او که تواند گرفت) بمجرد وصول لاهور احوال قاضی
دریافت . و در اول وهله صحبت برهم زد . و رفته رفته^(۴)

(۲) نسخه [ج] یافت . - (۳) در [بهمنه نسخه] بابا حسن ابدال .

(۴) نسخه [ج] اوایل .

(مائثراامرا) [۱۱۳] (باب القاف)

بقا خوشیها کشید - قضا را سید فاضل نام همشیره زاده قاضی
(که مرد دست‌دراز و بدزبان بود) و کوتوال از دست و زبان او
بجان آمده در پی جان او افتاد - و کار بجائی رسید که ناظم
کوتوال را (که نظام الدین نام عرف میرزا بیگ بود) با جمعی
فرستاد که قاضی را گرفته بیاورند - قاضی باستحکام در و دیوار
خانه خود پرداخته صدای زد و خورد بلند ساخت - دران
دار و گیر قاضی و همشیره زاده اش بخفت و رسوائی جان
سپردند - و پسر او زخمی شد - ازان (که مردم لاهور در امثال
این مقدمات باظهار دینداری و حمیت اسلام بهانه طلب اند)
اهل سوق و ارباب حرف (که حرفی چند خوانده خود را علما
نامند - و از جهلا کمتر اند) هزاران هزار باهم یکتائی و زبده
بلوای عام نمودند - ناظم و کوتوال در خانها بسته مستعد
جنگ نشستند - و مدتی این هنگامه در شهر برپا بود -
مردم نمی‌توانستند در رسته بازار تردد نمود - تا آنکه
از حضور هر دو از منصب و خدمت برطرف گشته
صوبه داری بنام پادشاهزاده محمد اعظم شاه قرار یافت - و
نیابت بلطف الله خان مقرر شد - و تا رسیدن خان
مذکور ببرانرس حفظ الله خان (که فوجدار جنوب پنجاب
بود) حکم رسید که خود را بر جناح استعجال بلاهور (سالیده
کوتوال را حواله در نه قاضی نماید - و صوبه دار را روانه حضور

(باب القاف) . [۱۱۴] (مأثر الامرا)

سازند - مشار الیه کاربند حکم گردید - نظام الدین در لاهور بیاسا رسید - و بسبب هجوم و انبوه اهل عذاب بسلامت آمدن قوام الدین خان متعذر مینمود - ناچار باخفا در پالکی پرده دار نشانده تا سر دریا (که پایان شهر است) آورده ازان جا کشتی سواره روانه نمودند - در سال بیست و سیوم در اجمیر بحضور رسید - پسر قاضی با جم غفیر نیز حاضر شده مدعی خون پدر گردید - پادشاه فرمود که بشرع رجوع نماید - خان مذکور در محکمه شرعیه خفته کشید - (چون قاضی شیخ الاسلام از نیک نفی حکم بایضات خون نمی نمود) مدتی این مقدمه در کشاکش بود - خان مذکور از غم و غصه گرفتار امراض جسمانی و روحانی گردید - مدعیان نمی گذاشتند وجد داشتند که وکیل او برای جواب در محکمه بیاید - بلکه خودش هم پالکی سواره بیاید - و چون ازین قسم (سوائی زیاده بحالش عائد شد بشفاعت و ضعیف نانی اعز دربار پسر سید علی اکبر بر پیرانه سرش بخشوده از سر قصاص طلبی در گذشت - خان مشار الیه هم در همان نزدیکی رحمه بحال تباه خود نموده جهان فانی را گذاشت - دو پسر داشت - یکی صدر الدین (که همراه پدر از ولایت آمده بود) احوال او جدا بقلم آمده - دیگری محمد شجاع (که در سال نوزدهم از ایران رسیده بمنصب هزاری سرافرازی

یافت - و چون برادرش از شجاعت خانی به صف شکن خانی^(۲)
مورد عنایت پادشاه زمان گشت او بدان خطاب سر عزت
بر افراخت - و بهمراهی برادر در محاصره گولمکنده زخم
بر داشته بنوازش پادشاهی بهی یافت *

قلعه دار خان مرحوم

نامش میوزا علی عرب خلف ارجمند عرب خان مغفور
است - در ادب کده تربیت والد بزرگوار خویش نشو و نما
یافته نخل فطرتش بسجیات حمیده و شیم پسندیده بالید
و نهال رشادت او در چارچمن روزگار (یشه ترقی دوانید - از
پیشگاه اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی بمنصب پانصدی در صد
و پنجاه سوار چهره ناموزی برافراخت - و در سال بیست
و چهارم باجازات والد خود از دکن بدارالخلافة شتافته بتلیم
ساحت خلافت فرق طالع بر افراخت - و در خور رتبه مشمول
اعطاف خسروانی گشت - و مصحوب او خلعت و نقاره پیدرش
از روی عنایت ارسال یافت - و پس از سانحه ناگزیر عرب خان
مازوزی در سال بیست و نهم حمب الالتماس پادشاهزاده
فتح نصیب محمد ادرنگ زیب صاحب صوبه دکن بتهاندا ری
تربنگ و هریس (که هر دو قلعه ایست متصل هم واقع - و
از معظم حصون و قلاع سنگمنیر است)^(۳) امتیاز گرفت - و پس

(۲) نسخه [ج] صف شکن خان - (۳) نسخه [ب - ج] سنگمنیر *

(باب القاف) [۱۱۶] (مأثر الامرا)

از نخستین جلوس عالمگیری طریق عقیدت پدای اخلاص پیموده
خود را برکاب نصرت انتساب شاهنشاهی رسانید - و در
جنگ شجاع در مورچال اجمیر کمر جانفشانی بر میان
همین بسته در سلک بهادران جلادت منبش طرح دست چپ
منتظم گردید - پس ازان (چون مشارالیه بارضاع ملکی دکن
شناسا و برسم و رویه آنجا آشنا بود) کومکی آن دیار گشته
تا انجام حیات مستعار دران مملکت گذرانید - و بافزایش
منصب و خطاب قلعدار خان^(۲) مرقعی مدارج اعتبار گشت - و
چند ببحر اسمت و فوجداری اورنگ آباد پرداخت - پستتر
قلعه داری فتح آباد دهاردن بوی تفویض یافت - و در
سال بیست و پنجم ایامی (که رایات ظفر آیات عالمگیری از
دارالخیر اجمیر بدار لاسرور برهانپور پرتو نزل افکند - و
سه چهار ماهی تا آخر صفر سنه (۱۰۹۳) هزار و نود و
(۳) سیوم هجری باقامت ابادشاهی رونق آگین بود) خان مزبور
در دهاردن بجوار رحمت ایزدی پیوسمت - و بقرب مرتد والد
(۴)
خویش آسود *

والده ماجده اش سیده ایمن صبیغه میر سید شریف
ولد میر سید ابراهیم ساکن یزد - (چون آن عقیقه داعی حق

---

(۲) نسخه [ج] قلعدار خان - (۳) نسخه [ب] نود و سه هجری -

(۴) نسخه [ب - ج] آسوده *

را لبیک اجابت گفت) عرب خان مرحوم دختر میرزا جمشید
 بیگ یزدی قزلباش را بعد ازدواج خویش در آرد . [این
 میرزا جمشید بیگ داماد میر معصوم بدسگالی ست - مادرش
 یکم از بذات شاهزادگان صفویه است - و پدرش میر معین
 پسر میر ملاست (که در زمان شاه طهماسب صفوی
 وزارت استرآباد داشت) و والد او خلیفه میر (که از
 جذاب شاه اسماعیل ماضی بخلیفه مخاطب شده) فرزند
 بلا واسطه ملا معین مشهور واعظ خراسان صاحب معارج النبوة
 است .] صبیحه دوم میرزا جمشید بیگ مرحوم را به پسر خویش
 قلعدار خان مرحوم عقد بیوگانی بست - آن عفت سرشت
 چهار دختر ستوده سیر (که یکم از ان عفاف گرامی نژاد
 جدّه حقیقی (اقم این سطور است غفرالله لها) و یک
 پسر میرزا داراب آرد . مشار الیه بمیامن ادب آموزی پدر
 والا کهر بفنون قابلیت و مردانگی سرآمد همسران گردید - و
 در نوبت خویش بمنصب مناسب امتیاز یافته سرگرم تقدیم
 خدمات پادشاهی بود - چندی بخشیکری فوج شاهزاده محمد
 اعظم شاه و بعد از ان بخشیکری کرناٹک و بخشیکری فوج
 ذوالفقار خان نصرت جنگ پرداخت - و بقلعداری دهادر و
 کالنه و قندهار مره بعد اولی نامور شد - و نخست بخطاب

(باب القاف) [۱۱۸] (مآثر الامراء)

عرب خان و ثانياً بنور محمد خان مخاطب گردید . و در
هنگام قلعه داری فندهار موسوی خان میرزا معز (که دران
وقت دیوان دکن بود) خطی متضمن فرمایشی نوشته از
سهل انگاری یا مراتب نشناسی بالقاب دفتری معنون ساخت .
خان مذکور از غیرت و حمیت عرب (که نور پیشانی^۱ اصلتش
بود) همان القاب را در جواب نوشت . موسوی خان آنرا
دستاوز جنون خان موهی الیه ساخته پادشاه عرض نمود .
و پای عزل بمیان آمد . خان مسطور بحضور رفته خواست
با موسوی خان سرسوازی خانه جنگی نماید . از مردم عمده
را واسطه ساخت . و در پیشگاه خلافت هم اصل کیفیت
پیرویه انکشاف یافت . بتازگی مشمول عزایت خسروانی
گردید *

بعد واقعه حضرت خلد مکان در ارزنگ آباد طرح
سکونت ریخته روزگاری مهذا داشت که ناله فلک شیشه باز
بر شیشه خانه جمعیتش سنگ تفرقه انداخت . دران وقت
نواب آصف جاه باتفاق محمد امین خان بهادر از همراهی
محمد اعظم شاه تقاعد جسته سرے بدان بلده کشیده فروکش
نمودند . و باقتضای ایام هرج و مرج بهر که گمان زرداری
بهم رسید بشکندجه مواخذه درآوردند . خان مذکور را (که
بتمول و اندوخته های پدر وجد شهرت داشت) از خانه آورده

مباغی مصادره نمودند - ازان رز خان مذکور ترک درزگار
نموده بگوشه انزوا در ساخت - و ازیں بی اندامی (که
عبرت سرشتانرا کشنده تر از مرگ است) سودائے بر دماغش
(بخته جوهر خود را تیره گردانید - اما جنون غریبه
بهم رسانیده بود که یک رز بخواب و خاموشی می گذشت
و نمی گذاشت که کسی بحضور او بیاید - و رز درم با مردم
می جوشید و سرگرم انواع محبت می شد - مدح ممد
بدین حالت بهر برد - تا باجل موعود در گذشت - پسرش
میرزا رضا علی بشعر و انشا کمال مهاس دارد *

عبرت

هر دورے از ادوار فلکی مقتضی توفیر و تدریج شیئے هست
و موجب کمی و فقدان شیئی دیگر - گویا ایام سابقه زمان
دولت و ثروت بود - آنچه از وفور مکنت و قدرت و کثرت
ساز و سامان عرب خان مرحوم و قلعه دار خان مغفور با منصبهای
معلوم بگوش خورده باستعداد پنجهزاری و هفت هزاره
آدان خویش می سنجیم عقل از قبول آن می ایستد - و افسانه
می شمارد *

موسوی خان میر هاشم جرأت تخلص قلعه دار خان
است - موسوی خان از ۷۰ سال در رکاب نواب آصف جاه

(باب القاف) [۱۲۰] (مائراامرا)

اسم - عنوان ظاهرش میر منشیگری رتبه قرب که مافوق
 نداد - و آن امیر کبیر در حق مشارالیه در ابتدای تفویض
 وزارت بخسرو زمان عرض کرد که سرآمد نعمای الهی (که
 شامل حال شده) رفاقت این مرد است که سید و فاضل و حکیم
 و منشی و شاعر و مصاحب و مشیر رازدار است - اگرچه هنوز
 سپاهگری بامتحان نیامده - اما جرأت از نامش پیدا - الحاصل
 اصل نشو و نمای او از قلعه دار خان اسم - جدش سید علی
 گیلانی مدتها در نوکری آن خان مغفوت نشان گذرانید - حقا که
 خان مزبور مجموعه کمالات است - باین جامعیت درین وقت
 بدیار دکن نظیر خویش ندارد - این شعر دلچسپ از دست

* بیت *

* لذت همه در مناسبتهاست *

* از شیر دل شکر گشاید *

اما از اخلاق بهره ندارد - خداش روزی کند *

قلیم خان خواجه عابد

پور عالم شیخ که از اعظم افاضل و اکابر سمرقند پور
 (۲) الهداد بن عبدالرحمن شیخ عزیزان است - که در معموره مذکور
 بر وساده ارشاد تکیه زده بتربیت اهل ارادت می پرداخت -
 گویند نمیش بشیخ شهاب الدین سهروردی رحمه الله علیه
 (۳)

(۲) نسخه [ب] عبدالرحیم - (۳) نسخه [ا] رحمه الله *

(مآثر الامراء) [۱۲۱] (باب القاف)

میرسد - خان مذکور در همرقند تحصیل علوم نموده به بخارا
شتافت - و ابتدا منصب قضائی آنجا و پستر شیخ الاسلامی یافت
سال بیست و نهم جلوس فردوس آشیانی عزیمت زیارت
حرمین شرفین نموده بکابل و از آنجا به هندوستان وارد شده
نعمت ملازمت پادشاهی اندرخت - و بعنایت خلعت و شش
هزار روپیه نقد نوازش پذیرفته مرخص گشت - و پس از
(۲)
طواف از آنجا برگردید *

در ایامی (که خلد مکان بعیادت پدر والا منزلت از دکن
عازم هندوستان شد) بمنصب سه هزارری پانصد سوار و
خطاب خانی چهره عزت برافراخت - و پس از جنگ
مهاراجه جسونت سنگه از اصل و اضافه بمنصب چهار هزارری
هفت صد سوار سر مباحات برافراخت - سال چهارم بتفویض
خدمت مدارت کل کام دل برگرفت - سال هفتم از اصل
و اضافه بمنصب چهار هزارری هزار و پانصد سوار تکیه بر
چار بالاش امارت زد - سال دهم از خدمت مذکور معزول
شده بصوبه داری اجمیر و عطای خلعت و فیل رایمت
سر بلندی برافراشت - و سال چهاردهم بتقرر نظم صوبه ملتان
سرمایه کامیابی اندرخت - سال هزدهم از آنجا تغیر شده
بمحضور آمد - و میرحاج قافله مکه معظمه مقرر شده

(۲) نسخه [ب] برگردیده *

(باب القاف) [۱۲۲] (مائوالامرا)

بدان صوب شتافت . و سال بیست و سوم غائبانه بخطاب
قلیچ خان ناموزی پذیرفت . پستور بحضور رسیده سال بیست
و چهارم همراه شاه عالم بهادر بتعاقب سلطان محمد اکبر
(که آثار بغی بظهور آورده فرار گردیده بود) کمر هم
بست . (چون بخصت پادشاهزاده برخاسته بحضور آمد)
چندے مورد عتاب بود . پس از صفح جریمه در همان سال
بخدمت صدارت کل از انتقال رضوی خان بار دوم اوج پیما
گردید . سال بیست و پنجم بیساق دکن مامور شده و تحت
رخصت بعطای نقاره بلند آرازه گشت . پستور (که درون
موکب پادشاهی در الکة دکن صورت بست) در سال بیست
و نهم بصوبه دارئی ظفرآباد بیدر مامور گردید *
و در ایامی (که خلد مکان از شولا پور باراد تسخیر
بیجاپور عثمان عزیمت بدان صوب یافت) نامبرده بحضور
رسیده نغمه بار اندوخت . و پس از وصول بنواحی بیجاپور
بعزایم ترکش و کمان افتخار یافته تعیین مورچال گشت
و قلعه مذکور بصلح مفتوح شد . سال سی ام مطابق سنه
(۱۰۹۷) هزار و نود و هفت هجری [که خلد مکان
جانب حیدرآباد لوای توجه برافراشته بعد رسیدن متصل
قلعه گولکنده بمردم حکم شد توابع محصورین را (که بیرون
دیوار قلعه فرود آمده اند) بر دارند [خان مذکور از غایم

(مآثر الامراء) [۱۲۳] (باب القاف)

کار طلبی دران دیار و گیر یورش نموده قریب قلعه رسید .
هزین ضمن گولہ زنبورک قضا بر شانه اش خورده دست را جدا
ساخت . او از انجا اصب سواره باستقلال تمام بدائرہ خود
آمد . جملة الملک اسد خان (که نظر بدلاجوئی بعبادت
مامور شده) رفت دران وقت جراحان از شانه او (یزهای
استخوان می چیدند . و او باستقامت زانو زده بے چین جبین
با حاضران سرگرم سخن بود . و از دست دوم قهوه می خورد
و می گفت که بخیه دوز خوبے بدست آمده . هر چند در
معالجه سعی بکار رفت اما بصر پنجه اجل دست از کارگاه
دنیا برداشت . پسر کلانش غازي الدين خان بهادر
فیروز جنگ است (که احوالش و ترجمہ دو برادرش معزالدوله
حمید خان بهادر و نصیرالدوله عبدالرحیم خان بهادر جدا
جدا سمت ترقیم پذیرفته) . و یکے از پسرانش مجاهد خان
خواجہ محمد عارف اسم (که با فیروز جنگ مذکور می بود)
بمنصب مناسب مرتقی گشته . و یکے محامد خان اسم که
چندان ترقی نکرده . هر دو زود در گذشتند *

قاسم خان گرماني

مرد ولایت زا بود . بطالع یاری و بختوری در ملک
بندهای خلد مکاني منتظم گشت . و (چون خالی از جلالت

(باب القاف) [۱۲۴] (مآثر الامر)

و کار طلبی نبود) پای پیش آمد در عرصه روزگار گذاشت -
و بتفویض خدمات حضور پادشاهی مورد التفات شد - و در
سال سیام بعد فتح بیجاپور از تغیر کامگار خان به میرتوزکی
اول سر عزت بر افراخت - و در همین سال بجانب
بیهوایتن بمالش مفسدان خیره سر تعین یافت - و پس ازان
بفوجداری سرا (که الکه ایست وسیع و کرناٹک بیجاپوری
عبارت از انست) لوای حکومت افراشت - و دران ناحیه
بجدکاری و تلاش مذنی (که ناشی از حسن جرأت و جسارت
بود) رعب افزای سرکشان و سرتاہان گردیده - حتی که
بومی چیتل درک و رائے درک (که هر یک از دیگرے در
سرشخی و تبه رائی یکسر و گردن می افزود) از دست قاسم
خان خس بدندان بودند - و خان مذکور از کار پڑھی
بمے نمی آسود - و چوبک زنان دائر و سائر می بود - در سال
سی و نهم سنه (۱۱۰۷) هزار و یکصد و هفت هجری بتقریب
قریب بادونی رسیده بود که حکم پادشاهی عزمدور یافت که
باتفاق خانه زاد خان و غیره امرای حضور (که دران نواحی
رسیدند) بگوشمال سنتای شقی (که بگشت و راکشت آن
بوم سرشت ملک پادشاهی پی سپر نهم و تاراج گشته -
و هر که از افواج پادشاهی بمقابله شتافت دستخوش غارت

(مآثر الامرا) [۱۲۵] (باب القاف)

گردید (پردازد - ^(۲) آن مذکور در شش گروهی از راه
(که معبر غنیم بود) بفوج حضور پیوست - خواست که امرا
را ضیافت خاطر خواه کند - (چون اسباب نما نما از خیم
کرناتکی به استعمال در نیامده - و ظروف طلا و نقره و
چینی هر نوع در ادنی گذاشته بود) از انجا بر آورده (در
دوم پیش خانه خود را بفاصله سه کوه فرستان - غنیم از آن
آگهی یافته جمعیت خود را بر سه توپ قسمت کرده جوقه
را بر پیش خانه فرستان - و گروهی را بمقابل لشکر و
جمع علیحدده مرتب داشت - آن جماعه بیخبر بر پیشخانه
ریخته بسیاری را کشتند و خستند - و آنچه بود بردند - ناگاه
این خبر بقاسم خان رسید - خانه زان خان را از خواب
بیدار نکرده بمقابل تلخمت - یک کوه نرفته بود که فوج
غنیم نمودار گردید - خانه زان خان (که از خواب بیدار می گردید
و این خبر می شنود) بهیر و بنگاه و احوال و اطفال
همانجا گذاشته جلد می شناید - محاربه عظیم در پیوست -
و دستبردهای مردانه در میان آمد - پای ثبات طرفین از
جا نمیروفت - در عین گرمی قتال خبر رسید که جوقه (که
غنیم علیحدده داشته بود) بر بنگاه ریخته همه بیتاراج داد -
بهمتها لغزش راه یافت - جنگ کنان بیک گروهی (که
قلعه دندیری بود) خود را رسانیدند - و بر سر تالاب

(بلب القاف) [۱۲۶۰] (مآثر الامراء)

(نه در اینجا بود) فروز آمدند - غنیم گرد ایشان را در گرفت -
تاسه روز نمودار می شد و جنگ نمی کرد - و اینجا جز باب
تالاب خوردن کسی نام خوردن نمی شنید - (روز چهارم کاله پیاده
چون مور و ملخ هجوم آورد - تفنگ چون تگرگ بارش
داشت - مصالح توپخانه این طرف بتاراج رفت - ناچار ساعتی
چند تگنگ پا نموده (چون از چار طرف راه بیرون شدن بر
خود بسته دیدند) باوجود ممانعت مردم قلعه بزر داخل آن
شدند - غنیم از اطراف محاصره کرده نشست - (روز اول نان جوار
و باجری از ذخیره آن قلعه بمقصوران رسید - و گاه چهارفرو
و کهنه بدواب - و روز دوم ازین چیزها نام و نشان نیافتند -
(چون خان مذکور تریاک می مفرط بود و زندگیش بدان متعلق)
فقدان تریاک موجب هلاک او گردید - (روز سیوم جان بسپرد و
از دست غنیم جان بدو بود - و برخی برآند که خود را
مسموم ساخت *

قطب الدین خان خویشکی

(۲)
عرف بازید - پدرش سلطان احمد خلف زئی نواسه نظر
بهادر مشهور و خویش جانباز خان خویشکی سمک - در نوکری
پادشاهزاده محمد اعظم شاه شهرت و اعتبار داشت - بتقریب
دست از درکار برداشته رخت اقامت بوطن مالوف کشید -

(۲) در [بعضی نسخه] بایزده *

و آخرها طایب حضور شده نطق همک بامتثال امر لازم الانقیاد
 پادشاهی بر بسمت - در عرض راه سپاه جنون بر جمعیت آباد
 مزاجش تاخت - و دران میان متاع زندگی او بدست برد
 اجل بغارت رفت - چهار پسر داشت - حسین خان که احوالش
 بشرح و بسط تحریر یافت - و بازید خان و پیر خان و علی
 خان - سیومین ترقی نکرد - و درمین در عهد بهادر شاه منصب
 عمده یافته زد در گذشت - پسرش نور خان بشمس خان
 مخاطب گشته بفوجداری در آبه بهته جالذهر مامور شد *
 دران هنگام (که گرده ضلالت پزوه سکهان از لاهور تا قریب
 دهلی معمرها بباد نهب و نالان داده رطب و یابس را بآتش
 بیداد سوختند - و مثل وزیر خان فوجدار صاحب جمعیت
 سرهند را از پا در آورده قصبه را متصرف گشتند) چون
 نوبت بمشار الیه رسید خان مزبور با پنجهزار سوار و انبوهی از
 شرفا و اصناف محترفه اهل اسلام (که بنیمت جهاد و غزا
 و آرزوی شهادت فراهم آمده در جنگ کفار بر یکدیگر سبق
 می جستند) استقبال نمود - و نزدیک راهون (که هفت
 کروهی سلطان پور است) معرکه کارزار بیاراست - و پس از
 شلکهای متوالیه و سنگ باران فلاحن اندازان کفار بهیئت
 مجموعی بر قلب آنها تاخته بهیاری را علف تیغ گردانیدند -

اشقیا مرهوب و مرعوب بحصار راهون^۱ در آمده و بتحصن
چند روزه دست و پای لاینفع زده اداره دشت فرار گشتند - و
بهتر بفرط جلالت و جسارت بل بعون اقبال خدا داد در
بیمست و در جنگ لوای فیروزی بر افراخت - و در آن وقت
(که محمد امین خان چین بهادر بطریق منقلا از حضور
تعیین گردیده) چون به سرهند رسید خان مذکور از نخوت و
خود داری اعتنا بشان او ناکرده بخود سری مراسم تنبیه اشقیا
و تسخیر قلعه سرهند بکار می برد - بهادر مزبور بحضور نوشت
که شمس خان با نقش جمعیت^(۲) که دارد سرش بداعیه های
دور از کار آگنده شده ایمن نتوان بود - کار پردازان سلطنت
حق شناسی بر طاق نهیان گذاشته او را (که در خور تردد
چشم روی التفات داشت) بیای عزل در آوردند *
اما بازید خان مرد دنیا تلاش زمانه ساز بود - در فتنه
منصبی هم فوجداری را براه می کرد - زمانه (که بهادر شاه
مترجمه جنگ محمد اعظم شاه شد) بملازمت استععداد یافته
رفاعت برگزید - بعد از فتح بمنصب عمده و خطاب
قطب الدین خان اختصاص گرفت - و پس ازان بشاهزاده
عظیم الشان توسل پیدا کرده کامرانی فوجداری جمو گردید *
[چون کرد (که مقتدا و سرغن سکهان بوده) از لوه گده

بکوه برفی در آمده از ترس فوج پادشاهی نتوانست اقامت
 ورزید [گریوه و مغاک بسیار میموده سر از نواحی رای پور
 و بهرام پور بر آورد - قطب الدین خان شانزده گروهی
 رایپور غربی مائل بشمال بوده - و از نوادر اتفاقات برادر زاده اش
 شمس خان از دوآبه تغیر شده بجهت رخصت بخدومت
 عم خویش (سیده - ازین آگهی شهادت خان یزنه شمس خان
 را با هزار و پانصد سوار به سرعت هرچه تمامتر بحفاظت رایپور
 گسیل نمود - و خود باتفاق شمس خان با نهصد سوار برآمده
 نیمه راه قطع کرده بشکار اشتغال داشت که خبر قرب آن
 سرگروه شقارت کیشان رسید - صواب دید خان مذکور آنکه
 برایپور شتافته با تمام فوج بر سرش بتازد - شمس خان (که
 آنها را بسرچنگ مستوفی بکرات مالش بسزا داده بود)
 حسابی بر نگرفته بدان سوء عطف عنان نمود - و مفید
 بتویخانه فسخه جلو ریز قاخت - همین که دوچار شد و نام
 از بگوش آنها رسید غیر از جان بدر بردن سود خود
 نه پنداشته^(۱) رو بفوار گذاشتند - شمس خان بدنبال افتاد -
 هر چند قطب الدین خان گفت که این فتح غیبی را مقتدم
 دانسته جمعیت^(۲) فراهم باید آورد و باستیصال پوداخت - و از
 مستی جوانی و غرور تهور عنان باز نکشید - آن بدطیقتان بکمی

(۲) نسخه [۱] نه پنداشتنند - (۳) نسخه [پ] جمعه .

(باب القاف) [۱۳۰] (مائرا لاسرا)

مردم پی برده برگشتند - و بکوته یراق پیوستند - زد و خورد - سخت و کارزار قوی بمیان آمد - و آخر کار کار بجائی رسید که دست از کارها باز ماند - و از طرفین شمشیر از دست انداخته باهم تلاش در افتادند - و یکدیگر را بدنشان میگرفتند تا آنکه شمس خان بشهادت رسید - و قطب الدین خان بزخمهای گران از هوش رفت - آنگاه چند با فیلان هردو سواران مانده بودند - کفار هر دو فیل را گاهی کشیده می بردند و باز افغانان حمله کرده از دست آنها بر می آوردند - درین اثنا شهادت خان (که از رایپور برسم استقبال در آمده بود و این هنگامه شنیده) سبک عنان گشت - و بصورت بقية العیف در رسید - آن تپاه سگالان خیال کردند که شمس خان الحال آمده - چون بغات النعش منتشر گشتند - و سر خود گرفته بدر زدند - شهادت خان صلاح وقت در معارفت دانسته برایپور برگشت - بعد از سه روز قطب الدین خان هم در گذشت - نعش هردو را بوطن برده مدفون ساختند - این شهادت خان درین عهد ترقی عظیم کرده - احوال او بتحریر در آمده - قطب الدین خان پسر نداشت *

قطب الملک سید عبداللہ خان

حسن علی نام داشت - وزیر اعظم محمد فیروخ سین پادشاه بود - و برادرش سید حسین علی خان منصوب

(مآثر الامراء) [۱۲۱] (باب القاف)

امیرالامرائی داشت . و ترجمه از گذشت . قطب الملک در
عهد خلد مکان بخطاب خانی و موجوداری نذر بار (۲) و سلطان پور
(از توابع بکلانه) سرافرازی یافت . بعد ازان به حراست
اورنگ آباد سر بلند گردید *

و چون شاهزاده محمد معزالدین بن شاه عالم از پیشگاه
خلد مکان بصوبه دارعی ملتان مامور شد (حسن علی خان بهمراهی
وکاب شاهزاده دستوری یافت . محبت او با شاهزاده کوک
نشد . و آزاده خاطر بلاهور برگشت . و قتی (که خلد مکان علم
بملک جاردانی زد . و رایات شاه عالم از پشارد بلاهور
خرامید) حسن علی خان را بمنصب سه هزاره و عطای نقاره
و بخشیکری فوج جدید سرفراز ساخت . و در جنگ محمد
اعظم شاه بهرادی فوج محمد معزالدین (که هراول مجموع
عساکر شاه عالمی بود) مقرر گردید . و قتی (که جنگ ترازو شد)
حسن علی خان و حسین علی خان و نورالدین علی خان
برادر سیوم برسم تهور پیشگان هند خون را از فیل انداختند
و با جمعیت سادات باره پای جلالت افشوده بجنگ کوتاه یراق
پیوستند . نورالدین علی خان نقد زندگانی در باخت . و
دیگر برادران زخمهای نمایان برداشتند . و سرخروئی فتم

(۲) نسخه [۱ - ج] نذر بار - (۳) نسخه [ج] آزاده خاطر - (۴) نسخه

[ج] فوج معزالدین - (۵) نسخه [ج] شاه عالم *

(باب القاف) [۱۴۲] : (مآثر الامرا)

و ظفر حامل کردند - حسن علي خان بمنصب چار هزارى و صوبه دارى اجمير مياهي گشت - و بعد ازان بصوبه دارى آله آباد امتياز پذيرفت *

(چون نوبت سلطنت به محمد معزالدين (سيد) حکومت آله آباد از عزل او بغام راجي خان مقرر شد - و سيد عبدالغفار از احفاد سيد صدر جهان صدر الصدور پهانوي بنيابت راجي خان متوجه آله آباد شد - سيد حسن علي خان فوجي بتقابل بر آورد - و در سواد آله آباد جنگ افتاد - سيد عبدالغفار بعد غالب شدن مغلوب گرديده عذر عطف ساخت محمد معزالدين باقتضای غفلت و عياشي دست از تدارک برداشته باستمالک سيد حسن علي خان افتاد - و بارسال فرمان بحاکم آله آباد و اضافه منصب سرفراز نمود - اما برادرش سيد حسين علي خان ناظم عظيم آباد پتنه (که بمزيد شجاعت و وفار و متانت نامور (وزگار بود) با محمد فرخ سير پيمان وفات موكد ساخت - چنانچه در ترجمه او نگارش يافت - و بحسن علي خان برادر کلان نيز ترغيب وفات نمود - حسن علي خان بچاپلوسى محمد معزالدين (که از وقت صوبه دارى ملتان كم التفاتى او ميدانست) اعتنا

---

(۲) نسخه [ب] در سواد - (۳) نسخه [ا - ب] رفت - (۴) نسخه [ب]

(مآثر الامراء) [۱۳۳] (باب القاف)

نکرده از ته دل به محمد فرخ سیر گردید - و درخواست
قدوم آله آباد نمود - محمد فرخ سیر در چنین هنگام اتفاق
این دو برادر بهادر صاحب فوج از امارات اقبال خود دانسته
از بلده پتنه باله آباد در (سید) (۲) و با حسن علی خان مشافهت
بتجدید عهد پرداخته امیدوار مزید عنایات ساخت - و بهر ادلی
فوج مقرر فرمود - و عازم پیش گشت *

عزالدین پسر کلان محمد معزالدین باذالیقی خواجه حسین
مخاطب به خان دران از دار الخلافه شاهجهان آباد بتقابل
محمد فرخ سیر مرخص گردید - و در حوالی کهچوه (از
توابع آله آباد) در رسیده انتظار حریف می کشید - بمجرد
تقارب فوج محمد فرخ سیر عزالدین بے استعمال ادوات
حرب نیم شب راه گریز گرفت - فوج محمد فرخ سیر (که
در کمال عسرت و بے سامانی بود) از غارت بغاه عزالدین
تقویت بهم رسانید - و روانه پیشتر شده در نواحی اکبر آباد
خرامش نمود - محمد معزالدین نیز از دار الخلافه کوچ کرده
باکبر آباد آمد - و در فکر عبور دریای جون بود که حسن
علی خان پیشقدمی نموده از متصل سوای درزبانی چهار
گروهی اکبر آباد دریای جون (۳) را عبور کرد - و در عقب او
محمد فرخ سیر نیز از دریا گذشت - اکثر مردم محمد فرخ سیر

(۲) نسخه [ج] رسید - (۳) نسخه [ج] دریای جون *

(باب القاف) [۱۳۴] . (مائراامرا)

از عسرت و کم مایگی (و بپراگندگی آورده بودند - معدود
همراه کلب رسیدند - سیزدهم ذی الحجه سنه (۱۱۲۳) ثلث
و عشرين و مائة و الف تلاقی فریقین دست داد - نسیم
فیروزی بر الویة محمد فرخ سیر وزید - و محمد معزالدين
بتغیر وضع راه دهلي گرفت - ^(۲) درین کارزار از هردو برادر
تورودات نمایان بظهور رسید - حسین علي خان برادر خود
زخمهای کاری برداشته در میدان افتاد - بعد جلوه افروزی
شاهد فتح حسن علي خان برادر کلان بر جناح استعجال
درانۀ دارالخلافة گشت - و پادشاه نیز بتفاوت یک هفته
سایه وصول بر سامت دهلي انداخت - حسن علي خان
بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و خطاب سید عبدالله
خان قطب الماک بهادر یار وفادار ظفر جنگ و تفویض وزارت
اعلی بلند پایه گشت *

چون غرور زبۀ این هردو برادر از حد گذشت ناتوان بینان
در مدد شکست افتادند - و بتسویلات راهی مزاج پادشاه را
شورانیدند - نوبت بجائ رسید که هردو برادر خانه نشین
گشتند - و بترتیب مورچال و استعداد اسباب پرخاش پرداختند -
والده پادشاه (که با هردو اظهار دوستی می نمود - و از قدیم
واسطه اصلاح بود) بخانۀ قطب الملک آمده مجدداً عهد و

(۲) نسخه [ج] سید حسن علي خان *

پیمان استوار ساخت - هر دو برادر بملازمت رسیده شکوهای
 صحبت آمیز در میان آمد - و چند روز زمانه بآرامش گزائید -
 غرض گویان باز مزاج پادشاه را برهم زدند - هر روز صحبت
 بیمزه تر می گشت - و ماده نفاق (که خانه برانداز کهنه
 دولتهاست) می افزود - تا آنکه امیر الامرا بصوبه داری
 دکن مرخص گشت - و قطب الملک بعیش و عشرت مشغول
 گشته عنان وزارت بدست راجه (تن چند سپرد - اعتقاد خان
 کشمیری همراز و دمباز پادشاه گردید - و کنکاش قلع و قمع
 سادات اعلان گرفت - قطب الملک بامیر الامرا نوشت که کار
 از دست رفته است - پیش ازان (که چشم زخمی بآبرو و جان
 رسد) خود را باید رسانید - امیر الامرا با کمال تسلط و جبروت
 از دکن روانه شده سواد دهلی را معسکر ساخت - و پادشاه را
 پیغام کرد که تا بگذریمت قلعه با اختیار ما نباشد در ملازمت
 وسواس دارم - پادشاه خدمات قلعه را بمتوسلان امیر الامرا
 سپرد - بعد استحکام قلعه امیر الامرا بملازمت پادشاه رسید -
 و هشتم (بیع الآخر) ملاقات ثانی فوجها آراسته داخل
 شهر شد - و در حویلی شایسته خان فرود آمد - قطب الملک
 و مهاراجه اجیت سنگه در قلعه رفته بدستور روز اول به
 بگذریمت قلعه پرداختند - و کلید دروازه بدست آوردند - آن

(باب القاف) [۱۳۶] . (مآثر الامرا)

روز و شب بهمین مغوال گذشت . مردم شهر واقف نشدند که شب در قلعه چه واقع شد . چون صبح دمید قتل قطب الملک شهرت داده افواج پادشاهی از هرجانب مراتب شده بر سر امیرالامرا خواستند هجوم آرند . امیرالامرا بقطب الملک گفته فرستاد که چه جای توقف است . زود از میان باید برداشت لاعلاج قطب الملک نهم (ربیع الآخر سنه (۱۱۲۱) احدى و ثلثین و مائة و الف پادشاه را مقید ساخت . و رفیع الدرجات بن رفیع الشان بن شاه عالم را از حبس برآورده بر تخت نشاند . و صدای نقره جلوس او آشوب را (که در شهر برپا شده بود) فرونشاند . رفیع الدرجات در حالت حبس بمرض تب دق مبتلا بود . چون سلطنت میسر شد لوازم احتیاط مزاج از دست داد . و بعد سه ماه و چند روز روزگار او مبری گشت . مطابق وصیت او برادر کلانش رفیع الدوله را بر سر سلطنت جا دادند . و به شاه جهان ثانی ملقب ساختند . بعد ایامه نیکو سیر در قلعه آگره خروچ کرد . امیرالامرا با پادشاه بسرعت خود را رسانده قلعه را مفتوح ساخت . ناکاه فتنه دیگر گل کرد و جی سنگه سوائی طبل مخالفت کوفت . قطب الملک در رکاب شاه جهان ثانی برای دفع جی سنگه بفتح پور سیکری شتافت . و با جی سنگه صورت مصالحه در میان آمد . شاه جهان ثانی نیز بعد سه ماه و

(مآثر الامرا) [۱۳۷] (باب القاف)

چند روز بمرض اسهال در گذشت - ناگزیر (دشن اختر بن جهانشاه بن شاه عالم را از دارالخلافه طلبیده پانزدهم ذیقعدة سنة (۱۱۳۱) احدی و ثلثین و مائة و الف بر ارزنگ فرمانروائی اجلاس دادند - و به محمد شاه ملقب ساختند *

سپهسالار الله هر چند سادات خود دعوی سلطنت نکردند و اولاد تیموریه را بر تخت نشاندند - اما حرکتی (که با محمد فرخ سیر کردند - مبارک نیامد - دمی به آسایش نگذرانیدند و نفی بطمانیست نکشیدند - دریاهای فتنه از هر چهار طرف بتلاطم در آمد - و اسباب زوال دولت آماده گشت - خبر رسید که غره رجب سنة (۱۱۳۲) اثنین و ثلثین و مائة و الف نواب نظام الملک ناظم مالیه از دریای نرپدا گذشته قلعه آسیر و شهر برهانپور را متصرف گشت - امیر الامرا سید دلور خان بخشی خود را با فوج سنگین جانب نواب نظام الملک فرستاد - دلور خان بعد محاربه بقتل رسید - سید عالم علی خان نائب صوبه داری دکن (که نوجوان تهور منش بود) کارزار نموده مردانه نقد هستی باخت - امیر الامرا با پادشاه قصد دکن کرد - و قطب الملک با چندی از امرا نوزدهم ذی القعدة (۳) از چهار کورهی اکبر آباد فتح پور ریه رخصت دارالخلافه دهلی شد - و هنوز فرسیده بود که هفتم ذی حجه

(۲) نسخه [ج] نائب صوبه دار - (۳) نسخه [ج] ذیقعدة *

(باب القاف) [۱۳۸] (متأثر الامراء)

خبر کشته شدن امیرالامراء طائب ربا گشت . قطب الملک
برادر مغیر اعیانی خود سید نجم الدین علی خان را (که
بهراسمت دهلی قیام داشت) نوشت که یکم از شاهزادها را
بر آورده بر تخت نشاند . پانزدهم ذی الحجه سنة (۱۱۳۲)
اثنین و ثلثین و مائة و الف سلطان ابراهیم بن رفیع الشان بن
شاه عالم را بر تخت دهلی اجلاس دادند . بتفاوت دو روز
قطب الملک نیز رسید . و باستمال امرای قدیم و جدید
پرداخت . و فوج علی العموم نگاهداشت . و آنچه در ایام
وزارت اندوخته بود از نقد و جنس (که احصای آن جز
علم الهی مقدر کس نیست) همه را صرف سپاه و یاران و
دوستان کرد . و گفت اگر زنده ایم باز بهم می (سانیم) - و
اگر خواهش حق نوء دیگر است چرا در دست غیر افتد -
هفدهم ماه . مذکور بعزم مقابله از دار الخلافه بر آمد . سیزدهم
محرم سنة (۱۱۳۳) ثلث و ثلثین و مائة و الف بموضع
حسن پور رسید . چهاردهم جنگ واقع شد . توپخانه محمد شاهی
باهتمام حیدر قللی خان میر آتش پیهم درکار بود . مردم
باره سینه را سپر ساخته در مقابل توپخانه مکرر حملها
نمودند . از برگشتگی ایام فائده نه بخشید . چون شب شد از
بارش گواهای توپ و زنبورک و شترنال (که آن فرمت
نمیداد) فوج قطب الملک پراکنده گشت . و تا دمیدن صبح

(مآثر الامراء) [۱۳۹] (باب القاف)

معدودے همراه قطب الملک مازند - همین که آفتاب از
دریچہ مشرق سر برآورد فوج محمد شاهی یورش کرد - و
چنگر معب واقع گشت - بسیاری از سادات بهمل شدند - و
سید نجم الدین علی خان زخمهای کاری برداشت - قطب
الملک خود را از فیل انداخت ^(۲) - زخم تیر بر پیشانی و زخم
شمشیر بر دست رسید - حیدر قلی خان با جمع بر سر وقت
قطب الملک رسیده او را بر فیل خود گرفت - و نزد پادشاه
آورد - پادشاه جان بخشی نموده حواله حیدر قلی خان فرمود -
قطب الملک در قید پادشاهی (وزے بشب و شبے بروز سیاه
می آورد - آخر مغمومش کردند - اول مرتبه خدمتگار او زهر مہرہ
را سائیده خوراند - ^(۳) باستقراغ بهیار سمیت دفع شد - (وز دوم
باز خواجہ سرای پادشاهی حب زهر هلاهل آورد - قطب الملک
تجدید وضو کرده مستقبل قبلہ نشست - و گفت آہی تو
میدانی کہ این شیء حرام را باختیار خود نمی خورم - همین کہ
از حلق فرود رفت حالت متغیر گشت - و جان بجهان آفرین ^(۴)
سپرد - و این واقعه سالخ ذی الحجہ سنہ (۱۱۳۵) خمس
و ثلثین و مائۃ و الف واقع شد - قبرش در شاه جهان آباد زیارتگاه

---

(۲) نسخه [ب] انداختہ - (۳) نسخه [ب] خورائید - (۴) نسخه
[ب] بجهان آفرین - (۵) نسخه [ج] سنہ (۱۱۵۳) هزار و یکصد و

پنجاه و سه هجری •

(باب القاف) [۱۴۰] . (مآثر الامراء)

خلأق است - از آثار ارست نهر پست پرگنج واقع شاه جهان آباد

(نه از بی آبی حکم کر بلا داشت) قطب الملک در سنه (۱۱۲۷)

سبع و عشرين و مائة و الف نهرے از اصل نهر شاه جهاني

بریده آرد - و آن خطه را بوفور آب احیا نمود - علامه

مرحوم میر عبدالجلیل بلگرامی گوید *

• قطعه •

• بحر جود و فیض قطب الملک عبد الله خان *

• نهر خیرے کرد جاری آن وزیر محتشم *

• نهر آن عبدالجلیل واسطی تاریخ گفت *

• نهر قطب الملک مد بحر احسان و کرم *

و نیز علامه مرحوم در مثنوی بمدح او می پردازد

• بیت *

• ارشط و فطرے کامف نشان است •

• یمین الدوله عبدالله خان است •

• بدیوان چون نشیذد نوبهار است •

• بمیدان چون در آید ذوالفقار است *

قادر داد خان بهادر

• شیخ نورالله نام پور قادر داد خان بن رشید خان انصاری

شاه جهاني است (که احوالش علحدده نوکریر خامه وقائع نگار

گفته) - نامبرده در عهد خلد مکان بمقصب چار مدی و قلعداری

یکه از قلاع دکن . سرفرازی داشت . و در عهد خلد منزل از
اصل و اضافه بمنصب یکهزاری و خطاب پدر خود نامور گشته
بفوجدار می جامود صوبه خاندیس امتیاز اندوخت . و در وقت
محمد فرخ سیر (چون نظام الملک آصف جاه صوبه دار دکن مقرر
شده) دارد آن الکه گردید - او (که از جانب والده آن امیر
قربابت قریبه داشت) به ملاقات آمده مرافقت گزید . و در
جنگ سید دلور علی خان و عالم علی خان ترددات نمایان
بظهور رسانیده از اصل و اضافه بمنصب سه هزار می دو هزار
سوار و خطاب بهادر و عطای علم و نقاره کوسن شادمانی
بر نواخت . و در مصاف مبارز خان سرکردگی فوج هراول
تعلق بار داشت . پس از انصرام جنگ (که نسیم فتح
بر رایات آصف جاهی وزید) او از اصل و اضافه بمنصب
پنجاه هزار می چهار هزار سوار درجه بلندرتگی پیمود . پس
ازان بدغا بر دست نوکر مقتول گردید . چون لولد بود
آصف جاه قصبه جاتی کانون صوبه خجسته بنیاد و موضع انداره
صوبه خاندیس منجمله محال اقطاعش بطریق انعام بنام
متعلقان او مقرر ساخت . تا حالت تحریر هم باره ازان
بتصرف آنهاست *

قطب الدوله محمد انور خان بهادر

از نسله های شاه عیسی جندالله است (که مرید شاه لشکر

(باب الفاف) [۱۴۲] ، (مآثر الامراء)

(۲) محمد عارف بود - و درون بلده برهانپور مقبره دارد) و شاه
شکر محمد دست ارادت بشاه محمد غوث گولپاری داده - و
بیرون بلده مزبور مرقد دارد - مومی الیه ابتدا منظور نظر
شاه نور الله درویش (که قطب الملک و حسین علی خان
را بادی اخلاص و اتحاد متحقق بود) گردید - و بسفارش
درویش مزبور سادات مذکور دستگیری نموده در عهد محمد
فرخ سیر پادشاه بنوکری پادشاهی رسانیدند - او بمذنب شایسته
و خطاب خانی سر بلند گردید - در ایامی (که عالم علی
خان به نیابت اردنگ آباد قیام داشت) او به بخشیدگری دکن
و بنایب صوبه داری برهانپور می پرداخت - پسر خاله اش محمد
انور الله خان (که دیوان آنصوبه بود) از جانب او حراست
بلده مزبور نیز سرانجام می کرد *

چون خبر عبور نظام الملک فتح جنگ بهادر از نربدا بر
زبانها افتاد عالم علی خان او را باتفاق سنگرا ملهار نامی
برهنه برای خبر داری برهانپور فرستاد - او پس از وصول
بهادر مزبور بذواحق بلده مزبور بر آمده ملاقات نمود - ازان بعد
بهمراهی بهادر مسطور می گذرانید - در عمل ناصر جنگ شهید
به بخشیدگری دکن سرمایه عزت اندوخت - و در عمل صلاحیت

---

(۲) نسخه [ب] - مقبره اوست - (۳) نسخه [ب] پادشاه - (۴) نسخه

[ج] و نیابت صوبه داری برهانپور .

(مئوالامرا) [۱۴۳] (باب القاف)

جنگ بخطاب قطب الدوله باذن رتبه گودید . پستر در بلده
مزبور مطابق سنه (۱۱۷۱) یکهزار و یکصد و هفتاد و یک
هجری بمعالم اخروی شتافت - خلیق بود و بعبادات پویه
موظف - اما در زمانه سازی یکتائی داشت - از ارلان
نمانده - خاله زاده اش محمد انوراله خان مدته بدیوانی نواب
آصف جاه می پرداخت - خالی از راستی نبود - و بوضع
قدین شهرت گرفته - از دیگر برادرانش ارلان باقیمست .

---

* حرف الكاف *

کمال خان ککهر

پسر سلطان سازنگ است. (که برادر خرد سلطان آدم
 بود) - ککهران را طوایف بسیلو است - در مابین بهت و
 سنده در شعاب جبال و اطلال و اغوار توطن دارند - در
 زمان سلطان زین الدین کشمیری ملک کد نامی از امرای
 غزنین (که بحاکم کابل نسبتی داشت) آمده بزر این جا را
 از تصرف کشمیریان گرفت - و از کنار نیلاب تا دامن کوه
 سواک و حد کشمیر تمام این عرصه بمرور ایام در حیز تصرف
 در آورد - اگرچه فرق دیگر مانند کهتر و جانوتهه و ایوان
 و چترنیه و بهوکیان و جهیه و باریه و میکوال نیز متوطن
 درین ناحیه اند اما مطیع و منقاد ککهران بوده اند - چون
 ملک کد در گذشت پسرش ملک کلان جانشین شد - و پس
 از نبیر نام پسر او کلانی الوس خود یافت - و بعد از

(۲) نسخه [ب - ج] جانونه - (۳) نسخه [ج] جهنریه - (۴) نسخه

[ج] هادیه - (۵) نسخه [ج] پیرا •

تتار ناظم قبیلۀ خود گردید - و در زمان تسخیر هندوستان در ملازمت فردوس مکانی خدمات شایسته بتقدیم رسانید - علی الخصوص در جنگ رانا سانگا^(۲) جانفشانیها نمود - آردا در پسر بود - سلطان سارنگ و سلطان آدم - ریاست به نخستین بازگردید - او را با شیر شاه و سلیم شاه منازعت عظیم رو داد - نبردهای مردانه کرد - و افغانان بهیاری را به بندی گرفته بفروخت آورد - شیر شاه برادر تذبیه این قوم قلعه روهتاس را متصل ولایت این طائفه اساس نهاد - و آخر بمقتضای سرنوشت آسمانی او را بدست آورده بقتل رسانید - و پسرش کمال خان را بقلعه گوالیار محبوس ساخت - و باوجود چنین فقرت ملک اینها را بدست نتوانست آورد - حکومت الوس گهران بسطان آدم برادر سلطان سارنگ رسید - سلیم شاه عزیز در گرفتن این ملک سعهایی بلیغ نمود - سودمند نیامد *

گویند نوبت سلیم شاه زندانیان قلعه گوالیار را حکم سیاست عام کرد - که زندانخانه را کاراک کرده و پر از داری تفنگ ساخته آتش زدند - قوت آتش و باروت زور آورده خانه را از جای کنده با زندانیان بهوا برد - جزو جزو عضو عضو آنها را پراکنده ساخت - کمال خان دراهم میان بود - قادر پر کمال او را ازین

---

(۲) در [بعضی نسخه] رانا سانگا - (۳) نسخه [ج] کرده - (۴) نسخه

[ب] که زندان خانه را .

(باب الكاف) [۱۴۶] (مآثر الامرا)

آسيب محفوظ داشت - و در گوشه خانه (که او بود) دود
از آتش نرسيد - و چون سليم شاه برين حراست ايزدي
آگاه شد عهد گرفته او را رهائي داد - کمال خان بوطن رفت -
(۲)
و چون عم او سلطان آدم استيلاي مطلق يافته بود با برادر
خود سعيد خان روزگار بذاکامي مي گذرانيد - و متابعت
بنفاق ميکرد - در سر آغاز جلوس عرش آشياني در منزل
جالندهر بوسيله درامت خواهي قديم آمده ملازمت دريافت -
و در جرگه امرا منساک گشت - و در جنگ هيمو و مانگوت
(۳)
خدمات شايسته نموده مشمول عواطف سلطاني گرديد - و در
هال سيوم بتدبيره افغانان ميانه (که در حدود سرونج مضاف
صوبه مالوه سربفهاد و فتنه برداشته آهنگ آشوب و شورش
داشتند) تعيين شد - او بجمعيت لائق بر سر آنها رفته نبرد
مرد آزما نمود - و مظفر و منصور برگشت - عرش آشياني
قصبه کره و فتح پور هنسوه و بعضي محال ديگر بجاکير او
مکرمت فرمود - و در سال ششم هنگام محاربه پسر مبارز
خان عدلي (که او را افغانان بعري برداشته بودند) کمال
خان جمعيت شايسته برده با خان زمان شيباني شريک خدمت
شد - و دران جنگ مرد آزما از کارنامها بظهور آمد - عرش آشياني
از اهتمام رادمردي و فديريت او فرمود - که کمال خان خدمت

---

(۲) نسخه [۱ - ب] داده - (۳) نسخه [ب] و در منزل جنگ *

خود بجا آورد - اکنون وقت عاطفت ماست - بهر مطلبی (که داشته باشد) کامیاب خواهد شد - چون بحضور رسید در سال هشتم سنه (۹۷۰) نهمصد و هفتاد و هجری بوسائل باریابان خلافت معروض داشت که بمقتضای حب وطن آمید ولایت پدر خود دارم - تا قضیه ناکامی مرا در پیش آمد ملک موروثی عم من متصرف است - عرش آشیانی بخان کلان و دیگر امرای پنجاب بر نوشت که ولایت گکهران (آنچه سلطان سارنگ در تصرف خود داشته - و اکنون سلطان آدم دارد) در بخش ساخته یکبار مسلم دارند - و بر دیگرے کمال خان متصرف گردد - و اگر سلطان آدم ازین حکم را ایستد سزای نافرمانی در گذارش نهند - چون گزارش این حکم به سلطان آدم نمودند او را پسرش لشکری نام (که رائق و فاتق مهمات پدر بود) سر از اطاعت پیچیدند - افواج پنجاب با کمال خان ولایت گکهران در آمده در حوالی قصبه (۲) هیلان جنگ عظیم در پیوست - و قتال سخت دست داد - سلطان آدم دست گیر شد - و لشکری پسرش گریخته بکوہستان کشمیر رفت - او را نیز اسیر ساخته آوردند - و تمامی ولایت گکهران (که بتسخیر هیچ یک از فرمانروایان هندوستان نیامده بود) مسخر نموده کمال خان را باستقلال

(باب الکاف) [۱۴۸] (مآثر الامیر)

متمکن ساخته سلطان آدم و پسرش را بار سپردند - کمال
خان لشکری را رهگوی فنا ساخت - و سلطان آدم را مقید
نگاه می داشت - تا حیات طبیعی سپری کرد * (۲)

در طبقات اکبری آورده که کمال خان در سلک امرای
پنج هزاری انتظام داشته - و بشیوه مرضیه شجاعت و پردلی و
بصفت ستوده سخاوت و کرم گستری ممتاز ابزاری روزگار بود - (۳)

و گفته که در سنه (۹۷۰) نهصد و هفتاد پیمانه هستی او
لبریز گردید - و این همان سلن کامیابی اوست - والله اعلم * (۴)

کاگر علی خان

از یکم های همایون پادشاه است - سال (که جنم آشیانی
بگشایش هندوستان رایت عزیمت افراشت) او در رکاب
پادشاهی وارد هندوستان گردیده - در عهد عرش آشیانی
بمنصب دو هزار (رسیده - سال یازدهم) چون مهدی
قاسم خان تعلقه دار گدھے بے اجازت پادشاهی عازم حجاز
گردید (عرش آشیانی او را با جمع دیگر بآن حدود تعیین
فرمود - و در جنگ ابراهیم حسین میرزا (که متصل قصبه
سرنال از مضافات موبه احمد آباد واقع شد) از ملتزمان

(۲) نسخه [ب] طبیعی - (۳) نسخه [ج] بصنعت - (۴) نسخه [ج]
والله اعلم بالصواب - (۵) نسخه [ب] فردوس آشیانی - (۶) نسخه [ب]
گدھی *

(مائثرا امرا) [۱۴۹] (باب الکاف)

رکاب پادشاهی بود - پستّر همراه منعم بیگ خان خانان بهم
شرقی دیار تعیین یافته - در ایامی (که فوج پادشاهی بمحاصره
پتّه اشتغال داشت) روزی باتفاق پسر خود بر سر غنیم
تاخته کارنامه رستمی بظهور رسانید - و کار جمعی بشمشیر
جلادت تمام ساخته مطابق سنه (۹۸۰) نصد و هشتاد
هجری خود نیز پیمانه هستی لبریز گردانید *

کنور چگت سنگه

پسر کلان و خلف الصدق راجه مانسنگه که همراه است
در عهد عرش آشتیانی بصری و سرکردگی ناموری داشت - و
گزین خدمات بجا آورد - و در سال چهل و دوم بتومک میرزا
جعفر آصف خان (که بهالش راجه باسو زمیندار مؤر پتهان
مامور بود - و از ناسازی امرا کار پیش نمیرفت) تعیین شد -
و نیکو پرستاریها بتقدیم رسانید - و در سال چهل و چهارم
سنه (۱۰۰۸) هزار و هشت هجری ریایات پادشاهی بعزیمت
دکن جانب مالوه برافراخته شد - و شاهزاده سلطان سلیم
باستیصال رانا امر سنگه رخصت یافت - راجه مانسنگه
(که از نظم و نسق بنگاله خاطر را پرداخته بحضور دولت
بار اندوخته بود) بهمراهی شاهزاده تعیین گشت - و پاسبانی
آن مملکت وسیع بنیابت پدر بنام چگت سنگه قرار گرفته
دستوری یافت - هنوز نزد دارالخلافه آگره در تهیه سامان راه

(باب الکاف) [۱۵۰] (مآثر الامراء)

بود که بافراط مي گساري در عين شباب ناگهاني واپسين
 خواب در بود - و الوس کچهوايه را بدر از نای غم انداخت -
 عرش آشياني از خمر داني نوازش مهاسنگه پور خرد سال
 او را بر نواخته بجایش فرستاد - و چمن زار اميد جهانے
 شاداب گرديد - فتنه سگالن آشفته رای آنديار و برخي افغانان
 (که پيوسته پرستاري نمودند) ازان خرد سال حسابه
 بر نگرفته سر بشورش برداشتند - مهاسنگه از ناتجربگي
 چاره آن آسان بر شمرده بآهنگ آريزش بر آمد - در تصبه
 بهدرک سال چهل و پنجم هنگامه نبود گرمي پذيرفت - و
 چشم زخمه بفرج پادشاهي رسيد - اهل خلاف برخي جاها
 برگرفتند - راجه مانسنگه از شاهزاده جدائي گزيده به بنگاله
 گام سرعت برگرفت - و در تلافی آن شکست کارنامها بر ساخت -
 مهاسنگه در سر آغاز شباب بطريقه شنيعه پدر شيفته شراب
 خان و مان خراب گشت - و جان شيرين بدان تلخ آبه جگرسوز
 در باخت *

کشن سنگه راتهور

(۲)

برادر علائی راجه سورج سنگه مشهور و بوادر اعياني
 والده قدسيه فردوس آشياني سم - بيمن اين گرامي نسبت
 در عهد جنم مکاني بهدارج قرب و دولت مرتقي گشت - و

(۲) نسخه [ج] راتهور *

با برادر کلان (که از اعیان سلطنت و سردار با سامان و جمعیت
 بود) بنفاق و کینه می گذرانید . اتفاقاً گویند داس بهائی
 (که وکیل مطلق و مدار دولت راجه سورج سنگهه بود)
 گویند داس برادرزاده راجه را بجهت نزاع بقتل آورد .
 چون راجه او را بسیار می خواست به باز خواست خون
 نیفتاد . کشن سنگهه مذکور ازین اغماض بر آشفته بانتقام
 برادرزاده در کمین فرصت نشست . و انتهاز قابو می جست .
 در سال دهم جهانگیری سنه (۱۰۲۴) هزار و بیست و چهار
 هجری (که سواد دارالخیر اجمیر معمر پادشاهی بود)
 دران روز (که جنت مکانی بسیر تالاب بهکر نهضت فرمود)
 کشن سنگهه پیش از صبح بعزم قصاص سوار شده در فضائی
 (که راجه سورج سنگهه فرود آمده بود) (سید . و برخی
 مردم آزموده کار دلاور خود را پیاده ساخته بر سر خانه گویند
 داس فرستاد . آنها جمع را (که برسم حراست و حفاظت
 اطراف خانه اش بودند) بشمشیر گرفتند . درین زد و خورد
 و شور شغب گویند داس بیدار شده بے سابقه خبر
 از یکطرف خانه برآمد . تا بر کیفیت حال آگهی یابد .
 مردم کشن سنگهه (که بجست و جوی او سراسیمه بودند) همین
 که دیدند بقتلش پرداختند . کشن سنگهه (چون هنوز

ازین ماجرا آگهی نداشتند (بشدت خشم و اضطراب خود
نیز پیاده شده درون حریم در آمد)^(۲) هر چند مردم مانع
آمدند ملتفت نشد - درین وقت راجه سورج سنگهه نیز
بیدار شده شمشیر در دست از خانه بر آمد - و مردم
خود را بمدافعه برگماشت - دران هجوم کشتن سنگهه با لخته
همرمان کشته شد - و بقية السیف خود را باسبان رسانیده
برآمدند - مردم راجه دنبال گرفتند - پیش جهورکه پادشاهی
هنگامه سرربائی و جان ستانی گرمی پذیرفت - شمشیرهای
آبدار بفرق هرکه می نشست تا کمر می رسید و تیغهای فولاد
هندی نژاد بکمر هرکه می خورد در حصه عدل می ساخت -
شصت و هشت راجه پوت از طرفین دران معرکه مرد آزما چهره
مردانگی را بملگونه جانفشانی برآراستند - گویند ازان روز
شمشیر سروهی اعتبار بهم رسانید - و مردم دیگر نیز
خواهش نمودند - جانت مکانی بعد ازین سانحه منصبش را
به پسران تقسیم نموده کشتن گداز وطن او را بآنها بحال داشت *

کاگر خان عرف خان جهان کاگر

از والا شاهیان فردوس آشیانی ست - پس ازان (که
تخت سلطنت بوجود فایز الجود آن پادشاه رونق تازه
پذیرفت) او بمنصب هزاری چهار صد سوار و افعام شش

هزار روپيه مالا مال نشاط گشت - و سال سيوم هنگامه (که الکه
(۲)
دکن مخيم سرادق پادشاهي بود) در افواج متعينه جهت
تنبیه خانجهان لودي و تخريب تعلقه نظام الملک دکني
بهمراهی راجه گج سنگه اختصاص یافت - سال هشتم با سید
خان جهان باره برای مالش چهار سنگه بندیه تعیین
(۳)
شد - سال دهم باضافه پانصدی شش صد سوار ارج ترقی
پیمود - سال سیزدهم از اصل و اضافه بمذنب دو هزار
هزار سوار و خطاب کاکر خان عز ناموري اندرخت - بهتر
تعیینات قلعه قندهار گردید - مدتها درانجا ماند - (چون
سال بیست و دوم شاه ایران آمده قلعه را بزر بر گرفت) او
باتفاق خواص خان قلعه دار آنجا رفته شاه را دید - و رخصت
هندوستان حاصل نموده برگردید - همراه سلطان ادرنگ زیب
بهار (که نوبت دوم بیساق آنجا نامزد شده بود) تعیینات
گشت - و سال بیست و ششم برکاب سلطان دارا شکوه بدان
(۴)
مهم شتافت - پس ازان احوالش بذطر نرسیده *

کار طلب خان

اصلش از قوم مرهته است - بسونمت راو نام داشت - در عهد
جنت مکانی در سالک ملازمان پادشاهي و تعیناتیان دکن

(۲) نسخه [ب] متعینه پادشاهي (۳) نسخه [ب] چهار سنگه -

(۴) نسخه [۱] نرسیده .

انتظام یافته - و بمنصب دو هزارمی هزار هزار فائز گردیده - پس
ازان (که بر بقیة اسلام در آمد) ب خطاب کار طلب خان مخاطب
گشت - و سال سیوم جلوس فردرس آشیانی هنگامی (که حدود
دکن مطرح الویة فیروززی اثر بود) از اصل و اضافه بمنصب
سه هزارمی دو هزار سوار امتیاز اندوخت - سال نهم (که
پادشاه بار دوم بدکن (سیده افواج به تنبیه ساهو بهونسله
و پامال ساختن ملک متعلقه عادل خان تعیین فرمود) او
بهمراهی خان زمان اختصاص گرفت - پس ازان همواره
با ناظران دکن بود - سال سی ام در رکاب پادشاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر بر سر قطب الملک شتافت - و
پس از انفصال مقدمه او همراه کیسر سنگه (۲) زمیندار دیوگده
جهت تحصیل (۳) زری (که ذمه مومی الیه قرار یافته بود)
از پادشاه زاده مرخص گردید - و پس ازان (که کار فرمایان
قضا توطیه دیگر برانگیختند و پادشاه زاده بتقریب عیادت
پدر والا قدر از دکن عازم هندوستان گردید) او را مستمال
ساخته همراه گرفت - و در محاربه با مهاراجه جسونت سنگه
و مقابله دارا شکوه ملتزم رکاب بود - در ایام موعود (روزگار
زندگیش بهر آمد *

(۲) نسخه [ب] کیسل سنگه - (۳) نسخه [ا] تحصیل *

کنج علي خان عبدالله بيگ

پسر کلان علي مردان خان امير الامراست - سال بيست و ششم جلوس فردوس آشياني به منصب هزارى پانصد سوار و سال بيست و هشتم باضافه پانصدى ذات و سال بيست و نهم باضافه يكصد سوار كام دل برگرفت - سال سي ام از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدى هشت صد سوار طبل شادماني برنواخت - و (چون سال سي و يكم پدرش بعالم بقا خراميد) از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار مرتقي گشته گرد ملال از چهره قالم زده برافشاند - پستمر همراه سليمان شكوه بر سر محمد شجاع تعيين شده - (چون زمانه نيرنگ كار رنگ ديگر ريخت - و فلک شعبده باز نقش عالمگيري بر روى كار آورد) او خود را ببارگاه سلطنت رسانيده بحصول ملازمت پرداخت - و سال اول بعباى نقاره کوس شادماني زده همراه خليل الله خان بتعاقب دارا شكوه مامور گرديد - پستمر بخطاب کنج علي خان مخاطب گشته در جنگ شجاع و نبرد دوم دارا شكوه همراه بود - سال نهم از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى دو هزار سوار سرفراز گشته در سلک کومکيان دارالملک کابل انتظام يافت - و در جنگ افانغه خيبر شريک تردد مبارزان گرديد - پستمر حالات او بنظر نرسیده *

کیرت سنگهه

(۲)
 پسر دوم میرزا راجه جی سنگهه - (چون میوان فساد پیشه
 کما بهاری و کهوه مجاهد مابین مستقر الخلافه اکبر آباد و
 دار الخلافه شاه جهان آباد خار راه گشته مترو دین و سکان آن
 نواحی را ایذا و آزار می رسانیدند - و پرگنت از دست انداز
 ایشان (و بوبرانی نهاد - و تیولداران آن محال ازین
 رهگذر خسارت می کشیدند) در آخر سال بیست و سیوم
 شاه جهانی از پیشگاه خلافت و جهان بانی کیرت سنگهه
 بمنصب هشتصدی هشت صد سوار سرافرازی یافتند محال
 مذکور بطریق وطن در تیولش مرحمت گردید - و بمیرزا راجه
 حکم شد که آن گرده واجب الدفع لازم الاستیصال را از بیخ
 و بن برکنده در قلع و قمع آنها دقیقه نامرعی نگذارد - و آن
 سوزمین را از خار و خس مفسدان تبه کار به پیراید - و بجای
 ایشان مردم خود را آردده آباد سازد - راجه بوطن شتافته با چهار
 هزار سوار و شش هزار تفنگچی و تیردار بمحال مذکور آمده
 بقطع جنگل پرداخت - و بسیاری از فتنه پزهران را علف
 تیغ گردانید - و گروه را ماسور ساخت - و فرادان مواشی
 بدست آورد - و بقیة السیف را مستاصل نمود - هزار سوار از
 منصب راجه دو اسپه سه اسپه گشته پرگنته حال کلیان (که

(مآثر الامراء) [۱۵۷] (باب الكاف)

جمعش هشتاد یک دام است) در طلب این اضافه مرحمت
شد . و کیرت سنگه هم باضافه منصب و فوجداری میواته
سر برافراخت *

و (چون سر و فطرتش برسته جویبار میرزا راجه بود - و
نهال شعورش تربیت یافته بوستان سزای دانش آن بلند فکرت)
در کمتر زمانه معامله فهمی و کاردانی خود را خاطرنشین
بادشاه ساخت - و در سال بیست و هشتم هنگامی (که الویة
جهانبانی بجانب دارالخیر اجمیر باهتر از آمد) او را از سابق
و لاحق بمنصب هزاری نهند سوار ممتاز نموده بحراست
شهر دارالخلافه رخصت فرمود - [چون آخر سال سیوم
عمارات فیض آباد معروف به مخلص پور از مضافات پرگنه
مظفر آباد سرکار سهارن پور ^(۲) بر کنار دریای جون متصل کوه
دامان شمالی (که بکوه سرمرور نزدیک است) قریب باخترام
رسید - و نهضت پادشاهی بسیر آن مکان دل نشین (که از
دارالخلافه چهل و هفت کرده جریبی است) اتفاق افتاد ^(۳)
کیرت سنگه بحفاظت بیرون شاه جهان آباد دستوری یافت -
و (چون پدرش از مرافقت سلیمان شکوه جدائی اختیار
نموده عازم آستان عالمگیری گردید) کیرت سنگه (که بعد
از جنگ دارشکوه بوطن رفته بود) بپدر ملحق شده همراه

---

(۲) نسخه [ج] سارنگ پور - (۳) نسخه [ب] افتاده *

او استعداد ملازمت نمود - و بعطای عام مشمول نوازش
گشت - و بجهت تنبیه مفسدان میوات مرخص گردید - و
چندے بفوجداری نواح دارالخلافه پرداخت - پستور بهمراهی
پدر در تسخیر ولایت سیوا توددهای نمایان نمود - و با سه
هزار کس روبروی قلعه بودند هر ملچار بساخت *^(۲)

(چون سیوا رهگرای اطاعت و انقیاد گردید و جمیع
عمدهای آن جیش بالطاف پادشاهانه کامیاب گشتند) کیرت
سنگه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سربلندی
یافت - بعد ازان (چون میرزا راجه بتاخت ولایت بیجاپور
لوی عزیمت برافراخت و فوج التمش را بشهامت کیرت
سنگه انتظام بخشید) او دران معارک هیجا با مبارزان عساکر
بیجاپور نبردهای مردآزما نمود - و (چون میرزا راجه در
برهانپور باجله طبیعی^(۳) در گذشت) او دران اندوز حضور
گشته یعنایت نقاره و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری دو
هزار و پانصد سوار پایه اعتبار برتر افراخت - و باز کومک
دکن گشته مدتی دران ولایت بسر برد - در سال شانزدهم^(۴)
سنه (۱۰۸۴) یک هزار و هشتاد و چهار هجری بنهان خان
نیستی فرزند *
_____

(۲) نسخه [ج] بودند هر - (۳) نسخه [ب] طبیعی - (۴) نسخه

کامگار خان

پسر دوم جعفر خان است - در ابتدای سلطنت خلد مکان
 بمنصب درخور سربلندی یافته - سال هفتم از اصل و اضافه
 بمنصب هزاره در صد سوار و خطاب خانی کامیاب گشته -
 سال دهم از تغیر لطف الله خان بخدمت بخشیکری اهدیان
 اعتبار بر گرفت - سال دوازدهم بداروغی جواهر بازار تفاخر
 چسب - سال نوزدهم بوجهی از منصب برطرف گشت - سال
 بیست و یکم مورد عاطفت گشته از تغیر رحمت خان بخدمت
 بیوثاتی مباحثات اندوخت - سال بیست و دوم (که پادشاه
 از دارالخلافه عزیمت اجبیر فرمود) او بقلعه داری دارالخلافه
 مامور شد - سال بیست و چهارم از تنبیر اشرف خان
 واقعه خوانی و سال بیست و پنجم از انتقال عبد الرحیم
 خان بخش سیوم و سال بیست و هفتم بعزل مغل خان
 آخته بیگی و سال بیست و هشتم داروغگی جلو و سال
 سی ام عوض بهره مند خان داروغه غسل خانه و آخر همین سال
 پس از انتقال محمد علی خان خانسامان شد - پستور از
 قلعۀ مذکور معزول شده سال سی و سیوم با جماعۀ مامور
 گردید که مردم محل محمد معظم را بشاه جهان آباد برساند -
 سال چهل و سیوم از اصل و اضافه بمنصب سه هزاره
 رایت بلند پلی افرام - چند قلعۀ داری اکبر آباد

(باب الکاف) [۲۶۰] (ماجرا الامرا)

هم داشت - ساده لوحیهای او زبان زد است - و با
بے کمالی نظر بعلو خاندان بسیار برخورد می پیچید - و سر
بهیچ کس فرو نمی آورد *

گویند روزی پادشاه پیغامی بامیر خان تهته فرمود که
بکامگار خان برساند - او مصحوب معتمدی ازین ماجرا خان
مذکور را مطلع ساخته استدعای آمدنش بخانه خود کرد - خان
مذکور بدر تجاهل زده پرسید که کدام امیر خان - امیر خان
خود بنی عم ما بود - واسطه گفت که امیر خان عبدالکریم
تهته - گفت یعنی عبدالکریم فراش - بگوئید که ما بخانه فرشان
نمی آئیم - و باین حرف تلمیح بدان کرد که میر عبدالکریم مدتی
داروغگی جانماز خانه پادشاهی داشت - چون امیر خان
این نقل پیش پادشاه کرد فرمود که آخر پسر جعفر خانست
در خانه نبایسته طلب داشت - قطعاً نعمت خان عالی که
بیمت لولش اینست *

* بیمت *

* کتخدا شد بار دیگر خان عالی منزلت *

* با کمال عز و تمکین و وقار و زب و زین *

در حق اوست *

حرف اللام

لشکر خان

محمد حسین نام خراسانی در عهد عرش آشیانی بمذمبه
 دوهزاری و خدمت والای میر بخشیکری و میر عرضی اختصاص
 داشت - در سال یازدهم بسعایت مظفر خان تربتی معزول
 گردید - و در سال شانزدهم از بے خردی و دولت نخوتی
 روز روشن مست شراب بدربار آمده عریده ناکي نمود -
 چون بعرض پادشاهی رسید باوصف عمدگی و تفویض مناصب
 عظیم الشان او را بدم اسب بسته گردانیدند - و چندی محبوس
 داشته و گذاشتند - و در تهنیت بهار و بنگاله بهمراهی
 خان خازان منعم خان تعیین بود - (۲) در جنگ دارن کرانی
 (که دعوی وراثت آن مملکت می نمود) در فوج قول
 بر فاقه سیصد سالار های ثبات افشوده زخمی عذیف برداشت -
 اگرچه زخمها به شد لیکن از بے پروائی و سهل انگاری

(۲) نسخه [۱ - ب] خان خازان منعم تعیین بود (۳) نسخه [ج] کرانی *

ایام نقاحت در نهمصد و هشتاد و دو در بنگاله قالب تهی
 کرد . صاحب جمعیت بود . هزار سوار نوکر خود داشت *
 اگرچه این افراط تعدیب^(۲) (که از جانب پادشاه در باره
 او سرزد) بظاهر استیلا قوت غضبی ظاهر می کند - چه
 در عرف و عادت سلاطین دانش آئین (که سیاست و تهدید را
 ناگزیر انتظام نشاء ظاهر دانند) تعزیر بشخص بر می گیرد -
 یکی را بزهر چشم و چین پیشانی و دیگری را بدرشتی و
 سخت زبانی بعضی را سیلی و مشوک کوب و برخی را بکوه و
 چوب سزا دهند - خوش گفت کسی که گفت * * رباعی *

* تادیبی اگر ضرورت افتد بهوس *

* یکدست خطا ست گوشمال همه کس^(۳) *

* ای مطرب قانون بساط انصاف *

* دلب را بطپانچه کوب و نی را بنفس *

اما نظر بر شخصیت این مرد جاه پرست بموقع واقع شد -
 که با وصف این همه عمدگی متحمل چندین خواری و
 خفت گشته از ذالمت نفس و دناءت همه دست او
 نوکری و ملازم پیشگی بر نداشت - والا بسا کم رنگان که
 بکجی ابرو و حرف پهلودار جان پیاس آبرو سپرده اند - و
 عزت و نیکنامی جاوید اندرخته *

(۲) نسخه [ج] این امر از تعدیب - (۳) نسخه [بد] هرگز *

تنبیه

چون شخصیت هر کس قطع نظر از ان شخص بمفهوم غیر
مختلف است احکام شرعی (که اشل و انفع وارد شده)
بشخص بر نمی گردد بل بر فعل مترتب است - و بقدر آن
مزد و اخذ قرار یافته *

* ع *

* هر عمل اجری و هر کرده جزائی دارد *

لشکر خان ابرو الحسن مشهدي

ابتدا دیوان شاهزاده سلطان مراد بود - پس از فوتش از
دکن آمده در خدمت شاهزاده سلطان سلیم بزدگی اندوخت
و حسن پرستاری را سرمایه دولت ساخت - بعد فرمانداری
بخطاب لشکر خانی و منصب عمده سر بر افراخت - و
مدتی بدیوانی و بخشیدگری مریه کابل می پرداخت - چون
خان دران ناظم آنجا نرد مخالفت می باخت طلب حضور
شد - و پس از ان به تذبیه افغانان (که سنگ راه مترو دین
هندوستان و کابل بودند) مامور گشت - و مهما امکن در
زدن و بستن رهزان و قطاع الطريق سعی بلیغ بکار برد - تا
بر وجه نیک امن طریق صورت گرفت - و در سال چهاردهم
(که اول مرتبه سیر گلگشت کشمیر منظور جنت مکانی گردید)
ادرا بعنایت علم و نقاره مفتخر ساخته بحر است دار الخلافة

آگره گذاشتند . و (چون افواج پادشاهی به همراهی شاهزاده
 پرویز بسپه سالاری مهابت خان در تعاقب شاهزاده شاهجهان
 تعیین شد) لشکر خان نیز کمکی گردید . بعد (سیدن برهانپور
) چون عادل شاه والی بیجاپور بر رنم ملک عنبر با مهابت
 خان طرح دوستی انداخته ملا محمد لاری سپه سالار خود را
 با پنج هزار سوار گزیده به برهانپور فرستاد (مهابت خان
 راد رتن سربلند رای را بحر است بلده گذاشته لشکر خان را با
 جمعی از امرا همراه ساخت . و تمشیت مهم آنجا بملا محمد
 تفویض نمود . و خود با شاهزاده پرویز بجانب آله آباد شتافت .
 ملک عنبر (که منتظر فرصت بود) به بیجاپور رفته محاصره
 نمود . عادل شاه باستحکام برج و باره پرداخته مسرعان
 بطلب ملا محمد روانه کرد . و بمهابت خان نوشت که
 در ازای هواخواهی پادشاهی چشم اعانت دارم . و سه لک
 هون (که قریب درازده لک روپیه باشد) برسم مدد خرج
 سپاه نیز حواله نمود . چنانچه حسب الرقم مهابت خان
 سربلند رای با معدودی در شهر اقامت گزیده لشکر خان را
 با فوج دکن در رفاعت ملا محمد باستیصال ملک عنبر راهی
 ساخت . ملک عنبر آگهی یافته بلشکر خان نوشت که نسبت
 بملازمان پادشاهی گستاخی سر نزده . بچه تقریب واجب التخریب
 شده ام . چون با عادل شاه از قدیم الایام بر سر حدود ملکی

نزاع اسمت مرا با مدعی بگذارید - تا هر چه مقدر است بظهور
آید - اصلا التقات بحرف او نکرده بحوالی بیجاپور (سیدند -
ناگزیر ملک عنبر دست از محامره برداشته راه دیار خود
گرفت - ملا محمد سر در دنبالش گذاشت - هر چند او سپراندازی
و مدارا می نمود ملا محمد حمل بر عجز و زبونی کرده شدت
و غلظت می افزود - چون کار بر تو تنگ شد - و اضطراب ^(۲) دامن گیر
گشت) ناگزیر در منزل بهاتوری پنج کرده ای احمدنگر قرار
بجنگ داده رزم طلب گردید - اتفاقاً ملا محمد اری کشته
شد - و سر رشته انتظام فوج عادل شاهیه گسیخت - جادو
رای و اردا رام از امرای پادشاهی دست بکار جنگ نابره
راه فرار سپردند - اخلاص خان و غیره بیست و پنج نفر از
سرداران بیجاپور ^(۳) (که مدار دولت عادل شاهیه بر اینها بود)
گرفتار شدند - ازان میان فوهاد خان را (که تشنه خون او
بود) از سرچشمه تیغ سیراب ساخت - و از امرای پادشاهی
لشکر خان با میرزا منوچهر و عقیدت خان و غیره چهل منصبدار
بقید ملک عنبر در آمدند - و چندی بمقتضای سرنوشت
آسمانی در قلعه دولت آباد محبوس و مسلسل بودند - پس
از فوت سلطان پرویز (که مهمات دکن بخان جهان لودی
بالامالته باز گردید) لشکر خان با دیگر امرا (هائی یافته

ببرهانپور آمد - پس از سرور آرائی فردوس آشیانی نظر بر
 سوابق خدمات او (که در ایام شاهزادگی بضرورت وقت ده
 لک رپیّه بطریق قرض داده بود) مبلغ مذکور بار مرحمت
 فرمودند - و باضافه دو هزاره ذات و سوار بمنصب پنجهزاری
 چهار هزار سوار بلند پایه گردید - و بصوبه داری کابل از تغیر
 خواجه ابوالحسن تربتی اختصاص گرفت - اتفاقاً پیش از
 وصول منصوب نذر محمد خان دلی بلخ و بدخشان از
 کوتاه بینی و قابو طلبی وقوع حادثه جنت مکانی را موجب فوز
 مطلب پنداشته بهوس تسخیر کابل گران لشکر کشیده
 بحوالی آن بلده شورش افزا گشت - لشکر خان بانتظار
 کرمک حضور (که مهابت خان سپه سالار مامور شده بود)
 در راه متوقف نگشته بلا اجمال گام سرعت برداشت - چون
 به باریک آب (که درازده کوهی شهر است) رسید نذر محمد
 خان از گرد قلعه برخاسته باراد دستبرد پیش آمد - لشکر
 خان از ناموس جوئی و کار طلبی بقصد پیگار باستعجال روان
 شد - نذر محمد خان دید که لشکر خان به نهایت دلیری
 و چیرگی می آید و نوکران ماهواره خوارش (که در درز
 بد همپائی نمایند) قلیل - سود این تجارت نارنج دانسته
 نهم محرم الحرام سنه هزار و سی و هشت هجری عطف عنان
 نمود - و نشیپ و فراز مسافتی (که در یکماه قطع کرده بود)

بچهار روز نورددیده ببلخ رسید - لشکر خان داخل فرهنگه
 کابل گشته باستمالت و ترفیقه ساکنه شهر و عایای نواحی
 (که غارت زده و ستم رسیده) اوزبکان تهیجست بودند) پرداخت
 و هر جا مناسب دید فوج فرستاده متمردان را برانداخت -
 اما [چون قطان صوبه کابل (که از طائفه سنیه سنیه حنفیه
 اند) از سلوک لشکر خان بسبب مخالفت مذهب راضی
 نبودند] در سال چهارم معزول گشت - و در سال پنجم
 از تغیر مهابت خان بحراست دهلی نامزد گردید - و
 (چون از کبر سن خدمات مرجوعه از متمشی نمی شد) در سال
 ششم داخل لشکر دعا گردانیدند - از با پسران بآستان بوس
 سورافراخت *

اگرچه در پادشاه نامه علت انزوا غیر از پیروی بیان
 نموده - اما بقرائن حال تفرس میبود که پیروی چندان در
 فیافته بود که از نوکری معاف دارند - مگر بوجه
 از جانب او انحراف بمزاج پادشاهی رو داده باشد - گویند
 پس از استعفا ی نوکری عازم حج گشت - و بعد تحصیل
 زیارت عتبات علیات و صرف زرهای گران دران مشاهده
 قدسیه بوطن مالوف رفت - و بجاروب کشی آستان ملائک
 یاسهان رضویه (علی ساکنها الثناء والتحیة) فائز گردید - و دران
 بلده سرا و رباط اساس نهاد - و املاک بسیار خرید - و

(باب اللام) [۱۶۸] (مآثر الامرا)

همان جا رخت هستي بر بهشت - اولاد او در هندوستان ماندند - خلف رشيدش سوارار خان است (که احوال او در بن ادراف سمت تحریر یافته - و پسر ديگر ميرزا لطف الله است - مذهب سنت و جماعت اختيار کرده بخشي دکن شده بود - شب رقت کوچ در پالکي نشسته بود که ناگاه شخص بر سرش رسیده بخنجر بيدان هلاک ساخت - و بدر رفت - و هيچ ظاهر نشد که بود - و بابا ميرک خویش او در عهد جنت مکاني ترقي کرده کارهای نمايان در دامن کوه کانگره نمود - هنگامی (که شاهزاده شاهجهان محاصره برهانپور فرمود) همراه راو رتن بود - (روزی) که شاه قلی خان بشهر در آمد) او جنگ کرده کشته گردید - پسرش لطيف ميرک در قاعه دارمی انکمي تنکی دکن بسر مي برد - بيدون باري باغچه طرح انداخته گور خانه خود ساخته بود - همانجا مدفون گردید *

شکر خان عرف جان نثار خان

پادگار بيگ نام پسر زبردست خان والا شاهي اعلى حضرت است - در حيات پدر بدولت روشناسي و تقديم خدمات عمده پادشاهي فايز گردید - و در سال نوزدهم از اصل و اضافه بمنصب ^(۲) هزارمی ذات دو صد سوار و داروغگی گرز برداران و منصبداران

(۲) نسخه [ج] و يداروغگی *

نقدی مغاخرت اندوخت . و در همین سال باضافه پانصدی
 سیصد سوار فرق عزت بر افراخت . و بخطاب جان نثار خان
 چهره ناموری افروخت . و چون همواره فیما بین سلاطین
 والا دودمان تیموریه و خواقین عالیشان صفویه ابواب اتحاد و
 یگانگی مفتوح و از جانبین ارسال نامه و پیام و اهدای هدایا
 مسلوک بود (شاه صفی در آخر فرمانراستی خود بر سر مقدمه
 قندهار برخی اندیشهها (که مورث رنجش بود) بخود راه داده
 سلسله گسل محبتهای دیرین گردید . چون ازین جهان
 گذران در گذشت فردوس آشیانی نپسندید که موالات قدیم
 یکباره انقطاع پذیرد . در همین سال جان نثار خان را (که
 شایان سفارت بود) بعطای طلب در ساله او و همراهانش نقد از
 خزانه برنواخته بارمغان سه لک و پنجاه هزار روپیه و نامه
 معنون بتعزیت شاه صفی و تهنیت جلوس شاه عباس ثانی (که
 پسر جانشین ارمت) و مشعر بر معذرت آمدن علی مردان
 خان بهادر بهند (که نه بحسب جاه و آرزوی نوکری بوده
 بل بشارت حمد پیشگان کناره گزیده) روانه ایران دیار فرمود .
 و خان مذکور در آخر سال بیست و یکم از حجابت برگشته
 تقبیل مدد خلافت نمود . و بمنصب در هزارهی هفصد سوار
 و خدمت آخته بیگی سرافرازی یافت . و در سال بیست و

هیم بمیر توزکی درجه اعزاز پیمود . و در سال بیست و چهارم بخدمت بخشیدگری دوم از تغیر سیادت خان پایه اعتبارش افزود . و سال بیست و پنجم اضافه پانصدی میصد سوار یافته بخطاب لشکر خان نامور گردید . و سال بیست و ششم بمنصب سه هزاری هزار سوار فایز شده به بخشیدگری فوج متعین شاهزاده دارا شکوه بیصاق تذهار مامور گشت . و در سال بیست و هفتم از ملتان حسب الحکم بدرگاه پادشاهی سعادت ثلاثیم عتبه اقبال اندوخته بدستور پیش بخدمت بخشیدگری دوم از تغیر ارادت خان سر بلند گردید . و در سال بیست و نهم امری چند (که دلالت بر عدم تدبیر داشت) بر روی (وز افتاد . و ظاهر شد که در بخشیدگری دست طمع گشوده و ذیل دیانت خود بلوث خیانت آلوده . او را از خدمت باز داشته بکمی پانصدی معائب کردند . و پس ازان بمالش فتنه پژوهان حوالی حصار و بیکانیر تعیین شد . و در سال هی و یکم از انتقال علی مردان خان امیرالامرا بصوبه داری کشمیر و اضافه پانصد سوار سرافرازی یافت . و بعد از نخستین جلوس عالمگیری بارسال خلعت و اضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار مورد عنایت گشت . و بتفویض صوبه داری

ملتان معزز شد - و در سال سیوم از تغیر قباد خان بصوبه داری
تهته مامور گشت - و پس ازان بنظم صوبه بهار رخش
عزیمت راند - و در سال یازدهم از بهار معزول شده بخدمت
صوبه داری ملتان از تغیر طاهر خان سرفراز گردید - و در سال
سیزدهم از ملتان بحضور رسیده از انتقال دانش مند خان
ویربخشی بخدمت بخشیدگاری اول و بافزایش هزار سوار
بمنصب پنج هزار سوار بلذد مرتبه گشت - و در آخر
همین سال سنه (۱۰۸۱) یک هزار و هشتاد و یکم هجری رخش
هستی بر بخت - از پسرانش کسی ترقی نکرد - صبیحه ار
بحباله نکاح لطف الله خان بن سعدالله خان مرحوم بود *

لطف الله خان

مهمین خلف جمله الماک سعد الله خان است که نقوش
فضائل و رفوم کمالات او بر صفائح السنه تا مرور دهور جلوه گر
خواهد بود - (چون آن مربع نشین مسند وزارت در مبادی
سال سی ام جلوس اعلی حضرت ازین سپنجی سرا انتقال
نمود) لطف الله خان در سن یازده سالگی بود - بمنصب
(۳) دقصدی صد سوار مشمول نوازش خسروانی گشت - پس
ازان (که عذر فرمانروائی هندوستان بدست اقتدار عالمگیری

(۲) نسخه [ج] در آخر همین سال سنه هزار و هشتاد و یک هجری -

(۳) نسخه [ج] هفت مدی .

در آمد) از انجا (که پدر مرحومش نسبت بسایر شاهزادگان در خدمت پادشاه زاده محمد اوزنگ زیب بهادر ربط دلی و اخلاص از صمیم قلب داشت) او را مورد گوناگون التفات فرموده بمنصب هزاری چهار صد سوار سر بلند گردانید - و همواره مورد تربیت داشته بافزایش منصب و تفویض خدمات حضور بر نواختند - کمتر داروغگی بود از داروغگیهای عمده حضور که خان مذکور سرانجام نکرد - و در سال دوازدهم از تغیر عاقل خان بخدمت داک چوکی مباحی شد - و سال سیزدهم از تغیر حاجی احمد سعید خان داروغگی عرض مکرر یافت - و در سال چهاردهم بخلمت کتخدائی با صبیح لشکر خان میربخشی (که پیش ازان در گذشته بود) مخلع گردید - و در نوزدهم سال بعد مراجعت از حسن ابدال بلاهور از تغیر فیض الله خان بداروغگی فیل خانه اختصاص گرفت - و در سال بیستم - و یکم از انتقال شیخ عبدالعزیز اکبرآبادی بتازگی قامت امتیاز بخلمت عرض مکرر برآراست - و در همین سال باعزاز خسروانی (که خان مشارالیه در قلعه پالکی سواره می آمده باشد) در سائر همچشمان معزز گشت - و در سال بیستم و سیوم صوبه داری لاهور از تغیر قوام الدین خان بپادشاهزاده محمد اعظم مفوض گردید - خان مزبور بنیابت شاهزاده اعتبار اندوخته رخصت یافت - و سال دیگر بحضور رسیده از

تغیر عبد الرحیم خان به داروغگی غسلخانه فرق عزت برافراخت -
و در سال بیست و پنجم از تغیر کامگار خان بواقع خوانی
فایز شد - و سال دیگر بداروغگی جلو خاص و چوکی خاص
مخصوص الطاف گشت *

(چون قابلیت و کمال خان مذکور شهر آفاق بود و جودت
طبع و صفائی ذهن و (سائی فکر بکمال داشت) در محامره
گولکنده جوهر شجاعت و مردانگی خود را ^(۲) دل نشین همگان
ساخته مصدر ترددات نمایان گردید - خصوص دران نیم
شب [که محصوران بر دمدمه پادشاهی (که بکنگره قلعه
رسیده بود) ریخته توپ را بیکار کردند - و سید عزت خان
میر آتش را با سربراه خان چیله جلال نام بسته بردند]
لطف الله خان که با جماعه چوکی خاص بمحافظت آن تعیین
شده بود تا سه روز در میان دریا (که پای قلعه است) بپردلی
و دلارری استقامت ورزید - تا جمعیت دیگر رسیده غنیم را
بر داشتند - و دمدمه قائم کردند - خان مذکور باضافه
پانصدی مفتخر شد - و (چون نقد بهادرچی از بدار العیار
امتحان سوره برآمد) در سال سی و چهارم سمت تهاة
کهدارن بمالش اشقیا رخصت یافت - و در سال دیگر از
تغیر ملابت خان مجدداً بداروغگی چوکی خاص مورد لطف

(باب الام) [۱۷۴] (مآثر الاموا)

گردید . و در ۵۰مین سال بصددوره زلته بصلب منصب
• عاتب شد . و پس از چند روزی ببحالی نوکری آب رفته
بجویش باز آمد . و در سال سی و نهم از تغیر صف شکن خان
بخده من آخته بیگی و از تغیر خانه زاد خان بداروغگی خاص
چوکی سرافرازی یافت . و در سال چهل و سیوم از اصل
و اضافه بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و بعطای نقاره
بلند آذاره گشت . و بصوبه دارى بیجاپور مامور شد . و سال
چهل و پنجم از انجا معزول گشته بافزونى پانصد سوار بحراست
اورنگ آباد تعیین گردید . و در سال چهل ششم پس از فتح
قلعه کھیانا صوبه دارى مذکور به شاهزاده بیدار بخت مفوض
شد . و خان فیروز جنگ از برار بمحافظت بگاه پادشاه
مامور گشت . و صوبه دارى آنجا بنیابت بلطف الله خان (۲) که
خسرپوره خان فیروز جنگ میشد (قرار یافت . خان مذکور بتعلقه
نرسیده در سنه (۱۱۱۴) یک هزار و یکصد و چهارده رخت هستی
برست . با فضل و کمال بشجاعت و کارطلبی اتصاف داشت .
و مکرر مصدر کارهای نمایان شده بایستے بیش ازین ترقی می کرد
و پایه دولت را به منتهای مراتب امارت می افراشت شاید
لختی سبکیهای وضع و برذء تکلفهای بیجا (که در مزاجش
بود) مانع شده •

(۲) نسخه [ج] بنیابت لطف الله خان . (۳) نسخه [ج] بقلمه نارسیده •

مشهور است که روزی پادشاه عرضی که (که بعض
مقدمات مخفیة مندرج بود) می خواند . اتفاقاً هنوز آن
مقدمات بر زبان پادشاه نگذشته که از جانب بعض (سید - و)
تفحص شد که چگونه افشای این امور شد . آخر الامر پادشاه
بعدت درست فرمود که سوائے لطف الله خان کار دیگری
نیست . پستر معلوم شد (که خان مذکور از پشت آن
عرضی همه مطالب دریافتی بمردم اظهار نمود . لهذا روزی
چند از باریابی خلوت ممنوع گردید . محاوره و مکالمه
بالفاظ غیر مانوس (که محتاج بفهنگ و قاموس بود . و
آن دور از سلاست و روانی است) بهیار داشت . عبارتهای
ساخته و تراکیب به تکلف تراشیده وی زبان زن مردم
است . پهرش محمد خلیل عنایت خان (که چندے بحراست
برهانپور قیام داشت) سپاهی وضع میرزا منش بود . در
نعمات هندی خالی از کمال نبود . در جنگ جاجور (که
میان شاه عالم و محمد اعظم شاه بر سر سلطنت هندوستان
صاف آرائی بمیان آمد) خان مذکور در موج جهاندار
شاه معزالدین بود . چون سادات باره (که مراد بودند)
با معدودے گرم عنان گشته بهنگ در پیوستند عنایت خان
نیز خود را کمک رسانید . چون غلبه مخالف مشاهده

(باب الام) [۱۷۴] (مآثر الامر)

نمود از فیل فرود آمد - و نورالدین علی خان برادر حسن
علی خان و حمین علی خان آنها دیده به برادران خود گفت
که حیف این شیخزاده گوی از میدان برد - بمجرد این
حرف آنها نیز از فیلان فرود آمدند - و در مقابل امان الله خان
و سید ارتاد محمد و ابراهیم بیگ بسری و دیگر نوکران قدیم
محمد اعظم شاه بودند (که از سالها بشجاعت و مردانگی نام
برآوردند) باهم در آویختند - و طرفه گیر و دار و غریب کارزار
واقع شد - که ترک خون آشام بهرام را از نظاره آن کند آوری
دود حیرت بسر بر آمد - عنایت خان زخمهای کاری برداشته در
میدان افتاد - رمقی از جان داشت - بعد از ساعتی در گذشت
خدا منزل او را ملقب بعنایت خان شهید فرمود - و به
پسرانش (که خرد سال بودند) رعایت نمود - در عهد
فردوس آرامگاه هنگامه (که نواب آصف جاه نظام الملک از
دکن بدار الخلافه شتافته) از انتقال محمد امین خان وزیر الملک
مسند آرای وزارت گردید - دختر خان شهید را (که
طغای زاده آن نوین بلند اقبال بود) بعقد ازدواج در آورده
موسوم بصاحب بیگم نمود - و بدین انتساب جدید پسران
او را امتیاز و اعتبار دیگر بهم رسید - حفیظ الدین و محمد سعید
خان (که برادر اعیانی بودند) برفاق آصف جاه بدکن
آمدند - و بعد جنگ مبارز خان هر یکی فوجداری عمده

(مآثر الامراء) [۷۷] (باب الام)

یافته صاحب طبل و حشم گردید . و پس از حفیظ الدین
 خان بهادر بنیابت صوبه دارمی برهانپور سرفرازی یافت . و
 چون در سال (۱۱۵۰) هزار و صد و پنجاهم ^(۲) هجری بار دیگر
 آصف جاه لوائی عزیمت دار الخلافه برافراخت هر دو برادر
 با قامت دکن نگرانیده همراهی گزیدند . و اینها را (که سکونت
 شاه جهان آباد مرغوب طبع بود) با آصف جاه معاودت
 دکن نموده در رکاب پادشاهی ماندند . و بشرف این قرابت
 در پیشگاه خلافت عزت و احترام دارند . و هر دو بخوش وضعی
 و رنگینی موصوف اند . خصوص محمد سعید خان بهادر
 امیرزاده واقعی ست . اگرچه در بیش منصبی از پدر و جد
 در گذرانیدند اما آن حالت و دستگاه بالفعل ندارند . دو
 برادر دیگر یکه محیی الدین قلی خان و دوم معین الدین قلی
 خان (که در دهلی بودند) در قتل عام نادر شاه کشته شدند * ^(۳)

لطف الله خان صادق

از شیخ زادهای انصاری . وطنش پانی پت است . وقت ^(۵)
 خلد منزل در دربار پادشاهی آمد و رفت نموده از کم رتبیگی
 بیایه عمدگی رسید . و در عهد جهاندار شاه بیایه عتاب
 درآمده خانه اش ضبط شد . ازین جهت با محمد فرخ سیر

(۲) نسخه [ج] پنجاه هجری - (۳) نسخه [ج] و برادر دیگر محیی الدین

قلی خان - (۴) نسخه [ج] کشته شد . (۵) نسخه [ب] و وطنش .

توسل جسته پس ازان (که شاهد سلطنت همدوستان بهشت
نشان در آغوش او در آمد) بعد فتح یافتن بر جهاندار شاه
بالتفاق سید عبد الله خان به بزدوبست دار الخلافه تعیین شده -
قطب الملک دیوانی خالصه بنام او تجویز نمود - و پادشاه
این تعلقه بنام ^(۲) جهیله رام ناگر مقرر کرده بود - بدین تقریب
مابین پادشاه و وزیر کدورت واقع شد - قطب الملک گفت
که هرگاه تجویز اول وزیر پذیرا نشود استقلال او معلوم -
آخر تعلقه مزبور بنام خان مسطور قرار یافت - و در عهد
فردوس آرامگاه بخدمت خانسامانی و منصب شش هزارگی
و خطاب شمس الدوله بهادر متهور جنگ کامیاب گردید - بعد
آمدن نادر شاه (چون از حرکات خلاف مرضی بظهور آمد) بپایه
عتاب در آمد - در عهد احمد شاه در گذشت - در لقب
او (که لفظ صادق افزود شده) وجه آن زبان زن عوام است
دلیر دل خان برادر او است - که همراه امیرالامرا می بود -
و بمنصب سه هزارگی رسیده - و برادر سیوم او شیرافکن
خان است - که بفوجداری کره مضاف آله آباد مرفراز شده -
از پهرانش عنایت خان (اسخ و شاکر خان بقدر ترقی کردند *

حرف المیم

* مصاحب بیگ *

ولد خواجه کلان بیگ که پدرش مولانا محمد صدرا از
اعظام ارکان دولت میرزا عمر شیخ بود - و شش پسر او در
فیکو خدمتی فردوس مکانی خود را نثار کردند - خواجه با
این همه حقوق بفرط رشادت و فراست و سنجیدگی اطوار و
شایستگی فضائل منظور نظر بابری شده سرآمد امرای بزرگ
گردید - برادر دیگرش کوچک خواجه مهرداد و معتمد خاص
بود - پس از فتح هندوستان (که روز جمعه بیستم رجب
سنه (۹۳۲) نهمصد و سی و دوم هجری واقع شد - و آگره مخیم
سراوقات فردوس مکانی گردید) سپاه چغتای را قلمک مجانس
علمت عدم مواظبت با اهل هند شد - و افراط گرمی هوا
و شائبه سموم و وبا ضمیمه گشت - درین اثنا از ناروائی راهها
و دیررسی سودا (که تنگی معیشت و فقدان اجناس پدید
آمد) امرا قاطبه فرار بر معاودت داده بسیاری یکم جوانان

بے رخصت بکابل رفتند - خواجه کلان بیگ را (که در جمیع
 ملک و مراتب خصوص درین یوزش سخنان مردانه عالی همتانه
 میگفت) نیز رای برگشت - فردوس مکانی (که دل نهاد اقامت
 این دیار بود) فرمود که این چنین ملکی (که بچندین سعی
 و اهتمام بدست آمده) باندک تعبیه و کلفتی (که در دهد)
 از دست دادن رسم جهانگیران هوشمند نیست - اما
 بپاس خاطر خواجه (که در بازگشت اصرار داشت) تیولداری
 (۲) غزنین و گردیز بنام ری مقرر فرموده بدان جانب رخصت
 فرمود - در واقعات بابری مرقوم خامه راستی رقم آن پادشاه
 است که تسخیر هندوستان بمساعی جمیله خواجه میسر
 شده - و در نصائح جنت آشیانی بحسن سلوک با خواجه و مفتح
 گستاخیهای او وصیت فرموده - پس از ارتحال فردوس مکانی
 خواجه رفاقت میرزا کامران اختیار نموده از جانب او بحکومت
 قندهار می پرداخت - در (۹۴۲) نهصد و چهل و دو سام
 میرزا برادر شاه طهماسب مغربی بر سر قندهار آمده آنرا
 محاصره نمود - تا هشت ماه نگاهداشت - چون مرتبه دوم
 شاه خود آمد ناچار قلعه سپرده در لاهور بمیرزا کامران
 (۴) پیوست - و بعد سنوح قضیه چوسا خواجه همراهی جنت آشیانی
 (۵)

(۲) نسخه [۱] گردیز - (۳) نسخه [ب] پس ارتحال - (۴) در [بعضی

نسخه [چوسا] - (۵) نسخه [ب] جنت آسنانی *

قرار داد . چون آن پادشاه از ناسازگاری زمانه متوجه شده

شد خواجه از سیالکوٹ رفته باز بمیرزا کامران ملحق گشت *

و چون خواجه در گذشت پسر او مصاحب بیگ بوسیله

شایسته خدمتیهای نیاکان خود بقرب و اعتبار اختصاص گرفت .

اما (۳) چون سرشت او بخبت و خباثت آماده بود . و مزاج

او بشرارت و بدکاری مجبول (مکرر حرکات ناپسندیده از

بظهور می آمد . چنانچه جنت آشیانی از را مصاحب منافق

می گفت . پس ازان (که نوبت سلطنت بعرض آشیانی

سید) او از تبه رائی و بیخردی شطرس اوقات خود را در

صحبت شاه ابوالمعالي ترمذی گذرانید . و لخته بحدود

شرقیه بسر برده از مصاحبان خان زمان بود . در سال سیوم

باندیشه ناصواب بدهلی آمد . بیرام خان او را مقید ساخته

رانه حجاز نمود . ناصرالملک باهتمام تمام بیرام خان را بران

داشت که در قرمه قرطاس بریکه اسم قتل و بر دیگر نقش

نجات نوشته انداخته شود . ظاهر نقشه (که از پرد غیب

برو افتد) آنرا بکار برزد . اتفاقاً تقدیر موافق تدبیر آمد .

همان ساعت مردم فرستاده او را بیاسا رسانیدند . گویند

ازین واقعه همه امرا و امرازادهای چغتائی از بیرام خان

هراسان گشته سر حساب شدند *

ملا پیر محمد خان شروانی

از امرای پنج هزاره اکبری سم - صاحب فضل و کمال
 بود - ابتدا در قندهار ملازم بیрам خان شده - بعد سرپر آرائی
 عرش آشیانی بوسیله خان مزبور برتبه امارت و سرداری رسیده
 بوکالت از جانب خان مشار الیه مقرر شد - و بعد فتح هیمو
 (که در جنگ مصدر ترددات گردید) بخطاب ناصرالملک
 سرافرازی یافت - و رفته رفته قسمی استقلالش افزود (که
 جمیع مهمات مالی و ملکی را بالاصالة انفصال میداد - گویا
 خود وکیل سلطنت بود - و جبروت و شوکت او بجائی
 رسید (که اعیان سلطنت و امرای الوس چغتا بدر خانه
 او رفته اکثر بار نیافته بر میگشتند - و او از راستی و درستگی
 خود حساب کسی بر نمیداشت - بل از درشتی و تشدد او
 دیگران در حساب بودند - و چون اعتنا بشان هیچ یک نمیکرد)
 حمد آلوگان نا توان بین بستوه آمده خاطر بیرام خان را
 بحرفهای نا مناسب از متغیر ساختند - اتفاقاً سال
 چهارم ناصرالملک در زمره چند بیمار شد - خان خانان بعیادت
 رفت - غلام ترک (که دربان بود) از نادانستگی گفت
 باشید - خبر کنیم - خان خانان متغیر شد - ملا پیر محمد ازین
 واقعه واقف شده از خانه برآمده بهزاران تواضع و خجالت
 در مقام معذرت استاد - و گفت این غلام نواب را نشاخت -

خان خانان گفت که شما چه قدر مازا شناخته اید که او بشناسد.
 بارصف این بپیرام خان (که اندرون رفت) بسبب شدت اهتمام
 از همراهان کمتر توانستند رفت . خان خانان زمانی چین
 در اورد بود . غرض گویان واقعه طلب فرصت یافته زیاده از
 سابق او را بشورش آوردند . چنانچه پیغام فرستاد که مآثرا
 از ملائی بامارت آوردیم . چون تنگ حوصله بودی بیک ساغر
 از دست رفتی . الحال مصلحت اینست که منزوی شوی .
 ملا (چون آزاده مرد بود) ازین بشارت بشگفتگی خاطر گوشه
 گرفت . بعد چند روز بسعی شیخ گدائی کنبور دیگر بداندیشان
 بپیرام خان ملا را بقلعه بیدانه فرستاده محبوس ساخت .
 و باز رخصت سفر حجاز داد . ملا درانه گجرات بود که در راه
 نوشته ادهم خان و غیره امرا رسید . که هر جا که رسیده باشند
 توقف نموده انتظار اطفیة غیبی برند . مشارالیه در نواحی
 رنتنبهور اقامت برگزید . چون به بپیرام خان آگهی شد جمعی
 را فرستاد که او را دستگیر کرده بیاورند . ملا بعد ازان (که
 زد و خورد در میان آمد) اسباب و اشیا گذاشته با معدودی
 بدر رفت . فی الحقیقه بیروم خان باغوائی کوتاه اندیشان
 حسد پیشه چنین مخلص کاردان را از خود دور ساخت . و
 بدو خود تیشه بپای اقبال خود زد . سنج این قضیه
 در خاطر عرش آشیانی بسیار ناپسند آمد . و هنوز ملا

به گجرات نه رسیده بود که برهم زدگی دولت بیروم خان شنید - و برسم استعجال بزمین بوس رسیده بخطاب خانی و عنایت علم و نقاره بلند پایه گشت - و پس ازان باتفاق ادهم خان به تسخیر مالوه تعیین شد - چون سال ششم ادهم خان کوکه حضور طلب شد حکومت مالوه باستقلال بملا قرار گرفت - باز بهادر حمای از بر نداشته در سال هفتم در حدود اداس جمعیتی فراهم آورده عرصه خودسری آراست - پیر محمد خان فوجی ترتیب داده بر سرش شتافت - و باندک تلاشی او را اداره دشت هزیمت ساخت - و بتسخیر قلعه بیجاگده همت گماشته آنرا بجبر و قهر از دست اعتماد خان (که از جانب باز بهادر باستحکام آن می پرداخت) گرفته داخل ممالک محروسه ساخت - و (چون والی خاندیس میران محمد شاه فاروقی در اعانت باز بهادر جدی داشت) بنا برین پیر محمد خان هزار جوان کار طلب همراه گرفته بطریق ایلغار چهل کرده در یک شب رانده (چون او در قلعه آسیر بود) ببهان پور درآمده به نهب و غارت پرداخت - و حکم قتل عام نموده بسیاری از سادات و علما را بحضور خود گردن زد - و با فراوان غنائم معادرت کرده شنید که باز بهادر از راه قریب تر است - مستعد پیگار گردید - (باب خبرت صلاح جنگ نداده رفتن بهندیه اولی شمرند - پیر محمد

خان (که تهور بر عقل و تدبیر غالب داشت) گوش برین حرفها نکرده دل در جنگ بست . همراهان لوازم رفاقت بجا نیاورده باندک تلاش از جا رفتند . بعضی هواخواهان جلو اسب او گرفته از جنگ برآوردند . چون بگذار نربدا رسید شام بود . مردم گفتند که غنیم درر است . امشب اینجا توقف باید کرد . نشنیده سواره خود را باب انداخت . اتفاقاً قطار اشغری نیز درمیان آب می گذشت . باسب خان پهلو زد . او از اسب جدا شد . همراهان تریب از بد درونی بدرآوردن دست و پائی نزدند . غریق گشت *

* بیت *

(۲)

* چو در آرد درز در تیرگی *

* در چشم جهان بین کند خیرگی *

(۳)

* خون ناحق بیگناهان برهانپور کار خود کرد *

* خون ناحق مکن چو یابی دست *

* کز مکافات آن نشاید دست *

(۴)

این سانحه در سنه (۹۶۹) نهد و شصت و نه واقع شد
مرش آشیانی از رفتن چنین نوکر درمست اخلاص کاردان جوانمرد
عالی همت ترین تاسف بسیار گشت . گویند پیر محمد
خان گروت و سرانجام همرتبه بهم رسانیده بود (که هر روز

(۲) نعل [چ] چو روز آورد - (۳) نعل [ج] کرده - (۴) نعل [اب]

در نهد و شصت و نه *

هزار قالب طعام می کشیدند) - و با قنبر و نخوت کریم وضع
 بود - مکرر در یک روز پانصد اسم بمردم بخشید - اما
 هر چه بود آیه قهر بود - غرور هواگری بعصیت ملای
 فراهم آمده دولت و جاه سربازی شد - دیگر چه توان گفت -
 در هنگامه (که مدارالمهام خلافت بود) از پیشگاه سلطنت
 بخان زمان شیبانی تهدید رفت - که شاه ساربان پسر را
 (که بمعشوقی برگزیده) بادشاهم ^(۲) بادشاهم می گردید - بحضور
 فرستد یا از پیش خود دور سازد - خان زمان برج علی
 نوکر معتمد خود را بحکم تسکین غضب سلطانی و مهم سازی
 دربار روانه نمود - او بمنزل پیر محمد خان آمده گذارش
 لخت پیغام کرد - ملا بغضب رفته او را ته چوب گرفت -
 و از برج قلعه انداخت - و قهقهه زنان گفت اکنون این
 شخص مظهر اسم خود گردید *

میر شاه ابوالعالی

از سادات ترمذ است - در آوان شهاب سنه (۹۵۸) نهصد
 و پنجاه و هشت در کابل بوسیله خواجه محمد سمیع بمجلس
 جنت آشیانی راه یافت - (چون بحسن صورت و زیبایی
 منظر خالی از قبول نبود) منظور نظر پادشاهی گردیده ^(۴)

(۲) نسخه [ب] پادشاهم میگوید (۳) نسخه [ج] گفت این شخص -
 (۴) نسخه [ج] قبول *

بشمول تربیت و عنایت بدرجۀ امارت رسید - و بخطاب
 فرزندی اختصاص گرفت - و در یساق هندوستان مصدر
 کردات و مردانگیها شده بعد فتح با برخی امرا و عمدها بصوبه
 پنجاب دستوری یافت - تا سکندر خان سوز واهی هند
 (که از جنگ بدر رفته و خود را بدامن کوهستان کشیده)
 اگر برآمده دست اندازی نماید بتدارک آن پردازد - و جمیع
 مهمات آن ولایت برای او مفوض شد - اما بے اعتدالی و
 نخوت او با امرا باعث آن گردید (که شاهزاده اکبر را باثالیقی
 بیرام خان بدان مملکت مرخص فرموده حکومت سرکار حصار
 پیغام او قرار گرفت -) چون بر کنار آب بیاه ملازمت شاهزاده
 نمود (نظر بر الطاف جنم آشیانی اشاره به نشستن در مجلس
 فرموده مورد مراحم بیکران ساخت - آن مرتبه نشناس بمنزل
 خود رفته پیغام بشاهزاده فرستاد که نسبت من بپادشاه بر همه
 روشن است خصوص بر ایشان - که فلان درز با پادشاه در
 یک ظرف خوردم - و بشما الوش عنایت کردند - پس با این
 نسبت من (که بخانه شما آمدم چرا تکیه و نمد برای من
 جدا انداختند - شاهزاده باوجود حدائث سن جواب داد
 که ثور سلطنت دیگر است و قانون عشق دیگر - آن نسبت
 (که پادشاه را با شما بود) مرا نیست - معجب که در میان

این هردو نسبت تفرقه نکرده گله کردند . پس ازان (که
عمرش آشیانی سرپر آزای هندوستان شد) بیرام خان نقوش
فخته و فساد از سیمای احوال او بر خوانده روز سیوم جلوس
در محفل حضور مقید ساخته بلاهور فرستاد - و به پهلوان
گل گر عس آنجا سپردند - درزے از بے پردائی محافظان از
زندان فرار نموده بولایت گکهران در آمد - کمال خان گکهر
مقید ساخت - از آنجا هم گریخته می خواست بکابل سرے
کشد [(۲) چون منعم خان حاکم آنجا باستماع فوار او میر هاشم
برادرش را (که غوربند و غیره جاگیر داشت) بلطائف الحیل
مقید ساخته بود] بدان جانب هم نشسته در نوشهره بکشمیریان
(که از حاکم خود غازی خان ستم رسیده بودند) پیوست -
و بلا به و مکر آنها را با خود متفق ساخته بحاکم کشمیر جنگ
نمود - و هزیمت خورد - و بعضی نوشته اند که چون بکمال خان
پیوست در آن وقت آن ولایت بدست عم او آدم گکهر بود -
کمال خان میر را اعتبار نموده فوجی فراهم آورد - و باتفاق
یکدیگر متوجه کشمیر شد - و پس از شکست عذرخواهی نمود -
میر بپرگنه دیبال پور (که در جاگیر بهادر شیبانی بود) مخفی
رفته در خانه میرزا تولک ملازم خان مزبور (که سابق نوکر میر
بود) پنهان شد - اتفاقاً درزے تولک بزوج خود جنگ کرده

اذیت بسیار بدو رسانید . او نزد بهادر خان رفته صورت واقعه
ظاهر نمود . و گفت قتل خان مصمم کرده اند . بهادر خان
همان ساعت سوار شده تولک را بقتل رسانید و میر ابوالمعالی
را محبوس ساخته نزد بیرام خان فرستاد . او حواله ولی بیگ
نمود که به بهکر راهی سازد . او روانه گجرات کرد . که از آنجا
بعجاز رود . در گجرات خونی ناحق ریخته نزد خان زمان
گریخت . او باز حسب الطلب نزد بیرام خان فرستاد . درین
نوبت خان چند روز او را باعزاز نگاهداشته آخر الامر در قلعه
بیانه زندانی گردانید . و در ایام تنزل خود از ایلور شاه
ابوالمعالی را بندگسل ساخته با امرای دیگر روانه حضور نمود .
در قصبه جهنجر همه امرا ملازمت یافتند . شاه نیز (سیده
سواره سلام کرد . بادشاه را بد آمد . باز زنجیر فرموده
بشهاب الدین احمد خان سپردند . که بهفرحجاز راهی سازد .
و پس از دو سال در سال هشتم از اماکن شریفه برگشته بخیال
فساد انگیزی از گجرات در جالور به میرزا شرف الدین حسین
احمرای (که بغی درزیده بود) ملاقات کرد . او جمعی را
همراهش ساخت که رفته در حوالی آگره و دهلی غبار فساد
برانگیزد . آن بے باک اول بذارنول شتافته قلیله خزانة
پادشاهی متصرف گشت . و به جهنجهنون آمده از آنجا بحصار
فیردزه رفت . دید که کار پیش رفت نمی شود . و افواج

پادشاهی از اطراف و جوانب در تعاقب است - روانه کابل گشت - و بماء جوجک بیگم والدۀ میرزا محمد حکیم (که رتق و فتق کابل برای (زین ار تمشیت می یافت) احوال خود نوشته باین بیت معنون نمود *

* ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمده ایم *

* از بد حادثه اینجا به پناه آمده ایم *

بیگم بهخندان مردم (که شاه ابوالمعالی جوانی ست بنجابیت و شجاعت متصف - ^(۲)) جنّت آشنای صبیۀ کلان شما را نامزد او فرمود - اگر او را تربیت فرمایند - مفید کارهاست) فریب خورده در جواب نوشت *

* ع *

* کرم نما و فرود آ که خانه خانۀ تسن *

و باعزاز بکابل آورده فخرالمنما بیگم همشیره میرزا محمد حکیم را بازواج او در آورد - (چون فی الجمله بوسیله این نسبت صاحب اختیار گشت) از بدسرشتی خود و زشت آموزی لخته فتنه پژوهان (که تا بیگم زنده است استقلال تو صورت نخواهد

بست) - اواسط شعبان سال نهم سنه (۹۷۱) نهصد و هفتاد و یک

با در کس از بے سعادتان بخانۀ بیگم در آمده آن مظلومه را ^(۳) بشهادت رسانید - و اکثر عمدها را که از انجمله حیدر قاسم

کولا بر است (که پدر بر پدر درین دودمان عالی از امرای

(مائراامرا) [۱۹۱] (باب الميم)

بزرگ بوده - و درين ولا منصب وکالت داشت (بقتل
در آورده در کار مستقل گردید - ميرزا سليمان (که همواره
در آرزوی کابل بود) باستدعای پنهانی ميرزا محمد حکيم
و درخواست برخی اهل کابل از بدخشان روانه شد - شاه
ابوالمعالي ميرزا محمد حکيم را همراه گرفته بمقابله برآمد
نزدیک آب غوربند تلاقی فريقيين زد داد - چون جنگ ترازو
شد برخی دولتخواهان ميرزا را جلو زد نزد ميرزا سليمان
آوردند - و کابليان تمام پراکنده گشتند - شاه ابوالمعالي
سراسيمه زد بفرار آورد - بدخشيان تعاقب کرده در موضع
چاريکاران دستگير ساختند - و در کابل روز عيد فطر اين سال
بحکم ميرزا از حلق برکشیده بقصاص رسانيدند *

* ابیات *

* بچشم خویش دیدم در گذرگاه *

* که زد مرغی بهان مـورکے راه *

* هـوز از مید منقارش نپرداخت *

* که مرغ دیگر آمد کار او ساخت *

* چو بد کردی مـباش ایمن ز آنات *

* که واجب شد طبعیت را مکانات *

شاه ابوالمعالي خوش طبع و سلیقه شعر موافق داشت

شهیدی تخلص می کرد *

محمد سلطان میرزا

پسر ویس میرزا ست بن بایقرا بن منصور بن بایقرا - در زمان دولت سلطان حسین میرزای بایقرا که جد مادری او میشد مکرم و معزز بوده - بعد واقعه ناگزیر آن پادشاه (که تفرقه عظیم بخراسان (و داد) بملازمت بابر پادشاه پیوسته منظور عنایت و رعایت شد - و بدستور در زمان جنیت آشیانی مشمول مراحم بود - با آن (که مکرر آثار عصیان بظهور آمد) جنیت آشیانی از کمال مردت بعد از قدرت انتقام هم در مقام عفو شد - دو پسر داشت - الغ میرزا و شاه میرزا - اینها نیز مکرر با جنیت آشیانی مصدر خلاف و طغیان گشته در ظل عاطفت در می آمدند تا آنکه الغ میرزا در تاخت هزاره کشته شد و شاه میرزا باجل طبیعی درگذشت - از الغ میرزا دو پسر ماند - سکندر و محمود سلطان - جنیت آشیانی اول را الغ میرزا و دوم را شاه میرزا خطاب دادند - چون نوبت بعرش آشیانی رسید محمد سلطان میرزا را با نبائر و عشائر بعنایات مخصوص ساخت - و بنابر کبر سن از تکلیف نوکری معاف داشته برگزیده اعظم پور سرکار سنبهل جهت خرج عنایت فرمود - در آنجا میرزا را در پیری چند پسر شد - ابراهیم حسین میرزا محمد حسین میرزا محمود حسین میرزا عاقل حسین میرزا - و همه اینها منظور نظر پادشاهی بوده در سرکار سنبهل جاگیرهای خوب داشتند

سال يازدهم عرش آشياني بنا بر دفع ميرزا محمد حكيم (كه از كابل آمده لاهور را محاصره داشت) متوجه شدند - الخ ميرزا و شاه ميرزا با اتفاق ابراهيم حهين و محمد حسين علم بني افراشته دست بغارت و تاراج برآوردند - و از انجا نزد خان زمان بهرورد شتافتند - چون محبت با او در گرفت تاراج كنان بهدود دهلي (سيدند - و از انجا بمالوه) كه به محمد تلي خان برلاس تعلق داشت - و او در حضور ميبود (رفته متصرف گشتند - بنا برين محمد سلطان در قلعه بيانه محبوس شده دران محبس فوت كرد - و در سال دوازدهم عرش آشياني پس از استيصال خان زمان بهتخير قلعه چتر متوجه شدند - و شهاب الدين احمد خان را برپاسست مالوه و مالش مهرزايان معين فرمودند - درين وقت الخ ميرزا در ماندر زندگي بهپرد - ديگران قاب مقاومت نيارده نزد چنگيز خان غلام سلطان محمود گجراتي (كه بعد ازو بر بعضي بلاد آن ملك استيلا يافته بود) شتافتند - او درين هنگام بچنگ اعتماد خان گجراتي (كه احمد آباد در تصرف داشت) متوجه بود - مقدم مهرزايان مفتنم دانست - و چون دران جنگ كارهاي نمايان بظهور آوردند (چنگيز خان بررنج را بجاگير مهرزايان مقرر كرد - اما چون ناف آنها بفتند بريده بودند) دران ضلع هم رفته بانواع ظلم و تعدي كار بجائي رسانيدند كه ناچار چنگيز

چند جيبه خامه تقسيم يافت . درين اثنا امرا نيز رسيدند
 (که مجموع دويسمت کس بود) . و دران قصبه محاربه سخت
 در داد . ابراهيم حسين گريخته آگوه سر بدر رفت . و
 زرش گارخ بيگم دختر ميرزا کامران با مظفر حسين پسر
 خود از سورت بدکن شتافت . عمرش آشياني دران سال
 متوجه تسخير سورت شده ميرزا عزيز کوکه را در احمد آباد
 گذاشت . و قطب الدين خان و غيره امرا را از مالوه طلب
 داشته کومکي گردانيد . محمد حسين ميرزا و شاه ميرزا
 (که در نواحي پتن بودند) با شير خان فولادي اتفاق کرده
 آن قصبه را گرد گرفتند . ميرزا کوکه بعزم پيگار درانه
 شد . جنگ بکمال معويت در داد . (چون مال کار ناسپاهان
 ناکامي ست) سورت فتح ميرزا يان نمودار شده بود که شکست
 افتاد . محمد حسين ميرزا بدکن گريخت . و ابراهيم حسين
 ميرزا با معود حسين ميرزا (که در ناگور شورش افزا
 گشته مالش بسزا يافته بود) و به پنجاب گذاشت . دران
 هنگام حسين قلي خان حاکم آنجا محاصره نگرکوت داشت .
 صلح گونه با راجه کرده بتعاقب او شتاب آورد . مسعود
 حسين ميرزا در جنگ دستگير شد . و ابراهيم حسين بملتان
 بدر زده بدست بلوچان زخمي گشته گرفتار گرديد . معود
 خان چفته موده دار ملتان آگهي يافته بدست آورد . بهمان

(باب المیم) [۱۹۶] (مآثر الامراء)

زخم در گذشت . و محمد حسین میرزا (پس از معارفت
پادشاهی از گجرات با گره) از حدود دولت آباد دکن برگشته
برخی محالات گجرات را مجدداً متصرف شد . و متصل
(۲) کنهات از نورنگ خان پسر قطب الدین و غیره امرای پادشاهی
شکست خورده باختیار الملک و پسران شیر خان فولادی (که
سر بغساد برداشته بودند) پیروست . و بهیئت مجموعی
در احمدآباد میرزا عزیز کوکه را محاصره نمود . عرش آشیانی
باستماع این خبر از آگره در نه روز (که اکثر بجمازهای
تیز در سوار می شدند) ایلغار نموده پنجم جمادی الاولی سال
(۹۸۱) نهمصد و هشتاد و یک سه گروهی احمدآباد با کمتر
از هزار سوار رسید . و با محمد حسین میرزا (که اختیاری الملک
را گرد شهر گذاشته خود مستعد جنگ شد) مبارزه سخت
نمود . پادشاه خود با صد سوار طرح شده بنفس نفیس
تقدم می فرمود . محمد حسین میرزا زخمی (از گریز پیش
گرفت . ناله پای اسبش بخار بست زقوم (سیده بر زمین
(۳) آمد . دو کس از مردم پادشاهی بحر وقتش (سیده سوار
اسب کرده بحضور آوردند . و هر یک بتلاش جلد و نصبت
این خدمت بخود می کردند . (آجه) پیرار بموجب حکم
(۴)
(۲) نسخه [ج] کنهات . و در [بعضی نسخه] کنهات . (۳) نسخه
[ج] افتاد . (۴) نسخه [ج] بیریل .

از میرزا پرسید که کدام کس گرفته . گفت مرا نمک پادشاه گرفت . و الا اینها چه قدرت دارند . پس ازین هنگامه مردم بتاراج متفرق شدند . با پادشاه اقبالمند چند کس همراه مانده بود که اختیارالملک با پنج هزار کس دستگیر شدن میرزا شنیده گریزان میرفت . (چون قیاس مقتضی مقابله بود) شورش غریب برخاست . از دهشت نواچیان را دست از کار رفته گاهی بعنف و گاهی بلفظ بنقاره نواختن باز میداشتند . لیکن مخالفان نوعی سراسیمه می رفتند که بهادران لشکر پادشاهی رفته تیرهای ترکش آنها بیرون آورده بسیاری را طعمه تیغ ساختند . اختیارالملک از فوج جدا شده بزقوم زارے رسید . خواست اسب بجہاند . بزمین افتاد . سہراب ترکمان (که دنبالش داشت) سرش بریده آورد . دران وقت حیص و بیص محمد حسین میرزا را رای سنگه (که محافظ او بود) از هم گذرانید . و شاه میرزا از مہادی جنگ گریخته آوارہ شد *

پس ازین در سال بیست و دوم مظفر حسین (که والدہ اش بدکن برده بود) بمعنی جوقی بد نهادان بکجرات رسیده شورش افزا گشت . چون راجہ تودرمل پیش ازان بیداری وزیر خان بانتظام مہمات آن دیار رسیده بود باتفاق خان مذکور بر سرش شتافته شکست فاحش داد . میرزا

(باب المیم) [۲۰۰] (مآثر الامرا)

روز در مجلس شراب از روی مستی بر زبان راند که
ما پادشاه و ظل الله ایم - غضنفر آهسته گفت که مستی و
با خویشتن نیستی - همشیزان خنده کردند - میرزا در غضب
رفته غضنفر را مقید ساخت - چون رهائی یافت پیش سلطان
بهادر دالی گجرات (که به بندر دیپ خریده بود) رفته گفت
که من از منصوبه مغل واقفم (که مستعد فرار اند) - و چندان
توغیب رفتن به احمدآباد نمود که سلطان جمعیت فراهم آورده
مجدداً آن دیار را متصرف گردید *^(۲)

محملاً مهدی قاسم خان پس ازان (که بملازمت
جنت آشدانی اختصاص گرفته)^(۳) مصدر خدمات شایسته
گشت -^(۴) در زمان عرش آشدانی بمراتب عمده امارت
تصاعد نموده بمنصب چهار هزار سرافتمدار برافراخت - و
در سال دهم آصف خان عبدالمجید (که بتعانی خان زمان
مامور بود) توهم بخود راه داده وقت کار سالک مسلک
په حقیقتی شد - و بولایت گنده و کنگه^(۵) (که ایالت آنجا
داشت) فرار نمود - عرش آشدانی در مبادی سال یازدهم
سنه (۹۷۳) نهصد و هفتاد و سه هجری پس از معادرت
جولپور باکره مهدی قاسم خان را بحکومت آن ولایت تعیین

(۲) نسخه [ج] گشت - (۳) نسخه [ب - ج] جنت آشدانی - (۴)

نسخه [ج] گردید - (۵) نسخه [ج] در زمان - (۶) نسخه [ج] کنگه .

فرمود - که بانتظام آن ملک پرداخته آصف خان را (که مرتکب چنین تقصیر عظیم گشته) بدست آورد - خان مذکور کمر عزیمت چست بسته بآئین شایسته قدم همت در راه اطاعت نهاد - آصف خان پیش از وصول عساکر پادشاهی بهزاران تحسیر و تاسف دل ازان ولایت برکنده آرد و محوای بے دولتی شد - مهدی قاسم خان بدان ملک در آمده بدنبال آصف خان تگتک پا نمود - چون از تباہ رانی بخان زمان پیوست خان مذکور عنان باز کشیده ناظم اشتات آن ملک گردید - با وصف آن (که بے ارتکاب تعب و منت سعی آن ولایت بدست افتاده)^(۲) از وسعت مملکت و خرابی آن نتوانست سامان نمود - بمالمت و ستوه در شده در اواسط همین سال وحشتی بر مزاجش غالب آمد و شورش دماغی^(۳) بهم رسید - بے استرضای پادشاهی برخاسته از سرحد دکن متوجه سفر حجاز گشت - و ازانجا از راه عراق بقندهار آمد و آخر سال سیزدهم در ایام محاصره قلعه زنتنبهوز تشویر زده و ندامت کشیده بر آستان خلافت جبهه سا گردید - و اسباب عرافی و نفائس امتعه بنظر در آرد - (چون طغرای دیرین خدمت و قدم بندگی زیب مفعه اعتبارش بود) عرش آشیانی از راه مردت بتفقدات فرادران برنواخته بتفویض همان مرتبه

(۲) نسخه [۱] افتاده . (۳) نسخه [ج] آمده شورش دماغی *

امارت و تیولدارمی سرکار لکهنؤ و آن حدود سر مبداهاتش بفلک
برزین رسانید - بهتر احوالش بنظر نیامده *

محمد قاسم خان بدخشی

موجبی تخلص خویش میر محمد جاله بان اسم - در
بدخشان خدمت جاله بانی داشته - در آن ایام (که جنم آستانی^(۲)
حسب الامر پدر جلیل القدر از هندوستان بدخشان شتافته
(دو سه چند گذرانید) پرتو عنایت بر وجنات احوالش تافت -
او پرستاری دایمی آن عالی جاه را سرمایه سود و بهبود خود
دانشته همواره بخدمتگاری قیام می نمود - و برخی آورده اند که
او در مغر سن در بندگی فردوس مکانی رسیده از آوان صبی تا
زمان نشود نما^(۳) در ملازمت جنم آستانی بسر برده - بالتجمله در
سفر عراق هم (که از بیمهری روزگار و بدمدعی سپهر دوار با
کمال ناکامی و غم سرانجامی پیش آمد - و امتحان درسمت عیاران
اخلاص بود) ملتزم فتراک دولت بوده از رکاب پادشاهی تخلف
نورزید - و پس از معادرت عراق و تسخیر کابل در سنه (۹۵۴)
نهمصد و پنجاه و چهارم جنم آستانی باقتضای مصالح ملکی
بدخشان متوقف گردید - میوزا کامران (که منتظر فرصت
بود) غیبت همایونی را مغنم دانسته بقتله بکابل در آمده

---

(۲) نسخه (پ - ج) [جنم آستانی - (۳) نسخه [۱ - ب] نشود نما •

(مآثر الامراء) [۲۰۳] (باب الميم)

(۲) متصرف گشمت . جذت آستاني بعجلت برگشته محاصره نمود .
ميرزا از کوتاه خردی همت ناقص خود را بتعذيب طفلان
بے گناه و آلودگی پاک دامنان مصروف نموده از غايم
بيرحمي و سخت دلي شاهزاده محمد اکبر را (که در سن چهار
سالگي در قلعه کابل بود) در برابر توپ نگاه ميداشت . و
از صيانت ايزدي (که متکفل حراست او بود) محفوظ
مانده . روزی زن قاسم خان موجي را بستان بسته اريخت .
خاطر فدويت مآثر او از فرط يکجهتي و يکروئي ازین حرکت
شنيعه هم بتذبذب نگرائيد . و پايله درست اخلاصی خود را
بلند تر افراشت . و پس ازان در عهد عرش آشياني بمناسبت
کار قدیمش جاله باني بمير بحری هندوستان سر بر افراشت .
و در دارا الخلافه بر کنار آب جون منزل دلکشا ترتيب
داده . در آخرها استعفاي ملازم پيشکي نمود . و همانجا انزوا
برگزید . و در آخر شهرور سنه (۹۷۹) نهمصد و هفتاد و نه
سفینه عمر بساحل فنا رسانيد . نسخه در تتبع يوسف زليخا
بش هزار بيت درست ساخته . اين در بيت از انجا سمی

* بيت *

* نهوده دست مدعش از تفنن *

* هلال و بدر در یک دری ناخن *

---

(۲) نسخه [ب] جفت آشياني . (۴) نسخه [ب] در آخر استعفاي .

* میانش برتر از حد بدان است *

* که اینجا نازکیها در میان است *

* بیت *

و این نیز شعراست *

* ساقیا تا که ز دوران شـروح بد حالی کـدم *

(۲)

* شیشه پر کن تا که یک ساعت دل خالی کـدم *

(۳)

محمد قلی خان قرقبائی

از امرای هزاره عهد غرش آشیانی است - (آخر سال
پنجم همراه ادهم خان کوکه بتسخیر مالوه تعیین شد - و
سال هشتم بکمک حسین قلی خان (که بعد گریختن میروزا
اشرف الدین حسین بجاگیرش سرفرازی یافته بود) نامزد
گردید - سال هفدهم همراه میر محمد خان کلان با فوج
مؤقتا جانب گجرات رخصت یافته - و در سفر ایلغار گجرات^(۴)
از پیش فرستاده بود - پستر همراه خان خانان منعم بیگ
به یساق صوبه بنگاله راهی شد - مآل احوالش بملاحظه
در نیامده *

محمد قلی خان برلاس

از نواد برنتق است - طبقه جلیله او همیشه در سلاطین چغتای

(۲) در [اکثر نسخه] شیشه پر کن که یک ساعت - (۳) نسخه [ا - ب]

محمد قلی قرقبائی - (۴) نسخه [ج] باغار *

صاحب اعتبار و تألیشان بوده اند - جد کلان ار امیر جاکوی
برلاس از اعظم امرای امیر تیمور صاحبقران بود - خان مذکور
فاضل نیکو رای پسندیده اطوار و در شجاعت و سرداری
سرآمد امرای روزگار بود - و بقدم خدمت و دیرین پرستاری
در عهد جنم آستانی ترقی نموده بپایه امارت عمده بر آمد
و ملتان جاکیر یافت - و در آغاز جلوس عرش آشیانی
باتفاق شمش الدین خان انکه بآوردن بیگمات و اهل و عیال
امرا و سائر ملازمان (که از بے خانمائی و مفارقت اهل و
عیال بے دایهها داشتند - شاید بدان سبب دل نهاد اقامت
هندوستان گشته از اندیشه رفتن کابل باز مانند) روانه آن
دیار شد - پس ازان بتیولداری ناکور و آن حدود اختصاص
گرفت - و در روزی چند بحکومت مالوه نیز نامزد گردید *

(چون خود در حضور سعادت بار می اندوخت) خواجه
هادی مشهور بخواجه کلان دامادش بنیابت سر برادر کار آن
ولایت بود - میرزایان باغیه بر سرش ریخته (اگرچه بملاحظه
بزرگ زادگی بخواجه زحمت جانی نرسانیدند) اما از قرار
واقع تاراج کردند - و در سال دوازدهم بر سر اسکندر خان
ارزبک (که در اردعه بنضوت آرائی علم خود سری می افراشت)
تعیین گشت - چون در همان ایام خان زمان و بهادر خان
شیدانی (که سرگروه ارباب طغیان بودند) بمکانات اعمال

(باب المیم) [۲۰۶] (مائراامرا)

گرفتار آمدند اسکندر خان فرار اختیار نموده سرگردان تیه
ادبار شد - سرکار اردعه بجاکیر محمد قلی خان مقرر گردید -
و در تسخیر بهار و بنگاله بهمراهی خان خانان منعم مساعی
جمیاه بتقدیم رسانید - چون بتائید سماری در سال نوزدهم
معموره بنگاله مفتوح گشت و داؤد کرانی بجانب ساتگانون و
اردیسه روان شد خان خانان باتفاق راجه تودرمل در تانده
(که دارالملک آن ناحیت است) رحل اقامت انداخته
بنظام مهم ملکی و مالی پرداختن گرفت - و جمیع امرا
را بسرکردگی محمد قلی خان برلاس بجانب ساتگانون
فرستاد - که داؤد را فرصت سامان نداده بدست آرند -
چون خان مذکور بیهمت گروهی ساتگانون رسید او را پای
ثبات بلغزش درآمده بصوی اردیسه پے سپر راه گریز گشت -
اعیان این لشکر خواستند که بانتظام پراگندگیهای این
حدود پردازند که راجه تودرمل به محمد قلی خان پیوسته
و در راهی شدن بصوب اردیسه و استیصال داؤد مرغبات
انگیخته رهنمون گردید - در قصبه مندل پور در شهر رمضان
سنه (۹۸۲) نهمصد و هشتاد و دو هجری محمد قلی خان
را روزگار سپری گردید - غیر آن (که زمان افطار نان خورد
و حرارتی بر روی غلبه کرد) سبیه دیگر ظاهر نشد - - برخی
از دوربینان عرصه آگهی این را از نتایج بداندیاهی از

غلامان خواجه سرا فرا گرفتند . محمد قلي خان از امرای
پنجهزاری صاحب جاء و جمعيت آن عهد بود . متانت و
سنجیده روزگاری او شهره آفاق - پسرش فریدون خان برلاس
است که احوال او رقم پذیر خامه گردیده *

معجون خان قاقشال

از امرای عمده و تمن دار بود - در عهد جنم آستانی
بتیولداری نازول اختصاص گرفت . چون واقعه ناگزیر آن پادشاه
در میان آمد حاجی خان (که از غلامان عمده شیرشاهی
بود) با جمعیت فرادان قلعه را محاصره نموده کار بر معجون
خان تنگ ساخت - راجه بهارامل کچهواکه (که دران وقت
همراه حاجی خان بود) مروت و مردمی بکار برده بصلح
معجون خان را باعزاز از قلعه برآورد و بدلهی گسیل نمود .
چون نوبت فرمانروائی به عرش آشیانی رسید مانکپور در
جاگیر یافت - و در هنگامی (که خان زمان و برادرش علم
مخالفت و خود مری بر افراشتند) او در مقابله آنها
کبات قدم ورزیده هرچشمه اخلاص را بخار و خس هواداری
مخالفتان انباشته ساخت - و در جنگی (که خان زمان با
برادر خود بقتل رسید) معجون خان در کاب پادشاهی
مصدر ترددات شایسته گردید . و در سال چهاردهم بموجب
حکم بمحاصره قلعه کالنجر (که از مشاهیر قلاع هندوستان .

(باب المیم) [۲۰۸] (مآثر الامراء)

است) پرداخت - این قلعه را راجه رامچند مرزبان تهته در زمان ادبار افغانان بنقدے گرانمند از بجلی خان پسر خواننده بهار خان بدست آورد در تصرف داشت - چون میست تسخیر چتور و رننجهور باطراف پیچید راجه قلعه را بمجنون خان سپرده کلید آنرا بیست و نهم صفر سنه (۹۷۷) نصد و هفتاد و هفت ارسال حضور نمود - حراست آن حصن حصین نیز از پیشگاه خلافت و جهانبدانی بخان مشار الیه قرار گرفت - و در سال هفدهم بهمراهی خان خازان منعم باستخلاص گورکهور در آورد *

اتفاقاً دران سال در آغاز یورش گجرات بابا خان قاقشال در رکاب پادشاهی با شهباز خان میر توزک بسبب اهتمام گفتگو کرده ادب یافته بود - ژاژ خایان دروغ ساز در لشکر خان خازان ارجوفه انداختند که بابا خان و جبّاری و میرزا محمد و دیگر قاقشالان شهباز خان را کشته بمیرزایان باغیه پیوستند - و پادشاه نوشته که مجنون خان را مقید نمایند - خان مذکور در اندامی راه با سایر قاقشالان از لشکر خان خازان جدا شد - هرچند سپه سالار بدلاسا پرداخت (که این خبر فروغی از راستی ندارد) سودمند نیفتاد - بعد ازان (که نوشتهها از حضور رسید که بابا خان و جبّاری بهاداش نیکو خدمتیا مشمول الطایف عرش آشیانی اند) مجنون خان

از کار خود خجلیت زده و قتی (که خان خانان فتح گورکهورز کرده معارفت نموده بود) پیوست - و پس ازان بهمراهی سپه سالار در تسخیر بنگ و بهار خدمات پسندیده بتقدیم رسانید -
و در سده (۹۸۲) نهصد و هشتاد و دو بحسن سعی خان خازن معموره بنگاله مفتوح گشت - و دارود خان کرانی بجانب اردبیه و کالابهار و سلیمان و بابوی منکلی بجانب گهات شتافتند - خان خانان بتانده (که دارالملک آن ناحیه بود) محل اقامت انداخته افواج نصرت قرین را در اطراف و حواشی تعیین نمود - تا یکبارگی ساحات آن ولایت از خس و خاشاک مخالف رفت و ربه پذیرد - معنون خان با جمعی دیگر بجانب گهات رخصت یافت - قاقشالان دران حدود کارزار کرده جرهر مردانگی بعیار رسانیدند - و غنائم فراوان اندرختند - سلیمان منکلی (که دم حکومت گهوز گهات میزد) بعدم آباد شتافت - و زه و زاد افغانان اسیر و دستگیر گشته آن ملک آباد بتصرف درآمد *

معنون خان دختر سلیمان خان منکلی را با پور خود جباری بیگ پیوند بیوگانی بهمت - و آن ولایت را میان قاقشالان تقسیم نمود - و در همین سال (که بیستم سال آلهی بود) خان خانان بمالش دارود بجانب گنگ شتافت -

بابوي منکلي و کالا پهار (که بجانب کوچ^(۲) فرار نموده بودند)
 با اتفاق اولاد جلال الدين سور بتازگي گرد شورش برانگیخته
 بر سر قاقشالان ریختند . آنها آبروی حمیت و حیا را بخاک
 بے ناموسي انپاشته هیچ جا پای همت نیفشوده بحوالی
 قانده عذاب کشیدند . مجنون خان بمراقبت معین خان در
 قانده بانتظار خان خانان چنده گذرانید . سه سالار پس از
 مصالحه داؤد کوآنی بهرعت معارفت نمود . و دیگر بار فرجه
 بسرکردگی مجنون خان بگهواره گهات فرستاد . او از سر نو
 آن ولایت را مستخلص ساخته انتظام شایسته داد . و در
 همان ایام در گذشت . سه هزاري منصب داشت . صاحب
 طبقات پنجهازاري بقلم داده و گفته که پنج هزار سوار نوکر
 خود داشته . پس از فوت وی جباري پسرش ساء چند بهراسم
 نوکري و کارگذاری سرگرم بود . تا آن (که هنگامه داغ
 بمیان آمد و گره قاقشالیه متوحش شده آثار بغی بظهور
 آوردند) او نیز شریک این کار بوده . پس از قتل مظفر
 خان تربتي (که چنده ایام بکام شد . و برای هر یک لقب
 تعیین یافت) خطاب خان جهاني بنام او بهتند . چون
 این گره از معصوم خان کابلي جدائي گزیده زنهاري شدند
 . (پس از ملازمت) عرش آشیانی نامبرده را مدتی بزندان ادب

(۲) نسخه [ب] کوچ . و در [بعضی نسخه] کوچ *

بر نشانند - سال سی و نهم نقوش فدامت از سیمای او
خوانده بر حال از بخشود *

میر محمد خان مشهور بخان کلان

برادر بزرگ شمس الدین محمد خان انکه اسم - در
شهامت و پردلی یگانه رقت بود - بهمراهی میرزا کامران و در
وکاب ^(۲) جنت آشفانی کارهای نمایان کرده در دور اکبری مصدر
خدمات عمده گردید - مدتها صاحب صوبه مملکت پنجاب
بود - و اکثر محالات آن صوبه بجاگیر انکه خیل (که عبارت
از برادران و پسران و اقربای انکه خان مذکور اسم)
اختصاص داشت - در ^(۳) تسخیر ولایت گهر و استیصال
سلطان آدم و بر نشاندن کمال خان به حکومت آن دیار خان
کلان مساعی جمیله بکار برد - و باثفاق برادران آثار مودانگی و
شجاعت بظهور آورد - و چنین فتحه (که سلاطین سابقه دهلی
را در آرزوی آن بسر آمد) باقبال اکبری نصیب او گشت -
و در سال نهم میرزا محمد حکیم برادر علائی عرش آشفانی
مرزبان کابل از ستم شریکه و بے انصافی میرزا سلیمان حاکم
بدخشان بستره امده روی التجا بعرش آشفانی آورده بدرخواست
کمک از نیلاب گذشت - پادشاه خان کلان را با امرای پنجاب
بهمراهی میرزا نامزد فرمود - و مقرر سالحتی که امرا دست

(۲) نسخه [پ - ج] جنت آشفانی - (۳) نسخه [ا] و در تفسیر *

تصرف میرزا سلیمان را از پیرامون مملکت کابل کوتاه ساخته
میرزا محمد حکیم را با تالیقی قطب الدین خان برادر خود
خان کلان دزان دیار مستقل کرده بمکانهای خود معاودت
نمایند. پس ازان (که خان کلان با عساکر پنجاب برفاقت میرزا
قریب کابل رسید) میرزا سلیمان دسمن از محاصره برداشته راه
بدخشان پیش گرفت. میرزا محمد حکیم قرین کامیابی و
مقصود دوزی با امرای پادشاهی داخل کابل گردید. خان کلان
وکالت میرزا و سرانجام مهمات آن ولایت بخود مناسب تر
دید و توقف گزید. و قطب الدین خان را با دیگر امرا روانه
هندوستان نمود. و چون میرزا بسبب حدائق سن از
عقل معاینه رس بهره وافر نداشت همواره کلمات راهی
مفتنان کابل را (که بستضای بد خوئی در مقام فتنه اندوزی
بودند) گوش داشت. خان کلان (که بدستوی اخلاص بحدائق
مزاج موصوف بود) براه مدرا نمیرفت. و باندک چیز
طبیعتش متغیر میشد. و کار بشدت میروسانید. بنابراین او را
با میرزا و کابلیان نقش سازگاری نه نشست. اگرچه میرزا
محمد حکیم اظهار تبعیمت گونه می کرد اما بسیاری از
مهمات بزرگ بے استصواب خان کلان سرانجام میداد. تا آنکه
بخواجه حسن نقشبندی (که در کابل بسر می برد) همشیره
خود را (که سابقاً در عقد ازدواج شاه ابوالمعالی بود)

بے مصلحت خان کلان نسبت کرد - و از بچنین نسبت عالی
 افتخار اندوخته مهمات میرزا را از پیش خود سرانجام نمودن
 گرفت - خان کلان که با وجود شورش طبع مردم مزاجدان
 دقیقه سنج و باریک غور بود (دانست که عاقبت بغاخوشی
 خواهد کشید - از پیش بینیها شب بے آن (که کس و قوف
 یابد) از کابل کوچ کرده شاهراه هندوستان سپرد - و بلاهر
 رسیده دم آسایش و استقلال برکشید *

چون نخل بندان معنی و دانشوران باستانی پادشاهی
 را بباغبانی نسبت داده اند - چنانکه باغبان آرایش باغ را
 به پیرایش درخت برداشتن از جائے و نشانیدن بجای دیگر
 و ناپسندیدن انبوه و شاداب داشتن بقدر اعتدال و کوشیدن
 بنشو و نما بمقدار صالح و استیصال اشجار بد سرشت و
 قطع اغصان ناراست و تفریق درخت عظیمه و پیوند کردن
 بعضی به بعضی و تمتع گرفتن بمیوهای گوناگون و گلهای رنگارنگ
 و استظلال نمودن در ایام حاجت و امثال آنها (که در علم
 فلاحیت مقرر شده) انتظام می بخشد - همچنان پادشاهان
 دور بین بتهدیب و تادیب و سیاست مراعات احوال ملازمان
 فرموده چراغ حکمت می افروزند - و لوائ هدایت
 می افرازند - هرگاه جمعی باهم یکدل و یک زبان بوده
 فراهم آیند و کثرت هجوم و وفور ازدحام ظاهر شود اولاً

بهجت اصلاح احوال خودشان و ثانیاً بهجت (فاهیت عموم
 سکنه ملک آن اجتماع را متفرق می سازند هرچند امری
 ناملائم از آن کثرت معلوم و مظلون نباشد - و این تفرقه
 را سرمایه جمعیت پندارند - چه از آشوب بادیه مرد افکن
 دنیا و بد مستی تنگ شرابان این خمخانه هوش ربا ایمن
 نتوان فحشست - خصوصاً وقتی (که فتنه اندوزان و سخن سازان
 و تبه کاران فراوان باشند - و غفالت در نهاد بشریت مرکوز -
 پذیرین امرای اخلاص منش آنکه خیل را (که مدتی مدید
 در پنجاب فراهم آمده انتظام بخش آن حدود بودند) در
 سال سیزدهم معزول فرموده طاب حضور نمودند - و در
 سنه (۹۷۶) نهصد و هفتاد و شش در دار الخلافه آگره
 بصعادت زمین بوس کامیاب شدند - و هر یک بجایگزیر سیر حاصل
 جید بهره مند گشت - سرکار سنبهل (که بهترین ممالک
 هندوستان است) بجایگزیر میر محمد خان اختصاص گرفت
 و حسین قلی خان ذوالقدر تیولدار سرکار ناگور بایالت پنجاب
 امتیاز یافت - و آن الکه وسیع بخان کلان قرار گرفت - و در
 سال هفدهم دارالخیر اجمیر مضروب خیام فاک احتشام
 پادشاهی گردید - و عزیزمک تسخیر گجرات تصمیم یافت -
 خان کلان با بهیاره از امرای عمده بوسه منقلا بدان صوب
 رخصت یافت - و قتی (که خان مزبور بقصبه بهادران (که

(مآثر الامور) [۲۱۵] - (باب المیم)

نزدیک سروهی ست (رسید رای مانسنگه دیوهره) که کلان تر
آنجا بود (در مقام گریزی درآمده چنده از راجپوتان را
برسم رسالت فرستاده در اطاعت زد - چون این آمدها خان
کلان را دریافتند هنگام وداع خان برسم رسالت هندوستان
هریکه را طلب داشته پان میداد و رخصت می کرد - یک
ازان متهمان پائین ترقوه خان کلان چنان جمدهر زد که مقدار
سه انگشت زیر شانه سر بیرون کرد - مردم دیگر آن راجپوت
را با رفقای او ازهم گذرانیدند - هرچند زخمی سخت بود اما
بمحض فضل ایزدی در عرض پانزده روز بهی گرفت *

چون مملکت گجرات در همین حال بعیز تسخیر
عمرش آشیانی در آمد خان کلان بهمرزبانیه هرکار پتان (که
شهریست قدیم به نهراله موسوم - و نخست پای تخت
این ولایت بوده) سر برافراخت - و در سال بیستم
سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه تعلق روح از کالبد خاکی
گسیخت - مرد صاحب کمال بود - بتوکی و فارسی شعر
می گفت - دیوانه مرتب دارد مشتمل بر قصائد و غزلیات
غزنوی تخلص میکرد - و در موهیقی نیز مهارت داشت -
گویند هیچگاه مجلس او خالی از فضلا و شعرا نبوده - پیوسته
بمغنان رنگین و نغمات دلنشین جلالت بخش و طرب افزای
اهل ذوق بود - ازهم *

* بیم *

(باب السیم) [۲۱۶] (مآثر الامرا)

* در جوانی حامل عموم بذادانی گذشت *

* آنچه باقی بود آن هم در پیشمانی گذشت *

* فرد *

* کس آب بجز مردم چشم ندهد *

* جز آه سحر هم نفسی نیست مرا *

فاضل خان پسرش کوکه هزاری منصب داشته - در ایام
محصور شدن میرزا عزیز [که در احمد آباد (که هر روز
جوانان کارطلب بیرون برآمده داد مبارزت میدادند) مراتب
جانفشانی بجا آورده] در گذشت - پسر دوم فرخ خان است که
تا سال چهارم اکبری بمنصب پانصدی رسیده *

معین الدین احمد خان فرخودی

سال (که جنت آستانی از کابل متوجه تسخیر هندوستان
گردید) او در سایه عذایت سلطانی همراه (کاب بود - سال
ششم جلوس اکبری (چون پادشاه بجانب ممالک شرقی
لوی نهضت بر افراشت) او را بحراست آگره گذاشت -
سال هفتم (که عبدالله خان اوزبک بتسخیر مالوه مامور
گردید) او را (که برشد و کاردانی در وزرای بیوتات
امتیاز داشت) بخطاب خانی برنواخته (خصم داد که بعد
فتح بدلاسی وضع و شریف آنجا پرداخته و محال خالصه
و انطاع امرا (که دران مهم تعیین شده بودند) مناسب

(مآثر الامراء) [۲۱۷] (باب الميم)

حال هریک قرار داده بحضور بیاید . او رفته بآئین شایسته
کار بند گردیده معاودت نمود . و مورد مزید عنایت گشت .
سال هجدهم پیش منعم خان (که بر طبق حکم محکم قاصد
گرفتن پتقه بود) دستوری یافت . و پس ازان همراه خان
مذکور بیساق بنگاله رفته سال بیستم (که در بلدة جنت آباد
کور چهار دئی شد و بنابر زبونی هوا ربای عام رو داد) او
نیز مطابق سنه (۹۸۳) نهمصد و هشتاد و سه هجری داعی
حق را لبیک اجابت گفت *

* مهر علی خان سلدوز *

از امرای هزاری سمت . اواخر سال پنجم اکبری همراه
ادهم خان بتسخیر مالوه تعیین شده در جنگ باز بهادر
مصدر ترددات گردید . سال هفدهم باتفاق میر محمد خان
کلان در فوج منقلا بجانب گجرات گام هست برزد . در
جنگ محمد حسین میرزا از سرداران هراتی بود . پس ازان
با قطب الدین محمد خان بتعاقب میرزای مذکور شتافت .
سال بیستم و دوم (که عرش اشیدانی بعزیمت شکار متوجه
حوالی حصار شده بران معذوره سایه اقبال گهترد) منزل او
را بورود قدوم میمنت لزوم رشک افزای گلستان ارم ساخت .
سال بیست و سیوم همراه سکینه بانو بیگم (که باندوز گوئی
میرزا حکیم رخصت کابل یافته بود) شرف دستوری

(باب العیم) [۲۹۸] (مآثر الامراء)

پذیرفت . سال بیست و چهارم با اتفاق راجه تودرمل بنابر
تنبیه عرب (که جانب شرقی دیار مصدر هنگامه بود)
کمر خدمت بر بست . و بتقدیم مراسم نیکو بندگی چهره
عزت افروخت . - مال حالش معلوم نیست *

* میرزا میرک! رضوی *

از سادات رضوی مشهدهی ست . ابتدا در رفاقت علی قلی
خان زمان بود . سال دهم جلوس عرش آشیانی از جانب
او بمعذرت گزاری بموکب پادشاهی پیوست . و عفو جرائم
خان زمان صورت گرفت . سال دوازدهم (چون خبر بغی
خان زمان بعرض والا رسید) میرزا را گرفته بخان باقی خان
سپرده . میرزا در کمین غفلت بوده از حبس فرار نمود . و
پس از کشته شدن خان زمان گرفتار گشت . بحکم پادشاه
او را هر روز پیش فیل مسک می انداختند . اما به فیلبان
اشاره بود بقدر مالش بدهد . (روز پنجم بشفاعت مقربان نوید
جان بخشی یافت . و پس از چند روز عواطف خسروانی
گشته بعطای منصب شایان و خطاب رضوی خان چهره ناموری *
افروخت . سال نوزدهم بدیوانی جونپور تعیین گردید . سال
بیست و چهارم بخشیکری بنگاله نیز ضمیمه شد . سال بیست
و پنجم (که شورش جاگیرداران بنگاله برپا شد . و آنطرف دریای
بگ مجامع ساختند) او همراه مظفر خان مرده دار آنجا

این طرف آب گنگ بود - چون جواب و سوال آنها بصلح گرائید خان مذکور و رای پتوداس را با یک دو کس برای غمهایش آنها فرستاد - کسان همراهی رای مزبور سگالش کشتن باغیان باز گفتند - او از ساده لوحی این راز را با خان مذکور ظاهر نمود - از اینجا (که در رئی و شتر دلی مجبول طبع خان مزبور بود) اندیشه این مردم را برمز و اشارت خاطر نشین اهل بغی ساخت - آنها از آن انجمن کفاره گرفته غبار فتنه را بلند ساختند - و او را در پناه خود گرفتند - بعد ازین احوالشن معلوم نیست که بجای انجامید *

* محمد مراد خان *

پسر امیر بیگ مغل از امرای سه هزاره اکبری است - سال ۱۰۴۸م با اتفاق آصف خان عبدالمجید به تسخیر ملک گد و کنگه تعیین گردیده - سال دوازدهم در ضربه مالوه جاگیر یافته با اتفاق شهاب الدین احمد خان بدفع فتنه ابراهیم حسین میرزا و محمد حسین میرزا (خصم دولت) و پس از آن (که مرزایان از هیبت فوج پادشاهی هوش و حواس باخته راه گجرات گرفتند - و امرای متعینه و یک بجای خود متوقف گردید) خان مزبور نیز در اوجین (که در جاگیر او متعلق بود) سکونت ورزید - سال سیزدهم (چون باز مرزایان از جانب هندوستان بملک مالوه در آمد نموده در حوالی اوجین به طاعت

(باب المیم) • [۲۲۰] • (مائرا لام)

شورش گسترده (خان مزبور باتفاق میر عزیز الله دیوان صوبه
مالوه دو روز پیش ازان بر فساد اندیشیهایی (۲) ارباب فتنه مطلع
شده در تعمیر و تاسیس قلعه ارجین اهتمام بکار برده قدم
ثبات را محکم کرد - تا آنکه این خبر بعرض خسروانی (سید و
فوج بسرداری قلیچ خان شرف ارتخاص پذیرفت - میرزایان
از طنطنه لشکر فیروزی سراسیمه شده مذکور (ریه شتافتند -
خان مزبور نیز باتفاق امرا بتعاقب شتافت - میرزایان از نبرده
عبور نموده سال هفدهم (که فتنه میرزایان در صوبه گجرات در
داد - و جاگیرداران مالوه حسب الحکم نزد خان اعظم میرزا
عزیز کوکه (رسیدند) او نیز آمده (در جنگ در فوج جرانغار
بود - پس ازان (که فوج مخالف غلبه نموده افواج هر دو باز
را متفرق ساختند) او یک طرف شده تماشا میکند - پست
بر طبق حکم همراه قطب الدین محمد خان اتکه بتعاقب
مظفر روانه شد - بعد ازان بهمراهی منعم خان خانان
بتسخیر بنگاله مامور گردیده - در سال نوزدهم خان خانان او را
بجانب فتح آباد و بکلانه فرستاد که آن ضلع امن پذیرد - و
(چون خانان رخت هستی بسمت و داؤد وغیره فتنه اندوزان
آن ملک بر سر هنگامه آمدند) خان مزبور از شهر جلیسر
(۳) بالعزیمت گردیده بتانده آمد - سال بیستم و پنجم مطابق

(۲) نسخه [۱] بر فساد اندیشه های - (۳) نسخه [ج] پا بعزیمت

سنة (۹۸۸) . نهصد و هشتاد و هشت هجري بهمان ضلع

باجل طبيعي در گذشت *

* مظفر خان تربتي *

خواجه مظفر علي نام ديوان پيرام خان بود . هنگام تفرقه
(چون خان از بيگانير متوجه پنجاب شد) ميرزا عبدالرحيم
را (كه سه ساله بود) با عيال و اموال در قلعه ترهنده محال
جاگير شير محمد ديوانه (كه نوكر قديم و تربيت كرده او
بود) گذاشته پيش راهي گشت . آن ناحق شناس اموال
را متصرف گشته انواع اهانت بمتعلقان خان رسانيد . پيرام
خان خواجه را از ديپال پور بدلاسا و استمالك او فرستاد .
آن بے آزار مرده دشمن خواجه را مقيد ساخته در آن حضور
نمود . هر چند بعضي اعيان سلطنت^(۲) در نابود ساختن او بدلائل
و رجوع شتبي اهتمام داشتند عرش اشياني از مجرم نوازي
و جوهر شناسي جان بخشي فرموده . چند گاه بعمد ارمي پر كنه
پرسورر مامور بود . از حسن كفايت بديواني بيوتات امتياز
يافت *

چون كلرداني و بلند استعدادي وي ذهن نشين پادشاه
شد به والا منصب ديواني و خطاب مظفر خاني سر بلند
گرويد . سال يازدهم خان مشار اليه جمع زمي قلمرو را (كه

نر زمان بیروم خان بواسطه کثرت مردم و قلت ولایت بلام
افزوده برای مزید اعتبار تنخواه میدادند (از دفتر برآورده
حال حاصلی بزم خود و اظهار قانون گویان ممالک محروسه
تخمین کرده جمعی دیگر قرار داد . اگرچه نفس الامر حاصل نبود .
اما نسبت بجمع پیش اگر حال حاصل نامزد دور نیست .

و (چون هنوز آئین داغ اسپان قرار نیافته بود) مظفر خان
بامرا و ملازمان پادشاهی تعیین نوکر مقرر گردانید که هر کدام^(۲)
چند کس نگاه دارد . و عوام سپاهی (که بامرا مقرر شده)
سه قسم بود . اول را ساله . چهل و هشت هزار دام دوم را
سی و دو سیوم را بیست و چهار . و در سال دوازدهم
پادشاه ظاهر شد که مظفر خان بساده ردئی قطب خان نام
علاقه خاطر بهم رسانیده . (چون این حرکت شذیع نهایت بمواج
عرش آشیانی قاپسند بود) فرمودند او را از مظفر خان جدا
ساخته نگاهدارند . خان از کوته حوصلگی لباس فقر پوشیده راه
محررا . پیش گرفت . پادشاه از کمال التفات و تفقد (که بحال

او مبذول بود) مطاوبش بدر باز گردانیدند . و در سال هفدهم^(۳)
روزی در حضور پادشاهی بازی چوبدر در میان بود . مظفر^(۴)
خان از بسیار بای دادن تنگ حوصلگی کرده نمصدر حرکات

(۲) نسخه [ب] گردانیده . (۳) نسخه [ب] باز گردانید . (۴) نسخه

(مآثر الامراء) [۲۲۳] (باب الميم)

روستایانه شد . عرض آشپزانی از پایه اعتبار اذاخته رخصت
کعبه فرمود . چه سلاطین دانش آئین در لباس لعب و هزل
کار جد کرده شناسای جوهر طبقات مردم میگردند . و بظاهر
بازار بازی گرم داشته در معنی عیار طوایف انام می گیرند .
شایان باریابان قرب آنست که در جد و هزل سرشته ادب
و بزدگی از دست خدمت پرست نهلند . و مرءاتک مزاج
این طبقه عالی نهاد را (که بسلامه برنجد) بر همه مقدم
شناسند *

بالجملة عرض آشپزانی نظر به نیکو خدمتیهای او داشته
از عرض راه طلب فرمود . در وقت (که پادشاه بمقامره
قلعه سورت اشتغال داشت) ملازمت نمود . و سال هژدهم
از حویلی احمد آباد بحکومت سازنگپور مالوه رخصت یافت .
و در همین سال سنه (۹۸۱) نهمصد و هشتاد و یک
بطلب ساطانی شرف اندوز حضور گشته بمنصب والی وکالت
و خطاب جملة الملکی اعتبارش افزود . و زمام حل و عقد
امور چهار دانگ هندوستان بید اقتدارش تفویض یافت .
اما باز در بعضی کارها مخالفت مزاج پادشاهی ورزید . لهذا
از مرتبه افتاد . هنگام مراجعت ظل الاهی از بنگه (که
فرجه به تسخیر هتاس تعیین یافته بود) بے آن (که او باریاب
محرر شود) بطریق کمک مامور شد . دران دیار بهوش افرائی

(باز المیم) . [۲۲۴] (مآثر الامرا)

و دل‌دهی خواجه شمس الدین خان خوافی (که نیز تعیین بود) کارهای نمایان بظهور آورد - و سرتابان و فتنه سازان آن ناحیه را بکرات و مرات مالش داده حاجی‌پور را (که افغانان متصرف شده بودند) بتازگی استخلاص نمود - نظر برین خدمات پهنیدیده در سال بیستم از پیدشگاه خلافت حراسمت آن ملک از گذر چوسا^(۲) تا گذهی بدر تفویض یافت .
گویند بعد فتح حاجی‌پور (که حالش بلندی گرفت) خبر آوردند که آن طرف نوبده گندهک^(۳) افغانان سرکش فراهم آمده اندیشه شورش دارند . مظفر خان بدفع آن گروه هممت بسته حوالی آن رود معسکر ساخت - و خود با تنی چند جهت تشخیص عمق آب و جای گذر برآمد که ناگاه آنطرف قریب چهل سوار مخالف نمودار گشت - خواجه شمس الدین و عرب بهادر را اشاره نسید که درتر از آب عبور نموده این غفلت اندوزان را سزا دهند - آنها ازین خبر آگاهی یافته در طلب کومک شدند - اما بمنجرب مشاهده خواجه عنان‌تاب به یورت خود گشتند - مظفر خان از شتاب زدگی خود هم از آب گذشته بخواجه ملحق شد - که ناگاه کومک آنها رسید - و یکباره برگشتند - مردم معدود (که همراه خان بودند) پراکنده شده خود را بآب زده بگرداب

(۲) نسخه [ب - ج] چوسه - (۳) نسخه [ب] گندک .

فنا درآمدند - نزدیک بود که مظفر خان هم دران موج خیز
در آید که خواجه شمس الدین عزان گرفته بجانب کوهستان
ران شد - و تیز روی بارو فرستاد که شاید کسی بفریان
رسد - و خواجه و عرب بهادر به تیرهای بازگشت در
تعجیل غنیم (که دنبال نمی گذاشتند) فتور می انداختند
تا آنکه کار بر مظفر خان تنگ شد *

چون در لشکر کشته شدن مظفر خان شهرت یافت هر یک
بفکر بدر زدن بود که درین اثنا آن تیز رو بطلب کومک
رسید - خداداد برلاس و غیره با سید جوان بهادر دریا
نوردیده رسیدند - چون مخالف را هم از بسیاری تردن طاقت
طاق شده بود از آمد آمد این مردم دل بای داده رو برگریز
نهادند - مظفر خان جان تازه یافته بتعاقب پرداخت - و روز
دیگر به بنگاه آنها ریخته، غنائم موفور بدست آورد - و در سال
پشت و دوم ناصیه سالی حضور گشته در مهمات سلطنت
دخیل گردید - راجه تودرمل و خواجه شاه منصور وزیر
باصتواب او سرانجام امور مالی و ملکی میدادند - چون
خان جهان موبه دار بنگاله در گذشت مظفر خان بایالت آن
مملکت وسیع دستوری یافت - و در سال پشت و پنجم
خواجه شاه منصور از سخت گیری و کفایت اندوزی باز یافتهای
شاقه بر ذمه امرای بهار و بنگاله بر آورده در پی تحصیل

آن شد . معصوم خان کابلی و غیره اقطاع داران بهار بدان سبب لوی طغیان برافراختند . مظفر خان (که سرداری را با عملداری ضم کرده بود) با آن (که شورش افزائی بهار می شنید) در بنگاه نیز آن زواید بے حساب را از ج'گیر مردم باز یافت نمود . و محصلان گماشته کار تنگ گرفت . امرا ازین سخت گیری و ناتیمارداری او متنفر شدند . بابا خان قاقشال با دیگر جاگیرداران بنگاه اتفاق کرده سرشورش برداشتند . و مکرر بکارزار برخاسته هر مرتبه هزیمت و ناکامی نصیب آنها بود . آخر هرچند بعجز و زنهار گرانیدند مظفر خان باستکبار میزد . تا آنکه ناسپاسان بهار نیز پیوسته بهیئت مجموعی از سرنو گرد فساد برانگیختند . و در مقابله مظفر خان آمده نشستند . هر روز جنگ و جدال می شد و مردم پادشاهی لوی فتح و فیروزی می افراشتند . ناچار تنگ آمده خواستند که جانب اردیسه رخت ادبار کشند . درین اثنا بعضی ارباشان بیوفا از فوج پادشاهی جدا شده بآنها پیوستند . ازین حرکت سر رشته تدبیر مظفر خان گسیخته گردید . هرچند گفتند که ازین جمع پیریشان حساب برنداشته ده آرا باید گشت که غلبه ما ست (چون دل بای داده بود) گوش نکرد . هرگاه کارفرما را دل از جا رود بر فرمانپذیران

چه گرفت و گیر - مردم جدا شدن گرفتند - و غریب تر آنکه غنیم
را پای همت از جا رفته (که آیا با مظفر خان نبرد چگونگی
بود) که ناگاه خان سپه سالار زندگانی تنباه را بر فرو شدن
مردانه گزیده بشهر بزد تانده در آمد - آنها دایر گشته پیغام
جان بخشی و دستوری جواز بوا گذاشتن سیوم بخش اموال
در میان آوردند - درین ^(۲) میانه میرزا شرف الدین حسین از
قید گریخته از سراسیمگی مظفر خان بمخالفان آگهی داد - آنها
خیره تر شده بر فراز قلعه برآمدند - و مظفر خان را (که
با غلامان خود آماده جان سپاری بود) بدست آورده در شهر
ربیع الاول سال مذکور سنه (۹۸۸) نهصد و هشتاد و هشت
هجری از هم گذرانیدند - مسجد جامع اگره نزدیک کتوره
میان رفیق بنای مظفرخان است *

* میر معزالملک اکبری *

از سادات موسوی و از اکابر مشهود مقدس است - در
عهد عرش آشیانی در سالک امرای سه هزاری انتظام داشته
بسربراهی ^(۳) خدمات پادشاهی بین الاقرا^ن لوی امتیاز می افراشت
در سال دهم سنه (۹۷۳) نهصد و هفتاد و سه عو^ش آشیانی
به تنبیه خان زمان متوجه جوانپور شد - از برادر خویش
بهادر خان را با سکندر خان اوزبک از خود جدا ساخته بولایت
(۲) نسخه [ج] میان - (۳) نسخه [ب] سربراهی خدمات بین الاقرا^ن *

سرور فرستاد که بتاخت و قاراج آن حدود غبار انگیز فساد
گردند - از پیشگاه سلطنت جمیع امرا بسوداری میر معز الملک
بمالش آنها تعیین یافت - فتنه گرایان از آمد آمد این فوج
دست و پا گم کرده در مکر و تزییر زدند - و پیغام کردند
که چه صورت دارد که در مقابل عساکر پادشاهی آماده جنگ
شویم - استدعا آنست که واسطه مفتح زلات شوند - فیلان
نامی (که بدست آورده ایم) روانه حضور میکنیم - هرگاه
از دریای مکرمات جزائیم ما بزال عفو پاک شود بدربار شتافته
سجده ریز عذر خواهی خواهیم شد - میر در جواب نوشت
که رقایم آثام شما ازان قبیل نیست که جز باب شمشیر از
جریده روزگار محو توان ساخت - بهادر خان با وصف این همه
سماجت بکار برد که اگر تجویز نمایند یک دیگر را دریافته
حرفی چند مناهب وقت بمشافهه گفته شود - میر با معدود
از اُردو برآمد - بهادر خان ازان جانب با چندی پیش
آمد - و مقدمات بسیار از جانبین مذکور شد *

چون آثار ناراستی در پیشانی معاندان ظاهر بود صورت
ملح قرار نگرفت - عرش آشیانی از اصغای این ماجرا لشکر
خان و راجه تودرمل را نیز ضمیمه عساکر فرمود که آنچه

(۲) نسخه [ب] از آمد آمد فوج - (۳) نسخه [ب - ج] . می کنم -

(۴) نسخه [ج] جز آب شمشیر - (۵) نسخه [ب] مقدمات بسیار -

از صاحب و جنگ مصلحت وقت دانند بعمل آرند - آنها به
 میر معز الملک پیوسته بشورش یزدهان پیغام فرستادند که آنچه
 از حرف عقیدت و اخلاص بر زبان شما می رود اگر از لواحق
 مدق ضیائے دارد بخاطر مطمئن متوجه استان بوس شوند - و
 آلا جنگ را آماده باشند - چون اطمینان نداشتند براه نیامدند -
 میر (که در جنگ مبالغه ابرام داشت و از غایت غرور تصور
 نعلش در آتش بود) با آن (که می شنید که خان زمان وسائل
 انداخته مجدداً عفو جرائم او میشود) بترتیب صفوف پرداخته
 در نواحی خیر آباد با مخالفان در آویخت - محمد یار
 برادرزاده سکندر خان ازبک (که مقدمه الجیش فئه باغیه
 بود) بحملۀ عساکر پادشاهی بر خاک هلاک افتاد - سکندر
 خان (که با فوج گزیده از دنبال او آماده جنگ بود)
 پشت بمعرکه داده در بهزیست آورد - سپاه ظفر مآثر فرار
 اسکندر را انفصال کارزار دانسته بقصد غارت و تاراج پراکنده
 شدند - بهادر خان (که با جمعی در کمین بود) درین زد و گیر
 بفوج جرانگار رسیده - جنگ در پیوست - شاه بداغ خان از
 اسب جدا شده بقید مخالف در آمد - و جرقه خاک
 بے حقیقتی بر فرق روزگار خود ریخته بغنیم پیوستند - بهادر
 خان این فوج را برداشته بجانب غول توجه گماشت - آنها

بی جنگ سرشته نبرد را از دست داده عاز فرار اختیار
 نمودند . و برخی از روی نفاق و حرام نمکی خود را بکنار
 کشیدند . بشومی اهل نفاق بل بشامت ابرام و غرور سردار
 لشکر فتح کرده را شکست افتاد . هر چند راجه تودرمل با
 دیگر امرا جمع شده در میدان استاد اما (چون لشکر برهم
 خورده بود) کار سرانجام نشد . پس ازان (چون صوغه
 بهار بتصرف پادشاهی در آمد) برگشته ^(۲) آرب و حوالی آن در
 جاگیر میر مقرر گشت . و در سال بیست و چهارم امرا
 بهار (که سر فتنه آنها معصوم خان کابای تیولدار پتنه بود)
 از تباہ سرشتی و تیره خردی کردن مخالفت برافراشتند
 و میر معزالملک را با میر علی اکبر برادر خودش بچرب زبانی
 و حرف سرائی از راه برده شورش افزا گشتند . اما
 هر دو برادر چندی راه مرافقت با آن سرتاپان پیهموده
 جدا شدند . میر معزالملک بچونپور شتافته علم خود سری
 برافراخت . و بهیاره راقعه جویان کوتاه بین را فراهم آورد .
 بذابربین در سال بیست و پنجم سنه (۹۸۸) نهصد و هشتاد
 و هشت از پیشگاه سلطنت باسد خان ترکمان جاگیردار
 مانکپور اشاره رفت که بدان حدود شتافته آن تباہ رای را با
 دیگر بدگوهران (که با او یکتائی گزیده اند) بحضور آورد . او

(۲) نسخه [ب . ج] ارب . (۳) نسخه [ب - ج] فتنه *

کاربند فرمان گشته آنها را بدست آورده براه دریا روانه حضور ساخت - در حدود قصبه اداره کشتی میر در موج خیز دریای چون فرو شد *

* میر علی اکبر موسوی *

برادر خرد میر معز الملک مشهیدی ست - او نیز در عهد عرش آشیانی بمنصب سه هزاره اختصاص داشته در تقدیم خدمات پادشاهی با برادر بزرگ خود شریک و سهیم بود - در سال بیست و دوم میر مولود نامه عرش آشیانی بخط قافی غیاث الدین جامی (که بنضائل و مکارم متعلی بود و چندی بمنصب مداریت جنت آشیانی امتیاز داشت) بنظر پادشاه در آورد - متضمن آن (که در شب تولد آن پادشاه جم جاه جنت آشیانی در عالم رؤیا معاینه نمود) که ایزد یگانه او را فرزند کرامت فرموده - به جلال الدین محمد اکبر موسوم فرمودند - عرش آشیانی بمشاهده آن بشاشت عظیم ظاهر کرده بصله و جائزه آن مولود نامه پیرزا را مشمول عواطف خمدوانه گردانیده پرگانه ندیده در وجه انعام مرحمت فرمود - و چون برادرش در صوبه بهار جاگیر یافت او را نیز با برادر شریک گردانیدند - و در سال بیست و چهارم (که اکثر امرای بهار از بدگوهری راه عصیان و کافر نعمتی سپردند) نخست این دو برادر با آن شویش گرایان یکتائی گزیدند - لیکن از در اندیشی

زود افتراق جسته . میر معزالملک به جوانپور رفت . و او در
زمانیه (که شش کروهی غازی پور است) فروکش نمود .
معینا همواره به پیغام گزاری و هرزه سرایی افروزنده آتش
فتنه می شد . چون در سال بیست و پنجم کشتی برادرش
در دریای جون بگرداب فدا فرو رفت حکم از درگاه پادشاهی
بذام خان اعظم (که بانظام صوبه بنگ و بهار مامور شده بود)
پیرایه صدور یافت که او را مقید و مسلسل روانه نماید .
وی با کوکلتاش در مقام لایه و حیل افدوزی در آمد . - از آنجا
(که معامل دیده در بود) دستان فروشی او سودمند نیامد
محصلان حضور ببارگاه خلافت حاضر ساختند . رأفت پادشاهی
دست از سیاست باز کشیده در دبستان زندان فرستاد *
(۲)

* میرزا شرف الدین حسین اهراری *

پسر خواجه معین ولد خواجه خاوند محمود است . و او
پسر خواجه کلان مشهور به خواجهان خواجه پسر بزرگ خواجه
ناصرالدین عبیدالله اهرار است (قدس سره) . خواجه کلان (رسته
بود بعلوم ظاهر و باطن . بحکم پدر بزرگوار در موضع در سپین
(که محله ایست از سمرقند) طرح اقامت ریخت . و در
ایام تسلط شاهی بیگ خان^(۳) به اندجان هجرت نمود . در
سنه (۹۰۵) نهصد و پنج درگذشت . نعش او را بتاشکند

(۲) نسخه [ج] و ستادند : (۳) نسخه [ب - ج] شاه بیگ *

نقل کرده پهاوی مرقد والده اش مدفون ساختند - ادلا
 از صبیحه سید نقی الدین محمد کرمانی سه پسر متولد شد -
خواجه نظام الدین عبد الهادی و خواجه خارند محمود و خواجه
عبد الخالق - و بعد از فوت آن عقیقه دختر خواجه محمد
نظام برادر شیخ الاسلام خواجه عصام الدین را (که به چهار واسطه
 بمولانا برهان الدین علی صاحب هدایه فقه می رسد) بعقد
 خود در آورد - از نیز سه پسر بهم رسید - خواجه عبد العلیم
خواجه عبد الشهید و خواجه ابو الفیض - و از ترکیه خاصه نیز
 پسر داشت خواجه محمد یوسف نام - بالجمله خواجه
خارند محمود پس از سلوک طریقه ^(۳) دریشتی بسعادت حج
فائز شد - و بعراق و فارس شتافت - و مدتی نزد مولانا
جلال الدین محمد استفاده نمود - و از مولانا عماد الدین
محمود طبیب علم طب یاد گرفت - و بنابر استعداد ذاتی
باقصی ^(۴) مراتب کمال رسید - و بسمرقند مراجعت کرد - و باناده
مشغول گشت - چون به هند آمد جنت آشیانی تبدیل و
تعظیم بسیار بها آورد - و ارادت بهم رسانید - و باز بنابر
 وجهه بکابل شتافته فوت کرد - خواجه معین در حیات پدر
 بکاشغر رفته نزد عبدالله خان والی آنجا اعتبار تمام پیدا کرد

---

(۲) نسخه [ب] خواجه عبد الحکیم - (۳) نسخه [ب] طریق - (۴) نسخه

(باب المیم) [۲۳۳] (مآثر الامراء)

و حامل (رد خانه) یشب بدو تقویض یافت - خواجه زاده
(چون علم معاش نیکو می دانست) ضبط آن نوعی کرد که کسی
یشب در خواب نمی دید - مردم بگوان ارز میگرفتند - ازین
جهت تمول تمام بهم رسانید - اما بر طبع او بخل و امساک
غالب بود - میرزا شرف الدین از پدر آزاده خاطر میزیست *
چون جنت آشیانی هنگام یورش هندوستان خواجه عبدالباری
قبیره خواجه عبدالهادی را نزد عبد الرشید خان والی کاشغر
(که همیشه سلسله جنیان قرب و قرابت صوری و معنوی
بود) فرستاده بودند باین مناسبت خان کاشغر میرزا را همراه
داد که مراسم تعزیت جنت آشیانی و لوازم تهنیت جلوس
عرش آشیانی بتقدیم رساند - در سال اول اکبری ادراک
ملازمت نموده سعی ماهره و ادهم خان در اندک مدتی
برتبه امارت و منصب پنج هزاره متصاعد گشته به تیولدار
اجمیر و ناگور لوای اعتبار برافراخت - و به نیروی شجاعت
و کاردانی مصدر ترددات شده سرتابان و متمدان آن ضلع
را برانداخت *

چون والد میرزا کوچک بیگم^(۳) دختر میر ملاؤ الملک
ترمذی است از بطن فخر جهان بیگم بیگم سلطان ابو سعید

(۲) نسخه [ج] فرستاد - و باین مناسبت خان کاشغری که میرزا را همراه

داد - (۳) نسخه [ج] کوچک بیگم .

میرزا لهذا عرش آشیانی در سال پنجم بخشی بانو بیگم
 همشیره خود را بازواج او در آورده پایاهش بلندتر ساخت -
 و در سال هفتم سنه (۹۶۹) نهصد و شصت و نه الیه
 پادشاهی اندک به اجمیر نمود - میرزا شرف ملازم
 در یافک - و بتسخیر قاعه میرتمه (که به زای مالدیو راتهور
 تعلق داشت - و از زایان و راجها باسم و رسم هندوستان
 به مزیت اعتبار و رفور اقتدار ممتاز بود) تعیین گشت -
 جگمال و دیویداس از امرای راجه (که باستحکام آن قلعه
 می پرداختند) تحصن جهتند - پس از طول محاصره آشتی
 قرار یافت - بشرط آنکه سپاهی سوی اسب چیزه از قلعه
 بر نیارد - جگمال بهمان روش بیرون آمد - و دیویداس جمیع
 اسباب خود را سوخته با پانصد سوار برآمد - میرزا آگهی
 یافته بجنگ او سوار شد - پیکار به غایت معویبت (و داد -
 دیویداس کشته شد - و بعضی گویند زخمی بدر رفت) چنانچه
 شخص بعد چندی خود را دیویداس می گفت - برخه تکذیب
 کردند - و جوقه برگزیدند - تا آنکه در یکی از معارک جان
 سپرد) - و در سال هشتم خواجه معینی اعتبار و فرد دولت بهر
 شنیده بتقریب حج از ابو الخیر خان (خصت گرفته از کاشغر بهند
 آمد - میرزا از ناگور باستقبال پدر شتافته بدرگاه پادشاهی آورد -
 عوش آشیانی خود استقبال کرده خواجه را باعزاز تمام باگروه آورد *

(باب المیم) [۲۳۶] (مائت و امرا)

دیوبین (سمه سمه) که چون کسه را بخت تیروگی پذیرد
و زمانه بکین توزی بر خیزد (چراغ دانائی او فرو میزد -
زبان را سود انگارد و نکوهیده را سزاوار بر شمرد * بیعت *

* چو تیره شود مرد را (روزگار *

(۲) * همان می کند کش نیاید بکار *

(۳) چنانچه احوال میرزا باز گوید که قدر این همه عذایات

پادشاهی نشناخته در همین سال بجهت (۴) یا توهم بیجا یا

از بد سرشته که داشت بخیال فتنه انگیزی از آگره بجانب

اجمیر فرار نمود - (شش ^(۵) صفر تاریخ یافته اند) - پادشاه

از کوتاه خردی و توهم زدگی او استبعاد تمام نموده حسین

قلی خان را با جمعه امرا بتعاقب نامزد کرد - میرزا

هیچ جا ثبات ندرزیده از ممالک محروسه بدر رفت - خواجه

معین از حرکت نکوهیده پسر (اگرچه هیچ از تعظیم و تکریم

او نگاهید) چند گاه بانفعال و تشویر بسر برده روانه حجاز

شد - و به بندر کنه ایست (سیده بعالم بقا خرامید - ^(۶) مذوق

نعلش او را در جهاز فتحی ^(۷) روان کردند - در دریا کشتی

نور نشستم *

(۲) نسخه [۱ - ب] مه آن کند - (۳) نسخه [ج] در احوال - (۴) نسخه

[ج] بجهت یا بدوهم - (۵) یعنی بحساب جمل که (۶۷۰) میشود -

(۶) نسخه [ج] که بیایست - (۷) نسخه [ج] قبیله

میرزا شرف الدین چندے آدارہ دشت ادبار بوده
 پناه به چنگیز خان گجراتی برد - و پس ازو بمزایان باغیه
 پیوست - و باز بمزایان خاندیس همراه شد - و از آنجا
 باز خصوان زده نزد محمد حسین میرزا مراجعت کرد - چون
 زمانه بر سر ناسازی بود هیچ جا ناخوش بند نگردید -
 بعد از آن (که ولایت گجرات بحیطه تسخیر پادشاهی
 درآمد) بدکن گریخته عبورش بسرزمین بگلانه افتاد - بهرجه
 زمیندار آنجا مقید ساخته هنگامه (که قلعه سورت مفتوح
 شد) بحضور آورده از نظر گذرانید - عرش آشیانی قدرے
 میرزا را بقیاء (که آدم کش نبود) رسانیده بزندان فرستادند -
 و پس از چندے نزد مظفر خان صوبه دار بنگاله فرستادند
 که اگر ندامت از نامیه حال میرزا دریابد جاگیرے دران
 صوبه تذخوای دهد - و آلا روانه سفر حجاز نماید - چون
 اثرے از ندامت نداشت مظفر خان بانتظار موسم جهاز معبوس
 ملکه داشت - درین ضمن معصوم خان کابلی در صوبه بهار
 بغی درزیده بیابا خان قاقشال رفیره (که در بنگاله شورش افزا
 بودند) پیوست - و مظفر خان را در تانده محاصره
 نمود - میرزا از قلعه گریخته بآنها رفیق گشت - چون بر
 مظفر خان چیره دست آمدند میرزا (که از بعضی دفائن او
 مطلع شده بود) بتصرف آورده سرمایه دستگاه ساخت -

اگرچه کارها به معصوم خان باز گردید اما سرداری بمیرزا قزاق یافت - چون در امرای ناسپاس بنگاله تفرقه افتاد معصوم خان سرے به بهار کشید - لیکن از آمد آمد میرزا عزیز نوکبه و شهباز خان کذبو با فوج شایسته حضور راه گریز سپرده به بنگاله برگشت - و میان میرزا و معصوم خان گرد خلاف برخاست - هر یک بکمین دیگر^(۲) بر نشست - تا آنکه معصوم خان محمود پسر را (که منظور میرزا بود) بزر گرفت^(۳) - و بگفته از آب خشخاش زهر آمیز بخوردن میرزا داد - در سال بیست و پنجم سنه (۹۸۸) بهصد و هشتاد و هشت در گذشت *

* محب علی خان *

پسر میر نظام الدین علی خلیفه است که رکن السلطنة جابر پادشاه بود - و بقدم خدمت و فرط محرومیت و زانیت عقل و استقامت تدبیر و وفور شجاعت و کاردانی در نظر آن پادشاه والا همت مرتبه عالی داشت - و از فضائل و کمالات کسبی خصوصاً طب بهره مند بود - چون بواسطه لختی امور (که در معاملات دنیوی ناگزیر واقع می شود) از جنت آشیانی بیم و هراس داشته راضی بسلطنت ایشان نبود در ایام ارتحال پادشاه (با وصف تصریح بنصب

(۲) نسخه [ب] دیگر بر نشست - (۳) نسخه [ب] به فریفت *

جناب همايونى بجا نشيئى خود (مير خليفه مي خواست
 مهدي خواجه داماد فردوس مكاني را (كه مرد باذل سخي
 بود و با وي اظهار محبت مي كرد) بفرمانروائي بردارد -
 چنانچه اين قرارداد در مردم شائع گشته - خواجه نيز
 ارضاع شاهانه پيش گرفت - اتفاقاً روزه دران هنگام مير
 خليفه با مهدي خواجه در خرگاه بود - چون مير بيرون آمد
 خواجه (كه خالي از جذون نبود) غافل ازان (كه ديگر
 هم حاضر است) بے اختيار دسته بر ريش كشيده گفت
 انشاء الله تعالى ترا پوست مي كنم - ناگاه نگاهش بر محمد
 مقيم هروي پدر خواجه نظام الدين بخشي افتاد (كه دران
 وقت ديوان بيوتات بود و در كنج خرگاه استاده) - خواجه
 متغير شد و گوش او تافته گفت اى تاجيك * ع *

* زبان سوز سر سبز مي دهد بر باد *

محمد مقيم همان وقت اين حرف بدير خليفه رسانيد كه
 اين نديجه بداندوشي ست (كه ميخواهيد دولت بخاندان
 بيگانه نقل كند) - مير خليفه ازان اندیشه ناصواب باز آمده
 ب مردم منع كرد كه هيچ كس بخانه خواجه نرود - پس
 از فوت فردوس مكاني جنت آشياني را بر سرير خلافت
 متمكن ساخت *

محبب عالی خان نیز در زمان بابری و همايونی در معارك صاحب ترددات بود - زوجۀ او ناهید بیگم است - و این ناهید بیگم دختر قاسم کوکه است [که از درست اخلاصی در مبارزۀ عبدالملک خان اوزبک (چون گیتی ستانی بدست غنیم در آمد پیش آمده) گفت پادشاه منم - این نوکر مرا بچه تقرب گرفته اید] - مخالفان او را از هم گذرانیدند - پادشاه ازان خطرگاه جانکاه خلاص شده اهل عیال او را همواره مشمول عاطفت میداشت - در سال (۹۷۵) نهصد و هفتاد و پنج ناهید بیگم بملاقات والدۀ خود حاجی بیگم (که دختر میرزا مقیم پسر امیر ذوالنون است - و بعد فوت قاسم کوکه بمیرزا حسن پیوست - و پس از بازواج میرزا عیسی ترخان حاکم تهته در آمد) روانۀ تهته شد - از قضا پیش از وصول بیگم میرزا رخت هستی بربست - و محمد باقی پسرش انتظام ده آن دیار گردید - از مدارائے با بیگم نکرد - و با حاجی بیگم نیز بد سلوکیها پیش گرفت - حاجی بیگم باتفاق برخه بدگوهران در مقام گرفتن محمد باقی شد - از آگهی یافته حاجی بیگم را محبوس نمود - تا در گذشت - ناهید بیگم بدلداری و تدبیر ازان ولایت برآمده (چون به بهکر رسید) سلطان محمود والی

(مائرا امرا) [۲۴۱] (باب المیم)

آنجا سخنان یک جهتی در میان آورده گفت که اگر محب
علی خان باین حدود ^(۲) بیاید من تهته را گرفته میدهم - بیگم
مدارای دفع الوقت او را ^(۳) راست انگاشته (چون بهندوستان
آمد) بعرض آشیانی درین باب مبالغه از حد برد - پادشاه
در سال شانزدهم سنه (۹۷۸) نهصد و هفتاد و هشت بمحبت
علی خان (که از مدتی ترک روزگار کرده نشسته بود) علم
و نقاره مرحمت فرموده پنجاه لک تنگه جهت خرج از ملتان
و جاگیردار آن صوبه تنخواه کرد - و مجاهد خان نبیره
دختری او را ^(۴) (که جوان مردانه شجاع بود) همراه ساخته
بدان سمت دستوری داد - و به سعید خان حاکم ملتان
بر نوشت که کرمکی او باشد - خان مذکور پس از رسیدن
ملتان با اعتماد وعدهای سلطان محمود مقید بکمک نگشته با
جمعی (که فراهم آورده بود) روانه بهکر شد - چون قریب
رسید سلطان محمود پیغام فرستاد که حرفی بود بر زبان رفته -
درین کار من همراهی نمی توانم کرد - معارفت نمایند یا از
راه جیسلمیر بدان مملکت در آیند *

چون محب علی خان روی برگشتن نداشت ناچار با
معدود و همراهان (که زیاده بر دریسست کس نبود) دل

---

(۲) نسخه [ب] مابین حدود نیامده - (۳) نسخه [ب] دفع الوقت -

(۴) نسخه [ب] نبیره دختر او *

(باب المیم) [۲۴۲] (مأثرا اموا)
 به تسخیر بهکر بر بست - سلطان محمود ^(۲) کا ده هزار کس
 آراسته در حدود قلعه ^(۳) ماتهيله پيش فرستاد - بعون ^(۴) تائيد
 آلهي اين گروه اندک آنها را بشکست - هزيمت يافته ها
 بقلعه مذکور تحصن جستند - بعد محاصره آن قلعه گشایش
 يافت - و لختی اسباب جمعيت منظم گشت - پس متوجه
 بهکر شد - کيف ما اتفاق تفرقه در جمعيت مخالفان افتاد -
 ازان جمله مبارک خان خامه خيل سلطان محمود (که مدار
 معامله برر بود) با هزار و پانصد سپاهي محب علي خان را
 دید - و ^(۵) باعت ^(۶) موري آن بود که بدنژادان آن دیار بيگ ^(۷) ارغلي
 پسرش را بيگ از خلوتيان سلطان متهم گردانيدند - آن
 ساده لوح بے تشخيص معامله در مقام استيصال خاندان او
 شد - او را (که اخلاص درست نبود) از عرض ناموس
 انديشيده مفارقت جست - محب علي خان بطمع مال و منال
 او را از هم گذرانيد - و قوتی ديگر برافزوده بمحاصره بهکر
 پرداخت - و آن مهم بسه سال کشيد - در قلعه قحط و غلا
 پديد آمد - و وبا شيوع يافت - از غرائب اتفاقات اينکه دران
 ناحيه عارضه درم بهم رسيد - هر کس پوست درخت سوس

(۲) نسخه [ب] پانزده هزار کس - (۳) در [بعضی نسخه] ماتهيله -

(۴) نسخه [ج] باعت موري - (۵) نسخه [ب] مدبران (۶) نسخه

[ب] بيگ او ملي *

جوشانیده میخورند محبت می یافت . آنرا بوزن طلا میخریدند -
 آخر کار سلطان محمود بعرض آشیانی ملتجی گشت که قلعه
 پیشکش شاهزاده سلطان سلیم میکنم - اما (چون میان من و
 محب علی خان غداره بر خاسته) از مضرت او ایمن نیستم
 دیگره تعیین شود که بار سپرده (رانۀ درگاه شوم - هنوز
 میرگیسوی بکادل بیگی) که عرش آشیانی بر طبق التماس
 سلطان بحکومت آن دیار نامزد فرموده (نه سیده بود که سلطان
 بیمار شده زندگی بهیچر - گریزند محب علی خان
 باستماع بیماری سلطان محمود رفته نوشت که طبیب حاذق
 همراه اسم - اگر بفرمایند جهت معالجه بفرستم - سلطان بر
 همان رفته بر نکاشت *
 * فرد *

* دردم نهفته به ز طبیبان مدعی *

* باشد که از خزانه غیبش درآ کند *

چون میرگیسو بدان حد درد پیوست مجاهد خان در
 محامره قلعه کنجا به مشغول بود - مادرش سامعه بیگم (دختر
 محب علی خان) آمدن میرزا شنیده برآشفته و کشتی
 چند به پیکار فرستاده کار تنگ ساخت - نزدیک بود که میر
 گرفتار شود - خواجه مقیم هرری (که بامینی آن ناحیه
 رفته بود) محب علی خان را از پرخاش بیجا بازداشت -

(۲) نهغه [ب] کنجانه - و در [بعضی نسخه] کنجا به *

میر گیو در سنه (۹۸۱) نهصد و هشتاد و یک به قلعه شتافته - مردم آنجا (که منتظر بودند) کلید قلعه سپردند - اما محب علی خان و مجاهد خان از خام طمعی دل از آن مملکت بر نمی‌کنند - و بودن هم بے حکم مشکل - محب علی خان براه مصلحت شتافت - تا میر گیو قرار داد که مجاهد خان بجانب تهته رود - و محب علی خان با زه و زان در قصبه لوهري سکونت گزیند - چون بدین قرار عمل رفت میر جمعه کثیر را بر کشتیها نشانده بر سر محب علی خان فرستاد - او قاب مقاومت نیارده بجانب ماتهيله شتافت - سامعه بیگم حویلی را مستحکم کرده یک شبانه روز بمدانعه پرداخت - دران هنگام مجاهد خان بیلغار رسید - و مردم را شکست داده سه ماه دیگر این طرف آب را متصرف بود *

چون بهکر به ترمون خان قرار یافت محب علی خان بحضور آمد - و در سال بیست و یکم عرش آشیانی بمحب علی خان (که آثار تجربه و شناسائی از نامیه حال او پیدا بود) خلعت فاخره مرحمت فرموده اجازت داد که همواره حاجات خلأق و آنچه در پیشگاه شامل بهایستگی گراید بموقف عرض رساند - و چون محب علی خان مصاحب شعور بود و کاردانی درمیت داشت عرش آشیانی سال

بیست و سیوم در گزیدن یکی از چهار کار بزرگ دستوری
فرمود . منصب میر عرضی بارگاه خدمت گذاری درر باش
شبستان امارت ولایات درر دست حکومت شهر دهلی . چون
نیرری تگابو در استخوانی کالبد کمتر دید از راه انصاف گزینی
و فرمان پذیری به شغل بعین خرسندی گرفت . و در سده
(۹۸۹) نهصد و هشتاد و نه در ایالت دهلی بدار بقا
پیوست . اگرچه صاحب طبقات اکبری او را چار هزار
نوشته اما شیخ علامی در ذیل هزارها مذکور ساخته *
بهر نام قلعه ایست از ابنیه قدیم . در کهن نامه ها
منصوره نویسند . و هر شش دریای شمالی یکنائی گزیده از
گذرد . دو حصه از جانب جنوب و یک بخش از شمال قصبه
آن موسوم بسکمر برکنار آباد و بر ساحل . درم معبوره دیگر است
به لوهري زبان زد . و پیوسته داخل سده بود . میرزا شاه
حسین ازغون والی تهته قلعه را از هرنو در کمال استحکام
ساخته به سلطان محمود کوکلتاش خود حکومت آنجا تفویض
نمود . پس از فوتش سلطان محمود (که مردی سفاک دیوانه
بود) در بهر و میرزا عیسی ترخان در تهته خطبه و سکه
بنام خود کرده گاهی باشتی و گاهی بمخالف می گذرانیدند .
چون بهر پیش از تهته تسخیر عرش آشیانی گشت داخل
ملتان گردید *

* معصوم خان فرخودین *

پسر معین الدین خان اکبری ست - بعد فوت پدر بمزید
 عزایت پادشاهی بیایه هزاری منصب برآمد - و بتیولدارچی
 سرکار غازیپور مبادی گردید - هنگام (که در ولایت بهار و
 بنگاله غبار بغی و فساد معصوم کابلی و بابای قاقشال تهییج
 نمود) او (اگرچه در ظاهر بهمراهی راجه تودرمل دل نهاد
 تعاقب فتنه پورهان گشت و بخود سری و خود را ئی کارها
 بتقدیم رسانید اما آمدن میرزا محمد حکیم به پنجاب و توجه
 عرش آشیانی بدانسو باعث بروز خدش باطن او شده) منهج
 نافرمانی پیمود - و جونپور را از مردم ترسون خان بتغلب و
 تعدی متصرف شد - از آنجا (که از طفلی تربیت یافته
 عواطف پادشاهی بود) عرش آشیانی از فرط مهربانی بشرط
 (۲) گذاشتن جونپور اردهه بجاگیر او مقرر فرمود - او بظاهر فرمان
 پذیرفته باردهه شتافت - اما در باطن بماده هاختن اسباب
 شورش می پردازد - از حضور شاه قلی خان محرم و راجه
 بیربر به اصلاح او رخصت یافتند - آن آشفته دماغ از پرده
 حیا برآمده حرفهای ناشایسته در میان آورد - ناچار کار از
 اصلاح بیرون دانسته باز گردیدند - شهباز خان (که بمالش
 سرکشان بهار قطره زن بود) از احوال او آگهی یافته در سال

چيست و پنجم بگوشمالش در آرد - و نزديك سلطان پور
 بلهري عرصه نبرد آراسته گرديد - معصوم خان خود برغول
 تافته گرد پيكار برانگيخت - شهباز خان دل از جاي داده
 راه گريز سپرد - و بجونپور (كه سي كرده ناردگاه بود) عذر
 باز كشيد - ناگاه مريد غيبي آرازه كشته شدن معصوم خان
 بر زبانها انداخت - مردهش در بپراگندي آردند - او
 بميدان رسیده بحيرت در شد - درين اثنا فوج جرانگار
 پادشاهي (كه از هزيمت سردار آگهي نداشت) نمودار گشت
 ناگزير بمراسيدگي در آديخت و زخم برداشته ببنگاه شتافت *
 چون منزل گاه بتاراج فوج پادشاهي رفته بود به فصيحه
 برده شتاب آرد - شهباز خان در جونپور خود را جمع
 سلخته بار ديگر هنگامه آرا گرديد - هفت گروهی آورده
 صف آرائي در داد - آن مدبر بتازگي شكست خورده
 باورده متحصن گرديد - عرب بهادر و نيابت خان (كه سرمايه
 مدهوشي او بودند) مفارقت گزیدند - معصوم خان زه و زان و
 اندرخته خود را گذاشته راه آراگي گرفت - و چار ضرب
 شده در بخمول نهاد - زميندار كوارج به پيشين آشنائي به بنگاه
 خود آورده نقد و جنس او را برگرفت - بحال آباء از آب
 سر گذشته به راجه مان بومي آن سرزمين پيوست - و او

چندے را بدرقه گویان همراه داد - و بگمان جواهرے (که با او داشت) اشاره جان شکری نمود - معصوم خان دریافته آن فرومایگان را بزر فریفت - و خود را بزایه گمناهی کشید *

درین هنگام مقصود نامی از ملازمانش بدر پیوست و اندوخته روزگار از خود نثار گردانید - آن شوریده سر باندیشه سری باز بشور افزائی برخاست - در کمتر زمانے زربندها فراهم آمدند - شهر بهرام را دست فرسود تاراج نمود - وزیر خان از حاجی پور با دیگر اقطاع داران آن ناحیه به پیکار او کمر بست - مدتی بتوپ و بندوق آریزش بود - شبی معصوم خان بنه و بار گذاشته بدر زد - و باز بجلاویه سر کشیده مردم فراهم نمود - و قصبه محمدپور را یغمائی ساخت - و در فکر غارت جونپور بود که اقطاع داران آن ضلع مجتمع گشتند - آن کج گرای (چون دید که خام خیالی او پیشرفت نیست) به خان اعظم کوکه نیایشمند گردید - او از پیشگاه خلافت التماس عفو جرائمش نموده ولایت مهستی بجاگیر او تنخواه کرد - نزدیک بود که باز سرشورش بردارد میرزا کوکه بچاره گری بنشست - او دریافته (چون در خود قوت نمی یافت) رخصت حضور گرفته روانه شد - در سال بیست و هفتم بدارالخلافة آگره رسید - باستشفاع مریم مکالی بتازگی

(مائراامرا) [۲۴۹] (باج المیم)

(۲)
مفتح جرائم او گردید . در همان ایام سنه (۹۹۰) نهصد و نود
نیم شب از دربار بخانه خون میرفت . چندی بر ریخته
از هم گذرانیدند . هر چند تفحص رفت بجائے رسید . لخته
مردم آن وقت این واقعه را محمول بر اشاره پادشاهی
میکردند . و الله اعلم *

* میرگیوری خراسانی *

از سادات آن دیار است . در بارگاه اکبری بقدم خدمت
و خصوصیت محرمیت شایان فراوان اعتماد گشته بمنصب
بگمارد بیگی (که جز به معتمدان دست اخلاص تفریض نیابد)
اختصاص گرفت . و چون محب علی خان میرخیلفه بمساعی
همین بهامرو قلعہ بہر پرداختہ عرصہ زندگی بر متحصنان
تنگتر ساخت (چنانچه در احوالش بزبان علم گذشت)
سلطان محمود والی آنجا بدرگاه اکبری معروض داشت
که گذشت آنچه گذشت اکنون قلعہ را پیشکش می کنم لیکن
(چون میان من و محب علی خان جنگ و جدال رو داده)
از عذر او ایمن نیستم . یکم از بندگان حاضر تعیین شود .
عرش آشیانی میرگیور را (که بفرط کاردانی و معامله شناسی
اتصاف داشت) (دانه فرمود . چون میر بآن حدود پیوست

---

(۲) نسخه [ج] مفتح جرائم گردید - (۳) نسخه [ج] لیکن میان من *

مردم محب علی خان ^(۲) سر راه او را گرفتند - نزدیک بود که گرفتار شود خواجه مقیم هرری پدر خواجه نظام الدین بخشی (که به امینی آن ناحیه رفته بود) محب علی خان را بنصائح هوش افزا از برخاش بیجا بازداشت - اهل قلعه (که در انتظار میر می گذرانیدند) بموجب قرار داد سلطان محمود (که پیش از وصول میر رخت هستی بر بسته بود) کلید قلعه در سال نوزدهم سنه (۹۸۲) نهصد و هشتاد و دو سپردند - اینچنین ^(۳) ملکه آباد بدست او درآمد - لیکن محب علی خان از خام طمع دل ازان ملک بر نمیکنند - کار فیما بین بنزاع و کارزار انجامید *

عرش آشنای برین سوانح اطلاع یافته ایالت آن دیار را بقام ترهون خان نامزد ساخت - و چون برادرانش بآن صوب شتافتند میر گیمو (که لذت چش حکومت شده بود) بر سر سرکشی و خود فروشی آمده خواست قلعه را محکم سازد - برهمونی انجام اندیھی ازان خیال فاسد باز آمد - و دست ازان ولایت برداشته بعتبه بوسی (۴) در آورد - و پس ازان بفوجداری میرته و محالات اطراف و مضاف دهلی ^(۵) (که از عمده ترین محالات درآبست) که عبارت از مابین دریای گنگ و جون باشد)

---

(۲) نسخه [ج] سر راه او گرفتند - (۳) نسخه [ب] خام طمع - (۴)

نسخه [ا] اطراف او - (۵) نسخه [ج] که عمده ترین *

اختصاص گرفت - و (چون همواره از عرض اندوزي و آزدي
 با نوکران بر سر علوفه بر شوریدے - و هر یک از آقا و سپاهي
 جانب کفایت خویش فرو نگذاشته) در سال بیست و هشتم
 سنه (۹۹۱) نهصد و نود و یک در قصبه میرقچه در همین
 داد و ستد با سپاهیان فررمایه گفتگو واقع شد - برخه را از
 رسوائی و سرزنش از خانه بیرون کرد - بامدادان (که عید
 شوال بود) سرخوش باده بعیدگاه رفت - برخه ازان دو (ریان
 فتنه اندرز به نیایشگری درآمدند - او از بد مستی مدارا از
 دست فرو هشته بنگویش پیش آمد - آن ناحق شغاسان پا
 از جاده اطاعت پیشترک گذاشتند - میر از غضب رفتگی بر
 سر بنگاه آنان شتافت - و آتش در زد - آنها بآریزه برخاستند -
 همراهان راه بیدلي سپردند - روزگار میر سپری شد - آنها
 از بدگوهري کالبد را خاکستر گردانیدند - ممرش آشیانی
 ازین آگهی بر آشفته بهیارے ازان تباہ کلان را بیاسا رسانید -
 ممرش میر جلال الدین مسعود (که در اهل مغازی محسوب
 بود) در سال سیوم جهانگیری نهال زندگیش از تذبذب
 اجل در افتاد - مادرش در حالت احتضار (چون آثار یاس
 از چهره احوال او مشاهده نمود) از فرط محبت و غایت^(۲)
 دل بستگی افیون خورد - پس از فوت پسر یک دو ساعت

(باب المیم) [۲۵۲] (مآثر الاسرا)

جان سپرد - زنده بآتش در آمدن زن بمردن شوهر در هندوستان بسیار ^(۲) درائی دارد اما جان باختن مادر نسبت به فرزند خالی از غرائب نیست - اما حقیقه آنرا با این نسبت نیست - چه در صورت ادل بها می باشد که بے تحقیق محبت و شیفتگی ادا می (سم لازم می افتد - ازین است که بمرگ راجها ده کس و بیست کس از زن و مرد خود را بآتش می اندازند *

• مخدوم الملک ملا عبد الله انصاري •

ولد شیخ شمس الدین سلطانپوری ست - آباء او از جانب ملتان به سلطانپور رسیده توطن اختیار کردند - ملا عبدالله نزد مولانا عبدالقادر سرهندی تلمذ نمود - و در علوم شرعیه مهارت تمام بهم رسانید - آرازه فضیلت او عالم را فرو گرفت - حاشیه بر شرح ملا و منهاج الدین در سیر نبوی (صلی الله علیه و آله و سلم) از تصانیف اوست - سلاطین وقت غایت احترام او بجا می آوردند - جذت آشیانی کمال توجه بحال او بذل می نمود - چون نوبت بشیر شاه رسید ^(۳) بخطاب مدر الاسلامی امتیاز بخشید - گویند (روزه سلیم شاه در ایام سلطنت خود ملا را از دور دیده گفت بابر

(۲) نسخه [۱ - ب] بسیار - (۳) نسخه [۱ - ب] زنان و مردان -

(۴) نسخه [ب] مدر الاسلام *

پادشاه را پنج پسر بود - چهار رفتند یکی ماند - سرهمه
خان گفت نگاهداشتن چنین مفتن چرا - جواب داد که بهتر
ازد نمی یابم - چون ملا نزدیک آمد بر تخت نشانده تسبیح
مروارید (که بقیعت بیست هزار درپیه همان زمان پیشکش
آمده بود) بار تواضع نمود *

چون ملا را عصبیت (که آنرا حمیت دین نامند) بیشتر
بود در پردۀ دین داری استیفای قوت غضبی بر وجه
اتم می نمود - چنانچه قتل شیخ علایی بحسن سعی ملا
دافع شد - او ارشد اولاد شیخ حسن است (که از کبار
مشائخ بنگاله بود) - تحصیل علوم ظاهر و باطن از پدر
بزرگوار نمود - و پس از زیارت بیت الله در خطۀ بیانه
رحل اقامت انداخته به امر معروف و نهی منکر قیام
می نمود - در آن اثنا شیخ عبدالله نیازی [که از خلفای
شیخ سلیم چشتی بود - و بعد معارفت سفر حجاز بمیر
(۲)]
سید محمد جونپوری (که خود را مهدی موعود میگرفت)
گردد [در بیانه مسکن گزید - شیخ علایی (دش او را خوش
(۳) کرد - و طریقۀ پاس انفاس را) که میان طائفۀ مهدویه
مقرر است) از فرا گرفته بکشف و کرامات شهرت یافت -
و با جمعی کثیر بتوکل بسر می برد - و شب ظررف خانه

---

(۲) نسخۀ [ج] مهدی وقت موعود - (۳) نسخۀ [ب] خوش کرده •

(باب ۴۰یم) [۲۵۴] (مآثر الامراء)

حتی اوانی آب هم خالی^(۲) میگذاشت - روز نو روزی نو -
ملا عبد الله او را بابتداع و خروج مهتم ساخته سلیم شاه
را بران داشت که از بیانه طلبیده با علما مذاکره فرمود -
شیخ علائی غالب آمد - چون دران مجلس شیخ مبارک ممد
او بود نیز بمهدوی شهرت گرفت - سلیم شاه از بیان شیخ
متاثر شده هسته بدر گفت که انکار مهدویت کن تا ترا بر
ممالک محروسه محتسب الهی نمایم - و الا ازین قلمرو بدر (و
که علما فتوای قتل تو نوشته اند - شیخ بدکن شتافت - چون
سلیم شاه بدفع فتنه نیازیان متوجه پنجاب گشت ملا عبد الله
ظاهر کرد که شیخ عبد الله پیر نیازیان است - سلیم شاه در
(۹۵۵) نهصد و پنجاه و پنج او را طلبیده چندان قازیانه و
چوپ و لکد زد که از هوش رفت - گویند تا زمانیکه شعور داشت
(رَبَّنَا اَعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا) میگفت - بعد مدتی بصیاحت برآمد و
از مهدویت ابا نمود - و در سنه (۹۹۳) نهصد و نود و سه
در خدمت عرش آشیانی (که متوبه اتک بذلوس بود)
رسید - لختی زمین ممد معاش بزام فرزندانش در سپرد
انعام شد - در سن نود سالگی سنه (۱۰۰۰) هزارم هجری
در گذشت *

چون سلیم شاه از مهم نیازیان برگشت ملا عبد الله باز

(۲) در نسخه [ج] لفظ هم نیست - (۳) نسخه [ب] یک هزار هجری •

(مائراامرا) [۳۵۵] (باب الميم)

تحریر نموده شیخ لائی را از هندیه طلبد . سلیم شاه همان
کلام سابق را اعاده کرد . شیخ ملتفت نشد . سلیم شاه بملا
گفت تودانی و او . ملا فرمود تازیانه زنند . در تازیانه میوم
روح او بعالم علوی پرواز نمود . جسدش را پهای فیل بخته
تشریر کرد . گویند آن روز چنان باد عظیم وزید که مردم
گمان قیامت بردند . بر قالب شیخ چندان گل ریخته شد
که حکم قبر پیدا کرد . پس ازین واقعه دولتی سلیم شاه
هم بدو سال نکشید . هنگامی (که جنت آشیانی بار دیگر
هندوستان بقبضه افتد در آورد) ملا را بشیخ الصلانی
مخاطب نمود . پس ازان (که سلطنت هندوستان بجلوس
عروش آشیانی رونق دیگر یافت) ملا بخطاب مخدوم الملک
اختصاص گرفت . و بیوام خان برگنه نانکواله بجمع یک لک
روپیه تنخواه داده پایه عزت او را از همه اکابر گذرانید . و
از اعظم ارکان دولتی ساخت . بعد از مرور مدتی و شهر
مراج سلطنت بیعی حوادث از فضلی عصر منحرف شد . در
سال بیست و چهارم سنه (۹۸۷) نصد و هشتاد و هفت او را
با شیخ عبد النبی مدر (که هر دو مدتی باهم مغایر و
مخالف بودند) بصورت رفیق یکدیگر بجانب حجاز روان کردند
با وصف آن مرکز میان ایشان (نه در الفاسط طریق و نه دران
مقامات منیف) اتفاق و التیام و رفع کدورت صورت نبینی .

چون مخدوم الملك از زمان افغانان تا عهد اكبري معزز
و معتبر بود و بهزم و مذاقت رای و تجارب امور و جمع
اموال موصوف و میست دانشمندی او بهمه جا رسیده شیخ
ابن حجر مشهور مفتی مکه باستقبال آمده احترام بسیار
بجا آورد . و در غیر موسم در کعبه برای او وا کرد . چون
هنگامه میرزا محمد حکیم برادر عرش آشپانی مسموم نمود
هرج و مرج غیر واقعه هندوستان را یقین پنداشته بطمع
ریاست و حب جاه برگشته باتفاق شیخ عبد الذبی صدر
به احمدآباد گجرات آمد . چون بیادشاه ظاهر شد (که آنها
بنابر خبث سرپرست در مجالس و محافل حرفهای ناشایسته
بعذاب پادشاهی نسبت میدهند) برخی را باخفا بنابر آن (که
بیگمان محل در مدد سفارش و استشفاع او بودند) تعیین
کرد . مخدوم الملك در (۹۹۱) نهصد و نود و یک از کمال
قرش قالب تهی کرد . گویند باشاه عرش آشپانی مسموم
کردند . مردم بطریق اخفا در جالذهر آورده مدفون ساختند
قافی علی بضبط اموالش مامور گشت . خرائن و دوائن
بسیار در لاهور برآمد . ازان جمله چندین مندرق خشمی
طلا از گورخانه او ظاهر شد (که ببهانه اموات دفن کرده
بود) . ازان جهت پسرانش بعلنی تحقیق اموال چنده در
شکنجه بودند . هه کرد در رویه از او برآمد .

(مآثر الامرا) [۲۵۷] (باب العلم)

شیخ عهد القادر بدوئی در تاریخ خود نوشته که
مخدوم الملك فتوی میدهد که درین امام حج بر مردم هندوستان
فرض نیست - چه امن طریق شرط است - و طریق یا دریا
است | و آن درین قول درگیری میدهد تا آنکه آنها (که
مورت مولم و عبسی دارد) جاری بکنند و این غلطی
از ذلالت دین نباشد و حکم بی پرستی دارد [و با راه
مراق است] و درانجا ناموای معابه شائع گفته) . گویند
مخدوم الملك از تعصب و تهدید (که در مذهب داشت)
جلد ثالث روضة الاحباب را (که اختصار افراط و تفريط در احوال
سلف واقع شده) احرار نمود . ازین جهت این جلد
کتاب است •

• میرزاده علی خان •

پسر محترم بیگ . از امرای عهد عرش آصفی است .
بمنصب هزارگی رسیده حال نیم جلوس و اتفاق دیگر امرای
بتعاقب عهدالله خان ازبک (که از مالار بطورف گجرات
و حکم ادبار کشیده) دستوری یافتند سار و قادر (که بنحسب
پادشاهی جانب گجرات قصدم داشت و سار و قادر)
سار دستوری پذیرفتند نامدرده بهمرایق او مرخص گشت .
سار نوزدهم (که پادشاه طرف شرقی دیار عربی فرمود)
مشارالیه از حاشیه نیشابور بحاط طرف رود . پسر بتادیس

(بافیه المیم) [۲۵۸] (مآثر الامراء)

(۲) قاسم خان عرف کاسو (که با جمعی از افتادگان سرشورش در حدود بهار برداشته بود) با جمعی نامزد شد - و کردند پهنیده (۳) بظهور آوردن - ازان بعد همراه مظفر خان سرگرم کارها بوده - سال بیست و یکم بحضور آمده بدولت بهاطبوس سرمایه اقتضار اندوخت - سال بیست و سیوم (که شهید از خان بهالش رانا پرتاب عرف کیکا دستوری یافت) او را در همراهیان بر نوشتند - سال بیست و پنجم به همراهی خان اعظم کوکه بشرقی دیار معین گردید - چون دران دیار کار نمایان از صورت نه بهمت سال سی و یکم نزد قاسم خان حاکم کشمیر روانه ساختند - در جنگ کشمیریان سال سی و دوم روزه (که نوبت سید عبدالله خان بود و شکست بر فوج پادشاهی افتاد) مطابق سنه (۹۹۵) نهصد و نود و پنج هجری روزگار او بسر آمد *

* میرزا فولاد *

بهر خدا داد برلاس اسمک - معنی لفظ برلاس شجاع (۵) با نسب اسمک - و نسب تمام الوس برلاس بابرومچی (که اول که اسمک که بلقب برلاس اختصاص یافت) می رسد - (۶) و او پسر قاجوای بهادر اسمک جد هشتم امیر تیمور صاحبقران

---

(۲) نسخه [ب] سرشورش - (۳) نسخه [ب - ج] آورد - (۴) نسخه [ب] کنار - (۵) نسخه [ج] ایرد مچی - (۶) نسخه [ب] داشت *

و برادر توام قبل خان بود که بعد سیوم جنگیز خان است *
 میرزا فولاد آبا عن جد درین دردمان دیرین بزدگی و
 قدیم الخدمه است - چون عبدالله خان والی توران مکرر
 با عرش آشفتهانی با تحائف هدایا سلسله جنبا^(۲)ان درستی شده
 گرم تر حرف مصادقت را بر دیباچه ظهور آورد - و استدعای
 پورش ایران دیدار نمود که به نیروری یک جهتی عراق و
 هراسان و فارس از ارزگ نشین آن مرز بوم مستخلص
 گردانند - عرش آشفتهانی بمقتضای نبوت و مرث در سال
 بیستم و دوم میرزا فولاد را (که جوابه متعلی بآداب دالی
 و مراتب شذایی بود) با برخی از نفائس هندوستان
 با ایلچی توران (خصمت فرمود - و در جواب رقم پذیر
 ساخت^(۳) که سلسله مفویه را انتصاب به خاندان نبوت
 متحقق است - پاس آن لازم - اختلاف آئینی و کیش را
 سرمایه ادراش ماک ستانی نمی سازیم - و گزیده اشغالیهای
 پیشین نیز ازین داعیه باز میدارد - و چون از شاه ایران
 را با احترام یاد نکرده بود در نکوهش آن هم بازدرزهای
 هوش افزا بر نوخت *
 * بیست *

* برزگش نتوانند اهل خود *

* که نام برزگان درشتی بود *

(۲) نسخه [ج] سلسله جنبا^(۲)ان شده - (۳) نسخه [ب] ساخته *

(باب المیم) [۲۶۰] (مآثر الامرا)

میرزا بعد از ادای مراسم سفارت به هندوستان معاودت
نمود . و در رکاب پادشاهی بخدمت گذاری و نیکو پرستاری^(۲)
چهره کامیاب می انداخت . چون درین قوم جهالت و شرارت
ترکانه که اهل طینت آنها بدان سرشته اند (بعد انتساب
رسوم معاشرت و تربیت هم می باشد خصوص در امور
مذهب و ملت) که عصبیت و تشدد را حمیت دین فامند^(۳)
در سال سی و دوم هجری . سنه (۹۹۶) نهصد و بود و
شش هجری میرزا فولاد از شورش جوانی و نخوت مردانگی
ملا احمد تازی را (که از مشاییر فضلی وقت بود)
بزخم جانکاه بواپهین نفس رسانید . و خود بدارری اکبری^(۴)
بیاسا رسید *

تفصیل این اجمال آنکه (چون عرش آشیانی بر فراز
صلح کل آمده وسعت مشرب را ملای عام داده بود) هر
گروه فراوان خویش را بے الدیشه بر سرانیده . و هر یک
بآئین خود بے وسواس ایزد پرستی نموده . ملا احمد
با فرادان دانش در امامی روش استوار پا و زبان دراز
داشت . پیوسته گفتگوی سنی و شیعه بر گزارده . و از
طبیعت گرفتگی گذارش را بے هنجاری رسانیده . میرزا

(۲) نسخه [ج] بهند - (۳) نسخه [ب] او در رکاب - (۴) نسخه [ب]

غضب . (۵) نسخه [ج] بدارری اکبری *

فولاد (که در تسفن بدان نمط راه بے اعتدالي مي سپرد)
 کيفه او در دل گرفته به جان گزائي برنشست . تا آنکه
 نيم شب با يک از همسران بتاريک کوچه بکمين درآمد . و
 يک را بعنوان چارشان شاهي بطلب او روانه گردانيد . درميان
 راه قابوطلبان بد سگال بشمشير گرفتند . دست او از
 ميان ساعد قلم شد . از فراز زين بزمين افتاد . دلبران
 بيباک جدائي سر پنداشته بي کم کذاي به پيغوله در شدند .
 زهمه خنجر فولاد ^(۲) تاريخ اين سالحه است . و با چنين زخم
 کاري دست برداشته خود را بخانه حکيم حسن انداخت .
 بجمعت جوي عسس بدان در خود سر سراف گرفتند . با آن
 (که از برخه نشانهای خون حال پيدائي داشت) آنها
 نمي گريدند . عرش اشيائي خانطانان و آصف خان و شيخ
 ابوالفضل را بهررش پيش ملا فرستاد . او با دل خون چکان
 سرگذشت را باز گزارد . عرش اشيائي مهرزا فولاد را با
 همدستش از کصوت همتي مريان ساخت . و پيامي فیل بخته
 در تمام شهر لاہور گردانيد . هرچند عمدهای سلطنت در
 رهائي آن خون گرفته ها معي نمودند سودمند نيافت . ملا
 نيز بعد از سه چهار روز بحاط همتي در پيچيد . گویند
 شيخ فيضي و شيخ ابوالفضل بر تهر ملا محافظ چند

را گذاشته بودند . چون سال ۱۰۵۰ ایام اردی بهشتی بادشاهی بعزم کشمیر انقضای نمود عوام و جهلمی شهر بجهد او را برآوردند سوختند .

چون احوال ملا خالی از غرائب نیست مجمل از آن طبر رقم پذیر می کردند . اسلاف ملا فاروقی حنفی مذهب بوده اند . و پدرش قاضی تته رئیس سنده بود . در ایام مبدا عربی سیاح صالح از عراق به تته رسیده (رز) چند در قریب جوار ملا اقامت گزید . بملاقات او بر اصول مذهب امامیه آگهی یافته رغبت بدان طریقه پیدا کرد . و بر زبانها افتاد . هر چند در عنفوان شباب از رسمی دانش و پرداخته بافاده تلامذه همت می گماشت اما (چون تحصیل بعضی علوم و تحقیق برخی مقدمات علمی در آن بلده میسر نبود) در سن بیست و دو سالگی قلندرانه سفر برگزید . چون وارد مشهد مقدس گردید از خدمت مولانا افضل قاینی علم کلام و حدیث امامیه را با فنون ریاضی برگرفت . و بجانب یزد و شیراز رفته از ملا کمال الدین حسین طبیب و ملا میرزا جان کلیات قانون و شرح تحریر با حواشی گذرانید . و در قزوین بملازمت شاه طهماسب صفوی استسعاد یافت . و چون شاه اسمعیل ثانی فرمان روی ایران گردید و بتسنن شهرت یافت ملا بعراق عرب و حرمین شتافت . و بهیاره

فضلی رستم را در بالنت و استفاده نمود . پس ازان از راه دریا بدکن رسیده به خدمت قطب شاه والی گلکنده پیوست . و در سال بیست و هفتم در فتح پور سبکری بدرگاه اکبری دولت بار اندرخته بقرب و اعتبار امتیاز یافت . و بتالیف تاریخ الفی (که متضمن احوال هزار ساله اسلام باشد) مامور گردید . و از وقایع هرساله را بدقت تمام تا زمان چنگیز خان در سالک تحریر کشیده در دو جلد مرتب ساخت . چون از کشته شد بقبه احوال را آصف خان جعفر تا سال (۹۹۷) اهدا کرد ، هفت نوشته قیمیه گردانید . گویند ملا احمد آنچه از تاریخ الفی می نوشتم بخدومت پادشاه می خواند . چون بذکر خلافت خلیفه ثالث رسید در بواعث قتل و شرم آن اطذاب و بسط بکار برد . مری اشیاپی ازان طول مقال بدلال در آمده فرمود که مولوی (۲) قضیه را چرا بدور و دراز انداختی . بے محابا بحضور امرا و اکابر توران عرض کرد که این تفسیر (۳) روضة الشهدای اهل سنت و جماعت است . بکمتر ازین اکتفا نمی توان کرد . ازین قسم حرفها از در مذهب تشیع شهرت تمام داشتم . شیخ عبد القادر بدائنی در منتخب التواریخ آورده که در روزی در بازار او را دیدم . بعضی اهل عراق تعریف من کردند . گفتی

(باب المیم) [۲۶۱۵] (مآثر الاصر)

نور ترفض در جبین ایشان می نماید . گفتیم چنانچه
نور تمن در چهره شما *

* میرزا سلیمان حاکم بدخشان *

به پنج واسطه به امیر صاحب قران امیر تیمور گورگان
می رسد - این آنگاه از دیوباز به دادرسی جمع (۲) که
خود را از نسل سکندر رومی می شمردند (سمع معمری
داشتند - و از سلاطین اطراف کسه مزاحم احوال آنها
نمی شد - و بقلیل باج از آنها اکثفا می نمودند - چون
نوبت به سلطان ابوسعید گورگان رسید سلطان محمد را (که
آخرین آن طبقه است) بدست آوردند مع اولاد و اقربا بقتل
رسانید - و بدخشان متصرف شد - پس ازان (که سلطان
محمد میرزا پسر سلطان ابوسعید بصرفند غائر شده در
گذشت) امیر خسرو شاه (که بیمن تربیت او بمرتبه امارت
رسیده بود) پندیده نام سلطنت بنام میرزا بایسنقر و میرزا
محمود پسران آن مرحوم کرده بعد محول ساختن اول و
کشتن ثانی در (۹۰۵) نهصد و پنچ بهسلطنت بدخشان
برنشست - تا آنکه در (۹۱۰) نهصد و ده فردوس مکانی
گیتی ستانی (که در ماراء النهر با سلامین چوئا و اوزبک
(۳) نهصد [ب] به اوری - (۳) نهصد [ج] بقلیل - (۴) در [بهمنی نهصد]

بدخشان را *

نبرد های عظیم کرده دید که از ناسازی (رزگار نقش درستی
نمی کشیدند) دل از موطن املی برداشته با معدودے متوجه
بدخشان شد . مردم خسرو شاه بالتمام راه بیوفائی سپرده
پیش شتافتند . ناگزیر از هم به ملازمت پیوسته . پادشاه
با آن همه ^(۲) بی اعتدالی دی (که با دو عمزاده ایشان
کرده بود) (خصت خراسان داد که با قدرے اموال بدر رفت
و بدخشان را تسبیق نموده بکابل آمد *

چون در (۹۱۲) نهصد و دوازده قندهار بمحاربه از
شاه بیگ ارغون برگرفت خان میرزا پسر سلطان محمود
میرزا را (که پدر میرزا سلیمان باشد) بدخشان فرستاد . از
بعد از سرگذشت بحیار انتقال تمام دران ملک بهم رسانید .
و در سنه (۹۱۷) نهصد و هفده (خمت ارتحال ازین عالم
بر بخت . گیتی ستانی بدخشان را به شاهزاده همایون
مکرمه نمود . مدتیا ملازمان ایشان بدان خدمت اشتغال
داشتند . بعد فتح هندوستان و محاربه ^(۳) رانا سانگا نهم (جیب سنه
(۹۲۲) نهصد و سی و سه شاهزاده جهمت بندر بخت کابل و
بدخشان (خصت باقیم . تا یک سال در بدخشان معرقت پیرا
بوده یکباره شوق والد ماجد گرامی گریبان گیر وقت شد .
بی اختیار هذان تماسک از دست داده بدخشان را بحاکمان
(۲) نسخه [ج] با این همه . (۳) نسخه [ج] در محاربه *

(باب المیم) [۲۶۶] (مائرا امرا)

اویس (که میرزا سلیمان بدامادی از انتظام داشت) سپرده
بجانب هندوستان رهگرا گردید . اتفاقاً در غیبت ایشان سلطان
سعید خان (که از خوانین کاشغر است) بطلب سلطان اویس
و دیگر امرا متوجه بدخشان شد . میرزا همدال پیش او
رسیده قلعه ظفر را مستحکم ساخت . سعید خان بعد محاصره
سه ماه بے بهره بکاشغر مراجعت کرد . لیکن در همد اشتباه
گرفت که کاشغریان بدخشان را متصرف شدند . گیتی ستانی
بشاهزاده هایون تکلیف رفتن فرمود . عرض کرد که نذر
کرده ام که باختیار حرمان ملازمت هر خود نپسندم . و
امثال حکم را چاره نیست . بنابراین میرزا سلیمان را (حصت
بدخشان کرده بسلطان سعید خان نگارش یافت که با وجود
چندین حقوق مدور این امر عجب نمود . اکنون میرزا همدال
را طلبیدیم و میرزا سلیمان را فرستادیم اگر حقوق منظور
داشته بدخشان را باو (که نسبت فرزندی دارد) بدهد
بموقع خواهد بود . و آلا ما از ذمه خود ساقط کرده میراث
را بوارث سپردیم . دیگر ایشان دانند . میرزا سلیمان
پیش ازان (که بکابل رسد) بدخشان از آسیب بدالدیشان^(۲)
مصئون بوده محل امن و امان شده بود . میرزا تمام آلوالی
را در حیطه اقتدار خود آورده کامردا باستقلال گشت . و

بعد استیلاي شیرخان در هندوستان (که میرزا کامران خطبه
و سکه کابل بنام خود کرد) بمیرزا پیغام فرستاد که در
بدخشان نیز خطبه و سکه ادا باشد . میرزا از قبول سر باز زده
بلشکر کشي انجامید . پس از تلافي میرزا در خود ضعف
مشاهده کرده بدر آشتي زد . و ناچار خطبه و سکه بنام
او ساخت . میرزا کامران بعضی محال بدخشان جدا کرده
بمردم خود سپرده مراجعت نمود . میرزا نقض عهد کرده
این محالات را متصرف شد . میرزا کامران دیگر بار لشکر بدان
موجب بوده در حدود اندراب جنگ واقع شد . شکست
بر میرزا سلیمان افتاده بقلعه ظفر متحصن گردید . و از
طول محاصره و بیوفائی مردم خود ملول گشته ناچار و
بے اختیار برآمده میرزا کامران را دید . او میرزا را با
پسرش میرزا ابوالیم مقید ساخته بکابل آورد . جمعه هفدهم

ماه جمادی الثاني تاریخ این واقعه یافته اند .^(۲)

چون بیست و پنجم جمادی الآخر سنه (۹۵۲) نصد^(۳)
و پنجاه و دو ماهیون پادشاه از عرق معارفت نموده قلعه
فندهار از میرزا اسکری جبراً و ثرواً بر گرفت . و آمد آمد
بکابل شهرت یافت . میرزا کامران در فکر استخلاص میرزا

(۲) یعنی اصل جبل که (۹۳۸) هجری میشود . (۳) در نسخه [اوج]

لفظ [سنه] نیست .

شد که شاید رفته بکار آید - درین ضمن جمعی از هواخواهان
میرزا اتفاق کرده قلعه ظفر گرفته و کسان میرزا کامران را
مقید ساخته پیغام نمودند که اگر میرزا سلیمان را را گذارند
این ملک سپرده خواهد شد - و آلا مردم شما را بقتل
رسانیده ملک بارزیک می سپاریم - علاوه تدبیر سابق گشته
میرزا را با میرزا ابراهیم دلاسا داده رخصت بدخشان نمود -
و هنوز مسافت طی نشده بود که ازین رخصت بدشمن
گشته کس بطلب فرستاد - میرزا معذرت نوشته بهرعت
متوجه بدخشان شد - چون جنت آشیانی کابل را به جنگ
از میرزا کامران برگرفت میرزا سلیمان در مخالفت زده
خطبه بنام خود ساخت - جنت آشیانی در سنه (۹۵۳)
نهمصد و پنجاه و سه عنان عزیمت بصوب بدخشان منعطف
فرمود - میرزا کاب مقاومت نیاروده اداره دشت هریمت
گشت - و آن ملک بالتمام در تصرف پادشاهی امده
قلعه ظفر مستقر دولت شد - تا آنکه میرزا کامران (که
هسته فرار نموده بود) کابل را خالی دیده بهرعت رسیده
متصرف گردید - ناگزیر جنت آشیانی میرزا سلیمان را طلب
داشتند مجدداً آن ولایت بدو سپرد - و پس ازان (که
جنت آشیانی بهریمت هندوستان عبور نیلاب کرد) میرزا
بعضی محال فریب را هم بتصرف در آورد - و بعد از ارتحال

آن پادشاه بدر وقاحت زده با اتفاق میوزا ابراهیم و کوچ
خود خرم بیگم مشهور برای نعمت (که مدار مهمات برود
بود) بر سر کابل آمده محاصره کرد *

چون منعم خان از فرار واقع بمحافظت قلعه و شهر
پرداخت بستوه آمده ناچار بصلح گزیده رضی شده برگشت.
و در (۹۶۷) نصد و شصت و هفت فوج فراهم آورده متوجه
بلخ شد . هرچند خیراندیشان دور بین ظاهر کردند که باین
مردم مقابله با پیر محمد خان (که چندین سلاطین نژادان
با خود دارد . و هجوم ارزبکیه بمرتبه اتم) از حساب
دور است . چه مبارزان کارا که در صورت مقابله فوج
قلیل با کثیر تجویز کرده اند که در اشکر کم سردار بسیار
باشند . درینجا دو سردار پیش نیست . یکم شمار دیگر
میوزا ابراهیم . باین حواری ملتفت نشده بمحاربه در آورد .
چون دید کار پیشرفت نمی شود بدخشان رویه روانه شد .
بمیوزا ابراهیم (که گرم کارزار بود) گفتند چه وقت تلاش
است . پدر شما برآمده رنست . گفت برآمدن دشوار
است . همین جا جنگ کنیم تا چه پیش آید . محمد
قلی خان شغالی درشتی کرد که مقرر پاهیان است که
هرگاه پاهیان از غنیمت بعد کمان جدا شود دیگر بدست
آمدن در دشوار . لاج میوزا بعد معوبت برآمده با

معدود پیاده پا چار ضرب زده بموضع رسید - مردم آنجا
 شاخته مقید نزد پیر محمد خان بودند - او چند روز نگاه
 داشته بقتل آورد - میرزا سلیمان کو نخل امید پدر (۲) نارنج
 پیخته است (پیش ازین واقعه میرزا ابراهیم قصیده گفته
 که مطلع اش این است *
 * بیت *

* رفتم بخاک حسرت چون لاله داغ بر دل *

* آرم بحشر بیرون با داغ دل سر از گل *

و یکی از فضلا این رباعی گفته *
 * رباعی *

* ای لعل بدخشان ز بدخشان رفتی *

* از سایه خورشید بدخشان رفتی *

* در دهر چو خاتم سلیمان بودی *

* افسوس که از دست سلیمان رفتی (۳) *

چون در حال هشتم اکبری بمخفی درخواست میرزا
 محمد حکیم (که مادرش بدست شاه ابوالمعالی ناسخ شناس
 کشته شده) میرزا سلیمان باتفاق زوجة خود بکابل در آمد
 و ابوالمعالی را به انتقام بخلق کشید و مبیعة خود را
 به ازدواج میرزا محمد حکیم در آورد در حصه ملک
 کابل بمردم خود تقسیم کرد - و امید علی را (که از
 اعیان امرای بدخشان بود) بوکالت میرزا محمد حکیم تعیین
 (۲) یعنی [سنه نهصد و شصت و هفت] (۳) در [بعضی نسخه] از شهر سلیمان *

نمود و خود بددخشان شتافت . چون میرزا محمد حکیم از تسلط بددخشیان بمقتوه آمد آنها را از کابل برآورده ملک را بمردم خود سپرد . میرزا سلیمان بتدارک این حرکت در (۹۷۱) نهمصد و هفتاد و یک روانه کابل شد . میرزا محمد حکیم باستماع این خبر شهر را به باقی قافشال و معصوم کوکه سپرده بر آمد . و از نیلاب گذشته ملتجی کومک بعرش آشیانی شد . میرزا سلیمان از برآمدن میرزا آگهی یافته جلودیز تعاقب شده معلوم کرد که میرزا رفته است . برگشته جلال آباد را مانصرف شده بمحاصره کابل پرداخت . چون شنید [که میرزا محمد حکیم با پیر محمد خان و غیره اتکه خیل امرای پنجاب (که بامر عرش آشیانی بکومک مامور شده اند) قریب رسیده] بددخشان برگشت . و باز در (۹۷۳) نهمصد و هفتاد و سه عزم کابل از امرای اکبری حالی یافته با حرم بیگم متوجه گردید . حکیم میرزا شهر را استحکام داده بغوربند شتافت . میرزا سلیمان تدبیریه چند بکار برد . نزدیک بود که میدان مقصود بدام افتد . میرزا محمد حکیم آگاه شده راه هندوستان گرفت . ناچار میرزا کابل را محاصره کرد . آخر سعی بجائی نرسید . بمحض پیشکش اکتفا کرده بددخشان مراجعت نمود .

(۲) نسخه [ب] معلوم گردید . (۳) در نسخه [ب] [الف] [سه] [نه] است .

(باب المیم) (۲۷۴) (مؤثر الامرا)

(۲) اسبابی (که لائق چنان مهمان باشد) ارسال داشت - میرزا

(که حاصل چند ساله بدخشان را دفعه مشاهده نمود)

طرب آمود گردید *

چون بحواشی دار الخلافه رسید نوئیزان دارا شکوه و

ایمان مملکت جوق جوق آراسته پذیره شدند - و چون سه

کردهی دار الخلافه منزل کرد عموش آشیانی از بزرگ منشی

باستقبال سوار شده آن مصر جامع را آئین بستند - و از در

دولتخانه تا سر منزل فیلان کوه تمثال را بسلاسل طلا و نقره

و پوششهای زرین آراسته در ریه داشته و در میان هر در زنجیر

فیل یک قلاده چیتة بجواهر و جل نفیس پرکار بر گردون

مزین بمقرلاط و گاران با زرین افسارها نظرفریب تماشاگران

ساختند - پادشاه از اسب فرود آمده معانقه فرمود - جشنها ترتیب

یافت - و در مهمان نوازی و خاطر جوئی دقیقه فرد گذاشت

نشد - و بخانجهان صوبه دار پنجاب حکم رفت که بهمراهی

میرزا تهیه یورش بدخشان نماید - اتفاقاً در همین سال منعم

خان خانخانان صوبه دار بنگاله رخت هستی برنست - بمیرزا

تکلیف حکومت آن دیار بمیان آمد - از وطن دوستی بدان

ولایت وسیع نپرداخت - ناگزیر خانجهان بصوبه داری بنگاله تعیین

شد - میرزا دانست که در کمک تاخیر است - رخصت سفر

(۲) نسخه [۱] اسبابی - (۳) نسخه [ج] وسیع معمر و نپرداخت *

حجاز گرفت که شاید ازان راه بدخشان شتافته کارے بگوریزی
 سرانجام دهد . چنانچه ازان قدسی مطاف بعراق معجم نزد
 شاه اسمعیل ثانی رفت . او احترام نموده جمعی بکرمک همراه
 کرد . بهرات رسیده بود که بیمانه زندگی شاه پر شد . مایوس
 بقندهار آمد و بمظفر حسین میرزا خویشی کرد . و چون کارے
 بر نیامد بکابل بمیرزا محمد حکیم پیوست . می خواست بنواح
 پنجاب آمده شورش افزاید . میرزا ازین اراده او را بازداشته
 باتفاق صحت بدخشان (۱) آورد . میرزا شاهرخ معتد پیکار
 گشته باندک زد و خورد برخه بدخشیان راه بیوفائی سپرده
 بمیرزا پیوستند . میرزا شاهرخ از دیگران نیز متوهم شده بکولاب
 رفت . و آخر باشتی گرائیده از طالقان تا هندوکوه (۲) که در
 (قطاع میرزا ابراهیم بود) بمیرزا سلیمان قرار گرفت . زمانه
 باتفاق و دوستی می گذرانیدند و گاه بتحریک فتنه اندوزان
 نفاق در میان می آمد . تا والد میرزا شاهرخ زنده بود
 مقدمات رنجش زود اصلاح پذیرفته . پس از واقعه خانم
 میرزا شاهرخ بخویشتن بیخی افتاد . (۳) میرزا سلیمان پیش
 عبدالله خان اوزبک والی تروان رفت که به امداد او کامیاب
 خواش گردد . چون او بهمم تاشکند رفته بود باسکندر خان
 پدرش صحبت میرزا در گرفت . لیکن پس ازان (که معلوم

(باب المیم) [۲۷۶] (مآثر الامراء)

(۲) کرد که عبدالله خان بر سر غدر اسماعیل (بهوشت برآمد .
چون بنواح بدخشان (سید میرزا شاهرخ بنیادشگری پیش
آمده خواست همان تقسیم ولایت بمیان آرد . میرزا به کشم
اکتفا کرده نشست . عبدالله خان بے اتفاقی میرزایان و
خلل آن دیار شنیده در سنه (۹۹۲) نهصد و نود و دو
به بدخشان آمد . میرزایان ملک از دست داده بے جنگ
برآمدند . میرزا شاهرخ (وانه هند گردید . و میرزا (چون
ندامت سابق عائد حال داشت) برفتن هندوستان راضی
نشد . میرزا محمد حکیم چند ده در لمعانات بهجهت
خرج مقرر نموده بدان ناحیه گسیل کرد . پس از چند
جمع همراه داده بدخشان فرستاد . باز شکست خورده
مراجعت نمود . چون میرزا محمد حکیم در گذشت ناچار میرزا
عازم هندوستان شد . کنور مانسنگه صوبه دار کابل بدرقه شده
تا پیشاور رسانید . در آخر سال سی و یکم قریب دار الخلافه
رسید . شاهزاده سلطان مراد پذیره گشته بملازمت عرش اشیانی
آرد . و بمنصب پنجزاری اختصاص گرفته باعزاز و آسودگی
می گذرانید . در سنه (۹۹۷) نهصد و نود و هفت رفت
(که پادشاه بسیر کشمیر متوجه شدند) میرزا را بذابور
کبیر سن (که بهفتاد و هفت رسیده . و بخشی تاریخ ولادت
(۲) نسخه [ب - ج] معلوم گردید .

ادست (در لاهور گذاشتند - در همان ایام زندگی بسپرد -
در مردانگی و رزم شناسی یگانه روزگار بود *

محب علی خان رهناسی

از امرای چهار هزاری اکبر شاهی ست - به پردلی و
قهور متصف و به سپه کشی و سپه داری نامور بود - چون
مدتها حکومت رهناس داشت برهناسی شهرت گرفت - آن
قلعه ایست در صوبه بهار از قلاع والا ارتفاع هندوستان - از
بدائع منافع آفریدگار - مصلون از دهم اختلال - فراز کوه
آسمان سای دشوار گذار - دور آن چهارده کوه و عرض و
طول آن زیاده بر پنج کرده است - و از زمین هموار تا سطح
آن قلعه یک کرده بیشتر ارتفاع باشد - و بران کشت و کار
می شود - و فرادان چشمه بر جرشد - و غریب تر آنکه
بالای قلعه با آن بلندی هرجا سه چهار گز برکنند آب
شیرین یدیدند - از مباحثی بذای این قلعه هیچ فردی
از فرمانروایان بران استیلا نیافته - در نوبت حکومت راجه
چنتامن برهمن در سال (۹۴۵) نهصد و چهل و پنج
(چون ولایت بنگاله بجنمت اشیانی مفتوح شد) شیر شاه
سور با سائر افغانان و خلاصه خزینه بنگاله را گرفته از راه
جهازکنند بحدرد رهناس آمد - و راجه احسانهای قدیم

را داد طرح یکجہتی انداخت . و التماس نمود کہ
 امروز مرا کار افتاده است می خواهم کہ مردمی بجا آری
 و اہل و عیال مرا و ہمراہان مرا بقلعہ جادہی . و مرا
 رہین احسان خود سازی . بصد زبان چابلوسی و نیرنگ سازی
 راجہ سادہ لوح بفریب آن شعبدہ باز قبول کرد . این بیگانہ
 ملک آشنا ششصد دہلی سرانجام داد . و در ہر دہلی
 دو جوان مسلح را در آرد . و در اطراف دہلی کنیزان را
 گماشت . و باین حیلہ سپاہی را در آردہ قلعہ را گرفت
 و عیال خود و سپاہ را دران گذاشتہ دست فتنہ دراز کرد
 و راہ بنگاہ مسدود ساخت . و ازان باز بدست فتح خان
 پتہی (کہ از سرداران بزرگ او و پسرش سلیم شاہ بودہ)
 افتاد . و بہ پشت گرمی آن قلعہ با سلیمان خان کرانی (کہ
 حکومت بنگالہ یافتہ بود) دم مہاہمت و مذاہمت میزد . و
 پس از چندے جنید کرانی بتصرف آردہ بسید محمد
 نام از معتمدان خود سپرد . چون کارش سپری شد آن
 سید چند گاہ باندیشہ حراست آن اہتمام می نمود . لیکن
 از فقدان استظار شایستہ با خویشتن برسگالید کہ بذریعہ
 یکی از معتمدان بارگاہ سلطنت بدست آویز پیشکش این قلعہ
 خود را از منتسبن این دولت گرداند . درین اثنا مظفر

خان با عساکر موبد بهار در بتسخير نهاد . در بمقتضای
جنسيت بشهباز خان کذبو (که دران هنگام راجه گچپتي را
بانواع مالش پامال آدارگي ساخته بعرش سوي رام را در
قلعه شيرگذه محصور داشت) ملتجي گرديد . و دی گرم و
گيرا شتافته در سال بيست و یکم سنه (۹۸۴) نهصد و
هشتاد و چهار قلعه را بدست آورد . و در همين سال
بموجب حکم حراست آنجا را بدعبد علي خان باز گذاشته
خود زانده حضور گرديد . ازان آزان سالها مال آن ناحيه
بکار داني و داد دهی آن امير معامه فهم شجاع منتظم بود .
و همواره با جمعيت شايسته کوهي بنگاله بود . و در برگندن
خار و بن فساد آن ديار معامی جمیاء بتقدیم مي رسانيد .
و بسروش حبيب علي خان (که جوان مردانه بود) بنيايت
بدر بنظم رهاس و آن حوالي مي برداخت . چون بيشتري
تولد ازان موبد بهار بخدمتگذار مي بنگاله شتافتند يوسف متي
نام در سال سي ام افغانه چند فراهم آورده دست بتاراج
برگشود . حبيب علي از شورش جواني بعروش آمده ساز
بيکار نا کرده نبرد آرا شد . و کارنامه دليري و دلادري بها
آورده نقد زندگي در باخت . محب علي خان از بن خبر
جانگه کايوه شد . و هر چند بديتايي نمود امراي بنگاله
نگذاشتند . چون شاه قلي خان محرم لازم حضور بود تنبيه

آن فرامایه را متعهد گشته در کمتر فرصتی گرد آن شورش
 فرو نشست . و چون در سال سی و یکم بحکومت هرموبه
 در امیر عمده نامزد گردید که اگر یکی بدرگاه آید یا زنجور
 شود دیگری بکار او پردازد بنگاله بنام وزیر خان باتفاق
 محب علی خان قرار یافت . و چون در سال سی و سیوم
 صوبه بهار باقطاع راجه بهکومت داس مقرر شد جاکیر او نیز
 بکچراوه تنخواه گشت . و ملتان در قیولش خیال کرده
 منشور طلب بنام او رقم یافت . و آغاز سال سی و چهارم
 باستان بوس رسیده کام دل برگرفت . و بانواع عاطفت
 و عزت شادمانی اندوخت . و در نخستین فہضت کشمیر
 (که در همین سال مطابق (۹۹۷) نصد و نود و
 هفت واقع شد . ملتزم رکاب بود . دران شهر مزاج عنصری
 او از چیز اعتدال انحراف نمود . و وقت مراجعت نزدیک
 کوه سلیمان او را واپسین سفر پیش آمد . یک روز پیشتر
 عرش آشیانی بمنزلش رفته پرسش نمود . گویند دران حالت
 (که جان می سپرد و از دیر سخن باز گرفته بود) یکم
 گفت لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بگوئید . پاسخ داد که هنگام لَا إِلَهَ كَفْتَن
 نیست . وقت آنست که همگی دل به الله پردازد *

* میر ابوقواب گجراتی *

از سادات سلامی شیراز است . حدش میرعلما بیست الدین

سر الله (که از راه الله نیز گویند . و مشهور بود بعید^(۲))
شاه میر (در علوم مکتبیه بهر فرادان داشت . و با امیر
صدرالدین شیرازی همدرس بود . در زمان سلطان قطب الدین
نیر سلطان احمد (که احمد اذان بنام از اساس یافته) دارد
گجرات گشت . و بعد چندت بوطن مالوف معارفت نمود .
و بار دیگر در شورش شاه اسمعیل مغوی بعهد حکومت سلطان
محمود بیکره با فرزند خود میر کمال الدین (که پدر میر
ابو تراب باشد) بدان ده^(۳) آمده در جانیانیر محمد آباد
(که قدیم دار الخلافه سلاطین آنجا ست) خدمت اقامت
انداخت . و در افاضه و افاده بر روی طلبه مفتوح ساخت
و کتب مفیده در رشته^(۴) تالیف کشید . و فرزندان ارجمند
گذاشت . آشد ایشان میر کمال الدین است که بکمالات^(۴)
موری و معنوی بهره مند بود . چون روزگارش به نیکبختی و
ستوده کرب سوری شد بزرگترین برادران و بنی امام میر
ابو تراب ماند . و جمیع این عادات بصله مغریه ارادت
دارند (که چراغ آن خانواده مخدوم شیخ احمد کهنه^(۴))
و اینها را سلامی ازان گویند که غالباً یکی از اجداد ایشان

---

(۲) نسخه [ج] و مشهور بود که مهد شاه الخ . (۳) نسخه [ج] برشته

(۴) در نسخه [ب] کاف نیست .

(باب المیم) [۲۸۲] { مآثر الامراء }
 از (رمة مقدسة حضرت (سالم) پناه ^(۲) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
 سَلَّمَ آراز جواب سلام شنیده بود *

بالجمله مير ابوتراب برشادت و کار داني دران ولايت
 اعتبار بهم رسانيد - سآله (که رايات اکبري بران مملکت
 ظلال افکن گرديد) مير (که عمده اصحاب مشورت آن ديار
 بود) پيش از ساير امرای گجرات متوجه درگاه پادشاهي
 شد . و در منزل جوتانه خواجه محمد هردي و خان عالم
 پذيره گشته مير را بعزت و احترام آردند . و بزمين بوس
 عقبه خلافت سربلندي يافت - چون پيش از نزول رايات
 پادشاهي ببلده احمد آباد حکم شد که هريک از امرای
 گجرات (که در موکب شاهي فراهم آمده اند) ضامن دهد
 تا در مراسم حزم و درر انديشي فتور نرفته باشد اعتماد
 خان (که تسلط تمام دران ديار يافته بود) غير از طبقه
 هميشه همه را کفيل گرديد - و ضامنيت اعتماد خان را مير
 ابوتراب تعهد نمود - پس ازان (که قريب نصف آن مملکت
 به اعتماد خان ^(۳) و ديگر امرای آنجا تفويض يافته موکب
 پادشاهي بسيرد (ياي شور بصبوب بنذر کنبايت نهضت نمود) ^(۴)
 اختيار الملک گجراتي از کوتاه انديشي و شورش طلبي از

(۲) در نسخه [۱ - ج] لفظ [پناه] نيست - (۳) نسخه [ب] اعلقاد خان
 (۴) نسخه [ج] کنبايت و نسخه [ب] کنبايت .

احمد آباد راه گریز پیش گرفت - اعتماد خان و جمعی (که با او پیمان یکتا دستی داشتند) در مقام رفتن بودند که میر ابو تراب خود را رسانیده بحرف و حکایت گرفت - نزدیک بود که او را نیز مقید ساخته همراه ببرند که درین اثنا شهباز خان از پیش پادشاه رسید - و اندیشۀ تباہ آنها از قوۀ بفعل نیامد - و جوهر عقیدت میر بتازگی فروغ دیگر بخشیده مورد عواطف پادشاهی گشت - و ازان وقت همواره مورد عنایات

سلطانی بود *

(۲)

در سال بیست و دوم سنه (۹۸۹) نهند و مشتاد و نه بوالا منصب فائله سالاری حاج اختصاص یافت - و پنج لک رپیہ نقد و ده هزار خلعت بمیر حواله شد که بدیده دربی خود ارباب استحقاق آن بقاع شریفه را بقدری شایسته ازین مواید انضال بهره در گرداند - در سال بیست و چهارم آگهی رسید که آن سفرگزین بادیه حجاز خدمت مامورہ بتقدیم رسانیده نقش پای جذاب نبوی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) الزاکیۃ همراه آورده - چنان برگوید که این خدمت آنست که سید جلال بخاری در زمان فیروز شاه بدہلی آورد - عرش اشیانی فرمود که میر بچار کورہی دارالخلاۃ آگرہ با قائلہ توفیق گیرند - و حسب الامر کار فرمایان بارگاہ

(۲) نسط [ب] مناسبت (۲) - نسط [ب - ج] سنہ نهند و مشتاد و موہ

سلطنت نزهتگاه برآراستند - پس ازان پادشاه با نوئیدان عظام
و دانشوران کرام پذیره شده قدمی چند آن پارچه سنگ را
(که عزیزتر از جان بود) بر دوش نهاده خرامش نمود - و
بترتیب منزلت اعیان دولت بر تارک ادب گرفته بشهر
آوردند - و بشاره پادشاهی بخانه میرو برگذاشتند - خیر الاقدام
(۲)
تاریخ آنست *

از مطای فیض اخبار متتبعان اقوال و احوال چنین
تقریر نمایند که دران آردان زبان زد خاص و عام و شائع
ادانی و افامی گردیده بود که پادشاه وقت دعوی نبوت
دارد و مدعی رسالت است - و دین محمدی را (که تا
انقرض عالم از تطرق حدثان مصنون است) ناستوده
میداند - و در استخفاف آن میکوشد - معاذ الله - بنا برین
بافتضای مصالحت وقت برسم پوزبند خلایق این بزرگداشت
و اکرام بتکلف و ساختگی بجا آورد - چنانچه کلام شیخ
علامی درین مقام موبد همین معنی سمع که هر چند
حضرت شاهنشاهی می دانست که امله ندارد و میرفیان
دیده در ناسرگی را نمودند اما از وفور پرده داری همان
انتساب سترگ را پاس داشته حق گذار تبجیل آمد - و از
فرغ شناسائی و آرم درستی و قدر دانی و فراخی حوصله
(۳) یعنی سه نصد و هشتاد و هفت *

بالدیشه آن (که) آبروی این سید ساده لوح بخاک نادانی ریخته نیاید . و شناسندگان شوخ طبع ابریز خنده نگردند)
چنین احترام بزرگ بجا آمد . و بنقد کاسه خیال کوتاه اندیشان
درزگار خاک آمود گشت . و بسیاری بدگوهر (که از تباہ سرشتی
پیغاره بیدینی زده در کوی خجالت فروشد . انتهی *)

و در سال بیست و نهم [چون ایالت گجرات باعتماد خان
(که سالها حاکم آنجا بود . و طریق آبادی آن ناحیه بهتر
از دیگران می دانست) قرار یافت] میر ابو تراب بامیزی آن
موضع اختصاص یافته با در برادرزاده خود میر محب الله
و میر شرف الدین تعیین آن دیار گردید . و تا سنه (۱۰۰۵)
وزار پنج محرمی چرخ زندگی (دشمن دشت . در احمد آباد
مدفون است . پسرش میر گدائی در منصب داران ابروی
انسلک داشته . و در لباس نوکری مراعات شیوه میادت و
مشیخت از دست نمیداد *

• میر شریف آملی •

(۲)
محاسن عملی داشت . و کتب درسیه متداوله در
(۳)
ایران دیار گذرانید . تصوف و حقائق بسیار در زنده و الحاد و
زندگی را بدان خلط داده دعوی همه درست میکرد . و همه را
الله می گفت . چون در زمان عرش اشیانی وارد هندوستان

(۲) نسخه [ب . ج] علمی - (۳) در نسخه [ج] حرف [وار] هست .

(باب المیم) [۲۸۶] (مأثر الامرا)

گردید صلح کل و وسعت مشرب را (۲) (روز بازار دید - مزاج پادشاه وقت مصروف آنکه سلطنت ظلال (بوبیت است - فیض را خاصه گروه نباید داشت - بل خلأق مختلف المشارب متلون الاحوال را ازان بهره مند باید ساخت - دگرگونگی کیش خلل انداز آن نباشد - میر برهنمونوی شوق و قائد تمذا به تقبیل پیشگاه خلافت مقصود یاب گشته بتجویر منصب و جاگیر مطرح انظار عوطف سلطانی شد - در دبستان موبدی آورده که میر در منزل دیبالپور بملازمت عرش آشیانی (سید - و علانیه از طرف محمود بما خوانی با علما بحث کرده الزامها داد - چون با حکما در افتاد پیش پا خورد - عاطفت عامه اکبری نظر عنایت از نیز برنگرفته متفقد احوالش گردید - و ازین منزل دیبالپور ظاهر می شود که همان مقامات دیبالپور مالوه است که در سال بیست و دوم سنه (۹۸۴) نهصد و هشتاد و چهار هجری بجهت مصالح مملکی روزه چند آن سرزمین مخیم عساکر پادشاهی بود *

هرچند در اکبرنامه تاریخ ملازمت میر بنظر مولف این اوراق نرسیده اما تاریخ تفویض خدمات بمیر مثبت است - اما تدابیر بین دارد بدانچه سکندر بیگ منشی (۲) نسخه [ج] زور بازار - (۳) نسخه [ب ج] مریدی *

در عالم آرای عباسی نوشته است که چون در سنه (۱۰۰۲) هزار و دوم هجری سال هفتم جلوس شاه عباس ماضی ارباب تنجیم اتفاق کردند که آثار قران کواکب علوی و سفلی بر افشا و انعدام شخصی بلند مرتبه از سلاطین روزگار دلالت دارد - و آن بظن غالب محتمل ایران زمین است - زاپچه طالع شاهی (که استخراج نمودند) تربیع نخستین در خانه طالع واقع شده - لهذا مولانا جلال الدین محمد منجم تبریزی (که در آن فن سرآمد وقت بود) در دفع آن تدبیر برانگیخت که در دو سه روز (که معظم تاثیر قران است) شاه خود را از فرمانروائی خلع نموده واجب القتل را بسلطنت بر دارد - و در آن مدت جمیع شریف و وضع مطیع حکم او باشند که تا صدق امر پادشاهی از او بفعل آید - و بعد از سه روز او را رهگرایی فدا سازند - همگنان این رای را مائب شمرده قریء اختیار بنام یوسف ترکش دوز افتاد (که از زمره ملاحده و اتباع درویش خسرو قزلبی بود - و در شیوه العاد از رفقا با پیشترک می نهاد -) شاه خود را از فرمانروائی خلع نموده تاج شاهی بر سرش نهاد - و در رکوب و نزل امرا و مقربان بآئین مقرر در ملازمتش کم خدمت بسته مراسم اطاعت بها می آوردند - آن ملحد

* سلطنت گر همه یکروزه بود مغنم است *

سه روز را بفراموش گذرافیده از لباس مستعار حیات عریان
گردید - و پس ازین درین سال بر هرکه مظنه الحاد بود
بقتل رسید - درویش خسرو (که نیاگانش بکسب چاه کنی
اشتغال داشتند و او بکسوت قلندری در آمده با جماعت
نقطویان آمیزش کرده سرغند آنها گشت) با آن (که از
نهایت احتیاط حرفه بیجا . که از نشنیده بود) بمحض
اشتہار فطرت بحاق آویختند - و میر سید احمد کاشی
را (که بسیار ازین ضلالت پڑوهان بدو گردیده بودند) شاه
خود بشمشیر دوچاره عدل نمود - از کتب او (ساله ها در علم
نقطه برآمد - و منشورے) (که شیخ ابوالفضل از جانب
عرش آشیانی بذاام او انشا نموده بود) دران رسائل ظاهر
شد - و میر شریف آملی (که شاعر تازه گوی شیوین کلام
است و از اکابر این طائفه بود) از مشاهدہ این واقعه از
استرآباد فرار نموده روانه هند گردید - انتهى *

(۲)
بر متفحصان کلام ظاهر است که این اختلاف تاریخ (که

در صدر گذشت) صورت تطابق بهیچ وجه ندارد - مگر درایم
عالم آرا محمول بر مسامحه داشته شود - آمدن میر بہذ پیش
از ملحد کشی ایران باشد و انتساب شاعری بدو در نسخه

دیگر دیده نشد و شعری از وی بگوش نذرده - بالجملة نقش خدمت میرنذر درگاه اکبری درست نشسته هر روز بقرب و اعتبار اختصاص می یافت - چون در سال سی ام سنه (۹۹۳) نصد و نود و سه میرزا محمد حکیم برادر علائی عرش آشیانی (که بدوزبانی کابل سر خود سری می اثرشت) باجل طبیعی درگذشت و آن ولایت ضمیمه ممالک محروسه گشت میر به منصب امینی و مدارت آن صوبه حربلندی یافت - و در سال سی و ششم دستوری بنگ و بهار شد و بهار خدمت آنجا بلند پایگی گرفت - خیلگی و امیلی و مدارت و قضا - و در سال چهل و سیوم احمدی باقطاع میر قرار گرفت - و موهان (که برگنه ایست متصل لکنؤ) تیدول مقرری او بود - در محاسرا اسر خاندیس از (۲) محال جاگیر برکاب پادشاهی شتافته مورد تحسین شد - گویند آخرها بدایه سه هزاره برآمده بود که کارکنان قضا طومار املاش بدست اجل سپردند - و در فصبه موهان مدفون گشت (۴) - گویند دفتر و سر رشته کاغذ در سرکارش نبود - نام حواری پادشاه ملازم خود را فرس کرده نگاه میداشت - و شش ماهه علیه هر کس در خارطه نموده بخانه او میفرستاد

مخفی مانند که نقطویه (که املا و معدودیه نیز نامند)

(۲) نقطه [ج] در محاسرا اسیر از محال - (۳) نقطه [ج] گشته

تابع و پیرو محمود نامی بساخوانی اند - و بساخوان
 دیه ست از گیلان - ار در سنه (۸۰۰) هشتصد هجری
 ظهور نموده - عالم و متورع بود - او را رسائل و نسخ است -
 گویند چون جهد کاملتر شد ازان محمود سر برزد - یَبْعَثُكَ
 مَقَامًا مَّحْمُودًا ازان آگهی دهد - و او از نقطه خاک مراد
 هارد و مبدأ ازل داند - و ایجاد دیگر عناصر از برشمارد -
 و افلاک را بیرون از عناصر نگهدارد - و بتجرد نفس ناطقه
 نگراید - و بر رجعت و تذاسخ قائل باشد - و این طائفه مجرد
 را واحد و متاهل را امین خوانند - و سلام ایشان اَللّٰهُ اَللّٰهُ
 بود - و محمود خود را شخص واحد نامد و مهدی موعود
 داند - و گوید دین محمد منسوخ شد - دین محمود است
 در ممالک ایران این قوم بسیاری بهم رسیده بودند - چون
 شاه عباس ماضی صفوی اکثری ازین شرنمه ضالّه را بقتل
 آورد و در هر شهر بهر که گمان این اعتقاد بود بخاک
 هلاک انهدند بیشتره جلای رطن گزیده باطراف و جوانب
 منتشر شدند - و کمتره (که دل نهان توطن بودند) در
 اخفا و استتار کوشیدند *

* مهر مرتضی سبزواری *

از سادات آن دیار و از امرای دکن است - ابتدا ملازم

عادل شاه مرزبان بهابور بود - حسب الطلب مرتضى نظام
 شاه باحمدنگر آمده سرلشکر برار گردید - و چون وکالت
 نظام شاه بشاه قاي ملايت خان چرخس باز گردید میده
 مرتضى امير الامرا گشته بتخریب ملک عادل شاهيه مامور
 شد - و دران تاخمت و باخت نام بهشجاعت و مردانگي
 برآورد - و پس ازان (که نظام شاه بهودا مزاجي گوشه نشين
 گشت و آموزش بنامه نوبسي قرار یافت) ملايت خان در
 امور سلطنت استيلاي تمام گرفت - ميان او و مير غبار
 خصومت برخاست - ملايت خان در برانداختن قيوداران
 برار شد - مير باتفاق خداوند خان حبشي و جمشيد خان
 شيرازي و ديگر جاگيرداران برار در سنه (۹۹۲) نهد و
 نود و در بتورک تمام بنواح احمدنگر شتافته معسکر ساخت -
 ملايت خان بهمرتضى نظام شاه قسمه ديگر دانموده در رکاب
 شاهزاده پيران حسين بکارزار پرداخت - ناگاه هزيمت برلشکر
 برار افتاد - مير فرار از مال و اسباب از دمت داده ياري
 بودن آن ديار هم نماند - با همراهيان رجوع بعرش اشثاني
 آرد - و پس از ملازمت بمنصب وزاري و جاگير آباد
 مراوازي يافت - و در برورش دکن بهمراهي شاهزاده سلطان
 مراد مصدر ترددات گشت - و چون از احمدنگر بمصالحه
 و اشثي مراجعت شد شاهزاده مجلس کنکاش منعقد ساخت -

بسیارے از امرای عظیم الشان از نگاہداری ولایت مفتوحہ سر باز زدند - محمد صادق پاسبانی سرحد بر ذمہ خود گرفتہ در مہر اقامت گزید - و میر مرتضیٰ فغان آبادی ملک گشتہ در ایالچپور استقرار گرفت - و بذاتہ قربہ بنگاہ قلعہ کلہیل [کہ ازان گزین تر درے در ہزار فباشد و ہموارہ فشیمن گاہ مرزبانان این ولایت بودہ و در کوزہی ایالچپور است و ازان باز (کہ این دیار بر قلمرو پادشاہی افزود) سران پناہ دست چیرگی بران نیافتند] بافسونسرائی خود برگرفت - و بحسن تدبیر لختہ داستان بیم و امید برخواند - وجیہ الدین و بسواس رای خراسان از کم آذوقی پذیرفتہ در سال چہل و سوم سنہ (۱۰۰۷) ہزار و ہفت کلید قلعہ سپردند - و مقصب و اقطاع یافتہ بہ پرستاری در آمدند - پس ازان میر در فتح قلعہ احمد فکر در رکاب شہزادہ سلطان دانیال خدمت شایستہ بتقدیم رسانید - و بعد از کشایش آن حصار در برہانپور بہ لازمہ عرش آشیانی سعادت اندوخت - و در پاداش نیکو پرستاری باضافہ منصب و مرحمت علم و فقارہ و تنخواہ آباد جاگیر کام دل برگرفت *

* معصوم خان کابلی *

از سادات تربت خراسان اسمی - ہمیش میرزا عزیز در جمعی جنبہ آشیانی بہرتبہ وزارت رسیدہ - و مشار الیہ ہا

(مآثر الامراء) . [۴۹۳] (باب الميم)

میرزا محمد حکیم نسبت کوکلتاشی داشت . - بشجاعت
و کارکردگی نام برآورد . چون ^۱خواجه حسن نقشبندی
(که رائق و فائق مهمات میرزا بود) از غبار خاطری (که
دنیا پرستان را باندک توهین ^(۲) میرسد) در استیصال روى
شد از از عاقبت بیانی در سال بیستم بدرگاه عمرش آشیانی
پناه آورد . و بمنصب پانصدی اختصاص گرفته باقطاع مربع
بهار دستوری یافت . - دران دیار با کالاهای (که از امرای کبار
افغانه بود . و بجلادت و مردانگی اشتهار داشت) کارزار
نموده غالب آمد و زخم چند برداشت . - در جلدوری آن
بمنصب هزاری لوای کامیابی افراخت . - و در سال بیست
و چهارم اردیبه در ^(۳)قبولش مقرز شد . اما (چون امرای
آن نواح از سخت گیریهای متصدیان پادشاهی در اجولای
آلین داغ نابین آشوب عسکری برانگیختند) معصوم خان
از ناسپاسی و تبهاسری پیش آهنگ آنها گردیده علم
شورش برافراشت . و کار بجائ رسانید (که بمعصوم عامی
ملقب گشت . و چون آمد آمد فوج حضور شکیب ربا شد
بگناه رویه شتافته با قاتلان و بلغیان آن دیار پیوست
و بهیانت مجروری مظفر خان حاکم آن ولایت را در تانده
مجامره نمود . او با دمف نیردی مبارزت دل بای داده از

---

(۲) نسخه [ب] بازوی نهم هم می رسد . - (۳) نسخه [ب] از م

(در دوستی و جان پرستی به معصوم خان بیست هزار اشرفی
 فرستاده بداسبانی عز و ناموس خود پیمان گرفت - ازین
 سراسیمگی قاتشالان و دیگر فتنه گرایان از هر جانب بفراز
 تلعه برآمدند - معصوم خان بقرار داد آن (که پیشتر اموال
 در دست او باشد) هوالی بنگاه مظفر خان آرامش گزیده
 تنها نزد او [که با چندی از غلامان خود سلاح پوشیده (نه
 رای پیکار نه (ری گریز) استاده بود] (سیده گرم جوشی پیش
 گرفت - چون حواس آن برگشته (دزگار رفته بود چنین
 قابو را از دست داده نکرد که آن عاصی تپاه اندیش را
 به نیستی سرا فرستد - بغوغای ناگهانی محل بدان طرف
 رو آورد - معصوم خان ازین جرأت خود متنبه گشته بیرون
 برآمد - و همیشه ازین حرکت خود را ملامت میکرد - و پس
 از اتمام کار مظفر خان خطابهایی عمده و جاگیر تقسیم نموده
 سکه و خطبه بنام میرزا محمد حکیم کردند - و این بیت
 غزالی مشعدي را [که شاید در ایام وفات خان زمان
 شیدایی (که از هم خطابه بنام میرزا کرده بود) گفته باشد]
 شهرت دادند *

* بیت *

* بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

* وارث ملک اسم محمد حکیم *

چون خان اعظم میرزا کوکه بدالش آنها تعیین شد
معصوم خان با قتلوی لوهانی (که درین فرصت بر ولایت
اردبیل چیره دستی یافته برخه از بنگاله نیز در تصرف
آورده بود) عهد یکجبهتی بسته مقابل فوج پادشاهی معسکر
آراست . پس ازان (که قاضیان بار مخالفین کرده بمیرزا
کوکه پیغام موافقت برگزاردند) آواره هزیمت گشت . و در
سال بیستم و هشتم بتازگی شورش افزا شد . چون شهباز خان
بفوج بنگاله پیوست هنگامه نبرد با او گرم ساخت . تا آنکه
شکست فاحش خورده جباری و دیگر بد نهادان ازو جدا
گشته معصوم خان پناه ولایت بهائی برد . و بحمایمت
عیسی زمیگذار آن دیار بر ملک پادشاهی دست تالان
بر میگشاد . و هر بار از تساکر فیروزی مالش یافته بنگامی
بر می گشت . تا آنکه در سال چهل و چهارم سنه (۱۰۰۷)
هزار و هفت و هجری در همدان مملکت به نیستی مرا
شتافت . پس از فوت او شجاع پسرش باتفاق قلماق زر خرید
مظفر خان (که بشمشیر زنی نام بر آورده باز بهادر خود را
نامیده بود) توران سپاه را با خود متفق ساخته دران حدرد
چند ساله هنگامه پردازی داشت . سال چهل و ششم بربنهار
در آمده راجه مان سنگاه کچهره حاکم آن دیار را دید

(صاثر الامرا)

[۲۹۶]

(باب الميم)

و تعهد نکوئي يافت - و در عهد جنم مکاني پنهانه داري
غزئين سر عزت برافراخته در در فرودس آشياني بمنصب
هزار و پانصدي هزار سوار و خطاب اسد خان کامياب شد -
سال دوازدهم رخت از سه پنجي سرا بر بست - پسرش
قباد بمنصب پانصدي سيصد سوار رسیده *

* ميرزا مظفر حسين صفري *

پسر سلطان حسين ولد بهرام ميرزا بن شاه اسمعيل
مقربيت - چون در (۹۶۵) نهمد و شصت و پنج قلمه
قندهار بتصرف شاه طهماسب صفري در آمد آن الکه را با
زمين دادر و گرم سچر قا آب هيراند بدران زاده خود سلطان
حسين ميرزا سپرد - او قريب بيست سال بدين تربيت
عم بزرگوار گذرانیده در (۹۸۴) نهمد و هفتاد و چهار زمان
خرومانروائي شاه اسمعيل ثاني در گذشت - شاه (که از
جانب او متوهم و وسوسه ناک بود) قتل بني اعصام (که
مرکوز خاطر داشت) از قوه بفعل نمي آورد - پس از
قوتش همه بجانستاني خوبشان گذاشت - از پنج بصر
سلطان حسين مرحوم محمد حسين ميرزا (که بايران رفته بود)
وزان واقعه مقتول گشت - و بجان گزائي چهار برادر ديگر
شاه قلبي سلطان را (که حاکم قندهار کرده بود) مامور
(۳)

ساخت - و او پیش از خود بدافع بیگ را بگسیختن تار و پود
 همتی این بیگناهان فرستاد - و خواست بامدادان از هم گذرانند
 که ناگاه آوازه فرو شدن شاه آنها را رهائی بخشید *
 چون نوبت دارائی ایران بسلطان محمد خدا بنده رسید^۱
 او قندهار را به مظفر حسین میرزا برادر بزرگتر داد - و زمین
 دار را تا کنار هیرمند برستم میرزا تفویض نمود - و در
 برادر دیگر ابو سعید میرزا و سانچر میرزا را نیز با او همراه
 ساخت - و حمزه بیگ ذوالقدر مشهور به کور حمزه را (که
 وکیل سلطان حسین میرزا بود) لئه میرزایان نمود - حمزه
 بیگ آنچنان استیلا گرفت که جز نامی از حکومت میرزایان
 نماند - مظفر حسین میرزا تنگ آمده قصد حمزه بیگ
 نمود - و در باین معنی مستعمر گردیده بزمین دار شتافت - و
 رستم میرزا را همراه گرفته بجنگ برگشت - چون اکثر سپاه
 با او یکتائی داشتند شکست بر میرزا افتاده در قندهار
 محصور شد - جمعی از افعال اربابان قزلباش در میان آمده
 با هم صلح دادند - و باز بعد از سه سال میرزا در پی
 جان شکر حمزه بیگ شد - او بنهانی رستم میرزا را بقندهار
 طلبیده میرزا را بجانب قلعه ثلاث (که در میانه هزارجات
 است) فرستاد - و محمد بیگ را (که داماد او و ریش سفید

(۲) در نسخه [ج] لفظ [باز] نیست .

(باب المیم) [۲۹۸] (مأثر الامراء)

(۲) بیات بود) با پانصد کسی بهاسبانی تعیین کرد - میرزا با دی
در ساخته بعد چندی عازم سیستان شد - ملک محمود
حاکم آنجا (که پدر زن میرزا می شد) بعد نزاع و جدال
(که فیما بین او و میرزا واقع گشت) میانجی شده حمزه
بیگ آشتی داده بر مسند قندهار متمکن گردانید - درین مرتبه
باعانت محمد بیگ (که او را امیدوار و کائنات ساخته بود)
حمزه بیگ را از هم گذرانید - ازین جهت رستم میرزا بر سر
قندهار لشکر کشید - اما بنابر کومک ملک محمود سیستانی
کاره نکرد - بزمن دار برگشت - چون مظفر حسین میرزا
متلون مزاج بود از محمد بیگ هم ملول خاطر شده بسیستان
شتافت - و با ملک محمود در آویخته شکست خورد - ملک
مذکور آدمیت بکار برده میرزا را بخانه آورد - تا آنکه
محمد بیگ عذرخواهی نموده بقندهار طلبید - میرزا انتظار
فرست جهته محمد بیگ را از میان برداشته مستقل گشت -
اما امرای اوزبکیه خراسان مخصوص دین محمد سلطان و باقی
سلطان خواهرزاده عبدالله خان دایق توران (که بتأخیر
خراسان مامور بودند) مکرر افواج بحدود قندهار فرستاده با
میرزا آریزشها (و داد - اگرچه جنود اوزبک منہزم گشت
لیکن از نهب و غارت آن قوم هیچگاه امنه نبود - و چون

اکثر اعیان و عمدۀ قزلباش در معارک اوزبکیه کشته شدند و از شاه ایران هرگز کوهمی و اعانتی متصور نبود که یکدفعه شهرت آمد آمد فوج هندوستان سراسیمگی آورد . و رفتن رستم میرزا بهزد و تفویض مویۀ ملتان باز بهراس دیگر افکنده بیدم افزود . ناگزیر میرزا را داعیۀ هزد تصمیم یافت . هرچند عبدالله خان استمالت نامۀ بقلم آورد که عداوت ایوانی و تورانی رسمت قدیم . الحال از جانب ما ایمن بوده زنهار ولایت موردی را بدست چغتای ندهزد . میرزا معمول برخدع داشت .^(۲) درین وقت فرا بیگ کورجائی (که نوکر قدیم سلطان حسین میرزا بود . و از نزد مظفر حسین گریخته بهزد آمده در سرکار عرش اشدیانی منصب فراش بیگی یافته) متعدد آوردن میرزا شده بقندهار شتافت . و در پردۀ دولتخواهی در آمده چندان رسومه کرد که میرزا والدۀ و پور بزرگ خود بهرام میرزا را به پوزش گری فرستاده استدعای طلب نمود . پادشاه بشاه بیگ خان ازغون حاکم بنکش نوشت که بایلغار شتافته قلعہ را متصرف شود . و میرزا را راهی سازد . چون شاه بیگ خان داخل قندهار گشت میرزا با اتباع و اشباع بهرون آمد و با آن (که سران و معتبران قزلباش نمائده بودند)

(۲) نسخہ [ب] خدمت . (۳) نسخہ [پ - ج] میرزا مظفر حسین . (۴) نسخہ [ب] در پردۀ دولتخواهی چندان الخ . (۵) نسخہ [ا] و چون .

(باب المیم) [۳۰۰] (مآثر الامراء)

باز هم لشکر آراسته بنظر در آمد - میرزا ازین حرکت
پشیمان گشته بشاه بیگ خان گفته فرستاد که بیرون برآمده
یک روز مهمان ما باشید - که برخی حرفهای ضروری بمواجهه
گفته شود - غرض آنکه بهر نوع خود را در تلعه خزانده با او
عذرخواهی نماید - شاه بیگ خان (که مرد کهنه سپاهی
کاردان بود) مهمی را (که بآسانی ساخته) در عقد دشواری
نینداخت - عذر خواست که چون بصاعت نیک داخل
شده ام بیرون آمدن مناسب نیست - هر چه ضروری باشد
بمراسلات حواله نمایند - ناچار میرزا کوچ کرده در سال چهارم
آخر سنه (۱۰۰۳) هزار و سه هجری با چهار پسر بهرام
میرزا و حیدر میرزا و القاس میرزا و طهماس میرزا و با هزار
قزلباش (چون سه منزله رسید) میرزا جانی بیگ و شیخ
فرید بخشی^(۴) باستقبال تعیین شده و از سه کردهی میرزا
عزیز کوکه و زین خان کوکلتاش پذیره گشته بملازمت آوردند -
عرش آشیانی میرزا را بخطاب فرزندی اعتبار افزود - و
بمنصب پنجهزاری و اقطاع سنبل^(۵) (که افزودن از قندهار است)
سرفراز ساخت - لیکن میرزا (که بمزاج زمانه کم آشنا و
معامله ناخفهم بود) از تن آسانی و بی پردائی کارها به

---

(۲) در نسخه [پ] لفظ [با] نیست - (۳) نسخه [ج] هزار سوار
: قزلباش - (۴) نسخه [پ] گشته - (۵) نسخه [ج] سنبول .

آزمندان ستمگر را گذاشت . مکرر رعایای اقطاع او را برنج
بازرگان داد خواه آمدند . پند گزاری نمودند نیامد . آخورکار
از داد دهی ^(۲) دل تنگ گشته رخصت حجاز خواست . پذیرش
یافت . پس از چند پشیمان شده بآسیه سوری بر نشست .
عرش آشیانی از حجاب برآورده به بعالی منصب و اقطاع
بر نواختند . در سال چهل و دوم باز مردم میرزا دست
ستمگری برگشادند . جاگیر موقوف شده نقدی قرار یافت .
میرزا روانه حجاز گشته از نخستین منزل باز گردیده ملازمت
نمود . اما چون نقش از بد نشست (چیزها از او به پادشاه
رسانیدند . از پایه اعتبار افتاد . هر روز خفیف تر می گشت .
گویند میرزا از ناسازی روزگار بهیچ چیز هندوستان خورجند
نبود . از ساده لوحی گاه اراده ایران میکرد و گاه عزیمت
حجاز . از غم و غصه بامراض جسمانی گرفتار شده در سنه
(۱۰۰۸) هزار و هشت هجری و بیست و یک حیات سپرد . و در
سال چهارم جهانگیری مبدی میرزا جهت شاهزاده سلطان
حرم مخاطب به شاه جهان خواستگاری کردند . از بطن آن
عفت سرشت (که مشهور به قلنداری محل بود) در سنه
(۱۰۲۰) یک هزار و بیست هجری نواب پرهیزبانو بیگم بوجود
آمد . از بصران میرزای مغفور بهرام میرزا و حیدر میرزا و

(باب المیم) [۳۰۲] (مائرا لامرا)

(۲)
اسمعیل میرزا در هند ماندند - از آنجمله احوال میرزا حیدر در
ترجمه پسرش میرزا نودر ترقیم یافته *

* میرزا جانی بیگ ارغون حاکم قهته *

(۳) از نژاد سنکل بیگ ترخان است - چون پدر او انکوتمر
(۵) در آریزه تقتمش خان مردانه جان بر افشاند صاحبقرانی در
خرد سالی او را بر نواخته بدایه ترخانی بر آرد - بچهار
پشت به ارغون خان بن اباغ خان بن هلاکو خان می رسد -
سلاطین دادگر از چنده ملازمان سعادت سرشت را برخه
کن مکن برگرفته بدان نام (وشناس گردانند - ترخان صاحبقرانی
را از هیچ جا چارشان باز نداشته - و تا نه گناه از و
فرزندان او نپرسیده - چنگیز خان قشلیق و باقا را
(۶) بیاداش آن - (که از غنیم آگهی داده بودند) بدان پایه
نوازش فرمود - و از بار فرمایش سبک دوش گردانید - از
یغمای او شاهنشاهی بخش پدر باز گذاشتند - و برخه ترخان
را بهفت چیز سربلند گردانند (۷) طبل و تومان توغ و نقاره
و در کس از گزیدگان خود را قشون توغ دهد یعنی چتر توغ

---

(۲) نسخه [ج] جدا ترقیم یافته - (۳) در [بعضی نسخه] شکل - و در
[دیگری] سنکل بیگ - (۴) در [بعضی نسخه] انکوتمر - و در [دیگری]
انکوتمور - (۵) نسخه [ج] تقتمش و در [بعضی نسخه] تقمش - (۶) در
[بعضی نسخه] قشلق و بلنا - (۷) نسخه [ب] گردانید *

(مآثر الامراء) [۳۰۳] (باب الميم)

قور^۵ ار نبز بردارند - (آئين مغل آنهم^۶ که جز فرمانروا ترکش
هیچکس بر (ری دست نگیرد) - شکارگاه نیز قرق باشد - و
هرکه بدان جا در شود تن در نوکری دهد - بزرگ الوس
خود باشد - در سر دیوان امرا از هر دو سو کمان دار
درتر نشینند *

چون توغلقتمور^(۲) امیر اولاجی^(۳) را بدین نوازش برخواست
داد و ستد تا هزاری نیز برای او باز گردانید - و از فرزندان او
تا نه شکم بازخواست نباشد - و چون گناه از نه برگذرد
به باز پرس در آید - و در پاداش خون بر اصب نقره دو ماله
بر نشانند - ته پای اسب سفید نمد اندازند - گذارش او را یکی
از بزرگان برلاس عرضه دارد - و پاسخ را یکی از جوان ارکیوت بدو
باز رساند - سپس شهرگ او را بکشانید - و آن دو بزرگ از دو
هونگه دارند تا کار او بانجام رسد - آنگاه از پیشگاه حضور
بر آورده بسوگواری^(۴) بر نشینند - خضر خواجه^(۵) میر خداداد را
بدین پایه بر آردن - و سه دیگر بر افزود - (رز^۱ توی) که همگی
بزرگان پیاده باشند و یک بمادل فرمانروا سواره مردم را
بنهی پردازد (همچنان از نیز هوار^۶ هنگامه پیاراید - و

(۲) در [بعضی نسخه] تعلق نیمور - (۳) نسخه [ب - ج] اولاجی و در

[بعضی نسخه] اولاجی [بغیر نقطه حرف اول و خامس] - (۴) نسخه

[ج] بر نشینند *

(باب المیم) [۳۰۴] (مآثر الامرا)

چنانچه دران بزم شادگامی^(۲) به راستای کارگیا یکم پیداله قمض^(۳)
داشته از دست چپ آن نیز ساغرے بدین سان دارند - مهر
او نیز بر روی مناشیر باشد - لیکن سکه فرمانروا بر هر
آخرین سطر بود - و از در پایان آن - شیخ ابوالفضل
گوید این همه نوازش اگر از روی فهمیدگی بود رضامندی
جهان آفرین را همدوش - آنکه تا نه گناه هرگونه که باشد
نپرسند همانا بشایستگی پیوندی ندارد - و اگر بزرگان در بین
به آزمون فرا گرفته باشند^(۴) (که از نکوئیده کاری سر بر نزنند
و برای سرافرازی چنین حکم (فته باشد) لخته گنجائی دارد
لیکن آنکه از نه شکم باز پرس نرود همانا ایزد توانا او را
آئینده دانی کرامت فرموده باشد *

بالجمله میرزا عبد العلی بن عبد الخالق جد چهارم میرزا
نزد سلطان محمود بن میرزا ابوسعید به والا پایگی برآمده
حکومت بخارا یافت - شیبانی خان اوزبک پیش او می بود -^(۵)
چون به سلطنت رسید از تبه رانی خداوند را با پنج پسر
از هم گذرانید - ششمین میرزا عیسی ششماهه بود - الوس
از غون از بے سوری مادره الزهر گذاشته بخراسان بمیر ذوالنون

(۲) نسخه [ب] شادی - (۳) در [بعضی نسخه] خمر و در [دیگرے] قمر

(۴) نسخه [ج] از نکوئیده کاری سر زند - (۵) در [بعضی نسخه]

بيگ ارغون (که امير الامرا و سپه سالار سلطان حسين
ميرزا و اتاليق پسرش بديع الزمان ميرزا بود و قندهار
باقطاع داشت) پيوستند - چون بديع الزمان ميرزا به
بدگوهری از سلطان حسين ميرزا رو بر تلغت مير ذوالنون
بار همراه شده دخت خود بار داد - پس ازان (که در زلار
ميرزا پوري شد) هر دو پور او بديع الزمان و مظفر ميرزا
سرير^(۲) ار استند - پراگندگی بخراسان راه يافت - شيبک خان
با و يره آمد - امير ذوالنون در بيگار او فرو شد - شجاع بيگ
مشهور بشاه بيگ پور او قندهار^(۳) را نگاهداشت - و در سنه
(۸۹۰) هشت صد و نود قلعه سيوي از تصرف حاکم
سنده جام نظام الدين مشهور به جام زندا بر آرد - در
سوالف ايام حکومت سنده بطايفه سومره تعلق داشت - بعد
از انقضای پانصد سال (که سي و شش تن فرمانروائي
کردند) در آخر عهد سلطان محمد تغلق بفرقه همه از
الوس جادون منتقل شد - خود را جمشيدني نژاد شمرد -
و هر يك خود را جام نامد - بملاطين دهلي باج گذارده -
گاهي تيمور مي ورزيدند^(۴) - چنانچه سلطان فيروز شاه در زمان
يان بهته سه بار لشکر بسنده کشيده او را بدلهي آرد - و^(۴)

(۲) نسخه [۱] شهای خان - (۳) نسخه [ب] مي ورزيد - (۴) نسخه
[ج] سه بار لشکر کشيده *

آن دیار بملازمان سپرد - و پس ازان آثار نیک ذاتی از پیشانی او برخوافده بایالت آن دیار فرستاد *

چون سلطنت دهایی ضعیف شد بحکام گجرات توسل جستہ پیوند خویشی کردند - اما چون ناخن شاه بیگ دران دیار بند شده بود باسانی دستہ دراز ساخته بهکر و سیوستان برگرفت - و چون جام نندا در گذشت میان جام فیروز پسرش و جام صلاح الدین (که از خویشان او بود) بدعوئی مالک گرد درئی برخاست - دومین باعانت سلطان محمود گجراتی غالب آمد - ناچار جام فیروز بشاه بیگ ملتجی گشت - از فوج همراه کرد - از قضا جام صلاح الدین کشته شد - جام فیروز بتازگی چیرگی یافت - چون بابر پادشاه * از کابل آمده قندهار را گرد گرفت شاه بیگ مراتب سعی بقدر میسور بجا آورد - سودمند ندید - ناگزیر دل از قندهار برداشته تہتہ را مع مضافات بدست آورد - خرابی سنده تاریخ^(۲) است جام فیروز طاقت مقاومت نداشت - بگجرات شتافته در سالک امرای سلطان بہادر انتظام یافت - شاه بیگ دران دیار سکہ و خطبہ بزام خود کرد - مرد شجاع و صاحب فضل و کمال بود - شرح عقائد نسفی و شرح کافیہ و شرح مطالع ازوست - و ملتان را از لذگاہان بدست آورد *

(مائرا لامرا) [۳۰۷] (باب المیم)

د چون در (۹۳۰) نهصد و سی رخت هستی بر بسمت
(۲)
پور از میرزا شاه حسین جانشین شد - قلعه بهکر را (که
بر پشت میان دریای پنجاب واقع شده) از سر نو
درست کرده عمارات عالی ساخت - و عزیمت ملتان نمود -
سلطان محمود نگاه حاکم آنجا دران هنگام بموت فجأة
در گذشت - پور از سلطان حسین جانشین گشت - میرزا
شاه حسین محاصره کرده در سنه (۹۳۲) نهصد و سی و دو
بدست آورده حاکم از طرف خود تعیین نمود - جنت آشیانی
در زمان ناکامی بسر وقت او رسیدند - چندی بلطائف العیل
در بهکر نگاه داشت - پس ازان [که نامر میرزا را (که
عم پادشاه می شد) بودند دامادی از خود ساخت]
به تیزه در آمد - ناچار جنت آشیانی روانه عراق شد - با
نامر میرزا هم ایفا نمود - گویند حرارت بار عارض شده بود
که بدین نسیمه (که میان دریا می باشد) آرام نداشت -
ازین جهت کشتی سواره پیوسته شش ماه پایان آب
شد و شش ماه بالا ریه شتافت - دران هنگام (که بهکر ریه
رفته بود) برخ ناموران ارغوا ازو برگشته میرزا عیسی
بن عبدالعلی را (که جد سیوم میرزا ست - و پیشین
زمان بزرگی الوس در نیاکان او بود) بصری برداشتند -

(۲) نصیحه [ج] در سنه نهصد و سی رخت هستی بر بسمت .

میرزا شاه حسین بیادری سلطان محمود کولکلتاش خود
 (که ایالت بهکر داشت) بآریزش آمد - آشتی گونگ (رو داد -
 سه حصه بمیرزا عیسی و دو حصه بار قرار گرفت - چرون
 در گذشت سال (۹۶۳) نهصد و شصت و سه همگی آن
 ملک بمیرزا عیسی باز گردید - و در (۹۷۵) نهصد و هفتاد
 و پنج پیمانگه هشتی میرزا پر شد - میان پسرانش
 محمد باقی و جان بابا نزاعی پدید آمد - محمد باقی
 برادر کلان غالب آمده متصدی ایالت شد (۲) و در سنه
 (۹۹۳) نهصد و نود و سه از چیرگی سودائی بر مزاج
 قبضه شمشیر بدیوار بند کرده نوک آن را بشکم خود خزانده
 فرو شد - آغونیه بر پسر او میرزا پاینده محمد (که گوشه درست
 و دیوانه و ش بود) نام سری نهادند - و کار ملک بخلف
 او میرزا جانی بیگ گرائید *

هنگامی (که ولایت پنجاب چهارده سال اقامتگاه عرش آشیانی
 (۳) گشت) با قرب و جوار میرزا بهلازمت نرسید - آخر سال
 سی و پنجم سنه (۹۹۹) نهصد و نود و نه بخان خانان
 (که از لاهور بگشایش فزدهار دستوری یافته بود) حکم
 شد که کسی را پیش میرزا فرستاده هوشیار سازد - و الا وقت

---

(۲) نسخه [ج] شده در نهصد الخ - (۳) نسخه [ج] سودائی مزاج و
 نسخه [ب] سودا بر مزاج - (۴) نسخه [ا] قرب جوار *

مراجعة بمالش پردازد - خانخانان ملتان و بهکر در قیول داشت - راه نزدیک غزنین و بنکش گذاشته باندیشگاه سر برامی جاگیر راه دراز اختیار کرد - دران میان از بندگان خواسته فزونی تهیه باز نمودند - سپه سالار بتسیخیر سنده اجازت گرفت - میرزا جانی بیگ با جمعیت فراوان صد و پنجاه کرده پیشتر بهرحد سیوستان استقبال کرده جنگهای مردانه نمود - در محرم سنه (۱۰۰۰) هزار هجری بر میرزا شکست افتاد - فاچار بآشتی گرائید - و در سال سی و هشتم سنه (۱۰۰۱) هزار و یکم هجری برافت خانخانان در لاهور ملازمت عرش آشیانی دریافت - و بمنصب سه هزار و قیوداری موبه ملتان اختصاص گرفت - و سنده بنام شاهرخ میرزا مقرر شد - لیکن دران ایام خبر رسید که الوس از غنیه قاده هزار مرد و زن بکشتی بالارویه می آیند - از مالک رفتگی کشتی بانان و خدمت گذاران باز مانده اند - خودها بدست و دندان می کشند - عرش آشیانی از لوط ترجم و مردت میرزا را بحکومت ملک سنده برنواخته بندر لاهری در خالصه و سرکار سیوستان (که سابق پیشکش کرده بود) بمردم دیگر تنخواه شد - و در سال چهل و دوم بمنصب سه هزار و پانصدی امتیاز گرفت - میرزا بفراست و دانائی آراسته و درستی و راستی از گفتار و

کردار او نمایان و شناسائی و آهستگی از نشیمن و برخاست
او پیدا بود - از مغرب سن شیفته باده شده - اما ناهنجار
ازد سر بر نزد - و در کار کرد و گفت پاسبان خود
بود - از می فرزونی رنجور شد - و رعشه به سرسام
کشید - و در سنه (۱۰۰۸) هزار و هشت سال چهل و
پنجم در بوهانپور بعد فتح آسیر در گذشت - گویند روزی
در مجلس گفت که اگر چنین قلعه یعنی آسیر من میداشتم
تا صد سال نمیدادم - معاندان پادشاه برسانیدند - غبار
بر حاشیه خاطر پادشاهی نشسته بود که در همان ایام
در گذشت - طبع موزون داشت - حلیمی تخلص می کرد -
از دست * * قطعه *

* خوش آن رفته که عشق غمخوارم بود *

* آه شب و گریه سحر - کارم بود *

* بد گردی چرخ بین که بامن نگذاشت *

* کالای غم - که زیب بازارم بود *

ولایت سنده دراز از بهکر تا کچ و مکران دریمت و

پنجاه و هفت کرده - پنهان از قصبه بدین تا بندر لاهری صد - دیگر

از قصبه چاندو (از توابع بهکر) تا بیکانیر شصت - شرقی

گجرات شمال بهکر و سیوی جنوب شور دریا غربی کچ -

و مکران از اقلیم درم طرل صد و دو درجه و سی دقیقه

مرض بيمت و چهار درجه و ده دقیقه . نخسین برهمن آباه
پای تخت بود . الحال تهته و دبیل آنرا گویند . بخوش
آب و هوائی و کثرت میوه مزیت دارد . حسن سبز رنگ
بسیار . و عیش و نشاط بر مردم اینجا غالب . در هر خانه
شراب و نغمه مهیا . پیشش نما از پدر و جوان رنگین
معصفر . اگرچه راج علم بیشتر و اهل فضل و کمال افزون
اما فحق و فجزر را نهایت نیست . در هر هفته روضیع و
شریف بر مزار پدر پتیه میروند (که صاحب ولایت آن
ولایت است) یک فرسخی شهر واقع شده . هر موضع
باشد . او مرید و خلیفه شیخ بهاء الدین زکریا ست . نامش
ابراهیم و لقب او شاه عالم . شمالی کوه چند شاخ شده . یک
تا نذره کشیده و دیگری از دریای شور تا فصبه کوه مار (و
این را رام گر نامند) بسیدستان انجامد . و آنجا را لکھی
نامند . (۲) الوس بزرگ بلوچ اینجا است . و ایشان را کلمانی
گویند . بیست هزار خانه دارد . ازینجا شتر گزیده برخیزد .
و دیگر از سیدستان تا سیوی ان را کهر نام بود . گرده
تیمردی (۳) را بنگاه سید سوار و هفت هزار پیاده . در پایان
این گرده دیگر از بلوچ اند (بطهری زبان زد رزگار) هزار
کس . گزین اسم ازینجا بر آید . دیگر کوه ست (که یک

﴿ باطن المیم ﴾ [۳۱۲] (سائر الامراء)

سرواو پیوسته بکنج دیگر بمردم کلماتی (آنرا کاره گویند - چهار
هزار بلوچ را بنگاه - از حدود ملتان و اچیه تا تهته شمال رویه
کوه‌های بلند خارا و اندران الوس بلوچ گروه‌ها گوده - در
جانب جنوب از اچیه تا کجرات کوه‌های ریگ از اشام تهی
و جز آن گوناگون - و از بهکر تا نصرپور و امرکوت - مردم
سود و چاریجه و دیگران را بنگاه - زمستانش محتاج پوستین^(۲)
نیمه - تابستانش بجز سیوستان معتدل - گوناگون میوه - خامه
انبه که بس خوب باشد - در صحرا خربزه خود را بهم
رسد - و گل فرادان - شالی بهیار و گزین - کان نمک
و آهن در جغرات گزیده شود - تا چهار ماه بپاید - قسم
است از ماهی (که پلوه گویند) به نیکوئی و خوش مزگی
کم همتا - این ولایت غله بخش است - سیوم حصه از
کشاورز برگیرند - پنج سرکار پنججاه و سه پرگنه بدو گرایند -
جمع شش کرد و شصت لک و پنججاه و دو هزار و ششصد
و نود و سه دام - درین ایام تمام ولایت سنده بدست
خدا یار خان لتی ست - از مدتی صوبه تهته با سرکار
سیوستان و بهکر بطریق اجاره از سرکار پادشاهی گرفته بود -
پس از آن (که مملکت آنطرف دریای سنده بشهنشاه زمان

(۲) نسخه [ج] پیوسته بکنج دیگر - مردم کلماتی آنرا الخ - (۳) نسخه

خادر شاه بر طبق عهد نامه متعلق گشت (حکومت آنجا از

جانب شاهي هم بخان مزبور بحال ماند *

از شگرف سوانح این ملک حال جگر خوار است (که آنرا

تانیین گویند) - او آمده سمع بنظر و افسون جگر رباید -

برخه گویند گاه گاه او را حالتی (و دهد بر هر کس نظر اندازد

ببخود شود - دران هنگام مانند انار دانه چیزی از آدمی

برباید - اختای درون ساق پا نگاهدارد - و درین ایام جگر ربوده

ببهرش باشد - و چون از چاره نا امید شوند آن چیز بر

بالای آتش اندازد - طبق دارے پهن شود - با هم پیشگان

بخش کرده بخورد - و پیمانه زندگی آن ببخود لبریز

گردد - و هر کرا خواهد مانند خود سازد باره ازین بخوردش

دهد - و افسوس بر آموزد - و چون گرفتار آید ساق پای

ار شکافته آن نار دانه آسا را بر آدرند - و بخورد آفت رسیده

دهند - بهی پذیرد - و بیشتر زنان باشند - اگر سنگها

پسته بدریا اندازند فرد نشوند - و چون خواهند که

ازین روش بر آدرند هر دو شقیقه و بندهای او داغ نهند

و چشم بزمک انباشته در خانه بر زمین چهل روز معلق

آویخته دارند و طعام بی نمک بخوردش دهند و برخه

افسون بر خوانند - درین هنگام او را دهمجره نامند - اگر چه

آن نپور نماند لیکن شناسا می باشد و به دیده درئی او آن

(باب المیم) [۳۱۴] (ماثر الامرا)

جانگزا گرفتار آید . و بخواندن افسون یا خوراندن چیزه
تندرستی بخشد *

• میرزا یوسف خان رضوی •

از سادات صحیح النسب مشهد مقدس است - در خدمت
عرش آشیانی شگرف ترقی و بزرگ اعتباری بهم رسانید -
و سال سی ام بمنصب در هزار و پانصدی سرافراز گشت -
و چون شهباز خان از بهار به بنگاله شتافت میرزا از
اورده پاسبانی آن دیار نامزد گردید - در سال سی و
دوم سنه (۹۹۵) نهصد و نود و پنج چون قاسم خان
حاکم کشمیر از شورش و آشوب متوالیه آنجا بصدور در شده
استعفا نوشت میرزا بمرزبان آن مملکت تعیین گشته بحسن
تدبیر دلهای مردم بدست آورد - و شمس چک را (که
دعوی ریاست آن دیار داشت) مستمال ساخته بحضور گسیل
کرد - و در سال سی و چهارم سنه (۹۹۷) نهصد و نود
و هفت عرش آشیانی بگلگشت کشمیر (که مثل آن سیرگاه^(۲)
سیاحان ربع مسکون هیچ جا نشانی نداده اند) خرامش
نمودند - به ژرف نگاهان کار دان حکم شد که بمیراج و کامراج
یعنی بالا و پائین رویه آب بهمت رفته ربع بگیرند - در آن
مرز بوم هر لخت زمینی را پته خوانند - و آن یک

(۲) نسخه [ج] که سیاحان ربع مسکون مثل آن سیرگاه •

بیگمه و یک بصوه است به الهی گز - کشمیریان در نیم پله
و کسری را یک بیگمه دانند - و بدیوان از قرار سه توده
جنس بر گذارند - و بشماره آن هر دیه را چند خردار شالی
اندازه گیرند - هر خردار سه من و هشت سیر اکبر شاهی
است - و چندی را بترک بر منجند - و آن هشت سیر است -
در ربع از یک پته گندم و عدس دو ترک دست مزد
جهانبانی باشد - این وقت منشیان جزرس کاربند گشته تفارقه
بر آرند - لیکن از ابرام زمینداران که راستی بر روی روز
نیفتد - و بزرگر بیشتر سپاهی - و تماشا دوستی و بے پروائی
کشور خدیو و هم نظر برین که جمع افزونی برهمزدگی کشاورز
آرد - خامه در ملک نوگشوده - لهذا جمع از روی واقع
قرار نیافت - هر بیست لک خردار شالی دو لک افزوده
هر خردار را بنرخ شانزده دام به میرزا یوسف خان
تن نمودند *

و در سال سی و ششم کَیْفَ مَا اتَّفَقَ یکم از متصدیان
میرزا گریخته بحضور رسید - و چنان برگزارد که خردار ده
پانزده افزودگی دارد - و هریک بیست و هشت دام - چون
از میرزا استفسار رفت این جمع افزونی قبول نکرد - بنابراین
قاسمی نور الله و قاسمی علی به واسطی تعیین شدند - مردم
میرزا از خیانت روی تپاه سگالی پیش گرفتند - قاسمی

(باب المیم) [۳۹۶] (مآثر الامراء)

نورالله برگشته بعرض رسانید - حسین بیگ شیخ عمری
را بیداری فرستادند - نخستین بعنوان دیوانی و دومی
بتحصیل داری خرج گرم کار گشته - چندی از نوکران میرزا
با یکدیگر همدستان شده باغی بخری فتنه سرشتان آنجا
یادگار عم زاده میرزا را دستاویز آشوب گردانیدند - یک دو
دفعه آریزش بمیان آمد - باشتی گرفتید - اما از سهل انگاری
این هر دو عزیز در کمتر فرصتی هنگام فتنه پزوهان ارج گرا
گشت - ناچار قاضی علی و حسین بیگ از شهر برآمده
راه هندوستان گرفتند - و چون مخالفان پیش ازان گریوه و
قتل سر راه مسدود ساخته بودند باندک زد و خورد قاضی
علی دستگیر شده بقتل رسید - و حسین بیگ بتک یا نیم
جان بدر برد - گویند (چون یادگار کل خیال سوری بحر
آورد - و مهورکن را طلبید که نگین بزام او درست نماید)
وقت کندن فولاد ریزه برجسته به چشم وی در شد - و وقت
خواندن خطبه تب لرزه گرفت - و چون مجلس ترتیب
داده بر تخت نشست فراش مورچه در دست ایستاده بود
فوراً این بیت برخواند *

* تکیه بر جای بزرگان فتوان زد بگزاف *

* مگر اسباب بزرگی همه آماده کنی *

(مآثر الامراء) [۳۱۷] (باب الميم)

يادگار را هيرت افزود . ازو پرسيد چيز خوانده . گفت
نه . پس اين بيت از كجا ياد داري . گفت مرا معلوم
نيست . شگفت تر آنكه هنوز بعرض اشيائي از اين شورش
آگهي نرسيده بود (چون سلاطين و ارباب دزد ملهم اند) سال
سي و هفتم سنه (۱۰۰۰) هزار هجري بغنة از لاهور آهنگ
كشمير فرمودند . هرچند مردم از راه دشواري باز ميداشتند
[در برخه بر آنكه پادشاهي را (كه از هر سو يك ساله راه
قلمرو باشد) كناره شدن و بدان كهمار در آمدن شايان
نيست] پادشاه در عين هارش جرميده راهي گشت . اتفاقاً
اين همان روز است كه يادگار كل در كشمير بغي درزيده
است . و غريب تر آنكه پادشاه رفته (كه از دريائي رادي
مي گذشت) فرمود اين شعر در باره كيست * بيت *

* كلاه خسروي و تاج شاهي *

* بهر كل كي رسد حاشا و كلا *

و چند موزاء پي سهر يكران عزيمت نگشته بود كه فساد
كشمير پيدائي گرفت . و نهفته دانيم ديهم خديو ظاهر
گوديد . شيخ فرید بخشي بيگي را با جمع پيش روانه
ساخته خود هم تيزتر راندند . و ميرزا يوسف خان حواله شيخ
ابوالفضل شد . اما (چون ميرزا لشكري پسرش بر داعية

(باب المیم) [۳۱۸] (مائترالامرا)

آن باغی واقف گشته عیال و اطفال را ^(۲) باراد لاهور
بر آورده بود) - آن بد سگال هم زندانی شدن میرزا شنوده
زه و زادش زرد گسیل کرد - و سبب حفظ آبروی میرزا گردیده
رهائی یافت - و یادگار باستماع آوازه نهضت پادشاهی
بعیارس را روانه گریوه ساخته در استواری آن کوشش
نمود - بهادران کفدآور بکمتر آویزه مخالفان را برداشته بدان
مملکت در آمدند - یادگار از سوری نگر (که دارالملک کشمیر
است) بر آمده به هیراپور شتافت - جوقی از نوکران میرزا (که
در کمین بودند) نیم شبی (سیدن پادشاه را بلند آوازه ساخته
بر اردوی او فرو ریختند - و دست غارت برگشادند - او
هراسیمه از سراپرده بر آمده راه صحرا بگیرفت - و جز یوسف
پرستار ^(۳) دیگری همراهی نگزید - او را به آردن اسب فرستاد -
مردم (که از ناپیدایش حیرت داشتند یوسف را در
شکنجه کشیدند - آخر الامر برهنه و بی او گرفتار آمد - و دوش
او را از بار سر سبک گردانیدند * قطعه *

* سر کشد با سرو در بستان کدو *

* یعنی این سر بر کشیدن سوری ست *

---

(۲) در [نسخه - ج] لفظ [را] نیست - (۳) نسخه [ج] جز یوسف

پرستار دیگر *

* آسمان داند که از سر و کدر *

* خود کدامين سر سزای سروري ست *

گویند روزه (که بشورش اين فورمايه آگهي رسيد
چون مادرش نقره نام بدکارى در لوليان همنا نداشت)
عرش اشياني اين بيت بر خواندند *

* بيت *

* ولد الزناست حاسد منم آن که طالع من *

* ولد الزنا کش آمد چو ستاره يمانى *

و فرمودند که بخاطر ميرسد که فرد شدن اين نافرجام و
بر آمدن سهيل نزديک بهم باشد - اختر شناسان برگذارند
از دو ماه تا سه ماه بسزا ميرسد - فرمودند که از چهل
روز کم و دو ماه زياده نمي کشد - چنانچه همگي پنجاه
و يك روز بود - و همان روز (که فرد شد) ستاره^(۲) يمانى
بر آمد - پادشاه چون بکشمار در آمد ميرزا يوسف خان ولايت
را بجمعه (که افزوده بودند) قبول نکرد - لهذا خالصه مقرر
کرده^(۳) خواجه شمس الدين خاني را با سه هزار سوار
بحکومت آن ديار نامزد ساختند - ليکن باز بالتماس
شاهزاده سلطان سليم مجدداً با نطاع ميرزا يوسف خان قرار
گرفت - و سال سي و نهم ميرزا بدارنگی توپ خانه سر
برالراحت - و در همين سال سنه (۱۰۰۲) هزار و در هجري

(۲) نسخه [ج] يمانى ستاره - (۳) در [امضی نسخه] خواجه شمس الدين
خان خواني *

از تغیر قلیچ خان بتیولدار می چونپور دستوری یافت - و در
 سال چهل و یکم در موبه کجرات جاگیر تن گشته کومک دکن
 مقرر گردید - و چون صادق خان هروی در سال چهل
 و دوم فوت کرد میرزا باثالیقی شاهزاده سلطان مراد افتخار
 اندوخته بهرعت از محال جاگیر خویش به بالاپور برار شتافته
 بملازمیت شاهزاده چهارم مراد افروخت - و پس از فوت سلطان
 بهمراهی علامی شیخ ابوالفضل در بهمت و گشاد دکن خدمات
 شایسته بتقدیم رسانید - و در محاصره و گشایش احمدنگر در
 رکاب شاهزاده سلطان دانیال زیاده بر دیگران تلاش و تردد
 بکار برد - و چون همواره دل افسردگی از دکن گزاش
 می نمود در آغاز سال چهل و ششم حسب الطلب در برهانپور
 بهلازمیت عرش آشیانی استسعاد یافت - و چون بازگشت
 رایات پادشاهی باگروه واقع شد شاهزاده دانیال با امرای
 عظیم الشان از فریدا مرخص شد - میرزا نیز بهمراهی دستوری
 یافت - و در همین سال (که سنه (۱۰۱۰) هزار و ده
 هجری بود) شاهزاده میرزا را باتفاق میرزا (ستم صفوی
 بمومک شیخ ابوالفضل و خانخانان به بالاگهات تعیین
 کرد - میرزا در جمادی الآخر^(۲) در جالذاپور بدرن دنبال فوت
 نمود - نعش او را به مشهد بردند - سلطان پور بطریق وطن

(مآثر الامراء) [۳۲۱] (باب الميم)

داشت - اکثر پيادهای رهيله نوکر مي گرفت - در ماهه
ماه بماه ميداد - هرگاه اضافه مي کرد يکماهه و نيم ماهه
مي گفت - آنرا سراسري بر ماهوار تمام سال کرده ميداد -
پسرانش ميرزا صف شکن خان لشکري ست (که احوالش
جداگانه سمّت ترقيم يافته) - ديگرے ميرزا عوض (که نثر را
خوب مي نوشت) - تاريخه متضمن احوال عالم تاليف کرده -
موسوم به چمن - و ديگر ميرزا افلاطون (که با برادر
مي گذرانيد) - در آخر عمر توليت بهشت آباد سکندره يافته
در گذشت - اما خودش از مير عبد الله در عهد فردوس آشياني
بمنصب هزار و پانصدی هشت صد هزار کام اندوز گردیده -
چند قلعه دارى دهادر داشت - سال هشتم بساط زندگي
در نورديد *

* مادر سقکه کچه راهه *

(۲)
پسر راجه بهگوانداس است - در سال هفدهم (که عرش آشياني
(۳)
به تذيبه ابراهيم حسين ميرزا ايلغار نموده متصل قصبه سرنال
از مضافات صوبه احمد نگر جنگ (داد) از ملقم رکاب
پادشاهي بود - و پيوسته بخدمت پادشاهي مامور ميشد - در
سال سي ام (که فوج بسرداري ميرزا شاهرخ بنصير

---

(۲) در [بعضی نسخه] بهگوانداس - (۳) در [بعضی نسخه] سرنال *

(باب النمیم) [۳۲۲] (مآثر الامراء)

گشمیر تعیین شده - و با یعقوب زمیندار آنجا جنگ (رد داد)
مشارالیه آثار جلالت بظهور آورده مورد تحسین گردید - در
سال سی و یکم (چون هید حامد بخاری در پشار کشته شد)
مشارالیه بر طبق حکم پادشاهی فوج پدر را همراه گرفته از
تهانۀ لنگر (که تعلق بوی داشت) خود را به علی مسجد
(که کنور مان سنگه در آنجا بود) (سازید - تا سال چهارم
اکبری بمنصب هزار و پانصدی رسیده - در سال چهل و هشتم
بمنصب ۵۵ هزاری در هزار سوار سر بلند گردید - پسرش
سترغال^(۲) در آخر عهد جهانگیری بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار رسیده سال اول جلوس اعلی حضرت به بحالی
منصب مزبور کامیابی اندوخته همراه خانجهان لودی صوبه دار
مالو بمالش چهار سنگه بوندیله (که سر بی مغز بطغیان
برداشته بود) تعیین یافت - و سال سیوم (که دکن مخیم
مواق اقبال شد) او باتفاق راجه گج سنگه بتخریب تعلقه
نظام الملک دکن متعین گردید - (روز نبرد) چون در مثل
چنداولی جا داشت و مقاهیر یکداری فرو ریختند) او بجلالت
با دو پسر بهیم سنگه و انند سنگه داد مردانگی داده جان
فدای کار ولی نعمت ساخت - پسر دیگرش اگر سین بمنصب
در خور هرفرازی پذیرفت *

(۲) در [بعضی] چتر سال *

• میر حسام الدین •

اصل گوهر املوش از معدن بدخشان و موله و منشایش
از خاک پاک هندوستان . پدرش قاضی نظام بدخشی مشهور
(که در عهد عرش آشیانی بدرجه امارت ترقی نموده) بخطاب
قاضی خان سرافرازی یافته . و پس ازان (که در معارک
هیچا و غزوات کفار شقاوت انتها مصدر تلاش و تردد نمایان
گردید) بخطاب غازی خان فائز گشت . چنانچه احوالش
بجای خویش رتم پذیر کلک - وانح سلک شده . میر نیز
از اکتساب علوم رسمی بهره دافر برداشته در زمره ارباب
مناسب والا فرق اعتبار افراخته . گویند هزاره ای اکبری بود .
و همشیره علامی فهامی شیخ ابوالفضل مشهور در خانه
داشت . دران هنگام (که بتعییناتی دکن شتافت) ساز صحبتش
با خانخانان میرزا عبدالرحیم کوک گردید . و ترانه مصاحبتش
پرنوا برآمد . دران حالت بختش از گران خواب غفلت
به بیداری گرائید . و دولت یابنده از در درآمد . ناکاه جذبه
الهی محبت در بود . در ریعان جوانی سگالش قطع علاقه
علاق و ترک هوا و هوس از گریبان جانش سر برزده بخانخانان
را گذارد . که چنین شگرف خواهش سراپای دل گرفته .
به آسانی دست از من برنخواهند داشت . مگر بدر دیوانگی
زنم (که شاید مرا بمن وا گذارند) . بعد ازان بدلهلی رفته بر سر

(باب المیم) [۳۲۴] (مآثر الامرا)

مزر سلطان المشائخ بقیة عمر می گذرانم^(۲) - خانخانان هرچند از در عجز و الحاح درآمد و داستان داستان نصیحت و اندرز بر خواند - هیچ در نگرمت - روز دیگر خود را بکوچه و بازار کشید - و عریان شده گل و لای بر بدن مالید - خانخانان با دیگر امرا رفته باءزاز بمنزل خویش آورده از سر نو زبان بموعظه گشودند - و استمالت و تسای می نمودند - بجواب نمی پرداخت - چون از عریضة خانخانان بسمع پادشاهی رسید به انزای دهلی مآذون گردید - زوجه اش نیز ترک اختلاط برادران و خویشان نموده هرچه نقد و جنس داشت بفرموده شوهر بدریشان داد - گویند سی سال بگوشه نشینی بصبر برد - و دوازده هزار روپیه خرچ خانهاش هر سال از جانب خانخانان می رسید - بعد از اختیار درویشی هرگز متوجه کتاب نشد - بیشتر اوقاتش بعبادت و تلاوت کلام الله می گذشت - هر ماه پانزده ختم قرآن میکرد - در اواخر نصبت ارادت بقدره اهل سعادت خواجه باقی بالله سمرقندی الاصل کابلی المولد درست کرده باجاست ارشاد سالکان و امتدای طالبان اشتغال داشت تا بعالم بقاشقانت *

* مخصرص خان *

(۳)
برادر خرد سعید خان چفته اسمت - در ایام (که

---

(۲) نسخه [ب] میگذارم - (۳) نسخه [ب] برادر خواجه سعید خان *

عمرش آشیانی بایلغار متوجه دیار گجرات شد (سعید خان
 را) که صوبه دار ملتان بود (بدان ناحیه رخصت کرده او را
 همراه رکاب گرفت . و سال بیست و یکم او به همراهی شهباز
 خان بمهم گجپتی تعیین گردید . و چون در سال بیست و
 ششم شاهزاده سلطان مراد را با فوج مرتب بجانب کابل
 بایلغار متذبه ساختن مرزا محمد حکیم رخصت نمودند خان
 مذکور در جرانغار جا داشت . پس ازان [که پادشاه خود
 بکابل رفته عفو جرائم مرزا محمد حکیم نموده بایلغار جانب
 جلال آباد (که لشکر کلان درانجا بود) متوجه گردید] خان
 مذکور را همراه کرانت . و در مهم اودیسه (که بمردانی راجه
 مانسنگه بمحض ظهور آمد) مصدر ترددات شایان گردید . پستر
 — (۲) —
 همراه شاهزاده سلطان سلیم تعیین گشته سال چهل و نهم
 همراه ایشان ادراک ملازمت نموده به منصب سه هزار
 سربانندی یافت . در اوائل عهد جنّت مکانی زنده بود . تاریخ
 فوتش بنظر نیامده . پسرش مقصود نام (که پدر ازو
 گران خاطر بود) پس از جلوس جنّت مکانی (چون سعید خان
 برادر کلانش برای منصب ار مرض کرد) پادشاه در جواب فرمود
 هرگاه پدر از کسی ناخوش باشد چگونه قابل عذایت الهی
 و مرحمت پادشاهی تواند شد *

(۲) نطفه (پ) چهل و ششم . (۳) نطفه (پ) مرضی کرد .

* میر معصوم بهکری *

نامی تخلص - نیاگانش از سادات ترمذ اند - از دو سه
 پشت سکونت قندهار اختیار کرده - آبی او تولیت مقبره
 بابا شیر قلندر را (که از معنوی بزرگان وقت بوده و درانجا
 آسوده) بشرکت بعضی سادات دیگر داشتند - پدرش میر
 سید صفائی نام داشت - بدان جهت میر را سید صفائی
 گویند - به بهکر آمده بآزاز و بزرگداشت سلطان محمود حاکم
 آنجا دل نهاد توطن گردید - و به سادات کهابرت هیوستان
 نسبت نمود - میر معصوم و در برادرش درانجا متولد شدند -
 میرپس از فوت پدر در خدمت ملا محمد ساکن کنگري (که
 از توابع بهکراسم) بتحصیل علوم اشتغال نمود - و بکمالات
 حمیه آشنا گشت - چون بشکار نهایت مبالغ بود اکثر
 اوقاتش بتصید می گذشت - ناگاه افلاس سنگ تفرقه به
 جمعیت آباد احوالش انداخت - پا پیاده عازم گجرات گردید -
 شیخ اسحق فاروقی بهکری (که در سرکار خواجه نظام الدین
 احمد هردی دیوان آن دیار صاحب اختیار بوده) بنابر قدم
 معرفت (که در وطن یکجا بکسب علوم می پرداختند) میر را
 بخواجه ملاقات داد - اتفاقاً دران ایام تالیف طبقات اکبری

(۲) نسخه [ج] میر سید صفائی - (۳) نسخه [ج] و سادات کهابرت

در میان بود - صاحبک میر (که در تاریخ دانی یگانه (رزگار بود) در گرفت - چنانچه ^(۲) خواجه هم اشعاره بمصاحبت و همدمی میر دران نهخته نموده - پس ازان بملازمت شهاب الدین احمد خان صاحب صوبه آنجا فائز گشته بتجویز منصب امتیاز گرفت - و بمردر ایام نامه بشجاعت و مردانگی بر آورده در خدمت عرش آشیانی دولت (رشناسی اندوخت - تا سال چهارم بمنصب دو صد و پنجاهی ارج پیمای عزت بود - و بتدریج بقرب و اعتبار پادشاهی امتیاز یافته بحجابیت ایران مامور گردید - و بفرط فراست و کار دانی مورد الطاف شاه عباس مقوی گشت - چون از ایران دیار مراجعت نمود در سنه (۱۰۱۵) یک هزار و پانزده از بارگاه جنمت مکانی بعنوان امین الملکی به بهکر رفته بود ^(۳) که ودیعت حیات سپرد - گویند بمنصب هزار اکبری (میده بود - شعر را خوب می گفت - این بیت ازوست *

* چه خوش امت آنکه از خود دم و تو حال پرمی *

* بتو شرح حال گویم بزبان بیزبانی *

دیوان نامی مندری معدن الافکار در جواب مخزن الامرار تاریخ هنده و مختصره در طب (که بمفردات معصومی موهوم است) تالیف ارمی . و کتابه نویسن خوشخط بالادست بود . از هند

(۲) در [نسخه . ج] لفظ [هم] نیست . (۳) به بهکر رفته و هیئت الخ *

د تبریز و اصفهان همه جا در راه و منازل اشعار خود را
 بر سنگی مساجد و عمارات کنده - کتّابۀ دروازه قلعه آگره و
 مسجد جامع فتحپور بخط اوست - بقاع خیر بسیار اساس گذاشته
 خصوص در بلده سهر (که مسقط الراس اوست) - و در میان
 دریای پنجاب (که گرد بهکر است) عمارتی ستیاسو نام بنا
 نهاده که از نوادر روی زمین است - گنبد درباری^(۲) تاریخ
 آنست - زهد و تقوی بکمال داشت - و همت و سخاوت^(۳)
 را بجائے رسانید که تا بمردم اجلاف بهکر سوغات از هندوستان
 می فرستاد - و به اکابر و اصغر مهانه و مشاهره و میارمه
 و فصلانه و جمعگی مقرر کرده بود - اما آخرها (که بوطن
 رفت) آن حسن سلوک نماند - بل بنابر وجه مردم آنجا
 متذبی گشتند - گویند آبادکار بنوعی بود (که تقید می کرد
 که در محال جاگیر پاره جنگل برای شکار نگاه دارند -
 پهرش میر بزرگ است - در فترات سلطان خسرو او را
 مسلح از میان راه گرفته آوردند - کوتوال ظاهر کرد که این
 هم رفیق سلطان بود - او انکار کرد - جنت مکانی پرسید پس
 درین وقت سلاح برای چه پوشیدی - گفت وصیت پدر من
 است که شب چوکی با سلاح باشی - و چوکی نویس هم
 گواهی داد که امشب چوکی او بود - سلامت ماند - پادشاه

(۲) یعنی منه هزار و هفت هجری - (۳) نسخه [۱] شجاعت *

از نوازش خانه زان پروري اموال پدرش بار بخشیده بود -
 در بخشیکری فندهار مدتها بسر برده - زرهای پدر را (که
 به سي چهل لک (رپیّه بود) باسراف خرج کرده دماغه
 بهم رسانید که سر تواضع بکسی فرود نمی آورد) - و با هیچ
 صاحب صوبه آنجا نسیخت - و نوکوان پیش قرار وضع پاکیزه -
 داشت - در نظم و آراش - در عیش و سرور عیدداشت -
 اما باقسام معیونات خود در - عیش و سرور - در ماند
 برکاب جنت مکانی رسیده تعیین دکن درویش - و در آنجا
 گذرانید - چون حاصل جاگیرش کفاف معیشت او نمی کرد
 ترک دراز کرده در دطن طرح انامت ریخت - و بامت
 و باغات پدر قناعت ورزید - در سنه (۱۰۴۴) هزار
 و چهل و چهار در گذشت - اولادش مانده - داره از آنها
 ببلده ملتان نقل نموده اند *

• میرزا شاهرخ •

میر میرزا ابراهیم بن میرزا سلیمان والی بدخشان است -
 در سنه ۱۰۴۴ در کنار قریبیت جد بزرگوار پدرش یافت -
 در سنه ۱۰۴۴ در سنه ۱۰۴۴ [که مابین والد میرزا معتمود
 شمس و میرزا - در بیگم (که میرزا سلیمان با اختیار او
 بود) از ابتدا مخالفت و ناسازگاری بود] بحرهای خانه بر انداز
 (۲) نعت [ب] که بسی لک رپیّه - و نعت [ج] که سی چهل لک رپیّه

بدخشیان بے حقیقت با جد روکش شده در مقام منازعت
 در آمد - و کار بجائے رسانید که میرزا سلیمان دسمت از وطن
 برداشته به هندوستان آمد - چنانچه شطرنج ازان در ضمن
 احوال او تحریر یافت - و ازان باز (که میرزا سلیمان بهند
 آمده رخصت حجاز گرفت) شاهرخ میرزا و والده اش بارسال
 عرائض و نعانف در خدمت عرش آشیانی پیوند عقیدت
 استحکام دادند - میرزا سلیمان از حجاز براه عراق معادرت
 کرده باعانت میرزا محمد حکیم فوجی به بدخشان کشید - و
 بتفویض ولایت (که در حوزه تصرف میرزا ابراهیم بود) بمیرزا
 سلیمان آشتی قرار گرفت - لکن در هر چند گاه فیما بین
 گرد دوئی بر می خاست - اما تا والده میرزا در حیات بود
 زود زنجشها باصلاح گرائیده مهمات فی الجملة نهی درسمت
 می یافت - بعد فوتش میرزا بخود بینی و خود کامی افتاد -
 حال سپاه پراگندگی گرفت - امرا بر سر قبول باهم در آریختند -
 عبد الله خان والی توران (که وقت جو بود) این خبرها
 شنیده بر سر بدخشان آمد - ملازمان راه بے حقیقتی سپردند -
 ناچار میرزایان خیرباد ملک موروثی گفته بهزار دشواری
 برآمدند - چون بمرحد کابل رسیدند میرزا سلیمان بشرمزاری
 سابق اراده هند نکرد - میرزا با سه پسر حسن و حسین
 توامان و بدیع الزمان بعزم هندوستان راهی شد - در ملک

(مآثر الامراء) [۳۳۱] (باب الميم)

هزارجات خبر رسيد که عبدالله خان از کولابيان شکست خورد -
ميرزا باميد تصرف بصوب بدخشان عنان تافت . پس ازان
ظاهر شد که والي توران بر کولاب استيلا يافت . ميرزا بحال
تباہتر از پيش برگشت . و در راه ميرزا سليمان (که بهمين
خبر از کابل برآمده بود) دو چار شده براه سپري افتادند .
درين اثنا فوج اوزبک در رسیده بتاراج پرداخت . دران
سراسيميکي پای اسب ميرزا سليمان از جای رفته بر زمين
آمد . ميرزا شاهرخ فرود آمده اسب خود را پيش کشيد .
آن هم محترائي شد . يکے از همراهان ميرزا سليمان را بر
اسب خود سوار ساخت . و ميرزا شاهرخ بچابکدستي بران
گريز پا برآمده تيزپويکي بکار بردند . درين زار و حسن
بصرش جدا شده زمانه تازه داغی بر دل پدر نهاد . چون
ميرزا راه هندوستان گرفته از تنگناهي ها بدرآمد بصر جدا
شده پيوست . کنور مانسنگه در حوالی دريای منده و راجه
بهگوانداس در لاهور مهمانداريها بجا آوردند . سال بيست و
نهم در دار الخلافه شاهزاده دانيال استقبال نموده بملازمت
آورد . بجلوس محفل پادشاهي اختصاص يافت . و بانعام يک
لک روپيه نقد و اسباب فراش خانه و بقم زنجير فيل و نه
راس اسب و چند قطار شتر و چند خدمتگار مورد عاطفت
گريد . سال نهم و هشتم آخر منده (۱۰۰۱) هزار و يکم

(باب المیم) [۳۳۲] (مائرا لامرا)

عرش^(۲) آشیانی شکر نها بیگم دختر خود را بعقد ازدواج او در آردن - و بایالت مالوه و منصب والای پنج هزار بلند پایه ساخته باتالیقی شهباز خان کنبو دستوری تعلقه ارزانی داشت - و در سال چهارم با شاهزاده سلطان مراد بهم دکن تعیین شده *

چون شهباز خان از احمدنکر برخاسته بمالوه آمد اوجین و گزین جاهای آن صوبه از شهباز خان برگرفته باقطاع میرزا قنوجوا شد - و شاهزاده در بالاپور بوار طرح اقامت انداخت - و فوج پادشاهی بمسرداری میرزا شاهرخ و سپه سالاری خانخانان در سال چهل و یکم مقابل افواج هر سه دنیاداران دکن (که بمسری خواجه سهیل خان بیجاپوری صف آرا بود) به پیگار در آریخته آویزش سخت نمود - (راجه علی خان مرزبان خاندیس) که سردار جرانغار عساکر پادشاهی بود (با بهیاری فرو شد - اکثری را پای همت از جا رفت - سران راجپوتیه دورتر رفته ایستادند - میرزا شاهرخ و خانخانان فوج برابر خود را برداشته شب قرار بر فراز اسب گذرانیدند - بامدادان بیشتر سران مخالف را علف تیغ ساخته بقیه السیف در بفرار آوردند - و در سال

چهل سیوم (۱۰۰۷) هزار و هفت هجری حضور طلب

(۲) در [بعضی نسخه] شکر النسا بیگم - (۳) نسخه [چ] راجی علی خان •

(مآثر الامراء) [۳۳۳] (باب الميم)

گشته هواد درگاه رسيد - و در هدين سال شيخ ابو الفضل
بدکن رخصت يافت - و بميرزا علم و نقاره عزایت فرموده
دستوری مالوه شد که رفته سامان سپاه نمايد - چون بدکن
باز خوانند خود را زود رساند - ميرزا در تقديم خدمات پادشاهي
بهیچ وجه خود را معاف نمي داشت - چون شاهزاده سلطان
دانيال پس از گشایش احمدنگر به برهانپور نزد پدر عالي قدر
شتافت ميرزا را بداسبانی آن ناحیه گذاشت - هنگامی که
خان خانان از حضور باحمدنگر رسيد (ميرزا احرام ملازمت
بست - و پس ازان از گذار نوبدا بهمراهی شاهزاده باز تعین
دکن گردید - و در آخر عهد عرش آشياني بمنصب عمده
هفت هزاری اختصاص يافت - و در سال دوم جهانگیری
سنه (۱۰۱۶) یکمزر و شانزده هجری در بلده ارجین
وديعت حیات سپرد - و بيزن شهر مدفون گشت - گویند
کابلي بيگم دختر ميرزا محمد حکيم (که نیز در حباله نکاح
ميرزا بود) نعلش او را برداشته بقصد آنکه در مدينه مشرفه
دفن نمايد سفر حجاز اختيار کرد - از آسیب اعراب باديه
نعلش را بجماعه مکاره داده روانه نمود و خود ببصره آمد -
و ازان جا بشيراز رسيد - آله دردي خان حاکم فارس اعزاز
و احترام بجا آورده باصفهان فرستاد - در سنه (۱۰۲۲) هزار
و بیست و دو شاه عباس ماضي دارای ابران ادرا با ميرزا

(باب المیم) [۳۳۴] (مآثر الامراء)

سلطان علی مکتول عم خود مذاکره نمود - لیکن میانگ او
و بیگم الفتی رد نداد - القصه میرزا شاهرخ بشجاعت و
نیک طینتی اتصاف داشت - جهانگیر پادشاه در پادشاه نامه
خود می نویسد (که اگرچه در عالم بی حقیقت تر از
بدخشی نخواهد بود اما شاهرخ گویا بدخشی نیست -
بیهمت سال است که بهند آمده اصلا زبان هندی نمیداند -
از پسرانش میرزا محمد زمانه در بدخشان حاکم جائی بود -
در شورش اوزبکیه روزگارش بسر آمد - مدتها محمد زمان
جعلی دست آریز شورش ادبش بوده - و میرزا شاه محمد را
میرزا محمد حکیم نزد خود نگاهداشت - و در حین رحلت
میرزا شش پسر بود - حسن و حسین توامان - حسن همراه
خمسرو فرار نمود - رز درم دستگیر گشته زندانی شد - میرزا
سلطان از خرد سالی در خدمت جنّت مکانی تربیت
یافته بود - می خواستند پادشاه صبیّه خود بدهند - از محل
بعرض رسید که او زنان بهیار در خانه دارد - چون از
استفسار شد قسم بقدم پادشاه خورد - خواجه سریان
بخانه او رفته زنان را بحبس آوردند - از نظر افتاد -
غازیپور جاگیر یافته در آنجا درگذشت - میرزا بدیع الزمان مشهور
بمیرزای فتحپوری در عهد جنّت مکانی بخشی دکن بود -
بعد ازان پتن گجرات جاگیر یافت - مشمت استخوان مبلو

(مائراامرا) [۳۳۵] (باب المیم)

بهرارت و ننگه بود - حتی برادران تنگ آمده در بتن
بقتل رسانیدند - مادرش بحضور آمده دادخواه شد - اما
چنانچه باید مدعی خون نشد - برادران چلدے محبوس
بودند - میرزا مغل ترقی نکرد - دختر داراب خان در خانه
داشت - بجاکیر پرگنه نیم کهار بیدواره می گذرانید - دیگر
میرزا شجاع نجابت خان است که جداگانه مذکور شده *

• میرخلیل الله یزدی •

از احفاد قدیمی نژاد اسوة العرفا سید نور الدین شاه
نعمت الله ولی است که بشف و کرامات معروف آفاق بود -
نسب شریفش بامام المتقین امام موسی کاظم (صلوات الله
علیه و علی آبائه الکرام) می رسد - هرچند مولد و منشای
سید بتحقیق نه پیوست اما پس از اتصاف بکمالات موری
و معنوی استفاضه از بهیارے اکابر زمان برگرفته بکرمان طرح
سکونت ریخت - علمای آنجا تکفیرش کردند - فرمود -
يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَ أَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ - چون سید
مرید عبد الله یمنی شافعی است برخی از را شافعی مذهب
پندارند - اما ازین تطعش خلاف آن ظاهر گردد *

• قطعه •

* گویند مرا چه کیش داری *

* ای بیطبران چه کیش دارم *

* از شافعی و ابو حلیفه *

* آئینه خویش پیش دارم *

* اینها همه تابعان جد اند *

* من مذهب جد خویش دارم *

مولفانش از نسخ و رسائل قریب به پانصد رسیده -
 صیحت فضائش چون باقطار عالم انتشار یافت ملوک روزگار
حائقه ارادت او در گوش کردند - در سنه (۷۲۸) هفصد و
 بیست و هشت یا سی و چهار بجوار رحمت حق منزل
 گزید - و در قصبه ماهان ^(۲) از توابع کرمان مزارش مطاف
 اقامی و ادانی ست *

اهل خبر را یک گونه اختلافی در اولاد سید بزرگوار افتاده -
 آنچه ازین سلسله ابا عن جد در بلدة یزد بر رساده نیایگان
 عالی شان تا الآن اتکا دارند خود را از نسل امیر غیاث الدین
 می گیرند که فرزند بلا واسطه سید است - و برخه برانند
 که آن عالی قدر را غیر از شاه خلیل الله پسر نبوده -
 چون سلطان احمد شاه بهمنی دکن ^(۳) که شهر بدر احداث
 کرده اوست (غالبانه معتقد سید گردیده التماس قدوس
 یکی از اولاد امجدش نمود سید بجدائی فرزند
 غیر از او در باغ حیات ثمره نداشت) (اضی نشده)

(مآثر الامراء) (۳۳۷) (باب المیم)

پسرزاده میر نور الله را روانه نمود - درین صورت نظر بر تطابق غیاث الدین شاید لقب شاه خلیل الله باشد - و نیز احتمال است که ولادت امیر غیاث الدین بعد ازین حکایت واقع شده باشد *

آورده اند که سلطان احمد مقدم مخدوم زاده را گرامی داشته با امرا و شاهزادها تا حوالی شهر لوازم استقبال بجا آورد - و در موضع ملاقات قریه آباد کرده به نعمت آباد موسوم نمود - و در تبخیل و تکرم باقصی الغایه کوشیده مخاطب به ملک المشائخ ساخت - و بر ارلان سید محمد گیسودراز تقدیم فرمود - و دختر خویش بحباله نگاهش در آورد - شاه خلیل الله هم بعد از ارتحال والد ماجد خود با دو پسر شاه حبیب الله و شاه محب الله محمدآباد بدر را بوزن خویش سعادت آورد گردانید - و مقصی المرام بوطن مالوف معارفت نمود - و گروهی برانند که در دکن فوت کرد - و چون شاه حبیب الله و شاه محب الله نیز بمصاهرت سلطان احمد شاه و پسرش شاهزاده علاء الدین اختصاص یافتند شاه حبیب الله در سلطنت سلطان علاء الدین بهمین در گذشت - میر نور الله امر سجاده نشینی برادر کوچک شاه محب الله تفویض نمود - و خود کر و فر امارت

---

(۲) نعلیه [پ] سید محمد گیسودراز قدس الله سره العزیز *

(باقی المیم) [۳۳۸] (مآثر الامراء)

چیده صاحب طبل و حشم گردید - و قصبه بئر اقطاع یافت -
و چون نوبت سلطنت بهسر سلطان علاء الدین مشهور بهمایون
شاه ظالم رسید شاه حبیب الله را (که مخالفین در زبده بود)
مقید ساخت - چون دود سرداری بدماغش پیچیده بود از
زندادان گریخته آخر کار کشته گردید * * ع *

* بر آمد روح پاک نعمت الله *

تاریخ است - و فرزندان ایشان تا حال در دکن هستند - و
لخته در بدخشانات و توران نیز خود را بسید نسبت دهند -
یکتمل که بتصاریف ایام یکی از اولادش بدان ولایت افتاده
باشد - غریب آنکه هر کدام معتقد علاقه دارند - و آنرا
منسوب بعید میکنند - و چون ازین سلسله بحال آنها (که در
یزد و کرمان بجانشینی جد بزرگوار اختصاص دارند) تفرقه و
اختلال راه نیافته بصحمت نسب و التزام طریقه آبای گرامی
اقرب اند - و آن (که ازین دودمان در فارس و عراق بر
هستند دولت و حشمت بر آمد)^(۲) میر نظام الدین عبد خلف
شاه صفی الدین پسر امیر غیاث الدین مذکور است - پس از
احراز فضائل صوری بمنصب صدارت شاه اسمعیل صفوی
امتیاز یافت - و چون وکیل السلطنة امیر نجم ثانی را بدین
خانیدان عالیہ اعتقاد موفور بود هنگام رفتن او ببلخ نیابتش

(مآثر الامراء) [۳۳۹] (باب الميم)

نیز بمیر باز گردید . و پس از کشته شدن امیر نجم در امور وکالت شاهي عام استقلال برافراخت . و در سنه (۹۲۰) نهصد و بیست در جنگ چالدران بدست رومیه شربت ممات چشید . پسرش سید نعیم الدین مشهور به نعمت الله ثانی (که بتقوی و پرهیزگاری مرجع خلایق بود . و ارقانش باذخار ثلویث مصرف) شاه طهماسب صفوی همشیره خود خانش خانم را به نازدواجش درآورد . و او در همدان برحمت حق پیوست . متورکانش زیاده بر چهل اک (رویه بود . که بولد ارجمندش امیر غیاث الدین محمد میرمیران و صبییه اش پری پیکر خانم تقسیم یافت . میرمیران مورد اکرام و اجلال شاهي گشته بلقب مرتضی ممالک اسلام فایز گردید . و پسرانش میر نعمت الله و میر خایل الله نیز بمصاهرت دودمان صفویه سر عزت برافراختند . عقیدت کیشان سلسله شاه نعمت الله بار مویدهانه ملوک کرده اقتباس انوار سعادت می نمودند . در رفعت شان و علو مکان و کثرت اسباب ثروت و مکنات و منزل و حدائق و غایت تکلفات در مآکل و ملابس نظیر خود نداشت . حامل ادارات و محصولات و محملات آن سلطه پنج هزار تومان می شد . و چون مزاج میر خالی از رافعه طلبی و شورش اندازی نبود در سال سیوم جلوس شاه عباس ماضی سنه (۹۹۸) نهصد

و نود و هشت یکتاش خان افشار پسر ولی خان قورچی باشی
 حاکم کرمان و یزد را (که مرد محیل صاحب داعیه
 بلند پرواز بود - و دامادش می شد) بران داشت که در
 تمام ولایت فارس لوای اقتدار برافراخته فرمانروا شد - و
 انجام کار با یعقوب خان امیرالامرای آن دیار در حوالی
 یزد زد و خورد نموده بشهر در آمد - یعقوب خان بمیرمیران
 گفته فرستاد که از دشمن دولت شاهست - بشما سپردیم - میر
 برای رفع مظنه^(۲) اتفاق و عدم مواخذه خود از را بلطائف
 الحیل نگاه داشت^(۳) - تا آن که از خود بخود کشته شد -
 مع هذا یعقوب خان بحال میر و سایر اولادش غیر از استخفاف
 بردا نداشته مبلغها برسم پیشکش و ترجمان بازیافت نمود -
 اما بر اعزاز و احترام میر خلیل الله (که همیشه با پدر و
 یکتاش خان مخالف بود) افزود - و زوجه یکتاش خان را
 (که دختر میرمیران بود) بعد انقضای عدت بنکاح خود
 آورد - پس ازان (که بنشئه پسر زر کاهروائی از جا رفته
 سر خود سری برافراخت) شاه در سال چهارم متوجه فارس
 شد - میرمیران در ادراک ملازمت بود - در خلال این حال
 شهر بانو بیگم زوجه میر نعمت الله پهرش (که شوهر دختر
 شاه طهماسب بود) در اصفهان باجل طبیعی در گذشت -

شاه خود رفته تعزیه و تسلیه فرمود . اما زیاده احترام
 خیافته منظور نظر عاطفت گشت . و چون شاه به یزد تشریف
 آورد در باغ گلشن (که مقام و محکم میر خلیل الله است)
 نزل فرمود . حرم محترمش (که دختر اسمعیل میرزا پسر
 شاه طهماسب بود) باوازم مهمانداری پرداخت . شاه میر
 خلیل را بشفقتهای گوناگون برنواخته مهمات یزد بار ارزانی
 داشت . و پستور میر خلیل الله نیز بظاهر جهت مورد عتاب
 شاهی گشته از بیم جان با در پسر خود میر میران و میر
 ظهیر الدین فرار اختیار نموده به تباه حالی و بے سرانجامی
 رخت غربت بدارالامن هندوستان کشید . و در سال دوم
 جهانبگیری (۱۰۱۶) هزار و شازدهم هجری به دارالسلطنة
 لاهور بآستانبوس جنت مکانی شرف اندرز گشت . و منصب
 هزارری در مد سوار و تانخواه قبول جید و عطای درازده
 هزار (دویست و بیست) مدد خرج چهار کامیابی برانروخت . و
 هنوز سال تمام نگذشته بود که بمرض اسهال و دیسه حیات
 موقوف . پسر کلانش میر میران مشمول عذابیت پادشاهانه گشته
 به مالک بانو بیگم صبیحہ آصف خان بیمن الدوله منسوب گردید .
 و دو پسرش میر عبد الهادی و میر خلیل الله (که بظاهر
 مقرر سن در ولایت مانده بودند) جنت مکانی از فرط
 تفضل و مهربانی . بشاه عباس نوشته بهند طلبید . چنانچه در

(باب الميم) [۳۴۲] (مآثر الامرا)

احول آنها (که هر یک رکن رکن سلطنت هندوستان شده اند)
بزبان خامه گزارش یافته - میر ظهیرالدین از ملازم پیشگی
استعفا جسته برسم گوشه نشینی می گذرانید - و اعلیٰ حضرت
از قدر شناسی بهره هزار درپیه سالیانه موظف فرمود - و در
جشن عید و نوروز با انعام خاص مخصوص می گردانید - پسرش
میر نعمت الله بمنصب هزاری سرافرازی یافت - در سال بیست
و پنجم بنسبت دامادی میرزا مراد کام مفوی نیر میرزا
رستم قندهاری (که بفوجداری جوینور سرافرازی یافت) بنیابت
مشار الیه موصف گردید - و در مبادی سلطنت عالمگیری بخطاب
خانی و افزونی منصب چهره طالع افزوخته با خسرو می بود *

* محمد قلی ترکمان *

از امرای عهد عرش آشیانی سم - ابتدا بتعیذاتی موبه
بنگاه شرف اندوخت - چون مقدمه مظفر خان در فساد
باغیان بنگاله از انتظام برافتاد از چند با اهل بغی
هم پائی کرد - پس ازان بصفحه برائ معزز شده سال سی ام
همراه کنور مانسنگه بصوبه کابل رخصت پذیرفت - و در
مهم افغانه مصدر ترددات نمایان گردید - سال سی و نهم
(که پاسبانی کابل به قلیچ خان باز گردید) کشمیر از تغیر
میرزا یوسف خان در اقطاع او و حمزه بیگ ترکمان برادرش
در چند کس دیگر قرار یافت - سال چهارم و پنجم (که

پادشاه بجزوبی دیار نهضت فرمود (بعضی از مردم کشمیر
 ابداچک پور همین را بسر داری برداشته غبار فتنه برانگیختند -
 (۲) علی قلی پسر نامبرده با جمعی آویزش نموده چهارم فیزی
 بر افرودخت - و سال چهل و هفتم بمنصب هزار و پانصدی ذات
 و ششصد سوار و غذایت فیل و حمزه بیگ به هفت صدی
 ذات و سیصد و پنجاه سوار سرفراز گردیدند - و سال
 چهل و هشتم (چون علی رای زمیندار ثبت خرد پا از
 حد ادب بیرون نهاده بحوالی کشمیر آمد) مشارالیه با
 جمعیت خود بمقابله شتافت - زمیندار مذکور از غایت (عجب
 بے جنگ عرصه فرار پیمود - مقارن آن سیف الله پسر قلیچ
 خان از لاهور بر طبق حکم محکم بکومک رسید - تا جائی
 (که گذر سوار میسر بود) تعاقب بعمل آمد - و سال
 چهل و نهم اکبری در مالش ایدر زمیندار مرور و تنبیه
 ابداچک پای همت افشوده با آن (که مخالفان به پناه
 گریوها سر راه گرفته بسنگ و تیر کارزار می کردند) بر
 کوه برآمد - و هنگامه مخالفان را پراکنده ساخت - سال
 دهم جهانگیری از حکومت کشمیر معزول شد - پایان
 احوالش معلوم نیست - حمزه بیگ سال چهل و نهم اکبری
 بمنصب هزاری رسیده *

* مهتر خان *

انيس نام غلام جنت آشياني ست از كره مانكهور
 باسيري آمده بخدمت درباري خادمان محل بسرمي برد .
 در اوان عزيمت عراق بهمهراهي ركاب و خدمت خزينه داري
 شرف امتياز داشت . و چون سال چهاردهم جلوس عرش آشياني
 قلعه رنتنهور مسخر اولياي دولت گرديد سپرد او شد .
 و سال بيست و يكم (كه كنور مانسنگه جهت تنبيه رانا
 پرتاب زميندار ميوار تعيين گرديد) نام مهتر خان نيز داخل
 همراهيان او گشت . و روز جنگ رانا موتي اليه چنداول
 فوج ظفر مروج بود . پستر بكمك امراي ديار شرقي مامور
 بوده مصدر نيكو خدمتي گشت . و پس از چنده او را
 در دار الخلافه آگه گذاشتند . بمنصب سه هزاري ذات
 و سوار مرتقي شده سال سيوم جهانگيري مطابق سنه
 (۱۰۱۷) هزار و هفده هجري از دار فنا بهر منزل بقا
 پيوسم . هشتاد و چهار سال عمر يافته بود . ساده لوحی
 او بسيار زبان زد اسم . گویند در حكومت اكبر آباد
 قافله سوداگران بيرون شهر فرود آمده بود . شتران آنها
 دزدان بردند . چون اين معني بسمع خان مشار اليه رسيد
 دران سر زمين آمده چپ و راست نگاه كرد . و گفت
 . من يافتم . بفاصله روزي چند كسي پرسيد كه چه يافتند .

(مآثر الامرا) [۳۴۵] (باب العیم)

گفت این کار دزدان است - پس مردم همسایه را جمع کرده
بعد سرزنش گفت که امشب شما را مهلت دادم - درین
کنج خانه خاک اندازی ننمایید - فردا اگر شترها ظاهر
نشد مورد عتاب خواهید شد - با سادگی نیک ذاتی فراهم
داشتی - علوفه سپاه را ماه بهاد میداد - و از جرأت و
مردانگی خالی نبود - چون اصلش از قوم کایته بود رعایت
این قوم بحیار می کرد - بهمرش مونس خان در عهد جهانگیری
منصب بانصدی ذات و یکصد رسی سوار داشت - ابوطالب
نمیره مهتر خان دران عهد خزانچی موبه بنگاه بود -
گرفتند نزد قاسم خان موبه دار آنجا روزه سر دربار ابوطالب
آمده بتقریب گفت که هر نواب احوال تعلقه من معلوم است -
چون ابتدا قاسم خان خزانچی آن موبه بود ازین حرف
سرگراش شده از دربار برخاست - مردم به ابوطالب گفتند
که این حرف چرا گفتی - نمیدانی که سابق نواب هم این
تعلقه داشت - روز دوم آمده مر دربار بعرض رسانید که
به بنده املا اطلاع نبود که سابق نواب باین تعلقه سرافراز
بودند - قاسم خان زهرخنده کرده گفت که این همه از
آثار جد شما مهتر خان است *

• میرزا غازی بیگ •

پسر میرزا جانی بیگ ترخان است حاکم تپه - چون

(باب الحیم) [۳۴۶] (مائرا امرا)

میرزا در رکاب پادشاهی در برهانپور زندگی سپرد و
عرش آشیانی غائبانه میرزا غازی را مشمول عواطف داشته
آن ولایت را بدر باز گذاشتند میرزا بر مسند آبای گرامی^(۲)
برآمده جمعیت بسیار فراهم آورد - خسرو خان چرکس (که
وکیل صد ساله آن سلسله و مدبر صاحب نقش بود) بفکر
دیگر افتاد - عرش آشیانی سعید خان را با پسرش سعد الله
خان بالتزاع آن مملکت مامور فرمود - میرزا برهانپوری سعادت
در بهکر آمده سعید خان را دید - و برفاقت او در سن
هفده سالگی شرف اندوز ملازمت گردید - تهته بحال ماند -
چون نوبت سرب آرائی هندوستان بجنت مکانی رسید نقش
طالع او خوب نشست - صوبه ملتان هم ضمیمه گشته
بخطابه فرزندی و منصب هفت هزاری بلند رتبه گردید - و
چون حسین خان شاملو حاکم هرات قلعه قندهار را محاصره
نمود میرزا با فوجی شایسته تعیین شد - پس ازان حکومت
قندهار بمیرزا تفویض یافت - درانجا بهمت و حسن سلوک
با مترددین عراق نامه برآورد - و با شاه عباس طریقه
مراسلات مملوک نمود - گویند شاه مکرر خلعت فرستاد - و در
سنه (۱۰۱۸) یک هزار و هزده میرزا سه چهار روز بیماری^(۳)

---

(۲) نسخه [ج] بمسند آرائی برآمد - (۳) نسخه [ج] هزار و هجده .

(سائبرامرا) [۳۷] (باب ادم)
(۲) کفیه: در بیستم و پنجم سالگی فوت کرد. غازی تاریخ
امری - مردم تهمت آن را بر لطف الله بهائی خان (که
مصاحب و وکیل میرزا بود و بنابر آنکه با پدرش خسرو خان
چرگس میرزا بے غلیبتی داشت) بستند. میرزا غازی بیگ
بسیار مستعد و بصحبت اهل سخن مشغوف بود. خود هم
شعر می گفت. وقاری تخلص می نمود. گویند در فقه دار
شاء بود باین تخلص - میرزا بیگ هزار روپیه و خلعت
و اسب از این تخلص خرید کرد به مناسبت تخلص پدر
(که حلیمی بود) - میرزا در نغمه پردازی و طنبور نوازی
بے نظیر بود. همه ساز را خوب می نواخت. ملا
مرشد گفته *

• گر نغمہ سازت بسکون می آید •

• رمزی ست بگویمت کہ چون می آید •

* از بچه بگردد زخمه ات می گردد *

* پیچیدہ زطنبور بردن می آید *

گویند در قندهار مجلس میرزا مجید صاحب کمالان بود .

مفتی محمد رشید یزدجردی و طالب علمی و میر نعمت اللہ

و اصلی و ملا اسد نصہ خواں - گویند چوں مغفوری کیلانی

از اجراء عازم هند گشت ، به قندهار رسيد ميرزا بالتقا

(بایر المیم) [۳۴۸] (مائرا المرا)

تمام نگاه داشت - اعزای دیگر خصوص ملام مرشد و اسدی
مغفلها در شعرش می کردند - رنجیده به رخصتی روانه لاهور
شد - میرزا متاسف گشته رقعۀ نوشت - و از ملام مرشد
و اسدی فیز معذرت نویسمانید - شاید که معذرت نماید -
(۲)
مغفور در جواب اعزای نوشت *

- * آن جیفه که در جنگ در کرکس باشد *
- * حیف احمق که لوٹ دامن کس باشد *
- * خورا طلب شاخ زیادت طلبی ست *
- * با یک سر خر در گوش خر بس باشد *

میرزا بدستور پدر شیفتگی تمام بشراب داشت - در روز شب
درین کار می گذرانید - و اعتیاد بازائه بکارت کرده بود که
هر شب یکی را از هر جا بهم رسانیده می آوردند - باز روی
او نمی دید - ازین بود که مدتها در شهر تهته هر زنی
بدکار خود را به میرزا منسوب می نمود *

* میران صدر جهان پهبانی *

پهبانی دیه ست از توابع لکهنؤ - میران مرد فاضل
خوش طبع بود - در عهد عرش آشیانی بوساطت شیخ
عبد النبی صدر انتای ممالک محروسه بدر قرار گرفت - و
چون عبدالله خان اوزبک والی توران به بادشاه بر نوشت که

(یادداشت‌ها) [۳۴۹] (باب الیوم)

که اجل موانع در ارسال رسل بعضی انحرافات دینی بود که
بر الحقه شائع گردیده - عرش آشیدانی در سال سی و یکم
میران را با اتفاق حکیم همام به یلچی‌گری روانه توران دیار
خرمود - و در نامه (که بار (تم پذیر گشت) درین مقدمه
پایین در بیت اکتفا رفت *

* قِيلَ إِنَّ إِلَهَ ذُو رَدَد *

* قِيلَ إِنَّ الرَّسُولَ قَدْ كُنَّا *

* مَا نَجَا إِلَهُ الرَّسُولِ مَعَا *

* مِنْ تَحَاتُّرِ الْوَرَى فَكَيْفَ أَنَا *

میران در سال سی و چهارم از توران معادلت نموده در
خطه کابل بملازمت استمساد یافت - و در سال سی و پنجم
در جشن آبان ماه به پیشگاه خلافت مجلس باده پیمائی بود -
میر صدر جهان مفتی و میر عبدالهی میر عدل هر دو نیز
سافره در کشیدند - پادشاه این بیت بر خواند * بیت *

* در دور پادشاه خطابخش جرم پوش *

* حافظ قرا به کش شد و مفتی پیاله نوش *

تا سال چهارم بمنصب مفسدی رسیده بخدش مدارت کل
اختصاص گرفت - پس ازان گویند ترقی کرده بپایه امارت
و منصب در وزارت متصاعد گشت - هنگامی (که جنبی مکانی
در ایام شاهزادگی نزد شیخ عبد النبی بدر چهل حدیث

(باب المیم) [۴۰۰] (مآثر الامراء)

می خواد سید بطور خلیفه می بود - شاهزاده بسیار دوست
 میداشت - روزی بسید وعده فرمود که اگر نوبت سلطنت بما
 میرسد قرض ذمه شما ادا میکنم - یا هر منصبی که میخواهید
 می دهم - پس از جاوس میران را مختار کردند - او
 ادای قرض بر خود گرفته منصب چهار هزار در خواست -
 جنت مکانی بمنصب مذکور برنواخته با بحالی مدارت بر
 قرب و اعتبارش افزود - و قنوج بجاگیرش تنخواه گردید -
 سید محسن نافع الخاق بود - در مدارت زمان جنت مکانی
 چندان مدد معاش بمردم داد که آصف خان جعفر پادشاه
 عرض نمود که آنچه عرش آشیانی در مدت پنجاه سال
 بخشیده اند میران در پنج سال داده - صد و بیست سال عمر
 داشت - اصلا در عقل و حواس فتور راه نیافت - گویند
 مشیت استخوانی مانده بود در خانه پیوسته بر بستر ضعف
 افتاده - همین که بحضور پادشاه می آمد بنیروی حب جاه
 دیرتر می استاد - و بے استعانت غیر برای زینه آمد و رفت
 می کرد *

- * نیستت گاه نماز از ضعف قدرت بر قیام *
- * لیک پیش پادشاه استاده تا شب بے عصا *

در سنه (۱۰۲۰) هزار و بیست و دهمت حیات سپرد -
 گویند سید طبع موزون هم داشت - در مهادی حال لب باشعار

(مائتر الامرا) [۲۵۱] (باب العليم)

می گشود . پس ازان (که قاصت قابلیت از بخلعت افتاد
مخلع گردید) بیاس شریعت غرا خود را ازان باز داشت .
پسر کلانش میر بدر عالم مازنی بود . و پسر دوم سید
نظام مرتضی خان (که بمصاعد امارت ارتقا نموده)^(۲) ذکرش اندوده
صمت ترقیم^(۳) یافته .

* میرزا چین قلیچ *

خلف ارشد میرزا قلیچ محمد خان اکبری صفت . از ارباب
فضل و کمال بود . نزد ملا مصطفی جونپوری^(۴) تلمذ نموده
کتاب درسیه را گذرانید . و بانثر صفات حمیده متعالي
گردید . و در جود و سخا دست بلند داشت . و خالی
از شجاعت و پردای نبود . و بتدابیر ملکی بهیار می رسید
و مدنیهای مدید در فوجداری جونپور و بذارس گذرانید .
و گویند در مجلس آرائی سلیقه داشت . و محفلش نعم
باصباب عیش و طرب آراسته و پیراسته می گردید که
مشاهده آن زاهد صد ساله را به صورت می انداخت . چون
پدرش در عهد جهانگیری و دیعت حیات سپرد برادر خرد
از میرزا لاهوری (که نزد پدر محبوب ترین اولاد و با
هزاران ناز و نعمت پرورش یافته کنار پدر بوده . اما

---

(۲) نسخه [ب] امارت و فضل و کمال - (۳) نسخه [ج] ترقیم -
(۴) نسخه [ج] نزد ملا مصطفی تلمذ نموده .

طیقتش خمیر مایه یک جهان فتنت و آشوب و نالش بمفسده
و شیطنیت بریده بودند) بمیرزای مذکور پیوست - چندی
نگذشته بود از خلل دماغی (که داشت) دست تصرف بملک
پادشاهی دراز ساخت - و در حوالی جونپور سر خود سری
افراخته خود را مطعون و زبان زد به بغی و طغیان کرد . تا
(۲)
آنکه بشومی او میرزا چین قلیج دران هنگامه کشته شد - و
اموالش بضبط سرکار پادشاهی درآمد - گویند یک سال سالم
نویسندها عرض اجناس را می نوشتند *

در سنه (۱۰۲۲) هزار و بیست و دوم هجری هنگامی
(که در دارالخیر اجمیر (ایات جهانگیری نزل داشت)
ملا مصطفی را (که از مشاهیر علمای جونپور بود) بمسبب
استادی میرزا طلب حضور کرده می خواستند آن بیچاره را
بعتاب و خطاب در آرند - ملا محمد تهته (که بهمن آخوندی
(۳)
آصف جاه شهرت داشت - و با تبهر علوم و از مقربان
آن خان ذی شان بود) با ملا بمباحثه علمی درآمد - و
تا یک هفته لایق قطع صحبت ملاحظه منعقد بود - چون
بمباغ علمش راه رسید خود شفیع گشته ازان بلیه نجات
بخشید - ملا عازم مکه معظمه گردید - و بوطن اصلی معادرت
نموده بجوار رحمت پیوست - میرزا لاهوری آیت بود از

(مآثر الامراء) [۳۵۳] (باب الميم)

جلال بل آفته بود مالا مال از وبال و نکال - هيچ حيثيت
نداشت - پارچه گوشتي کريه منظر بد خصال - و عيش و نشاط
او منحصر بآواز تازيانه بود - تمام روز بایسته مدای تازيانه
بگوش او برسد - یک لحظه از سياست خلق خدا نمي آسود -
خدمتگاران را زنده در زمين دفن میکرد که خبر منکر و نکیر
بيارزد - و بعد ازان (که قبر را را مي کرد) آن مظلوم را مرده
مي يافت - در کچه و بازار بر درش نفران سواره ميرفت -
و فريادش بسبب عمدگي پدر هيچ جا نمي رسيد - در آن
وقت (که پدرش صوبه دار لاهور بود) گاهيکه مي شنيد بخانه
هندوئي عروسي ست خود آنجا رفته عروس را جبراً بر داشته
مي آورد - هرگاه درث او پيش پدرش فرياد ميرفتند با آن
همه علم و تقوی (که خود را مجتهد وقت مي دانست)
آنقدر مغلوب محبت پسر بود که جواب ميداد که گویا
شما با ما نسبت قرابتي درست مي کرده باشيد - و چون
ميرزا چين قايم بشامت آن تبه کار گرفتار گشت ميرزا
لاهوري را گرفته بحضور آوردند - مدتی محبوس بود - آخر
رهائي يافته يوميّه مقرر شد - به پای درس اکبرآباد بگذار
چون خانه ساخته کبرتر بهيار بهم رسانيد - وجه معيشتش
بحوال بود - بتلخي زندگاني مي نمود - و مکافات اعمال زشتي

(۲) نسخه [۱] تهر را ميکرد .

(باب الميم) [۳۵۴] (مآثر الامراء)

خود مي کشيد - تا در گذشت - از پسر و قرابتيان قليج
 محمد خان مثل ميرزا چين قليج و قليج الله و بالجوقليج^(۲)
 و بيرم قليج و جان قليج - بيشتر در خور حال مناصب
 داشتند - در گذشتند *

* ميرزا فريدون خان برلاس *

پسر ميرزا محمد قلي خان برلاس است - بعد فوت پدر
 مشمول عواطف عرش آشياني گرديده بمنصب مناسب سرفرازي
 يافت - سال سي و پنجم جلوس همراه خانخانان عبدالرحيم
 بهمم تهته دستوري پذيرفته مصدر ترددات شايان گشته - چون
 ملك تهته گشايش يافت سال سي و هشتم بايمای سرگروه
 همراه جاني بيگ (رانه بارگاه سلطنت شده شرف ملازمت
 اندوخت - تا سال چهارم بمنصب پانصدي رسیده - پس
 (ازان که تخت سلطنت بجالوس جهانگيري زمين و زينت
 پذيرفت) سال دوم نامبرده در صوبه آله آباد جاگير يافته
 بمنصب هزاري ذات و سوار مفتخر گرديد - سال سيوم از
 اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي و يکهزار و هيصد
 سوار و پستتر بمنصب دو هزار سوار تصاعد نمود - سال هشتم
 بتعييناتى سلطان خرم بهمم (اذا امر سنگه شتافته - و پستتر
 برهمم حق واصل گشت - پادشاه حق شناس مهر علي^(۲)

(۲) نسخه [ج] بالوقليج - (۳) در [بعضى نسخه] مهر علي برلاس *

(مائثر الامرا) [۲۵۵] (باب الميم)

بهر ار را به منصب هزارى ذات و هوار كامياب گردانيد *

* محتشم خان شيخ قاسم فتحپورى *

برادر اسلام خان شيخ علاء الدين . سال سيوم جلوس

جنيت مكاني بمنصب هزارى پانصد سوار فائز شده . سال

پنجم باضافه دريستم و پنجاه سوار اختصاص گرفت . بعد

فوت اسلام خان در منصب افزوده . سال هشتم بنظم صوبه

بنگاله مامور گرديد . سال نهم از اصل و اضافه بمنصب

چار هزارى چهار هزار سوار مر افتخار بر افراخت . چون از لوازم

مرداري بل از مراسم سازداري بهره نداشت مردم آنجا از

رنجيده خاطر بودند . فوجى با كمال بى تدبيرى بتسخير ملك

اشام تعين نمود . همين كه به چهار منزل ازان ملك طى

گرديد آشاميان شبخون زدند . و چشم زخمى عظيم بفوج مذکور

رسيد . چون اين معني بعرض پادشاه در آمد ار را از

تعلقه مذکور تغير کرده از نظر افكند . او در همان ايام سفر

ملك بقا گرید *

* ميرزا على بيگ اكبر شاهى *

مولد و منشاى ار بدخشان است . بمكارم خصال و محاسن

مفات آراستگي داشت . چون دارد هند گشت نقد اخلاص

در ضمير عرش آشياني تمام عيار نمود . بخطاب اكبر شاهى

مرافراز فرمود : در معارك و مغازي پردلي و مردانگى با

سهي و سرداري بكار مي برد . در يـساق دكن كمي شاهزاده
 سلطان مراد گرديد . چون شاهزاده از احمدنكر بمصالح و آشتي
 بزرگش صادق خان باقتضای مصلحت سال چهل و يك
 در مېكر بنگاه ساخت . آذر خان و عين خان با ديگر
 دكنيان بشورش آرائي برخاستند . صادق خان گزين فوج
 بمركردگي ميرزا معين نمود . او ناگهاني بر آردي آنها
 ريخته بر شكست . و فرادان غنيمت و فيلان و زنان اكهاره
 بدست آورد . آزين چيره دستي خداوند خان و غيره امرای
 نظام شاهيه با ده هزار سوار پسيچ پيكار در سرگرفتند . صادق
 محمد خان بهرادي ميرزا علي بيگ هشت گروهی پتھري
 بر ساحل گنگ در آريخت . ميرزا آن روز كارنامه مردانگي
 بجا آورده خداوند خان را (كه با پنج هزار سوار بدر
 آريخته بود) هـم شكست . و در سال چهل و سيوم قلعه
 راهوتـره از مضافات دولت آباد را بمحاصره يك ماهه برگرفتـه .
 و در همين سال بكوشش او قصبه پتن (كه پاستان شهره
 است بر ساحل گودادري) گشوده گشت . و در آخر اين سال
 قلعه لوگده دولت آباد نيز بسعي ميرزا مفتوح گرديد . و
 اين هر دو قلعه از كم آبي مسار شده تا امروز بر همان
 نهج است . ميرزا در هنگام سيمه سالاري شيخ ابو الفضل هم

(۲) در [بعضی نسخه] پاتھري - (۳) در نسخه [ج] لفظ [را] نیست .

(مآثر الامراء) [۳۵۷] (باب الميم)

آريزهای نمايان نموده کارهای شايسته سرکرد - و در گشایش
قلعه احمد نگر گزين يار ملازمان شاهزاده دانيال بود - در
سال ^(۲) چهل و ششم عرش آشياني در جلدري حسن خدمات
ميرزا را بمرحمت عام و نقاره بلند آرازه ساخت - پس ازان
مدتی کومکي خانخانان بوده در دکن بسر برد - در عهد
جنت مکاني بمنصب چهارهزاري سرافرازي يافته بحکومت
کشمير مامور شد - و بعد ازان بتايوانداري موبه اوده شتافت -
و هنگامی (که دارالخير اجمير مهبط اوبه جهانگيري گرديد)
بعضور رسیده روزی بزيارت روضه معينه رفته بود - قبر شهباز
خان کنبورا (که درون محوطه است) دیده در بغل گرفت
و گفت درصحت قدیمی ما بود - و جان داد - همانجا مدفون
گشت - و این واقعه سال يازدهم جلوس بيست و دوم
ربيع الاول سنه (۱۰۳۵) هزار و بيست و پنج هجري بمنصب
ظهور رسيد - اگرچه نوکر کم نگاه مي داشت اما همه
عمده و بیش علوفه بودند - و بسياری فضلا و ملحا درصحت
بود - چون اعتياد بکوکناز داشت کارخانه شيريني در مرکز او
بسيار بترک بود - و اقامت مربی و اشربه و انواع شيريني در
مجلس او مي آوردند - طبع موزون داشت - شعر ميگفت *

---

(۲) نسخه [۴] چهل و سهرم - (۳) نسخه [۵] بسيار *

* مير جمال الدين الجور *

انجويه از اعيان سادات شيراز اند - نسبت ايشان بقاسم
 (۲) الراسي بن حسن بن ابراهيم طباطبای حميني ميرسد - مير
 شاه محمود و مير شاه ابوتراب از اكابر متاخرين اين
 طبقه بوساطت مير شمس الدين اسد الله شوستري صدر ايران
 در زمان شاه طهماسب صفوي اولين به شيخ الاسلامي فارس
 و دومين به اقضى القضائي آنجا اختصاص يافتند - مير
 جمال الدين از بني اعمام ايشان است - بولايت دكن وارد
 شد - حكام آنجا مراسم احترام و بزرگداشت بجا آورده نسبت
 هم درميان آوردند - و پس ازان بملازمت عرش آشياني
 رسیده سال سي ام بمنصب ششصدي امتياز يافت - و تا
 سال چهارم پايه هزاري برآمد - گویند تا آخر زمان اكبري
 به هزاري منصب رسیده بود - چون در آخر سال پنجم
 قلعه اسير مفتوح گرديد عادل شاه بيجاپوري خواهش
 نمود كه دختر خود را بعقد شاهزاده دانيال در آرد -
 عرش آشياني ميرزا را با سازخواستگاري روانه آن ديار ساخت -
 مير در سنه (۱۰۱۳) يک هزار و سي زده برکنار گنگ نزديک
 پتن جشن طوي آراسته عروس را بشاهزاده سپرد - و خود
 (۳) باگرو رسيد - پيشکش (که تا اين زمان بدین خويي از دکن

نیامده بود) از نظر پادشاهی گذرانید - چون با شاهزاده سلطان
سلیم خصوصاً یک نام داشت پس از جلوس بمنصب چهار هزار
و مرحمت نقاره و عام پایه برتر افراخت . هنگامی که
سلطان خسرو از اکراهه بغی ورزید (میر بادلاح دستوری
یافت که آنچه از ملک بمیرزا محمد حکیم متعلق بود سلطان
متصرف شود - او از کم خردی و تیره بختی راضی نشد - چون
دستگیر گشته با رفقا بحضور (سید حسن بیگ بدخشی) که
مدار علیه مهمات او شده بود (بحضور جنم مکانی زبان
دراز ساخته گفت که نه من تنها رفیق بودم همه امرا که
ایستاده اند درین کار شریک اند - دیروز میر جمال الدین
انجو (که بمصالحات آمده)^(۲) قریل منصب پنج هزار از ما
گرفته - میر رنگ رو باخته دست پاچه گشت - خان اعظم
بیباکانه عرض کرد که عجب حضرت (که گوش بر سخن این
فضول دارند) او میدانند که مرا می کشند - جمعی دیگر را
هم بجانب خود می کشد - شریک غایت درین امر منم -
بهر عقوبتی (که سزادار باشم) باید رسانید - پادشاه ازین
حرفها اعراض کرده بمیر دلاسا فرمود - پس ازان بحکومت
موبه بهار نامزد گردید - و در سال یازدهم بخطاب عضد الدوله
بلند نامی یافت - میر خنجر مرصع (که خود در بیجاپور

(باب الميم) [۳۶۰] (مآثر الامراء)

سرکاری نموده بالای دسته یاقوت زرد در کمال صفا با اندام
 نصف بیضه مرغ نشانده - و بیاقوتهای فرنگ بپزند و زمردهای^(۲)
 کهنه خوش آب و رنگ بطرح نظرفریب زینت افزوده بود (
 از نظر گذرانید . پنجاه هزار روپیه قیمت آن مشخص
 شد . مدتی در برگنه بهرایچ محال تیول خود گذرانید .
 از آنجا بحضور آمده باجل طبیعی در گذشت . میر بکمالات
 ظاهری آراستگی داشت . نسخه فرهنگ جهانگیری (که درین
 فن بسیار معتبر و نزد همه سند است) از دست - الحق در
 تحقیق الفاظ و تعیین اعراب مساعی شگرف بکار برده - پسر
 کلانش میر امین الدین با پدر تعیین دکن بود . بصیقه
 خانخانان عبد الرحیم منسوب گشته - لخته ترقی کرد . و در
 عین جوانی در گذشت . و میر حسام الدین مرتضی خان
 پسر درویش جداگانه درین اوراق مذکور شده *

* میروزا راجه بهادر سنگه *

پسر راجه مانسنگه است . در عهد اکبری بمنصب هزاری
 رسیده سال اول جلوس جهانگیری هزار و پانصدی گردید .
 سال سیوم بمنصب در هزاری در هزار سوار لوی ترقی
 برافراخت . چون خبر فوت راجه مانسنگه بعرض رسید
 اگرچه جانشینی او موافق ضابطه راجپوتیه به مها سنگه ولد

جگم سنگه (که پسر کلان راجه مزبور بود) ميرسيد - اما
 پادشاه بنابر توجه (که بحال بهادر سنگه داشت) او را
 بحضور طلبیده بخطاب ميرزا راجه و از اعل و اضافه بمنصب
 چهار هزارى و سه هزار سوار برنواخته کلان ترقى آن قوم باد
 تعلق گرفت - سال دهم باز بوطن مرخص گردید - سال
 يازدهم بعذابت طره کله گوشه دستار کچ نهاد - و سال
 دوازدهم باضافه هزارى ذات سرافراز شده تعينات مهم دکن
 گردیده - سال شانزدهم جهانگيري مطابق سنه (۱۰۳۰)
 هزار و سب و چري گرفتار جنگ اجل گردید - با آنکه جگم
 سنگه برادر کلان و مها سنگه برادرزاده هر دو در افراط شراب
 نقد حیات در باخته بودند عبرت از احوال آنها نگرفته جان
 شیرين را بآب تلخ فروخت - جزان وجهه و سنجیده و
 نیک ذات بود *

• مير فضل الله بخارى •

از سادات بخارا است - پس از ورود هندوستان باسعاد بخت
 بمنصب مناسب امتياز یافته بشمول عاطفت جنت مكاني
 مرتقى بلند پایه امارت گردید - و در نوئينان جهانگيري
 صاحب ثروت و جمعيت گشته بقرب و اعتبار پادشاهي
 اختصاص گرفت - و شوق بعلم صناعت بهم رسانید - و
 هواى کيمياگري در سرش افتاد - در هندوستان هر جا

(باب الميم) [۳۶۲] (مائرا الامرا)

مهرسه شنید و جوابی این امر شگرف دید کرد از گردیده
 زرهایی بسیار صرف کرد - گویند عمل قمری بدستش
 افتاده بود - بقدر حاجت نقره می ساخت - و در خانه خود
 سکه می زد - و بطلب سپاه و خرج بیوتات صرف میکرد -
 از کد و جدی که داشت درین کار نزدیک بود که عمل
 شاهی هم نصیب او شود اما اجل نگذاشت - رخت
 هستی بربست - مع هذا در ضمن این دست کاریها بعضی
 اعمال غریبه بدست او افتاد - چنانچه سیماب را نومی
 راست می نمود که یکدانه برنجی ازان ده حصه اشتها و
 باده می افزود - پسرش میر اسد الله عرف میر میوان داماد
 تربیت خان بخشی ست - دران هنگام که شاهزاده محمد
 اردنگ زیب بهادر مرتبه اول بنظم موبجات دکن مامور شد
 مشار الیه حسب الحکم اعلی حضرت به بخشیکری سرکار
 شاهزاده می پرداخت - و دران ایام که پادشاهزاده بهمم بلغ
 رخصت یافت مومی الیه بنابر وجه از ملازمت شاهی باز
 ماند - پستتر بفوجداری و قیوداری هرنگانوں و چوپره مضاف
 موبه خاندیس تعیین گشته مدتها گذرانید - ششصدی ششصد
 سوار منصب داشت *

چون شاهزاده مسطور در موبه داری بار دوم سال سی ام
 میر عبد الله قطب شاه دلی حیدرآباد فوج گران

کشیده قلعه گالکنده را (که پای تخت ملاطین تلنگ اسم)
 محاصره نمود میر مذکور نیز در ملجار جنوبی متعین بود -
 پس ازان (که مصالحه بتقبل پیشکش یک کرور روبیه و
 ازدواج مبدیه والی زبور به سلطان محمد نخستین خلف
 شاهزاده در میان آمد) اهل ملجار از پیش بردن نقب و
 ستیز و آویز ممنوع گشتند - میر اسد الله از ملجار خود
 بخاطر جمع بر آمده می گشت ناگاه از قلعه زبور که بود
 رسید - کارش بانصرام انجامید - چون از قدیم مورد عنایت
 شاهي بود درینولا بمیر اسد الله شهید ملقب فرمود - و بعد
 از وزیر آرائی اولادش از مغیر و کبیر همه در خور حال
 مشمول عنایت پادشاهی گشتند - از اخلاش جلال الدین خان
 به بخشیکری فوج شاهزاده محمد اعظم شاه و قلعه دار بیور
 در پیشگاه خلافت اعتباری بهم رسانیده در عرصه پیش آمد
 خرامیده بود - اجل مهلت نداد - رخت زندگی ته کرد -
 دیگرے میر یحیی مت که با دختر سر بلند خان میر
 بخشی منسوب گشته - پسر میر یحیی میر عیسی خان است که
 مدتی بقاعه دارئی چاندور^(۲) و سنگمذیر^(۳) گذرانید - پس از فرقتش
 نواسه او قلعه دار آنجا مت - و دیگر از پسران میر اسد الله
 (که از بطن مبدیه تربیت خان بودند) میر نور الله بود

نور خان مشهور به باگه مار است که همیشه بفوجدار می تهاانیر
و دیگر پرگنات خاندیس و قلعه دارها می پرداخت - و با
منصبه قایل صاحب اسباب و اقبال^(۲) و جمعیت و حشم بود -
لیکن از بے باکی و بے اعتدالی اکثر بکمی منصب معاتب
می شد - و با وصف این باعتبار خانه زادی آنچه از احوال
ملکی می نوشت منظور می شد - چنانچه هنگامی (که
شاهزاده محمد اکبر فرار اختیار نموده از نزدیکی ملک اداس
گذشته بخاندیس آمد) خان جهان بهادر (که بقصد
دستگیر ساختن او ایلاغر نموده بود) نزدیک رسیده فروکش
کرد - تا او خود را بکوهستان بکلانہ کشید - هیچ کس
را جرأت تحریر این مقدمه نشد - او بهادرشاه نوشته خان
جهان را در معرض خطاب و عتاب در آرد - و بهادر
حقیقی او میر رحمت الله بود که با دخترزاده خان دوران
لنگ منسوب گشته - و پسرش میر نعمت الله با صبیله خان
غفران پناه امانت خان میرک معین الدین خان کد خدا
گردید - دیگر پسر و پسرزادها بسیار داشت - پرگنه بیرو^(۳)
هرکار کالنه گویا بطریق سیورغال بجاگیر اولادش از مدتهای
ممتد مقرر بود - بود و باش همه آنها درانجا بود - از

(۲) نسخه [ج] انبال - (۳) نسخه [ج] دیگر پسرزادها - (۴) نسخه

(مآثر الامراء) [۳۶۵] (باب المهم)

مبادی عمل نواب آصف جاه آن مهال بسرکار ایشان ضبط شد .
آنها نیز ببلاد و قصبات دیگر نقل کردند . و اگر احياناً کهم
مانده بود بطور احاد الذاس بهر مي برد *

* معظم خان شيخ بايزيد *

از نبائر شيخ سليم فتحپوري ست . والده اش مرضعه
جنت مكاني بود . اواخر عهد عوش آشياني بمنصب دو هزارى
فائز شده . پس ازان (كه مهذب خلافت بجلاوس جنت مكاني
زيبايش گرفت) باضافه هزارى و خطاب معظم خان سر بلند
گردید . و سال سيوم از اصل و اضافه بمنصب چهار هزارى
دو هزار سوار رايت بلند پايجي برافراشت . پستر بصوبه دارى
دهلي بر فراز امارت پاى نهاد . مكرم خان پسر ارمك
و داماد اسلام خان شيخ علاء الدين كه بعنايت منصب عليه
و عطای علم كام دل بر گرفته . مدتها در صوبه دارى خسرو
در بنگاله ماند . و در مهم کوچ هاجو قدم ثبات محكم ساخته
تردد بليغ نمود . و بوجهت زميندار آنجا را پيش ناظم
آورد . و چون دران ايام خسرو پاى در زاويه عدم در كشيده
و كار آن صوبه به محترم خان شيخ قاسم برادر اسلام خان
مفوض شد تا يك سال بفوجدارى کوچ هاجو مي پرداخت .
آخر بهد مزاجى قاسم خان رنجيده خاطر شده روانه حضور
گشت . و سال بيست و يك جهانگيري صوبه دارى بنگاله

و تغیر خانہ زاد خان بار تفویض پذیرفت - و فرمانی
بذام از صدور یافت - او کشتی سوار باستقبال بر آمد - درین
اثناء بملاحان گفت کہ سفینہ را زمانے در کنار باز دارند -
تا نماز عصر گزارد - درین ضمن بادے بہم رسید - و کشتی
از شورش تلاطم غرق شد - مکرم خان با ہمراہان غریق بحر
فدا گردید *

* محمد تقی سیم ساز مخاطب بشاہ قلی خان *

از عنفوان شباب در سالک ملازمان شاہزادہ شاہجہان انہلاک
یافت - و بمصاعد دولت و اعتبار برآمد - و از یارویی بخت
بخشی سرکار شاہی شدہ از عمدہای دولت آن عالی جاہ
گودید - چون مہم کانگرہ بعمدہ وکلای شاہزادہ تفویض یافت
او را باتفاق راجہ سورجمل بتسخیر آن مامور ساختند - چون
ہردو بمقصد پیوستند راجہ (کہ از بد نہادی و شورہ پشتی
ہموارہ ارادہ فاسد مرکوز خاطر داشت) و در صورت
بودن محمد تقی چہرہ مطلوب در آئینہ خیالش صورت
نمی بست) از گریز فکری با وی خصومت آغاز نمودہ
بکرات شکایت او بشاہزادہ نوشت - آخر پوست کندہ
و آشکار عرض داشت کہ محبت من با شاہ قلی خان
کوک نیست - و ہم این خدمت ازو متمشی نمیشود - بجای
او سردارے دیگر تعیین شود تا عہدہ این کار بآسانی گشودہ

(مؤثر الامر) [۳۶۷] (باب المیم)

آمد - ناگزیر محمد تقی طلب حضور گشت - و پشتر
بفوجدارعی مالوه و حراست حصار ماندند (که در قبول شاهزاده
بود) سرافرازی یافت - و در هنگامی (که شاهزاده از راه
تلنگ باردیس^(۲) در آمد) احمد بیگ خان نائب صوبه هاری^(۳)
آنجا در خور سر پانچگی ملازمان شاهي توازنایی در خود
ندیده پیش عم خود ابراهیم خان فتح جنگ باکبرنگر شتافت -
شاهزاده حراست آن صوبه بشاه فای خان مقرر فرموده او را
همانجا گذاشت - و پس از وقوع حوادثی [که جذاب شاهي
را پیش آمد - و از بنگاله بدکن برگشته سواد دیوگانوں^(۴) (که
بالای کتل رهن کهره است) معسکر گردید] بتاریب و تحریک
ملک عنبر حبشی (که از جانب او یاقوت خان حبشی
در حوالی برهانپور اقامت ورزیده بتاخت و تاراج اطراف
می پرداخت) شاهزاده نیز عبدالله خان (با شاه قلی
خان روانه نمود که چون آن بلده از فوج عمده پادشاهی
خالی سم یحتمل که بتگ تگ پا بدست افتد *

چون از رتن هادا حارس آنجا باستحکام برج و باره
شهر پرداخته در لوازم کار آگهی دقیقه مهمل نمی گذاشت
اینها التماس قدوم شاهزاده نمودند - پس از آن (که عمل

---

(۲) نسخه [ب] تلنگانه - (۳) نسخه [ج] نائب صوبه دار - (۴) نسخه

[ج] دیوگانوں *

(باب المیم) [۳۶۸] (مائرا الامرا)

بلغ بهرمانپور مخیم شاهي گشت هر دو سردار مامور شدند
که از دو جانب یورش نمایند - ازانجا که هجوم مخالف
بجانب عبد الله خان بیشتر بود و یکه جوانان طرفین در
معرکه مشغول زد و خورد بودند شاه قلی خان فرصت دیده
دیوار حصار شکست - و گرم و گیرا بشهر در آمد - و بر
چبوترا کوتوالی نشسته منادی گرداند که دور درز شاهجهان
غازی سم *

چون پسر راو رتن در مقابل او بجنگ پیوسته هزیمت
یافت راو رتن جمع کثیر را بتقابل عبد الله خان گذاشته
خود عطف عذر نموده در چوک گرم کارزار گردید - شاه
قلی خان (که مردم او بذهب و غارت متفرق شده بودند)
با معدودی پای همت افشوده بمدافعه پرداخت - و چون
بیشتر همراهان او جان نثار گشتند (و امید کمک منقطع
بود) ناگزیر خود را بقاعه ارک انداخته متحصن گردید -
گویند عبد الله خان نفاق صریح می درزید - و الا اگر
کمک می نمود کار پیش برده بود - و همین خود داری او
باعث کپی دگی خاطر شاهي شده سبب جدائی عبد الله
خان گشت - بالجمله کار بکرسی نشسته و ازونه گردید - معامله
فرزنی شد - راو رتن از سر نو باستواری مورچال و
بند و بست اضلاع و اطراف حصار پرداخته شاه قلی خان را

(مآثر الامراء) (۳۶۹) (باب الميم)

بعهد و پيمان پيش خود آورده مقيد ساخت . و بعد ازان
رفقايش را در برهانپور مقيد نگاهداشته او را (دانه حضور
نمود . وقتيکه مهابت خان از جنگ تونس ببرهانپور رسيد^(۲)
برخي يکه جوانان را بقتل آورد . و بعضي را مقطوع اليد
ساخت . چون از نيرنگي فلک شاعده باز در سنه (۱۰۳۵)
هزار و سي و پنج برگذار آب بهت زمانه بکام خان مذکور
گريد در ايام استيلای خود (دز) (که خواجه عبد الخالق
خوافي را بقتل آورد) ان جوان جلالت منش را نيز ته^(۳)
تبيغ بيدريغ کشيد *

* ملا محمد تهته *

پدرش ملا محمد يوسف بدروشي و فقر مي گذرانيد .
خالي از کمال معذري و حق آگهي نبود . خلف ارشدهش
ملا محمد در مبادی جواني در موطن مالوف خویش علوم
دينیه را بدلائل عقلي و نقلي خاطر نشين خود ساخته
بتحصيل معقولات توجه مصروف گردانيد . در کمتر فرمت
ماهر هر فن گردیده بهجامعيت علم اشتها افراشت . در علم
جفر و تکثير و اعداد نيز دستگاه بکمال داشت . با وصف
فضائل رسمي به پيروي ثقات و ديداري و زير صلاح و
و پرهيزگاري متعالي بود . پس ازان (که ابواب افانه و

---

(۲) نسخه [ج] پارس . (۳) نسخه [ج] خاس .

(باب المیم) [۳۷۰] (مآثر الامر)

آداب بروردی طلبه باز نمود - و بتعلیم و تدریس طلاب
درآمد - از آنجا که قدر مرد بعلم است و قدر علم بمال تلمذ
یمین الدوله آصف جاهي (که شاگرد رشید ملا ست) اتفاق
افتاد - و باستانی آن نوین بلند مرتبت شهره آفاق گشته
بجمعیت و دولت عظیم رسید *

چون این سلسله را در زمان جنت مکانی قرب و
امتیاز مافوق حامل شده و ترقیهای سترگ پیش آمده
خویشان و منتسبان این دودمان به معارج کامرانی برآمدند -
و غلامان و نوکران این خانواده خطاب خانی و ترخانی
یافتند - آصف جاهي (چنانچه اکتساب فضائل موری را
از یمن انفاس آن بزرگ می دانست شگرفی اقبال و
مساعدت روزگار را نیز بمیامن دعای ملا انگاشته) بر احترام
و اکرام بیش از پیش افزوده - و بوساده خدمت صدارت
کل ممالک محروسه هندوستان کوکب مراد برآمد - و اختر
بخت طلوع کرد - سعادت در آرد - و دولت باستقبال
شناخت - همگی املاک و باغات و تمامی منزل و محلات
ارغونیه و ترخانیه را (که سلاطین تهته بودند) از روی
تملق به بیع یا هبه از سرکار پادشاهی مالک و متصرف
گردید - بلکه صاحب تمام تهته گشته مناصب شرعیه از قضا
و افتا و احتساب پیرانان ملا تفویض یافت - و آنها بذایر

(مآثر الامراء) [۲۷۱] (باب الميم)

تسلط و اعتبار • لا اعتنا بشأن حکام نکرده حکم (اني ميکردند •

و هرچه مي خواستند بعمل مي آوردند *

چنانچه هنگام (که بشاه بيگ خان صوبه دارى گتته

مقرر شد برخاست آمف جاهي شتافت - ايشان سفارش

برادران • لا محمد کردند - آن ترک ساده لوح احوال آنها

شنايده بود (که به پشت گرمي • لا رقع بحاکم نمي گذارند)

گفت اگر باندازه خواهند بود بعزت خواهند ماند - و آ

يوسـت خواهيم کند • و همين معني سبب برهم زدگي^(۲)

مهمات از گشته از منصب و جاگير افتاد - در هنگامه

استيلای مهابت خان اگر • لا ميخواست بدر رود هيچ کس

راه برود نگرفته بود • ليکن چون مدت زندگيش بر آمد

بنابر آشنائي موري و معنوي بقاضي و مير عدل توسل

جسته برفاقت ايشان نزد مهابت خان شتافت - هرچند از

فضائل و خصائل و درع و ملاح از شرح دادند اثره بران

مترب نگشت *

چون پيش ازان • لا عبد الصمد نواسه شيخ چاند

مفهم و ميرزا عبد الخالق برادر زاده خواجه شمس الدين

محمد خواني را بعلم مصاحبت و خصوصيت آمف خان^(۳)

از هم گذرانیده بود گفت اين هر • لا محرک سلسله فساد

---

(۲) نسخه [ب] خواهم کند - (۳) در [بعضی نسخه] آمف جاهي •

(بلع الميم) [۳۷۲] (مائرا الامرا)

بودند - ملا را براجپوتان سپرده و (روز) چند محبوس داشته (با آنکه ملا درین قضایا هیچ دخلی نداشت) بے جرم و خیانت^(۲) ته تیغ ستم شهید یافت - اگرچه عمده سبب قتلش استادش آصف خان بود^(۳) - اتفاقاً وقتیکه زنجیر در پایش می کردند چنانچه باید استحکام ندادند باندک حرکتی سست شده از پای او برآمد - این را حمل بر سحر و افسون نموده - و چون ملا در آخر عمر موفق بحفظ قرآن شریف شده بود و پیوسته بتلاوت اشتغال داشت و لبهای او متحرک بود ازین حرکت لب یقین کرد که مرا دعای بد می کند - از غایب و سواس زود بهلاک او پرداخت - و چنین مرد عزیز الوجود را قدر نشناخته ضائع ساخت - گویند آصف جاهی را از فوت این سه مصاحب بے نظیر حزن و اندوه طاری شد که اکثر شبها از روی دل پردرد یاد می کرد - و آمحمد و آخالقا و آممدا *

* محمد خان نیازی *

از امرای زمان اکبري سمک - و بقدم بندگی این درگاه والا در زمره افغانان امارت نشان امتیاز و اعتبار داشت - صاحب طبقات نوشته که پیاپی دو هزار (سیده بود - لیکن شیخ علامی تا سال چهارم الهی زیاده از پانصدی نموده - اما در

(۲) نسخه [ب] به تیغ ستم شهید ساخت - (۳) در [بعضی نسخه]

عهد جنم مکانی بمنصب عمده فائز گشت . و بمزید شان
و شوکت ناموری اندوخت . گویند از پیشگاه جهانگیری بسه
کس تکلیف خطاب شد . قبول نکردند . میرزا (ستم مغوی
و خواجه ابوالحسن تربتی و محمد خان نیازی . از گفت
زیاده بر نام من که محمد است کدام اسم است که
برگزینم . در مبادی حال بهمراهی شهباز خان کنبر در
بنگاله کارهای مردانه نمود . خصوص در جنگ برهم پوتر نام^(۲)
بشجاعت و ران مردی بر آورد . گویند شهباز خان بداس
همان موافقت و حسن تردد از یک لک (دبیه ساله از
جانب خود تواضع می کرد . و در مهم تهیه کومک
خانخانان بود *

(۳)
چون در سال (۱۰۰۰) هزار هجری میرزا جانی بیگ
حاکم سنده از فاعه (که دران محصور بود) بیرون شده پیوسته
دبیه شتاب آورد تا بکشتیهای لشکر فیروزی دست در بازه .
خانخانان جمع را (که محمد خان نیازی از آنها بود) بدان
سو روانه کرده خود نیز از پی رهگرا شد . چون فرستادگان
بکشتیها پیوستند جرقه را اندیشه آنکه لکھی استوار کرده
انتظار کمک رود . به تحریک راد مردان آویزش قرار یافت .
بمرداری محمد خان نیازی از لکھی گذشته با مخالف

(باب المیم) [۳۷۴] (مآثر الامراء)

جنگ در پیوست - غنیم جرانغار و برانغار ^(۲) عساکر پادشاهی را ^(۳)
با هراول از جا برداشته از چیره دستی نخوت فروش بود -
محمد خان با فوج قول ^(۴) رسیده بهشت آریزه بر شکست با آنکه
غنیم از پنج هزار افزون و سپاه پادشاهی از هزار و دویست
زیاده نبود - میرزا جانی در عین گریز چند بار برگشته
در آریخت - سوره نکرد - گویند ازان روز خانخانان را
بر سرب و سرداری او اعتماد تمام بهم رسید - در عهد
جنت مکانی در جنگ که رکی (که از کارزارهای مشهور دکن ^(۵)
است) خانخانان عنان اختیار شاه نواز خان پسر خود را
بدست او و یعقوب خان بدخشی (که هر دو از کهنه سپاهیان
ورزگار بودند) داد - دران روز محمد خان طرفه حسن تدبیر
بکار برد - ناله آبی (که دران میدان واقع شده) در میان
داده رهگذرهای آن را مهود ساخت - و سر ناله خود
پای ثبات افشوده نگذاشت که شاه نواز خان تیز جلوی
نماید - ملک عنبر با آن همه ساز و سرانجام ^(۶) که داشت
هرگاه می خواست از طرفه سر برآرد - ریش تیر و تفنگ
دو از نهاد آنها برمی آورد - ناگزیر ملک عنبر بسیاری را

(۲) نسخه [ج] برانغا و جرانغار - (۳) نسخه [ب] مسکر - (۴) نسخه

[۱ - ب] قول - (۵) نسخه [ج] از کارزارهای دکن مشهور است - (۶)

نسخه [ج] سرانجام

بکشتن داده رو بهر يمت گذاشت - و از تعاقب بهادران تا
مقر خود هيچ جا بند نتواست شد *

و چون شاهزاده شاهجهان بيساق دکن انتفاض فرمود
محمد خان نيازي در قطره و پويه خود را دريغ نداشته
مساعي جمياه بکار برد - ^(۲) الحق محمد خان امير متين
پي بر کرده بسيارسه مزاج گرفته بود - گویند در تقسيم اوقات
^(۳) شبانروزي (که قرار داده بود) در هشتاد و پنج سال عمر
خود تخلف ننمود - مگر گاهي بذابر سوار ي و ايلغار دران
فتور راه مي يافت - و از پاس شب مانده تا اشراق باوراد
مي گذرانيد - و تا در پاس روز بمطالعه کتب تفهيم و
سير اشتغال داشته از انساب افغانان آگهي تمام داشت -
پس ازان بطعام و استراحت پرداخته آخر روز بمهمات و
معاملات متوجه ميشد - و ازل شب با سپاه و علما و فقرا
محببت بود - در پاس وسط در محل بسر مي برد - در
طعام هم تکلف مي کرد - و چو کي محض براي طعام
قرار داده بود - انگتر سپاه از قوم خودش بوده - اگر يک
ازانها مي مرد در ماهه از سالم به پهرش مقرر مي کرد - و
اگر لارلد بود - نصف در ماهه پورته مي رسيد - ملاح و
و تقوي و ديئداري در کمال مرتبه مي ورزيد - دمي پي وضو

(باب المیم) [۳۷۶] (آثار الامرا)

نمی ماند - مردم خوارق از نقل کفند - در سنه (۱۰۳۷)
 هزار و سی و هفت ازین جهان گذران انتقال نموه - بمرد
 (۲)
 اولیا محمد خان تاریخ است *

چون در دکن بسیار گذرانید و برگزیده آشتی برار (که
 آنطرف دریای رده است) در جاگیرش بود - آن قصبه را
 وطن قرار داده بتعمیر و آبادی همت گذاشته معموره عظیم
 بروی کار آمد - در همان قصبه مدفون گشت - احمد خان
 خلف رشید مقبره و مسجد و باغی طرح انداخته - زیارت گاه
 خلایق بود - درین ایام آن قصبه و برگزیده بلکه همه آن
 ناحیه و الکه ویران و خراب افتاده - از مد خانه یک خانه
 چرائی دارد و از ده ده یک ده خراج - ازین سلسله هم
 کسی نماند که رشده داشته باشد *

* مظفر خان میر عبد الرزاق معموری *

از سادات محیم النسب معمور آباد است که موضعی ست
 از نجف اشرف - نیاکان او بهند آمدند - میر بدانش
 و قابلیت از یکتایان روزگار بود - در عهد عرش آشیانی
 جولانی عرصة روزگار گشته به بخشیدگری سپاه بنگاله تعین
 گشت - چون راجه مانمگه کهپهوا (که ناظم آنجا بود)
 (۳)

(۲) یعنی سنه هزار و سی و هفت - و در بعضی نسخه [محمد خان اولیا
 بمرد] واقع شده - (۳) نسخه [ج] ناظم آنجا *

بهمراهی شاهزاده سلطان سلیم بهم رانا سیهودیہ دستوری یافت و کار آن ولایت را از ناشناسی به نبایر خرد سال خود را گذاشت در سال چهل و پنجم فتنه اندرزان آن مملکت بحر قتلوی لوهانی را (که از سران آن دیار بوده) دستاویز شورش گردانیده سرفساد برداشتند - چند بار مردم راجه لشکر کشیدند - و شکست یافتند - میر دران میانه دستگیر شد - در همان ایام اتفاقاً شاهزاده از خود سری به آله آباد شتافته فروکش نمود - راجه رخصت بنگاله گرفته بمالش شورش افزایان در آرد - نزدیک شیرپور آریزشه بسزا رفت - هزینه بر غنیم افتاد - و دران معرکه میر مذکور طوق در گردن و زنجیر در پا بدست افتاد - از را بدین روش بر فیل داشتند - و یکم را برگماشته بودند که بهنگام شکست از هم گذرانند - ناگاه دران زد و خورد آن شخص با سیب بغدادی در گذشت - و میر از جانی گزند رهائی یافت - پس ازان بحضور رسیده بخمردانی نوازش چهره اعتبار بر افروخت *

چون سابق میر از تعیناتی شاهزاده مذکور ب رخصت برخاسته بحضور شتافت و مشمول الطاف پادشاهی گشته به بخشیکرمی بنگاله مرافرازی یافته بود جذاب شاهی از جانب میر مرگرانی و ذخیره خاطر داشت - پس از سربر آرائی

(۲) نسخه [ج] بر افراخند - (۳) نسخه [ج] آریزش •

از کمال بنده نوازی بصفحه جرائمش بر نواخته بیکالی منصب
هابق مورد مراجع فرمود - و بخطاب مظفر خان نامور
گردانیده بهمراهی خواجه جهان سرگرم مهمات بخشیکری دوم
بر ساخت - دین کار میر نامه بنیکی و بزرگی بر آورد *

و چون بعد فوت میرزا غازي بیگ ترخان موبه تتهه
بضبط پادشاهی در آمده میرزا رستم مفوی به ایالت آنجا
معین گشت مظفر خان بجهت تشخیص جمع دامی آن موبه
مرخص گردید - و از روی کارشناسی و معامله دانی از قرار
هست و بود جمع معین نموده بجاگیر میرزا و متعینه ار
تخوای داده معارفت کرد - و در اواخر عهد جهانگیری
بصاحب موبگی مالوه بلند پایه گردید - و پس از ارتحال
جنت مکانی اعلی حضرت بمظنه بد اخلاصی و نادرست خواهی
خانجهان لودی ناظم دکن از جنیر براه احمد آباد متوجه
دار الخلافه گردید - بر زبانها افتاد که صاحب قوان ثانی از
گجرات بر سر ماند و (که خزانه و بیشتر محل خانجهان
در آنجا بودند) می آید - خان جهان فرزندان خویش را با
همند در دوتانی در برهانپور گذاشته خود با جمعی از بندهای

(۲) نسخه [ج] در آمد و میرزا الخ - (۳) نسخه [ب] جمع بلدی -

(۴) نسخه [ب] معامله فوی - (۵) نسخه [ج] فرموده - (۶) نسخه

[بود - (۷) در [بعضی نسخه] دوانی و [در دیگره] دوانی .

پادشاهی بهماندر آمده مالوه را از مظفر خان گرفته متصرف شد *
و چون سرپر فرمانروائی هندوستان بجلوس اعلیٰ حضرت
زینت پذیرفت حکومت مالوه از تغیر مظفر خان بخانزمان
و شد مهابت خان تفویض یافت - و املا پرتو التفات خمدروائی
بحالش نداشت - آرد در دارالخلافت منزلی داخل لشکر و غایب
گردید - بعد مدتی باجل موعود رخت هستی بر بخت *

* مقرب خان شیخ حسن معروف به حصو *

(۲)
پسر شیخ بهنیا ولد شیخ حسن بانی پتی - مشهور است
که در ملازمت عرش آشیانی بخدمت طبابت خامه جراح
(که دران فن بے نظیر (دزکار بود) قیام می نمود - معالجه
فیل از غرایب مخترعات اوست - و شهرت تمام دارد - مقرب
خان نیز درین صنعت عدیل و همیم نداشت - با پدر در
دست کاریها شریک و با معالجات دست یار بود - در مال
چهل و یکم سنه (۱۰۰۴) هزار و چهار در تماشای آریز
آهوان آهون بجانب پادشاه دویده شاخ بند گردانید - خراش
به بیضه رسید - و آماس نمود - هفت روز بخلاجا نرفت
سخت شورش در مملکت افتاد - اگرچه چاره بحکیم مصری
و حکیم عالی باز گردید اما در گذاشتن مرهم و بند و گشاد
آن این پدر و پسر طرفه نیک اندیشیها بها آوردند - شیخ

معمو از مغرسن در خدمت جنت مکانی تربیت یافته شگرف
 پرستاریها بتقدیم (سانید) چنانچه جهانگیر پادشاه می گفت
 که مثل حسو خدمتگاری کم پادشاهی داشته باشد - و در ایام
 شاهزادگی هرچند شاهزاده مبالغه می کرد چیزی از سرکار
 شاهی نمیگرفت - پس ازان که بمنصب شاهزاده افزوده شد
 ازل کس را (که بمنصب امتیاز بخشید) از بود - و نظر
 برین مراتب بعد جلوس بخطاب مقرب خانی و منصب
 پنج هزاری بلند مرتبه گردید - دران عهد از بے پروا مزاجی
 پادشاه در کار سازی و معامله پردازی مرد هر کار و کار هر
 مرد منظور نبود - بهمین که مقرب خان بجواهر شناسی
 وقوف تمام داشت صوبه عمده گجرات که [مثل سورت و
 کنبدایت (که هر یک معدن نفائس و منبع رغائب است)
 بغداد دارد] بار دادند - نتوانست از عهد کارگذاری ملک و
 سرداری سپاه برآمد - تغیر گشته آن ولایت در قبول شاهزاده
 شاه جهان مقرر شد - و در سال سیزدهم سنه (۱۰۲۷) هزار
 و بیست و هفت به صاحب صوبگی ولایت بهار اختصاص
 یافت - و در سال شانزدهم آن ملک بشاهزاده سلطان پرویز قرار
 گرفت - و از بحضور (سیده بنظم صوبه آگره افتخار اندوخت -

و پس ازان به بخشگيرى دوم و مزيد قرب و صاحبى لواى
برترى مي افراخت . و در سر آغاز جلوس شاهجهاني بظاير
يدري او را از خدمت معاف داشته قصبه كبرانه (كه رطن
اوست - و پيوسته در تلویش بود) مرحمت فرمودند كه
بفراغ بال روزگار بسر برد - گویند زمانه با ری طرفه موافقت
کرد . هرگز سالی روزگار نخورد - بعد ازل (كه مذهبي
شد) با هزار سپهياي (كه كارخانه دار هم آنها بودند) در
كمال خرمي و بے غمي مي گذرايد . گویند دولت مند با همه
اشتها و كثرت باه بكمال شكفاكي و بے فكري دران وقت
ديگرى نبود - چون توليت روضه شاه شرف پاني بتي بدو
تعلق داشت درانجا گورخانه خود ترتيب داده در عمر نود
سالگي در رطن خویش بموطن اصلي شتافت *

كبرانه برگنه ايست از مضافات سهارنپور صوبه دهلي كه
به خوش آب و هوئي و شايستگي زمين شهرت تمام دارد -
درانجا عمارت عاليه طرح انداخت - و بنام يكصد و چهل
بيگم را ديوار پخته كشيد - و حوض بزرگ در من و
بيسم در دو من بوسط پرداخت - و اشجار گرم سیر و سرد
سیر هر دو نشانند - گویند نهال بسته آنجا سبز شد - و
انبه خوب هرجا شيد از گجرات و دکن تخم آن آورده
كاشت - چنانچه تا حال در شاه جهان آباد بخوبی انبه

(باب المیم) [۳۸۲] (مآثر الامرا)

کبرانہ انبئہ هیچ جا نمی رسد - رزق الله پهرش در عهد
اعلی حضرت بمنصب هشتصدی رسید - در جراحی و طبابت
مهارت وافی داشت - در زمان عالمگیری بخطاب خانی و
افزونی منصب امتیاز یافت - و در سال دهم در گذشت -
مسیحای کیرانوی سعد الله نام پسر خوانده مقرب خان است
که در شاعری شهرت گرفته - و قصه سیتا زن راجه رامچند
مشهور را منظوم ساخته - این سه بیت از انجاست * مثنوی *

* چو آب انداخت برفرق آن بت مست *

* زدستش آب هم میرفت از دست *

* قدم چون بعد غسل از آب برزد *

* نهال آتشین از آب سر زد *

* قوی شد قول اهل هند گویا *

* که ماه آمد برون بے شک ز دیار *

* مرتضی خان میر حسام الدین انجو *

پسر میر جمال الدین محمد الدوله است - برادرش میر

امین الدین بخوشی مبرز ابد الرحیم خان خانخاندان رشادتی

بهم رسانید - و در جوانی در گذشت - میر حسام الدین همیشره^(۲)

احمد بیگ خان برادرزاده ابراهیم خان فتح جنگ بعقد^(۳)

(۲) نسخه [ب] همشیر زاده - (۳) در [بعضی نسخه] فتح جنگ برادر

نورجهان بیگم .

(مآثر الامراء) [۳۸۳] (باب الیم)

ازدواج آورد - و بدان وسیله جلیله ادج پیمای عزت و
اعتلا گردید - و بسیار در فرمانبرداری و استرضای آن عقیقه
می کوشید - هرگاه در نوزد و اعیان بیگم بدولت سرای
پادشاهی می رفت مبر قدرت نداشت که بے اجازت بمحل
در آید - در عهد جهانگیری بصیانت و حراست حصار
استوار آسیر (که در متانت و ارتفاع و آنچه شایسته
قلعه می بود بے همتا و از نامور قلاع ممالک محروسه است)
می پرداخت *

و چون شاهزاده دلی عهد شاه جهان به سبک عنانی
تعاقب گران عساکر پادشاهی اقامت ماند از مقتضیات وقت^(۲)
بیرون دیده سال هندهم بعزم برهانپور از آب نربدا عبور
فرمود و جمعی را بمحافظت گذر و حبس سفاین برگماشته
نزدیک قلعه مذکور (سید شریف) نام ملازم خود را با منشور
مشتعل بر آتشیب و تخویف بذا می فرستاد - و میر
اعتماد خانه زادی و نام آوری پدر و استعسان عقیدت و
جانفشانی در کار خداوند مجازی را بنظر نیارده با آنکه
سامان توپ و نفذک و ذخیره و آذوقه آنقدر بود (که در
قلاع دیگر عشر عشر آن نباشد) و معویت گذر بمرتبه (که
زاله سر راه بر رستم تواند گرفت) بمجرد وصول منشور شاهی

برهنمونى عروجى (که در طالع او مودع دست مشیت بود)
 بے مضایقه قلعه را بشریفا سپرده خود با زن و فرزند فرد
 آمده ادراک ملازمت شاهي نمود - شاهزاده بر تبجیل و تکویم
 او افزوده بعواطف گوناگون برنواخت - پس از سربر آرائی
 و فرمانروائی اعلیٰ حضرت نظر بر حسن سابقه بمنصب چار هزارى
 سه هزار سوار بلند پایه گردانیدند - و در همین سال
 بقطاب مرتضی خان و عطای پنجاه هزار روپیه نقد برنواخته
 بجای شیرخواجه (که در اثنای راه تتهه رهگرای ملک بقا
 گشت) بصوبه دارى آن ولایت سرافراز گردید *

(۳)
 چون فاک حمد پیشه دیرین دشمن کامیابی ارباب مقام
 است هنوز جا گرم نکرده بود که در آخر سال دوم سنه
 (۱۰۳۹) یک هزار و سی و نه هجری بار سفر دائمی بر بست -
 از پسرانش میر مصمم الدوله رشادت بهم رسانید - و در سال
 بیست و یکم بدیوانی شاهزاده شجاع فائز گردید - و در سال
 بیست و هشتم بنیابت شاهزاده بحر است صوبه اردبیه و
 منصب هزار و پانصدی پانصد سوار سر برافراخت - و آخر
 همین سال در گذشت *

* مصطفی بیگ ترکمان خان *

از امرای عهد جنت مکانی ست - تا آخر آن عهد بیایه

دو هزار و چهار صد سوار مرتقی گفته . پس از
سرپر آرائی فردوس آشیانی سال اول از اصل و اضافه بمنصب
سه هزار و دو سوار و عطای خلعت و خنجر مرصع
و علم و اسب با زین نقره لوامی مباحثات افراشت . و سال
سیوم بعزایت نقاره بلند آرازه شد . بستر تعینات یساق دکن
گردیده سال ششم (که مهابت خان بمحاصره قلعه دواجن آباد
قیام داشت) او به تهمانداری ظفرنگر معین بود . چون
مردم بعبار از تابینان منصب داران متعینه این مهم با گوان
غله درانجا فراهم شده بذابر گشت و واگشت افواج دکن
نمی توانستند مالحق باشمکر خانخانان شد نامبرده این کیفیت
بخانخانان نوشت . او خان زمان را با فوجی تعیین نمود که
غله و مردم را آمده بردند . سال هفتم مطابق سنه (۱۰۴۳)
هزار و چهل و سه هجری برحمت حق بدوست . حسن خان
پسر او بمنصب هشت صدی سیصد سوار سرفرازی داشت .
و علی قلی برادر او بمنصب نهصدی چهار صد و پنجاه سوار
(۲)
ارتفاع پذیرفته سال یازدهم جاوس اعلی حضرت دوز فذا را گذاشت *

* مهابت خان خانان سپه سالار *

زمانه بیگ نام پسر غیور بیگ کابلی سم . اینها از
سادات محیم النصب (فویه) اند . چنانچه خان زمان پسرش

آبا و اجداد خود را در تاریخ مولفه خویش تا حضرت امام موسی الرضا علیه التحته و الثنا ذکر کرده - و همه را بزرگ و صاحب ثروت شمرده - غفور بیگ از شیواز بکابل آمده در یکم از بلوکات آنجا طرح اقامت انداخت - و در یکم جوانان میوزا محمد حکیم انسلک یافت - پس از فوت میوزا بملازمین عوش آشیانی کامیاب گردید - و در جنگ چطور مصدر تودن نمایان شد - زمانه بیگ در خود سالی در سرکار شاهزاده سلیم داخل احدیان گشته چندان خدمات پسندیده کرد که در کمتر فرصتی بمنصب مناسب رسیده بخششی شاگون پیشه شد *

(۲) چون راجه ارجینید در آله آباد بعهد ر پیمان معظم خان فتحپوری با جمع کثیر (که شهر و صحرا در گرفته بودند) ملازمت شاهزاده نمود (و هرگاه می آمد خاص و عام از مردم او پر می شد) این امر بر مزاج شاهي شاق آمد - شب در خمارت فرمودند فکر این گوار چیست - زمانه بیگ عرض کرد که اگر حکم شود امشب کارش با تمام می رسام - و حسب اشاره با یک خدمتکار روانه شد - پس از نیم شب بخانه راجه (که مست و بے خود در رادتی خوابیده بود) رسیده خدمتکار را بر در ایستاده کرد - و مردم راجه را بدر نمود که شاهزاده پیغام مخفی گفته اذن -

خود برادری درآمده مراد برید - و بشال پیچیده برآمد - و
 مردم گفت که کس نرود که باز جواب می آرد - سررا پیش
 شاهزاده انداخت - همان رفت حکم شد که لشکر راجه را
 یغمائی سازند - مردم او آگهی یافته منتشر و بذات النعش
 گشتند - خزانه و اموالش ضبط سرکار گردید - زمانه بیگ
 بخطاب مهابت خان امتیاز یافت - و در سر آغاز جلوس
 جهانگیری بمنصب سه هزاره سر برافراخته بهم رانا تعیین
 گشت - و هنوز آن مهم بمشیت نپذیرفته بود و از تهنه بندی^(۲)
 بیرون کوه را پرداخته می خواست درون کوه در آید که طلب
 حضور گردید - پس از آن بهمرهی شاهزاده شاه جهان بهم
 دکن نامزد شد - و در سال دوازدهم از تغیر شاه بیگ خان
 خان دران بصوبه داری کابل بلند مرتبه گشت - لیکن از
 تسلط و پیش آمد سلسله اعتماد الدوله (که عداوت و
 خصومت دلی بآنها داشت) خواست از کابل بعراق شتابد
 چنانچه شاه عباس مقوی بایزاز رفم طلب فلمی نمود - اما
 خانه ران خان خان زمان بحسن تدبیر مردم همراهی را متفرق
 ساخت - ناچار فسخ عزیمت کرد *

چون در سال هفدهم بلفوی نور جهان بیگ میانس
 جلست مکانی و پادشاهزاده ولی عهد شاه جهان غبار کدورت

بر خاست و بزاع و جدال انجامید مدار مهمات برهم زنی
 دولت شاهزاده بر مهابت خان قرار یافته از کابل طلبیدند -
 هر چند ابتدا بتوحش (که از جانب بیگم داشت) تن
 در نداد - اما پس از طمانینت خاطر بحضور رسید - چون
 عبدالله خان از هرارلی عساکر پادشاهی بعوج شاهی پیوست
 جنت مکانی از بدگمانی آصف خان را (که سر فوج بود)
 با خواجه ابوالحسن پیش خود طلبید - سخت شورش در
 لشکر افتاد - مهابت خان از مشاهده آثار غلبه شاهی بوساطت
 عبدالرحیم خان خانخانان بشاهزاده اظهار دلالت خوئی نموده -
 بر نوشت که اگر بعفو تقصیر مرا مطمئن فرمایند خدمات شایسته
 بجا می آرم - بالفعل ملاح انست که امواج خود را طلب داشته
 بساط مذاومت در پیچند - و خود بماندر تشریف برند که
 اسناد بحالی تیول قدیم بمهر اقدس می فرستم - شاهزاده
 (که همواره جویان رضامندی پدر بزرگوار بود) بتغیب و
 تحریک خانخانان معاودت فرمود - و پس ازان (که سلطان
 پرویز از آله آباد برکاب رسید) مهابت خان باتفاق دیگر
 واقع طلبان بآتش فروزی درآمده پادشاه را بوان داشت که
 قا اجمیر نهضت نموده سلطان پرویز را باتالیقی مهابت خان
 بر سر شاهزاده تعیین باید فرمود - شاهزاده از ماندن ببرهانپور
 (۲)

و از آنجا برای تلنگانه عازم بنگاله گردید . مهابت خان به همراهی سلطان پرویز بهرمانپور آمده به تسلیق مهات دکن همت گماشت . درین اثنا حکم رسید که زدن خاطر از نظم دکن را پرداخته متوجه آله آباد شوند . که اگر صوبدار بنگاله سد راه شاهزاده نتواند شد شما بمقابله پردازید *

مهابت خان در کمتر فرصتی بپذیری تدبیر سلاطین دکن را بحاققه اختیار بندگی و در امت خواهی پادشاهی در آرد . اگرچه ملک عنبر مکرر وکیل فرستاد که پسر خود را در نوکران پادشاهی منظم ساخته در دیوگانون ملاقات می نماید .^(۲) مهات این صوبه بعهده من را گذراند . لیکن چون عادل خان بیجاپوری (که همواره با او عداوت و جدال داشت) ملا محمد لاری وکیل السلطنه خود را با پنجه‌زور سوار کسبیل کرد که همیشه کومکمی ملک پادشاهی بوده در کارها جهده فراوان بکار برد مهابت خان جانب ملک عنبر فرودگذاشته ملا محمد لاری را با زدن هادا مخاطب بسر بلند رای در بهرمانپور نگاه داشته خود با شاهزاده پرویز در عین برشکال گل و لای مالوه طه کرده بصوبه آله آباد رسید . و در مقام تونس چند روز تقابل فتنین اتفاق افتاد . شاهزاده شاهجهان بنابر قلع و جمعیت خود جنگ صف ملاح نمی دید . اما به بدالغه و ابرام

(باب المیم) [۳۹۰] (مآثر الامراء)

راست بهیم (که از رفقای شاهي بود) واقع شد آنچه شد . و چون کار با آخر رسید عبد الله خان زخمی بساجت تمام جلو شاهي گرفته از معرکه برآورد *

اتفاقاً در دکن ملک عنبر بسبب یکجبهتی عادل شاهیه با عساکر پادشاهي متوهم گشته از قصبه کهرکي با نظام الملك برآمد . و بقندهار عیال و اسباب گذاشته سرے بسرحده ولایت قطب الملك کشید . و مقرری هر سال بعنوان خرج سپاه ازو برگرفت . و بیخبر بر بلده بیدر ریخته تاج نموده بر سر بیجاپور رفت . عادل شاه متحصن گشته مصرعان بطلمب ملا محمد لاری فرستاد . و بمهابت خان نوشت که دین وقت مردم پادشاهي نیز کومک نمایند . مهابت خان (که متوجه آنه آباد بود) به سر بلند رای بر نکاشت که لشکر خان را با جادر رای و ادا جی رام با جمیع امرای بالاکهاست تعیین نماید . ملک عنبر ازین قضیه آگهی یافته هر چند ضعیف نالی کرد که من هم غلام پادشاهي ام تقصیرے سر نزده که شما بر من کمر بسته اید . مرا با مدعی من وا گذارید . کسی نشنید . ناچار بکارزار پیوست . از قضا ملا محمد کشته شد . و جادر رای و ادا جی رام دسخت بکار نبوده بدر زدند . بیست و پنج نفر از سران عادل شاهیه و از لشکر پادشاهي سوامی خانقلعه دار احمد نگر و

(مائرا امرا) [۳۹۱] (باب المیم)

جانسپار خان فوجدار بیرو (که با تاء چند ازان در طه برآمده
بمکانهای خود (سیدند) چهل و دو منصبدار با لشکر خان و
میرزا منوچهر گرفتار گشته مدتها در دولت آباد بحبس
گذرانیدند *

(۲)
عذیر فتح کرد تاریخ این واقعه است - گویند ملک
عذیر (که ربطه بسخن نداشت) این تاریخ شنیده گفت چه
لطف دارد - طفل هم میداند که عذیر فتح کرد - مکرر او و
عادل شاه هر دو عرائض مشعر بر التماس قدوم بدکن بجانب
شاهی ارسال داشتند - شامزده از بنگاله عطف عذر نموده با
فوج ملک عذیر و یاقوت خان حبشی برهانپور را محاصره کرد -
از ساروج این هرج و مرج دکن بر طبق حکم مهابت خان
با سلطان پرویز بسمرکت از بنگاله برگشت - چون بمارنگپور
مالوه رسید فدائی خان فرمان آورد که خان جهان از گجرات
بجای مهابت خان منصوب شد - مهابت خان بصوبه دار
بنگاله قیام نماید - سلطان پرویز باین وصل و فصل راضی
نمی شد - حکم دیگر (سید که اگر رفتن بنگاله مرغوب
مهابت خان نیست بحضور آید - و خانه زان خان را (که
قا حال به نیابت پدر بنظم کابل می پرداخت) طلبیده
به بنگاله رخصت کرداد که بمهمات آنجا را رسد - و آمف

خان بعد از آن که داشت عرب دست غیب را با هزار سوار
 اهدی تعیین کرد که او را زود بحضور بیاورند - ^{لا علاج} مهابت
 خان از برهانپور روانه گشت - سلطان تا سرای بهاری
 بمشایعت آمد - مهابت خان میخواست بعضی منصب داران را
 همراه بگیرد - فاضل خان دیوان دکن فرمان حضور نمود
 که او معاتب است کسی رفاقت نکند - مهابت خان گفت
 متصدیان حضور در کنکاش غلط کرده اند - سلطان (خواهند شنید
 که) آخر ازین طلب ندامت خواهند کشید - چون به رنانبهادر
 رسید شروع به نگهداشت نمود - و رانا نیز یک هزار سوار خوب
 همراهش داد - گویند درین جا عرب دست غیب رسید -
 مهابت خان بدر گفت بکاره که آمده مرا آگهی ست - من
 میروم - تو حرف مغل بخوای زد - ^(۲) با شش هزار سوار (که
 چهار هزار راجپوت و دو هزار مغل و سید و شیخ و افغان
 بود) روانه شد *

در هنگامی (که پادشاه عزیمت سیر کابل داشتند)
 آمدنش بعرض رسید - پیغام ^(۳) شد که تا ادای مطالبه پادشاهی
 و جواب جاگیرداران بنگاله (که از آنها متصرف گشته)
 ننماید ملازمت میسر نیست - و شنید که آصف خان برای
 قید او فکر برانگیخته که کنار بهت روزی (که منزل

شود) از در و همه فوج از دریا بگذرد و پادشاه با مردم چوکی
همان طرف آب باشند . چون مهابت خان بدلازمت آمد
پادشاه دستش گرفته بکشتی نشانده همراه بیازند . و پل را
بشکنند تا مردم او نتوانند گذشت . و در منزل شاه آباد
کجهت خان داروغه فیل خانه بخانه اش رفته حکم رسانید
فیلانی (که درین مدت بدست آوردید) داخل سرکار کنید .^(۲)
مهابت خان چند فیل نامی نگاه داشته باقی حواله کرد .
کجهت خان گفت که خان جیو برای کدام روز می گذارید^(۳)
کشتی حیات شما تباهی شده . اگر پسران زنده بمانند
محتاج نان جوار خواهند بود . مهابت خان تبسم کرده^(۴)
گفت که آن رقت شما امانت نخواهید کرد . این فیلان را
من خواهم گذرانید . الحال زرد برورید که این راجپوتان
گوار اند مبادا از حرف فضول شما از جا در آیند . بالجمله
مهابت خان را ازین قسم حرفها دلنشین شد که از شر اعدا
جان بر نیست . دل بمرگ نهاده بسپاه پیشگی داده مهد و
پیمان موکد ساخت *

چون گذار آب بهمت مخیم عساکر پادشاهی شد آصف
خان بقرار داد خود با تمام اشکر حتی خدمتگاران حضور هم

(۲) نسخه [ب] آوردند . (۳) نسخه [ب] خانچهر . (۴) نسخه [ج]

گفت شما امانت نخواهید کرد .

(باب المیم) [۳۹۴] (مآثر الامر)

از راه پل رفته آن روی آب در کمال غفلت و بی پروایی
 منزل نمود - مهابت خان (که منتظر لطیفه غیبی بود)
 چنین فرصتی را منتظم دانسته یک هزار سوار را با تمام سوار
 پل فرستاد - و خود گرم و گدرا بخانه شهریار و دادر بخش
 سواره در آمده آنها را همراه گرفت - و دروازه کلال باز شکسته
 بدولت خانه پادشاهی سرزده رسید - و بر دروازه مردم خود
 نشانده ملازمین پادشاه نمود - و گفت که چون دیدم از
 عداوت آصف خان (هانی) ممکن نیست مرتکب چنین جوارت
 گشتم - شایسته هر سیاستی که باشم بدست خود باید کرد -
 گویند چون راجپوتان بے باکانه بغسل خانه در آمدند مقرب
 خان بر دش قدیم با مهابت خان گفت که کوزه‌ی یعنی
 مبروص این چه بے ادبی است - او گفت که هرگاه زن و
 دختر فلانی را قسمی می کردند نتوانستی حرف زد - کله
 چوبه (که در دست داشت) بر پیشانی وی زد که
 قشقه دار زخم شده خون روان گشت ^(۲) - درین وقت پادشاه
 از غلبه خدم دو مرتبه دست بقبضه شمشیر کردند - میر منصور
 بدخشی بتیرگی گفت که وقت حمله آزمائی ست - پس
 از آن مهابت خان عرض کرد که آشوبه برخاسته سوار ^(۳)
 بشکار دلاج در امت است - بمبالغه بر فیل خود سوار ساختم -

(۲) نسخه [ب] شد - (۳) نسخه [ج] - سواری شکاره

که بهت خان ماده فیل سواری خامه (که خود بجای مهارت و
 بهرش در خواصی بود) پیش آورد . مهارت خان گفت
 خان جیو همان روز است که پسران من محتاج بدان جوار
 شوند . و به راجپوتان اشاره کرد که هر دو را علف تیغ
 بے دریغ ساختند . و از عرض راه پادشاه را بخانه خود فرود
 آورده با فرزندان بلاگردان گشته نثار و ایثار بسیار نمود . و
 چون از نور جهان غفلت ورزیده بود پادشاه را باز سوار ساخته
 بخانه سلطان شهریار آورد . درین فرصت بیگم بدر زده بود .
 ندامت و افسوس از بے خبری خود می کرد . بیگم دران
 حیص و بیص از دریا گذشته امرا را سرزنش و ملامت بسیار
 نمود . و بترتیب افواج باران کارزار پرداخت . چون پل را
 آتش زده بودند رز دوم بے شگرف بردهش از معبر و گذر
 رهی گشته خود را بآب زد . چون سه چهار جا زرفی داشت
 و مخالف فیلان پیش در داشته حمله آور گشت ترک فوج
 برهم خورد . اکثر را پای ثبات از جا رفت . و هر کدام
 بطرف افتاده بآسیمه سری جان بدر برد . بیگم برگشته
 بخیمه خود فرود آمد . و اصف خان بقلعه اتک (که در
 تهرانش بود) شتافته تحصن جست . و دیگر امرا قول گرفته
 مهارت خان را دیدند . و هرزه گوئیهای او را بدین برداشتند .

مهابت خان خود بانگ رفته بعهد و سوگند آصف خان را
با ابوطالب پسرش و خلیل الله ولد میرمیران بدست آورد -
و مهمات ملکی و مالی پیش خود گرفته صاحب معامله را
فیز بے دخل ساخت - و راجپوتیه در کشک مقرر کرده بهیچ
کس یارای حرف و عرض نگذاشت *

چون خطه کابل مهبط رایات پادشاهی گردید باشاره جنت
مکانی جمعی از اعدیان را با راجپوتیه بر سر چراگاه گفتگوئی
واقع شد - قضا را دران میان یکے کشته گشت - آنها بهیچ
مجموعی بو دائره راجپوتان رفته جنگی سخت در پیوست - و
ازان فرقه ضلالت پزوه بسیاری با عمدهای آن طائفه بقتل
رسید - و هرکه از راجپوتیه به چراگاههای اطراف و جوانب
شأنند بود مفت بدست احشام هر موضع جان در باخت - و
برخی دستگیر گشته بفروخت رفتند - اگرچه مهابت خان
همرمک آنها خود سوار شد اما نتوانست دران هجوم پایداری
ورزید - بر گشته به پناه پادشاهی خزید - (۲)
باطفای آن نائره کوتوال را تعیین فرمود - و بداس خاطرش
چندے از اعدیان را بوی گرانید - لیکن آن همه رعب و
تسلط او نماند - و او نیز توهم بخود راه داده ایام بسو
می برد - تا آنکه وقت مراجعت از کابل در حوالی دهتاس

(۲) نسخه [ج] پادشاه - (۳) نسخه [ب] بوی گرانیده - آن رعب الخ *

هوشیار خان خواجه سرای نور جهان بیگم در هزار سوار بفرموده
بیگم از لاهور همراه آورده ملازمت نمود - تقریب مجلای فرج
در میان آورده حکم شد که از نوکران قدیم و جدید مسلح و
جلبه پوش شوند *

چون گزار دریای بهت (که سر آغاز استیلای او بود)
مذول شد بمهابت خان پیغام شد که فردا مجلای فرج بیگم توار
یافته - شما پیش شتابید که مبادا در فللقچیان گفتگوئی واقع شود
و بفزاع و پرخاش انجامد - او از غلبه و اهمه یک منزل پیش
رفته فرود آمد - قضا را درین هنگام شاهزاده شاهجهان بخبر تسلط
مهابت خان نزدیک بودن خود اصلح انگاشته از نامک باجمیر رسید
و چون فراهم آمدن مردم (که مظنون خاطر شاهی بود) اتفاق
نیفتاد عازم تته گردید - لهذا بآن مغلوب بیم و هراس حکم
رفت که بتعاقب شاهزاده شاهجهان (که از دکن بمالوه و ازانجا
باجمیر شده) از راه جیسلمیر عزیمت تته نموده گام سرعت
بردارد - مهابت خان امف خان را یعهد و قسم را گذاشته
درانکه مقصود شد - اتفاقاً شاهزاده بعد هزده روز (که ظاهر
بلده تته - مخیم سرادقات بود) بموصول خط نور جهان
بیگم [که از میت موکب شاهی یحتمل که مهابت خان
ناعاقبت بدین از شورش مزاحی آسیبه باخلاف گرامی قدر (که

(باب المیم) [۳۹۸] (مآثر الاموا)

در خدمت جد ماجد بودند (رساند) معارفت بدکن اموی
می نماید - و خبر فوت سلطان نیز رسید - و شیوع بیماری
علاوه گشت - هژدهم صفر سنه (۱۰۳۶) هزار و سی و شش
رکضت فرموده در چهل و دو روز برای گجرات دو صد
و شصت کوزه مسافت پیموده ناسک را مطروح انوار نزل
ساخت - ناچار مهابت خان در بوکرن چهل کردهی این
طرف جیسلمیر چهارنی کون - و پس از آدرگهی او (چون
از حضور فرجه نیز بر سرش تعیین شده بود اما نتوانست
باو مقابل شد) عتب تر توقف گزید - مهابت خان دل از
همه برداشته به رانا پناه برد - او باخلاص پیش نیامد -
ناگزیر با دو هزار سوار (اچپورت) که دست از وفاتش
بر نمی داشتند) بملک بهیلان (که مابین گجرات و مملکت
رانا ست) در آمد - و اظهار ندامت و عذر گستاخی
بخدمت پادشاهزاده شاهجهان [که دران ایام بر طبق التماس
نظام شاه از ناسک بجنیر بنا گذاشته ملک عنبر (که
بگوازی آب و هوا و عمارات امتیاز داشت) رفته طرح اقامت
انداخته بود] نمود - و حسب الطلب^(۲) شاهی بیست و یکم صفر
سنه (۱۰۳۷) هزار و سی و هفت از راه راج پبله و بکلانه
بموجود آستان سعادت اندوخته مشمول عواطف گشت *

(۲) در نسخه [ب] راو [نیست] *

در همدین ایام واقعه ناگزیر جنت مکانی بمیان آمد -
اعلی حضرت باراد سلطنت از راه گجرات باجمیر رسیدند -
گویاند چون بزیارت روضه مقدسه معینه رفتند مهابت خان
همائل مصحف بر تعویذ قبر شریف گذاشت - و عرض کرد که
مراد فدوی همین بود که حضرت پادشاه شوند - الحمد لله
بمراد رسیدم - اگر بموجب قول تقصیرات مرا عفو کنند قسم
بمصحف خورده خواجه بزرگ را در میان دهند یا همین
وقت رخصت کعبه فرمایند - و آلا فردا اصف جامی می رسد -
(۲) فتوای بخون من خواهد بود - صاحب قران ثانی تشفی
خاطر خواه او فرموده پس از جلوس بخطاب خان خانان
سپه سالار و بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و انعام
چهار لک درپیه نقد و صاحب موبکی اجمیر ارتقا بخشیدند -
و در همین سال جلوس مهابت خان بصوبه دکن دکن
چهار عزت برافروخت - و پسرش خان زمان (که بقازنی
صوبه دار مالوه شده بود به نیابت او مقرر گشت - و در
سال دوم (که رایات پادشاهی به تعاقب خان جهان لودی
عزیمت دکن نمود) مهابت خان بصاحب موبکی دارالملک
دهلی نامزد گردید - و در سال پنجم از تغیر اعظم خان
مجددا بصوبه دکن دستوری یافت *

(باب المیم) [۴۰۰] (مآثر الامرا)

گویند دران می چهل سال (که صوبه داران بدکن می آمدند
تا برآمدن بالاکهاست بے جنگ و جدال از عسرت غله بتنگ^(۲)
آمده بر می گشتند - هیچ کس بفکر آن نمی افتاد - آل
تدبیرے (که مہابت خان درین صوبه داری کرد) آن بود
که بنجارهای هندوستان را بفیل و اسب و خلعت مستمال
ساختم آن قدر گردیده کرد که یک سر بنجاره بآکره و گجرات
بود و سر دیگر به بالاکهاست - و مشخص نمود که روپیه را
ده سیر گران باشد یا ارزان بگیرند *

چون ساهو بهونسله بعدل شاهیه پیوسته بانتزاع قلعه
دولت آباد از تصرف فتح خان پسر ملک عذیر کمر سعی
بر بست فتح خان امرای نظام شاهي را با خود در
مقام کین توزي دیده به مہابت خان نوشت که در قلعه
آنرقه نمائده - اگر به سرعت برسند قلعه سپرده در سلک
بندھای پادشاهی منسلک می گردم - مہابت خان برجذاج
استعجال خان زمان را با فوج بمنقلا روانه کرده خود نیز
بیست و نهم جمادی الآخره سال ششم از برهانپور راهي
شد - خان زمان از کتل کهرکي فرود آمده با ساهو و
دندوله خان معرکه نبرد آراست - و پس از زد و خورد
بسیار تا شش کوبه تعاقب آنها نموده علف تیغ گردانید -

(مائرا لامرا) [۴۰۱] (باب المیم)

بیجاپوریان خائف گشته با ختم خان طرح صلح افکندند - او هم نقض عهد نموده بآنها متفق گشت - مهابت خان (که به ظفر نگر اقامت داشت) ناچار صلح شعبان از کهرکي گذشته بخان زمان پیوسته بمحاصر قاعه همت گماشت - و غرا رمضان تقسیم ملجاری نموده ترب و ضرب زن (۲) را بعهده لهراسپ پسر درم خود وا گذاشته مقرر کرد که از سرکوب حصار (که کوهی است رفیع و کانه‌ای دارد بران آباد) بجانب قاعه سردهند - همواره به نیروی شهابت و بردلی خان زمان و به بهداری و جدکاری خان درزان بر کوهی و سد با ساهو و زندرله خان و بهلول خان بیجاپوری نبردهای مردانه و چپقلشهای گردانه در می داد - ظفر و فیروززی هر مرتبه نصیب بهادران پادشاهی میکردید *

پس از فتح عنبرکوت چون گشایش مهاکوت را رجه همت ساختند قاعه نشینان از فقدان غله و عدم قوت (که اکثر بگوشت حیوانات مرده سد (مق می کردند) بهتوه (۳) آمده از مشاهده غلبه هر روز فوج پادشاهی خیریت خان عم زندرله خان و برخی عادل شاهیه (که در قاعه بودند) امان طلبیده شب پنهانی بکند فرود آمدند - و خانخانان را دیده راه بیجاپور گرفتند *

(۲) صفحه [پ] ضرب زن - (۳) صفحه [ا - ج] پیوست *

(یامہ المیم) [۴۰۲] (مآثر الامرا)

و چون نقب بپای مهاکوت رسید فتح خان زه و زاد
خود را بکالاکوت فرستاد - و مراری پندت (که راتق و فاتق
سلطنت بیجاپور بود) با همه عادل شاهیه و نظام شاهیه در
ایلوله آمده زندوله و ساهو را برابر خانزمان (که در کاغذی واره
بود) گذاشته^(۲) بخود با یاقوت خان حبشی بر سر خان خاندان
رسید - جنگی عظیم و نبرد قوی رو داد - مخالف
عنان تماسک از دست داده بادیه دور فرار گردید - در
اثنای گریز یاقوت خان حبشی کشته شد - و درین وقت
غریب زد و خوردی به میان آمد - گویند در دکن چنین
جنگ قیامت آشوب کمتر واقع گشته - مهابت خان فرین
فتح و نصرت معارفت نموده نزدیک نقب شبر حاجی مهاکوت
رفته خواست آتش در زند - فتح خان آگهی یافته پیغام
فرستاد که چون با عادل شاهیه پیمان بایمان موکد کرده ام
که بے مواب دید آنها حرف صلح بمیان نیارم امروز موقوف
کذید - مهابت خان گفت که اگر حرفت از راستی فروغی دارد
بسر خود را بفرست - چون پسرش نیامد آتش زدند - یک
برج و قریب پانزده ذرع دیوار پرید - تهور منشان جان سپار
بقاعه در آمده اندرین ملجأها ساختند - فتح خان از دید
شگرف کاری بهادران دست و پا باخته برای پاس عرض

(۲) نسخه [ب] گذاشته با یاقوت خان *

(مآثر الامراء) [۴۰۳] (باب الميم)

و ناموس عبد الرسول پسر کلان خود را فرستاده اظهار ندامت و التماس مغم جرایم کرد - و استدعای خرج و مهلت یک هفته به برآوردن بده و بار خود نمود - سپه سالار دو لک و پنجاه هزار روبیه داده فیلان و شتران خود را جهت بار بردار فرستاد - و فتح خان کلید قلعه ارسال داشته نوزدهم ذی الحجه سال (۱۰۴۲) یک هزار و چهل دو در محاصره سه ماه و چند روز چنین قلعه (صینه) فلک شکوه * بیعت *

* حصار که مدّاش ندیدست کس *

* بود قلعه دولت آباد و بس *

(۲) مفتوح گشت - نواب بفتح دولت آباد آمد تاریخ اسمی -
مهابت خان خان دوزان را با مرتضی خان سید نظام پسر
میران صدر جهان پهلوی در قلعه گذاشته خود فتح خان را
با نظام الملک (که خرد سال بود) همراه گرفته روانه برهانپور
شد - و چون بظفر نگر (سید عهد و سوگند بر طاق بلند
گذاشته فتح خان را با نظام الملک مقید ساخته اشیا و اسباب
در را در سرکار پادشاهی ضبط نمود - گویند فتح خان از
بی خودی به بیجاپور پیغام کرد که فوج با مهابت خان
کم است - شما هجوم آورده مرا خلاص کنید - با بنابر نخوت
در که نثار کوچ می شد و مهابت خان سواره می ایستاد

(۲) یعنی سنه یک هزار و چهل و دو *

(باب المیم) [۴۰۴] (مائرا امر)

فتح خان هنوز در خواب است . یا بذابور مصلحت ملکی
بهر صورت بے وجه پسنجیده مهابت خان نقض عهد کرد .
چون به برهانپور رسید اعلیٰ حضرت پنج لک روپیه نقد
در جلدوی این حصن خدمت بمهابت خان انعام فرمود . او
از متصدیان پادشاهی استفسار نمود که برین مهم چه قدر
زر سرکار خرج شده . گفتند بیست لک روپیه . مهابت خان
بیعت و پنج لک روپیه داخل خزانه کرده گفت سه سال
است که من پیشکش پادشاه نگذرانیده ام . دولت آباد را
پیشکش کردم . و از جناب خلافت استدعای قدم یکم
شاهزاده نمود که بنیردی فوج تازه تسخیر بیجاپور نماید .
اعلیٰ حضرت پادشاهزاده محمد شجاع درمی خلاف سلطنت را
رخصت کردند . سپه سالار تسخیر قلعه پرینده را (که از
قلاع حصینه رصینه دکن است) و از نظام شاهیه بتصرف
عادلشاهیه درآمده بود) نصب العین همت ساخته خانزمان را
پیشتر فرستاد . او بلوازم و مراسم محاصره و تقسیم ملجاریها
پرداخته هر روز آریز و ستیز می شد . چون مهابت خان به
شاهزاده بسمه کردهی رسیده اقامت نمود عادل شاهیه و ساهو
هاجمی از نظام الملکیه نمودار شده گاه بر کبی و گاه
بر مورچال جنگ می انداختند . (درستی در کبی) که نوبت
خالخانان بود (اچپوتیه بمجرد نمود مخالف تیز جلوی

کرده پیش رفتند . هر چند مهابت خان طلبید که پستر آئید
 از جهالت پا افشوده بسیاری کشته شدند - مهابت خان در جای
 خود ثبات ورزیده تلاش و تردد می کرد - گویند چنان صفت جنگ
 در صد سال در دکن نشده - نزدیک بود که کار خانخانان باتمام
 رسد که خان دوران از بنگاه رسیده غنیم را پراکنده ساخت *
 چون میان خان دوران و خانخانان نفاق و ناخوشی بود
 خان دوران مکرر در مجالس میگفت من او را از کشته شدن
 دهائی بخشیدم - و مهابت خان او را شنیده بر خود
 می پیچید - اتفاقاً روزی خان دوران با سید شجاعت خان و
 سید خان جهان باره بهمی رفته چون گاه پر کرده روانه شدند
 غنیم دره کوه را گرفته شروع ببدان کاری کرد - ازان آتشی بگاه
 در گرفت - فیلان و شتر و گاو بسیاری سوخته آتش تمام
 صحرا را فرو گرفت - جای بدر شدن نماند - گویند شمار
 سوختها می هزار دواب و ده هزار آدم بود - و نیم سوخته
 از حساب بیرون - امرا بر پشتۀ بلند ایستاده هیران نیرنگی
 فلک بودند - بعد اطفای آتش غنیم از طرف هجوم آورده
 عرصه تنگ ساخت - مهابت خان بکمک رسید - آنها منتشر
 گشتند - ازان روز خان دوران زبان طعن بکام کشید - گویند این
 هنگامه باشا را مهابت خان شده - با وصف آنکه سیدی مرجان
 قلعه دار و پس از غالب نامی (که بجایش از قبل عادل

(باب المیم) [۴۰۶] (مآثر الامرا)

شاه آمده) هر دو بزخم تفنگ در گذشتند صورت فتح در
آئینه خیال منطبق نمی شد - و جهد و کوشش اثر نمیداد -
معها برشکال بر سر رسید - امرا برغم مهابت خان اتفاق
کرده مزاج پادشاهزاده را بمراجعت آوردند - مهابت خان هرچند
ممانعت نمود پادشاهزاده کوچ کرد •

چون بار بردار در لشکر نموده بود گران بذجاره را مردم
بقیمت گران خریدند - گویند روز کوچ بذجاره سر راه گرفته
بمهابت خان عرض کرد که باعتماد قول شما جنس آورده بودیم
بار بردار نیست که بردارم - گفت مال چه مبلغ است - گفتند
دو لک روپیه - همان وقت از خزانه خود داد و گفت
هرکه خواهد بردارد بقی را آتش زنند - اعلیٰ حضرت ازین
معاودت بخان خازان عتاب نوشته شاهزاده را طلب حضور
کردند - مهابت خان بپرهانپور رسیده چون از راجپوتان (که
روز جنگ کبی خود را بیجا بکشتن دادند بے اعتقاد شده
می گفت اینها همین مردن میدانند - کاکا پندت دیوان
خود را به اکبر آباد فرستاد که ده هزار سوار از سید و شیخ
و مغل و افغان نوکر کرده بیارد که سال آینده محتاج بکمکیان
فشوم - بگشایش پرینده فوج من کافی باشد *

در همین ایام مرض بهکندر (که ناسور خاصه است - و
دیرین رفیق او بود) شدت کرد - و ازین مراجعت بے نیل

(مآثر الاموال) [۴۰۷] (باب المیم)

مقصود و برخاسته رفتن خان زمان از بدسلوکی او بحضور
دق بهم رسانیده حالتش بصعوبت انجامید . آمل پرهیز
نمی کرد . می گفت که من از علم تنجیم دریافتم که درین
مرض جان بر نیستم و بآن احوال دیوان میگرد . و بعزیمت
تسخیر پزیده از شهر برهانمور برآمده بر موهن ناله دیره
کرد تا بر صفحه ایام باقی ماند که درین وقت هم در کار
پادشاهی مشغول نمود . و همگی چهار هزار اشرافی بدرون
و بدرون تقسیم کرده آنچه داشت همه را داخل طومار ساخت .
و بخانم اهلیه خود (که بعد از مادر خان زمان بعقد
آورده بود) گفت که سنگریزه هندوستان هم دشمن من
است . مال یک روباه هم پنهان نکنند . و طومار را مافوق
عرضداشت روانه حضور کرد . و سرداران راجپوتیه را طلبیده
گفت که باینست شما فامی بر آوردم . آنچه بود طومار
کرده بحضور فرستادم . جای مواخذه نمائید . بعد مردن من
متصدیان پادشاهی ضبط اموال نکنند . و عمه نعل را زیر
محاسبه نبارند . و ثابت مرا بدهای برده زیر قدمگاه شاه
مردان دفن نمایند . و تمامی اموال را از ناطق و صامت
بسوزانند . در سنه (۱۰۴۴) یک هزار و چهل و چهار
بساط زندگانی در نوردید . زمانه آرام گرفت و سپاسالار (منه
هر در تاریخ فوت اوست *

(اچو و تیه حسب الوصیت از از برهانپور تا دهلی بدستور
زندگی آداب مجرا و سلام بجا می آوردند - اعلیٰ حضرت سوای
خیلان همه را بپهراں بخشیدند - گویند نقد کم داشت -
کور (دبیه ساله مداخل بود - همه را خرج می کرد - صاحب^(۲)
همت بود - در در گفت که خان جهان لودی بخشش
نداشت - یکم گفت در سرکار از فروغ نبود - گفت این
چه حرف است - مرد آن سمت که بهر وجه زر پیدا
کند و صرف نماید - لیکن پوشاک خامه او همگی به پنج
دبیه نمی کشید - طعام هم کم داشته - چون بفیل
شوقش بسیار بود بونج کمود و خربزه ولایتی بخورد آنها
می داد - و اصلا بتکلف آشنا نبود - نوبت در سواری
نمی نواخت - مگر وقت کوچ نقاره و کرنا می شد - از علم
بهره نداشت - در جوتک و نجوم مهارتی بود - اما احوال
و انساب پیشینیان از هر قوم و طایفه سر زبان داشته - شیفته
صحبت ایرانی بود - می گفت خلاصه آفرینش اذ *

گویند در بدایت حال مذهبی نداشت - آخرها مذهب امامیه
اختیار کرده - نامه های ائمه معصومین علیهم السلام بر جواهر
ثمینه کنده در گاوی خود می بست - و بروزه و نماز مقید
نبود - سفاکی و سبعمیت او مشهور عالم است - در کارهای

(مائرا لائرا) [۴۰۹] (باب الميم)

پادشاهي دقت و جزرمي بسيار مي کرد - و بکارهاي خود
بيخبر محض بود - و پهلوي چرب داشت - هرکس را که
نواخت اگر هزار تقصير مي کرد در عزت و قرب از نقصان
نمي آرد - گاهي شعر هم مي گفت - اما اظهارش مکرره
مي دانست - از دست *

* ننگ دلم بود که بهشت آرزو کند *

* دوزخ نصيب من بود و آرزو مباد *

از بهرانش احوال خان زمان امانی و لهراسپ مهابت خان
جدادگانه سمت تحرير يافته - اما ميرزا دلير همت (که
ظالم طبيعت و کامل خدمت بود) و ميرزا گرشاسپ (که
داماد آله دردي خان شد) و ميرزا بهروز و ميرزا افراسياب
هيچ کدام ترقی نکرده بديار خاموشان منزل گزیدند *

* مختار خان مجرواري *

سيد محمد نام از سادات بني مختار است که از خيار
ذريت رسول مختار اند - سلاله نسب اين سادات عالي درجست
به ابوالمختار النقيب اميرالحاج منتهي مي شود - نقابت
مشهد منور مرتضويه عليه السلام و امارت حج اسلام مدتی
به اکابر اين خاندان عليه مفوض بود - امير شمس الدين علي
ثاني نقيب النقبای ممالک عراق و خراسان [که بعد واسطه
پامير شمس الدين علي ماضي (که آخر نقبای زمان شاه

(باب البیم) [۱۰۴] (مآثر الامراء)

(۲) عباس (میرسد) در زمان سلطنت شاهرخ میرزا از نجف اشرف بخراسان آمده در بلده سبزار متوطن گردید - و دیگرے مثل او بکثرت خیل و حشم از عراق بر نیامد - چون نوبت بامیر شمس الدین ثالث (که از اکابر متاخرین این سلسله است) رسید در علو قدر و رفعت شان از جمیع اعیان خراسان در گذرانید - و اکثر ولایت سبزار را خریده ملکی خود ساخت - هنگامی (که عبد الله خان اربک والی توران بر هرات و توابع آن استیلا یافت) رؤسا و اهالی خراسان هر به ربه اطاعت او در آوردند - مگر امیر شمس الدین (که از سبزار فروکش نموده) به ایلی نگرائید - عبد الله خان (۳) استمالت نامه باین بیعت رقم فرمود

* بیعت *

* درخت دوستی بنشان که کام دل ببار آرد *

* نهال دشمنی بر کن که زنج بے شمار آرد *

میر املا حساب از بر نداشته بے محابا در جواب نوشت :

* بیعت *

* چو مهمان خراباتی بعزت باش با زندان *

* که درد سر کشی جانان گراین مستی خمار آرد *

و این جرأت و خود داری باعث افزایش الطاف شاه طهاصب

(۲) نسخه [۱ - ج] زمان بن العباس - (۳) نسخه [۲ - ج] رقم نموده .

مفوی دارای ایران گردید - میر را بخطاب سلطانی برنواخته
 صاحب طبیل و علم گردانیده تمام آن ولایت را مع شیء از تو
 باقطاعش تفویض فرمود - و سید فاضل میر محمد قاسم نصابه
 نیز از مشاهیر متاخرین این طبقه است - و همچنین میر
 شرف الدین ازین سلحشاه است که در عهد فرمانروائی سلطان
 حسین میرزا [چون آستانه بلغ (که بحضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام منسوب است) ظاهر شد] بتکلیف آن پادشاه
 مرحوم از سبزوار بیایم شتافته به نقیب النقبائی آن دیار
 نامزد گشت - و پس ازان (که پادشاه مذکور در گذشت
 و حوادث و فتن سرکشید) از آنجا برآمده بهند بار غربت
 (۲) گشود - اولادش درین ملک اقامت ورزیدند *

بالجمله سید محمد مذکور در سلطنت جنت مکانی
 بخطاب مختار خان و منصب در هزاری هزار و دریمت هوار
 پایه افتخار برتر افراخت - و در آخر عهد آن پادشاه بنظم
 صوبه دهلی می پرداخت - و در سر آغاز جلوس اعلی حضرت
 به تیولدارچی سرکار مونگیر مضاف صوبه پتنه (که پیوسته
 بسرحد بنگاله است) تعیین گشت - و مدت ها دران آله
 بهر برد - و در سال دهم عبد الله خان فیروز جنگ ناظم
 صوبه بهار با سایر کمکیان آنجا بقصد استیصال پرتاب آجینیه
 (۳)

(۲) نفع [چ] گشود - و اولادش (۳) نفع [چ] اجنیه *

(که از زمینداران مفسد پیشه آن ولایت بود) راهی گردید -
و مختار خان را بهر ادلی فوج برگزید - چون قلعه بهوجپور
حاکم نشین آن سر زمین (که آن بومی شورش گرا در آنجا
متحصن بود) بعد محاصره شش ماه مفتوح شد پرتاب
هویلی خود را مستحکم ساخته آریز و ستیل گرم کرد - تا
در ضمن آن راه گریز بدست آورده بدر رود - و مختار خان
(که مقدمه لشکر بود) محاذی دروازه ملجار خود نموده
لوازم سعی بهادرانه بکار برد - و زیاده بر یک شبانه درز نکشید
که او مغلوب رعب گشته زینهار جویان برآمد - و پس از
انجام این مهم کما بیش یک ماه نگذشته بود که در همین
سال آغاز سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل و هفت هجری افغانه
(که متعهد ضبط تیولش بود) هنگام تنقیح محاسبه شمشیر
کین آخته برود انداخت - اگرچه مختار خان هم جمدهری بآن
زیاده سر رسانید اما کارگر نیاید - حضار آن نابکار را از هم
گذرانیدند - و خان مزبور نیز بهمان زخم جهان را پدرود
نمود - گویند باز خواست محاسبه را بمصادره رسانیده از
عامل یادداشت بستد - و باز محال طلبی می کرد - هر چند
او ضعیف نالیها نمود رحم ناکرده تهدید بعضی و شکنجه
کرد - چون برخاست که درون رود راه گردید - و پیغمبر
زخم منکر رسانید - در اجامیر در احاطه دیوار بیرون نزدیک

(مآثر الامرا) [۴۱۳] (باب الميم)

قبر خواجگي حاجي محمد مدفون گشت . احوال سه بهرشن
شمس الدين خان مختار خان و داراب خان و جان بهار خان
جدا جدا تحرير يافته *

* مير محمد امين مير جمله شهرستاني *

از اعيان سادات اصفهان است مشهور بصادات شهرستان .
برادر کلانش مير جلال الدين حسين ملائي تخلص (که فاضل
مستعد بود) منظور نظر شاه عباس ماضی مفوي گشته
بمنصب مدارت (که از اعظم مناصب ايران است) امتياز
يافت . چون ار در گذشت برادر زاده او ميرزا رضي بهر
ميرزا تقی بجای عم خود بدان رتبه گرامي فائز گرديد . و
از رفور قابليت و طالع مندي بمصاهرت شاهي بلند رتبي
يافت . و برشد کارداني توليت اوقاف خاصه آن پادشاه
عالي جا به بر حضرات انبه معصومين عليهم السلام ر منصب
مهر داری توفيعات علاوه منصب مدارت گشت . و در هه
(۱۰۲۶) هزار ر بيست و شش بساط همتي در نورديد .
مدارت ايران به بهرشن صدر الدين محمد (که دخترزاده
شاه و طفل رضيع بود) مقرر شده نيابت بميرزا رفيع عم زاده
آن مرحوم قرار گرفت . و بالاخره ار نيز مستقلاً بامر مدارت
مي پرداخت *

بالجمله مير محمد امين در سده (۱۰۱۳) هزار و سيزده
از عراق بديار دکن وارد گشته در خدمت محمد قلي قطب
شاه والي تلنگ بوسيله مرتضى ممالک مير مؤمن استرآبادي
نوکر گردید - مير مؤمن خواهرزاده مير فخر الدين سماکي
بود - و در ملاح و تقوي درجه عالي داشت - و در ايران
بتعليم سلطان حيدر ميرزا پسر شاه طهماسب صفوي قيام
مي نمود - و پس از وقوع قضيه ناگزير شاه و کشته شدن ميرزا
حيدر و استيلاي شاه اسمعيل ثاني تاب توقف نيارده بدکن
آمد - و بنابر اتحاد مذهب از ساير سلاطين آن مملکت
ملازم محمد قلي قطب شاه گشته منصب پيشوائي و کالمت
يافت - و سالها مدار دولت قطب شاه بر او بود - مير محمد
امين از مددگاري بخت و توافق اقبال در مزاج محمد قلي
(که از دوام ارتکاب مدام خود به مهمات ملکي و مالي
نمي پرداخت) چنان جا کرد که او بخطاب مير جملکي
بر نواخته همگي حل و عقد امور بکار آگهی مير را گذاشت - و
پس از (که پسر نداشت) نوبت حکومت به برادرزاده اش
سلطان محمد قطب شاه رسيد - او از رشادت و هوشمندی خود
متوجه مهمات ايالت گشت - نقش مير با او خوب نشد - اما
سلطان محمد املا دست تصرف و طمع باموال و اشيای مير
دراز نکرده بآئين نیک رخصت فرمود - مير از کلکندبه به بيچارپور

(مأثر الامر) [۴۱۵] (باب النیم ۲)

(۲) پیوست - با عادل شاه نیز صحبت او در گرفت - ناگزیر
بزاه دریا بوطن مالوف شتافته در عراق بملازمت شاه عباس
فقوی استسعاد یافت - و بهسبب میر رفیع صدر (که برادرزاده
او می شد) مشمول عواطف شاهی گردیده - و در خدمت
شاه پیشکشهای لائق بدفعات گذرانید - و مدت چهار سال
بعزت و آبرو روزگار بهر برد - اما ^(۳) میر می خواست که
در خدمت شاه صاحب منصب عالی باشد - و شاه را مطرح
نظر آنکه بالتفات زبانی هرگرم داشته نفایسه (که درین
مدت فراهم آورده) برگزید - چون میر دریافت که حقیقت
کار چیست بالضرور بملازمان جنت مکانی التجا آورد - جمع
از قصور فهمیدگی احوال او چنانچه باید در نیافته بخدومت
جنت مکانی یکی را به مد معروض داشتند - آن پادشاه
عالی جاه فرمانی بخط خاص خود بطلب میر برنوشت -
او از افغان فرار نموده در سال سیزدهم سنه (۱۰۲۷)
هزار و بیست و هفت هجری بملازمت مستعد گشت - و
بمنصب دوهزار و پانصدی دویست سوار و خدمت عرض مکرر
مرا فراز گردید - و در سال پانزدهم از تغیر ارادتخان بمیر سامانی
هرکار والا سر برافراخت *

چون ثوبت سلطنت به اعلیٰ حضرت رسید مدتی بوسیله

هیرن بندگی بمیر سامانی اختصاص داشت . و در سال هشتم از تغیر اسلام خان بدایه والای میر بخشیکری برآمده باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب پنجهازارى در هزار سوار چهره کامیابی برافروخت . و دهم (بیع الآخر سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل و هفت هجری سال دهم جلوس بازار لقوه و فالج رخت هستی بر بست . میر اگرچه در سیادت و شرافت منصب مرتبه بلند داشت اما از اخلاق موفیه و اطوار بهیه نصیبه نداشت . بهیار سبک مزاج و تغذو بود . و در مذهب امامیه سخت متعصب . روزی در حضور اعلی حضرت تقوی مذهب درمیان آمد . میر بتغذی عرف زد . پادشاه فرمود که میر واقعی اصفهانی ست . چه مردم آنجا بدزشتی و تغذی اشتها دارند . گویند در سال چهارم (که اعلی حضرت بخطه برهانپور اقامت داشت) بنابر امهاک باران گرانی و غلا بجائے انجامید که جانے بزانے میدادند . کسی نمی خرید . و شویفه برغیفه می فروختند . نمی ارزید . متصدیان سهمات پادشاهی و عدها بحکم والا آش پزخانها (که بلندگوزبان زد درکار است) در هر بلده ترکیب دادند . در آن هنگام میر جمله نامه بسخارت بر آورد . شب و روز در برهانپور لنگر طعام جاری داشت . و نقد و اجناس نیز بمردم خیرات کرد . اگرچه آن وقت هم مردم ایران می گفتند که کرم

میر جبلی نیست اما این طعن و سرزنش مریح ناشی از
هوه باطن است - و الا این امر بتکلف هم مورد تحسین و
محل جزا است *

امفهان از معظم بلاد ایران است - * بدین *

* امفهان نیمه جهان گفتند *

* نیمه وصف امفهان گفتند *

بقول اصح از اقلیم چهارم است اگرچه برخ بجبهت طول و
عرض از اقلیم سیوم شمرده اند - از کهنه شهرهای عراق است -
در قدیم یهودیه می خواندند - چه بنی اسرائیل از بخت نصر
گریخته گرد عالم می گشتند - چون خاک اینجا را موان
خاک بیت المقدس یافتند شهر را طرح انداخته به یهودیه
موروم ساختند - و برخ بنای آنرا به امفهان بن سام نسبت
دهند - جوق از ابذیه اسکندر بر شمرند - ابن درید گوید
امفهان لفظ مرکب است از امف بمعنی شهر و هان بمعنی
سواران - و در فرهنگ رشیدی گوید اسپاه و اسپه لشکر و سگ
و همچنین سپاه و هپه - و ازین مأخوذ است اسپاهان چه آن
شهر همیشه موضع اقامت سپاه ایران بود - و دران سگ نیز
بعبار بود - چنانچه مولف تاریخ امفهان علی بن حمزه گفته -
و الف و نون برای نسبت است - انتهی کلام الرشیدی -
و امفهان معرب اسپهان است - گویند ابتدا چهار دبه بود

(باب المیم) [۴۱۸] (مآثر الامراء)

کزار و کوشک و جویاره و دشت - چون کیقباد آن را
 پایی تخت ساخت شهر عظیم شد - و آن دیهات هر یک
 موسوم بکوچه گردید - زنده (رد) که به زاینده (رد) شهرت
 دارد - و گویند ازان هزار نفر جدا شده (پایان آن شهر روان
 است - شاه عباس ماضی در ایام فرمانروائی خود دار السلطنه
 ساخت - و چندان عمارات عالیه و حدائق طرب افزا اساس
 گذاشته بآبادی و معموری آن یلده همت گماشت که مزید
 بران متصور نیست - و تا انقضای دولت مغویه مستقر خلافت
 بود - در فترت افغانان خرابی بدان معموره راه یافت - آب و
 هوای خوب دارد - مردمش بیشتر خوش صورت و لطیف طبع
 اند - و صاحب کمالان ظاهر و باطن بسیار ازان مکان برخاسته
 اند - بیشتر مردم آنجا شافعی مذهب بودند - اما الحال همه
 شیعه لیکن اکثر درشت و تنده خو می باشند - و گفته اند
 که اصفهانی خالی از بخل و خست نباشد - از صاحب بن عبد
 آورده اند که می گفت هرگاه با اصفهان می رسم در خود خست
 می یابم - در حق این شهر و اهل شهر جرعه جنبانده اند

* بیت *

* همه چیزش نکوست الا آنکه *

* اصفهانی درو نمی باید *

• مملدار خان •

پھر مملدار خان چرگس است - در دولت نظام شاہیہ
 ہمزد قرب و اعتبار اختصاص داشت - چون در دکن بسیار
 گذرانیدہ بود بہ دکنی شہرت گرفت - پس از فوٹش نظام
 شاہ پھر او را بلقب پدر ملقب نمودہ نامہ بسرداری و
 سرفوجی بر آورد - و در سال ششم جلوس فردوس آشیانی
 ہنگامہ (کہ مہابت خان سپہ سالار قلعہ دولت آباد را
 محاصر داشت) او برہمنونی بغتہ بیدار از قصبہ تپالی (۲) کہ
 درینولا مشہور بہ نعمت آباد و مضاف سرکار کاندہ است)
 سپہ سالار پیغام نمود کہ این مکان را بہرکہ اشارہ زد ہوالہ
 کردہ خود را پیش شما می رسانم - ہر چند صدق مقالش پرتو
 ظہور میداد سپہ سالار بجمہت اظہار ہواخواہی و دولت سگالی
 او بر ہمگان گزارش نمود (کہ چون بندہ و بار ساہو بہونملہ و
 زندولہ خان بیجاپوری در بیضاپور است) اگر ترک تازی نمودہ
 بدان دستبردے نماید بہ ازین دستاریزے برای ظہور عنایات
 پادشاہی نخواہد بود - مملدار خان بیداری روزگار بے محابا
 بر سر قصبہ مذکور تاخت - از لہجہ کہ حسن اتفاق با سانی
 باعث نشست نقش موادے چند می گردد دران نزدیکی زن

---

(۲) نخبہ [ب - ج] مہاروہ داشت - (۳) نخبہ [ا - ج] بنالی [و در

بعض نخبہ] بنالی •

باب المیم ([۴۲۰] (مآثر الامرا)

و دختر ساهو (که با خزانه و اسباب کثیر از جنیر بدانجا
(۲) آمده بودند) بدست او افتاد - و قریب چهار صد اسب و یک لک
و پنجاه هزار هون با فراوان اسباب و اجناس بهر نسله مذکور
و بقدر درازده هزار هون از نقد و جنس زنده را خان
بتاراج رفت - خان مذکور مورد هزاران تحسین و آفرین گشته
عیال ساهو را بر وفق نوشته سپه سالار بجعفر بیگ قلعه دار
کالنه سپرده خود باولیای دولت پیوست - و در آغاز سال
هفتم از دکن بدار الخلافه آگره شتافته سعادت آستانبوس
اندر خدمت - و بمنصب چار هزاره ذات در هزار سوار و
(۳) عطای بیست هزار روبیه ند و دیگر عنایات خسروانه سو
برافراخت - و سرکار مونگیر از توابع موطن بهار در اقطاع او
مقرر گشت *

و چون مشارالیه از سایر امرای دکن بمقتانت و فطانت
امتیاز داشت در همین سال بمرحمت علم و نقاره فرق عزت
برافراخت - و بخدمت فوجداری سرکار گورکھپور از تغیر
مخلص خان سرفراز شده رخصت تعلقه یافت - و پستر
در کوهکیان دکن منتظم شده در تقدیم خدمات پادشاهی
می پرداخت - با آنکه از قوم چرکس بود از وطن گرینی در
والایت دکن وصلت و خویشی بهم مردم کرد - چنانچه

---

(۲) نسخه [ب - ج] آمده بود - (۳) نسخه [ج] عطای *

صبیه خود را بهر دلاور خان حبشي (که پدرش نیز از امرای
نظام شاهیه بود) داد *

• مرشد قلبي خان ترکمان معروف •

• بمروت خان •

در عهد جهانگیری از ایران دیار رسیده بمنصب هفصدي
در مد سوار در سبک ملازمان پادشاهی انسلاک یافت - و در
سال سیوم فردوس آشیانی بمنصب هزاری سر برافراخته
بخدمت آخته بیکی اختصاص گرفت - و چون فروغ معامله دانی
و کارطایی او بر تو ظهور داد (از آنجا که در خدمت
میر ترکی مرتبه منجی و پایه شناسی منظور می باشد - و
خلیل الله خان میر ترک از فرط خشنونت مزاج کار موانق
مرضی پادشاهی نمی کرد) در سال ششم آن کار نیز بمروت خان
ضمیمه خدمت سابق گشته بافروزی بانصدي منصب و خطاب
عم خود مرشد قاي خان (که لله شاه عباس ماضی بود)
نوازش یافت - و هنگامی (که ریای پادشاهی از آگره
بهسیر دولت آباد ارتفاع یافت

* ع *

* پیدایش شاه جهان این سنر مبارک باد *

ازان سال آگهی بخشد) از منزل روپ پاس فوجداری متعرا
و مهابن و مالش شقاوت کیشان آن مرز بوم شورش لزوم بخان

(۲) یعنی سنه هزار و چهل و پنجم هجری •

(باب المیم) [۴۲۲] (مآثر الامر)

مرتوم تفویض یافت . و چون افزونی جمعیت ناگزیر ضبط
آن سرزمین بود باضافه پانصدی ذات هزار و سیصد سوار
بمنصب در هزاری در هزار سوار و مرحمت علم عز افتخار
اندوخت - و پس ازان (که نقش عملداری در دران بوم
فتنه خیز در سمت نشست و سرکشان تهر پیشه دست خوش
سرچنگهای زبردست او گشتند) مورد تفضل پادشاهی شده
بافزایش پانصدی پانصد سوار و عطای نقاره مبهایی گردید .

و در سال یازدهم سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل و هفت
هجری در اثنای تاخت بریلی از مواضع مفسدان (که همگی
شورش گزینان آنجا در پناه دیوار بهمت آتش افروز هنگامه
کین توزی بودند) بزخم تفنگ نقد زندگی در باخت - بسکه
در فوجداری متعرا بند و اسیری بسیار نموده کنیزان جمیل
پری چهره (که هر یک در حسن و ناز از دیگرے گزر سبقت
می برد) بسیار فراهم آورد - گویند در کوردهن نگر (که
مکانی متعرا آن طرف آب چون است - و آنرا مولد و
منشأ کشن میدانند) در شب هشتم از ماه سانون (که باعتبار
میلادگان آنرا جنم اشمی خوانند) غریب مجمع از زن و مرد
هنود واقع می شود - اتفاقاً خان مذکور بردش آنها فشق کشیده
(۲) و دهوتی پوشیده دران هجوم عام نظارگی حسن بوده گشت

(مآثر الامراء) (۴۲۳) (باب المیم)

و را گشت می نمود - زنی دید (که بجمال شک ماه بود)
مئل گرگ (که در (مه در آید) او را برداشته روان شد -
چون مردمش کشتی در کنار آب مهیا داشته بودند بران
نشسته راه اکبر آباد گرفت - هتود املا اظهار نکردند که دختر
که بود - احوال مرشد قلی خان شاملو لله استاجلو خالی^(۲)
از غرائب نیست - مجمل بر زبان قام می گذرد *

مشارالیه حاکم خواف و باخوز بود - چون علی قلی خان
شاملو حاکم هرات و امیرالامرای خراسان متکفل لله عباس
میرزا (که از زمان جد خود شاه طهماسب مغوی ایالت خراسان
داشت) گردید - و سلطان محمد خدا بده والد شاهزاده
مذکور بفرمانروائی ایران دیار رسیده بسبب عدم بصارت او
کار قزلباش به بے ضبطی کشید - و ملک محل حوادث رفتن
گشت - باقتضای عقل مصلحت اندیش امرای خراسان را با
خود متفق ساخته در سنه (۹۸۹) نهصد و هشتاد و نه عباس
میرزا را سرور آرا ساخت - و مخاطب بشاه عباس نمود - مرشد
قلی خان از همه بیشتر درین باب کمر موافقت بسته
مهد و پیمان یکجتهی استوار نمود - اما مرتضی قلی خان درناک
حاکم مشهد مقدس (که خود را همسر علی قلی خان و
بیگلربیگی نصف خراسان می گرفت) یکتائی نورزیده در

(۲) نسخه [ج] مرشد قلی خان لله استاجلو *

(باب المیم) [۴۲۴] (مآثر الامراء)

کار نمکني افتاد - سلطان محمد خدا بنده با لشکر گران متوجه
خراسان گشت - علي قلي خان قاب تقابل در خود ندیده
در حصار هرات متحصن گردید - و مرشد قلي خان در تربت
تحصن جست - بعد از وقوع نزاع و جدال قرار بر مصالحه
یافت - سلطان محمد بشرط ايلي و اطاعت بدستور سابق
هرات را بشاهزاده و علي قليخان مسلم داشته معاودت نمود -
و بداس خاطر خان مذکور مرتضى قلي خان را از مشهد
مقدس تغیر ساخته بجهت تالیف قلوب مرشد قلي خان و
طائفة استاجلو حکومت آنجا را بسليمان خان (که بزرگ زاد
آنها بود) نامزد کرد - و هنوز از استقامت دران ملک
نیافته بود که مرشد قلي خان زیارت روضه مطهره حضرت
امام الجن و الانس تقریب کرده بشهر درآمد - و ابواب
مکر و حیله گشوده بچرب زباني و چاپلوسی اظهار اخلاص و
عقیدت بسليمان خان نمود - و پس ازان (که بتفاریق مردم
او جمع آمدند) بسليمان خان پیغام داد که شما را قشون
و لشکر آراسته (که از ضبط سرکشان این ناحیه بیرون
توانند آمد) نیهت بعهده من را گذاشته خود بجانب خواف
و باخروز رفته بفراغت بگذرانید - و کام ناکام رضا جو گشته
درانه شد - و از اثنای راه احوال و اقبال انداخته بعراق
بدرزد - و مرشد قلي خان بر مشهد مقدس مستولي گشته

سرکشان اکثر محال خراسان را برفق و ملايمت مطيع و منقاد خود ساخت. و بمرتبه در تاليف دلها کوشيد که حکمش در انجاي خراسان نافذ گشته شوکت و اقتدارش متزايد گرديد. پستّر بعلي قليخان اظهار محبت و اخلاص نموده برادر خود ابراهيم خان را نزد او فرستاد (که ترغيب ملک گيري کرده خان را با جذاب شاهي بجانب مشهد مقدس بيارد) تا مراسم فدريت و عقيدت بآئديم رساند *

چون بها مهمات دنيا ازان قبيل است که در آغاز بمصادفت و دوستي فرا گيرند و در انجام بمخالفت و دشمني برخيزند ريش سفيدان شاملو اقتدارش مکروه پنداشته بسعايت درآمده (۲) فيما بين آن دو سردار اسباب وحشت برانجام دادند. و رفته رفته کار بجائے رسيد که علي قاي خان شاه را برداشته فوج بمشهد کشيد. مرشد قلي خان سرجنگ نداشت و ميخواست مهم هرگونه باملاح گرايد. در سوسفيد ترشيز برابر هم فرود آمدند. علي قاي خان بهيچ وجه سر بمصالحه اجنبيايده عذاب حزم و هوشيارى از دست داده خود مباشر حرب گرديد. و بر جماعتي تاخته پراکنده ساخت و بتعاقب آنها پرداخت. مرشد قلي خان با معدودے در جانم ايستاده بود. نظارش بر اوای شاهي افتاد. ممنون طالع

خود گشته همت بران مقصور ساخته آن شهریار بلند اقبال را
بدست آورد - و بهمان مردم کمی^(۲) بر اعادی حمله برده
شکست فاحش داد - پس ازان (که علی قلی خان از
تعاقب آن گروه باز آمد) از لشکر قول و علامت چتر شاهی
اثری ندید - متحیر گشته در کمال یاس و ناکامی راه
هرات پیش گرفت - مرشد قلی خان با سعادت ابدی توامان
گشته ازین عطیه غیر مترقب کلاه شادمانیش بر تارک گردون
سائید - و بعلي قلی خان نامه محبت آمیز بطریق معهود
چاکرانه نوشته گله مندیهای در ستانه نمود - و این سانحه را
بالتضای سرنوشت آسمانی حواله نمود *

بالجمله مرشد قلی خان اسباب سلطنت شاه عباس را
ترتیب داده خود من حیث الاستقلال بر مسند وکالت و للگی
تکیه زد - و چون عرصه عراق را غبار آشوب و بد نسقی
در گرفته بود بدار الساطنة قزوين (که مقر خلافت شاهان صفویه
بود) خالی شنیده مرشد قلی خان شاهزاده را برداشته
بصرمت هرچه تمامتر از راه دامغان بقزوين در آمد - اقسقالان
طوائف قزلباش از هر جانب بتهنیت قدوم رو آوردند - و
چون این خبر باردوی سلطان محمد خدا بنده رسید از
متجنده و از اسط الناس تا اعیان و درشناس دربار (که همه خانه^(۳)

---

(۲) نسخه [۱] مردم وی - (۳) نسخه [ج] با •

کوچ در قزوين داشتند) بے رخصت شروع در رفتن کردند *
چون قضا رسیده بود امراي عمده (که رائق و فائق
سلطنت بودند) نيز عنان مصلحت از دست داده قرار برفتن
قزوين دادند - و عهد و پيمان از مرشد قلبي خان گرفته خاطر
خود جمع ساختند - و چون بآن بلده در آمدند سلطان محمده
خدا بنده (که از ارضاع ناهموار روزگار و گيرودار جهان
ناپايدار دلگير گشته گوشه عافيت و فراغت ميطايبند) بملاقات
فرزند ارجمند شاه عباس اظهار مسرت و شادمانی کرده خود را
از پادشاهي خلع نمود و فرق بسرا بتاج شاهي بياراسته -
روز ديگر مرشد قلبي خان ايوان چهل ستون را آراسته شاه را
بر تخت فرماندهي برآورد - و امرا را بمواخذة خون سلطان
همزه ميرزا در آورد - و چند نفر عمده را (که رکن رکين
سلطنت بودند) به ذبيح کشيده ^(۲) تقصير ساير امرا و ارباب مناصب
بعفو مقرون ساخت - از آنجا که اکثرية چنين جاري شده [که
هرکه از شجعان روزگار و بلند همتان نامدار در اعتلای لوی
دولت پادشاهي ^(۳) و ارتداد علم سلطنت صاحب اقباله سعي و
جانفشاني بکار برده عرق ريز تردد نمايان کردند هرگز بربستو
کامراني نياسوده از ساقی دوران غير از جرعة تلخ کامي
نفوذ شد - و آن همه اعانت و موافقت بمخالفت و عداوت کشد

(۲) نسخه [ب] به ذبيح کشيده - (۳) نسخه [ا] شاه *

و حقوق بعقوب هر بر مي آید - و آخر الامر هر در سر آن
 مي بازند (شايد وجهش آنست که سلاطین ذري اقتدار
 دور اندیش از مشاهده آثار عزم بلند و افتخار در امور عظیمه
 ابقای او را منافعی مصلحت خود تصور نموده بتضییع او
 مي کوشند) اگرچه ظاهر آنست (که بیشتر امزجه مجبور
 خدمت فردشي و کار [آرائی ست] بقدر صدور نخوت و عونته راه
 مي یابد و آنرا غیرت سلطنت بر نمي تابد] چون پایه قدر
 و منزلت مرشد قلی خان بایوان کیوان رسید و رتق و فتق امور
 کلي و جزئی سلطنت بدر باز گردید آتش حقد و حسد در
 کانون سینه همسران و همچشمایش اشتعال یافت - چون شاه (که
 نشو و نما در طائفه شاملو یافته بود و لایمی مرشد قلی خان
 و درمیانه استاجلو بودن مرغوب طبعش نبود و درین وقت
 سلوک که مي کرد نیز نادرخواه بود) در سال دوم جاسوس
 خود سنه (۹۹۷) نهصد و نود و هفت هجری هنگامی
 (که جانب خراسان برآمده بود) بجمعه اشاره نمود که ناگاه
 بکشک خانه او در آمده در خواب کارش تمام ساختند *

* مخلص خان *

برادر کلان آله وردی خان مشهور است - در مبادی حمل
 ملازم سلطان پردیز بود - از رشادت و کار دانی بهایه دیوانی

شاهزاده برآمده بهکومت و حراست موبه پتفه (که در لیل
سلطان مقرر بود) می پرداخت . در سال نوزدهم جهانگیری
(چون شاهزاده دلی عهد شاهجهان بعد کشته شدن ابراهیم
خان فتح جنگ حاکم بنگاله فوج برسم منقلا بسرداری راجه
بهیم پسر رانا امر سنگه بر سر پتفه فرستاد) مخلص خان را
پای همت از جا رفته با آن (که الله یار خان پسر افتخار خان^(۲)
و شیر خان افغان کمکی بودند) توفیق یاری نکرد که حصار
پتفه را استحکام داده روزی چند تا رسیدن عساکر پادشاهی
بگذرانند . بهجانب الله آباد شتافت . و پس ازان در ملازمان
جنت مکانی انتظام یافته بقرب و اعتبار فائز گردید . در هنگامه
شهر یار بهمراهی خواجه ابو الحسن در هراری یمین الدوله
بود . پس از جلوس اعلی حضرت بمنصب دو هزاره ذات
و سوار و عذایت عالم سر در افراخته بفوجداری^(۳) نردر دستوری
یافت . و بعد ازان باضافه منصب و عطای نقاره کامیابی
اندوخته بخدومت فوجداری سرکار گورکه پور مفتخر و مباهی
گشت . و در سال هفتم بمنصب سه هزاره و موبه داری
تلمنگانه (که دران وقت عبارت از ناندیر و غیره محالات
موبه محمد آباد بود) سر بلند گردیده بدان صوب مرخص
گشت . و در سال دهم سفر آخرت برگزید . گویند سراری جمیله^(۴)

(۲) نسخه [ب] الله یار خان . (۳) نسخه [ج] نردار . (۴) نسخه [ج] شد .

(باب المیم) [۴۳۰] (مآثر الامرا)

بسیار جمع کرده بود - و در مرض موت پانصد اسامی آزاد کرد *
پسرش میرزا لشکری (که علامه روزگار بود - و در
بے صرفه گوئی و هرزه خائی مشهور) به پشت گرمی التفات
مهابت خان در درگاه پادشاهی دولت (۲) شناسی اندوخت -
گویند اول باعث کار شکنی خانجهان لودی آن بر الفضول
گشت - شب در غسل خانه بر سر اهتمام با حسین خان و
عظمت خان پسران خان مذکور خارج آهنگی نمود - آنها بر در
تشدد زدند - او گفت مردانگی شما فردا ظاهر خواهد شد
که قدرت را زنجیر در پا کرده یک کرور روپیه می گیرند -
چون شب چوکی خان جهان بود پسران به تیش خانه آمده
بپدر این حرف رسانیدند - چون ایام دولتش بانتهای رسیده بود
اینحرف پوچ بے اصل علامه واهمهای او گردیده خافه نشین
شد - اسلام خان بحکم پادشاهی آمده استفسار وجه انزوا
نمود - در آن وقت حرف میرزا لشکری گل کرد - اعلیٰ حضرت
او را مقید و مسلسل بقلعه گوالیار فرستاد - و بعد رسیدن
کار خان جهان بجائے که رسید از زندان رهائی یافته در
دیار غربت می زیست - تا باجل طبیعی در گذشت - و پسر
دیگوش زوالی ست که تا سال بیستم اعلیٰ حضرت بمقصد
هفصدی صد و پنجاه سوار سرفراز بود *

* معتمد خان محمد شریف *

از مردم غیر مشاهیر ایران است - چون بهندوستان رفته
شد بدستگیری بخت بیدار بدولت (وشناسی جنت مکانی
فائز گشت - و در سال سیوم بخطاب معتمد خان سرافرازی
یافت - در حق او ظرفای مغایه آن وقت این بیت گفتند

* بیت *

* بدر شاه جهالگیر خانی ارزان شد *

* شریفه بانوی ما رفت و معتمد خان شد *

مدتی بخشگیری اعدیان داشت - در سال نهم سلیمان بیگ
فدائی خان بخشی لشکر شاهزاده شاهجهان (که بهم رانا
مامور بود) فرست کرد - و معتمد خان به بخشگیری عساکر
شاهی تعیین گشت - و در سال یازدهم (چون شاهزاده بتنسیق
مملکت دکن دستور یافت) معتمد خان باز بدخشگیری
فوج امتیاز گرفت - و در هفتم (که جنت مکانی مرتبه
اول بگلگشت کشمیر خواش فرمود - و مرکز خاطر محض
سیر بهار آن دیار بود) از آنجا (که درین موسم کتل پیر پنجال
از برف مالا مال می باشد - و عبور لشکر از آن راه دشوار بلکه
محال) ^(۲) برای ^(۲) پکلی و دستور نهضت اتفاق افتاد - و هر دو خان

(باب الہیم) [۴۳۲] (مآثر الامرا)

کشن گنگا جشن سال پانزدہم مطابق سنہ (۱۰۲۹) ہزار و

بیسست و بہم ہجری آراستگی یافت *

و چون ازین منزل تا کشمیر ہمہ جا راہ بر کنار بہت
است و از در جانب کوه بلذد دارن و اکثر کتلہا بغایت
گنگ و دشوار واقع شدہ (کہ مرور بصعوبت میسر می آید)
لہذا میراہتمامی آن بعهده معتمد خان تفویض یافت کہ
غیر از معدودے در رکاب پادشاہی کسی را از امرای عظام
و غیرہ نگذارن - خان مذکور در پای کتل بہلباس فرود
آمد - و حسب اتفاق (چون سواری جنت مکانی متصل
خیمہ او (سید) برف و باران بمرتبہ هجوم کرد کہ مزاج
پادشاہی بتشویش گرائیدہ با اہل ہرم در خیمہ او فرود آمد -
و از آشوب آن طوفان محفوظ گشتند - و شب باسودگی بہر
بردند - پادشاہ لباس (کہ در ہر داشت) بمعتمد خان مرحمت
فرمود - و از اصل و اضافہ بمنصب ہزار و پانصدی پانصد
سوار سرش را بارج برین رسانید - غریب تر آنکہ با وصف
جربدگی (کہ لازمہ سفر کشمیر است) آن قدر خیمہای
متعدد و فرش و جامہ خواب و مصالح بارچی خانہ و اسباب
و آلات ضروری (کہ آنچہ سرکار اہل دولت را درخور باشد)
ہمراہ داشت کہ حاجت بعاریت طلبی نشد - و چندان شیلان
کشید کہ بہمہ مردم اندرون و بیرون کفاف نمود *

سبحان الله آن وقت چه خیر و برکت بوده که در
 قلیل منصبی های چنین هنگام این همه اسباب و سامان بود که^(۲)
 بیگاه و بیدخبر از عهده مهمانداری پادشاه هندوستان برآمد -
 در همین مراجعت کشمیر از تغیر میر جمله بخدمت عرض
 مکرر چهره کامیابی افروخت - و چون بدولتخواهی شاهزاده
 شاه جهان مشهور بود بعد از جالوس باضافه منصب و بمزید
 قرب و اعتبار اختصاص گرفت - و در سال دوم از تغیر اسلام
 خان به بخشگیری دوم سر برافراخت - و در سال دهم از
 انتقال میر جمله بتفویض خدمت دلی میر بخشگیری و
 از امل و اضافه بمنصب چار هزار در هزار سوار بلند مرتبه
 گردید - و در همین سال باعانت سیو رام کور برادرزاده راجه
 بتهل داس باتفاق راجه مذکور بولایت دهندیره تعیین گشت -^(۳)
 معتمد خان اندرمن زمیذار آنجا را گرفته بحضور آرد - و در
 سال سیزدهم سنه (۱۰۴۹) هزار و چهل و نهم هجری از
 هینچی سرا در گذشت - اگرچه در تاریخ دانی شهرت داشت
 اما از اقبال نامه جهانگیری (که بعبارت سلیس و مربوط
 نوشته کلک اخبار طراز ارست) معلوم میشود که سلیقه تاریخ
 نویسی نداشت - چه بارصف عهده عهد نویسی املا بجزئیات
 ضروری نپرداخته - بلکه معظم رقائع را هم با حذف و اسقاط

(۲) نسخه [ج] قلیل منصبی چنین هنگام - (۳) نسخه [ب] بینل داس

(باب المیم) [۴۲۴] (مآثر الامراء)

بسیار بقید تحریر کشیده - دوستکام پسرش تا سال هیمام پیاپی
هشتصدی دو صد سوار (هیدیه بدفعات بدخشیکری گجرات و
کابل و بنگاله تعیین یافته - سال هفتم جلوس عالمگیری در بنگاله
فوت نموده - محمد اشرف برادر معتمد خان در تیولداری لکههزؤ^(۲)
عمارات عالیہ درانجا بنا کرده - و سرا و پورہ اشرف آباد اساس
نهادہ - و باغی نیز طرح انداختہ کہ سیرگاہ عالم بود - تاریخ آنرا
بر دروازه بخط کتبہ کذہ - بوستان دوستان - دران باغ^(۳)
منزوی بود تا بسرا بهستان بقا شدافت *

* میرزا رستم صفری *

برادر خرد میرزا مظفر حسین قندهاری ست - در احوال
او گذشت کہ سلطان محمد خدا بنده دارای ایران قندهار را
به مظفر حسین میرزا و زمین دادر را به رستم میرزا با دو
برادر خردش ابومعید میرزا و سنجر میرزا تفویض فرمود -
چون این الکہ نسبت بقندهار بسیار محقر بود وفا بمعاش
میرزا و برادران نمیکرد - خواست کہ سیستان را از دست ملک
محمود (کہ از نژاد والیان قدیم آنجا بود - و بعد فوت شاه
اسمعیل ثانی بران ولایت استیلا یافت) بر آورده به الکہ
خود افزایش - مظفر حسین میرزا بر سر ملک محمود فوج

(۲) نسخہ [ج] برادرش محمد اشرف در تیولداری - (۳) یعنی سنہ هزار
و چهل و چہری *

(مآثر الامرا) [۴۳۵] (باب المیم)

کشیده پس از آویز و ستیز دختر او باز دراج خود آورده آن ناحیه را بدو مسلم داشت - این معنی موجب کلفت هر دو برادر گشت - (ستم میرزا مکرر باعانت حمزه بیگ لله بر قندهار لشکر کشیده طرفه نبست *

چون اکثر بلاد خراسان لکدکوب حوادث ارزبک گشت و سر و سردارے مشخص نداشت میرزا از زمین دادر به فراه شتافته متصرف شد - و بکرات با ارزبک عرصه پیگار آراسته لوائ مردانگی و شجاعت برافراخت - و پس ازان هوای تسخیر سیستان در سر گرفته بران دیار یلغار برد - ملک محمود بعد تحصن و رعایت لوازم قلعه داری ملاقات کرده بمراهم خدمت پرداخت - میرزا در عالم مستی باغوائ کوته خردان مغرور ملک را محبوس ساخت - پسرش جلال الدین جمعی فراهم آورده بهیچ آریزش پیش گرفت - میرزا ملک محمود را از هم گذرانید - چون تاب مقابله نداشت راه زمین دادر سپرد - او بتعاقب افتاد - ناچار برگشته بچنگ پیوست - شکست بر میرزا افتاد - پس ازان در نظرها رقعے نماند - بزرگ برادر (که منتهز فرمت بود) دست چیرگی برگشاده زمین دادر نیز برگرفت - (ستم میرزا بتیزی آمده قلات بستد - روزی بشکار رفته بود - طایفه بیات خواستند آن را متصرف شوند - والده میرزا بقلعه داری پرداخت - و بتفنگ یکی از حرام نمکان

(باب المیم) [۴۳۶] (مآثر الامرا)

(که بجانب آن ضعیفه سرداد) در گذشت - اگرچه میرزا
بسیارے را بتیغ انتقام گذرانید اما (چون اوضاع زمانه حسب
دلخواه ندید - و آرازه آمد آمد جنود هندوستان بگرفتن
آن دیار بے جمعیتی دیگر می افزود) بشریف خان اتکه
حاکم غزنین دوستی داستان برخوانده آهنگ بندگی پادشاهی
وانمود - حسب درخواست منشور طلب ارسال یافت - سال
(۲)
سی و هشتم اکبری سنه (۱۰۰۱) هزار و یک میرزا بکنار آب
چناب رسید - سرا پرده و بارگاه و قالینها و دیگر زخمت فراش خانه
مصحوب قرا بیگ ترکمان از سرکار پادشاهی فرستادند - و
متصل آن کمر خنجر مرصع بدست حکیم الملک ارسال
یافت - چون نزدیک رسید شریف خان و آصف خان و شاه بیگ
خان و برخه امرا باستقبال دستوری یافتند - بچهار گروهی
لاهور روز جشن دسرا خانخانان و زین خان کوکه پذیره
گشته با سنجر میرزا برادر خرد و چهار پسر مراد شاهرخ
حسن ابراهیم و با چهار صد ترکمان دولت ملازمت دریافت -
چون قالیف برادر کلانش منظور بود بمنصب والای پنججزاری
و انعام یک کرور تنگه مرادی و اقطاع ملتان و بسیاری
پرگنات باوچستان (که افزون از قندهار است) برنواختند - و
پس از چندے بعنایت علم و تقاره اعتبار برافزودند - میرزا

---

(۲) در [نسخه - ج] لفظ [اکبری] نیست .

(مآثر الامراء) [۴۳۷] (باب الميم)

ابو سعيد (که در قندهار مانده بود) نیز رسیده بنوکری
پادشاهی امتیاز یافت *

چون مردم میرزا در ملتان داد و ستد را از اعتدال
بر گذرانیدند سال چهارم سرکار چیتور باقطاع میرزا مقرر شده بدان
سودستوری یافت . اما بذابر وجه از سرهند بر گردانیدند .
چون راجه باسو و برخی بوم نشینان شمالی کوهسار هر از
فرمان پذیری بر تافتند سال چهل و یکم پتهان و آن نواحی
در قبول میرزا تناخواه گشته بدان حدود مرخص شد . و آصف
خان را بیادری همراه دادند . میان میرزا و خان مزبور ناسازی
افتاد . راجه باسو مؤ را استوار کرده نخوت فروشی پیش
گرفت . پادشاه جگت سنگه بور راجه مانسگه را نامزد فرموده
میرزا را بحضور خواند . سال چهل و سیوم ریسین و آن حوالی
بجاکیر میرزا قرار یافتند بدان جانب شتافت *

چون گشایش احمدنگر به درنگ افتاد و سپاه از گران ارزی
بستوه آمد و بد گوهران سر بفساد برداشتند شاهزاده سلطان
دانیال التماس کمک نمود . پادشاه از برهانپور فوج تازه
بهرکردگی میرزا و یک لک اشرفی روانه کرد . آزان باز
میرزا کمکی دکن بود . دختر خان خانان برای بهر خود
میرزا مراد خواستگاری نموده بحسن یارزی آن سپه سالار
مدتی در قصبه تلمرنی (که الحال به ظفرنگر زبان زد است)

گذرانید - و در سال هفتم جهانگیری سنه (۱۰۲۱) هزار و بیست و یک از انتقال میرزا غازی ترخان بحکومت تته و عنایت دولک ریده برسم مدد خرج سرافرازی یافت -
 جنت مکانی نصایح ارجمند در مراعات قانون عدالت و نصفت فرموده در درانه ساختن ارغونیه (که از چند سال آن دیار بآنها متعلق است) با خسرو خان چرگس وکیل چهار پشته آن سلسله (که مبادا غدرت اندیشد) تاکید رفت - و میر عبد الرزاق معمولی بهمرای نامزد شد که جمع آن محروسه را از قرار هست و بود جمع بسته بمیرزا و توابع او تذخواه دهد - میرزا با ارغونیه بدساروکیها نموده بخلاف چشمداشت با متوطنان آنجا نیز طریقه پیش گرفت (که مذافی آئین مروت و مردمی بود) - ناچار معزول شد - چون بحضور پیوست عالمه بداد خواهی همراه آمد - لهذا میرزا حواله انی رای سکنه دکن شد تا جواب مدعیان گوید - پس از چنده (۳) جنت مکانی نزد خود طلب داشته مشمول عوطف ساخت - و دختر میرزا را بسطان پرریز پیوند بیوگانی دادند - پس ازان بمنصب شش هزاری امتیاز یافته به صاحب صوبگی آله آباد اختصاص گرفت *

چون شاهزاده شاهجهان از بنگاله گذشته پتده و بهار

(مآثر الامراء) (۴۳۹) (باب الميم)

بتصرف در آردن عبد الله خان بطريق مثلاً گرم و گيرا رسیده
در قصبه جهوسي مقابل اله آباد آنطرف آب گنگ معسكر
آراست - ميرزا در قلعه متحصن گشت - چون خان مذکور
نواره مستعد همراه داشت بضرب توپ و تفنگ از آب گذشته
در شهر در آمد - هرچند درمي خان مبراآتش شاهي تعهد
مي نمود که در اندک فرصت قلعه متاوج مي شود عبدالله
خان اضطراب بيجا نموده باز به جهوسي برگشت - (۲)
چند نگذشته بود که آرازه آمد آمد پادشاهي بلند شد -
ميرزا ازان محنت برآمده راحت و آسايش از سر گرفت -
و در سال بيست و يكم بصوبه داري بهار تعيين گردید - و در
سال اول جلوس شاهجهاني از حکومت بهار معزل گشته بحضور
رسید - چون عارضه نقرس مزمن عذره کبر سن شده از حرکت
بازداشت از تکاليف نوکري معاف فرموده به ساليانه یک
لک و بيست هزار روبيه موظف ساختند - تا بفراغ بال در
دار الخلافه آگزه بگذرانند - و در سال ششم جشن کتخدائي
شاهزاده محمد شجاع با صبيحه ميرزا انعقاد يافت * ع *

* مهدي باقيس بسر منزل جمشيد آمد *

(۴) تاريخ اسمت - و در عمر هشتاد و دو سالگي سال پانزدهم
(۵)

(۲) در نسخه [ج] لفظ [بيجا] نيست - (۳) نسخه [ب] یک لک و هشت
هزار روبيه - (۴) يعنی سنده هزار و چهل و دو - (۵) نسخه [ج] هشتاد و دو

('ب المیم) (۴۴۰) (مآثر الامرا)

سنه (۱۰۵۱) هزار و پنجاه و یک جهان را پدرود نمود -
گویند چون میرزا در گذشت متصدیان آگره خواستند که ضبط
اموال نمایند - حلیه جلیله میرزا کنیزان را لباس مردانه
پوشانده تفنگها در دست آماده جنگ شد که با ما مثل سایر
امرا نتوان ده سپرد - آنها بذات احتیاط دست کشیده بحضور
نوشته - اعلی حضرت معظوظ شده سوای فیلان همه را
معاف فرموده *

میرزا مرد دنیا بود - بمزاج روزگار آشنا - و نسبت برادر
کلان بهیار آرمیده و ضابطه دان - روزی در شکارگاه باشد پور
رای سال درباری بدرخت نشست - همراهان میرزا برگرفتند -
برخی راجپوت بآویزه برخاستند - میرزا بآهنگ آرامش آن
آشوبگاه رفت - ناگهان شمشیر بدست رسید - از کار آگهی
آن بے راهه رو را بسته نزد رای سال فرستاد - عرش آشیانی
بر مردمی و بردباری میرزا آفرین کردند - طبع موزون هم داشت -
فدائی تخاص میکرد - از دست *

* برچید دلم بمطایمانی را *

* کج باختام نرد خدایانی را *

* ابروی بتی قبله خود ساخت - ام *

* بر طاق نهاده ام مسلمانی را *

و هزل میرزا برتبه بود - هنگامی که برادر کلانش مظفر حسین

(مائرا امرا) [۴۴۱] (باب المیم)

میرزا (که با هم نفاق و عداوت بوده) از فندهار می آمد [این رباعی گفت *
* رباعی *

* آن کور که در راه حسد پامال است *

* دجال نگویمش خر دجال است *

* گویند ز ایران خنک می آید *

* ای باد سموم رقت استقبال است *

این قطعه مشهور از دست

* قطعه *

* مرا زین پشته بود ای عزیزان *

* ذکر چون جرّه باز تیغ چنگ *

* بهر میدی که می افکندم او را *

* نمی دادی مچاله و درنگ *

* کنون پریده است آن باز و مانده *

* بدستم تسمه و جفت زنگ *

احوال پسران میرزا (که هر یک صاحب نام و نشان بود) بجای

خود مینماید . برادرانش ابو سعید میرزا و سنجر میرزا هر دو

در سنه (۱۰۰۵) هزار و پنجم باجل طبیعی در گذشتند *

* موسوی خان صدر *

گویند از سادات مشهد مقدس است . و با سید یوسف خان

رضوی قرابت قریبه داشت . در عهد جهانگیری به روشنائی

بادشاهی کامیاب گشته سال پانزدهم به داروغگی آبدار خانه
 مر بلند گردید - و رفته رفته بدایه مدارت کل و منصب
 دوهزاری پانصد سوار مرتقی شد - پس از فوت جهانگیری
 چون با یمین الدوله یکزبان بود سال اول جلوس فردوس آشیانی
 (که سعادت بار اندوخت) به بحالی مدارت کل و از اصل
 و اضافه بمنصب سه هزار و هفت صد و پنجاه سوار درجه
 اعتلا پیمود - سال پنجم بمنصب چهار هزار و هفتصد و پنجاه
 سوار افتخار یافت - سال شانزدهم چون بعرض پادشاه رسید
 که او (چنانکه باید) عهده برای تعلقه ماموره نیست - لهذا
 پای عزل در میان آمد - سال هفدهم هزدهم صفر سنه (۱۰۵۴)
 هزار و پنجاه و چهار هجری بمعموره بقا شتافت - در پسر
 او بعنائیم درخور سرفرازی یافتند - گویند چندان کسب علم
 نکرده بود - از کثرت مصاحبت با اهل کمال علم مجلس و
 تقریر خوب بهم رسانیده بود •

* مبارز خان روشنه *

در عهد جهانگیری به بلند پایه امارت ارتقا یافته بمنصب
 سه هزار و سه سوار ارج پیمای اعتبار گردید - از عهد
 آن پادشاه تا صوبه داری لشکر خان مبادی سلطنت اعلی
 حضرت بتعیناتی کابل گذرانید - و در جنگ پلنگتوش اوزبک
 هفت سال نذر محمد خان والی بلخ (که با خانه زاد خان

خان زمان در حوالی غزنین اتفاق افتاد (خان مزبور هراول
 فوج فيروزى بود - دران معركه کارنامه جلاوت و جان مپاري
 بظهور رسانيد - پستّر در كمكيدان دكن انتظام گرفت - و در
 تسخير دولت آباد بمردانگي و بهادري کارنامهها بر ساخت -
 خصوص روزه [که خان زمان خزانه رسد از ظفرنگر گرفته
 داخل موضع کهرکي (که پنج کورهي دولت آباد و الحال
 موسوم به اورنگ آباد است) مي شد] عادل شاهيه و نظام
 شاهيه يکدل گشته خود را غافل بقول زدند - مودار نبود کار
 پای ثبات افشوده آريزش سترگ نمود - اعادي کارے نساخته
 در بر تافتند - و بقصد تلافی بچنداول در آويختند - از جانب
 بهادر جي پسر جادو رای چون ابر صاعقه ريز تاخته قلب
 مخالف را پراکنده گردانيد - و از جانب مبارز خان (که او
 نیز در چنداري بود) خود را رسانيده از مقراض بران تيغ
 دو دم و بقراضه پيکان در سر جامه زخم رسائي بر تن
 اکثر بل سر تا سر آن گزده کم فرمت زياده سر برید - و
 خون آن خاکساران باد پيما را (که دست قضا گرد نحوست
 و ادبار بر سراپای آنها ريخته بود) با خاک عرصه مصاف
 بر آميخت *

پس از فوت مهابت خان خانخانا (چون سويه داري
 دکن در سال هشتم در حصه شده بالاگهاٹ بخان زمان و

(۲) پایان گهاک بخان دوران تفویض یافت (کمکیان عمده نیز تفریق شدند - و سایر متعینه برضامندی یکدیگر قرار یافتند - مبارز خان بهمراهی خانزمان تعیین دولت آباد گشته بافزونگی پانصدی پانصد سوار سرافراز گردید - پس ازان بحضور شتافته در سال (۳) یازدهم بمنصب چار هزارمی ذات و سوار فرق افتخار برافراخت و چون مدتها در کابل گذرانیده از راه و رسم جنگ افغانان آگهی داشت و باب آن ملک و مصالح جنگ آنجا دانسته باز (۴) کمکی گردانیدند - سال هژدهم سنه (۱۰۵۶) هزار و پنجاه و شش هجری در فوجداری و تیولداری دیبال پور خانه بر سرش فرود آمده (خمت هستی بر بست - به بزرگی و دینداری شهرت عظیم داشت - اوقاتش بروزه و نماز و مطالعه تفسیر و فقه می گذشت - ملازمانش چه سوار و پیاده کلمه طیب ورن زبان داشتند - و کلمه گویان راه میرفتند - و باین وجه شناخته میشد که نوکر مبارز خان است - گویند مشار الیه در زهد و تقوی ثانی اثنین عمر بن عبد العزیز بود - و در تدبیر و رسائی فکر درم عمر بن عاص - تمام عمر بعزت و اعتبار بسربرد •

---

(۲) نسخه [ب] پائین گهاک - (۳) نسخه [ج] پانزدهم - (۴) نسخه

• مهیس داس راتهور •

پھر داپت کہ برادر راجہ سورج سنگھہ بود - مومی الیہ
 ابتدا در نوکری مہابت خان خانخاں نامہ برادر مودی
 بر آورد - بعد فوت خان مزبور سال ہشتم جلوس بملازمت
 خودروس آشیانی پیوستہ بمنصب پانصدی چار صد سوار
 نامیہ اعتبار فروخت - و ہمراہی شاہزادہ اورنگ زیب (کہ
 بہ پشت گری افواج متعینہ جہت استیصال جہار سنگھہ
 بوندیلہ تعین شدہ بود) شتافت - و سال نہم با خان دوران
 بجانب ناندیر تعین گردید - سال یازدہم از اصل و
 اضافہ بمنصب ہزاری شش صد سوار و سال پانزدہم باضافہ
 چارہ صد سوار و عطای علم مہابت اندوختہ ہمراہ شاہزادہ
 دارا شکوہ جانب قذہار شتافت - و سال شانزدہم از اصل
 و اضافہ بمنصب دو ہزاری دو ہزار سوار و عطای ہرگنہ جالور
 بطریق رطن بجاگیر (ایت کامرانی) فرشت - سال نوزدہم
 باضافہ پانصدی ذات افتخار پذیرفتہ ہمراہ شاہزادہ مراد
 بخش بتسخیر بلخ و بدخشان رفت - و بہتر از اصل و اضافہ
 بمنصب ۳۵ ہزاری دو ہزار سوار و عنایت نقارہ بلند آوازہ

• گشت •

و چون (پس از رسیدن شاہزادہ بلخ و آوازہ شدن

نذر محمد خان والی آنجا) بہادر خان و امالت خان با جمعہ

(باب المیم) [۴۴۶] (مآثر الامر)

بتعاقب او مامور شدند او بوفور کار طایبی بے اجازت شاهزاده^(۲)
همراهی آنها گردید - و سال بیستم حسب الطلب بحضور
آمد - در همان سال مطابق سنه (۱۰۵۶) هزار و پنجاه
و شش هجری رخت هستی بر بست - مرد کار دیده
پیکار ورزیده بود - پادشاه اعتماد بسیار بر او داشت - و در
دولت خانه پادشاهی پس تخت پهلوی سندی (که برای
شمشیر و ترکش بفامله در گز می بود) می ایستاد - و
وقت سواری بفامله در برابر آن می آمد - پسر کلانش رتن
(که در جالور بود - و بچهار صدی دریست سوار سرفراز)
از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار
مورد ترحم گشت - و از وطن آمده بدولت آستان بوسن^(۳) کام
دل برگرفته پیش شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر به بلخ
دستوری یافت - و چون شاهزاده صوبه مذکور را به نذر محمد
خان والی آنجا باز گذاشته مراجعت نمود او در عرض راه
به زد و خورد با المانان مصدر توددات گشت - و سال
بیست و دوم با شاهزاده مذکور بجانب قندهار شتافت - و در
جنگ با قزلباش همراه رستم خان تعیین گردید - و سال بیست
و پنجم بعطای علم رایست افتخار افراشته همراه شاهزاده
مذکور بار دوم بهمم مزبور و بار سیوم همراه شاهزاده دارا شکوه

(۲) نسخه [ب] بفور - (۳) نسخه [ب] آستانبوسی .

(مؤثر الامرا) (۴۴۷) (باب المیم)

تعبین شد . و سال بیست و هشتم با علامی سعد الله
خان بانهدام چنور راهی گشته . سال سی ام نزد شاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر بجانب دکن علم عزیمت برافراشت .
و در جنگ عادل خانیه مراسم جانفشانی بتقدیم رسانیده
در جلدوی آن از اصل و اضافه بمنصب دوازده هزار
سوار مرتقی گشت . پس از آن همراه مهاراجه جسونت سنگه
در جنگم (که متصل اوجین . (ز داد) قرار گرفته وقت
زد و خورد داد دلیری و دلاری داده ته تیغ مبارزان فوج
(۲)
عالمگیری در آمده *

* میر سید جلال صدر *

خلف الصدق میر سید محمد بخاری رضوی ست که
به پنجم واسطه بشاه عالم (که در مقام رسول آباد ظاهر بلده
احمد آباد آسوده است) می رسد . او بیستم جمادی الآخره
سنه (۸۱۷) هشتصد و هفده متولد شد . و در هشت صد
و هشتاد (۸۸۰) رحلت نمود . ازاد از پدر خود قطب عالم
یافته . او نبیره سید جلال مخدوم جهانیان است . بذابر
مخالفت حاکم اوجه بفرموده پدر و مرشد خود شاه محمود
در زمان سلطان محمود (که بدر واسطه پور سلطان مظفر
والی گجرات است) بدان دیار آمده در قصبه تبوه سه کورهی

(باب المیم) [۴۴۸] (مآثر الامراء)

احمد آباد طرح اقامت ریخت - و در سنه (۸۵۷) هشتصد و پنجاه و هفت در گذشت - میر سید محمد بسجاده نشینی شاه عالم بمزید فضل و بزرگی متصف بود - و در فقر و توکل ثانی نداشت - ترجمه قرآن شریف بعبارت خوب ترتیب داده - هنگام (که جنّت مکانی از گجرات بسیر دریای شور لوی عزیمت بسمت کنبه^(۲)ایت برافراخت) میر در کمال تبجیل و تعظیم همراه بود - اعلیٰ حضوت نیز در مرتبه بادراک لقای آن سید جلیل القدر فیض یاب شد - نوبت اول در ایام شاهزادگی در خطه احمد آباد و دوم وقت که از جنبر متوجه قرارگاه خلافت شد - آن بزرگوار در تاریخ^(۳) ولادت خود بدین مصرع مشهور

* من و دست و دامن آل رسول *

ملهم گشت - گویند مذهب سید و آبای ایشان امامیه است - در سنه (۱۰۴۵) هزار و چهل و پنج سال هشتم شاهجهانی رحلت نمود - مدفن او گنبد متصل بدروازه سمت غربی روضه شاه عالم است *

میر سید جلال بحسن صورت و ستودگی هیرت آراستی داشت - و در علم ظاهری و فزون دانش رمعی ماهر بود - طبعش موزون و بهیار مناسب شعر - (ضائی تخلص میکرد

(۲) نسخه [ب] کنبه^(۳)ایت - (۳) یعنی سنه نهصد و هشتاد و نه *

این رباعی مشهور ازوست *

* رباعی *

* در نخوت و کبر لا علاج چه کنم *

* با آنکه اسیر احتیاجم چه کنم *

* میرم بنیاز و نار دلبر نکشم *

* من عاشق معشوق مزاجم چه کنم *

سید یانزدهم جمادی الآخره سنه (۱۰۰۳) هزار و سه
هجری ولادت یافت - وارث رسول^(۲) تاریخ است - پس از جلوس
فرمانروائی اعالی حضرت بموجب ارشاد پدر گرامی قدر بادای
تهنیت سلطنت بدار الخلافه اگره رسیده بانواع نوازش و اکرام
اعزاز تمام یافته - مقصود المرام بوطن مراجعت نمود - مرتبه
دوم باز بحضور رسید - چون در ازمنه ماضیه نیز ازین سلسله
چند در سلک اعظم امرای سلاطین کجرات انتظام داشتند

اعلی حضرت هفتم شعبان سنه (۱۰۵۲) هزار و پنجاه و دو
هجری سال شانزدهم بکمال مبالغه میر را از لباس فقر برآورده
بمنصب چهار هزاره و خدمت مدارت هندوستان از تغیر
موسوی خان بلند مرتبه فرمود - و سید یارصف اخلاق مرضیه
و انتساب چنین دردمان عالییه بعرض رسانید که از
مهامله و بی خبری موسوی خان صدر سابق وجه مدد معاش
باکثر مردم (که املا استحقاق نداشتند) مقرر شده - و

(۲) یعنی سنه هزار و سه هجری *

(باب المیم) [۴۵۰] (مآثر الامرا)

بیشتر به باسذاد جعلی اراضی بسیار متصرف اند - حکم بممالک محروسه رفت که تا تحقیق و تقدیم اسذاد مدد معاش عموماً ضبط نمایند - هرچند در عالم نوکری این قسم دقتها را (که منبری از ذمه براءت خود و ادای حقوق آقا است) عرفاً و عقلاً مستحسن داشته اند اما در خلائق سخت بدنامی بسید عاید شد *

اتفاقاً در همان ایام بدامان بیگم صاحبه آتش در گرفت - و اکثر بدن سوخت - خیرات و انعام وافر بعمل آمد - زندانیان آزاد گشته - مطالبات معاف شد - این حکم نیز موقوف ماند - میر باضافهای متواتر بمنصب شش هزار سوار سرافراز گردید - اگر اجلس می گذاشت ترقی عظیم می کرد - سال بیست و یکم در لاهور غره جمادی الاولی سنه (۱۰۵۷) هزار و پنجاه و هفت هجری در جوانی بساط هستی در پیچید *

گویند ملا محمد صوفی مازندران مشهور در جوانی از ایران آمده اکثر ممالک هندوستان را بقدم سیر و سیاحت پیموده در احمدآباد رنگ سکونت ریخت - و بمیر تعلق خاطر بهم رسانیده تعلیم او می نمود - شعر ملا خالی از لطف نیست - این بیت از ساقی نامه اوست * بیت *

* نمی ماند این باده املا بآب *

* تو گوئی که حل کرده اند آفتاب *

ملا بیاضی ترتیب داده (موسوم به بتخانه) شصت هزار بیت
از دوا این شعرا برچیده - سیف خان موبه دار گجرات
اعتقادے با ملا داشت - حسب الطلب جنت مکانی لا علاج
ملا را روانه نمود - در راه فوت کرد - و دران حالت این
رباعی گفت *

* رباعی *

(۲)
* ای شاه نه تخت و نه نگین می ماند *

* از بهر تو یک در گز زمین می ماند *

* مندرق خود و کاسه دریشان را *

* خالی کن و پر کن همین می ماند *

پادشاه شنیده رقتها نمود *

(۳)
بالجمله از میر سید جلال در پسر ماند - اول مهمی

بصید جعفر که در صورت و سیرت مشابهتی تمام بدید داشته -

چون بمیر خدمت مدارت تفویض یافت از بسجاده نشین

روضه شاه عالم اختصاص گرفت - درم سید علی مخاطب

به رضوی خان که بصدارت هندوستان رسید - احوالش جدا

تقریم یافته - میر سید جلال مبیة خود را بشیخ فرید پور

سید بهروز بخاری مخاطب بدیندار خان نسبت کرد *

* محمد زمان طهرانی *

از منصب داران عهد جنت مکانی ست - و مدتها بتعیناتی
 موبه بنگاله گذرانیده - فوجدار و تیولدار سلامت بود - پس
 ازان (که دیهم سلطنت بجلوس فردوس آشیانی رونق یافت)
 در سال اول به بحالی منصب دو هزارى سوار (که
 از سابق داشت) نامیه مباحث برافروخت - سال چهارم
 باضافه دريست سوار و سال پنجم نیز باضافه مذکور
 کامرانی اندوخت - سال هشتم بحضور آمده جبهه ارادت بر
 آستانه عقیدت گذاشت - بعد چندى همراه اسلام خان (که
 از تغیر اعظم خان به موبه دارى بنگاله مفتخر گردیده بود)
 رخصت آن صوب یافت - و در هنگام مردم آشام (که بامدان
 بلدیو برادر پرچمیت زمیندار کوچ هاجو پرداخته مصدر انواع
 سرشخی گردیده بودند) همراه میر زین الدین علی برادر
 اسلام خان (که مخاطب به سیادت خان گشته) تودعات
 نمایان و خدمات شایان بتقدیم رسانیده (سوخ و فدویت را
 برردی روز افکند - بذبران سال یازدهم از امل و اضافه
 بمنصب دو هزارى هزار و هشت صد سوار مررد عاطفت شد -
 سال پانزدهم باضافه دريست سوار تابیدانش مساری ذات
 گردید - و چون درین سال اردیبه پادشاهزاده محمد شجاع

(۲) در [بعضی نسخه] کوچ هاجو - (۳) نسخه [ب] گردیدند *

(مآثر الامراء) [۴۵۳] (باب الميم)

ضمیمه موبه دارمی بنگاله تقرر یافت و بر طبق حکم بضبط و ربط آنجا اختصاص گرفت . سال نوزدهم از آنجا معزول شده ببارگاه سلطنت رسید . سال بیستم نزد پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر (که برای بند و بست بلخ و غیره شتافته بود) دستوری یافت . و چون پادشاهزاده بلخ را بکسان نذر محمد خان سپرده سال بیست و یکم معادلت نمود و حسب الطامع پیش از پادشاهزاده خود را بدرگاه دلا رسانید . پس از آن احوال او معلوم نگردیده *

* مادهر سنگه هادا *

پسر دوم رار رتن است . سال اول جلوس فردوس آشیانی به عالی هزارمی شش صد سوار منصب سابق تارک عزت برافراخته . سال دوم بتعاقب خان جهان لودی و سال سیوم پس از وصول موکب پادشاهی بدکن در فوج (که سرگروه آن شایسته خان بود) و پستدر بانفاق سید مظفر خان بهالش خان جهان لودی (که از دکن برآمده جانب مالوه راهی گردیده بود) تعیین شد . چون اینها به جستجوی آن سرسیمه رادی فرار گام فراخ بر زده خود را بوی رسانیدند و ناچار شده از اسب فرود آمد . در آندای زن و خود مادهر سنگه (که هراول سید مظفر خان بود) برچهه بوز زن و بدین حسن خدمت از اصل و اضافه بمنصب در هزار سوار

(باب المیم) [۴۵۴] (مآثر الامراء)

و عذایت علم سرمایه ناموزی اندوخت - و چون در همین سال رار دتن پدرش در گذشت پادشاه او را باضافه پانصدی پانصد سوار و عذایت برگذنه کوتاهه بیلاته در جاگیر مهابات بخشید - سال ششم همراه سلطان شجاع بصوب دکن راهی گشت - و پس از فوت مهابت خان صوبه دار دکن تعینات خان درازان صوبه دار برهانپور گردید *

درین ضمن (که شورش ساهو بهونسله در نواح دولت آباد رو داد و خاندوران با دیگر تعیناتیان عزیمت تنبیه او پیش نهاد خاطر ساخته روانه شد) او را به محافظت بلده برهانپور گذاشت - پستتر سال هفتم بهمهروی خان مذکور بمالش چهار سنگه بذریاه مقرر شده بعد رسیدن در ملک چاندا (۲) روزی (که نیکدام عم بهادر خان رهله زن و خورد نموده زخمی در میدان افتاد) مدهو سنگه از یمن نیکدام جلو انداخته برخی ازان گره طغیان سرشت را بنایره قتل کالای هستی (۳) بسوخت - و بقیه را از پیش رو برداشت - پستتر باتفاق سید محمد پسر کلان خان درازان بران گرده وخیم العاقبت (که در جوهر ساختن عیال خود بودند) دریده چندین کس را بر خاک هلاک انداخت - پس از رسیدن حضور مشارالیه از اصل و اضافه بمذنب سه هزار و ششصد

---

(۲) نسخه [ج] چانده - (۳) نسخه [ب] بر سوخت *

(مآثر الامرا) [۴۵۵] (باب المیم)

سوار چهارم مغاورت برافروخت - سال نهم (چون بلده
برهانپور بوررد رایات فیروزی رونق گرفت و جهت تنبیه ساهو
بهونسله و تخریب ملک عادل خانید سه فوج بسرداری سه کس
مقرر شد) او به همراهی خان دوران بهادر دستوری یافت - بعد از
معاودت از آنجا سال دهم چون به ملازمت پیوست از اصل و اضافه
بمنصب سه هزار و دو هزار سوار افزاش یافت - سال یازدهم
در رکاب سلطان محمد شجاع به دواب کابل (همی گردید - سال
سیزدهم به همراهی سلطان مراد بخش (که بجانب کابل معین
شده بود) روانه گشت - و پس از مراجعت شاهزاده سال
چهاردهم (که به سمت باز اندوخت) از اصل و اضافه بمنصب سه
هزار و دو هزار و پانصد سوار مورد مرادم شد - سال شانزدهم
بافاضه پانصد سوار اختصاص گرفت - سال هیجدهم به کمک
امیرالامرا صوبه دز کابل (که به متعین بدخشان مامور بود)
رخصت پذیرفت - پسر در رکاب سلطان مراد بخش بداج
شداخته (چون سلطان مزبور اعانه مذکور را گذاشت - و
سلطان محمد ازراک زیب بجای او دامن گردید) مشارالیه
بتقدیم خدمات پرداخته چندی بحفاظت فتنه بلغ مامور
بود - چون شاهزاده مرحوم حسب الامر بدر و افادر صوبه
مسطور را به دز محمد خان دلی ایجا باز گذاشته معاودت
نمود (پس از رمول بکابل) مامور سنگه مطابق حکم از

(باب المیم) [۴۵۶] (مآثر الامراء)

شاهزاده رخصت شده سال بیست و یکم در پیشگاه سلطنت رسید و رخصت وطن یافت - و پس از چندے مطابق سنه (۱۰۵۷) هزار و پنجاه و هفت هجری از تماشاگاه دنیا چشم بر بست - مکان سنگه هادا پسر ارست که احوالش جداگانه تھطیر پذیرفته *

* میرزا والی *

پسر خواجه حسن نقشبندی ست ^(۲) هدا - خواجه از دیرباز در کابل طرح سکونت انداخته روزگار می گذرانید - چون میرزا سلیمان والی بدخشان دست تغلب و استیلاى شاه ابوالعالی را از دامن احوال میرزا محمد حکیم والی کابل (که هنوز حسن تمییز نرسیده بود) کوتاه ساخته او را بپاداش کردارش رسانید و صبیغه خود را بازندواج میرزا در آورده اکثر محال کابل را بدخشان تذخواه نمود و در لباس دوستی اسباب دشمنی ترتیب داده در مقام آن شد که کابل را بتدریج در تصرف خود آورد ؛ پس ازان میرزا سلیمان به بدخشان معارفت نمود (که جمعی) که عمده آنها خواجه حسن و باقی قاقشال بودند (حقیقت معامله را خاطر نشین میرزا کرده در اخراج بدخشیان اهتمام بکار بردند - و میرزا

---

(۲) نسخه [پ] آباءى خواجه از دیرباز در کابل طرح سکونت انداخته

روزگار می گذرانیدند .

سلیمان ازین آگهی یافته باز متوجه کابل شد . میرزا قلعه را
 بباقی قاقشال سپرده خود بجانب پشاور بدرزد . و از آب سنده
 گذشته بدرگاه عرش آشیانی ملتجی گردید . امرای انگه خیل
 با تیولداران صوبه پنجاب حسب الامر پادشاهی همراهی میرزا گزیده
 بار دیگر بر مسند حکومت بر نشاندند . و باشاره عرش آشیانی
 میر محمد خان انگه بسربراهی مهم کابل اشتغال ورزید .
 میرزا محمد حکیم همشیره خود نجیب النساء بیگم را (که سابقاً^(۲)
 والده اش در عقد ازدواج شاه ابوالمعالی آورده بود)
 بے استصواب عرش آشیانی و بے استفسار از میر محمد خان
 بخواجه حسن اسبست کرد . و خواجه (چون بچندین نسبتی
 عالی افتخار یافت) مهمات در خانه میرزا را از پیش خود^(۳)
 سرانجام نمودن گرفت . و امری (که باز مناسب نبود)
 میساخت . و از میر محمد خان املا حسابه بر نمیده اشت . خان
 مذکور از حدت طبع قاب نیارده از انجا بلاهور آمد . خواجه
 من حیث الاستقلال بامر کالت پرداخته بجزرسی و سخت گیری
 دکان خود آرائی برگشاد . ظرفای آنوقت میگفتند که * بیوت *

* گر خواجه ما خواجه حسن خواهد بود *

* ما را نه جوال و نه دسن خواهد بود *

چون یقین میرزا سلیمان شد که از امرای پادشاهی هیچ

(۲) نسخه [ب] فخر النساء بیگم - (۳) در نسخه [ب] لفظ [را] نوشته

کس در کابل نیست در سال یازدهم الهی سنه (۹۷۳) نهصد و هفتاد و سیوم هجری بقصد تدارک مافات لشکر بر سر کابل کشید . میرزا شهر را بمعصوم کوکه خود سپرده خود بانفاق خواجه بغور بند شتافت . میرزا سلیمان چون نتوانست کابل را بزور گرفت رای نعمت بیگم زوجة خود را به قرا باغ (که دوازده گروهی کابل است) فرستاده در پرده غدر طرح ملام انداخت . میرزا از نیرنگ بیگم فریب خورده ملاقات قرار داد . و پیش از آن (که میرزا سلیمان باشاره بیگم از حوالی کابل برسم ایلغار روانه گشته در کمین استاد) میرزا مطلع شده راه گریز پیش گرفت . چون بکتل هندو کوه رسید خواجه حسن خواست که میرزا را نزد پیر محمد خان بدلیخ برده استدعای کمک نماید . باقی قاقشال نگذاشت . بدرخواست اعانت عرش آشیانی (همگرای جلال آباد گردید) و خواجه با جماعه خود جدا شده بدلیخ شتافت . در مرآة العالم نوشته که همانجا ضایع گشت *

* بیت *

* دل بشد جان گریخت دین گم شد *

* ای حسن زین بتو چه خواهم شد *

تفصیل این و غرض ازین ظاهر نمی شود . چه خواجه بعد ازین سانکه مدتهای مدید بامر وکالت می پرداخت - چنانچه در اکبر نامه و طبقات اکبری مندرج است *

چون میرزا بدرغیب و تکلیف باغیۀ بانگله بارادۀ شورش
بلاهور رسید از آدازۀ نهضت عرش آشیانی راه کابل برگرفت^(۲)
و عرش آشیانی بقصد تعاقب در سنه (۹۹۰) نهصد و نود
هجری سال بیست و ششم از دریای نیلاب عبور فرمود . و
جواب عذرخواهی میرزا نگارش یافت که اگر گفتار فردغ
راستی دارد (و از خجالت ملازمت نمیتواند قرار داد) یکم از^(۳)
فرزندان را مصحوب همشیره خود روانه سازد . و اگر خاطر
باین هم نگراید خواجه حسن را با برخی اعیان آن سرزمین
فرستاده رسوم پیمان و سوگند بجا آورد . میرزا هرچند
خواست که همشیره بدرگاه رفته پوزش نماید خواجه پذیرای
آن نشد . و زن خود را گرفته بجانب بدخشان عزیمت گزید .
و شاید در همین ایام فوت کرد . خواجه را از بطن آن^(۴)
عقیقه خاندان سلطنت در پسر بود . یکم میرزا بدیع الزمان
که رشادت و کارطلبیها داشت . چون نا روشدای خود را
همایون پور میرزا سایمان را نموده در کوهسار بدخشان سر^(۵)
سوری برافراشت بدیع الزمان در سال چهل و ششم الهی^(۶)
با برخی از حصار شادمان رفته در آریخت . و چیره دست

---

(۲) نسخه [ج] رسیده . (۳) در نسخه [ج] لفظ [را] ثبت .

(۴) نسخه [ج] درین ابام . (۵) نسخه [ب] کوهستان . (۶) نسخه

آمد - و آن بد گوهر در آریزه فرو شد - مشار الیه منبر و
 زر و سیم بنام عرش آشیانی بر آراسته عرضداشت نمود - و از
 پیشگاه خلافت بانواع عطایا کام دل اندوخت - دیگرے میرزا
 والی سمت که وارد هندوستان گشته مورد مراحم خسروانی
 گردید - عرش آشیانی بلاقی بیگم دختر شاعرزاده دانیال را
 بحباله نکاح او در آورد - در عهد جنت مکانی بمنصب هزار
 و پانصدی هفت صد و پنجاه سوار سر عزت برافراخت - و
 در جشن جلوس اعلیٰ حضرت باضافه پانصدی دو صد و پنجاه
 سوار بمنصب در هزاری هزار سوار مباحات اندوخت - آخرها
 بفوجداری سرکار ماند و می پرداخت - در سال بیست و دوم
 سنه (۱۰۵۸) هزار و پنجاه و هشت هجری در گذشت - برگزیده
 انهل مضاف ادبین بطریق وطن در جاگیر داشت - بقدر
 قرابت ترقی نکرد - خالی از خصلت طبع نبود - پسرش میرزا
 ابوالمعالی میرزا خان جدا مذکور است *

* مکومت خان *

ملا مرشد شیرازی سمت - در مبادی حال مدتها با مهابت
 خان سپه سالار بسر برد - پستر در سلک بندگان جنت مکانی
 منسلک گشت - و در سر آغاز جلوس اعلیٰ حضرت بخطاب

(مآثر الامراء) [۴۶۱] (باب المیم)

(۲) مکرمات خان و خدمت دیوانی بیوثات هرکار والا و منصب
هزارری در مد سوار اختصاص پذیرفت . در سال چهارم
بدیوانی و بخشیدگری و واقعه نویسی و بیوثاتی دار الخلافه
اکبر آباد مامور گردید . و در سال هشتم ^(۳) سوزمین بندیده
مطرح الولیة پادشاهی گشت و از باستخلاص قلعه جهانسی
(که از قلاع استوار چهار بر گشته (دزگار بوده) و بتفحص
دفائن آن مقهور تعیین گردید . نگهبانان قلعه از دست بردهای
افواج قاهره (که برأی العین مشاهده نموده بودند) همت
بای داده زینهار پی گشتند . و چنین حصار را (که باسباب
و آلات قلعه داری استحکام تمام داشت . و بر فراز کوهچه
در میان جنگل انبوه و اشجار خار دار واقع شده) بے ارتکاب
پرخاش و تلاش تسلیم نمودند . مکرمات خان ازین فتح
بیست و هشت الک روپیه از دفینه های نواحی جهانسی و
دلبه بجمست و جو بدست آورده بملازمت والا رسیده از نظر
گذرانید . اعلیٰ حضرت بعد سیر و گشت آن دیار (که
بگذرت آب و دفور آبشار رشک کشمیر همیشه بهار است) در
اواخر همین سال از آب نریده عبور فرمود . و مکرمات

---

(۲) نسخه [ب] مکرمات خان بخدمت الخ - (۳) نسخه [ب] سال هشتم

(که سوزمین بوزدیده مطرح الولیة پادشاهی گشت) از باستخلاص الخ -

(۴) نسخه [ج] دلبه و در [بعضی نسخه] دلبه .

(باده المیم) [۴۶۲] مآثر الامرا

خان بطریق سفارت نزد عادل شاه والی بیجاپور (که از
ناعاقبت اندیشی در ارسال پیشکش تکاسل نموده بقیة السیف
نظام شاهیه را در حمایت خود جا داده بود) (خصمت یافت -
خان مذکور بگزارش انواع ترغیب و ترویب او را (هکرای اطاعت
ساخته در سال نهم با اقسام نوادر پیشکش و فیله (که فرد
کامل نوع خود بود موسوم بگجراج) معارفت نموده تارک
اعتبار بر افراخت - و پس ازان بخدمت والا رتبت خانسامانی
چهار کامیابی افروخت - و در آغاز سال پانزدهم سنه (۱۰۵۱)
هزار و پنجاه و یک هجری بمنصب سه هزاری ذات و سوار
و عنایت نقاره بلند آوازه گشته به صاحب صوبگی دهلی
دستوری یافت - و سال هجدهم ضمیمه آن از تغیر اعظم
خان بفوجداری و تیدول داری متعرا و مهلبن شاد کام شده
باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزار و چهار سوار
بلند مرتبه گشت *

کیفیت بلده شاهجهان آباد

از آنجا که هم عالیہ مصروف آن است که ذکر جمیل بر
(۲)
مفحه روزگار مرتسم گردد - سیما مزجۀ سلاطین ذوی الاقدار
(که همواره می خواهند که عرصه جهان را بآثار پایدار
بیداریند) داعیه اساس شهرے دل نشین بر گذار دریای جوی

(مأثور الامرا) [۴۹۳] (باب المیم)

از خاطر اعلیٰ حضرت چهره نمود . کار آگاهان عمارت بعد^(۲)

پژدهش بسیار قطعه زمین (که در ظاهر دارالملک دهلی
میان نورگده و آغاز آن معموره واقع بود) برگزیدند . بیست

و پنجم ذی الحجه سال دویستم سنه (۱۰۴۸) هزار و

چهل و هشت هجری مطابق طرح (که در پیشگاه خلافت

مقرر گشته)^(۳) بسرکاری غیرت خان بوادرزاده عبدالله خان

فیروز جنگ (که نظم صوبه دهلی بدو مفوض بود) رنگ

ویخته بعفر بنیان آن پرداختند - و نهم محرم سال مذکور

اساس آن بنای مزین ایشان نهادند - و در ممالک محروسه

هرجا صنعت گری از سنگ تراش ساده کار و پرچین گوی و

معمار و نجار بود بحکم پادشاهی آمده با عماله بسیار مشغول

کار گشتند - و هنوز تاسیس برخی از بنا و تهیه لخت مصلح

شده بود که غیرت خان بصوبه داری گتیه نوازش یافت .

و حواست صوبه دهلی و اهتمام برافراختن عمارات رفیع

به اله دردی خان مفوض شد - او در سال و چند روز

بدین امر پرداخته از جانب دریا اساس قلعه ده گز افراخته

گشت - پس از ضبط صوبه مذکور با اهتمام تاسیس عمارت^(۴)

و سرانجام لوازم آن بمکرمات خان (که بوالا خدمت میرسامانی

(۲) نسخه [ب] بعد از - (۳) نسخه [ب] عزت خان - (۴) نسخه

(باب الهميم) [۱۵۴] (مآثر الامرا)

قيام مي نمود (مقرر گردید - او جهد و جهد بليغ بظهور
 رسانید - تا آنکه در سال بيستم اين حصار گردون بنا با
 ساير ابنیه فردوس آئين [که در هر گوشه آن خورنقه و
 سدیر ست و در هر زاریه آن گلشنه و غدیرے - و بے تکلف
 و اغراق نگارخانه چین است - اما آن نقش پیشین و این
 نگار پسین *

* درز آن قـدر بـرده صنعت بکار *

* که خود نیز محو است صنعت نگار *

از غیب دانیهای امیر خسرو ست که آنچه سابق در مدح
 دهلي گفته بود درینولا بر روی کار آمد *

* بیت *

* اگر فـردرس بـر روی زمین است *

* همین است و همین است و همین است *

بصرف شصت لک روپیه در عرض نه سال و سه ماه و چند

(۲) در صورت احسن انجام گرفت *

✕ قلعه رفيعه (که مئمن بغدادی ست) درازش هزار گز پادشاهی

و پهنای شش صد ذراع - جدرانیش از احجار اعلی فام فتح پور

برافراخته شده - ارتفاع آن با شرفات و خاکریز بیست و پنج

ذراع - و زمین شش لک گز است مضاعف زمین قلعه

مستقر الخلافه اکبر آباد - و درش سه هزار و سیصد ذراع است

(۲) نسخه [ب] در صورت احسن انجام گرفت *

(مآثر الامراء) [۴۶۵] (باب الميم)

مشمول بر بیست و یک برج - هفت مدور - چهارده مثمن -
چهار دروازه و دو دریچه - و خندق به پهنائی بیست گز و
عمق ده گز از آب نهر مالمال - از دو جانب بدریای جون
می ریزد - سوی ضلع شرقی (که دریای مذکور بدیوار حصار
پیوسته است) - به بیست و یک اک (روپیه) مرتب گشته -
و نشیمن های خاص از شاه محل با سقف سیمین و امتیاز
محل با آرامگاه معروف بدرج طلا و دولت خانه خاص و عام
و باغ حیات بخش به بیست و هشت اک (روپیه) - و منازل
بیکم صاحب و دیگر بردگیان حرم عفت بهمت اک (روپیه) -
و دیگر عمارات از بازار و چوک های درون قلعه گردون عظمت
(که بحکم کارخانجات پادشاهی ساخته شده) به چهار اک
روپیه صورت اتمام گرفت *

سلطان فیروز خلجی در ایام سلطنت خود نهری از دریای
جون از نواحی پرگنه خضر آباد جدا نموده به سی کوه
پادشاهی آورده بحدود پرگنه سفیدون (که شکارگاه او بود و
آب کشت کم داشت) رسانید - آن نهر بعد از انتقال
سلطان بتوالی ایام و نواتر اعوام خراب گشت - و از جریان
باز ماند - و در عهد عرش اشیانی شهاب الدین احمد خان
صوبه دار دهلی برای افزونی زراعت و آبادی محال نیول
خود نهر مذکور را مرمت نموده جاری ساخت و به شهاب

(باب المیم) [۴۶۶] (مآثر الامرا)

نهر موسوم گردانید - چون (زگار از سپری شد بترمیم و تعمیر آن نپرداختند - و بدستور پیدش از جردان باز ماند - درینولا) که توجه اعلی حضرت به بذای این قلعه مصروف گشت) امر شد که نهر مذکور را از خضر آباد تا سفیدون (که مبدأ و منتهای آنست) مرمت کنند - و از سفیدون تا قلعه (که مسافت آن نیز سی کروزه پادشاهی ست) نهری تازه حفر نمایند - بعد تیاری بد نهر بهشت مسمی شد - و فشیمنها بحوضهای ابریز و فوارههای بلند پرواز فضائی دیگر بهم رسانید - بیست و چهارم ربیع الاول سنه (۱۰۵۸) هزار و پنجاه و هشت هجری سال بیست و یکم (که برای نزل پادشاهی مختار اهل تنجیم بود) به تهبأ اسباب جشن و تعبیه مواد عشرت فرمان رفت - و تمامی منازل خاصه را بکوناگون نفائس فرش (که در کشمیر و لاهور از پشم شال برای هر نشیمنه بفراست و لطافت بر روی کار آورده بودند) برآراستند - و بر در حجرها و ایوانها پردهای طلادوزی و ده یک دوزی و کلابتون دوزی و مخمل زربفت کار هنرمندان بدائع آثار کجرات آویختند - و در هر نشیمنه ادرنگ مرصع و طلائی میذاکار و منبت و ساده نصب نمودند - و هرجا مسند و الا گسترده کارتکیهها با غلافهای لایی متلابی گذاشته مسند پوشهای زرکش بران کشیدند - و سه جانب ایوان منبع الشان

دولت خانه خاص و عام بمحجر نقره و پيش جهز که بمحجر طلا
برآراستند - و در هر طاق آن زرین کوبه بزنجير طلا آویخته
نمودار چرخ برين بر گردانیدند - و در وسط آن ايوان مربع تختگاهی
ساخته دور آنرا بمحجر طلا آرايش دادند - و بر روی
آن مربع سرير ملک نظير (که فروغ مایه خورشيد عالم افروز
است) گذاشتند - و پيش تخت شاميانه زرنگار مسلسل مرزابد
با اساطين مربع بر افراختند - و بر دو جانب تخت گاه دو
مربع چتر مسلسل مرزابد و بر دوامين تخت مثنی منبت
نصب کردند - و عقب تختگاه منداپهای مربع و طلا نهاد
قورخانه (که محتوي سمت بر شميرهای جواهرنگار با
پرداهای مربع و ترکشها با يرق مربع و نيزهای مربع
که در ترميع آن سرمایه بحر و کان بکار رفته) بترييب نگاه
داشتند - و سقف و ستون و در و ديوار آن ايوان سحر بنیان
و ايوانهای اطراف چهار گانه دولت خانه خاص و عام را
سایبانهای زردوزي و پردهای زرنگار فرنگي و چيني و
مخمل زربفت طلا باف و نقره باف گجراتي و مسلسلهای
کلابتون و بادله آئين بستند - و پيش ايوان رفعت مکان بارگاه
مخمل زربفت و بر روی ايوانهای اطراف شامیانهای مخمل

(۲) نسخه [ج] و هر دو جانب الخ - (۳) در نسخه [ج] لفظ [مربع]

نیست . (۴) نسخه [ج] بامسللهای

زربفت بصرغه های شیمین برافراختند . و در زیر بارگاه
 فرشهای رنگین گسترده بر دور آن محجر نقره نصب
 نمودند . و بارگاه مذکور (که در رفعت و وسعت باسماں
 برابری دارد) بحکم عالی در احمد آباد در کارخانه سرکار والا
 یافتند . بمبلغ قریب یک لک روپیه در مدت مدید انجام
 پذیرفت . طول آن هفتاد ذراع پادشاهی و عرض چهل و پنج
 بر چهار ستون نقره (که دور هر کدام دو گز و ربع است .
 و ارتفاع بیست و دو) برپا می شود . و سه هزار و دویست
 گز زمین را احاطه می نماید . و ده هزار کس در زیر آن
 میتوانند ایستاد . و از فراش و غیر آن سه هزار کس بصنعت
 جرّ ثقیل در مدت یک ماه برافرازند . و آن بر اسفند خاص
 و عام مشهور به دلبادل است .

بالجملة چنین بارگاه (که با فلک همسری نماید)
 گاهی افراخته نشده . و چنین مکانی (که نمونه فردوس
 برین باشد) باین زیب و زینت آراسته نگشته . (از روز
 و مول قبض و مول پادشاهی بدین منازل جنت مشاغل ده روز
 جشن قرار یافت . هر روز صد کس بخلاص فائز سرافراز
 می گشتند . و گروهی بفرزنی منصب و نوازش خطاب و
 جمعی بمرحمت نقد و اسب و فیل کام دل برگرفتند . میر

(مؤثر الامرا) [۴۶۹] (باب المیم)

پنجین کاشی ^(۲) تاریخ اختتام این بذای عالی چنین ^(۳) یافته ه

* مصرع *

* شد شاهجهان آباد از شاه جهان آباد *

ه هزار روپیه مله برگرفت *

مکرمت خان را بجایزه انعام این عمارت ^(۴) هزاری ذات و

سوار بر منصب افزوده از اصل و اضافه بمنصب پنجهازری

ذات و سوار و سه هزار سوار دوا سبه سه اسبه سرافراز

ساخند و در سال بیست و سیوم مطابق سنه (۱۰۵۹)

هزار و پنجاه و نه هجری در شاهجهان آباد مکرمت خان رخت

زندگانی بر بست - مشارالیه بتمول و (زرداری شهرت تمام

داشت - مشهور است که (روزی فردوس آشیایی فرمود که ^(۵)

بعد ملاحظه نقشه بغداد و امفهان بازارهای مثنی و مسقف

آنجا (که طرح برگزیده طبیعت بود) ترتیب نگرفت - و

بدان نمط (که پسند خاطر بود) این شهر صورت نیافت -

و درین باب تعرض گونه به مکرمت خان کردند - ازان روز

مکرمت خان گفته که این شهر اگر بدام ما مسمی کنند

آنچه خرج شده داخل خزانه می نمایم - بمرے داشت

محمد لطیف نام - در سال بیست و دوم بتقدیم خدمت

(۲) یعنی سنه هزار و پنجاه و هشت هجری - (۳) نسخه [ا] بابت -

(۴) نسخه [ج] مارت - (۵) نسخه [ب] فرموده ه

(باب المیم) [۴۷۰] (مآثر الامر)

فوجداري میدان دو آب مامور گردید - و روح الله برادر زاده از
منصب مناسب داشت *

چون خامه تیز خرام بتقریب سخن بگزارش چگونگی قلعه
شاهجهان آباد پرداخته در عرصه بیان این شهر و دهلی قدیم
نیز جولانی میکرد - و چون قلعه مبارک شاهجهان آباد صورت
قاسیس پذیرفت جانب راست و چپ آن برنثار دریا سایو
شاهزادهای عالی شان و امرای عظمت نشان بعمارت وسیع
و بدیع و نشیمنهای دل نشین چندان پرداختند [که از ابنیه
عالیه (که بیست یک (دویست و یک) مرتفع آن شده باشد) و آنچه
از آحاد ناس تا اکابر و اعلی در خور مراتب احوال و
تفاوت کثرت و قلت اموال موافق خواش و سلیقه خود طرح
ریخته اند (و از دیز احصا بیرون است) معموره عظیمه و سوان
اعظمه سمت] که سیاحان جهانگرد بلدت باین بایده فسحت
و وسعت و بدین مایه جمعیت و جامعیت در هیچ املیه
نشان ندهند *

* تَعَالَى اللَّهُ اِکْر مَصْرَ اسْت و کَر شام *

* بود یک گوشه ابن محشر عام *

مدینه السلام بغداد (که پانصد و چند سال دار الخلافه

خلفای عباسیه بود) دوره از طرفین دجله در فرسخ است که

(مآثر الامراء) (۴۷۱) (باب المیم)

شش کرده (سمی باشد - و محیط این شهر عظمت بهر پنج
فرسخ پانزد کرده (سمی ست - و چون حصار شهر نو (که
از سنگ و گل کشیده بودند) بوفور باران جا بجا ریخت
در سال بیست و ششم سورت از سنگ و صابون در کمال
ممانعت و استحکام اساس گذاشته در آخر سال سی ام بطول
شش هزار و سیصد و شصت و چهار ذراع مشتمل بر بیست
و هفت برج و یازده دروازه (که دو کمان بعرض چهار و
ارتفاع با شرفات نه ذراع است) بصرف چهار لک (وپیه
موردت انجام گرفت *

✕ چنانچه رسته سمت لاهور بعرض چهل ذراع و طول
یک هزار و پانصد و بیست گز مشتمل بر هزار و پانصد و
شصت حجره و ایوانهای نهایت مطبوع و دایمستند (که بحکم
معانی سکن بلده آنها ساخته اند) - از آغاز بازار (که متصل
امطبل پادشاهی ست - و آن بغامله در مد و پنجاه ذراع
از دیوار قلعه اساس یافته) تا چوک هشتاد در هشتاد -
کوته‌والی چوتره چهار مد و هشتاد گز است - از اینجا تا چوک
دیگر مد در مد بطرز مثنی بغدادی - بازار ست بهمین
قدر طول و عرض - جانب شمالی این چوک سوامی دو سقفه
(فیع اساس بیگم صاحب) که یک درش جانب بازار و دیگر
بطرف باغ (موسوم به صاحب آباد) که حقیقه سه باغ است)

(باب لمیم) [۴۷۲] (مآثر الامرا)

بطول بهصد و هفتاد و دو ذراع . و یکم ازان مکرمت خان
پیشکش نموده و اعالی حضرت بآن ملکه دران مرحمت فرموده .
و جانب ضلع جنوبی بازار مذکور حمایه سمت بکمال نزاهت و
مفا که بفرمان آن ملکه زمان صورت اتمام یافته . و ازین
سرای و چوک تا سرای و چوک فتحپوری محل پانصد و
شصت گز . و رسته بازار جانب اکبر آباد بطول هزار و
پنجاه و عرض سی ذراع در نهایت پاکیزگی و خوبی در دیده
بهشت صد و هشتاد و هشت حجره و ایوان آراسته . در آغاز
بازار محاذی دروازه قلعه بجانب جنوب مسجد عالی بنیان
اکبر آبادی محل و مسجد جامع این شهر (که موسوم بمسجد
جهان نما سمت) در کمال صانت و متانت و نهایت
فراخی ^(۲) بر کوهچکه جانب غربی قلعه بمقاصد هزار گز
واقع است . دهم شوال سنه (۱۰۶۰) هزار و شصت هجری
اساس گذاشتند . در مدت شش سال بصرف ده لک زیاده
باهتمام سعد الله خان و خایل الله خان زینت افزای خطه
خاک گردید *

* ع *

* فیلسه حاجات آمد مسجد شاه جهان *

(۳) تاریخ اتمام آن است . و ازان وقت تا حال تکمیل (که
قریب صد سال گذشته) نویذان عظام و عمدهای دالامقام
(۲) نسخه [ب] فراخی ساخت . - (۳) یعنی سنه هزار و شصت و هفت .

طرح امکنه دل فریب و طراحی حدائق طراوت افزا بجائ
 رسانیده اند (که ادهم تیزگام خیال در مسلک بیان آن
 بلندگی می گراید) خاتم بپای چوبین چگونه آن راه تواند
 پیمود - خصوص مساجدت که در چوک سعد الله خان و چوک
 معروف به چاندنی چوک (که معمار همت عالیّه ظفر خان
 مخاطب به روشن الدوله احداث نموده) - کاسه گنبدهای
 هریک را با منارها از جانب بالا بصغایح مس مطلا در کمال
 درخشانی گرفته اند - در وقت اشراق آفتاب و ماهتاب لمعانش
 چشم فلک را خیره می سازد - و ازین جهت (که از مدتی
 ممتد آیات ظلّ اللّهی سایه گستر این مصر جامع است) بکثرت
 ابنیه و هجوم قطان هر جانب بیرون حصارش معموره ایست
 هر چهار ربع از مسکون - و از بسیاری اجتماع و فراغ آمدن
 مردم همت اقام هر کوچه و بزرگش کشوربست بامتعه اقالیم
 سبعة مشحون - هر خانه مالا مال هر چه در خور مدن و ناگزیر
 امصار است - و در هر درکاش بوفور نفایس و نوادر هر
 دیار مد کاروان بار - ازین است که در قدرت قادر شاهی
 طرزه چشم زخمه باین شهر رسید - و در طرفه العین بصورت
 اصلي باز گردید - بل همه چیزش از اول بهتر و روز افزون
 است - و تصویر نقش و نگارش از قدرت قلم بیرون -
 صنایع پردازی و نراکت کاریها را روز بازار است - و طرب انگیزی

(باب المیم) [۴۷۴] (مآثر الامرا)

و بزم طرازی را با دلها سرور کار - چون پای خامه تیز رفتار در
مماحت ساحت خصوصیات این جای حیرت افزا لنگ است
باین بیت از فردغی کشمیری (که در تعریف این شهر گفته)
اکتفا می نماید *

* جهان را گربه از خود یاد باشد *

* همین شاه جهان آباد باشد *

اما دهلی قدیم (که از مهین و دیرین شهرهای هند است)
نخستین اندریت نام داشت - طول مد و چهارده درجه و سی
و هشت دقیقه - و عرض بیست و هشت درجه و پانزده
دقیقه - اگرچه برخی از اقلیم دوم انگازند اما از سیوم اقلیم
است - سلطان قطب الدین و سلطان شمس الدین در قلعه
پتهورا بزم میبردند - سلطان غیاث الدین بلبن قلعه دیگر اساس
نهاد - و آنرا مرزغن اندیشید - معزالدین کیقباد بر ساحل
دریای جون شهر دیگر طرح انداخت - آنرا کیلوگرهی
گویند - امیر خسرو در قران السعدین این شهر را می ستاید *

* بیت *

* دی دهلی و دی بتان ساده *

* پگ بسته و چیره کج نهاده *

الحال مقبره جنت آشیانی درین شهر است - سلطان

علاء الدین شهر دیگر بنا نهاده آن را سری گویند - پس ازان

(مآثر الامراء) [۴۷۵] (باب الميم)

تغلق شاه تغلق آباد بر ماخمت - پستو پسرش سلطان محمد
شهر نو و منازل دلگشا بر روی کار آورد - و سلطان فیروز
بغام خود شهر بزرگ آباد نمود - و دریای جون را بریده
نزدیک ساخت - و سه کرده فیروز آباد کوشک دیگر برافراشت
جهان نما نام •

چون نوبت بهجنت آشیانی رسید قلعه اندریت را تعمیر
نموده دین پناه نام گذاشت - شیر خان سور دهلی علائی را
ویران کرده جدا شهر بر آراست - آثار این شهرها نمایان
و پیداست - طول این صوبه از بلول تا لدهانه (که بر ساحل
دریای ستلج است) مد و شصت کرده - و عرض از هرکار (یواری
تا کوه کماردن مد و چهل - دیگر از حصار تا خضرآباد مد
و سی - شرقی آگره - میان مشرق و شمال پیوسته بخیرآباد
صوبه اردبه - شمالی کوهستان - جنوبی آگره و اجمیر - غربی
لدهانه و سرچشمه گنگ - و (چون درین صوبه دیگر ردها
فراران) لخته شمالی کوه این صوبه را کماردن نامند - کان
طلا و نقره و سرب و مس و زرنیخ و تنگار در - و آهن
مشکین و گاو قطاس و کرم پبله و باز و شاهین و دیگر
شکاری جانور و خیل و اسب کوت بس انبوه - هشت سرکار
و درهست و سی و در پرگنه بجمع شصت کرد و شازده
لک و پانزده هزار و پانصد و پنچ دام در عهد عوش آشیانی

(باب المیم) [۴۷۶] (متأثر الامور)

بدر میگرائید - چون اعلیٰ حضرت باحداث شاهجهانآباد موسوم

(۲)

بدار الخلافه گردانید محالات دیگر افزوده دوازده سرکار دو صد

و هشتاد و یک محال بجمع یک صد و بیست و دو کرد و

بیست و نه لک و پنجاه هزار و یک صد و سی و هفت دالم

قرار گرفت *

این سواد اعظم (که بهترین بلاد هندوستان است)

سه فصل دارد - زمستان از غره آبان تا بهمن - آذر و

دی ایام شدت سرماست - و دو دیگر اولین و پسین اگرچه

سرد است لیکن نه بهیچار - و این فصل موسم خوبیهای

هندوستان است که سیر و شکار بکام دل میتوان کرد - دوم

(۳)

تابستان از غره اسفندار تا آخر خرداد - اسفندار آغاز بهار

هندوستان است - در کمال اعتدال - و فروردنی نیز معتدل

است - درین دو ماه سواری و قطره می توان کرد -

اردی بهشت هم بد نیست - اما بے ضرورت تردد نتوان نمود -

و خرداد زمان استیلائی گرماست - سیوم برسات - از نیز

اگر بارش شود هوا بهتر است - و الا بسان خرداد گرم -

امرداد عین باران است - و هنگام غایت لطافت هواست -

گاه باشد که روزی ده پانزده مرتبه ببارد - و ابرهای رنگین

(۲) نسخه [ج] دوازده سرکار و صد و هشتاد - (۳) در نسخه [ج] لفظ

[آخر] نیست - (۴) نسخه [ج] آغاز بهار و در کمال اعتدال است •

(مآثر الامراء) [۴۷۷] (باب الهميم)

پدید آید - و این ایام نیز ایام خوبیهاست هندوستان است -
و در شهریور اگرچه باران می بارد اما نه به مرتبه ماه گذشته -
مهر آخرهای ایام برسات است - باران این وقت بخیریف
و ربیع نفع تمام دارد - روز بعد از یک پاس گرم
می گردد - و شبها مائل بسردی - این فصل سه هوا دارد -
و اگر بارش است برسات - و گر نه هوای تابستان - لیکن
در تابستان گرفتگی در هوا نمی باشد - و در برسات
دردز (که باران نشود و نهیم نوزد) هوا گرفته می شود -
این فصول ثلثه در تمام بلاد هندوستان دایر است - اما
هوا متفاوت است *

* میرزا حسن صفوی *

پسر سیوم میرزا رستم قندهاریست - در عهد جنت مکانی
بمنصب هزار د پانصدی هفت صد سوار سرافرازی داشت -
پس از جلوس اعلی حضرت همراه پدر عالی قدر خویش از
موبه بهار آمده به آستان بوس خلافت جبهه آرا گشت - و
در سال دوم به تعیناتی موبه بنگاله رخصت یافت - مدتها
با پسر خود میرزا صف شکن در کومکیان آن ولایت انضاک
داشت - گاه بر طبق طامب به پیشگاه سلطنت رسیده روی
عقیدت بتقبیل سده جهانبانی می افروخت - و باز بدستوری
معاودت کام دل می انداخت - و به افزایش منصب پایه

(باب المیم) [۴۷۸] (مآثر الامرا)

اعتبار بلند تر می افراخت - در سال نوزدهم بمنصب
سه هزاره دو هزار سوار امتیاز یافته بجاگیرداری فتح پور
بیانه مورد اعطاف گردید - و در سال بیستم فوجداری
جونپور از تغیر شاه نواز خان صفوی برادر خردش نامزد او
گشت - و مصحوب صف شکن پسرش نقاره مرحمت شد -
و او از اصل و اضافه بمنصب در هزاره دو هزار سوار
تارک افتخار افراخته نزد پدر دستوری یافت - و در سال
بیست و یکم میرزا با پسر خود از جونپور آمده شرف
استلام خلافت در یافت - و باز پدر و پسر کومک بنگاله
شده بدان صوب مرخص گشتند - و در سال بیست و دوم
حسب الالتماس شاهزاده محمد شجاع پنهان داری کوچ متعلق
صوبه مذکور مفتخر گشت - و باضافه هزار سوار مبالغات
افزودخت - و در سال بیست و سیوم آخر سنه (۱۰۵۹)
هزار و پنجاه و نه هجری (۹ نور) عقبی گردید - مشار الیه
خطاب خانی قبول نمود - میرزا صف شکن بعد فوت پدر
بخدمت تھانه داری و فوجداری حصر ولایت بنگاله چند
بسر برد - پس ازان بگوشه انزوا بوظائف دعا گوئی پادشاه
زمان اشتغال ورزید - و در سنه (۱۰۷۳) هزار و هفتاد و سیوم
هجری سال پنجم عالمگیری روزگار حیاتش بسر آمد - دختر
میر میران یزدی همشیره نوازش خان عبد الکافی (که برادر

(مآثر الامراء) [۴۷۹] (باب المیم)

علاءالدین خلیل الله خان است (در خانه ار بود - خلف ار
سیف الدین صفوی باعتبار دامادی خلیل الله خان مطرح
انظار عاطفت خسروانه گشته در سال هفتم بخطاب کامیاب
خان ناموری گرفت - و بذابر جهت از منصب برطرف
شده بود - در سال چهاردهم ببعالی منصب کامران گردید - و
خطاب خانی بنام خود یافت *

* مرتضی خان سید نظام *

پسر درم میران صدر جهان پهلانیست - از بطن برهمین زنی
بوده (که میران کمال شیفتگی بدو داشت) - ازین جهت
این پسر را نهایت دوست داشته در مدد تربیت او شد -
و در حین حیات خود بروشناسی پادشاهی و منصب
عمده کامیاب گردانید - پس از فوت میران جنت مکانی
او را بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرافراز فرمود -
و در نخستین سال جلوس اعلی حضرت باضافه پانصدی
بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و عطای نقاره بلند آوازه
گشت - و پس از فوت مرتضی خان میرحامد الدین انجو سید
مذکور بخطاب مرتضی خان ناموری اندوخت - هنگامی (که
نظم موبه دکن بمهابت خان خانانان تفویض یافت) خان
مشار الیه نیز کومک گشته رخصت دکن یافت - و پس ازان
(که حصون تسعة دولت آباد بنیروی شهابت مهابت خان

(باد المیم) [۴۸۰] (مآثر الامرا)

سپه سالار در سال ششم سنه (۱۰۴۲) هزار و چهل و دو
هجری گشایش یافت (سپه سالار خواست یکی از سران فوج
را با برخی از بندهای اخلاص شعار بکراست قلعه گذاشته
خود به برهانپور شتابد - ازان جهت (که مدتی در محاصره
قلعه انواع رنج و تعب کشیده بودند - و صبح و شام از کارزار
بیجاپوریه و نظام شاهیه دمی نیاسوده - و آذوقه ذخیره نیز
نمانده) بهر که تکلیف نمود از تکفل آن سر برتافت - و
مشهور است که (چون مرتضی خان صاحب سامان و جمعیت
بود) مهابت خان با او درین امر مبالغه نمود - سید
بامتناع چنین اصرار ورزید که مهابت خان خط آزادی از
نوشته گرفت *

و چون خان دوران از اخلاص خالص و حمایت راسخ
پذیرای آن خدمت گردید خانخانان حکمت عملی بکار برده
سید مرتضی خان را با جماعه دیگر بهمراهی خان مذکور در
قلعه گذاشته طبل رحیل فرو گرفت - در همان چند روز
فرمان بنام خان دوران رسید که (چون او بیش از همه
تعب و معوبت کشیده) قلعه را بمرتضی خان سپرده خود
بمالوه (که صوبه دار می آن بار متعلق بود) رفته چندی
بپساید - خان مذکور سید را در قلعه گذاشته و زری (که
از خزانه عامره با خود داشت) برای ناگزیر قلعه بمشارالیه

داده (دانه سمک مطلب شد و پس ازان به تیوالداری دلمو
 سرافرازی یافته بهالش متمدان آن ناحیه از بیس و غیر
 آن مامور شد - چون و طاش در جوار دلمو ست جمعیت
 کثیر و انبوه فراوان فراهم آورده در جستن و بستن طایفه
 بیس کوتاهی ننمود - مکرر بجنگ و پیگار غالب آمده نقش
 دولت او درست نشست - مدتها در فوجداری بیسواره و
 لکهنو بضبط و ربط تمام گذراند - آخر الامر از غلبه پیروی
 و ضعف قوی طاقت قطره و پیوه نماند - و بمهام خدمت
 نمی توانست پرداخت - در سال بیست و چهارم از بارگاه
 خلافت او را از منصب باز داشته بیست یک دام بطریق
 سالیانه از پرگنه پهنی و طاش (که یک کرور دام جمع
 دارد) مرحمت شد - چون پسرانش در گذشته بودند هر
 کدام از عبدالمقتدر و عبدالله نبرهای او را باضافه منصب
 و دیگر نباید او را فراخور حال بمنصب برنواخته هشتاد
 یک دام تقمه این پرگنه را در قیول آنها مقرر کرد - پس
 ازین سید مذکور مدتها در زمره وظیفه خواران گذرانیده
 باجل موعود بساط حیات در نوردید - عبدالمقتدر در عهد
 اعلی حضرت بمنصب هزاری شش صد سوار و فوجداری
 خیرآباد رسیده *

* معتقد خان میرزا مکی *

پسر افتخار خان است که در بنگاله سال هفتم جهانگیری در جنگ عثمان خان لوهانی داد جانفشانی و جان ستانی داده بکار آمد - میرزا نیز دران جنگ مصدر تلاشها گشته - این هر دو پدر و پسر در تیراندازی شهره آفاق بودند - پس از فوت پدر برهنمونی بخت سعادت پڑوه خود را بفتراک دولت شاهزاده دای عهد شاهجهان بر بست - و بحسن خدمت و دوام حضور کامیاب نوازش شاهی گردیده بقرب و اعتبار اختصاص پذیرفت - گویند بشفرف نسبت رضاعت شاهی نیز افتخار داشت *

چون شاهزاده نخستین بار باصلاح مهمات دکن توجه برگماشت و افضل خان و بکرماجیت (که از عمدهای دولت شاهی بودند) بهوش افزائی و فرمان پذیری عادل شاه بیجاپوری تعیین گشتند مشارالیه با جادو داس دیوان بیوژات بحیدرآباد دستوری یافت که قطب شاه والی آنجا را از خواب غفلت برآورده بشاهراه اطاعت رهنمون شود - او (چون بسرعت سربعه بمقصد فائز گشت) قطب شاه را در کمال انقیاد و فرمان برادری دیده پیشکش پانزده لک روپیه از جواهر ثمینه و فیلان نامی ترمذ و اسبان قبیاق بر گرفته معارفت نمود - و به بساط بوسی انجمن حضور و استکسان

(مآثر الامر) [۴۸۳] (باب المیم)

تقدیم خدمت اسباب مزید رفعت جاه آمادہ گردانید - و در
ایام ناکامی شاهزادہ (۱) کہ از بے مهری روزگار غیر از قطع
فیافی سود سفر بنظر نمی آمد (او از اخلاص دانی و
صفای مافی (کہ سرآمد شمائل ضیہ است) پرستاری و
هوا داری خدارند مجازی را سرمایہ بهبود دانستہ بہیچ وجہ
از رکاب شاهی جدائی نگزید - تا آنکہ زمانہ نیرنگ ساز
بفاصلہ یک بست و گشاد مژہ چمن دیگر طرح ریخت - و
بہار دولت شاهی گل کرد - در سنہ (۱۰۳۷) ہزار
و سی و ہفت ہجری جنت مکانی در گذشت - و الویہ
شاهی از جندر دکن باہتزاز آمدہ ہفدہم ربیع الآخر بر تالاب
کانگریہ (کہ در خارج شہر نرہٹ بہر احمدآباد گجرات است)
پرتو نزول افکند - و نظم آن دیار باقتضای وقت بہ شیر
خان تونور تفویض یافت - و ازانجا کہ ہنوز وصول بدار
الخلافہ واقع نشدہ و سلطنت استقرارے نگرفتہ معتقد خان را
بمنصب چار ہزاری دو ہزار سوار برنواختہ با جمعہ دیگر
در احمدآباد گذاشتند - و در سال دوم بفوجداری اجمیر
سر بر افراخت - پس ازان بہ صوبہ داری مالوہ متعین
گشت - و در سال پنجم حکومت آن ولایت نامزد نصرت
خان خاندوران گردید - و او بفوجداری اطراف دار الخلافہ
مأمور شد - و در ہمین سال مکرر نالش باقر خان نجم ثانی

(باب المیم) [۴۸۴] (مآثر الامرا)

ناظم اودیسسه بعرض اعلیٰ حضرت رسید که با رعایا سلوک
نایسندیده می نماید - معتقد خان باضافه سواران منصب نوازش
یافته به بصاحب موبگی اودیسسه بلند پایه گردید *

از غرائب ردداد آنکه گویند باقر خان کارهائے چند
کرده مبلغها بدست آورده که افشای هر یک موجب رسوائی^(۲)
بود - خواست که آنرا بحس پوش کند - زمینداران آن
ناحیه را از دیسمکه و دیسپانذیه و مقدم فراهم آورده
بهرکه گمان شرارت داشت مقید ساخت - و از آنها یکدفعه
هفت صد کس را بدم تبغ داد - ناگهان یکی ازان آشوب
جان گزا بدرجسته خود را بحضور رسانید - و طومار چهل
لک روپیه بنام باقر خان نوشته داد - درینولا تحقیق آن
مقدمه نیز به معتقد خان مقرر شد - اتفاقاً میرزا احمد
داماد باقر خان (که بخشیکری آن صوبه یافته همراه بود)
روزے (که از الدآباد در کشتی نشسته می رفتند) میرزا
احمد تقریبی از طومار مذکوره برآورده ازان زمیندار مستفسر
گردید - و ببهانه دیدن طومار را از دستش گرفته بتیزدستی
چنان شمشیر بسویش برتافت که سر از تن جدا شده
در دریا افتاده - و طومار نیز پاره نموده بآب رها کرد - و
به معتقد خان گفت که بمحض دولت خواهی شما این

(مآثر الامرا) [۴۸۵] (باب المیم)

حرکت بعمل آمده که آخر کار این قسم طوار بزام شما هم
درست می کرد - معتقد خان مستحسن داشت - اما چندی
معانب پادشاهی ماند *

معتقد خان مدتی دران دیار بداد دهی و مطیع نوازی
در سرکش بر اندازی بسر برده چون بحضور آمد باز در سال
نوزدهم به حکومت آن دیار تعیین گردید - و در سال بیست
و دوم طالب حضور گشت - چون اعظم خان حاکم جونیپور
در همان ایام در گذشت بذدوست آن سرکار به معتقد خان
قرار گرفت - خان مذکور از عرض راه عطف عنان کرده بجانب
امرمر رجوع نموده - چون او را پذیری دریافته بسیار از کار
رفته بود در سال بیست و پنجم دوازدهم ذي القعدة سال
(۱۰۶۱) یک هزار و شصت و یکم بعرض اعلی حضرت
رسید که او بضبط نواحی جونیپور نمی تواند پرداخت - آن
تعلقه بزام مراد کام صفوی تجویز شد - اتفاقاً او هم در همان
تاریخ در جونیپور بساط حیات در نوردید *

* میرزا عیسی قرخان *

پدرش جان بابا عم پدر میرزا جانی بیگ حاکم هنده
است - چون پیمانه حیات میرزا جانی لبریز گردید میرزا
عیسی بهوس حکومت دست و پائی بحرکت آورد - خسرو
خان چرکس (که وکیل مستقل آن سلسله بود) میرزا

غازي را جا نشین پدر ساخت - و خواست که میرزا عیسی را
 بادیاب گاه زندان بر نشاند - او بقلایری بخت و رهنمونی
 اقبال ازان دیار بدر زده بدرگاه جهانگیری استظلال عافیت
 نمود - جنت مکانی بمنصب عمده مطرح انظار عاطفت
 ساخته تعینات دکن فرمود - و چون میرزا غازي در حکومت
 قندهار در گذشت خسرو خان عبد العالی ناسی را ازان سلسله
 بر مسند ترخانیه متمدن ساخته دست مایه حکم رانی
 اندیشید - جنت مکانی بتوهم آن (که مبادا عبد العالی
 به دستان سرانی خسرو خان ریشه استقلال دزان سرزمین فرد
 بود) فرمان بنام میرزا عیسی خان قلمی فرمود - و چون او
 جبهه سامی استان خلافت گردید بعرض برخه حساد [که میرزا
 از دیرباز در آرزوی ملک موروثی نعل در آتش است - اگر
 دریغولا مستقل شده بحاکم کچ و مکوان و هرمز (که قریب
 واقع شده اند) امانت بسته با شاه عباس صفوی توسل نماید
 مدتها باید که تدارک آن بوقوع آید] پادشاه بد گمان شده
 میرزا رستم قندهاری را بحکومت آن دیار مامور فرمود - و
 بسعی او رگ و ریشه ترخانیه ازان ولایت بر کذده گشت -
 و میرزا عیسی بجاگیرداری دهن پور گجرات سر برخواخته
 تعین آن صوبه گردید - دران هنگام (که اعلی حضرت از
 حوالی نتهه بذاکامی براه زن و ولایت بهاره مضاف گجرات

(فائز الامراء) [۴۸۷] (باب الفيم)

معاردت بدکن فرمود (ميرزا بيدري طالع از نقد و جنس
واسب و شتر بطريق پيشکش در جناب شاهي ارسال داشته
نذيرت سود و بهبود روزگار خود اندر خمت *

پس از ارتحال جنت مکاني در اثنای توجه رايات
فردیس آشياني از دکن بدار الخلافه آگوه هنگام جهان گشائي
بسعدت زمين بوس رسیده باضافه دو هزارى هزار و سيصد
سوار بمنصب چار هزارى دت و دو هزار و پانصد سوار و
ايلات ملک تهمه دهمزای ملک خود گردید. ليکن بعد جلوس
بر سرير فرمان رواني حسب اقتضای وقت ضبط و ربط
آن ديار به شير خواجه مخاطب بخواجه باقي خان تفويض
يافت. و ميرزا بے نیل مقصود از عرض راه معاردت نموده
بتيولدارى متهم را و آن نواحى مورد نوازش گشت. و در سال
پنجم در سواران منصب افزوده بجائيداردى ايلچيدار رخصت
يافت. و در سال هشتم باضافه هزارى هزار سوار بمنصب
والای پنجهزارى چهار هزار سوار دو اسبه سه اسبه بر فواخذ
بقوجدارى سرکار سورتهم مياهي گردید. در سال پانزدهم
بصاحب موبگى گجرات از تغير اعظم خان اختصاص پذيرفت.
و ضبط سورتهم بپسر کلانش عزایت الله (که بمنصب دو هزارى
هزار سوار سرافرازي داشت) مقرر گشت. و بعد از عزل
موبه داري مجدداً بايالت جواناکده (که حاکم نشين ولايت

سوزتوبه است) سر برافراخت - و در سال بیست و پنجم
 هراست آن دیار بمحمد صالح پسر دومش مفوض گشت - و
 فرمان طلب میرزا بحضور مادر گردید - در محرم سنه
 (۱۰۶۲) هزار و شصت و دوم بقصبه سابعهر رسیده بود که
 پیمانه حیانش برآمود - با آنکه عمر میرزا از صد متجاوز
 بود اما قوی از درجه طبیعی سقوط نیافته - باه هم جوانانه
 داشت - و بسیار عیش دوست و شیفته مسکرات و دل داده
 راگ و رنگ بود - و در نغمه خوانی و ساز نوازی خالی از
 کمال نبود - اولاد بسیار بهم رسانید - عزایت الله خلف کلانش
 که عمده بود در سال بیست و یکم در گذشت - و پیشتر
 در حیات پدر زندگی مستعار سپردند - بعد فوت میرزا
 محمد صالح (که ارشد اولادش بود - و احوالش جدا بقلم
 آمده) بمنصب در هزاره هزار و پانصد سوار و فتح الله
 بمنصب پانصدی و عاقل بمنصب درخور سرافرازی یافتند *

* محمد ملی خان محمد ملی بیگ *

خویش قلیچ خان از منصب داران داخوی همراهی
 شاهزاده دارا شکوه است - چون سرکار حصار بضابطه معمول
 بهادشاه زادهای وای عهد تعلق می کرد [چنانچه در عهد
 فردوس مکانی به جنت آشیانی و در وقت جنت آشیانی
 بعرض آشیانی و همین قسم بجنت مکانی و فردوس آشیانی

تذخراه شده بود [لهذا در عصر سلطنت فردوس آشیانی
 پادشاهزاده کلان قرار یافته او بفوجدارى آنجا مامور گردید -
 از آنجا که گشاد هر کار در گذر وقت است و کار کزان قضا
 بادننى وسیله جامه را بکامه مى (بزنند دران ایام [که جراحات
 بیکم صاحب) که بنابر وصول شعله شمع بدامان و (سیدن
 ببدن اضلاع سوخته بود و پس از معالجه بهیابر اطبای وقت)
 هر چند التیام پذیرفته اما گاه گاه عود میکرد [او در پیشگاه
 سلطنت ظاهر نمود که هامون نام فقیرت بے نوا در سرکار مذکور
 میباشد - مرهم او برای این قسم جراحات مفید و مشهور است -
 پستور بر طبق حکم از او آورد - و مرهم او نفع تمام بخشید -
 پادشاه آن فقیر را به مبالغ همسنگش و خلعت و اسب و فیل
 و ديه در وطن بطریق التماس بر دواخت - و مشارالیه (که
 واسطه این امر بود) مورد عاطفت گشته سال هژدهم بخطاب
 خانى نامورى اندوخت - سال بیست و ششم (چون موبه ملتان
 در عوض موبه گجرات به پادشاهزاده مذکور تفویض یافت)
 او بعنايت خلعت و هراست آنجا اختصاص گرفت - چون
 موبه تنه هم ضمیمه موبجات سابق به پادشاهزاده مذکور
 مرحمت شد او بمحافظت آنجا مامور گردید - سال سی ام
 مطابق سنه (۱۰۶۶) هزار و شصت و شش هجری پیمانه

زدگی او برآمد *

• مغل خان •

پھر زین خان کوکہ است - در عہدِ جنتِ مکانی بمذنب
ہزاری پانصد سوار (رسیدہ بود) - در سر آغاز جلوس اعلیٰ^(۲)
حضرت بقلعہ داری دارالملک کابل سر بر افراختہ مرخص
گردید - و چون سال نہم ساحت دولت آباد مضروب خدام
پادشاهی گردید و عہدِ قاہرہ بہ سرکردگی سران نامور
بنہب و غارت ملک عادل شاہیہ^(۳) و تسخیر قلعہ قلاع نظام
شاہیہ تعین گردید مغل خان بافروزی مذنب پانصدی
پانصد سوار کام دل اندرختہ بہمراہی خان دوران نصرت
جنگ انتظام یافت - و در آخر این سال بذیروی شہامت
و ہردلی سردار با وقار قلعہ اردگیر (کہ از قلاع حصینہ رمینہ
بالاکہات دکن است و درین وقت مضاف موبہ محمد آباد^(۴)
بدر) ہشتم جمادی الاولی سنہ (۱۰۴۶) ہزار و چہل
و شش ہجری در محاصرہ ۳۵ ماہ و کسرے بتصرف
پادشاهی درآمد - خان مذکور پانصدی ذات پانصد سوار
دیگر اضافہ یافتہ بصیانت و حفاظت آن حصن استوار
معین گردید - و مشار الیہ مدتی درانجا گذرانیدہ نامہ بمورد
و مردمی برآورد *

(۲) نسخہ [ج] در آغاز جلوس - (۳) نسخہ [ج] عادل شاہ - (۴) در

نسخہ [ج] حرف [راو] نیست *

(مآثر الامراء) [۴۹۱] (باب الميم)

راقم سطور را در سنه پانزده جاوس^(۲) خاقان زمان گذرے
بتماشای قلعه مسطور افتاد - مشاهده نمود که در دیوار
عمارے (که اندرون قلعه واقع شده) بر سنگی تاریخ فاتح
قلعه و تفویض آن بمغل خان کنده نصب کرده اند -
اغلب که بفرمایش خان مذکور باشد - پس ازان بحضور
شده در سال هژدهم بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار
سوار پایه افزای اعتبار گشت - و چون در همین ایام خان
دوران صاحب صوبه دکن رخصت انصراف یافت خان مذکور
نیز بعطای نقاره بلند آوازه گشته بهمراهی صوبه دار دستوری
یافت - و در سال بیست و پنجم به صاحب صوبگی تته
سرافراز گشته از راه گجرات روانه آن سمت گردید - صاحب
همه و شگفته بود - هرکه بسر رفتش وارد میشد در
تفقد و راجوئی کوتاهی نمیکرد - و جوای نام نیک بود *

چون خان مذکور از تن آسانی و فراغت دوستی توفیق آن
نیافت (که خود را در مهم فدهار بخدمت شاهزاده بلند اقبال
محمد دارا شکوه^(۳) (ساند) ازین رهگذر از منصب سه هزارگی در
هزار سوار و جاگیر برطرف شد - چندی بدین منوال
گذرانید و پریشانیه کشید - آخر در سال سی ام حسب الالتماس

---

(۲) بهاء شاه عالم پادشاه مطابق سنه (۱۱۸۸) هزار و یکصد و هشتاد
و هشت هجری - (۳) نعت [۱] برساند *

(باب المیم) [۴۹۲] (مآثر الامرا)

دارا شکوه بسالبدانۀ پانزده هزار روپيه موظف گردید . تاریخ
فوتش بنظر نیامد . گویند شکار دوست بود . و بنعمه و سرور
شیفتگی داشت . سازنده و نوازنده بسیار فراهم آورده بود *

* میوشمس *

از سادات حسینی ست . گویند مدتی تارک دنیا بود .
و سیاحت میکرد . پس ازان ملزم رکاب شاه جهان شده .
بعد ارتحال جنت مکانی (چون موکب شاهجهانی در فوج
سورت درود نمود) از بقلعه داری آنجا سرفرازی یافت . و
سال هفتم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی دو
هزار سوار چهره ناموری برافراشت . و سال دهم باضافه
پانصد سوار و فوجداری و تیولداري برگزیده پزوده مضاف
گجرات لوی بلند پایگی برافراشت . سال نوزدهم بعنايت
نقاره بلند آدازه گشت . و سال نوزدهم از اصل و اضافه
بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و فوجداری و تیولداري
بیرقامت قابایمت آراست . سال بیست و پنجم بفوجداری
و تیولداري بتن متعلق گجرات فخل امیدش بارور گردید .
سال بیست و هشتم باز به تمانه داری و جاگیداری پزوده
از توابع احمد آباد مامور گشت . سال سی و یکم نوزدهم
رمضان مطابق سنه (۱۰۶۷) هزار و شصت و هفت هجری
لهاس هستی را برکنند *

* مرشد قلی خان خراسانی *

از ترکان سپاهی پیشه بود - بکار دانی و معامله فهمی
 امتیاز داشت - ابتدا نوکر علی مردان خان زبک حاکم
 قندهار بود - چون خان مذکور آن حصن حصین را تسلیم
 اریای پادشاهی نموده بندگی درگاه والا برگزید چند کس
 از نوکران عمده او در سال ملازمان درگاه انتظام یافتند -
 از انجمله مرشد قلی خان از یاری طالع بدولت روشناس^(۲)
 فایز گشته منظور نظر التفات خسروانه گردید - در سال نوزدهم
 جلوس فردرس آشیانی به فوجداری دامن کوه کانگره از تغیر
 خذجر خان فرق افتخار برافراخت - و چون صاحب موبگی
 و سرداری بلخ و بدخشان نامزد شاهزاده محمد ادرنگ زیب
 شد او به بخشگیری فوج متعینه ایشان تعیین یافت - و در
 سال بیست و دوم از تغیر جان نثار خان آخته بیگی شد - و
 در سال بیست و چهارم به بخشگیری لاهور اختصاص گرفت -
 و چون شاهزاده مذکور در سال بیست و ششم بتفویض نظم
 موبه دکن لوی توجه برافراخت او از سابق و لاحق بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و خدمت دیوانی بالاکها دکن
 کامیابی اندرخته به همراهی شاهزاده دستوری یافت - و در تقدیم
 آن خدمت مساعی جمیاه بکار برده جوهر رشادت و کار دانی

(۲) در نسخه [ج] لفظ [خان] نیست *

(باب المیم) [۴۹۴] (مآثر الامرا)

خود را بر (ری درز آورد - و حسب الالتماس شاهزاده در سال بیست و هفتم بافزایش پانصدی و خطاب خانی چهره اعتبار برافروخت - و در سال بیست و نهم بافزونی پانصد سوار مورد نوازش گردیده خدمت دیوانی پایان گشت از تغیر ملتفت خان بانضمام کار سابق بدر مقرر شد *

و پس ازان [که همت والا نهمت پادشاهزاده فاتح نصیب محمد اورنگ زیب مصروف آن گردید که به مستقر الخلافه شتافته دست استیلای دارا شکوه را (که از فرط توجه اعلی حضرت هیچ یک از برادران را بنظر همسری در نیارده طبل خود گامی و خود آرنی می نواخت - و از امور سلطنت جز نامی به اعلی حضرت نماند) کوتاه سازد] پرتو اهتمام بصوب این مطلب افکند - و در کمتر فرصت لشکر نمایان و توپخانه شایان ترتیب داد - از ملازمان بادشاهی (که دران صوبه بودند) هرکرا بخت اقبالمند مساعدت نمود سر ارادت بر خط بندگی و همراهی گذاشت - مرشد قلی خان (که آثار ارادت و جانفشانی از سیمای احوالش هویدا بود - و بر همه اخلاص و مذهب عقیدت کیش سپهمن گرفته مراسم دولت خواهی بتقدیم می (سانید) از تغیر میر ضیاء الدین حسین اسلام خان (که در مرافقت شاهزاده محمد سلطان بیوسم منتهی از اورنگ آباد درانه برهانپور

(مآثر الامراء) [۴۹۵] (باب الميم)

گشمت (بخند من دیوانی جلیل القدر سرکار شاهي مدارج
عزت پیمود - و از امل و اضافه بمنصب سه هزارى سرافرازى
یالت - و چون رايات پادشاهي دهم (جب سنه ۱۰۶۸) هزار
و شصت و هشت هجرى بگذر اکبرپور از آب نبرده پایاب
عبور نموده و بیست و دوم همین ماه اتفاق صف آرانی
(که نخستین معرک آن شاه فیروزمند است) با مهاراجه
جهونمت (که از جهالت و جسارت سد راه آن شاهزاده گردیده
پای اقامت در نواحی اجنبی افشوده بود) افتاد (چپوتان
مشهور مثل مکند سنگه هاده و رتن رتھور و دیال داس
جهاله و ارچن کور) که از رؤسای آن قوم جلالت کیش
بودند) دست تعلق از جان برداشته جلو انداختند - و نخست
بتوپ خانه شاهزاده [که اهتمام آن دران روز بعهده شجاعت
و بهادری مرشد قاي خان (که از سرداران راسخ العقیده
و صاحب سیف و قلم بود) قرار یافته] بجنگ و ستیز
پرداختند خان مذکور باتفاق ذوالفقار خان (که مقدمه الجیش
هراول بود) با آنکه فوج درخور کثرت و هجوم مخالفان
نداشت پای ثبات و قرار در عرصه کارزار استوار داشته از
جانرفت - و بعد از گیر و دار بسیار و سعی و تلاش بے شمار
(که منتهای مرتبه سپاه گری و جانفشانی بود) مردانه نقد
مجان نثار نمود - و بادی حق اخلاص سوخروئی اندرخت .

(باب المیم) [۴۹۶] (مآثر الامرا)

مشار اليه با وصف جوشش بهادري و نشئه سپاه گري
فهميد متصديانه داشت - و ديانت و خدا ترسي پدايه^(۲)
هالش بود - در ديواني دکن باستمالک و رفاهيت رعایا
کوشيده در توفير و تکثير آبادي ملک همت گماشت - و
از کار شناسي و جزرسي تقسيم اراضي نموده ربع هر جنس
بر گرفت - و دستور العمل قرار داد - گویند از در احتياط
(که مبادا حيف و ميله بجانبداري) بسا اوقات خود طناب
جريب بدست گرفته زمين را پيمایش مي کرد - از حسن
نيت اوست که عمر جاويد يافت - يعنی نامش بسبب
اين دستور العمل تا انقضای اعوام و شهرور بسیار بر مفعله^(۳)
روزگار خواهد ماند *

بايد دانست که در ممالک فسيحه اممالک سير حامل
زرخيز دکن تشخيص جمع مال بر سر بیکه و صاحب
اراضي بجريب و تفريق زمينها و تقسيم اجناس محبوب و
بقول درميان نبود - کشاورز و مزارع آنچه بیک قلبه و
جفت گار مي توانست و هر جنسه که مي خواست بر سر
قلبه قابله باختلاف بلاد و پرگذاشت بحاکم مي داد - باز پرس
کميت و کيفيت نمي شد - و پس ازان [اين ولايت
بروزگار ممتد بفوج کشيهای متواليه سلاطين هندوستان

(۲) نسخه [ج] خدا پرستي . (۳) در نسخه [ج] لفظ [بسیار] نيست .

(مآثر الامرا) [۴۹۷] (باب المیم)

بی سپر گردید - و رعایا از نام مغل و معاملات نو ترسان
و اوزان گشته ترک اوطان گرفت - و امساک باران و قحط
چندین ساله سرباری گردید - و دیرانی بمرتبه انجامید
(که اعلیٰ حضرت با آنکه در سال چهارم سی و چهل کرد
دام از امل موبه خاندیس تخفیف دادند) بحالت اصلی
نگرانید تا آنکه ^(۲) نویت بمشرد قای خان (سید) [خان مذکور
از کارطابی و دقت پژوهی به دای مواب اندیش خود دستور
العمل راجه تودرمل را (که از زمان عرش آشیانی احداث
یافته در هندوستان مروج گردیده) بتذکی دژن مرزبوم
بر روی کار آورد - از در فراهم آوردن رعایای متفرق و روش
تمام بکار بود - و جابجا امضای فهمیده و اعمال متدین تعیین
نمود که اراضی انثر پرگذا^(۳) را به پیمایش در آوردند (که
آنها رقبه خواهند) - و تفریق شایان زراعت و کوه و ناله
(که بکار قابله زانی نمی آمد) نمود - و هر دیه (که
مقدم داشت و وارثان او از مدمات حوادث مفقود الاثر
بودند) مقدمی اینجا بهره از احوالش جوهر استعداد آبادی
و پرداخت رعایا دریافت نمود مقرر کرده سرگرم کشت و کار
ساخت - و برای خرید گاو و دیگر مایحتاج زراعت مبلغی
از سرکار داد (که آنها تقاری گویند) و باعمال گفت که

(۲) نسخه [ج] اینکه - (۳) در نسخه [ج] لفظ [را] نیست و

آنرا بر سر فصل بومول در آرند - و معاملات با کشاورز سه
قسم نمود - اولاً تشخیص سر بسته ^(۲) (که معمول زمان قدیم نیز
بود) - درم تقصیم غله (که آنرا تبائی نامند) و آن نیز
سه گونه است - اول هرچه از آب باران تا هنگام درو بمواد
رسد بالمناصفه قرار داد - و در آنچه از آب چاه بمواد رسد
اگر جنس غله است سیوم حصه از سرکار و در حصه از
رعایا - و سواى غله از انگور و نیشکر یا زبده و اسبغول
مختلف است نظر بر خرج آب کشی و ایام تیارى آن - از
نهم حصه تا چهارم حصه برای سرکار باقی برعیت - سیوم
آنچه از آب کاریز و نهرها از دریا بریده بزراعت سردهند
و آنرا پات خوانند بخلاف چاهی بکم و زیاده مختلف
قرار داد - عمل سیوم جریب یعنی ربع هر جنس از حدود و
بقول و فواکه و بذر نظر بر نرخ و چندی و چگونگی حصول
آن از هنگام زراعت تا حصاد فی بیکه چیز معین نمود
که بعد جریب آنرا باز یافت نمایند - و این عمل در سه چهار
صوبه دکن (که آنوقت همین قدر ازین دیار بخوضه تصرف
پادشاهی در آمده بود) به دهانه مرشد قلی خان شهرت دارد *
پسرش علی بیگ در سال چهارم جلوس خلد مکان
بخطاب اهتمام خان و پسر دیگر فضل علی بیگ در سال

(۲) نمطه [ب] سر رشته - (۳) نمطه [ب] کرده *

سی و دوم بوتایع نگاری که چهری دیوان اعلیٰ سرفراز گردید .
وقت مرحمت خانی و خطاب بر زبان پادشاه گذشت پرسید
 که بر نام خانی می خواهد یا خطاب پدر - مشار الیه
بلحاظ بعضی وجوه مرشد قلی خانی ^(۲) اختیار کرد - خلد مکان
فرمود که من و مادر قربان علی (کرم الله وجهه) باین زادان
بگوئید که علی گذاشته قلی میشود - فضل علی خان بهتر
 است - و س از آن بدیوانی شاهزاده محمد معزالدین (که
 از زندان تادیب رستگاری یافته بود) اختصاص گرفت - و
 در سال چهارم و دوم بخدمت دیوانی موبه ملتان امتیاز
یافت - زبان یک از فقای خان مذکور (که خالی از
اعتماد نبود) مهدوم افتاد که چون از دکن بجانب ملتان
رخصت یافت بچه کامیابی و شغف ^(۳) راه مقصود پیمودن
گرفت و چه شیشهای مراد که دست امید بر طاق دل او
 و همراهانش نچید - چون بلاهور پیوست برفع کوفت سفر
وقفه چند روزه طرح نمود - هر صبح میر بانم و هر شام ^(۴)
مجلس تازه می آراست - ناگهان از فلاخن خانه فلک سنگ
هائنه بشیشه خانه آرزویش افتاد - فرمان پادشاهی بنام حاکم
آن بلاده امدار یافت که فضل علی خان را طوق و زنجیر
کرده ردانه حضور سازد - و او کاربند حکم گردید - و چون

(۲) نسخه [ب] خان - (۳) نسخه [۱] شفقت (۴) نسخه [ج] روزه

(باب الیم) [۵۰۰] مائراامرا)

این سانحه از اخبار نویسان آنجا بعرض رسید ظاهر شد که فرمان جعلی بود - و آن بیچاره بے موجب در شکنجه بلا گرفتار گشت - همان ساعت گرز برداران تعیین شدند که بهر جا رسیده باشد از قید و بند برآورده اسباب و اشیای او (که در لاهور بضبط درآمده) باز مسترد نمایند *

* ملتفت خان *

مهمین خلف ارشد اعظم خان جهانگیر شاهپست - از عاوم متداوله بهر دافی داشت - و از حمایده شیم بخشه وافر - در عهد جنت مکانی به روشناسی و ناموزی چهره تفوق می افراخت - چون پدرش در آغاز سال دوم شاهجهانی بنظم دکن مامور شد او باضافه چهار صدی مد و پنجاه سوار بمنصب هزارمی دو مد و پنجاه سوار مفتخر گردید - و پس ازان (که همراه پدر بمالش خان جهان لودی به بالاگهات دکن رخصت یافت) بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار سر برافراخت - و چون خاندجهان باتفاق نظام شاهیه مکرر از افواج منصوره مالش بعضا یافت اطراف لشکر از دور سیاه می نمودند - و گاه جنگی بگریز می کردند - ازین جهت دلداران جهارت منس حساسه ازانها بر نمی گرفتند - اتفاقاً (۲)
روزے (که بر چندادلی ملتفت خان با جمعی از راجپوتیه

(مآثر الامر) [۵۰۱] (باب المیم)

با نام و نشان نامزد بوه (از سهل انگاری قریب بدو کرده
از قول دور افتادند - مخالف (که در کمین فرستاده بود) بیکبار
با ده هزار سوار رسیده - بجنگ پرداختند - برخی خانه زادان
روشناس از مغل و راجپوت داد مردانگی داده راه جانفشانی
سپردند - ملتفت خان با راودودا چندرات ثبات قدم
نیارست و رزید - از معرکه پهاو تهی ساخت - و در سال
دهم بخدمت عرض مکرر امتیاز یافت - و در سال سیزدهم
بدیوانی صوبه بنگاله دستوری یافت - و در سال نوزدهم
بخشیگری لشکر (که بعد از شاهی شاهزاده مراد بخش بهم
بلخ و بدخشان تعیین یافته) اختصاص گرفت - و در سال
بیست و دوم (چون شاهزاده محمد اورنگ زیب با عساکر
نصرت پیرا بهم قندهار تعیین شد) بخشیگری آن فوج بخان
مذکور مفوض گردید - و در همین سال پدرش رخت زندگی
بر بست - او در رکاب بود - باضافه پانصد سوار سواراوی
یافت - و در سال بیست و سیوم پانصدی دیگر بر منصبش
افزوده تعیین دکن گشت - در آن هنگام صاحب صوبگی دکن
بشایسته خان متعلق بود - بذایر دیرین ربطها و رفور گردانی
و معامله فهمی بنیابت برهانپور مامور شد - و مشارالیه
در بندوبست آن صوبه کوشیده آثار تمدن از ساخت آن زمین
برداشت - و بجهن سلوک همه را از خود راضی و خرسند

(باب المیم) [۵۰۲] (مآثر الامراء)

ساخت - و در سال بیست و پنجم از پیشگاه خلافت و
جهانبانی دیوانی پایان گهات دکن (که عبارت از صوبه
خاندیمس و نصف صوبه برار باشد) بدر تعلق گرفت -
و در سال بیست و نهم حسب التماس شاهزاده محمد
ارنگزیب بهادر نظم دکن بافرونی پانصدی ذات و پانصد
سوار و خدمت قلعه دایمی احمدنکر از تغیر شاه بیگ خان
سر بلند گشت *

و چون مشام حسن اخلاصش از شمامه التفات شاهزاده
مذکور معطر بود و در وقت رکضت عالمگیری بانتزاع سلطنت
نطاق همت بمیدان مرافقت بر بخت پس ازان (که یکران
عزیمت شاهی از برهانپور بسوی مقصود سبک عنان گردید)
خان مذکور بعزیمت نقاره بلند ارازه گشت - و بعد از
مبارزه جسونت در ظاهر بلده اجین عشره اخیر رجب
از انتقال مرشد فلی خان (که دران معرکه مردانه وار
نقد جان نثار نمود) بخدمت دیوانی سرکار و خطاب
اعظم خانی و عزایت طوف مطروح انوار عاطفت گشت - و از
اصل و اضافه بمنصب چهار هزارمی دو هزار و پانصد سوار
پایه اعتبار برافراخت - از انجا [که فلک ستمگار و روزگار
ناسازگار (که شادی از غم آمود و شربت از زهر آلود
است) هر چه برافرازد بیندازد و بهره بهره از نوازد] آن

(مآثر الامراء) [۵۰۳] (باب الدیم)

حضرت نصیب چمنستان کامیابی هنوز از باد وزارت لب
تر ناکرده که پیمان^(۲) حیاتش لبریز گشت - یعنی یک و
نیم ماه سالم نگذشته بود که روز جنگ دارا شکوه بعد از
فتح از غلبه حدت هوا و شدت گرما و سنگینی چلقد و
جوشن جان بجان آفرین سپرد - آری بفهم درست و ادراک عالی
مشهور و شگفته پیداشانی و متواضع بود - و حسن معاشرت
داشت که هر که بار می رسید دل بهند^(۳) محبتش می گردید -
و طبع موزون هم داشت - این شعر از دست * * فرد *

* بخواب دیده ام آن طرف پریشان را *

* تمام عمر ذکر خواب من پریشان است *

دختر آمد الله خان معموری در خانه اش بود - احوال
هوشدار خان پسر او (که از اموات عالمگیری ست) جدا
بتحریر آمده *

* معمور خان میر ابوالفضل معموری *

سید محیم الذنب و مردت کریم الحصب بود - و به پیروایه
فراست و کیاست آراستگی داشت - در ۲۴۰۰ فردوس آشیانی
به منصب پانصدی در مد سوار سرمایه عزت اندوخته از
دیرباز در کومکیان صوبه دکن قیام می درزید - بممدگاری طالع
قوی و دستیاری سلیقه درست هر صوبه دار (که در این
(۲) نسخه [ج] ناز ناکرده . (۳) در نسخه [ب] حرف [گان] زیاده .

(باب المیم) [۵۰۴] (مآثر الامرا)

ولایت رسید) میوزا بقرب و مصاحبت خویش برنواخته
باعزاز و احترام تلقی نمود - در اهلیم و مردمی سرآمد
روزگار و در کارروائی و آشنا پردازی یکتای وقت بود - چون
نظم آن دیار به پادشاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر تفویض
یافت مومی الیه از کارشناسی و دیده در پی دیرین خدمت
و خیرخواهی خود را دل نشین شاهی ساخته همواره مورد
التفات بود - هنگامی (که شاهزاده باراد انتزاع سلطنت
بجانب مستقر الخلافه را امت عزیمت برافراخته بکوچ متواتر
کنار دریای زریده معسکر اقبال گردید) او در آن روز از اصل
و اضافه بمنصب هزارمی چهار صد سوار سرافرازی یافت - و
در محاربه جسونت به همراهی شاهزاده محمد سلطان در
فوج هراولی انتظام داشت - پس از ابتسام بهار نصرت
و فیروزی بخطاب معمر خان و منصب هزار و پانصدی
پانصد سوار چهره امتیاز افروخت - و پس از جنگ دارا شکوه
(چون سواد باغ اغراباد دهلی مشهور بشاله مار مضروب
خدا م عالمگیری گردید) ازان جهت [که اخترشناسان بجهت
جلوس مسعود بر سرای فرمانروائی (وز جمعه غره ذی القعدة
سال (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری برگزیده
بودند و وقت گنجایش آن نداشت که به سرانجام لوازم این
امر بنویسند (که معمول این دولت است)] پردازند] لهذا

در باغ مذکور در ساعت معهود بر تخت سلطنت برآمد *

اتفاقاً در همین ایام نجابت خان سپه سالار [که درین

معارک هیجا و مهالک و غا در تلاش و تردد و تدبیر و

کارفرمایی شریک غالب بود - و عمده تر ازان خان شهابت

نشان از امرای شاهجهانی (که در مرافقت شاهي چنان بار

گران بر گردن گرفته بچندین امر سترگ اقدام نماید)

دیگر نبود با وصف تفویض منصب هفت هزار و هفت هزار

سوار و انعام دو لک روبیه و خطاب خانخانان سپه سالار (که

بابرام گرفته بود) از سبک سري و کم حوصلگی دست از

زیاده طلبی بر نمی داشت - و عنایات پادشاهی را در جنب

حسن خدمت خود وقف نمی گذاشت [خانه نشین گردید -

معمور خان (که بحسب قدم بزدگی و رفور قابلیت مصدر

اعطای پادشاهی بود - و باخان مذکور نیز دم بکجهتی و

مصادقت می رد) بر طبق امر والا به تبلیغ برخی احکام و

پدیدههای زبانی پیش خان مذکور شدافت - و هرچند بنصائح

ذلمح معبانیه پرداخت در نگرفت - از آنجا که بر پندار و

رعایت فطری از نخوت و غرور خرد کامی سرباری شده بود

درخواستهای بیجا و تقاضای دور از کار نموده حرفهای بی صوفیه

و سخنهاى لغو و هرزه آغاز کرد - معمور خان (که پاس

نمک و حفظ توره سلطنت زاده بر مراعات درستی داشت)

(باب المیم) [۵۰۶] (مآثر الامراء)

مراراً از آن منع نمود . ممنوع نگشت . ناچار نظر بر صلاح
حال او و خویش بر خاسته ^{۲)} براه افتاد . نجابت خان
بملاحظه آن (که مبادا کچه گل کند) از قفایش شمشیر
راند که سرش نماند . و لاش او را سر دراز انداخت .
هرچند مردم هفت چوکی و غیره بر سر او تعیین شدند او هم
مستعد جنگ نشست . بغیر عزل منصب و سلب خطاب
پاداش خون ناحق صورت نگرفت . و آن بیچاره حسرت دولت
دور افزون بخاک بود . و امیدها ناشگفته بر مردم *

پهرش میر عبدالله (که مرد صاحب نام و نشان بود .
و رضع متین داشت . و در خوش نویسی علم استادی
می افراشت) چند گاه بخشی فوج خان فیروز جنگ بود .
پسر او از بے روزگاری بدر درویشی زد . و صبیحه او [که اهلیه
جعفر علی خان خراسانیست که (ابتدا بدامادی حاتم بیگ
کفایت خان شهرت گرفته در عهد خلد مکانی دیوانی بیجاپور
و حیدر آباد و بدر و بخشیکری فوج خان فیروز جنگ ^(۳)
سرانجام داده . آخرها حالش بدیشانی انجامید) در
مبادمی عهد خسرو زمان در گذشت] تا الآن بدیغ گورخانه
بدر و جد خود واقع بلده اردنگ آباد اوقات بسر است .
و دیگر اولاد میر ابوالفضل . عمور خان معلوم نشد .

---

(۲) نسخه [ب] براه افتاد - (۳) در نسخه [ب] لفظ [بدر] نیست *

(مؤثر الامرا) [۵۰۷] (باب المیم)

مگر همشیره آن مرحوم اولادش بسیار است . که یکی از
نبایرش فخرالدین علی خان معموری است (که یک عالم
همه ر یک جهان علم بوده) - اما حیف که مدتی از آن
یادری طالع نداشت . و الا کارهای عظیمه از او متمشی
می شد . پدرش میر ابوالفتح از نوکری پادشاهی استعفا
جسته در بلده کتک حاکم نشین موبه اردبیل بتجارت و
سوداگری جهاز در ساخت *

خان مذکور در عهد عالمگیری به بخشگیری و رافعه
نویسمی ساکنمیر دکن مامور شد - و در عهد خلد منزل
بقاعه داری قلعه بندر مبارک سورت سرافرازی یافت - و در
مبادی جلوس فرخ سیر معزل گشته بمنسوب دخل نداده
مستعد جنگ گردید - و بعقاب ساطانی معاتب شده چندی
در احمدآباد گجرات گذراند - هنگامی (که حسین علی خان
امیر الامرا بدکن می آمد بسابقه معرفت (که پدرش با
سید عبدالله خان باره داشت) با آن عالی منزلت
پیوسته بفوجداری بیجاگده گزار نریداختصاص گرفت . و
بنابر وجوه شتی طرفی از رفاه و جمعیت نبسته خسارت بر
خسارت افزود - و به حال قبا از دکن بدارالخلافت و از آنجا
(۲) نسخه [ج] که با سید عبدالله الخ - (۳) نسخه [ب] بآن
عالی منزلت *

(باب المیم) [۵۰۸] (مآثر الامرا)

ببینگاه شتافت - هرچند بسعی و تلاش قریع باب نمود در
نگشود - از راه اردیبه به حیدرآباد سرے کشید - مبارز خان
حاکم آنجا بسوابق آشنائی نیکوداشتها بجا آورد *

چون از پیشگاه خلافت نظم مویجات دکن بدو تفویض
یافت او صوبه داری برار را نامزد خان مذکور گردانید -
پس ازان (که مبارز خان عمل بیافته سر در این کار
کرد) خان مشارالیه تفرقه زده خود را بجانب بندر سورت
انداخت - و از سرفو دستگاه برچید - و از بد اختری
دستخوش تاراج غنیم گشت - از آنجا نزد راجه ساهو بردند -
هرچند بانوای راجه پرداخت و سعیها کرد (که برهم زن
صلح دکن گردد) سودمند نیفتاد - دران وقت [که آصف جاه
فتح جنگ پرگنات متعلقه چانده را از دست تصرف ایلمه
(که گروهی ست از تلنگه) انتزاع نمود] بملازمت فتح جنگ
فایز گردید - نظر بر کارطلبیهای او تجویز خدمتی درمیان
بود - اجل امان نداد - در همان نواحی مدفون گردید -
با راقم این سطور قرابت قریب سببی داشت - افراطی در
مزاج آن مرحوم مودع دست تقدیر شده بود که در هیچ
(۳)
مزاج ندیده شد *

---

(۲) نسخه [ب] و از آنجا - (۳) نسخه [ج] دیده نشد *

* مکند سنگه هادا *

پسر مادهو سنگه است - پس از فوت پدر سال بیست و یکم فردوس آشیانی بحضور آمده بمنصب در وزارت هزار و پانصد سوار و عطای وطن بجاگیر چهره کامیابی برافروخت - و پستتر باضافه پانصد سوار مرقی شد - سال بیست و دوم در رکاب سلطان محمد اوزنگزیب بکومک قلعه قندهار (که در محاصره قزلباش بود) دستوری یافت - و پس از معادلت سال بیست و پنجم باضافه پانصدی ذات و عذیمت علم و نقاره کوس شادمانی برنواخت - و در همین سال همراه سلطان محمد اوزنگزیب بار دوم بصوب قندهار شتافت - سال بیست و ششم بتعیذاتی سلطان دارا شکوه امتیاز حاصل کرده در آن صوب گرد - و پس از مراجعت از آنجا از اصل و اضافه منصب سه هزار و سوار درجه اعتلا پیمود - سال بیست و هشتم همراه سعد الله خان بتخریب قلعه چتور نامزد شد - و سال سی و یکم همراه مهاراجه جمونت سنگه (که جهمت سد بودن بر روی سلطان محمد اوزنگزیب بصوبه مالوه تعین شده بود) شرف دستوری پذیرفت - و در جنگ باتفاق موهن سنگه هادا برادر خود از توپخانه مقابل و فوج هراول گذشته در بر روی شاهزاده آمده دست جرأت بالا کرد -

(باب المیم) [۵۱۰] (مآثر الامرا)

و در کُشش و کوشش غفلت نورزیده ماحی کارنامه (ستم
گردید - تا آنکه جانرا نثار آید ساخت - هر دو ^(۲) برادر مطابق
سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری راه عدم پیش
گرفتند - جگت سنگهه پسر مکند سنگهه در عهد عالمگیری
بمنصب در هزاری و سرداری وطن فائز شده مدتها تعینات
دکن بود - سال بیست و پنجم در گذشت - مرزبانای وطن
بقام کشور سنگهه (که احوال او در ترجمه رام سنگهه هادا
انداچ یافته) مقرر گشت *

* معتمد خان محمد صالح خوافی *

ابتدا بمشرفی توپ خانه پادشاهی و منصب در خدر سرفراز
بود - فردرس اشیدانی (سائی او در کارها و حسن سرانجام
ملاحظه نموده سال بیست و چهارم بانضمام کوتوالی لشکر
و اضافه منصب مباحی گردانید - و سال بیست و پنجم
به کوتوالی لاهور کامیاب گردید - پستر همراه سلطان محمد
ادرنگ زیب بهادر به یساق فندهار شتافت - و سال بیست
و ششم با سلطان دارا شکوه باز بهم مسطور کمر عزیمت
بست - چون دران مهم مصدر خدمات شایسته گردیده بود
سال بیست و هشتم بتفویض خدمت دیوانی بیوتات از
تغیر راه مکند (که بنابر کبر سن چنانچه باید بآن

نمی‌توانست پرداخت) و افزونی منصب و عطای خلعت و قلهدان
طلا چهره عزت بر افروخت - و اواخر همین سال از اصل و
اضافه بمنصب هزاره در مد سوار و خطاب معتمد خان
عز امتیاز یافته از دیوانی بیوتات معزول شده بدیوانی
سلطان دارا شکوه از تغیر شیخ عبدالکریم (که بسبب ضعف
قوی عهده برا نمی‌توانست شد) لوای اعتبار برافروخت -
سال بیست و نهم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
در مد سوار رتبه اش ببلندی گرانید - سال سی ام از اصل
و اضافه بمنصب در هزاره در مد سوار دامیه بخت را
نور آگین ساخت - پس ازان (که زمانه رنگ دیگر بر روی
کار آورد و سلطان محمد ادرنگ زیب بهادر از دکن باراد
عیادت پدر گرامی قدر روانه حضور شد - و متصل سموکر^(۲)
میان ار و سلطان دارا شکوه محاربه (و داد) در اندامی
زد و خورد نامبرده (که از جانب دارا شکوه بخطاب
وزیر خانی نام آرد شده بود) مطابق سنه (۱۰۶۸) هزار
و شصت و هشت هجری مقتول گردید *

• مبارک خان نیازی •

پسرزاده محمد خان نیازی ست - پدرش مظفر خان
ترقی ناکرده رحمت هستی ته کرد - مشارالیه در حدائیت

سن در سلک بندهای جهانگیری انسلک یافت - چون سال
سیوم شاهجهانی خطه برهانپور مطرح الویه صاحب قران
ثانی گشت از اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات هفت
صد سوار بر نواخته بهمراهی (۲) از (تن بصوب تلنگانه رخصت
یافت - و چون سپه سالاری آن ولایت به نصیری خان
خاندوران باز گردید ازانجا (که شجاعت و پهلوی ارثی این
خاندان است - و تلاش و جانفشانی کار دست چپ این
سلسله) مشارالیه از کار طلبیها بموافقت خان مذکور در تسخیر
قلعه قندهار تردد نمایان نموده باضافه پانصدی سیصد سوار
سر عزت برافراخت - و در کمتر فرصتی باضافهای متواتر
بمنصب دو هزار سوار نامه بامارت و بزرگی برآورد
(۳) و (چون بهمراهی خاندوران بانفتاح قلعه اوردگیر و ارسه مکرر
مصدر کارهای شگرف گشته جدکاری و دولتخواهی او بروی
روز افتاد) در سال دهم حسب الائتماس آن سردار شهامت
نشان بمرحمت علم و تقاره بلند آوازه گشت - مدتهای ممتد
در صوبه برار گذرانید - و در آبادی قصبه آشتی (که
جدش بطریق وطن درار داده بود - و عمش احمد خان نیازی
هممت بتعمیر آن گماشته) باقصی الغایه کوشید - چنانچه

---

(۲) نسخه [ب] بر نواخته شد - و بهمراهی - (۳) نسخه [ب - ج]

(مآثر الامور) [۵۱۳] (باب المیم)

تا حال بقام او شهرت دارد - و در هنگام صاحب موبگی
اسلام خان مشهدی بتقریب برخی امور (وزرے سر دیوان حرفه
تند درمیان آمد - از فرط غضب و غیرت فطری نتوانست
متحمل شد - روانه حضور گردید - و پس از تقبیل سده
خلافت مشمول اعطاف خسروانی گشته در کومکین دارالملک^(۲)
کابل انتظام یافت - و در سال بیست و هفتم پتانه داری و
قیوداری هر دو بنگش (که در انعام سلطان سلیمان شکوه
مقرر بود) سرافراز گردید - چون بزد و بست آن سرزمین
(که ماوای فساد پیشگان فتنه انگیز است) چنانچه باید
مروت نبست در سال بیست و نهم معزل شده به تعیناتی
آن صوبه بسر می برد - و در سال دوم عالمگیری از تغیر
حمین بیگ خان بار دیگر بفرج داری بنگش مامور گشت -^(۳)
تاریخ فووش بنظر نیامد - فقیر دوست بود - و خدمت
بدریشان میکرد - بعد از از این سلسله کسی ترقی نکرد -
الحال در آشتی هم غیر از رسوم و اطلال ناء و نشانی
نمانده *

* میرزا ابرو سعید *

نبیره اعتماد الدوله برادرزاده نور جهان بیگم است - در

---

(۲) نسخه [ب] الطاف - (۳) نسخه [ج] بنگش که در انعام سلطان

سلیمان شکوه بود *

رعنائی و میرزائی شهر آفاق بود - تکلف و تصنع طرفه در
ملابس و مآکل بکار برده - و لطافت و نظافت تمام در
بساط و فرش نگاهداشته - و زیب و زینتی و توزک و ترتیب
در جلوس و قعود و قیام و جمیع اسباب دنیاداری نو
رعایت نموده که درین باب هیچ کس از همسران بل برتران
بار نمی رسید - و نازک مزاجی و عالی دماغی او بجائ
رسیده که گاه هنوز در چیره بستن بوده که خبر برخاست
دربار می رسید و گاه در عین چیره بستن دماغش دفا
نمی کرد سواری موقوف می نمود - بدولت جد بزرگوار خود
بمعارج عزت و اعتبار ارج گرا گشته با عمدها سر بزرگی و
برتری می افراخت - و نخوت و باد برورت بمرتبه داشت که
فلک و ملک را بنظر در نمی آورد ^(۲) *

چون خطش شبیه بخط اعتماد الدوله بود در ایام وزارت
بیشتر بر فیوض و برات او دستخط می کرد - و پس از
ارتحال اعتماد الدوله از روی نا تجربگی و خرد سالی با عم
خود آصف جاهی برهم زده سر رشته اخلاص با مهابت خان
محکم نمود - و صحبتش با شاهزاده سلطان پرریز کوک گشته ^(۳)
پایه افزای بزرگی و اجلال گردید - و بمرافقت شاهزاده بدکن
شتافته بعد فوتش بحضور رسید - و در سال بیست و دوم

---

(۲) نسخه [ب] بنظر نمی آورد - (۳) در نسخه [ج] حرف [واو] نیست .

جهانگيري بحکومت تتهه فرق عزت برافراخت . و چون
نوبت فرمان راني به اعلى حضرت رسيد بسبب ناخوشى
يمين الدوله آصف خان از منصب و اعتبار افتاده به هي
هزار ردييه ساليانه موظف گرديد . و مدتهاى متعد در گوشه
فراغت به آسوده دلي و فراغ بالي بسر آورد . و در حال
بيست و سيوم حبيب التماس بيگم صاحب از پيشگاه خلافت
و جهانبايى بفوجدارى اجمير و منصب درهزاري ذات و هشت
صد سوار برنواخته شده رخصت تعاقه يافت . چون بمرض
داء الثعلب ابتلا بهم رسانيد نمي توانست بکارها پرداخت .
در سال بيست و ششم به تقرر چهل هزار ردييه ساليانه بار
ديگر در اکبرآباد منزوي گشته بقيه ايام حيات را بصورت و
به غمي گذرانيد . و در اراثل عهد عالمگيري رخت بزايه
لحد کشيد . موزون طبع بود و بانقلاب دروين فصحا شغف
تمام داشت . اشعار بسيار منتخب نموده هفينه ترتيب داده
خلاصه کونين نام گذاشته . پسرش حميد الدين خان بر فاق
شاهزاده محمد ادرنگ زيب چهاره سعادت مندي افروخت . و بعد
جنگ راجه جسونت (که نخستين فتح سرير آرائي است)
بخطاب خانه زاده خان سر افتخار برافراخت . و بعد ازان
خاني بنام خود يافت . و در سال بيست و ششم از انتقال

(باب المیم) [۵۱۶] (مآثر الاسرا)

کرم الله^(۲) بفوجداری مونی پتن (که بیست کرده‌ی اوزنگ آباد
برکنار گنگ است) تعیین گردید - و در سال بیست و نهم
بقلمه داری قندهار دکن اختصاص گرفت *

* مصطفی خان خوافی *

میر احمد نام داشت - پدرش میرزا عرب^(۳) (که از
سادات صحیح النسب خواف است) بهند آمد - و بهلازم
جنت مکانی استسعاد یافت - و در کمتر مدتی بوقائع نگاری
حضور اختصاص گرفت - پستر بیداری طالع پایه افزای مرتبه
امارت گشته ایام زندگی را بعزت و اعتبار بانجام رسانید -
پسرانش میرزا شمس الدین و میر احمد - اولین در هیات
پدر بدست نوکر خود بوقت تازانده زدنش کشته گشت -
در همین در عهد اعلی حضرت چندت ببخشیدگری لکنه^و تعیین
یافت - و در سال بیست و یکم هنگام (که شاهزاده
مراد بخش بنظم مهمات موبه کشمیر (خصت یافت) بدیوانی
سرکار شاهي مباحی شد - پستر تعیین دکن گردید - و بمنصب
هفتصدی دو مد و پنجاه سوار سرافراز گشت - و در سال سیوم
بحراسمت قلعه ظفر نگر مضاف بالا گهاٹ برار (که بیست و
هشت کرده‌ی اوزنگ آباد واقع است) اختصاص گرفت *

و چون براسمتی و درستی و کاردانی و معامله فهمی اتصاف

---

(۲) نسخه [ب] کرم الله خان - (۳) نسخه [ا] میرزا عزت .

داشت در جناب شاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر ناظم
 دکن مربوط گردید - و بحسن پرستاری و فرط عقیدت بمزید
 اعتبار اختصاص گرفت - و پس از جاوس آن شاه ظفر نصیب
 باضافه منصب سر عزت برافراخت - و چون ولایت بالاکهاٹ
 کرناٹک (که معظم خان میرجمله در هنگام انتصاب بهسلطان
 عبدالله قطب شاه وائی حیدر آباد تسخیر کرده بود و پس
 از التجا بدرگاه فردوس اشیانی بر سبیل پیشکش گذرانیده
 و بعد ازان از پیشگاه خلافت برسم انعام بخان مذکور عطا
 شد) و برخی قلاع آن مثل کنچی^(۲) کوٹھه (که از حصون
 معظمه آن دیار است) با توپ خانه بسیار و سایر اشیا
 در تصرف کسان از بود و ازین جهت (که قطب شاه را
 خار خار طمع در تصرف آن ولایت می شد) مهمات آنجا
 اختلال داشت در سال دوم نیز مشارالیه را بنظم امور
 آنحدود مقرر نموده بخطاب مصطفی خان و عنایت اسب
 و فیل و اضافه هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار و
 منصب سه هزار و دو هزار سوار کامیاب دولت گردانیدند - و
 پس ازان نظر بران (که مرد سنجیده وضع و مزاج دان است)
 از پیشگاه خلافت بسفارت توران رمین تعیین گردید - و مصحوب
 او نامه (که دانشمند خان انشا کرده بود) با موازی یک

(باب المیم) [۵۱۸] (مآثر الامرا)

لک و پنجاه هزار روپيه از نوادر مرصع آلات و نفائس انميشه
بعبد العزيز خان والى بخارا و موازى يك لك روپيه ارمنى
ببرادرش سبحان قلي خان والى بلخ (كه هر کدام مبانى
مصادقت و موالات را همواره باهداى تحف و تنسوقات موكد
مى داشت) ارسال يافت . ديگر از احوال و آالش بنظر
نرسیده . همشیره زاده و متبنايش مير بدیع الزمان نام داشت .
پسرش مير احمد مصطفی خان ثانی است كه چنده بدبوانى
خانه نظام الملك آصف جاه نامور شده بود . خلفش
مير محمد علي سيد مكرم خان بهادر است . باكتساب علمي
پرداخته از هرباب بهره گرفته . پيش ازین بدبوانى هركار
عالي جاه پور نظام الدوله آصف جاه نامور گردیده . با
محرر ادراک بهيوار محبت دارد .

* ميرگ شيخ هروي *

برادرزاده قاضي اسلام مشهور است . بعهد جهانگيرى در
ديعان تميز و عذقوان شعور از خراسان بهندريستان آمده در
لاهور نزد ملا عبد السلام (كه از فضلى معتبر آن شهر بود
و در فقاها رتبه عالي و قريب پنجاه سال بر مسند
افاده و افاضه تمكّن داشت . و حاشيه بر بيضاري نوشته .
و به افتاى عمكر پادشاهي چنده قيام ورزیده . و در
نخستين سال جلوس صاحب قران ثانی ازین جهان فاني

(مآثر الامراء) [۵۱۹] (باب الميم)

بعالم جارداني شتافته (تلمذ نمود - و اکثر کتب متداوله گذرانید - و پس از اکتساب کمال در سلک ملازمان اعلیٰ حضرت انتظام یافت . و باسعاد بخت و یادری طالع بتعلیم پادشاهزاده دارا شکوه و دیگر پادشاهزاده ها فرق افتخار برافراخت . و بتدریج کسوت احوالش بطراز التفات خسروانی^(۲) مطرز گشته بمنصب معتبر چهره مباهات افروخت . و در سال هفدهم خدمت عرض مکرر بمشارالیه تفویض یافت . و در سال بیست و هشتم بدیوانی بیگم صاحب و افزونی پانصدی^(۳) ذات پنجاه سوار بمنصب دروزی در مد سوار بلند پایگی یافت . پستری پانصدی دیگر اضافه یافت *

و چون محمد ارنک زیب بهادر به هم عنانی ظفر و اقبال عرصه پنهانی هندوستان را بزیر یکران فرمانروایی در آورد بیش از پیش او را مشمول عاطفت ساخته در جشن جلوس درم بافزونی پانصدی بمنصب سه هزاری سر بلند فرمود . و در آخر سال دهم بخدمت مدارت کل از تغیر سید هدایت الله قادری اختصاص گرفت . چون کبر سن در یافته بود در سال چهارم ازان کار معزول گشت . و در همان ایام مطابق سنه (۱۰۷۱) هزار و هفتاد و یک هجری و دیعت حیات سپرد *

(۲) نسخه [پ] خسروانه - (۳) نسخه (ج) بیگم صاحبه *

(۲)

* مالرجي و پرموجي *

(۳)

برادران کپيلوجي بهونسله (که از عمدهای نظام شاهيه بود - در نخستين جاوس ائای حضرت برهذمونئی بخت بيدار داخل بندهای پادشاهي گشته بخانزمان پسر مهابت خان خانخانان (که بنیابت پدر بحکومت همگي ممالک دکن از برار و خاندیس مي پرداخت) پیوست - از پیشگاه خلافت بمنصب پنج هزاري ذات و پنج هزار سوار سوافراز گشته فرمان استمالت با خلعت و جهمدر مرصع و علم و نقاره و اسب با زين مطلا و فيل بنابر سر بلندی او ارسال گردید - و در سلک تعیناتیان دکن (۴) انتظام گزیده بتقدیم خدمات پادشاهي سرگرم بود - در مبادی تسخیر قلعه دولت آباد بهمرای خانزمان ترددات نمایان نموده مکرر با غنیم در آویخته دولت خواهی خود دل نشین همگزان ساخت *

چون بهمساعی جمیله بهادران اخلاص منش اسباب انفتاح آن حصن حصین (که پای تخت نظام شاهيه بود) هرروز آماده تر مي گردید کپيلوجي بازديشه آن (که پس از تسخیر قلعه دولت آباد دولت نظام شاهيه خلل خواهد پذیرفت) مانند یاقوت خان حبشي راه فرار سپرد - و در سلک (۵)

(۲) در [بعضی نسخه] مانرجي - (۳) نسخه (ج) کپيلوجي - (۴) نسخه

[ب] زمیناتیات - (۵) نسخه [ج] سپرده در سلک الخ *

نوكران عادل شاهيه انسلاک يافته بکرات با فوج پادشاهي
 در آريخت - جز خسارت و زيان کاري طرفه نبست - گویند
 زجه او بغسل درياي گنگ آمده گرفتار گشت - مهابت
 خان باعزاز تمام نگاهداشته به کهيلوچي پيغام کرد که مال
 تصدق ناموس است - اگر یک اک هون ميدهي او را بعزت
 رخصت مي کنم - او ناچار زر نقد رسانيد - مهابت خان
 زنش را بانواع تزک روانه ساخت - و پس ازان (که عادل
 شاه احکام مطاعه پادشاهي را بسمع رضا امضا نمود - و عهد
 موافقت و دولتخواهي با اولياي دولت بر بست) کهيلوچي را
 از پيش خود راند - و او مدتي بخود سوي ترکنازيها نموده
 بنهب و غارت ملک پادشاهي ميگذرانيد - شاهزاده محمد
 اوزنگزيب بهادر در سال سيزدهم در نخستين ايام صاحبصوبي
 دکن او را بدست آورده بسزاي کردارش رسانيد *

(۲)

مالوچي و پرسوچي برادران خود او هر يک در نظام شاهيه
 بهجاعت و بهادري نام و نشانی داشتند - در هنگامی که آن
 تيره انعام از نوکري پادشاهي حرمان جسته با عادل شاهيه
 پيوست (بدلالات عقل و ذهناني طالع همراهی او نگريدن -
 و نزد خانخانان مهابت خان آمده پيمان جانفشاني بر بستند -
 مهابت خان بانواع رعایت بر نواخته سرگرم پرستاري گردانيد -

(باب المیم) [۵۲۲] (مآثر الامور)

ولین بمنصب پنج هزاره ذات و سوار و دومین بمنصب سه هزاره در هزار سوار سرافروزی داشتند - و به یمن بزرگی پادشاهی صاحب علم و نقاره شده رفاهیت و جمعیت تمام اندوختند - و همواره بهوشیاری و زمانه سازی در امور ملازم پیشگی کوشیده جمیع صوبه داران دکن را با خود راضی و سرعزایت داشتند - مالوجی چون خالی از اهلیم و مروت نبود و بقدری پاس آشنائی نگاه میداشت (که شیراز را تمام دکنها بوده) همه باو یی یکنائی داشتند *

در سال یازدهم (چون شاهزاده محمد اورنگ زیب فتح ولایت بکلان پیش نهاد عزیمت ساخت) او را با سه هزار مردم پادشاهی باتفاق محمد طاهر وزیر خان (که از نوکران معتد آن عالی قدر بود) بآن صوب تعیین نمود - مالوجی بآئین شایسته از کار مرجوعه و پرداخته بکامیابی معاودت کرد - پس ازان بمراقبت صوبه داران دکن هر جا باقتضای وقت ضرورت افتاد چسبست و چالاک خدمت پسندیده بها آورد - و در ایام حکومت مراد بخش (چون شاه نواز خان صفوی لشکر بر سر دیوگده بود) او پیشقدم امرای دکنیه بود - و در سال بیست و نهم شاهزاده محمد اورنگزیب میرزا خان ناظم برار را با هادیدان صوبه دار تلنگانه بتحصیل پیشکش دیوگده (که زمیندار آنجا بلطایف الحیل

(مآثر الامراء) (۵۲۳) (باب النعم)

می گذرانید) تعیین کرد - و مالوجی را با جمیع امرای
دکن همراه داد - او پس از انصراف آن مهم خود را در
سال سی ام برکاب شاهزاده (که تردد فرمای محاصره گلکنده
بود) رسانیده مصدر ترددات گشت - و در همان ایام بذایر
برخه رجوه مزاج شاهزاده از هر دو برادر منحرف شد - با آن
(که درین ایام شاهزاده از پیشگاه خلافت بتادیب عادل شاه
بیجاپوری مامور بود - و افواج فاعره از حضور بطریق کمک تعیین
شده) این هر دو برادر حمید الحکم از دکن بشاهجهان آباد
رفته جبهه سالی استان شدند - و در همین سال بتیولدار (ری
ایرج بهاندیر و برخه برگنات آن نواحی دستوری یافتند - و
هنگامی (که مهاراجه جسونت با مردم جرار بمالوه تعیین
گشت) آنها نیز کمکی گشته در جنگ اجین بمحافظت بنگاه
راجه (که نزدیک بجنگ گاه بود) قیام داشتند - در عین گرمی
نبرد مراد بخش (که در برانغار مرکب عالمگیری بود) بر بنگاه
ریخته بغارت و تاراج پرداخت - مالوجی و پرسوجی قاب
مقاومت نیارده رخ از جنگ و ستیز تافته آهنک گریز کردند
و یکسر تا اکبر آباد عذر بازپس نکشیدند - پستتر در جنگ
دارا شکو با سپهر شکوه بهوش در میسر متعین گشت - و
بعد فتح بادراک ملازمت عالمگیری فایز شده بمقتضای
حال مشمول مراحم عام گردیدند *

اما (چون از سابق و لاحق خلد مکان را ذخیره خاطر بود)
در سال سیوم هردو را از منصب بطرف نموده نظر بر قدم
نوکرین و دیرین پرستاری آنها (که تمام عمر در بندگی درگاه
آسمان جاه صرف کردند) اولین بسالیانده سی هزار روپیه و
درمین بسالیانده بیست هزار روپیه موظف گردیدند - مالموجی
در سال پنجم سنه (۱۰۷۲) هزار و هفتاد و دو در گذشت -
هر دو در ادرنگ آباد پوره احداث کرده اند که هنوز بنام آنها
شهرت دارد - . الحی پوره بیرون شهر است و پوره پرسوجی
داخل حصار شده - گویند پرسوجی در وضع معاش تقلید
مغلیه میکرد - زمینداری جلکانون مضاف برار را به هشتاد
هزار روپیه خریده بود *

• ملا دلاءالملک تونی مخاطب بفاضل خان •^(۲)

در فنون حکمت طبیعی و ریاضی از یکتایان روزگار بود -
سیما در علم هیئت و نجوم گوی سبقت از مهره این فن
می بود - و با کثرت فضل و کمال سایر اوضاعش دستور العمل
دانشوران حال - در سال هجتم اعلی حضرت از ایوان
بهندوستان رسیده با نواب آصفجاهی (که مستجمع دانشهای
گوناگون بود) پیوست - و بعنوان مصاحبت بسر می برد -
پس از ارتحال آن امیر ستوده اطوار در سال پانزدهم داخل

بندهای پادشاهی شده بمنصب پانصدی پنجاه سوار
سرافرازی یافت *

چون نهر لاهور یکم از همراهان علی مردان خان (که در
حفر قنوت مهارت داشت) از نزدیکی منبع دریای (اری
(که چهل و هشت و نیم کروه جریبی ست) باهتمام خان
مذکور بصرف یک لک روپیہ آورده بود - اما چنانچه باید
آب ببصائبین و حدائق حوالی آن شهر نمی رسید لک روپیہ
دیگر بارباب کار حواله شد - آنها نیز از کار ناشناسی پنجاه
هزار روپیہ بممرمت بکار برده کارے بظهور نیارزدند - ملا علاءالمک
(که باب ترازو هم مثل سایر فزون ریاضی شناسا بود) پنج
کروه ازان نهر بحال داشته می کرده دیگر حفر نمود - و
آب وافر بے فتور نصارت افزای دار السلطنت لاهور گردید -
و در سال شانزدهم بخدمت دیوانی ^(۲) قامت مفاخرت
بر آراست - و در نوزدهم نخست بداد و غمی عرض مکرر اختصاص
یافت - پس ازان بخدمت عمده خانسامانی سر برافراخت -
و باضافهای متواتر کامیابی اندوخت - و چون پیش از تسخیر
باغ و بدخشان فاتح آن ولایت از قواعد نجومی استخراج
نموده بعرض اعلی حضرت رسانیده بود بعد گشایش آن دیار

(۲) نسخه [ج] بخدمت دیوانی قامت مفاخرت الخ - (۳) نسخه [ج]

(باب المیم) [۵۲۶] (مائرا الامرا)

از اصل و اضافه بمنصب درهزاری چهار صد سوار مهابی
گشت - و در سال بیست و سیوم بخطاب فاضل خان تحصیل
ناموری نمود - و در سال بیست و هشتم بمنصب سه هزار
(۲)
پایه اعتبار برتر افراخت *

چون هفتم شهر رمضان سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت
و هشت هجری سال سی و دوم جلوس دارا شکوه از معرکه
عالمگیری عذر تاب گردید و شهزاده فتح نصیب از جنگ گاه
به دو کوچ باغ نور منزل را (که در ظاهر اکبرآباد واقع
شده) (۳) مضرب خیام ظفر احتشام ساخت اعلی حضرت فاضل
خان را بزرید اعتبار و رفور اعتماد بسمت محرمیت و حفظ
امرار سلطنت از اقران امتیاز داشت - و دران وقت مقرب
حضرت خاتان بود - بگزارش لخته پیغام زبانی بخلد مکان
رخصت فرموده فرمانی نیز قلمی گردید - خلاصه مضمونش
آنکه بمقتضای معیت ازلی آنچه در پرده تقدیر مستور
بود بر رسته روز افتاد - انماض نظر از مجاری قضا
متحتم نشاء خود شناسی و خدا دانی ست - چون از امراض
شده شفا حاصل شد و حقیقه زندگی در باره عطا گشت
لواعج اشتیاق ادج گراست - زرد بملاقات تعلیمی بخش شوند -
فاضل خان (که از پاک طینتی و نیک اندیشی خیرخواه

---

(۲) نسخه [ج] افراشت - (۳) نسخه [ج] واقع است *

طرفین بود) بعد ابلاغ احکام و فرمان نوعی سخنان دلپذیر ملائم وقت مذکور نمود که شاهزاده مستعد و مستقبل سعادت ملازمین پدر والا قدر گردیده عرض داشته متضمن فراوان ارادت و آرزوی قدمبوس و رسیدن خود بحضور ارسال نمود .^(۲) لیکن بعد ترخیص فاضل خان بعضی اعیان امرا به ممانعت یا افشوده در فسخ اراده مبالغه ورزیدند . چون بار دیگر خان مذکور پیغامهای بشاشت امیز از جانب اعلیٰ حضرت آورد صحبت را بزرگ دیگر مشاهده نمود . و هرچند ترجیحات موجه گذرانید راجعه امید بمشام توقع او نرسید . و انجام کلام ناکام کشید بجائی که کشید . و چون خلد مکان را بردانائی و دولت خواهی فاضل خان اعتماد کلی بود بعلاقه مزاج شناسی و زبان دانی در حیات اعلیٰ حضرت هم بتقدیم پرستاری حضور و سربراهی مهمات بیوتات خاصه تعیین فرمود . و در سال دوم پس از جلوس ثانی بمنصب چهار هزار و در هزار هزار والا پایگی یافته اهتمام نگارش امثله جلیله و مناشیر عالیشان (که بدیوان کل و وزیر اعظم تعلق دارد) مفوض گردید . و پستتر بادای لخته پیغام در خدمت اعلیٰ حضرت فرستاد . و در سال چهارم به پیشگاه خلافت رسیده برخه از جواهر و مرمع آلات مرسله فردوس آشیانی از نظر گذرانید .

(باب المیم) [۵۲۸] (مآثر الاسرا)

و در سال پنجم بمنصب والای پنجهزاری مرقی مدارج جاه
و جلال گشت - و در سال ششم هنگامی (که کشیر مطرح
الویه پادشاهی بود) رگه‌نانه متصدی مهمات دیوانی (هکرای
فنا گشت *

خان مذکور با صرف جامعیت علوم معقول و منقول
بهنجیده روشی و معامله فهمی و زانیت رای متصف بود -
(۲)
و استحقاق منصب جلیل‌القدر وزارت داشت - یازدهم
ذیقعدة سال (۱۰۷۳) هزار و هفتاد و سه هجری بتفویض
این رتبه والا و منزلت عظمی سر مباهات بارج کامرانی
رسانید - از آنجا (که کامیابی ارباب استعداد را سپهر حسد پیشه
دشمن دیرین و روزگار دل آزار همیشه بر سر کین است) آن
(۳)
خان کمالات ائبن را (که خلعت وزارت بر قامت قابلیتش
زیبنده و شایان بود) پس از تسلیم خدمات کوفت معده
بهمرسیده در اندک فرصت اشتداد یافت - و (چون اشهب عمرش
از منزل ستین بچند مرحله برگزشته بحدود سبعین مشرف
گشته بود و طبیعت شیخوخت را قوت مقاومت آن مرض
نمانده) معالجه و مدارا سوده‌نشد - بیست و هفتم همین
ماه (که روز هفدهم وزارت بود) داعی حق را لبیک اجابت

(مآثر الامراء) [۵۲۹] (باب الميم)

گفت - نعلش او بموجب وصیتش ^(۲) بـلاهور نقل یافته در بانج
(که جهت مدفن خود ساخته بود) مدفون گشت ^(۳) - گویند
دورزے چند پیش از فوز رتبه وزارت می گفت که می
بوزارت می رسم لیکن عمر وفا نمی کند - چنانچه بعد
دیوانی این بیعت مکرر بر زبانش گذشت ^(۴) * فرد *

* امید بسته بر آمد دل چه فائده زانک *

* امید نیست که عمر گذشته باز آید *

گویند احکام (که فاضل خان از روی تنجیم به اعلی
حضرت و خلد مکان نوشته داد اکثر مطابق واقع بر آمد -
گویند ازین مدغم (که آخر سنه چهل در خلوص پور پدای
عالمگیر پادشاه رسید) نیز آگاهی داده بود - و در ملائی
هم وقعے بکسے نمی گذاشت - و هر یک را بحر پنجگی و
قابلیت خود بنظر نمی آرد - گویند روزے اعلی حضرت
بصیر نهر موسوم به بهشت (که بتازگی حفر گشته
بشاهجهان آباد رسیده بود) سوار شد - سعدالله خان نیز همراه
بود - در مذکورات مکرر نهر بفتح وسط (چنانچه زبان زد
عام است) می گفت - فاضل خان بعزوان ایراد گفت
نهر بگویند بمکون وسط - سعدالله خان در جواب آیه خواند - ^(۵)

(۲) نسخه [ج] و مهت او - (۳) نسخه [ج] مد - (۴) نسخه [ج]

مکرر این بیت - (۵) نسخه [ب] بگویند .

إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهْرٍ - فاضل خان از بے انصافی بمکابره زده گفت استشهاد شعر عرب می باشد - پادشاه فرمود که مگر فصاحت قرآن کمتر از شعر است - فاضل خان خاموش ماند - و چون اراد نداشت پس از فوتش برهان الدین برادرزاده او (که در همان ایام از ایوان زمین نزد عم خود رسیده بود) بمنصب مذاصب سرافرازی یافت - احوالش عنقریب مذکور خواهد شد *

* میر محمد سعید میر جملہ مخاطب بمعظم *

* خان خانان سپہ سالار *

از سادات اردستان صفهان است - چون بولایت کلکندہ وارد گردید بنظر تربیت و عطوفت سلطان عبداللہ تطب شاه والی آن دیار بر مدارج دولت و معارج اقبال متصاعد گشت - و مدتها رتق و فتق مهمات و قبض و بسط امور آن مملکت (۲) در قبضه اختیار او بود - تا آنکه بنیروی شہامت و کاردانی ولایت از مضافات کرناٹک (که یکصد و پنجاه کرہ طول - و از بیست تا سی عرض - و چهل لک (ویسہ ہاصل داشتہ) مشتمل بر معدن الماس و چندین قلاع استوار آذین اساس مثل کنچی کوٹھہ و سدهوت (کہ عبارت از بالاگھاٹ کرناٹک (۳) و قرخندہ بنیان باشد - و درینولا ہاکم نشین آن کرہ است -

(۲) نسخہ [ج] آن ملک - (۳) نسخہ [ج] کنچی کوٹھہ و سدهوت *

(مآثر الامراء) [۵۳۱] (باب الميم)

و هيچ يك از اسلاف قطب الملك را ميسر نشده بود)
از كونا تكيان انتزاع نموده بتصرف آرد . و از سابق و لاحق
ثروت و مكنت و ساز و سرانجامش بجائى رسيد كه پنج هزار
سوار از خود نوكر داشت . و علم تفوق و جبروت بر اقران
و امثال مي افراشت . از اين رهگذر جمعى (كه با وي مخالف
بودند) از روى عناد و بداندوشي در پرده دولت خواهي
حرفهاى دور از كار ذهن نشين قطب شاه ساخته از جانب
مير جمله متوهم و منحرف كردند . و از انداز و حرركات
بمعرش مير محمد امين [كه در حضور بود . و بنشئه
دربالاي جواني و دولت سرشار رعونه در سر داشت . و
از اين فاتح شگرف (كه نصيب پدر او گرديد) به بد مستي
نخوت افتاده پا از حد خود فراتر گذاشت . چنانچه (روزى
سياه مست بدربار آمده بر مسند پادشاهي بخواب رفت .
و استقراغ نموده سرباروى سوء مزاج گرديد [اثار بى التفاتي
پيدائي گرفت . مير جمله (كه در پاداش چنين فتح
عظيم توقعها داشت) از مشاهده نتايج خلاف متمنى
دل برداشته رفاقت شده در سال بيست و سه شاهزاده
محمد اوزنگ زيب (كه به صاحب موبگي انتظام بخش دكن
بود) توسل جسته التماس طلب خود نمود . فردوس
آشيانى بر طبق استدعاى شاهزاده مشور عذائيت متضمن

مرحمت منصب پنجهزاری ذات و سوار و در هزاری هزار
 سوار بمیر محمد امین پسرش و فرمان در باب عدم مخالفت
 و تعرض بدو و متعلقان او به قطب شاه مصحوب قاضی
 محمد عارف کشمیری روانه فرمود . قطب شاه بمجرد
 امغای این خبر محمد امین را با منتسبان او قید نموده
 آنچه از ناطق و صامت داشت بضبط در آردن . و با رصف
 درود فرمان هم بر کرده خود اصرار ورزید . شاهزاده
 محمد اردنگ زیب اولاً منشور بادشاهی متضمن آن (که
 سلطان محمد میخواهد از راه اردبیه بخدمت عم خرد
 شاهزاده محمد شجاع به بنگاله شتابد . باید که از ولایت
 خود بآئین نیک بگذرانید) فرستاده . آن ساده لوح غافل از
 غیرنگی روزگار بتهدیه ضیافت پرداخت . شاهزاده حسب الحکم
 هشتم ربیع الاول سنه (۱۰۶۶) هزار و شصت و شش هجری
 سلطان محمد نخستین خلف خود را بطریق منقلا بهیدر آباد
 راهی ساخته خود نیز سیوم ربیع الآخر برآمد . درین هنگام
 قطب الماک از گران خواب غفلت بیدار شده محمد امین را
 با والده او روانه ساخت . او دوازده کورهی حیدر آباد ملازمت
 سلطان محمد دریافت . چون اموالش از خام طمعی مسترد

(۲) نسخه [ب - ج] دو هزار سوار - (۳) نسخه [ج] بگذارند - (۴)

در نسخه [ج] لفظ [او] نیست .

فندوده بود بنابراین سلطان عازم آن بلده گشت . قطب الملک
 بشنیدن این خبر پنجم (بیع الآخر باضطرار تمام با نقد و
جواهر و طلا و نقوه بقلعه گلکنده) که سه کوره‌ی شهر است)
 در آمد *

چون کنار تالاب حمین ساگر مخیم عساکر سلطانی گردید
 افواج قطب شاهي نمودار گشته خیرگی نمودند . سلطان
 محمد دلیرانه تاخته تا دیوار شهر بند تعاقب هزیمت خوردگان
 نمود . و روز دیگر حیدرآباد بتصرف آورد . اگرچه عمارات
 آنجا را از سوختن و سکنه آنجا را از غارت و تاراج بقدری
 میانمت شد . اما بسیاری با کارخانجات قطب شاه دستخوش
 تاراج گشت . و کتب نفیسه و چینی آلات و اجناس
 بسیار بحیز ضبط در آمد . و افزونی اشیا بمرتبه بود که
 (با وجود غارت و تفرقه چند روز) دقت کوچ هنوز خانها
 مالا مال بودند . هرچند سلطان عبدالله در ظاهر ابواب مدارا
 و مواسا مفتوح داشته مکرر جواهر و فیل پیشکش فرستاده
 اظهار اطاعت و انقیاد کرد لیکن در تهیاً اسباب رزم و استحکام
 قلعه و سرانجام مصالح قلعه داری کوشیده در باب طلب کمک
 مکرر بهادل شاه نوشت . چون شاهزاده در عرض هجده روز
 یک کوره‌ی قلعه رسیده معسکر آراست و دور قلعه (که سه
 کوره‌ی جریبی است) تعیین ملجأ نمود (با آنکه از قلعه

توپ و تفنگ چون ژاله در بارش بود (مکرر کارزارهای عظیم
در آویزشهای سترگ در میدان هم اتفاق افتاد - و هر بار مردم
پادشاهی چهره مردانگی بگونه نصرت برافروختند *
چون قطب شاه جدکاری شاهزاده در تسخیر قلعه
مشاهده نمود فاجار زینهارى شده میر احمد داماد خود را
فرستاده بقایای پیشکش سنوات ماضیه را با اسباب و اشیای
میر محمد امین ارسال داشت و التماس استمالت نامه نمود -
و پس از وصول آن بامید حصول مرام والدۀ خود را فرستاد -
و آن عقیقه ملازمت شاهزاده نموده عفو جرایم پسر را
بتعین کردن رویه پیشکش حال و ازدواج صبیۀ قطب الملک
بسلطان محمد قرار داد - و آن دختر را با موزنی ده
لک رویه بعنوان جهیز باعزز و احترام از قلعه بخانه سلطان
محمد آوردند - درآزم جمادی الآخره سنۀ سی برکنار تالاب
حصین ساگر میر جمله از ولایت مفتوحه رسیده ادراک
ملازمت شاهزاده نمود - و باجارت نشستن کله گوشۀ افتخار
بفلک رسانید - و شاهزاده نیز بمنزل او تشریف فرموده
گوانبار امتیاز ساخت - و هفتم رجب شاهزاده عنان معادیت
بصوب اوزنگ آباد منعطف فرمود - و پنهانی با میر جمله
پیمان هواخواهی و یک جهتی موکد ساخته از منزل اندوز
اوپرا با پسرش بدرگاه پادشاهی مرخص ساخت - در همین

ماول از پيشگاه خلافت فرمانی متضمن خطاب معظم خان و
 فوازش علم و نقاره بمير جمله پدايه صدر يافت - بيست و
 پنجم ماه مبارك رمضان در دارالخلافت شاهجهان آباد خان
 مذکور بتقديل عتبه سلطنت چهره کاميابي برافروخت - و
 بمنصب شش هزارى شش هزار سوار و خدمت والى
 ديوانى اعلى و نوازش قلمدان مرموع و انعام پنج لک روپيه
 نقد و ديگر مراحم سلطاني مباحي گرديد - معظم خان
 الماس كلان بوزن نه تانگ (كه در صد و شازده سرح
 باشد) بقيمت دو لک و شازده هزار روپيه با شصت زنجير
 فيل و ديگر جواهر ثمينه از نظر گذرانيد (كه بهاي
 مجموع پانزده لک روپيه قرار يافت) - و چون نشو و نما
 يافته ديار دكن بود پيوسته در ترتيب مقدمات (كه مومل
 بمطلوب تواند شد) همت مقصور داشته قابو مي جست كه
 اتفاقاً در همين سال بوضوح پيوست كه ابراهيم عادلشاه والى
 بيدارپور در گذشت - و امرای او (كه اكثر غلام اند) علي
 نام مجهول النسب را (كه بفرزندی برداشته بود) جانشين
 او ساخته اند - معظم خان سر كلاره مدعا را كرده تسخير
 آن ولايت در كمال تيسر و انموده متعهد آن مهم سترگ
 گرديد - محمد امين خان خلف خود را بنيايت وزارت در
 حضور گذاشته با امرای عمده (مثل مهابتخان و راو سترسال

و نجابت خان (در اوزنگ آباد بشاهزاده محمد اوزنگ زیب پیوست - شاهزاده بصواب دید آن امیر معظم در اسرع الام قلعۀ بدر را (که از حصون رصینۀ دکن است) بحیز تسخیر کشید - ر غرۀ ذی قعدة سنۀ (۱۰۶۷) هزار و شصت و هفت هجری قلعۀ کلیان را نیز بتصرف در آورد - و اکثر آباد جاهای آن ناحیت را تھانه نشین گردانید - و پس ازان [که رایت عزیزمت بافتتاح گلبرگه (که از مشاہیر بلاد ولایت بجاپور است) مرتفع ساخت] عادل شاه باستیصال خود اذیہذاک گشته (بتقبیل پیشکش کرر روپہ و انضمام ولایت کوکن و قلعۀ پریندہ^(۲) با لواحق آن بقلمرو پادشاهی) منہج عقیدت و انقیاد پیمود - منثور حضور بنام شاهزاده شرف نغان یافت کہ خود بارزنگ آباد برگردد - و معظم خان در قلاع متعلقہ کوکن تھانه نشانده احرام ملازمت بندد - و هنوز تعین اقطاع پیشکش و ضبط مالک مفتوحہ خاطرخواہ شاهزاده صورت نگرفته بود کہ عارضہ مزاج اعلیٰ حضرت و درآمد مهمات^(۳) سلطنت بقبضہ اختیار دارا شکوہ شایع شد - و برخے نوشته اند کہ هنوز محاصرہ گلبرگہ و زد و خورد با عادلشاهیہ در میان بود کہ ابن آشوب برخاست - و غنیم خیرہ تر گردید - بالجملہ دارا شکوہ از روی عناد و کار شکنی سایر کمکیان این مهم را

---

(۲) نسخہ [ب] پرندہ - (۳) در نسخہ [ب] لفظ [سلطنت] نیست .

(مآثر الامراء) [۵۳۷] (باب الميم)

طلب حضور نمود - مهابت خان و رار سترسال بے رخصت
(۲)
شاهزاده برخاسته روانه شدند - ناچار شاهزاده بدر مصالحت
زده بلطایف الحیل در چنین هنگامی (که دهنی تمام بعساکر
راه یافته بود) خود را بسلامت در آغاز سنه (۱۰۶۸)
هزار و شصت و هشت اواخر سال سی و یکم باورنگ آباد
رسانید - در همین ایام بعلمت برخی درباری معظم خان از
وزارت معزول گشته مشار الیه نیز مثل دیگران مرحله پیمای
حضور گردید *

چون رفتن آنچنان عده صاحب تدبیر و رای و خداوند
خزاین و سپاه مخالف قانون عقل در اندیش بود شاهزاده
بار پیغام فرستاند که اگر آن جمله الملک درینوقت رخصت
شده برود قرین مصالح ملکی خواهد بود - او ازین امر پهلوی
تبی نموده معروض داشت - که در نشأه بزدگی جز انقیاد
حکم چاره نیست - بار دیگر سلطان معظم را بجهت مید
آن شاهباز فضای ثروت و مکنت فرستاده که (چون آن
خیر اندیش را هواخواه خود میدانیم) لختی مقدمات ضروریه
الاعلام است آنرا شنیده اگر بروند گنجایش دارد - خان
مذکور بکلمات تملق آمیز سلطان خاطر از توهم را برداشته

(۲) نسخه [ج] مصلحت - (۳) نسخه [ج] مخالف قانون در اندیشی -

(۴) نسخه [ج] مکرده •

(باب المیم) [۵۳۸] (مآثر الامراء)

برگردید . همین که بخلوتگاه شاهي (سید محبوس و مقید
شد . و برخه برانند که (چون رفتن حضور دلخواه از هم
نبود و بے جهت توقف مناسب نمی دید) آنچه (و داد
بصلاح خودش بود . و از پخته کاری چنان را نمود که بر
اعلیٰ حضرت محمول بر بیداد و بے اعتدالی شاهزاده گشت .
فرمان (سید - که از باز پرس (وز جزا اندیشیده از قید آن^(۲)
سید بیچاره (که سراسر در پاس نمک مصروف است)
دهت باز دارد . شاهزاده پیش از صدور حکم عرضه داشت .^(۳)
که از اطوار او رایحه (و گردانی استشمام می شد . او را مقید
گردانید . و الا بے شایبه گمان گریخته باز بدکنیان می پیوست *
و (چون امتداد کهل اعلیٰ حضرت و استیلای دارا شکوه
بچار دانگ هندوستان پیچیده هرهره هودائی و هرلرے
بازاری گشت) شاهزاده اموال و خزاین معظم خان را
هرمایه سرانجام ضروریات نموده و نوکرائش را در ملازمان
انسلک داده او را در قلعه درامت آباد نگاهداشت . و خود
بعزیمت هندوستان عازم گردید . پس ازان (که شاهزاده
بدهتیارمی اقبال کامیاب سلطنت و فرمانروائی گشت) معظم^(۴)
خان (ا) باسترداد نقود و اجناس او مشمول عذایمت ساخته

---

(۲) نسخه [ب] روز رست و خیز - (۳) نسخه [ب - ج] عرض داشت

(۴) نسخه [ب] باز داد .

بصوبه دارمی خاندیس مهابی و مفتخر فرمود . و در همین سال (که از دار الخلافه دهلی باطفاى نایره شورش شاهزاده محمد شجاع شرق (ریه نهضت نمود) معظم خان طلب حضور گشته بطریق ایلغار در روز پیش از جنگ در قصبه کوه بآستان بوس خلافت استسعاد یافته حسن اخلاص را فرودم دیگر داد . و روز جنگ فیل مرکوب او در جنب فیل سوارمی خامه قرار یافت . و پس از برافراختن رایت نصرت و فیروزی معظم خان بمنصب هفت هزارمی هفت هزار سوار و انعام ده لک روپیه مورد نوازش گشته بهمراهی شاهزاده محمد سلطان در تعاقب محمد شجاع (که از نبردگاه قرار بر قرار داده) رخصت یافت . درین مهم تدابیر مایبه و پردلیهای شایسته (که شایان سرداران والا شکوه باشد) از معظم خان بر لوحه روزگار مرتسم گشت . چون شجاع قصبه مونگیر را بآلات حرب استحکام داده اقامت جا نمود او بعضی تدبیر نوعی رعب افزا گشت [که شجاع آن مکان را گذاشته بکبرنگر (که آنرا محل عافیت خود می پنداشت) رخت سکونت انداخت] معظم خان راه راست آنرا گذاشته طریق پیشه و کوه پیش گرفت . تا از عقب سورش در آمده

(۲) نسخه [۱] شاهزاده محمد - (۳) نسخه [ج] یازنه - (۴) نسخه

[ب] می دانست - (۵) در نسخه [ب] لفظ [آنرا] نیست .

(باب المیم) [۵۴۰] (مآثر الامرا)

راه فرار او بر بندد - شجاع از امغان این خبر اکبرنگر را
(که مقرر حکومت او بود) گذاشته با اهل و عیال از دریای
گنگی گذشت - و در سرزمین باقرپور مجموع نواری بنگاله
(که مدار جنگ آن ولایت است) بتصرف خود آورده
مورچاها بسته نشست - معظم خان شاهزاده سلطان محمد را
در اکبرنگر رو بروی مخالف نگاه داشته خود باران^(۲) عبور
بمعبر دیگر شتافت - مدتی دست بردهای مردانه و چپقلشهای
دلیرانه بظهور می پیوست *

چون موسم برشکل بر سر رسید قطره و تردد موقوف
گشته هر کدام بجای خود [رسید - سلطان شجاع بنزیر کاری
در آمده شاهزاده سلطان محمد (۱) بتزویج صبیله خود تطمیع
نمود - او (که از معظم خان بغمازی بعضی منتان نقاض
خاطر بهم رسانیده بود) باغوازی شجاع از جا رفته با
دو سه مخصوص (اکب سفینه گشته بیست و هفتم شهر رمضان^(۳)
سنه (۹۶۹) نه صد و شصت و نه بشجاع ملحق گشت -
ازین سانکه کمال فتور و اختلال بعساکر پادشاهی راه یافت -
گویند اگر مثل معظم خان سردار مدبر با وقار نمی بود
مشکل میشد - معظم خان از موضع سوای (که در اینجا اقامت
گزیده مشغول دفع اعدای بود) از وقوع این حادثه عنان

---

(۲) نسخه [ب] نگاه داشت و خود الخ - (۳) نسخه [ج] مخصوص *

(مآثر الامراء) [۵۴] (باب الميم)

ثبات از كف نداده باز در رسيد - و بدستيارى همت والا
بانواع نيكو تدبيرها بجبر و تدارك پرداخت - چون آنها
تمام آن سرزمين گرفته و نوازه بدست مخالف بود غلامى
عظيم در معسكر افتاد - و سربرى ديگر تشويشها گشت -
شجاع بار ديگر كبرنگر را بدست آورد - پس از انقضای
بوشكال شجاع بهراوى سلطان محمد عازم محاربه گرديد -
معظم خان بهراوى فاج جنگ خان (بهيله) و ميمنه اسلام خان
بدخشي و ميسرگ فدائي خان گونه در كنار همگيرتني با فوج
(كه سه قوره داشت مثل سلطان محمد و شجاع و پسرش
بنده اخگر) در آويخته - با شام بنوپ و قلنگ و بان نيران
جدال زبانه ميزد - شب دست از محاربه كشيده هر دو لشكر
بمنام خود برگشت - معظم خان بنار خان قريشي
مويه دار بهار (كه بكمك مي آمد) برنوشته كه از راه
تائده شتافته متصرف شود كه ره و زاد و بنده و بار شجاع
آنجا است - يفيضي سمت كه باستماع اين خبر پاى او لغزش
خواهد پذيرفت - و خود بنظر دابر خان (كه از حضور
روانه شده بود) چند روز صف آرائي موقوف نمود - ^(۲) درين
اثناء نوعى (كه معظم خان انديشيده بود) شجاع بشنيدن خبر
دارند خان در كمال اضطراب طبل رحيل فروكوفته از كنار آب

---

(۲) نسخه [ب] صف آرائي را موقوف نموده

(باب المیم) [۵۴۲] (مآثر الامرا)

بهاگيرتي (و بسمت سولي آرد) - که از درباری گنگ گذشته
خود را بتانده رساند . معظم خان (که در اندهاز این
فرصت بود) بقصد تعاقب سوار شده تا پانزده (روز از صبح
تا شام بین الفریقین هنگامه جنگ بتوپ و تفنگ گرم بود -
و شبها بخیمه گاه پاسداری میکردند - تا آنکه سلطان شجاع
از آب گنگ گذشته راه تانده گرفت . معظم خان اسلام خان را
با ده هزار سوار بضبط و حراست این روی دریا به اکبرنگر
وخصمت کرده خود کمر سعی باستیصال شجاع بر بست -
درین هنگام (چون شاهزاده محمد سلطان آثار نکبت و خذلان
از نامیه حال شجاع برآی العین مشاهده نمود) ششم
جمادی الآخره از تانده بتقریب شکار سوار شده بکنار دریا
آمد . و بکشتی نشسته از گذر تانده بگذر درکاری (۲) رسید -
معظم خان شاهزاده را پیش خود طلب داشته با جمیع امرا
استقبال نمود - و خیمه و دیگر مایحتاج (آنچه عجاله مقدر
بود) سامان کرد - و شاهزاده را حسب الحکم با فدائی خان
رانه حضور ساخت *

و (چون بکرات و مرات میان مبارزان جنود پادشاهی و
مردم اعادی آویزشها رو داد و هر مرتبه فیروزی و چیره دستی
نصیب اربابای دولت بود) معظم خان مدت یک ماه

---

(۲) نسخه [ب] دکاری - و در [بعضی نسخه] دهکاری .

در محمود آباد اقامت گزیده تمامی همت بتدبیر عبود از
 مهاندی و استیصال مخالف (که بمیانجی آب و استظهار
 توپخانه و نواره قدم ثبات افشوده اظهار آثار تجلد میکرد)
 برگماشت - و آرامش و آسایش را خیر باد گفته کوشش
 فراوان بتقدیم رسانید - تا این مهم بعجلت تمام انجام یافته^(۲)
 بموهم برشکال آینده نکشد - اتفاقاً گذر پایایی در حدود
 بکله گهات بهم رسید - آن نوین قوی همت بهیئت مجموعی
 سوار شده بکنار ناله رسید - با وصف مدافعه مخالف از آب
 گذشته بر مورچال آنها ریخت - بسیاری روی همت بر تافته
 بتانده شتافتند - ناگزیر شجاع دل از بودن ممانعت دیر سالة
 بنگاله برگرفته از چوکی میردادپور برخاسته بتانده آمد - و
 از انجا با معدود کشتی سواره روانه جهانگیر نگر گشت - معظم
 خان بتانده رسیده بضبط و گرد آردی اموالش (که از دست
 تاراجیان خود سر باقی مانده بود) پرداخته در استرداد آنچه
 ادبش بغارت برده بودند ساعی شد - و از انجا بقصد تعاقب
 بر جناح مهارمت روانه پیش گشت - شجاع در جهانگیر نگر
 انتظار کمک راجه خنگ (که بطنطانه قرب وصول موکب
 پادشاهی مورد هراس گشته) ششم رمضان آغاز سال هیوم
 عالمگیری با سه بهر و چنده عمد ها از جهانگیر نگر

(باب المیم) [۵۴۴] (مآثر الامرا)

برآمده بقاید ادبار روانه رخنگ (که ازل معموره‌های عالم
و مسکن کفره ضلالت شیم است) گردید - و سوای سید عالم
با ده کس از سادات باره و سید قلی اوزبک با دوازده
تن مغلان و معدودے دیگر (که همگی بچهل کس نمیکشیدند)^(۲)
هیچ کس نماند - معظم خان در جلدوری این مساعی جمیاه
(که در مدت شانزده ماه بانواع متاعب و مصاعب چنین کار
سترگ را انجام شایسته بخشید) بخطاب والای خان خانان
سپه سالار بلند نامی یافت *

چون بسبب بیماری اعلیٰ حضرت در جمیع سرحد‌های
مالک محروسه گرد شورش برخاسته بود پیم نرائن زمیگذار
کوچ بهار از شاهراه انقیاد یکسو شده بتاخت گهوزه گهاٹ^(۳)
جسارت وززید - چی دهج سنگهه راجه آشام (که بفزونی^(۴)
جمعیت و وسعت ولایت و بسیاری ساز و سرانجام نفوذ
دارد) نیز جمعی را از راه دریا و خشکی بر ولایت کامروپ
(که عبارت از هاجو و کواهتی و توابع آنست - و از قدیم الایام
داخل مالک بادشاهی بود) فرستاده بدست آورد - چون شجاع
بحال خود در مانده بود بجبر آن قضیه نپرداخت - آنها
قدم جرأت پیش نهاده تا حوالی برگنه کری بازی (که

(۲) در نسخه [ب] لفظ [کس] نیست - (۳) در بعضی [نسخه]

گهوزا گهاٹ - (۴) نسخه [ج] چی دهج سنگهه *

بنیم منوالی جهانگیر نگر است) متصرف شدند - معظم خان
(که بتعاقب شجاع جهانگیر نگر رسید) در مدد جبر اختلال
احوال آن حدود گردید - راجه آشام مغلوب رعیب و هراس
گشته باعثذار پیش آمده دست از ملک متصرفه باز داشت -
خانخانان بظاهر معذرت او پذیرفته هژدهم (ربيع الاول سال
چهارم جاوس سنه (۱۰۷۲) هزار و هفتاد و در هجری

بآهنگ مالش بیم نراین از خضر پور روانه شد *

چون بموضع نری پتهه^(۲) (که سرحد ملک پادشاهی ست)
رسید باقتضای رای کار آگاه راه غیر متعارف را (که از
انبوهی جنگل و نیستان بیم نراین عبور لشکر ازان بعین
دانشه چنانچه باید بمحافظت نپرداخته بود) اختیار نمود -
و هر روز جنگل در هم شکسته بزحمت و مشقت تمام دران
بیشه راه گشوده بپای همت مردانه مصافت می پیمودند -

تا هفتم جمادی الاولی شهر کوچ بهار مرکز ایالت فیروززی
گشت - گویند این شهر بطرح و فریضه آباد شده - کوچها همه^(۳)
خیابان دار - و درختهای ناگیم و کچنار (که خوش برگ
و موزون گل است) نشانیده اند - معظم خان جمعه را
بتعاقب بیم نراین [که خود را بدامن کوه بهوتذت (که

(۲) نسخه [ج] بوی پتهه - و نسخه [ب] بری نیه - (۳) نسخه

[ب - ج] و کوچها .

(باب المیم) [۵۴۶] (مآثر الامرا)

پانزده کرده شمالی کوچ بهار است (کشیده بود) تعیین نمود -
او به دهرم راج مرزبان آن کوهستان توسل جسته بدالای
کوه برآمد - چه آن کوهست ست سیر (که پیاده را بصدد
دشواری معود بران متصور است) - این ولایت ست مابین
شمال و مغرب بنگاله مایل بشمال - پنججاه و پنج کرده جریبی
طول و پنججاه عرض - بلطافت آب و هوا و رفور (باحین و
اثمار از بلاد شرق رویه امتیاز دارد - و همگی بهیتر بند و
باهربند (که عبارت از درون و بیرون باشد) هشتاد و نه
پرگنه است بجمع ده لک رویه - و چون سکنه آنجا بیشتر
قوم کوچ اند ازین جهت بکوچ بهار شهرت گرفته - و بت
معبود اهل آن دیار به نراین موسوم است - لهذا این لفظ
جزو نام حکام افتاده - نزد کفره هندی زمیندار آنجا (که از
نژاد راجه های بزرگ قبل از اسلام است) اعتبار عظیم دارد -
سکه بر زر میزنند - نراینی میگویند *

چون خاندانان را غرض ازین یورش تسخیر ولایت آشام
بود اسفندیار خان ولد آله یار خان مرحوم را بفوجداری
کوچ بهار گذاشته آنرا بعالمگیر نگر موسوم ساخت - و خود از
راه گهوڑه گاهت روانه شد - چون بکنار دریای برهماپتر رسید

---

(۲) نسخه [ج] قدم کوچ - (۳) نسخه [ج] سکه بزر میزنند -

نراینی گویند •

(مآثر الامراء) [۵۴۷] (باب الميم)

در کرده از رنگا^(۲)مائي گذشته (بارصف کمال معيوب^(۳) راه)
گام همت در مراحل عزيمت نهاد - و در تصفيه آن مسالك
معيب^(۳) المرو^(۳)ر کما ينبغي لوازم جهد بکار برد - فيلان کوه پيکر
بصدمه دندان جنگل درهم شکسته بايما^(۳)ل مي ساختند - و
تيردران و پيادهای لشکر بقدر وضع تيز دستيها مينمودند -
چون همه جا راه بکنار دريا بود در هر قدم دليل يعني
گل (که دران آدم و اسب و فيل فرو^(۳)رد) پيش مي آمده
انرا بشاخه^(۳)اي اشجار و دسته^(۳)هاي نه و پشته^(۳)هاي کاه
مي انباشتند و راه مي ساختند - باين عنوان (رزي در و نيم
کرده راه بهتر طي نميشد - چون بچوکي کهنه^(۳) رميد) که
کره^(۳)ي سمت بر ساحل آن دريا و محاذي آن کوه ديگر است
پنج (تن نام - و بر هر دو در قلعه در کمال استحکام اساس
يافته) انرا بتصرف در آورد - و جمعه^(۳) (که بجنگ نواره
پيوسته بودند) عزيمت يافته لخته غريق و جوقه دستگير
شدند - تا آنکه به در کرده^(۳)ي کواهي^(۳) (که سرحد قديم
پادشاهي بود) معسكر فيروزي گشت - دران موضع حصار^(۳)ي در
نهایت رسانت واقع شده - و بهفت کرده^(۳)ي آن قلعه کجاي
متصل بجنگل موسوم کجايي^(۳) بن است که فيل بسيار دران

(۲) نسخه [ج] . راگا پاني - (۳) در نسخه [ج] لفظ [لوازم] نوست -

(۴) نسخه [۱ - ب] بدو کرده *

(باب المیم) [۵۴۸] (مأثر الامراء)

پیدا میشود - و ذکر آن در اسما هندی آمده - و بتخانۀ
گوریکها و لونا چماري و اسمعیل چوکي (که از صنمکدهای^(۲)
بزرگ مشهور و در افسونهای هندی بعظمت مذکور بر فراز
کوهی (که از نشیب تا بالا قریب هزار زینہ از سنگ
ساخته اند) همه را بدست آورده - زیاده بر لک آشامی
(که درانجا فراهم آمده بود) از بیمناکی و هراس زدگی راه
قرار پیمودند - و پس ازان (که تا کواعتی که ازانجا کرگانوں^(۳)
دارالملک آشام یکماهه راه است) از تصرف کفار ضلالت شعار
مستخلص گردید - خانخانان خاطر از بند و بست آن ولایت
را پرداخته عازم پیش شد •

و چون مدار جنگ آن قوم بر خدعه و شبخون است
تمام لشکر شبها بمراسم تیقظ و بیداری قیام و زبده سلاح از بر
نمی افکندند - و زین از پشت مراکب باز نمی گرفتند - تا
آنکه از دریای برهما پتر عبور نموده قلعه سیمله را (که از
مشاهیر قلاع آن سرزمین و بمصانعت پنجاه کره از کرگانوں
است) بدستیاری اقبال بجنگ و پیگار برکشود - قریب
سه لک آشامی جنگ جو درانجا مجتمع بود - بمیارے
علف تیغ خون آشام اهل اسلام گشتند - و پس ازان بجنگ
نواره در پیوستند - زمانے ممتد (که گاه اذق نیفتاده)^(۴)

---

(۲) نسخہ [ج] درنا چماري - (۳) نسخہ [ج] کره گانوں - (۴)
نسخہ (ب) نیفتاده بود •

جنگ نواره رو داد . و اکثری از ان ادبار يافتگان هدف تيمور
بلا شدند . قلعه چمدره (که ثاني قلعه ميمله بود) به کارزار
مفتوح گرديد . از مازوح اين فضايا شکست تمام باحوال
مخذولان آشام راه يافت . (راجه بجانب کوهستان کامروپ
) که از کرگانون چهار روزه راه است . و عبور بر فراز آن
بکمال دشواري ست (آرازه گشت . ششم شعبان آخر سال
چهارم خطه کرگانون از پرتو ماهچه اسلام نور اکين گشت . و
بخطبه و سکه پادشاهي رونق پذيرفت *

و چون بشکرف کاری تدبير و پردای آن سردار - شاه - اثار
چنين کشور در دست دشوار عبور با چندین قلاع حصين
و الکه های وسیع [که مفتاح همه سلاطين هندوستان طلسم
اشکال آن مهم نگشوده . و هرگاه در سوابق ايام لشکر دران
مرز و بوم رسیده بدست آن مخاذيل اسير و قتل شده
(چنانچه سلطان محمد شاه تغلق فرمانروای انثر هواد اعظم
هندوستان نوبته یک لک سوار با سامان درخور بگشایش
آنديار فرستاده مجموع دران مرزمين طلسم آئين سر بحبيب
گمنامي فرد برده) اثری از آنها ظاهر نشد] بتسخير اولیای
قاهره در آمد از پیشگاه سلطنت خانخانان بانعام محال یک
کوزر دام و عطای تومان طوغ اختصاص يافت . این ولایت
ما بين شمال و مشرق بنگاله طولاني رافع شده . طولش تقريباً

دو صد کرده جریبی سمت - و مرضش از کوهستان شمالی تا
 جبال جنوبی تخمیداً هشت روزه راه - از کوهگتی تا کرکانون
 هفتاد و پنج کرده جریبی و از انجا تا ولایت ختن (که مسکن
 پیران ویسه بود و درین زمان مشتهر به اده^(۲) و دارالملک
 اجگ پیگوسمت) که خود را از نعل پیران ویسه میداند)
 پانزده منزل مسافت است - از انجمله پنج منزل آن طرف
 کوهستان کاهرپ جنگل دشوار گذار است - و در سمت شمالی
 دشت خطاست (که از به مهاچین گذارش رد) - و عامه
 ماچین گویند - و دریای برهما پتر ازین سمت آمده و چندین
 آب (که اعظم آنها آب دهنک است) بدر پیوسته از میان
 این ولایت میگذرد - و آنچه ازین مرز و بوم بساحل شمالی
 این دریا است اترکول گویند - و آنچه^(۳) در طرف ساحل
 جنوبی سمت دکن کول خوانند - و در جمیع این ولایت
 بزرگ شویی انهار طلا حاصل میشود - و این یکی از محصولات^(۴)
 است - گویند درازده هزار کس بدین کار قیام دارند - و
 بالمقطع در سال یک توله طلا برآید دهند - و اهل آشل
 ملت مشخص ندارند - بفتوای خواهش نفس هرچه مرغوب
 طبع شان افتد بدان می گرایند - و سکنة قدیم آن ولایت

(۲) نسخه [ب] اده - (۳) در نسخه [ب] حرف [و] نیست -

(۴) نسخه [ج] واکه

در قوم اند - آشامی و کلدانی - ثانی بر نخستین در
 جمیع امور مزیت دارند - مگر در مراسم حرب - چون راجه
 و عده‌های آن ولایت را روزگار سپری شود خاصان او از
 مرد و زن گشاده پیدایشانی با بوی حواجی زندگانی در دخمه
 فرور دهند - و شهر کرگان مشتمل بر چهار دروازه است - از
 هر دروازه تا خانه راجه سه کوره محافظت است - و در
 حقیقت آن شهر محوطه ایست مشتمل بر قری و مزارع -
 هر کس در پیش خانه باغ و مزرعه خود دارد - و رود دنجور
 نام از میان شهر می‌گذرد - بازارست مختصر دارد که غیر از
 بان فروش دیگر اصناف محترفه در آن نمی‌نشیند - چه
 خرد و فروخت در آن دیار متعارف نیست - سکانه آنجا یک
 ساله اقوات ذخیره می‌کنند - و غیر از کرباس بر سر و لنگه
 در کمر دیگر پوشش (سم نیست) - و بر آمدن ازان مملکت
 معهود نیست - اگرچه بیگانه هم وارد شود - لهذا آگاهی
 کماهی از حال آن گرده حامل نمی‌شود - مردم هندوستان
 اهل اندیوار را ساحر نامند - و راجه آنجا مقلب به سرکی
 راجه است - گرفتند یکی از اجداد او فرمانروای ملای
 بود - چون بدین دیار هبوط نمود دلغشین او افتاد - دیگر
 بآسمان نرفت -

فاجمعه چون خانخاندان آثار موسم برشکال (که در این ناحیه از سایر ممالک هندوستان پیشتر شروع می شود) مشاهده نمود با اکثر جنود موضع متعراپور را (که بمسافت سه و نیم کرده از کرگانون در دامن کوه بوده) بارادۀ انقضای موسم باران مضرب خیم ساخت - و بحفظ حدود و ضبط طرق و تعیین تهانها پرداخته استیصال راجه و اتباعش را برگزشتن برسات انداخت - و چون موسم باران در رسید تمام ردی زمین را آب فرو گرفت - آشامیان بدنهاد (که جا بجا مخفی بوده در انتظار فرصت بسر می بردند) دلیری آغاز کرده از جمیع اطراف هجوم آوردند - چون مجاهدان اسلام را محال قطره و ترکناز نبود بر هر تهانه شب خونها زده غیر از کرگانون و متعراپور جای دیگر در تصرف عساکر منصور نماند - و بسبب رذات آب و هوا انواع امراض و اسقام شایع شد - و جوهر هوا از کسب سمیت باحداث وبا پرداخت - خلق انبوه از جانب و اجانب بکوی عدم فرو رفتند - و بعلمت انسداد طرق و فقدان انذره حالتی بر زندگانیم فوج پادشاهی گذشت که بدتر از مردن بود - چون در اواخر ربیع الاول زمینها نمودار گشت افواج اسلام باطراف و نواحی قاخته از کشته ها پشته ها پدیدار کردند - راجه باز بکوهستان

خزیده بمصالحه و زینهار در آمد - خان سپه سالار باقتضای
 مصالحت ملتفت بدان نشده بسمت نامرورپ نهضت نمود -
 (۲)
 در خلال این احوال مرض ذات الصدر بر سپه سالار طاری
 شده ارکان همت امرا و لشکریان تزلزل پذیرفت - که مبادا
 در زگار سردار بسر آید - و کار لشکر از بے هوی بفساد گراید -
 یا پیش از انصرام این مهم موسم بارش در رسد و همان
 معوبتها رخ نماید - بلکه برخی در صدد آن شدند که (اگر
 باستیصال راجه خان خانان اراده گذرانیدن موسم به شکل
 داشته باشد) مصاک خودمیری سپرده به بنگاله باید شتافت -
 چون سردار ازین معنی آگهی یافت این الم (دخانی سرباری
 گرفت جسمانی گشت - اگرچه یک منزل پیش رفت) تا غنیم
 خیره نگردد) اما هم مصالحت و هم معارفت بخود مصمم
 داشت - چنانچه بواسطه دلیر خان (که راجه بدر تومل
 جمته بود) چنین قرار گرفت که راجه صبیح خود را با دختر
 (۳)
 راجه پیام (که با او قرابتی دارد) با بیست هزار توله طلا
 و یک لک و هشت هزار توله نقره و بیست زنجیر فیل برهم
 پیشکش و هانزده زنجیر فیل برای خانخانان و پنج زنجیر
 فیل بجهت دلیر خان بفرماید - و در عوض یک سال
 (۴)

(۲) نسخه [ا . ب] نامرور - (۳) نسخه [ب] با دختر - (۴)
 نسخه [ج] برای دلیر خان •

سه لك قوله نقره و نود زنجیر فیل در هرکار داخل هازد -
 و هر ساله بیست زنجیر فیل پیشکش می فرستاده باشد - و
 تا وصول آن یک بهر سه کس از عمده های ار بوسم یرغمال
 در بنگاله باشند - و ولایت درنگ (که یکطرفش بکواهی
 پیوسته) از اترکول و ولایت بیل تلی^(۲) از دکن کول ضمیمه
 ممالک محروسه سازد - چون راجه موافق قرار داد بعمل
 آردد خانخانان هشتم جمادی الاولی سال پنجم از دهه
 کوهستان کامروپ کوچ نموده راجت معادرت بصوب بنگاله^(۳)
 بر افراخت - و در عرض راه به بند و بست ولایتی (که
 بتازگی داخل ممالک محروسه شده بود) پرداخت - چون از
 استعمال بعضی ادویه حاره ضیق النفس و خفقان عارض شده
 باصتقا کشید ناگزیر از کجلی کوچ کرده قصبه کواهی را
 معمر صاغت - و رشید خانرا بفوجداری کامروپ نامزد نموده
 و عسکر خان را با اکثر جنود بمالش پیم نراین زمیندار ولایت
 کوچ بهار (که باز بران دیار مستولی شده بود) تعیین کرده
 خود بجانب خضرپور روانه شد - درم شهر رمضان آغاز سال^(۴)
 ششم سنه (۱۰۷۳) هزار و هفتاد و سه هجری در در گروهی
 خضرپور ازین مرحله فنا بسر منزل بقا پیوست *

(۲) نسخه [ج] سل تلی - (۳) نسخه [۱ - ب] نامروت - (۴)

در نسخه [ج] لفظ (شهر) نیست .

میر جمله امیر عظیم الشان و نویسنده شاهزاده نشان
 بود - در سرداران و امرای قریب العهد خود بوضع متین
 و فرط وقار و رای دادر بین و دانش رسا و هردلی و
 شجاعت فطری و کار طلبی های بجا یکتا^(۲) و بے نظیر بود -
 در کشور گشائی و مهم سر برآیی هیچ کس بار نمی رسد -
 چون در هندوستان کمتر گذرانید آثار او در آن مملکت چندان
 ظاهر نیست - در قصبات تلنگانه یادگار بهیاری گذاشته که
 تا الآن احیای نام او میکند - چنانچه در شهر حیدر آباد
 تالاب و باغ و حویلی شهرت با نام او دارد^(۳) *

• میرزا نوزد صفری •

خلف میرزا حیدر (که در مین پور میرزا مظفر حسین
 قندهاری ست) - چون نقش اعتبار میرزا مظفر در بارگاه
 اکبری درست نه نشست بهرانش هم چندان با بعزم
 پیش آمد نگذاشتند - میرزا حیدر در عهد جهانگیری بمنصب
 پانصدی مدد و پنجاه هزار رسیده بود - چون سرور فرمانروائی
 هندوستان به وجود زبیده نمود صاحب قران ثانی زیبا و
 زینت دیگر پذیرفت بمراعات دیرین دردمانش او را بمنصب
 هزاری در مدد سوار کامیاب عاطفت فرمود - سال چهارم ازین
 هفتجی سرا در گذشت - پسرش میرزا نوزد بدستگیری طالع
 (۲) نصف (ج) و کار طلبی یکتا و بے نظیر بود - (۳) نصف [ج] بنام او *

ارجمند معمول الطاف خسروانی گشته در سال هجدهم بمنصب
 در هزاره در هزار سوار سر بلندی یافت - و در سال نوزدهم
 باضافه پانصدی و خدمت قوش بیگی مباحثات اندرخت -
 و در همین سال پانصدی دیگر یافته بدایه سه هزاره مرتقی
 گشت - از آنجا که عذایت بهانه جو ست سال بیست و دوم
 در جشن وزن شمعیه او را بمنصب چار هزاره سه هزار سوار
 بلند رتبه گردانیدند - و در اولین یساق قندهار به همراهی
 شاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر سرداری فوج دست چپ
 بدر مغوض بود - و در تقسیم ملجار محافظت عقب کوه
 چلرنیه بار و برادرش میرزا سلطان لغویض یافته مصدر
 خدمات گردید - و در سال بیست و سیوم از تغیر اعتقاد
 خان بهرامی مضاف صوبه اوده بتیول یافته به بند و بست
 آن مرخص گردید - و پستر بفوجداری ماندر سر برافراخت *
 چون از متداد بیماری و ازمان مرض از کار مانده بود
 (چنانچه بحفظ تیول خود هم نمی توانست پرداخت) در
 سال بیست و ششم از نوکری معاف داشته هی هزار (دیده
 سالیانه مقرر گشت - و حکم شد همچنان (که میرزا مراد
 التفات خان پسر میرزا رستم قندهاری عم پدرش در پتنه
 بگوشه انزرا می گذراند) او نیز آنجا بسر برد - مشار الیه

بعد از چندے از پتنه بمستقر الخلائف اکبر آباد آمده برسم
گوشه نشیمنی به فراغت و آسودگی شایه بروز می (سانند) در
سال هفتم عالمگیری سنه (۱۰۷۴) هزار و هفتاد و چهار
هجری باجل طبیعی در گذشت - میرزا معروف باد دمی
بود - هرچه آمده برافشاندے - اما اکثر بحال محتاجان
پرداختے - این بیت در نگین خود بطریق جمع گنده بود •

* بیت *

* نودر مسکین اگر زر داشتے *

* بیدوائی در جهان نگذاشته *

* میرزا ابرالمعالی *

پسر میرزا دای مشهور است (که بلافی بیگم مبیله شاهزاده
دانیال در خانه داشت) - مشارالیه بعد فوت پدر از اصل
و اضافه بمنصب هزاره چهار صد سوار سرافراز گردید - و در
سال بیست و ششم جوس اعلی حضرت بمنصب در هزاره
هزار و پانصد سوار و جاگیرداری و فوجداری هیوستان قارک
عزت برافراخت - پستور پانصد سوار دیگر اضافه یافته در سال
می و یکم از انتقال سزوار خان مشهدی بفوجداری ترمه
مضاف موبه بهار کامیاب اعتبار گردید - پس ازان [که
بروالعجیبهای درزگار سلطنت اعلی حضرت از انتظام افکنده
بدستان سراجی نفاق ابنای خلافت انواع تخیل بمهمات ملکی

راه یافته : کار بنزاع و جدال کشید و دارا شکوه (که رتق و فتق فرمانروایی بدست افتدار خود داشت) از مقابل عالمگیری هزیمت خورده راه فرار سپرد . و ظاهر مستقر الخلافه بوزن باب عالمگیری زینت پذیرفت [باقتضای عقل مصلحت سانج از عظام امور اول کارے (که پیش نهاد عالمگیری گشت و هر جمیع مهمات مقدم داشتند) این بود که قصبة مونگیر با صوبه بهار و پتنه (که همیشه شاهزاده شجاع آرزوی آن داشت) از حضرت اعلی بمبالغه تمام برای او گرفته ضمیمه ملک و صیغ بنگاله گردانید . و باین تدبیر از جانب او دا پرداخت . لهذا سایر جاگیرداران و فوجداران آن صوبه کام نا کام بوی گردیدند . میرزا ابوالمعالي نیز ضرورت بمراعت تن داد . شجاع (که سابق از عناد دارا شکوه در نواحی بنارس شکست پذیرفته فتورے بحالش راه یافته بود) از هزیمت دارا شکوه و تفویض ولایت بهار منت پذیر گشته شکرگزاری را مرتبه بلند تر نهاد . اما دران هنگام (که الویه عالمگیری بتعاقب دارا شکوه متوجه پنجاب گشت . و اتمام آن مهم بقیاس و تخمین بهدر و دراز افتاد) شجاع از آرزوی زیاده طالبی انتهاز فرصت نموده راییت عزیمت بصوب الہ آباد افراشت . ازین آگهی خلد مکان دست از دنبال دارا شکوه باز داشته عنان معارفت بقصد محاربه شجاع

منعطف ساخت . پیش ازان (که تقارب و تلاقی فریقین دست دهد) میر ابوالمعالی برهبری سعادت از لشکر او در آزادت به درگاه عالمگیری آورده دولت زمین بوس دریافت - و بعزایت فیل و انواع عطایا و خطاب میرزا خانی و انعام سی هزار رپیّه و باضافه هزاری پانصد سوار به منصب سه هزاری در هزار سوار مشغول مرام گوناگون گردید - و پس از فرار شجاع و تعیین شاهزاده سلطان محمد بتگامشی او خان مذکور نیز ضمیمه کومکیان شاهزاده گردید .

و پستر بفرجداری در بهنگه موبه بهار می پرداخت . در سال ششم حسب الحکم با آله دردی خان فوجدار گورکهریز پیوسته بمالش زمیندار مورنگ (و آرد) و دران حدود سنه (۱۰۷۳) هزار و هفتاد و چهار مهری باجل طبیعی روزگار حیاتش مهری شد . پسرش عبدالواحد خان در سال بیستم و دوم بخطاب خانی صرغرازی یافت . و در معامره حیدرآباد نیکو خدمتیا بتلاشهای نمایان بجا آرد . پرگنده

انهل مالوه (که از زمان میرزا والی باین سلسله تنخواه است) بجاگیر مشارالیه و پس ازو برلادش تا حال مقرر بود . هنگامی (که مرهه موبه مالوه را یکسر بتصرف آرد) آنها را بیدخل نمود . نبیره او خواجه عبدالواحد خان خواجه همت بهادر است (که در نمل نظام الملک امف جاه بدکن رسید) .

(باب المیم) [۵۶۰] (مآثر الامرا)

چون نوبت ریاست به ملابت جنگ رسید بخطاب جد خود
و رفته رفته بمنصب عمده و خطاب امین الدوله بهادر سیف
جنگ و دیوانی سرکار عالی جاه خلف نظام الدوله آصف جاه
ترقی کرده مطابق سنه (۱۱۸۹) یک هزار یکصد و هشتاد
و نه هجری پا باختر سرا گذاشت - در پاس آشنائی
(۲)
بے مثل بود *

• محمد صالح ترخان •

پسر دوم میرزا عیسی ترخان است - در سال بیست و
چهارم شاهجهانی پدرش از فوجداری سورتیه طلب حضور
گردید - و نظم سرکار مذکور بالاصالة بمشارالیه تفویض یافت -
(۳)
و چون در همین سال والد بزرگوار او در گذشت او باضافه
پانصدی بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار چهارم امتیاز
برافروخت - و در سال سی ام بخدمت فوجداری و تیولداری
سیوستان از تغیر میرزا ابوالمعالی و افزونی پانصد سوار
بمنصب دو هزاری دو هزار سوار تارک افتخار برافروخت *
اتفاقاً دران هنگام دارا شکوه از تعاقب افواج عالمگیری
هیچ جا مجال اقامت نیافته بعزیمت تنه خود را بسمت
سیوستان کشید - و صف شکن خان داروغه توپخانه عالمگیری
(که بتعاقب او مامور بود) نیز پاشنه کوب در رسید - درین

(۲) نسخه [ب] بے بدل بود - (۳) نسخه [ج] بالاضافه •

اذا نوشته محمد صالح بخان مذکور رسید . که دارا شکوه
به پنج گروهی قلعه رسیده . باید که شما خود را زود رسانید
و کشتیهای خزانه را را سد راه شوید . خان مزبور محمد
معصوم خویش خود را با لشکر پیش فرستاد که از کشتیهای
دارا شکوه گذشته بر گذار دریا مورچال سازد . و خود شبداشب
کریج نموده از محاذی لشکر دارا شکوه در کوره گذشته مترصد
کشتیهای غنیم نشست . و خواست که از آب گذشته بدفع
اعادی پردازد . چون کشتیهای مخالف پیش آمده مانع
رسیدن کشتیهای خان مذکور بود به محمد صالح پیغام نمود
که ازان طرف کشتی بفرستد . و خود نیز شرایط ممانعت
بتقدیم رساند . چون کوکه زان دارا شکوه در خانه محمد صالح
بود اصلاً توفیق خدمت نیافت . بلکه هوا داری او بخاطر
رسانیده بخان مزبور پیغام داد که ازین گذار عمق آب تا
کمراست . ازان گذار آب عبور خواهد کرد . صف شکن خان
راحت انکاشته بالضرور از آب عبور ننمود . و فردای آن از
اثر گرد و غبار آن روی آب ظاهر شد که دارا شکوه کوچ
کرد . و مخالفان کشتیها را از همان طرف بردند . ازین جهت
(که چنین قابوی فتح بکم بازی محمد صالح باطل گشت)
مورد عتاب خسروانی گردیده از منصب و خطاب برطرف

(۲) نعت [ج] مذکور - (۳) در نسخه [ب] حرف [و] نیست .

شد . و باز در سال دوم عالمگیری بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار بحال گشت . و بهمراهی بهادر خان بجهت مالش
بهادر بچکوئی (۲) که در حوالی بیسواره سر فساد برداشته بود (۳)
تعیین گشت . و پس ازان تعیین یساق دکن گردیده بهمراهی
میرزا راجه جی سنگه در تسخیر قلاع سیوای بهونسله و تلخت
و تاراج ولایت او کمر خدمتگاری محکم بست . و تاریخ فوتش
بنظر نیامده . پسرش میرزا بهروز پانصدی شاهجهانی بود *

• ملا احمد نایته •

قوم نوابت نوآمد اند از شرفای عرب . گویا همین لفظ
نوآمد بکثرت استعمال نوابت شده . و صاحب قاموس نوشته
النَّوَابِیُّ الْمَلَاهُونَ فِي الْبَحْرِ - الْوَاحِدُ نَوَابٍ - و ظاهر است
که نوابت موافق قاعدۀ تصریف جمع نایت یا نایته است .
و نوابی غیر نوابت باشد . پس عوام الناس که نوابت را
ملاحین گویند و سند از قاموس گیرند در غلط افتاده اند .
گویند حجاج بن یوسف ظالم مشهور از روی عناد باستیصال
اشراف و اعیان همت گماشته بهیاری از ملحا و علما را بتیغ
بیداد گذرانید . ناگزیر مردم از مهر خوفش جلاے وطن
اختیار نموده هر جا مامی یافتند خریدند . جمع از بنی قریش

(۲) نسخه [ج] بچکوئی . (۳) نسخه [ج] سر بفساد برداشته بود .

(۴) نسخه [ج] نوشته که النوابی الخ .

در سنه (۱۵۲) یکصد و پنجاه و دوم هجری از مدینه طیبه هجرت کرده بجهاز برآمدند . و در سواهل بحرهند متعلق ولایت دکن (که موسوم به کوکن است) فرود آمده توطن گزیدند . و بهروز ایام و دهور اعوام کثرت تشعب و تفرق راه یافته اماکن و مواضع آن ناحیه را فرورگرفتند . و برای شناسائی هر فرقه را باندک ملابست با چیزی نسبت بآن چیز ملقب ساختند . غریب لقبها درین گروه شایع است *

ملا احمد صاحب فضل و کمال و از ارباب علم و دانش بود . بیادری طالع مورد التفات عالی شاه والی بیجاپور گشته در کمتر زمانی بجوهر عقل و رای صواب اندیش رکن دکن و مدار مهم سلطنت او گردید . و پس از چندی بذکر جهت از رفاقت عادل شاه دل برداشته شد . با از و بندگان چشم او را از حق بینی پوشیده خود را برتر از نوکری بیجاپوریه انگاشته سودای ملازمت عالمگیری در دیگ هوس می پخت . و انتهاز فرصت می جست . تا آنکه در سال هشتم میرزا راجه جی سنگه بعد از کفایت مهم هیوا با لشکر گران بتاخت ولایت بیجاپور تعیین یافت . عادل شاه بملاحظه سوابق جرایم و تقصیرات خویش از گران خواب غفلت

(باب المیم) [۵۶۳] (مآثر الامرا)

بیدار شده ملا را (که بصمت فهمیدگی و کار دانی از سایر
امرای بیجاپور امتیاز داشت) بجهت اصلاح کار و تمهید مراسم
اعتذار و تجدید مراتب قول و قرار نزد راجه فرستاد . ملا
(که در بذوقت حصول دیوین آرزوی او صورتی بصمت) چنین
تقریری را مغنم شذاخته در پای قلعه پورندهر سنه (۱۰۷۶)
هزار و هفتاد و شش هجری براجه بدوست - و باظهار مکنون
خاطر خویش پرداخت . و چون این معنی به پادشاه ظاهر
شد فرمان طلب بغام مشارالیه صدر یافته بعاطفت خسروانه
غایبانه او را بمنصب شش هزاری شش هزار سوار سرورایه
افتخار بخشید - گویند بمیرزا راجه ایما شده بود که ملا بعد
رسیدن حضور بخطاب سعدالمه خان و در خور استعداد
بخدمت عمده سرافرازی خواهد یافت *

بالجمله راجه بموجب حکم در لک روپیه بار و پنجاه
هزار روپیه پسرش از سرکار والا داده (دانه درگاه سلطانی
گردانید - موهی الیه بر وفق قسمت و اقتضای تقدیر) که
هیچکس را ازان چاره و گزیر نیست (در راه کوفتذاک گشته
(چون باحمدنگر رسید) از جام اجل شربت فاکمی چشید -
و ظاهر است که چون حق نمک قدیم را منظور نداشت
از دولت نو نیز کامیاب نگردید - پسرش محمد اسد بر طبق
منشور پادشاهی بحضور شتافته در آغاز سال نهم دولت

زمین بوس دریافت - و بانواع عطایا و منصب هزار و پانصدی
هزار سوار و خطاب اکرام خان سر عزت برافراخت - و ملا
یحیی برادر خرد ملا احمد (که پیش از التجا و رجوع
برادر کلان بقلاوزی بخت سعید در سال ششم از بیجاپور
روی نیاز بدرگاه عالمگیری آورده بمنصب دو هزار
سوار سرافرازی یافته) تعیین دکن گردید - و بهمراهی میرزا
راجه در تاخت و تاراج ولایت بیجاپور طریق نیکو بندگی
می پیمود - پس ازان خطاب مخلص خانی اختصاص یافته
در اورنگ آباد می گذرانید - پسرش زین الدین علی خان و
خویش ار عبد القادر معتبر خان هر یک بمنصب مناسب رسید *
چون فوجداری کوکن بمعبر خان ^(۲) تعلق گرفت مشارالیه
از روی حزم و هوشیاری چنان به بند و بست آن الکه (که
موطن و ممکن فرقه ضالّه مرهقه است) پرداخت که نقش
عقیدت و کارطلبی خویش در پیشگاه خلافت درست ساخت -
غریب اعتباری بهم رسانیده بود که ساخته و پرداخته ار همه
منظور می شد - و باعتبار کارهای دسست بسته ار (که
پادشاه ازان ناهیه فتنه خیز خاطر جمع داشت) مکرر فرمود
که مثل معتبر خان نوکرے باید - بعد فوتش (که پسر
نداشتم - مگر ابو محمد خان نام پسر یکی از خویشان

(۲) نسخه [ج] به معتبر خان تفویض یافت *

(باب المیم) [۵۶۶] (مآثر الامرا)

خود را بفرزندی گرفته بود (تعلقه او به زین الدین علی خان
(۲) خسر پوره اش تفویض یافت و مدتی گذرانید - و باز در عهد
خالد مکان مرتبه ثانی تعلقه مذکور یافت - و در مبادی
سلطنت فرخ سیر حیدر قلی خان خراسانی بدیوانی دکن
ممتاز گشته به اورنگ آباد رسید - از آنجا (که اقتدار و تسلط
او از دیوانیان هزار و یک افزون بود) با خان مذکور در
سر زر خالصه (که متصرف شده بود) پیچید و خفت ها
رسانید . و در اوایل صوبه داری حسین علی خان امیر الامرا
به آرکات نزد سعادت الله خان نایب شتافت - او بنابر
(۳) هم قومی و رعایت خاندان قدیم و رئیس زادگی در دوش را
بآزاز تلقی نمود - خان مذکور بآمانت آن بزرگ منش بقیه
عمر را به آسودگی بسر برد - پسرش نیز خطاب پدر یافته در
کرناٹک است - حویلی ملا یحیی از مشاهیر امکنه قدیمه
اورنگ آباد بود - چون پیوسته بمکان حکام نشین است آصفجاه
در ابتداء آن به سعادت الله خان اشاره نمود - او هبه نامه
برضامندی ورثه درست کرده فرستاد *

* مخاص خان قاضی نظاما کرهردوی *

ابتدا بملازمت فردوس آشیانی پیوسته بموکرمی پادشاهی

(۲) نسخه [ب] او مدتی گذرانید - (۳) نسخه [ج] هزار و یک بود بلکه

افزون - (۴) نسخه [ج] سعادت الله خان نایب *

افتخار یافته سال بیستم به بخشیدگی بلخ تعیین شد . سال
 بیست و یکم به بخشیدگی و وقایع نویسی صوبه کابل چهار
 امتیاز برافراخت . و سال بیست و چهارم داروغگی توپخانه
 صوبه مذکور انضمام پذیرفته باضافه منصب سرباند گردید .
 سال بیست و پنجم دیوان صوبه دارالخلافه شد . سال بیست
 و ششم در رکاب محمد داراشکوه به عراق قندهار دستوری
 پذیرفت . سال بیست و هفتم به بخشیدگی شاگرد پیشه
 کام دل برگرفت . سال بیست هشتم به همراهی سعدالله خان^(۲)
 بتخریب قلعه چتور گام جلالت پیش گذاشت . پستور باتفاق
 خایل الله خان بخشی راتعه نویس فوج همراهی خان مزبور
 قرار یافته بر سر مرزبان سری نگر رفت . سال سی ام بامینی
 داغ قامت قابلیت آراست . و پستور تعیین دکن گشته سال^(۳)
 سی و یکم برای وصول پیشکش عادل خان عزیزمت بیجاپور
 نمود . تا سال سی ام فردوس آشیانی بمنصب هشت مدتی
 دو صد سوار رسیده . پس ازن (که سلطان محمد اورنگزیب
 بهادر از دکن روانه مستقر الخلافه شد) از دامن جانفشانی
 بر کمر زده از اعلی و اضافه بمنصب هزار و پانصدی در صد
 سوار و خطاب مخلص خان لوی ارتقا برافراخت . و
 در جنگ مهاراجه جسونت سنگه و مضاف ازل داراشکوه

(باب المیم) [۵۶۸] (مآثر الامرا)

(۲) در رکاب بادشاهی بوده - بعد معاودت از ملتان به اکبرآباد رخصت یافت - و بموجب حکم کومکیان صوبه مذکور را همراه شاهزاده محمد سلطان بقدرغن برآورده باز بحضور رسید - و چون در نبرد دوم دارا شکوه بادشاه شایسته خان ناظم صوبه اکبرآباد را همراه گرفت نظام صوبه مزبور به نامبرده مفوض شد - سال دوم برطبق حکم به بنگاله شتافته با خانخانان شریک گردن گردید - سال سیوم حراست اکبرنگر بار تفویض یافت - سال هفتم بر وفق طلب به پیشگاه سلطنت رسیده احراز ملازمت نمود - و سال نهم از امل و اضافه بمنصب دوهزاری میصد سوار برنواخته همراه سلطان محمد معظم ابتدا بدارالسلطنت لاهور و پس از معاودت بالکۀ دکن تعیین گشت - پس ازان احوالش بنظر در نیامده *

• میرزا راجه جے سنگهہ کچھراہہ •

پسر راجه مها سنگهہ است - چون پدرش فوت شد ار حسب الطلب بملازمت جنت مکانی رسیده سال دوازدهم جلوس در سن دوازده سالگی بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار و عنایت یک زنجیر فیل سرفراز گشت - پس ازان همراه سلطان پرویز بتعیناتی مهم دکن نامزد شد - و بانضافه های متواتره صاحب منصب عمده گردید - بعد ارتحال

---

(۲) نسخه [ج] بود - (۳) نسخه [ب] برنواخته شد - و همراه الخ *

آن پادشاه (چون خانجهان لودي بمصوبه دکن علم مخالفت برافراشته بصوبه مالوه رفت) او (که بناچاري با وی طريق موافقت مي پيمود) بعد شنیدن خبر (سیدن موکب ظفرکوکب فردرس آشياني باجهير جدا شده بوطن گاه خویش شتافت - و ازانجا سال اول جلوس بحضور رسیده باضافه بانصد سوار بمصوب چهار هزارى ذات و سه هزار سوار و عطای عام و نقاره بلند اندازه گشت - و باتفاق قاسم خان جویني بتنبیه متمردان مهابين (که برگشته ايست از سرکار آگره) دستوري یافته تنبيه شایسته نموده برگردید - و (چون در همین سال نذر محمد خان والی باغ سلسله جانبان فساد گردیده بصوبه کابل درآمده شهر را محاصره نمود و مهابت خان خانخانان بمالش او مقرر شد) نامبرده نیز با خان مرزبور تعیین گشت - و سال دوم باتفاق خواجه ابوالحسن تربتي بتعاقب خانجهان لودي مامور گردید - و سال سيوم با شایسته خان بتنبیه خانجهان لودي و تخریب ملک نظام الملک دکني قرار یافته باضافه هزار سوار بمصوب چهار هزارى چهار هزار سوار سرتقي گشت - و چون سيد خانجهان بارعه را بذابربيماري بحضور طلب داشتند هرايی فوج اعظم خان بوسه تعلق گرفت - و درجنگ بهاتوري و تاخت پيتمه و قصبه پرينده

(باب المیم) [۵۷۰] (مآثر الامرا)

مصدر توردات شایسته شد . و سال چهارم با یمین الدوله
(که بتخریب ملک عادل شاه نامزد گردیده) تعیین شده
در طرح دست چپ جا داشت . و همراه وی آمده حصول
آستان بوس نموده . و پستو رخصت وطن یافته . سال ششم
بعثت خلافت خود را رسانیده در روز جنگ فیلان (چون
فیل بر شاهزاده اورنگ زیب حمله نمود) راجه اسب برد
تاخت . و از جانب راست برجه انداخت . و اواخر
همین سال همراه سلطان شجاع بهمیم دکن رخصت یافته .
سال هفتم با خانزمان برای سوختن علف کر و پریندا مامور
گردید . و در اثنای محاصره قلعه مذکور و در اردن کبی
وقت مراجعت (که با غنیم زد و خورد متواتر در داد)
راجه مزبور قدم همت دریغ نداشته بر مجال خود را رسانیده
خدمات پهندهیده بجا آرد . و چون سال هشتم صوبه داری
بالاگهات (که عبارت از سرکار دولت آباد و احمد نگر و غیره
باشد) بخانزمان مفوض شد او بتعییناتی خان مذکور مقرر
گردید . و در همین سال باضافه هزاری ذات بمنصب
پنج هزاری چهار هزار سوار کام دل برگرفت . بهتر در پیشگاه
سلطانی آمده استسعاد ملازمت یافت . سال نهم همراه
خاندوران بهادر بتادیب ساهو بهونسله دستوری پذیرفت . سال
دهم جبهه عقیدت را بشرف حضور نور آکین ساخت . و چون

در ۲۰ دکن کارهای دست بسته از بظهور آمده بود بادشاه
 از در عافیت بمرحمت خلعت خامه برنواخته او را
 بوظیفش ابذیر^(۲) مرخص فرمود که چندی برآساید - و سال
 یازدهم باز جبهه سالی آستان خلافت گشته همراه سلطان
 شجاع (که پس از سپردن علی مردان خان قلعه قندهار را
 بارلای دولت نظر بااحتمال آمدن شاه صفی بکابل رخصت
 شده بود) متعین گردید - و سال دوازدهم حسب الحکم بحضور
 آمده بعزایت ماله مرورید و قبل از حلقه خامه و خطاب
 میرزا راجه مفتخر گشت - و سال سیزدهم بدستوری وطن
 چهره شادکامی برافروخت - سال چهاردهم باستلام سده سنیه
 فایز گردیده با سلطان مراد بخش بصوب کابل تعین گشت -
 در سال پانزدهم بهمراهی سعید خان جهت تسخیر حصار مؤ
 [که متعلق براجه جگت سانگه بن راجه باسو^(۳) و نامبرده
 بغی ورزیده) بود [راهی شد - و پس از وصول بنواهی
 قلعه مذکور (چون محاصره بامتداد انجامید - و حکم یورش
 صادر شد) راجه مذکور پیش از دیگران بعقله در آمد -
 و در جلدی این تردد بمقصد پنجاهزاری پنج هزار سوار
 دو هزار سوار در اسبه سه اسبه درجه پیمای اعتلا گشت -

(۲) نسخه [ج] ابذیر - (۳) نسخه [ب] راجه باسو بود - و نامبرده

باب المیم) [۵۷۲] (مآثر الامرا)

و محافظت قلعه مذکور بموده از تفویض یافت - پس
ازان (که مفع جرایم راجه جگت سنگهه بوقوع آمد) راجه
مزبور بحضور رسیده در همین سال بخلعت خامه و جمدهر
مرصع با بهول کتاره و اسب از طویلۀ خامه با یراق طلا و فیل
از حلقۀ خامه سر بلند گردیده بهمراهی شاهزاده دارا شکوه
بجانب قندهار نامزد شد - و سال شازدهم شرف آستان بوس
حاصل نموده رخصت وطن یافت - و سال هفدهم در اجمیر
بملازمت پیوسته پنج هزار سوار سپاه خود را بنظر در آورده
بدستوری وطن خوشدل گردید - و سال هجدهم (چون
موبه داری دکن به خان دران منوض گردیده بود - و خان
مزبور جهت مشاورت طاب حضور گشت) حکم فضا توام بنام
راجۀ مذکور صادر شد - که از وطن بدکن رفته تا رسیدن
خاندوران محافظت آن ملک نماید *

و چون خان دران رخصت شده در لاهور بساط حیات
در نوردید خلعت استقلال براجۀ مذکور ارسال یافت - و سال
بیستم حسب الطاب از دکن بحضور آمده به تلقیم سده
خلافت سر بر فراخت - پس ازان همراه شاهزاده اورنگ زیب
بیساق بلخ مامور گشت - و چون موبۀ مذکور حسب الحکم
سپرد نذر محمد خان شد هنگام مراجعت سرداری جرانغار
بنام راجۀ مزبور تقرر یافته - و سال بیست و دوم هزار

(مائراامرا) [۵۷۳] (باب الميم)

سوار تابين او دو اسبه سه اسبه مقرر شده از اصل و
اضافه بمنصب پنجهزاري پنج هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه
سه اسبه فاميۀ عزت برافروخته با شاهزاده اورنگ زيب
بهم قندهار تعيين گرديده - و بسرداري برانغار اواس
مباهات برافراخت - و چون تسخير قندهار صورت نيست
و شاهزاده طالب حضور گرديد مشار اليه نيز سال بيست
و سيوم عازم بارگاه سلطنت گرديده دولت بار يافت - و
اواخر همان سال برخاست وطن نوازش پذيرفته به تنبيه
فساد پيشگان کامان بهاري (که ما بين مستقر الخلافه اکبر آباد
و دار الخلافه شاهجهان آباد رافع است) مامور شد - و چون
بعرض رسيد (که راجه بعد رسيدن وطن قريب چهار هزار
سوار و شش هزار پياده تفنگچي و تيراندار فراهم آورده
بمحال مذکور در آمد - و بقطع جنگل پرداخته بسياري از
فتنه پزوهان را قتل و اسير ساخته مواشي بسيار بدست
آورد) يك هزار سوار ديگر از تابين او دو اسبه سه اسبه
ساخته منصب او از اصل و اضافه پنجهزاري پنج هزار سوار
چهار هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شده برگشته حال كليانه
(که جمع آن هشتاد و يك است) در طالب اين اضافه
معايت شد - و سال بيست و پنجم حسب الطلب بحضور
آمده با شاهزاده اورنگ زيب بهم قندهار تعيين گرديده

(باب المیم) [۵۷۳] (مآثر الامر)

سرداری فوج هراول بزام از قوار گرفت - و بعطای خلعت
خاصه و اسب از طوبله خاصه با زن طلا و فیل از هلقه خاصه
مورد مراحم گشت *

چون فتح قندهار ملتوی ماند سال بیست و ششم هنگام
(که فردوس آشیانی در کابل بود) بهره اندرز ملازمت گشته
در همین سال همراه سلطان سلیمان شکوه (که صاحب صوبه
کابل گردیده بود) متعین شد - و پستار بهمراهی بادشاهزاده
دارا شکوه به یساق قندهار مامور گردیده (چون مقدمه فتح
قندهار صورت نگرفت) راجه وزیر بحضور آمده سال بیست
و هفتم (خصت وطن یافت - و سال بیست و هشتم با
جملة الملکی سعدالله خان برای منهدم ساختن قلعه چتور
نامزد شد - و سال سی و یکم [چون اخبار بی راهی
سلطان شجاع (که بنابر مذوح بیماری اعلی حضرت اکثر
محالات خالصه را متصرف شده بود) بعرض رسید] از
بلذالیدی سلیمان شکوه و اضافه هزار سوار در اسبه
سه اسبه سربلند گشته با جمعه کثیر بمقابله سلطان شجاع
دستوری یافت - و پس از هزیمت یافتن او غایبانه بالتماس
بادشاهزاده دارا شکوه از اصل و اضافه بمنصب هفت هزار
هفت هزار سوار پنج هزار سوار در اسبه سه اسبه سربلندی
اندوخت - و حمپ الطلب بادشاهزاده روانه حضور شد .

دَربین ضمن (که رایات عالمگیری از دکن بحرکت آمده بعد شکست یافتن مهاراجه جسونت سنگه و دارا شکوه باکبر آباد رسید - و از انجا طرف شاهجهان آباد توجه نمود) مومی الیه بذابر شیرفکری از همراهی سلیمان شکوه جدا گشته بملازمت بادشاهی پیوست - و بعذایت محال یک کرور دام در انعام اختصاص پذیرفت - سال اول جلوس خلد مکان با جمع به هشت گرمی خلیل الله خان (که بتعاقب دارا شکوه مامور بود) رخصت یافت *

چون دارا شکوه راه ملتان پیش گرفت مشارالیه در لاهور حسب الحکم متوقف شده دولت بار اندوخت - از انجا (که مدتی بوطن نرفته بود - و تعب یساق ها پی در پی کشیده) اجازت موطن حاصل کرده بعد جنگ شجاع بحضور آمد - و در جنگ دارا شکوه (که متصل اجمیر (ر داد) مصدر تردد شده پس از هزیمت او با جمعی بنعانب مامور گردید - و سال چهارم ^(۲) بانعام محال بجمع یک کرور دام سوای انعام سابق چهار امتیاز افرودخت - و سال هفتم به تنذیه سیوا بهونسله [که باعتماد حصون حصینه مثل پورندهر گدده وغیره متعلقه مریه اوزنگ آباد (که از عهد سلاطین نظام شاهیه در تصرف داشت) عام خود سومی افراخته بره زنی و قطاع الطریق

(۲) نسخه [ج] محال جمع یک کرور دام *

می پرداخت - و بمترددین دریا مضرت می رسانید [معین
شد - و پس از وصول بذاحیه مذکور بمحاصره قلعه پورندهر
پرداخته مالک متعلقه سیوا را بپه سپر سم عساکر پادشاهی
گردانیده کار بران مقهور چنان تنگ ساخته که سراسیمه
گشته بملاقات راجه آمد - و بیست و سه قلعه بسوکار گذاشت -
چون این معنی بمجامع سلطانی رسید در هزار سوار از
تاییدانش دو اسبه سه اسبه قرار یافته از اصل و اضافه
بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار در اسبه سه اسبه
درجه اعتلا پیمود - و سال هشتم بتخریب ملک عادل خان
(که در سال پیشکش مقرری تمهل می ورزید) مجاز شد -
و برطبق حکم کمر همت چست بسته بهیئت مجموعی تا
قریب بیجاپور رفت - و در عزم مسافت در قتل و اسر و
غارت و تالان دقیقه فرو گذاشت نکرده اثر اماکن متعلقه
عادل خان را بتصرف در آورد - چون کم یابنی غله و چاره
بران نواح روداد باقتضای مصاحت باراد این (که سبک بار
گشته بعزیمت گوشمالی دکنیان پردازد) ازان نواح برگردیده
داخل مالک پادشاهی شد - و درین رفت و آمد متواتر با
افواج دکن (که بطور تزاری جنگ می نمودند) زد و خورد
می شد - راجه بذات خود سعی و تلاش مردانه و حزم
و احتیاط سردارانه بتقدیم رسانید - پس ازان (که موسم

(مائرا لا مرا) [۵۷۷] (باب الميم)

هرشکال قریب شد) و منشور پادشاهی متضمن این (که
چهارونی در بلده اردنگ آباد نماید) صدر یافت راجه ببلده
مذکور (سید - و پستور بوزد فرمان طلب عازم حضور گردید -
سال دهم مطابق سنه (۱۰۷۷) هزار و هفتاد و هفت هجری
بعد وصول به برهانپور رخت زندگی بر بسمت - بحسن تدبیر
و سنجیدگی فکر موصوف بود - سپاهی گری را با سرداری
فراهم داشت - با مزاج زمانه شناسا و بادیشه وقت آشنا^(۲) -
ازینجاست که از ابتدای دولت تا انتهای زندگی بآب و
بهر برده - و همواره ترقیات روز به بافته - پسرانش راجه
رام سنگه و کیرت سنگه - احوال هر دو عللحده ثبت
شده - بیدون احاطه اردنگ آباد غرب ریه پوره بنام او
آباد است •

* محمد قلی خان نر مهلم *

نیتوجی بهونسله است (که قرابت قریبه با سیوای
مشهور داشت - و سرآمد اعیان دولت او بود) - چون
بحسن سعی میوزا راجه جی سنگه در سال هشتم عالمگیری
سیوا بشاهراه اطاعت و بندگی پادشاهی (و آزد و بسرش^(۳)
سنبها جی) که طفل هشت ساله بود (در سالک بندهای
درگاه منتظم گشت بقرار آن) که او همراه راجه باشد - و

---

(۲) نسخه [پ] آشنا بود - (۳) در نسخه [ج] حرف [واد] نیست •

سپاه و اوکرائش بمراسم خدمت قیام نمایند - و سیوا خود نیز دران حدود اگر مهمی اتفاق افتد کمر خدمت هر میان جان بسته لوازم بندگی بجا آرد) دران هنگام نیتوجی (که معتبر و سر لشکرش بود) بر طبق تجویز میوزا راجه بمنصب پنج هزاری سر افتخار بارچ سداک رسانید - و (چون راجه پس از فراغ مهم سیوا بتاخت ولایت بیجاپور مامور گردید) در مبادی آن یساق نیتوجی بسرکردگی فوج سیوا نیکو خدمت بها بتقدیم رسانید - و در گرفتن قلعه منکل بیره و دیگر گذهای سرحد ولایت بیجاپور به تنها مصدر تردد و تلاش گشته آنها را از دست عادل شاهیه انتزاع نموده تهانه نشین بادشاهی گردانید *

و (چون قصد محاصره بیجاپور مرکوز خاطر راجه نبود و ادوات قلعه گشائی همراه نداشت) از پنج کوزهی بیجاپور عذای عزیمت را بجانب مالش سران بیجاپور (که بملک پادشاهی در آمده غبار شورش انگیزخته بودند) انعطاف داد - و سیوا را بطرف قلعه پرناله (که از اعظم قلاع عادل شاه بود) گسیل نمود - تا مخالفان مذذب خاطر گشته برخیزان سممت روانه شوند - و اگر میسر آید قلعه مذکور را مستخر سازد - سیوا بپای قلعه مذکور رفته با سپاه خویش

(۲) نسخه [ب] منکل و بیره - (۳) نسخه [ج] برانگخته بودند .

بران یورش برد - محصوران (چون خبردار بودند) آماده
مدافعت و پیگار گشتند - سیوا جمع را از مردم خود ضایع
ساخته ناکام از آنجا بقاعه کهلنده^(۲) (که بمسانت بیست کرده
واقع و در تصرف او بود) رفته قرار گرفت - درین وقت
میان او و نیتوجی سر لشکرش بکدورت و ملالت کشید -
مشار الیه جدائی گزیده به بیدجاپور به پیوست - و باتفاق سران
آن دیار در مملکت پادشاهی دقیقه از شورش انگیزی و فساد
فرز نگذاشت - میرزا راجه بمقتضای مصلحت و کار آگهی
باستمال و تالیف قلب او بتزگی پرداخته بجاده قویم
بفدگی رهنمون گشت - او آغاز سال نهم بیداری بخت از
کردار نامواب خویش برگشته از خیل مخالف جدا شد
و براجه پیوست - و چون راجه عذر معارفت به اورنگ آباد
گفت او را در فتح آباد دلاور نگاه داشت *

اتفاقاً درین وقت سیوای مکیدت اندما (که بهر خویش
بمضور شتافته بود) از اکبر آباد (که مرکز ریایات پادشاهی
بود) از فتنه سرشتی راه فرار پیمود - لهذا براجه فرمان
شد که نیتو^(۳) را بحسن تدبیر دسگیر ساخته روانه دارالخلافه
نماید - که مبادا عرق شقارتش بجنبش آید و بدان گریز پا
گراید - راجه جمع را تعیین نمود که او را با یورش از فتح آباد

(۲) نسخه [ب] کهلنا - (۳) نسخه [ج] نیتوجی را *

آردده در حوالی بیر حواله دلیر خان (که حسب الطلب
 درانه حضور بود) نمود - خان مذکور از دریای نریده بموجب
 یرلیغ بجانب چانده متعین گردید - و از بدرگاه^(۲) والا
 رسیده به فدائی خان میر آتش سپردند - که حوتی از اهل
 توپخانه بحراست از گذاشته از حال باخبر باشد - پس از
 روزی چند بدلایت هدایت تمغای قبول اسلام از خاطرش
 سر برزد - چون بواسطت خان مومی الیه داعیه مرفیة او
 بعرض بادشاه حق پزده رسیده پرتو عفو و افضال بر حال او
 گسترده - آن بختمند نیک سرافجام (که عمری بضلالت و
 بت پرستی بسر برده بود) توفیق ادراک شرف اسلام دریافته
 زاریه باطنش از ظلمت شرک پیراسته شد - پس از
 اندرختن آداب مسلمانی و شعار اسلام مطمح انظار مراحم
 خسروانی گشته بمنصب سه هزارگی در هزار سوار و خطاب
 محمد قلی خان و دیگر عطایای بهیه کامیاب اعزاز گردید -
 و پمتر در ساک کومکیان دارالماک کابل انتظام یافته بعطای
 فیل تارک مباحات افراخت - و بهوافقت او کوندا جی عمش
 نیز دریافت سعادت اسلام نموده بمنصب هزارگی هشت صد
 سوار سرمایه جمعیت اندوخت *

---

(۲) نسخه [ب] و چرند او بدرگاه والا رسید او را بفدائی خان الخ *

* میرزا سلطان صفری *

برادر خرد میرزا نوذر قندهاری است - نسبت دامادی^(۲) باسلام خان مشهدی داشت - چون در عهد اعلیٰ حضرت خان مذکور بنظم موبجیات دکن مامور گردید او را بمنصب هزاره‌ی چهار صد سوار برنواخته بهمراهی خان مشارالیه مرخص کردند - و پس از فوت اسلام خان بحضور آمده باضافه منصب کام دل اندوخت - و در سال بیست و چهارم از تعبیر میرزا مراد کام پسر عم خویش قوربیکگی گردید - و مدتها بدین خدمت پرداخت - چون در سال سی ام شاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر بمالش عادل شاه و تخریب ملک او مامور شد و عساکر قاهره بهمراهی معظم خان میر جمله از حضور برسم کومک تعین گردید میرزا سلطان نیز از اصل و اضافه بمنصب سه هزاره هزار و پانصد سوار هر برانراخته^(۳) دستوری یافت - و پس ازان (که فوج کومکی باشاره دارا شکوه معارفت نمود) میرزا که بالتفات سرشار شاهزاده سرخوش نشه اخلاص گشته بود) از خدمت شاهی جدائی نگزیده در اوزنگ آباد فرودکش نمود - و چون در همان ایام باقتضای دوائی تدبیر نهضت هندوستان تصمیم یافت شاهزاده محمد معظم را بصوبه داری دکن معین فرمودند - و میرزا را

---

(۲) نسخه [ج] مهرزا نوروز - (۳) نسخه [ب] دسنوری همراهی یافت •

باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب چهار هزارى در هزار سوار
 بلند پایه گردانیده از بهلمري رخصت اورنگ آباد کردند -
 که در خدمت شاهزاده ملازم بوده چهره عقیدت را بگلگونه
 نیکو پرستاري بیدارید - پس ازان (که اعلام دولت عالمگیری از
 افق خلافت ارتفاع یافت و خار بن فساد اعدا بر کذده گشته
 که در همه هندوستان در ظل ظلیل آن برآسود) مشارالیه
 از دکن بحضور شتافته ناصیه سالی بزدگی گردید - و در
 سال نهم هزار سوار بر منصبش افزوده بهمرائي پادشاهزاده
 محمد معظم (که بآوازه آمد آمد شاه عباس ثانی بداعیه
 سپه کشی جانب هند بر جناح سرعت و استعجال رخصت
 کابل یافته) تعیین گردید - و هنوز شاهزاده از دار السلطنت
 لاهور پیش نگذشته بود که ایام زندگى شاه فرمانروای ایران
 بعارضه خناق بانصرام رسید - و در آغاز سال دهم مشارالیه
 در کاب پادشاهزاده مراجعت نموده بتقبیل سده سلطنت
 قارک مباحات برافراخت - و درین ایام پادشاهزاده مذکور
 بنظم صوبه دکن [که حقیقه بآن والا مقدار متعلق بود - و
 از آنکه در اواخر سال هشتم بموجب فرمان طلب به پیشگاه حضور
 آمد - و باقتضای مصاحبت براجه جی سنگه (که بهالش
 عادل شاهیه قیام داشت) تفویض شده بود] دستوری یافت -
 که بر نهج سابق بایالت آنجا قیام ورزد - میرزا سلطان

نيز خلعت يافته بجاگير مرخص شد . که بند و بهشت آن
نموده از اجا بخدمت پادشاهزاده بدکن شتابد . مومنی اليه
مدتی دران ديار ماند . سال فوتش بنظر نيامده . اما اغلب
در دکن پيمانه زندگيش البرز گرديد . چرا که مقبره اش
بيرون ادرنگ آباد پيوسته به جی سنگه پوره سر راه قلعه
دولت آباد واقع است . پسرش ميرزا صدرالدين محمد خان
بخشي است که احوال او بزبان قلم گذشته *

* ميرزا مکرم خان صفوي *

مراد نام پسر ميرزا مراد التفات خان است (که
بهين فرزند ميرزا رستم قندهاري است) . به بيدوکانی مبيد
عبد الرحيم خانخانان کامياب مراد گشته در عهد جنت مکاني^(۲)
بخطاب التفات خان و منصب در هزاری هشت صد سوار
مورد عذابت شد . و در زمان اعلى حضرت هم مدتی در
بندگی پادشاهي گذرانيد . چون در عرصه تلاش پا پيش
نگذاشت در سال ساردهم از ملازم پيشگي اعراض نموده بهاليدانه
چهل هزار دريه موظف گرديد . مدتها در بلاد پتنه گشته
عافيت گزيده کامرانی امن و امان بود . و ابواب اسودگي
و فراغت بر روی روزگار خود مي گشود . مراد کام بعسن
رشادت و بهين آئين خدمت گزینی قيام داشت . منظور

التفات خسروانه گشته هر آغاز سال بیست و یکم شاهجهانی
از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و خدمت قور بیگی امتیاز
یافت - و سال بیست و چهارم او را از پیشگاه خلافت باضافه
منصب برنواخته بفوجداری لکهنو و بیسواره از تغیر سید
مرتضی خان بلند پایگی بخشیدند - و در سال بیست و پنجم
بفوجداری جونپور از انتقال معتمد خان منصوب شد - و
از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و عذایت
نقاره بلند آوازه گردید - و پس ازان باستان بوس خلافت
رسیده در سال بیست و هفتم بخطاب مکرم خان معزز گشته
رخصت تعلقه یافت - و در سال بیست و هشتم بحضور آمده
میگذرانید - و مجدداً در سال سی و یکم بفوجداری جونپور
مباهی گشت - و چون نیرنگ ساز تقدیر نقش حکم (انی
صاحب قران ثانی از لوحه روزگار محو و ناچیز ساخته رنگ
ساطنت عالمگیری ریخت شاهزاده شجاع (که از آبله ناکمی
خارستان جفا و عذاب دارا شکوه با محمد اورنگ زیب بهادر
عهد و پیمان موافقت و مصادقت بسته دم یکجہتی میزد
و چون دارا شکوه از مقابل عالمگیری عذاب تاب فرار گشت)
از غایت سرور و ابتهاج بشکرانه و تهنیت پرداخت - و ازین
طرف نیز صوبه بهار را ضمیمه بنگاله بوس ارزانی داشتند -
و از اعلی حضرت نیز درین باب نویسانیدند - شجاع بظاهر

(مآثر الامرا) [۵۸۵] (باب الیمم)

منبت پذیر گشته از اکبرنگر بهتند آمد - و در انتهاز فرست
نشست - چون خادم مکان بتعاقب دارا شکوه تاخته تا ملتان
شناخت آن قابو جوے کمین گر توسن عزیمت پیش راند -
و فوجے بمهر کردگی سید عالم بارهه و حسن خان خویشگی بر
سر جوانپور فرستاد - مکرم خان قاب ثبات و پایداری در خود
ندیده بعد انداختن توپے چند و اندک آریزش از قلعه برآمده
باتفاق آنها در دره منزلی آله آباد از روی اضطرار بشجاع پیوسته
ضمیمه لشکر او گردید - شجاع در کهجوه روز صف آرایی
او را بکار فرمائی و سرداری فوج جرانغار برگماشت - در
عین رزم و پیگار بمشاهده مولک و سطوت عالمگیری و معایذه
وهن و فتورے (که از احوال شجاع پیدا بود) ازو گسسته
بموکب عالمگیری پیوست - و بعد از فتح بدستور سابق
بفوجداری جوانپور دستوری یافت - و در سال سیوم بفوجداری
اردهه مامور گشت - و در سال نهم بوالا منصب پنج هزاره
بلند رتبه گردید - و در سال دهم بشمول رأفت و کرم ظل الملی
بخطاب میرزا مکرم خان چهره ناموری افروخت - و رأیت
افتخار بارج بلند نامی افراخت - و پس ازان بنابر جهتم
روزے چند گوشه انزوا برگزید - و در سال دوازدهم بتازگی
مشمول الطاف خسرانہ گردیده بے یراق آمده ملازمت نمود -
بادشاه قدر شناس بعطای شمشیر کمر ارادش محکم بست -

و در همین سال سنه (۱۰۸۰) هزار و هشتاد هجری
بعارضه لب شدید از عرصه دنیا ناپدید گردید . طبع موزون
داشت - شعر را خوب می گفت - از دست - * شعر *

* شکست شیشه دل‌های بلبلان چندان *

* که پا برهنه صبا جلوه در چمن نکند *

صبیه او را بعد فوتش در آخر سال نوزدهم با ازدواج شاهزاده
عزالدین نخستین خلف شاه عالم بهادر درآوردند - و پس
از فوت آن عقیقه شاهزاده عزیزی الیه را با سید انسا بیگم
دختر میرزا رستم پسر مکرم خان مرحوم در سال بیست و
هشتم عقد بهتند *

* میرزا خان منوچهر *

پسر میرزا ایرج شاهنواز خان بن عبد الرحیم خان خانان
است - یادگار بوده از دودمان بیروم خانیه - چه غیر از این
مصلحت علیّه (که احیای نام نیاگان والا شان خود نماید) در
عرصه ناموری نمانده - بمردی و مردانگی و دلیری و دلاوری
(که لازمه خاندان اوست) اکتفا داشت - و با سائق طبع
ادراک بلند و تدبیر درست و کنگاش بجا در قابلیت و
و اهلیمت یگانه بود - بصبب زخمها (که در جنگ بار رسیده)
اعتیاد بمغیرات و مسکرات کرده - چندان ترقی ننمود - از
دیرباز در کومکیان دکن انتظام داشت - در جنگ بهاتوری

احمد نگر سال نوزدهم جهانگیری (که لشکر خان با امرای بهیار
بقید ملک عنبر افتاده)^(۲) میرزا منوچهر (که در عنفوان
شباب و ریحان جوانی بود) نیز زخمهای مؤلم برداشته تن
باسیری در داد - مدتی در دولت آباد زندانی بود - چون
دران معرکه مرد آزما مصدر ترددات نمایان شده پس از
استخلاص جانم مکانی بخطاب میرزا خان و منصب سه هزار
ذات در هزار سوار و علم و نقاره برنواخت - و بعد سریر آرائی
اعلی حضرت بشمول غذایم خهروانه کام دل اندوخت . و
در سال ششم بفوجداری سرکار بهراج چهره عزت افرودخت -
چون سال هشتم نجابت خان بذابر سوء تدبیرش در مهم
سری نگر مورد عتاب پادشاهی گردید ادرا از تغیر مشارالیه
بفوجداری دامن کوه کانگره و تنخواه جاگیرش مورد نوازش
گردانیدند - و در آخر سال نهم از شوریدگی دماغ انزوا
گزیده مدتی بدستداری جنون بے ساخته از فراز و نشیب
دررگار دارست - و پس از افاقه و هوشیاری یک چندی
ببظم دوبله اودهه پایة عزت برافراخت - و بهتر به تیولداری
و فوجداری ماند و قیام داشت - و در سال بیست و پنجم^(۳)
از انتقال احمد خان نیازی بقاعه داری احمد نگر دستوری
یافت - و در سال بیست و هشتم بحکومت ایلچپور سرافراز

گردید . و چون کوکیا^(۲) زمیندار دیوگدهه بعد از سال دهم
 بخان دوران نصرت جنگ پیشکش ادا نمود و بعد از پسرش
 کیرت سنگه بهرزبانی آنجا رسیده درم به خزانه داخل نساخت
 شاهزاده محمد اوزنگ زیب بهادر صاحب صوبه دکن در
 سال بیست و نهم بر طبق فرمان بادشاهی میرزا خان را
 با اتفاق هادی داد خان ناظم تلنگانه و جمعی از امرای دکنی
 بر سر زمیندار مذکور تعیین نمود . چون خان مسطور
 بسرحد آن ولایت رسید آن بومی در اندیش رهائی خود
 در پذیرائی احکام بادشاهی دیده از در عجز و استکانت
 در آمد . و ناچار میرزا خان را دیده ادای بقایای پیشکش
 سنوات تا آخر سال مرقوم قبول نمود . میرزا خان خاطر
 ازان هم را پرداخته مرزبان مزبور را با بیست زنجیر
 فیل (که سوای آن در تصرف نداشت) به خدمت شاهزاده
 آورد . و سال سی ام در یساق گلگنده در رکاب شاهزاده
 مصدر نیکو خدمتیها گشته ملجاری شمالی قلعه در عهد او بود .
 مکرر بمالش جسارت کیشان پرداخته باطاعت بهادری پشت
 و روگردان می ساخت . بعد مصالحه با سلطان عبد الله
 قطب شاه (چون شاهزاده عنان معارت بصوب اوزنگ ابدان
 منعطف ساخت) از برخاست ایلاچپور کامیابی یافت . و با

(مآثر الامراء) [۵۸۹] (باب الميم)

این نیکو خدمتی و حسن اخلاص در معارک (که آن شاهزاده فتح نصیب را با مدعیان سلطنت اتفاق افتاد) منتظم رکاب ظفر انتصاب نمود - بهمن جهت (و شاید سببی دیگر هم باشد) از مبدائی سلطنت خلد مکان از منصب معزول گشته مدتی بزاریه عزلت و خمول بسر برد - آخر بیهمن رسیده ارادتی (که در خدمت شیخ عبد اللطیف برهانپوری داشت) و بادشاه نیز از اخلاص مندان شیخ بود (در سال دهم مورد انظار عنایت شده بمنصب سه هزار و سه سوار سر بلند گردید - و ^(۲) به تیولداری و فوجداری اینج شرف دستوری پذیرفت - و همانجا در سال شانزدهم سنه (۱۰۸۳) هزار و هشتاد و سیوم هجری بساط هستی در نوردید - باغی در برهانپور طرح انداخته بشیخ عبد اللطیف گذرانید - و ارادت خاص بشیخ داشت - پسرش محمد منعم رشید و قابل بود - هنگام انتهای اوبه عالمگیری از دکن به هندوستان بقصد انزاع سلطنت همراهی نموده بمنصب هزار و پانصدی و خطاب خانی وایز گردید - ^(۲) و در جمیع معارک ملتزم رکاب بوده مصدر ارد شد - در سال دوم از تغیر داراب خان بقلعه دارئی احمد نگر هر برافراخت *

---

(۲) نفع [چ] سر بلند گردیده به تیولداری النج *

• مهابت خان میوزا لهراسب •

(شیدترین پسران مهابت خان خانخانان سپه سالار بعد از خانزمان بهادر اوست - در سر آغاز جاس شاهجهانی بمنصب دوهزاری ذات هزار سوار سر امتیاز برافراخته در تسخیر دولت آباد همراه پدر مصدر کارهای نمایان و ترددات شایسته گردید - و پس از فوت پدر از پیشگاه سلطنت باقتضای خانه زاد پوزی بتدریج ایام به اضافه های منصب برنواخته بخدمت میرتزی اختصاص گرفت - و پستر چندی بفوجداری بهرایج مضاف موبه اوده شتافته بضبط و ربط آن ناحیه از قرار واقع پرداخت - و بعد ازان به تیولداری بیانه رخصت یافت - و مکرر بیساق قندهار در رکاب شاهزدهای عالی مقدار تعیین گشت - و در سال بیست و چهارم از اصل و اضافه بمنصب چهارهزاری سه هزار سوار سربلند ساخته از تغیر خلیل الله خان میر بخشی گردانیدند - و در سال بیست و پنجم باضافه هزاری ذات و در هزار سوار بمنصب والای پنج هزاری پنج هزار سوار و از لهراسب خانی بخطاب مهابت خانی چهارم بلند نامی افرورخته از انتقال سعید خان بنظم موبه کابل دستوری یافت - و در سال سی ام بنام شاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر نظام دکن یولغ رفت - که بجانب بیجاپور (که علی نام

(مآثر الامور) [۵۹۱] (باب الهميم)

مجهول النسبه را عادل شاهيه بفرمانروائي آنديار برداشته اند)
شذوخته نهجی (که مناسب داند) مهم بانجام رساند - و
بنام مهابت خان نیز منشور مطاع شرف صدر یافت - که
از اقطاع خود (راند) دکن گرد - خان مذکور بعد از انفتاح
قلعه بدر بامر شاهزاده والا قدر با فوج جزر بتاخت و
تاراج نواحی کلیان و گلبرکه رخصت یافته مکرر با سران
بیجاپور دست بردهای مردانه بکار برد - و بضرب دست آن
گروه ادبار بیزه را اداره و پراکنده ساخت - و در ایام محاصره
قلعه کلیان (۲) روزه مهابت خان به پنهنه شاهجهان پور (که
پنج گروهی آن مکان است) بجهت کبی (فته) بود که مخالف
دفعه بهینت مجموعی نمایان گشته عرصه نبرد برآراست -
دستم خان بیجاپوری با اخلاص خان چاندل در آریخت -
و خان محمد خان (که از عمده سران متعایل بود) با راد
سترسال بگیر و دار در آمد - و هر سو هنگام سرستانی و
سرفشانی گرمی پذیرفت - درین هنگام پسران بهلول بر راجه
رای سنگه سیسودی ریخته چنان عرصه کارزار تنگ ساختند
که راجپوتیه دل بر مرگ نهاده گشاده پیشانی از اسبان فرود
آمده دست و بازو بکوشش و کشتش برگشودن - مهابت
خان چون شیر زبان خود را بر قلب ناسره آن تیره بخندان

(۲) نسخه [ب] پیته - و نسخه [ج] بنهده .

(باب المیم) [۵۹۲] (مآثر الاموا)

زده افضل خان مشهور را (که بسری لشکر بیجاپور نخوت
می فروخت) از میدان برداشته رهگرایی دشت هزیمت
نمود •

بعد از گشایش آن قلعه استوار (هنوز کارها) حسب خواهش
انجام نگرفته بود (که انحراف مزاج و عارضه طبیعت
اعلی حضرت باطراف و جوانب ممالک شایع گشت - دارا شکوه
(که درین ایام زیاده بر سابق رتی و فتنی سلطنت بدست
خود آورده) فرمانی بتمام مهابت خان ارسال نمود - که مقید
برخصمت و اجازت شاهزاده اورنگ زیب نشده با سایر مغایه
بسرعت هرچه تمامتر روانه حضور شود - ناچار بامتثال حکم
پادشاهی (که از متحکّمات عالم بندگی ست) کار بند گشته -
جے آن (که اظهار این معنی بشاهزاده نماید) کوچ بکوچ
رانه درگاه معلی گردید - و در آخر سال سی و یکم
سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری مجدداً
بصوبه داری کابل دستوری یافت - و در سال پنجم جلوس
عالمگیری از صوبه داری کابل معزول شده شرف اندوز
ملازمت پادشاهی گردید - و از تغیر مهاراجه جسونت سنگهه
بنظم صوبه گجرات رخصت یافت - منصبش از اصل و
اضافه شش هزار و پنج هزار سوار سه هزار سوار در اسبه
سه اسبه مقرر شد - و در سال یازدهم از گجرات بحضور

(۱۰ اثر الامراء) [۵۹۳] (باب الميم)

(سیده از سر نو بایالت کابل سر بر افراخت - و در سال
سیزدهم تغیر شده در اکبر آباد عتبه بوس خلافت گشت *
و چون دران ایام شور انگیزی سیوای بیداد گر بجائ
رسید (که بر بندر سورت تاخته بسوختن شهر و تالان
شهریان پرداخت) مهابت خان بمالشی آن مقهور با فوج
جرار مرخص دکن گشت - و در تذبیه مرهتّه مساعی جمیله
بتقدیم (سانید - و پستار شورش افغانه در کوهستان کابل و
بتاراج رفتن محمد امین خان ناظم آنجا در دره خدیبر اتفاق
افتاد - نظر بر طور ساوک مهابت خان بآن کوه نشینان
فساد اندیش از دکن طلب حضور گشته در سال شانزدهم
ببند و بست کابل روانه گردید - لیکن خانمذکور از کهنه عملی
و کارشناسی (چون از پیشادر ره نورد پیش گردید) مزاحم
احدث نشده اغراض مریح از پادش آن فتنه باغیه نمود -
و ما بخیر و شفا بسلامت گویان بکابل شتافت - این معنی
در پیشگاه خلافت مستحسن و مرضی نیفتاده در سال هفدهم
ظاهر حسن ابدال مطرح اویّه جهانبانی گردید - و افواج
قاهره بسوزنش آشوب گرایان تعین یافت - مهابت خان
بملازمت رسیده بتادیب بیر سنگه (۲) نبدیره (۳) راجه بهوت داس کور

(۲) نسخه [ب] سر سنگه - (۳) نسخه [ج] راجه بهوت داس کور -
و نسخه [ا] پینهل داس -

(باب المیم) [۵۹۴] (مآثر الامر)

مامور شد - و چون بمنزل امن آباد مضاف پنجاب رسید
سنه (۱۰۸۵) هزار و هشتاد و پنج هجری مبادی سال هجدهم
به امن آباد آخرت شتافت - در زیاده سري و بیباکی یادگار
پدر بود - به عالمگیر پادشاه (که مرد غیور و غضوب بود)
گستاخانه عرض میکرد - مشهور است که خلد مکان بذابر پاس
شریعت غمرا و تقید در اجرای احکام شرعی بیشتر مقدمات آمده
بقاضی عبد الوهاب گجراتی قاضی القضاة حضور (که سخت جا
در مزاج پادشاهی داشت) (جوع میفرمود - و استقلال و اعتبارش
بجائے رسیده که امرای با نام و نشان از سر حساب بوده
بر آبروی خود می ترسیدند - چون شوخیهای سیوای تبه کار
از اندازه گذشت و تجویز (خصمت) بمیان آمد پادشاه بعنوان
تمهید سردیوان فصلی از ظلم و بیداد آن خیره سر خوانده
در بمهابت خان کرده فرمود که استیصال آن شقی بمقتضای
حمیت اسلام واجب است - خان مزبور بے محابا گفت
که احتیاج تعیین فوج نیست - اعلام قاضی کفایت می کند -
بهیار به پادشاه بد آمده بجعفر خان حکم شد که بار
بگوید که کلمات لغو در حضور بر زبان نمی آرد باشد -
پسرش میرزا طهماسب (که بدختر سعید خان ظفر جنگ
منسوب بود) در گذشت - پس از فوتش بهرام و فرجام

بمنصب مناصب سرافرازی یافته بتدریج بخطاب خانی
فایز گشتند . بهرام خان در محاصره گلکنده بضرب گوله
قالب تهی نمود . دیگرے ازین سلسله رشده بهم فرسانیده *

• مبارز خان میرکل •

از سادات بدخشان است . در سال بیست و سیوم
شاهجهانی با چنده از برادران و افرای خویش از موطن
امای برآمده بامید بندگی آستان پادشاهی رخت سعادت
به هندوستان کشید . و به بختوری دولت بار اندرخته
بمنصب پانصدی در صد سوار و انعام سه هزار روبه سرعت
برافراخت . در سال بیست و ششم به تھانه داری
تومان پنجشیر (که از تومازات موبه کابل است) نوازش
یافت . و چون خالی از کار طایبی نبود بضافه های متواتر
چهار افتخار افروخت . در سال بیست و نهم بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و تیولداری تومان ایسا و بحرا
مضاف موبه مذکور امتیاز گرفت . در سال سی ام عزیز
بیگ بدخشی را (که در کومکیان کابل امتیاز داشت)
مقصودان موضع بلغین از توابع محمود عراقی (که در تیولش
بود) بمکر و خدیعت بقتل آوردند . بهادر خان دارا شکرهی

(۲) نسخه [ب] ایسا سوار - و در [بعضی نسخه] ایسا و بغداد - (۲) نسخه

[ج] از توابع پیشه محمود عراقی •

(باب المیم) [۵۹۶] (مآثر الامراء)

ناظم آنجا (که در پیشاور اقامت داشت) حسب الحکم
پادشاهی به میر کل نوشت - که باتفاق ذایب کابل و متعینه
آنجا و الوسات افغانه از غلزي و صای به تنبیه آنها پردازد -
(۲)
او بهیستی و چالاکی افواج گران ترتیب داده برة نوردی
در آمد - از غایت جد کاری و فرط جلاوت از عقبه دشوار گذار
جلو اسب بدست گرفته عبور نمود - و خود را به مخدولان
رسانیده آتش افروز نمود گشت - بسیاری علف تیغ بے دریغ
گودیدند - از انجمله چهارده کس از مشاهیر بلوکان بحرا
(که بکمک آمده بودند) کشته شدند - ناچار فتنه پڑهان
بلغین به سنگرهای خود در آمدند - مشارالیه تعاقب نموده
از کثرت برف و افزونی سنگ لاج پیداده شد - و دامان
پورده بقلارزی همت خود را به پناه جای مخاذیل رسانیده
(گرچه آنها در پناه سنگر فرادان سعی و تلاش نمودند)
اما او و همراهانش به نیروی شجاعت کوسفندان غارت نموده
هنگام معادرت خانهای آنها سوخته مظهر و منصور بمقر
خود رسیدند - مشارالیه در جایزه این حسن تردد بفرزنی
پانصدی و عطای علم و خطاب مبارز خان مباحی گردید - و
در عهد عالمگیری نیز مدتها در موبه کابل بسر برد - و در
سال نهم بصاحب موبگی کشمیر اختصاص گرفت - و در

---

(۲) نسخه [ج] غلزي و صائي - و در [بعضی نسخه] علي زئي .

(مآثر الامراء) [۵۹۷] (باب العیم)

سال سیزدهم از تغیر لشکر خان بنظم موبد ملتان شتافت -
و پس از آن بفوجدارئی متعرا مامور گردید - و در سال
فوزدهم مغزول گشت - مال کارش بنظر نیامده *

* مرتضی خان سید شاه محمد *

از سادات بخارا ست - در سرکار سلطان اورنگ زیب بهادر
بتعلقه مردم چوکی خلص - رافرازی داشت - در ایام
(که پادشاهزاده مذکور بتقریب عیادت پدر گرامی پدر
از دکن روانه هندوستان شد) او بخطاب مرتضی خانی
چاره عزت برافراخت - و در جنگ مهراجه جهونف سنگه
بسرکردگی التمش قرار یافته مصدر ترددات نمایان گردید -
و در مصاف اول داراشکوه کالبد دلادری را بملکونه زخم
آراست - و در محاربه شجاع در جنگ دوم داراشکوه نیز
نقش نیکو خیمه‌تی را بر روی روزگار نشانید - سال هفتم از
امل و اضافه بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار سر بلندی
اندر خدمت - سال بیست و یکم مطابق سنه (۱۰۸۸) هزار و
هشتاد و هشت هجری رخت سفر بعالم آخرت برد - پادشاه
بختاور خان خواجه سرا را بهر شش احوالش فرستاده بود -
در جواب گفت آرزو داشتم در کار دلی نعمت جان در بازم -
میسرنشد - دیگران زر و جواهر می گذرانند - من چند جان
بجای خود می گذارم - یحتمل که بکار حضرت بیایند *

بعد فوت او اکثر نوکرانش از هزارى تا چار بيستى نوکر
بادشاهى شدند - و پيادها در کارخانجات انصلاک يافتند -
سيد شجاع بود و سيله را بيش قرار و بتوزک مى داشت -
پسرش سيد حامد خان است که در سال چهارم جلوس
بخطاب خانى نامور شده - و سال پانزدهم همراه (عد انداز
خان بمالش گروه ست نامى تعيين شده مصدر تودن گرديد -
و سال شانزدهم پسر زميندار کاميون را (که از بى سپر شدن
تعلقه او بسير و گشت لشکر پادشاهى باستصواب سيد مرتضى
خان عفو زلاش مروت گرفته بود) ببارگاه سلطنت آورد -
سال بيستم از تغير سيد احمد خان به صوبه دارى اجمير رايست
اعتبار بر افراشت - سال بيست و يکم بحضور رسيده از انتقال
پدر بداروغگى خاص چوگى معزز گشت - و سال بيست و
سيوم به تنبيه خيرى سران سوخت و چيتارن و سال بيست و
چهارم بمالش مفسدان را تهر جانب ميرتبه شتافته مراسم
حسن خدمت بتقديم رسانيد - پستى بخطاب مجاهد خان
بلند آرازه گشته سال سي و پنجم بفرجدارى صيواب و از
اصل و اضافه بمنصب سه هزارى هزار و پانصد سوار کاميابى
پذيرفت - سال فوتش معلوم نشده *

• مهاراجه جسونت سنگهه راآهور *

پور راجه گچ سنگهه است - سال یازدهم جلوس فردوس
 آشیانی همراه پدر به پیدش گاه سلطنت آمده درانت بار
 اندرخت - چون پدرش به نیستی سرا در شد [ازانجا
 که برخلاف رسم سایر راجپوتیه (که دلی عهد مخصوص
 پسر کلان را دانند) این فریق هرکه با مادر او الفت
 بیشتر باشد او را برای آن از اولاد می گزید] لهذا پادشاه
 او را با آن (که امر سدگمه در سال کلان تر از بود) جانشین
 پدرش ساخته بعطای خلعت و جمدهر مرمع بمنصب چهار
 هزاری چهار هزار سوار و خطاب راجگی برطبق وصیت پدر
 او و عام و نقاره و اسب با زین طلا و فیل از حلقه خامه
 بر نواخت - سال پانزدهم در رکاب پادشاهزاده دارا شکوه
 بعطای خلعت خامه و جمدهر مرمع با پهل کتاره و اسب
 از طویل خامه با براق طلا و فیل از حلقه خامه سرفرازی
 یافته بصوب قندهار تعیین گردید - سال هجدهم (که ریات
 بادشاهی از اکبرآباد جانب لاهور بحرکت در آمد) حکم
 شد - که او قا رسیدن شبنم فرید ولد قطب الدین خان
 کوکه (که نظم صوبه دارالخلافه بدو مقرر شده) بحرست
 آنجا بردارد - و پس از آن روانه بارگاه سلطنت شود - سال
 بیست و یکم از امل و اضافه بمنصب پنج هزاری پنج هزار

(باب المیم) [۶۰۰] (تأثر الامراء)

سوار سه هزار سوار در اسبه سه اسبه مهابات اندرخت - و آخر همان سال تتمه سواران او نیز دو اسبه سه اسبه قرار یافت - و سال بیست و دوم پادشاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر بکرمک قندهار (که افواج قزلباش محاصره نموده بودند) روانه گشت - اما بر طبق حکم پادشاهی در کابل ماند - و (چون اواخر همین سال پادشاه ظل ورود بمعموره کابل گسترد) در محله سواران خود (که دو هزار نفر بود) بنظر در آورد - سال بیست و ششم از اصل و اضافه بمنصب شش هزار و پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه لوی امتیاز افراخت - و سال بیست و نهم به تقرر منصب از اصل و اضافه شش هزار و شش هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه و خطاب مهاراجه فرق افتخار بآسمان سون - سال بیست و نهم بذابر آن (که طوت او با دختر سربدیو سیسودیه مقرر شده بود) دستوری یافت که به متهر (فته بعد فراغ از رسوم آن بوطن جوده پور رود - و اوایل سال سی و دوم (چون حرکات ناشایسته مراد بخش و شهرت روانگی پادشاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر از دکن باراد عیادت اعلی حضرت بر زبانها افتاد) دارا شکوه چاره کار خود دران اندیشید که در فوج با سرداران معتمد بسر راه هر دو برادر تعیین نماید - بنابراین مهاراجه را از اصل و اضافه بمنصب

(مآثر الامراء) [۶۰۱] (باب الميم)

هفت هزارى هفت هزار سوار پنج هزار سوار در اسبه سه اسبه
و موبه دارى مالوه از تغير خانجهان بهادر شايسته خان و
مرحمت مد اسب از انجمله يكه بساز طلا و فيل با ساز نقره
و ماده فيل و يك اك روپيه نقد باذن رتبه ساخته از بارگاه
خسرواني رخصت دهانيد - او با همراهان به ارجين (سیده)
بعد از قرب وصول موکب عالمگیری هرچند بادشاهزاده اظهار
ملایمت کرد اما او بدر تبختر زده مقدمه جدال و قتال را
يکرر کرد - پس از رد دادن زد و خورد و بقتل رسیدن
راجپوتيه ها و فرار گزیدن ديگران دست و پا گم کرده جان
بدر بردن غنيمت انگاشت - سال اول جلوس خلد مکان در
ایام (که موکب بادشاهي کنار آب ستاج بتعاقب دارا شکوه
(سیده بود) بعد مفع جرایم او (که بشفاعت نوئیذان حضور
مورت گرفته بود) شرف استان بوس حاصل نمود - بادشاه
نظر بصلاح وقت دستوري داد - که تا انجام مهم تعاقب در
دار الخلافه شاهجهان آباد باشد - و در جنگ شجاع ببرداری
برانگار نامزد شد *

چون خوکردا ناز برداری اعلی حضرت بود و درین محبت
اثری ازان نمی دید خارخار ناخوشي بخاطرش می خلید -

---

(۲) نسخه [ب] بفذل رسیدن - باره از راجپوتيه (۳) در نسخه [ج] لفظ

[او] نیت •

(باب المیم) [۶۰۲] (مآثر الامرا)

که آنکه از کوته خردی و تنگ حوصلگی با مخالف هم زبان
شده پرده از روی کار برداشت - و شب منزل خود را خالی
گذاشته با فوج خود راه وطن پیش گرفت - و درین
آشوب برخی از اشیای سرکار پادشاهزاده محمد سلطان و سرکار
پادشاهی و امرا و سپاهی بغارت رفت - و مدمه عظمی بر
مردم گذشت - و پس از فراغ از جنگ شجاع پادشاه رایت
عزیمت بصوب اجمیر افراشت - دران ایام (چون از طرف
پادشاه امیدش گسسته بود) بذابر آمد آمد دارا شکوه از
جانب گجرات در وطن خود جوهرپور باجماع جمعیت فرادان
پرداخته حرف سازش با او داشت - درین ضمن بمیانجی گری
• میرزا راجه جے سنگهه (که بحسن تدبیر زبانزد روزگار بود)
امیدوار عفو و بخشایش شده از رفاقت او پهلوی تھی کرد -
و ازانجا (که بذابر وقوع تقصیرات متواتر روی آمدن بحضور
نداشت) غایبانه به بحالی • منصب سابق و خطاب مهاراجه
و صوبه داری احمد آباد سرشته اطمینان بدست آورد - و
سال چهارم بر طبق حکم پادشاهی با همگی جمعیت بکرمک
امیر الامرا شایسته خان عازم دکن گشت - سال پنجم از
صوبه داری گجرات عزل بذیرفته دو سه سال در دکن [چندی
باشایسته خان و مدتی با پادشاهزاده محمد معظم (که بعزل
خان مذکور بنظم آن نواحی مقرر شده بود) گذرانید - و

در تخریب ملک سیوا بقدر مقدر مسامی بظهور رسانیده -
 و اواخر سال هفتم طاب حضور شده بهارگاه درامت رسید -
 و سال نهم چون میان بادشاه و شاه عباس ثانی والی ایران
 آئین رفاق بنفاق مبدل شده بادشاهزاده محمد معظم (که
 پیش از نهضت موکب بادشاهی بذابر حزم گزینی با فوج
 بسیار بصوب کابل نامزد شد) از هم بهمهراهی بادشاهزاده
 اختصاص گرفت - و پس از وصول خبر فوت والی ایران
 (که بادشاهزاده بر طبق فرمان خسروانی از لاهور برگشت)
 از نیز همراه بادشاهزاده مذکور معارفت نمود - سال دهم
 در رکاب بادشاهزاده محمد معظم عذرا عزیمت بصوب دکن
 گردانید - و سال چهاردهم بعطای تهمانه دارایی جمردن از
 مضافات کابل رخس طرب برانگیخت - و سال بیست و دوم
 مطابق سنه (۱۰۸۹) هزار و هشتاد و نه هجری (خمت هستی
 بر بسنت - راجه بکثرت اسباب و فرادانی جمعیت عمده اجهای
 هندوستان بود - اما) چون بذار و نعمت پرورش یافته و از
 کم و زیاد واردات بیکسو زیست نموده (سلیقه دنیا داری
 نداشت - بیرون مهرطه اوزگ آباد شرق ریه پوره و قلاب
 بنام او مشهور است - و عمارات سنگ بست (که بر قلاب
 ساخته) اثر ازان باقی است - گذر پرتی سنگه پور کلان
 از در حین حیاتش در گذشته - بعد فوتش از دو زن آبستنی

(باب المیم) | ۶۰۶ | (مآثر الامراء)

در حق بزرگتر اکثر خلد مکان بلفظ استاد اعلی حضرت و من غافل
از اجل یاد می فرمود *

مشهور است که سید مرید شیخ محب الله آله آبادی
بوده (که عالم است بعلم ظاهر و باطن) - اگرچه اراده
بخواجهان جنت داشت اما در مسایل بسیار تابع شیخ اکبر
شیخ محی الدین عربی است - شرح موسوم به اخص خواص
بر فصوص الحکم نوشته - در زمان او و تا حال اهل علم
به زندقه و الحاد منسوب داشته هنگامه ها آراستند - رساله
قبولی شیخ اشتیاق تمام دارد - گویند چون بنظر عالمگیر
پادشاه در آمد [اگرچه در آن هنگام رحلت نموده بود] اما دو
کس از مریدان وی در شاهجهان آباد زبانزد بودند - یکی میر
(که صاحب عزت و احترام بود) - و دیگر شیخ محمدی
(که در لباس درویشی و زهد می گذرانید) - پادشاه غوامض
آن رساله را اول از خدمت سید استفسار فرمود - میر از
مریدی شیخ انکار کرد - بعد ازان بشیخ محمدی پیغام شد
که اگر اقرار مریدی شیخ محب الله داری مقدمات این
رساله را با احکام شرع شریف تطابق دهی - و الا از مریدی
ار استغفار نموده رساله در آتش انداز - او جواب داد که
مرا از مریدی انکار نیست و استغفار نیز سزاوار نه ولیکن
از مقامی (که شیخ گفتگو کرده) هنوز مرا بدان مقام عروج

حاملی نشده . هرگاه بدان مرتبه رامل شوم بحسب درخواست
 محل مشکلات نوشته خواهد شد . و اگر اراده سوختن آن
 رساله مصمم شده آتش در مطبخ پادشاهی زیاده از خانه
 فقرای متوکل است . حکم شود که بسوزند . بالجملة میر املا
 رغبت بمنصب و امارت ننمود . و از ذی ارباب عمائم بر نیامد .
 اما در وطن صاحب ضیاع و عقار و املاک و مواضع گردید .
 خصوص هر دو پسران ایشان سید امجد خان و سید عبد الکرم
 شریف خان (که به استاد زادگی پادشاه ناموری یافته) بمنصب
 و جاگیر و خدمات لایقه مخصوص گشتند . نخستین در سال
 سیزدهم از انتقال قاضی محمد حسین جونپوری خدمت احتساب
 اردو یافته مدتها بکمال استقلال بدان کار پرداخت . پسرش
 نیز بنام پدر مخاطب گشته بصدارت دارالخلافه شاهجهان آباد
 قیام داشته لواے اقتدار و اعتبار می افراشت . پس
 ازان به بخشیکری و واقعه نویسی آنجا منصوب شده . گویند
 برای نماز جمعه جایزه منصب داران می گرفت . و در عهد
 خلد منزل بخدمت والای صدارت کل و خطاب صدر جهان و
 منصب عمده ممتاز شد . و در عهد جهاندار شاه تغیر گردید .
دیانت واقعی داشت . در مبادی سلطنت محمد فرخ سیر
 نیز بتجویز قطب الملک صدر الصدور شده بذابر نزاع میر
 و وزیر موقوف ماند . و شاید در وقتی بدیوانی اجمیر و

فوجدارت سانبهر نیز مامور شده - در اواخر عهد فرخ سیر
برخم خالصه باجاره گرفته در مواخذة و محاسبه خسارت عظیم
کشید - در همین سید عبد الکريم (که او نیز کتب متداوله
در مدرسه گذرانیده بود) در آن هنگام (که بلدة برهانپور
مطرح (ایالت عالمگیری گشت) بخدمت امانت تحصیل جزیه
بلده مذکور تعیین شده در آن کار ضبط و دیانت مافوق و سختی
و تقید زیاده بکار برده - سال گذشته (که از تمام بلدة از
وجوه جزئیة بیستم و شش هزار (روپیه بوصول در آمده بود)
او در عرض سه ماه از نصف بلدة یک لک و بیست هزار
روپیه داخل خزانه ساخته بعطای اضافه مورد تحسین و آفرین
گردید - و امینی جزیه چهار صوبه دکن بدو تفویض یافت -
پس از آن بخطاب سید شریف خانی نامی گردید - و چون
در ایام محامره حیدرآباد از وفور بارش و طغیان دریای
مانجرا رسیدن رسد مفقود گردید و تحط و غلا را (در بازار
بهم رسید و کار بجائے انجامید) (که زنده از خوردن میتة
اجتناب نداشت - و هر سو که نظر کار میکرد از لاش مردها
کوچه ها نمودار بود) قرعة تجویز کرد گری گنج بجای
سردار خان [که مرزا یار علی بیگ نظر بر آن (که درین
چار موجة نوازل (که سرانجام آن بر نیک نامی افزاید)

(مائرا الامرا) [٦٠٩] (باب الميم)

متعذر مي نمود) از قبول آن پناه و زبید [بغام خان
مذكور (که دیانت و سخت گیری او بر روی روز آمده بود)
افتاد - و از آن (که در چنین ایام سعی درین مرام غیر
از نفرین و دشنام انام انجام ندادن) عالمی (که از دست
تهدید او بفرغان بود) و متصدیان حضور (که داء بری داشتند)
خوش دلی اندر خندند - و چون باران در بکمی آورده بود
فی الجملة ارزانی پدید آمد - خان مذکور رخصت یافت
که در هر چهار صوبه سایر و دایر بوده مال جزیه را موافق
احکام شرعیه بقید ضبط در آرد *

پس از فوت او پسرانش امام الدین خان و میر عبدالرحیم
شریف خان (که برادر ایمانی بودند) با برادران علای
فصیح الدین خان و غیره در افتاده معانت گشتند - پس از
چند شقه دستخطی بعنایت الله خان رسید - که آنها
خوگر منصب و جاگیر شده وضع فقر و فقیرزادگی از دست
دادند - وَ كَانَ أَبُوهُمَا مَالِحًا - منصب آنها را بحال
باید کرد - از انجمله سید عبدالرحیم بامانت جزیه صوبه
برار سرفرازی یافته در عهد خلد منزل بخطاب پدر اختصاص
گرفت - و در زمان فرمانروایی جهان دار شاه بنیابت
صوبه دارمی اکبر آباد علم بزرگی بر افراسخت - و در سلطنت
خسرو زمان فوجدارمی چونپور را بنیابت عظیم الله خان باجاره

(باب المیم) [۶۱۰] (مآثر الامرا)

گرفت . سپاه بسیار نگاهداشته . و هیچ طرف نیست . در
خسارت آن املاک موردی وطن به باد داده خسران زده
بدکن آمد . نواب آصف جاه از قدر شناسی نگاهداشته
چند بنیابت دیوانی دکن و پس ازان به متصدیگری
محالات خجسته بنیان مورد عنایت فرموده . در هنگام
وصول شهنشاہ معظم نادر شاہ برای برخی استفسار باحضر
متصدیان آن نوین عالی جاه حکم فرمود . خان مذکور
بمحضور او (که از هیبتش بهرام فلک بر خود می لرزید .
و زهره شیرنر بر می شکفت) دل بای نداده مردانه جواب
و سوال نمود . و بعد از مراجعت آصف جاه بدکن
به بخشیدگری سرکار آن عالی شان اعزاز اندوخت . و بمنصب
سه هزاری در هزار سوار و عطای نقاره فایز گشته . در
آخر صفر سنه (۱۱۵۹) هزار و یکصد و پنجاه و نه بنیابت
صوبه داری برار مامور شده . صاحب سپاه و دستگاه است .
مرد آقشقال جهان دیده و متواضع و صاحب سلوک است .
اما گویند کرم ندارد . و از مدد و عده اش یکی نمی پاید .
• مصرع •

• خوش آن کسی که دراز است از زبان دستش •

رَحْمَتُ اللَّهِ - عالمگیر پادشاہ طرفه آدم شناسی داشت .
بعنایت الله خان نوشته . (چنانچه در رساله کلمات طیبات

(مائراامرا) [۶۱۱] (باب الميم)

مندرچ است (عبدالرحيم پسر شريف خان سيدزاده و طالب علم امين شده قريب ده هزار (رويه را روزايد بجوهري فروخته - ازو بپرسد و بگيرد - و باينها کار نفرمايد - که گزدم نماي جو فروش اند و زر اندود - انتهي - هرگاه در حوادث سن نمود زياده بر بودش درين مرتبه باشد - الحال پختگي مشق اطوار بقدر سال خوردگي پيدا است *

* ملتفت خان مير ابراهيم حسين *

پسر دوم امالت خان مير بخشي ست - در آخر سال بيست و ششم شاهجهاني بخدمت بخشيگري اهديان سوافرازي يافت - و پس ازان بداروغگي پيشکش مياهي گشت - هرچند دران عهد منصبش از هفت صدي نيفزوده اما باعتبار خانه زادي (که نزد سلاطين قدرشناس فوق اعتبارات است) از امثال و اقربان درجه برتري مي پيمود - پس از جلوس عالمگيري (چون برادر کلانش مير سلطان حسين افتخار خان ارچ گراي مرتبه امارت گرديد) او نيز از پيشگاه خلافت بشمول رافت و التفات بافروزي منصب و خطاب ملتفت خان چهار امتياز افروخت - و بخدمت مير بخشيگري اهديان منصوب گشت - و در سال ششم از تغير برادر خود افتخار

(باب المیم) . [۱۱۲] (مآثر الامراء)

خان (۱) ، (زیب آرای مسند خانسامانی گردید) آخته بیگی
شد . و در همین سال از انتقال آله یار خان بداروغگی
گزر برداران و ملازمان جاو (که جز بمعتمدان تفویض نیابد)
اختصاص گرفت . و میر تزی نیز ضمیمه آن گردید .
و چون در سال سیزدهم برادرش مورد عتاب شده از دریای
اٹک اخراج یافت او نیز بسلب خطاب و منصب درآمده
یساول شدید متعین گردید که او را بلاهور (۳) و باز
همراه برادر بصفح جرائم آب رفته بجویش در آمد . و
بحراست قلعه دار الخلافه از تغیر معتمد خان سرافرازی یافت
و در سال پانزدهم بار دیگر بداروغگی بندهای جلو اختصاص
گرفت . و پستتر بفوجداری لنگرکوت مضاف پیشاور تعیین
گردید . و در سال هیزدهم از انتقال صف شکن خان
محمد طاهر بداروغگی توپ خانه ممتاز گشت . و پس ازان
بغابر جهتم از منصب برطرف گشت . و در سال بیست و
دوم به بحالی هزاره سوار و بفوجداری غازیپور زمانیه
مشمول عنایت گردید . بعد از عزل آن بفوجداری نواحی
اکبر آباد اسب نشاط دواند . و در سال بیست و چهارم
روزه بدیهه قاخته بود زخمی شد . نوزدهم جمادی الاخری
سنه (۱۰۹۲) هزار و نود و دوم هجری چان سپرد . غریب

(مائرا لا مورا) [۱۱۳] (باب المیم)

(۲)
اتفاق افتاده برادرش نیز در همین سال در جونپور در گذشت *

* محمد امین خان میر محمد امین *

پسر معظم خان میر جمله اردستانی سمت - چون دست
تعرض قطب شاه والی تلنگ بسعی بادشاهزاده محمد
اورنگ زیب از احوال پدرش کوتاه گردید او را از قید
رهائی بخشیده در خدمت سلطان محمد (که برسم منقلا
بدان ولایت در آمده بود) ارسال نمود - مشارالیه دوازده
کرومی حیدرآباد ملازمت سلطان دریافته دل از خوف و خشية
را پرادخت - در سال سی ام شاهجهانی بمرافقت پدر احرام
ملازمت ظل الهی بست - چون بخطه برهانپور رسید بجهت
افزونی بارش و عارضه طبیعت چندی از همراهی باز ماند -
و پس ازان بسده خلافت رسیده بعذایت خلعت و خطاب
خانی چهره کامیابی افروخت - و در همین سال معظم خان
رخصت یافت که در رکاب شاهزاده محمد اورنگ زیب
بتاخت و تاراج ولایت عادل شاهی پرداخته آن مهم را بر نهج
پسندیده بانجام رساند - و محمد امین خان بافرونی هزاری
ذات بمنصب سه هزاری هزار سوار هرفراز گردیده حکم شد
تا رسیدن پدر نیابة بمعاملات وزارت پردازد - و چون در سال
سی و یکم معظم خان بسبب وقوع بعضی امور خلاف مرضی

(باب المیم) [۶۱۴] (مآثر الامراء)

والا از روانی اعلیٰ معزول گشت محمد امین خان نیز از
تقدیم کارها ممنوع گردید - و چون رشادت و معامله فهمی
او دل نشین اعلیٰ حضرت شده بود باضافه پانصد سوار
و عطای قلمدان مرصع و تفویض خدمت میر بخشیکری
از تغیر دانشمند خان (که خود استعفا نموده بود)
برنواختند *

و چون شاهزاده محمد اوزنگ زیب معظم خان را (که
بفرمان حضور با عساکر منصوره روانه دربار بود - و از
عزیمت بهیچ وجه تقاعد نمی نمود) دستگیر کرده در دکن
نگاه داشت دارا شکوه بعد از آگهی^(۲) این مقدمه را بر سازش
و اتفاق خان مذکور با شاهزاده محمول داشته مقدمات
و هشت انگیز^(۳) خاطر نشین اعلیٰ حضرت نمود - و محمد
امین خان را بامور غیر واقع متهم ساخته اذن گرفتنش
گرفت - و او را بخانه خود طلبیده دستگیر کرد - و بعد
از سه چهار روز صورت بے گناهیی خان مرقوم بر خاطر
بادشاهی لایح گردید - از قید دارا شکوه برآوردند - و
بعد هزیمت دارا شکوه روز دوم از افراختن رایات فتح
و ظفر عالمگیری [چون عمارت شکارگاه سموکر (که بر کنار
آب چون است) پیرتو قدوم آن شاه نصرت نصیب ضیا

---

(۲) در نسخه [ج] لفظ [از] نیست - (۳) نسخه [ج] خاطر نشان *

(مآثر الامراء) [۶۱۵] (باب الهميم)

پذیرفت [محمد امین خان بقدم عقیدت و فرط ارادت
بر سایر بندهای پادشاهی سبقت جستہ بآستان بوس
عالمگیری رسید - و مورد انظار مرحمت شاهی گشته بمنصب
چهار هزاری سه هزار سوار سر بلندی یافت - و در همین
ماه به بحالی خدمت میر بخشگیری والا پایگی اندرخت -
و چون در جنگ شجاع راجه جسونت سنگه طبل خلاف
و نفاق بر ملا نواخته از موکب عالمگیری رو گردان شد
و بگام فرار راه وطن پیش گرفته عزم پیوستن به دارا شکوه
داشت (بعد فراغ از جنگ شجاع و معاودت ازان سمت)
محمد امین خان با فوج جوار بگوشمالی آن سرخیل کفار^(۲)
تعیین گشت - و خان مذکور بسبب قرب وصول دارا شکوه
(که از احمد آباد عازم اجمیر بود) از نواحی پوهنر^(۳)
برگشته بموکب پادشاهی پیوست - و در سال دهم بمنصب
پنج هزاری چهار هزار سوار اختصاص گرفت - و در سال پنجم
باضافه هزار سوار امتیاز یافت *

و چون در سر آغاز سال ششم میر جمله در بنگاله
در گذشت شاهزاده محمد معظم به سر منزل او عز قدوم
بخشید - و به تعزیت و تسلیت خاطر او پرداخت - و او را
همراه خود بهلازمت پادشاهی آورد - عاطفت خسروانه او را

---

(۲) نسخه [ج] افواج - (۳) نسخه [ج] پوهنر .

بعطای خلعت خاص از لباس سوگوار (بر آورد - و در سال دهم گروه یوسف زئی در موضع اوهند (که دهنه کوهستان آنهاست) دگر باره اجتماع نموده غبار شورش و فساد برانگیخته بودند محمد امین خان با فوج شایسته بمالش آن طایفه متعین گشت - هرچند پیش از وصول خان مذکور آن زمره فساد آئین بآریزشهای نمایان شمشیر خان تریپ (۲) تذبذب و تادیب بلیغ یافته مغلوب و منهزم گردیده بودند خان مشارالیه نیز در ولایت آنها درآمده از مراتب تلخمت و تاراج و تخریب مساکن و موطن آن شورش افزایان (چندانکه ممکن بود) بفعل آورد - و برطبق منشور پادشاهی معادلت کرده بصوبه داری لاهور از تغیر ابراهیم خان قیام نمود - و در سال سیزدهم فرمان متضمن تفویض نظم صوبه کابل از تغیر مهابت خان شرف اصدار یافت - و در همین سال جعفر خان وزیر اعظم جهان گذران را پدرود نمود - و برخی کارها اسد خان برسم نیابت سرانجام می داد - رای پادشاهی انتضای آن نمود که شایستگی این امر خطیر و لیامت این امر عظیم الشان جز عمده نوئیان دیگر ندارد - او را طلب حضور فرمود - در سال چهاردهم تارک افتخار به تقبیل عتبه خلافت از آسمان در گذرانید - و بفرزادان نوازش و عنایت خسروانه بر خود

(مآثر الامراء) [۶۱۷] (باب الميم)

باليد - و با آن (که در اصابت فکر و رزانت رای شهره
(۲) آفاق بود) اما ناستوده شيمه (عونت هم فطري داشت -
قبول وزارت را مشروط بشرايط چند (که سراسر خلاف مزاج
بادشاهي بود) نمود - و بالتماس تکاليف شاقه مبادرت کرد *
چون بحسب سرنوشت روز بد او را در پيش بود
به بند و بست موبه کابل (خصمت آنصراف يافت - و بانواع
مواهب سلطانيه و عطای فيل عالم گمان با ساز نقره مباحثات
اندوخت - از انجا [که بقم های غرور غير از زرد رنگ بر
رو نمي آرد - و باد برودت نخوت جز خاک مذلت بر فرق
روزگار نمي پيزد - رگ گردن علم (که مي افرازد) دشمن شغفي
و ناکامي ست - و پندار غلط طرف (که مي بزند) خوازي
و بد انجامي [خان خويشتن آرای خود بين با کثرت اسباب
جاه و ثروت و وفور مواد شوکت و سطوت خواست که از
پيشاور بدار الملک کابل شتافته در استيصال افاغنه شورش انگيز
(چنانچه بايد و شايد) پرداخته خار بن فساد آن فئه طاعيه را
ازان سرزمين بر اندازد - در سال پانزدهم سيوم محرم
سنه (۱۰۸۳) هزار و هشتاد و سيوم هجري (پيش ازان
که از کتل خيبر عبور کند) با وجود رسيدن اخبار (که
افغانان با آرازي اراده مذکور راه همدون نموده چون مور و ملخ

(۲) نسخه [ج] روزگار *

جوشیده شد) آن غضوب قدم جسارت استوار کرده حسابی
برنداشت . و برداشتن آن اشرار کاره نیندیشیده (رأه)
پیش شد . در خلال عبور از بے تدبیری و نفاق بد اندیشان
(چنانچه در عهد عرش آشیاپی بر زین خان کوکه و حکیم
ابوالفتح و راجه بیربل گذشته بود) بظهور رسید - افغانان از
اطراف و جوانب هجوم آورده به تیر و سنگ کار پردازی
نمودند - افواج برهم خورد - و فیل و اسب و آدم بر یک
دیگر افتاده - (۳) درین حادثه چند هزار کس از فراز کوه بغار
افتاده نقد هستی در باختند - محمد امین خان از فرط غیرت
خواست جان نثار کند - نوکوانش جلو گرفته از آشوب گاه
بر آوردند - خبری از ناموس ناگرفته بحال تباہ بهبک عنانی
تعجیل به پیشاور آمد - عبد الله خان پسر جوان (شیدش)
دران تلاطم بلا بموج خیز فنا رفت - اموال و اسباب لشکر
دست خوش تاراج گشت - و اکثری از قبایل مردم باسیری
در آمد - صبیح خورد سال محمد امین خان را مبلغ های
خطیر گرفته با برخی از پردگیان او گذاشتند *

گویند خان مذکور بعد از سنوح این واقعه به پادشاه
عرض نمود - که آنچه بمعروض نوشت تقدیر گذشت گذشت -

(۲) نسخه [ب] حسابی از آنها برداشت - (۳) نسخه [ب] افتاد -

(۴) نسخه [ج] بزیر افتاده الخ •

(مآثر الامراء) [۶۱۹] (باب الميم)

الحال باز اگر این مهم بعهده من باز گذارند متکفل تدارک
و تلافی می‌شوم - پادشاه درین باب استشارة نمود - امیر
خان گفت بخیر خورده می‌ماند کام نا کام خود را
بر آنها خواهد زد - لهذا از منصبش (که شش هزارمی پنج
هزار سوار بود) بکمی هزاری ذات متنبه ساخته بصوبه داری
احمد آباد گجرات مامور کردند و حکم شد که بحضور
نارسیده روانه محال خدمت شود - مدتی در ایالت
آن مملکت گذرانید - و در سال بیست و سوم (که
دارالخیر اجمیر مطرح رایات پادشاهی بود) حسب الطلب
بعز بساط بوس جبهه تفاخر آراست - و تا اردیپور همراه
رانا بود - از چیتور گرانبار عواطف خسروانه گشته برخاست
انصراف ممتاز گردید - و در سال بیست و پنجم
هشتم جمادی الآخرة سنه (۱۰۹۳) هزار و نود و سیوم
هجری در احمد آباد بدار البقا شدافتم - هفتاد و یک روز
و یک لک و سی و پنج هزار اشرفی و ابراهیمی و هفتاد و
شش زنجیر فیل با دیگر امتعه و اجناس بضبط سرکار والا
در آمد - پسر نداشت - سید محمد نام همشیره زاده او بود -
و خویش او سید سلطان کربلائی (که از سادات کرام آن
مکان معالی است) ابتدا بحیدر آباد وارد شده - والی آنجا
عبد الله قطب شاه بدامادی خود برگزید - اتفاقاً در روزی

(باب المیم) [۶۲۰] (مآثر الامراء)

(که عتد واقع خواهد شد) میر احمد عرب را (که داماد کلان و رائق و فائق مهمات حکومت و واسطه این کار بود) با او بر سر حرفه برخاش (و میدهد - و بجائے می انجامد که آن سید بیچاره باسباب خانه آتش زده بر آمد - هر چند خان مذکور تکبر و خود ارائی بافراط داشت اما در دیانت و راستی از یکتایان (وزگار بود - و بخیر سگالی و نیک سنجی می کشید - و حافظه نند داشت - در آخر عمر هنگام صوبه داری احمد آباد در مدت بسیار که بحفظ کلام الله موفق شد - چنانچه عالمگیر بادشاه بحافظ محمد امین خان مخاطب می نمود - در مذهب امامیه شدید التعصب بود - هنوز بخاوتسرایش راه باز نمی یافتند - اگر یکی از راجه های عمده (که ممانعت او نمی توانست صورت گرفت) بدیدنش می رفت خانه را بآب می کشید و فرش و لباس را تغیر می داد ^(۲) *

• مختار خان میر شمس الدین •

بزرگ خلف مختار خان سبزواری سمت - در سال بیست و یکم اعلی حضرت بخدمت بخشیکرمی کل دکن و منصب هزاری چهار صد سوار از سابق و لاحق سوافراز گشته ^(۳) دستوری تعلقه یافت - و در سال بیست و سیوم بحراست

(۲) در نسخه [ج] لفظ [را] نیست - (۳) نسخه [ب] سوافرازی یافته -

(مآثر الامراء) [۶۲۱] (باب الميم)

قلعه آسيز (که هر آمد قلاع موبه خاندیس بل در جمیع
ممالک دکن بحصانمت و رصانمت ممتاز است) مامور گردید -
و در سال بیست و هشتم بدارنگی توپخانه دکن اختصاص
گرفت - و بدان وسیله در خدمت شاهزاده محمد ارننگ زیب
ناظم آن دیار سرگرم پرستاری بوده سلسله بزدگی و
خانه زادی را محکم ساخت - و پیوسته به تقدیم امور مرجوعه
حسب مرضی آن عالی تبار پرداخته خود را مورد فرادان
الطاف گردانید - و در یساق گولکنده همراه بود - پس از
تشنید مبدائی مصالحت با سلطان عبد الله قطب شاه والی
آنجا ازدواج سلطان محمد نخستین خاف شاهزاده با مبدی
قطب شاه مذکور صورت انعقاد گرفت - میر شمس الدین
با محمد طاهر وزیر خان ^(۳) دون قلعه رفته آن عقیقه
پاک سرشت را نزد شاهزاده آوردند - و غالباً ^(۴) پس ازان باضافه
یک صد سوار بر منصب اختصاص پذیرفته - در سال سی ام
از تغیر حسام الدین خان بقلعه دارئی اوردگیر و افزونی پانصدی
سیصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار امتیاز
یافت - و در سال سی و یکم [چون غالب خان عادلشاهی
تفویض قلعه پریندا (که از حصون صیقله دکن است)

(۲) نسخه [۱] در یساق - (۳) نسخه [ب] محمد طاهر وزیر خان -

(۴) نسخه [ج] و در سال سی ام از تغیر الخ *

(باب المیم) [۶۲۲] (مآثر الامراء)

نمود [حسب الحكم پادشاهی مختار خان بقلعه داری آن
حصار استوار تعیین گشت . و چون آن شاهزاده فتح نصیب
در سال (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجری از خطه
برهانپور بجانب مستقر الخلافه اکبر آباد لوی ملک ستانی
برافراخت خان مذکور (که کمر همت بنطاق مرافقت چمت
بسته بود) باضافه پانصدی در صد سوار بمنصب در هزاری
هزار سوار و خطاب پدر و عطای علم کامیاب عزت و دولت
گشت . و پس از جنگ سموکر و هزیمت دارا شکوه
بفوجداری نالندیر دکن رخصت یافت *

و چون در سال دوم شایسته خان صاحب صوبه آن ولایت
همت باستیصال سیوا برگماشته از اوزنگ آباد عازم ملک
ار گردید آن خان کار دان را به حراست آن بلده مقرر
فرمود . و پستر بقلعه داری و فوجداری ظفر آباد بدر
می پرداخت . و در سال پانزدهم از انتقال هوش دار خان
بصوبه داری خاندیس پایه اعتبار برافراخت . و پس ازان
بایالت صوبه مالوا افتخار اندوخت . و در سال بیست دوم
هنگامی (که مرتبه اول سواد اجمیر مضرب خیم پادشاهی
گردید) مختار خان بملازمت فایز شد و چون سال بیست و
پنجم الویه جهان پیمای پادشاهی از اجمیر بمسند برهانپور
انتهاض نمود خان مذکور در سرحد تعلقه مفود روی سعادت

(مآثر الامراء) [۶۲۳] (باب الميم)

بآستان بوس خلافت برافروخت - از پیشگاه سلطنت و جهانبانی
از غایت الطاف خسروانی مرحمت خنجر دسته یشم (که
جز بعمدهای قدیم الخدمت معمول نبود) در اعزازش افزود -
و در همین سال محمد امین خان صوبه دار گجرات رخت
هستی بر بست - و خان مشار الیه بجای او منصوب گردید -

و او دو سال سالم در احمد آباد گذرانیده در سنه (۱۰۹۵)

یک هزار و نود و پنج هجری سر آغاز سال بیست و هشتم
رهگرای باز پسین سفر گشت - خان مذکور گل سوسبد قبیلۀ
بنی مختار بود - اگرچه این خاندان به اکثر خصایص جمیله
ستوده اسنہ و افواه اند - اما مختار خان درینها مستثنی
و بخوبی همه چیز ممدوح و مشهور بود *

* مغل خان عرب شیخ *

بهر طاهر خان بلخی سمت - در حضور پدر برشادت
خویش دولت روشناسی پادشاه زمان خلد مکان اندرخته
جولانی عرصه پیش آمد و اعتبار گردید - در سال نهم
بخطاب مغل خانی سر افرازی یافت - و بستر بداروغگی
عرض مکرر مورد عنایت گشت - در سال سیزدهم از اصل
و اضافه بمنصب دو هزار و چهارم بختوری افروخته از تغیر
ملتفت خان داروغه گرز برادران گشت - و در همین سال
میر تزکی و عصای طلا یافت - و در سال پانزدهم بخدمت

(۵۰ المیم) [۶۲۴] (مآثر الامراء)

قوش بیگی امتیاز یافت . و در سال نوزدهم بغا بر جهت
(۲) بسلب منصب و جاگیر معائب گردید . و پستر با کمی
منصب بحال گردید . و در سال بیست و یکم از تغیر
روح الله خان آخته بیگی شد . و پس ازان بدکن تعیین
گشت . و هنگامی (که موکب بادشاهی از اردبیلور رانا
معاودت نموده سایه نزل بصاحت اجمیر افکند) مشارالیه
به آستان بوس خلافت شرف اندوز شده خلعت میرنژی
اول پوشید . و پستر به تنبیه خیره سران سانبهر و دندوانه
مرخص گشت . و چون در سال بیست و ششم درجن سنگه
هادا بمحاربه بوندی پرداخته متصرف شد او باستیصال آن
بدمال کمر امثال بر بهمت . و چون خان مذکور حوالی بوندی
پیوست درجن سنگه قلعه بند گردید . آن خان شهاست شعار
برق ریز یورش گشت . تگرگ تیر و تفنگ ها سه پهر
ریزش داشت . آخر کار آن تبه اطوار سیاهی شب را پرده
کردار خود نموده نیل عار فرار بر رخساره درزگار کشید .
(۳) و انزروه سنگه نبیره راو بهار سنگه هادا (که نیز از حضور
رخصت یافته بود) حسب الحکم با جمعیت خویش داخل
آن شده . مشارالیه عذای معاودت دوتا ساخته بعد تقبیل
سده خلافت بیافتن خلعت تحسین درجه افتخار پیمود .

---

(۲) نسخه [ج] بسلب منصب معائب گردید . (۳) نسخه [ب] انزروه .

و در سر آغاز سال بیست و هشتم از انتقال خان زمان باقصی پایه عزت صوبه دارى مالوه صعود نمود . و بموهبت فیل ذوالفقار نام و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدى سه هزار سوار ارج پیمای اعتبار گردید . و در آخر همین سال سنه (۱۰۹۶) هزار و نود و شش هجری از تنگناى دنیا برآمد . پسرش نیز خطاب پدر یافته سرگرم خدمات پادشاهی بود . بعد رحلت خلد مکان مدتها در دار الخلافه به بیکاری گذرانید . سالم چند پیش از تحریر و دیعت حیات سپرد . خالی از غیرت و شرافت نفس نبود . همشیره سیده بیگم زوجه محترمه آصف جاه فتح جنگ در خانه داشت . هنگامی (که نواب معزى الیه از دکن بحضور رفته در کمال افتدار زیب آرای امارت گشتند) اصلا بایشان رجوع نکرد . بلکه ترک آمد و رفت نمود *

• محمد علی خان خانسامان •

پسر تقرب خان حکیم داؤد است . ولایت زا بوده . چون پدرش (که در علم طب حذاقت تمام داشت) در خدمت اعلی حضرت بحسن تعالج و تدایى مشمول الطاف خردرانی گردیده آخرها به والا مرتبه امارت برآمد و نیز بمنصب هزارى چهره امتیاز افروخت . و بعد از جلوس عالمگیری دران هنگام (که موکب منصوره پادشاهی از

باعتبار از اختلاف معارفت نمود (مشارالیه بخطاب خانی
 و از ایشان یافت - و چون تقرب خان را بعلاج بقیه کوفت
 عالی حضرت نزد آن پادشاه متروک السلطه نگه داشته بودند
 و از جهت طبع خلافت پناهی ازو منحرف گشته مورد عتاب
 خسروانه گردید - او نیز به تبعیت پدر از منصب معزول
 شده از نظر التفات خاقانی افتاد - چون سال پنجم
 هجری از اجل طبیعی زخم هستی بر بسمت عواطف
 پادشاهانه خان مذکور را به عطای خلعت از لباس کدورت
 برادرده از امل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی دو صد
 هزار مطرح انظار تفضل و اکرام گشت - و در سال هفدهم
 از انتقال حکیم صالح خان به داروغگی کرکر آقخانه اعتبار
 شده بافروزی منصب دو هزار و سوار سوارافراز شد -
 و بستر داروغگی چینی خانه نیز ضمیمه گردید *

و چون دیانت و کفایت و کاردانی و معامله فهمی او
 در پیشگاه سلطنت و جهانبنانی لعمریه ظهور برداد پیش
 از سفر اجمیر از تغیر روح الله خان بوالا خدمت خانسامانی
 افتخار برافراخت - بنابر استقامت وضع و راستی طبع
 و صراط صلاح و تقوی دخیل تمام در مزاج حضرت خلد مکان

(۱) نسخه [ب] خسروانی - (۳) نسخه [ج] کرکیراق خانه - و نسخه

[ب] کرکیراق خانه - و در [بعضی نسخه] کرکر آقخانه .

(مؤثر الامرا) [۶۲۷] . (باب الميم)

پیدا کرده بمرتبت قرب و اعتبار سرآمد همسران گردید .
بل محسوب امروای عمده گشت . در ایام محاصره گوانگزه
(که هنوز به تسخیر اولیای دولت قاهره در نیامده بود)

هژدهم رجب سنه (۱۰۹۸) هزار و نود و هشت هجری طایر
رحش از مغاک خاک بخورده افلاک پرواز نمود . در فراست
و دانائی و بزرگی و ستورگ منشی شهره روزگار بود . و با کمال
دیانت و جدی وافر در گرد آوری مال پادشاهی می کوشید
بگرم آشنا بود . هرکه بار میرسید کامیاب می گردید
در اتقا و پرهیزگاری موانع بود . اوقات خود را مصروف نماز
و روزه داشته . و پیوسته همت بر مشغله اراد و احزاب
گماشته . نعمت خان حاجی در هزارهای خود زاهد
خشک و عابد مرائی کزایه بار دارد . یحتمل چون ا
داروغگی های متعلقه خان سامانی داشت در دربارش احتیاط
صاحب رساله مانع دستبرد او شده دل خالی کرده باشد .
خان مذکور دستار کلان مثل قضاة بر سر می بست
نعمت خان هم اشاره بدان کرده .

* بیت *

* در سر داری بزرگی بسیار *

* ما هیچ ندیدیم بجز دستار *

• مهابت خان حیدرآبادی •

مشهور به محمد ابراهیم قمار باز . ولایت زا بود

(ب ب المیم) [۶۲۸] (مآثر الامرا)

دولت ابو الحسن قطب شاه دلی تلنگ بدستباری طالع
بلند ارج پیمای امارت گشت - چون بعد عزل سید مظفر
(که مدتها وکیل السلطنت مملکت بود) رتق و فتق امور
ملکی و مالی باقتدار آن دو برادر بهمن شوم ملوم دادنا و
ایکنا (که خمیر مایه مفاسد و فتن و مورث وبال و زوال آن
دردمان کهن گشتند) تفویض یافت هرچند آنها هم قوم
خود و وکذیها را بر کشیده بمغل و غریبزادها فرد می شکستند
اما خان مذکور بزمانه سازی و مزاج شناسی مراتب لایه گری
و چاپلوسی می پیمود - و آن دو برادر در رضا جوئی
و فرمان برداری او می کوشیدند - لهذا مرتقی مدارج عالیه
گشته بمنصب سر لشکر و خطاب خلیل الله خان پلنگ همنه
رایت بلند نامی افراشت - سجع نگین او بود * بیت *

* زالتفات پادشاه و پندت روشن روان *

* گشت ابراهیم سر لشکر خلیل الله خان *

هنگامی (که) رایات عالمگیری ظلال افکن مرزد بوم دکن گردید
نخستین تسخیر بیجاپور نصب العین همت خسروانی گشته
شاهزاده محمد اعظم شاه با عساکر گران بگشایش آن تعیین
یافت - و چون آن مهم بامتداد کشید پادشاه کشور گشا
باتقاضای صواب دید از اورنگ آباد باحمدنکر و از انجا شولاپور
(۲)
معسکر گردانید - ناگاه نوشته ابو الحسن بنام حاجب او (که

(مآثر الامراء) [۶۳۹] (باب الميم)

(۲)
در فوج فيروززي بود (بجنس از نظر پادشاهي گذشت -
(۳)
بدین مضمون که تا حال پاس مراسم بزرگداشت مي نمودیم -
حالا (که ایشان سکندر را یتیم و ناتوان دانسته بیجاپور را
محاصره نموده کار برر تنگ آوردند) واجب آمد که سوای
جمعیت مورور بیجاپور راجه سندها از طرفی با قشون از
شمار افزون جهت کمک آن بیکس کمر سعی بربندد - و
ما بهر داری خلیل الله خان پلنگ حمله چهل هزار سوار
مستعد پیگار تعیین نمائیم - و ببینیم که ایشان کدام کدام
طرف مقابل و مقاومت خواهند کرد - (ازین ممر غضب سلطاني
نوران و جوش گرفت - و بر زبان گذشت - که ما تعریک
چینی فردش میمون باز چنگ نواز (۴) را موقوف داشته بودیم
(۵)
حالا (که ماده خردس خود بیانگ آمد) جای توقف نماند -
بازجود تعویق و تعقید مهمات بیجاپور پادشاهزاده شاه عالم
بهادر با خانجهان کوکلتاش در آخر سال بیست و هشتم
بمالش ابوالحسن مامور گردید - خلیل الله خان باتفاق شیخ
منهاج (که در نوکری بیجاپوری خضر خان پنی (۶) را بغدر
کشته به ابوالحسن پیوسته سر ناموری می افراشت) با (ستم

---

(۲) نسخه [ب] بجنسه - (۳) نسخه [چ] می نمودم - (۴) نسخه

[ب] پلنگ نواز - و نسخه [ا] تلنگ نواز - (۵) نسخه [چ] موقوف بر

وقت داشته بودیم - (۶) نسخه [چ] نپنی •

(باب الهميم) [۶۳۰] (مائرا الامرا)

راو عماره مادنا استقبال شاهزاده نموده مرارا عرصه نبرد
آراستند - و بسهام جان ستان و مصصام خون آشام داد شجاعت
و شهامت دادند - با وصف آن (که روزی بر خانجهان
نوعی هجوم آوردند که نزدیک بود که پای ثباتش از جا
رود - فیل مسمت زنجیر گسسته راجه رام سنگهه بدان رسید -
که سرزده بغوج مخالف در آمد - اکثر اسبان سران نامی را
بچراغ پا در آورده در کس را بر زمین سرنگون انداخت -
و در ارکان استقامت آنها تزلزل افتاده در بهزیمت نهادند -
و دیگر باره تا سه روز با شاهزاده جنگ قایم داشته اکثر
امرای پادشاهی زخم برداشتند - آخر کار شکست بر لشکر
تلنگ افتاده راه فرار پیمود - شاهزاده بتعاقب نپرداخته
توقف نمود - این وقفه بیجا با وجود تودن نمایان در پیشگاه
خلافت درجه استحسان نیافته فرمان عتاب آمیز رسید -
و شاهزاده بمحمد ابراهیم سرلشکر پیغام داد (که بسبب
اغماضی (که با شما بعمل آمد) در معرض عتاب آمده ایم -
(۲)
اگر برگزیده کوهیرو سرم (که سرحد صوبه بدر است) را گذارید
دستاورزی برای استشفاع ابوالحسن ما را بهم می رسد -
مشارالیه (گوش شنوا داشت) بقبول اصغا نمود - و رستم
راو و دیگر جهالت منشان گفتند که این پرکذات بر سر نوک

(مآثر الامراء) [۶۳۱] (باب الميم)

نیزه بسته ایم - و جنگ را آماده ایم - باز کارزار و صف آرایی
مکرر بمیان آمد - (روزے شوخی و استیلا بجائی رسانیدند که
رای بغداد ابن دیوان پادشاهزاده را فیل سواره پیش انداخته
بردند - سید عبد الله خان بارهه با وجود رسیدن زخم بان بر
لب خود را باو رسانیده از دست مخالف را رها نید - و دران
(دز زن غیرت خان بخشی پادشاهزاده در حوضه فیل بضرب
بان کشته گشت - از صبح تا شام آتش جدال زبانه میزد - (دز
دیگر دکنیها بغرور یگانگی پیغام کردند که از (دی انصاف^(۲)
باید که فوجهای طرفین بر جا باشد - و سرداران با یکدیگر
تلاش نمایند - شاهزاده جواب داد که هر چند درین امر
مرفه ناتمام است که نیزه بازی و شمشیر بازی را استعمال
کرده اید - اما ما قبول کردیم بشرطیکه شما زنجیر پدای فیل
اندازید - تا در انجام کار رو بفرار (که نزد ما عار و شما آنرا
از هنرها پندارید) نپارید - آنها گفتند ما زنجیر پیدا جنگ
نمی کنیم - شاهزاده گفت ما هم جنگ بگیریز نمی نمایم -
آخر الامر نفاقه (که از قدیم الایام میان غریب و غریب زاده
و دکنیها می باشد) پدید آمد - فوج ابو الحسن بادیه
آوارگی پیموده رو بحیدرآباد گذاشت - پادشاهزاده درین
مرتبه ره نورد تعاقب گردید - دکنیها خلیل الله خان را

---

(۲) نسخه [ج] بکرنکی - و نسخه [۱] یک انکی .

(باب المیم) [۶۳۲] (مآثر الامرا)

به نارائی متهم ساخته هزیمت را سبب او را نمودند - مادنا
(که قاطبه با مغل دوست نبود) خاطر نشان ابو الحسن
ساخت که او اراده نوکری پادشاهی دارد - بزندان باید نشاند -
(۲)

نناچار خان مذکور در حوالی هیدرآباد سال بیست و نهم

بملازمت پادشاهزاده پیوست - و حسب التجویز شاهی بمنصب

شش هزارمی شش هزار سوار و خطاب مهابت خان سر افتخار

بعدهر دوار رسانید - و در همین سال در شولاپور بآستانبوس

خلافت فرق اعتبار افراخته بانعام پنجاه هزار روپیه و دیگر

عطایا اختصاص گرفت - و در سال سی ام بعد فتح

بیجاپور از انتقال حسن علی خان بهادر عالمگیر شاهی

بصاحب صوبگی برار مورد نوازش گشت - و پس از فتح

هیدرآباد سال سی و یکم باضافه هزارمی هزار سوار عارچ

معارچ بلند نامی گردید - و در همین ایام بنظم صوبه پنجاب
(۳)

جبهه دولت برافروخت - و بمکان خدمت (سیده) در سال سی

و دوم جان باجل سپرد - کلمه مهابت خان مشعر تاریخ
(۴)

فرت اوست - بعد از اختیار ترکیبی پادشاهی پسرزاده ار

محمد منصور تازه از ایران (سیده) بنامیه سائی آستان خلافت

سرمایه کامیابی اندوخت - و بمنصب هزار و پانصدی هزار

سوار و خطاب مکرمات خان امتیاز یافت *

---

(۲) نسخه [ج] پادشاه (۳) نسخه [ب] برافروخت - (۴) یعنی سنه
هزار و نود و نه .

* موسوی خان میوزا معز *

صبیحه زاده سید السادات میر محمد زمان مشهدی است
که سر آمد علمای آن مکان فیض نشان بود - مشارالیه
در ربیعان شباب از والد بزرگوار خود میوزا فخر (که از
سادات موسوی قم است) برهم زده به دار السلطنة امفهان
(که مجمع اهل فضل و کمال بود) در آمد - و در خدمت
علامی آقا حسین خوانساری استفادۀ علوم نموده بدستیاری
طبع (سا و ذهن عالی در علوم عقلیه یگانه روزگار گردید -
و در سنه (۱۰۸۲) هزار و هشتاد و در هجری به هندوستان
بار غربت گشاد *

چون طالعش مانند استعداد بلند بود مشمول عواطف
عالمگیری گردیده بمقامب مناسب سر عزت بر افراخت -
و با صبیحۀ شاه نواز خان صفوی خالۀ شاهزاده محمد اعظم
شاه شرف ازدواج یافت - گویند در مقامات حسن ابدال
روزے میوزا را با شیخ عبد العزیز عزت مباحثۀ علمی و
مذاکرۀ حکمی در میان آمد - و بطول انجامید - شیخ گفت
که این را شما از که سند دارید - گفت از شیخ بهار الدین
محمد - گفت من بر شیخ بیست و دو جا حرف کرده ام -

(۲) در نسخۀ [ب] حرف [واد] نیست - (۳) نسخۀ [ج] بمنصب
مناسب - (۴) نسخۀ [ب] غریب مباحثۀ علمی الخ •

(باب المیم) [۶۳۴] (مؤثر الامرا)

میر ^۱ت مخدوم آن حروف تهجی خواهد بود - آخر
کار بجائی کشید که شیخ بهم برآمده گفت شیعه های
شما میمنت را وقت غسل گز میکنند - سبب چیست - میر
خنده زده گفت این مسئله را در لاهور بهرهای کنجی از
من پرسیده بودند - یا امروز شما پرسیدید - ^(۳) بالجماعه در
ابتدای حال بدیوانی صوبه پتنه و بهار سرافراز گشته
صحبتش با بزرگ امید خان ناظم آنجا کوک نگردیده
بهم زدگیها درمیان آمد - خان مزموبور بر علو خاندان و
بنوت امیر الامرا شایسته خان می تنید و در دیگرے نگاه
کم از کم میدید - و میر سبب سلف بودن با پادشاه از علاوه
فضل و کمال خویش انکاشته بر خود می بالید - و از غیرے
فروتنی نمی کشید - شکوه یکدیگر به پادشاه نوشتند - میرزا
معز طامب حضور شد - و در سال سی و دوم بخطاب
موسوی خان و دیوانی تن از تغیر معتمد خان سرمایه
افتخار اندوخت - خان مذکور از کفایت پژوهی از منصبداران
نوملازم مچلکا گرفت - که بعد طیاری یاد داشت تا یافتن
جاگیر طامب ایام ما بین نه نمایند - و اگر جاگیر یافته
تغیر شود تا تذخواه محال دیگر ایام میانه محسوب
محاسبه است - و چون این بد نامی بلام از شهرت گرفت

(مآثر الامراء) [۶۳۵] (باب الميم)

در تلافی آن قرار یافت - تا نذخواه جاگیر نو ملازم را
تعینات جائی نکنند مگر بدرخواست او - سبحان الله در زمان
سابقه گویند در محاسبه جاگیر داری اکثر طلب سرکار نیز
دوم منصب داران بر می آمد - لهذا برای رجوع سزادان
تعین می شدند - و آنها مبلغی داده ایت و اعل بکار
می بردند - در یساق دکن از قلت پایبانی و کم حاصلی ملک
و بسیاری ارباب طلب (خصوص نو نوکران دکنی) کار
بجائی رسید که باوصف مچالکی معموله موسوی خان مبلغ
از طلب منصب دار در سرکار بر می آمد - لهذا هر چند
منصبداران بمحاسبه رجوع می نمودند مستوفیان ناشنیده
انگاشته تن نمیدادند - درین ایام همگی این ضوابط نسبیاً منسباً
گشته - الحاصل در سال سی و سیوم موسوی خان از تغیر
حاجی شفیع خان بدیوانی دکن کامیابی اندوخت - و در
سال سی و چهارم سنه (۱۱۰۱) یک هزار و یک صد و یکم
هجری برحمت حق پیوست - کجا شد موسوی خان
تاریخ فوت و افضل اولاد زمانه تاریخ ولادت اوست - در
خوش خیالی و نازک تلاشی بے انباز و به انشا پردازی و
دقت آفرینی ممتاز بود - در اول مشق شعر فطرت تخلص

(۲) نسخه [ج] مچالکهای - (۳) نسخه [ج] ابتدا هر چند الخ - (۴)

یعنی سنه هزار و پانجاه و شش .

مي كړد - آخر موسوي دل نشين او افتاد - ازوهت * شعور *

* سد راه معصيت ها شد پريش-اني مرا *

* داشت -رياني فگه ز آلوده داماني مرا *

* محمد بديم سلطان *

پور خسرو بن نذر محمد خان است - سال نوزدهم

جلوس صاحب قران ثاني همراه پدر به هندوستان آمده -

سال بيستم به پيشگاه ساطنت رسیده جبين ارادت را نور آگين

ساخت و بعنايت خلعت و جيغه مرصع و اسب با زين مطلا

بلند پايجي اندوخت - سال بيست و هفتم بتقرر دوازده هزار

روپيه ساليانه لبريز نشاط گشت - و پستر از اصل و اضافه

بمنصب هزار و پانصدي لواي سربلندي برافراخت - سال

بيست و هشتم باضافه پانصدي اختصاص گرفت - سال

سي ام از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي سيصد سوار

كام دل بر گرفت - و پس ازان (كه رتق و فتق سلطنت

بخلد مكان تعلق پذيرفت) همراه پدر و عم خود در فداي

اكبر آباد دولت ملازمت در يافت - و در جنگ شجاع و

دومين پيگار داراشكوه ملتزم ركاب پادشاهي بود - و همراه

سربلند خان مير بخشي و رعد انداز خان مير آتش بكارها

تعيين شده - پستر برجه معاتب شده از منصب برطرف

گرديد - سال سي و ششم مشمول عنايت گشته بمنصب

(متأثر الامور) [۴۳۷] (باب المیم)

سه هزاری هفت صد سوار رنگ پریده بر زمین آمد - مآل
حالش بکجا انجامید معلوم نیست *

✽ مصطفی خان کاشی ✽

که شیعه ایست از الوس افغانه - پدرش آن قدر بے بضاعت
بود که چون فوت نمود اسباب تکفین و تدفین او بصعوبت
مورد گرفت - خان مژبور در چهارده سالگی از مادر
رخصت شده بتلاش روزگار برآمده - رفته رفته بنوکری
محمد اعظم شاه کام دل اندوخته ساز محبت او کوک گشت -
و از مقربان راسخ و همدان محرم (از شاهزاده گردید - چون
در سرکار پادشاهزاده بغا بر افزونی خرج سپاه همیشه نالش
بود خان مذکور بحقیقت را رسیده قرار داد - که زیاده
از شش هزار سوار نگاه ندارند - و اگر بسبب سفارش و رجوع
مردم عمده یا ضرورت مهمی نگاهداشته شود تا منجمله
جمعیت مقرری عوض از فوئی و فراری بهم نرسد تنخواه
او جاری نگردد - و بحکم جز رسی او کار سرکار پادشاهزاده
نسق گرفت - و نالش سپاه و شاگرد پدش بر خاست -
و فوج هم ده درازده هزار سوار مدام موجود می بود -
آن قدر در مزاج شاهزاده دخل بهم رسانید که هیچ کار
بے مشورت او تمشیت نمی توان یافت - و هرچه از شاهزاده
خلاف مزاج خلد مکان بظهور می رسید پادشاه از پخته کاری

(باب المیم) [۶۳۸] (مآثر الامرا)

خان مذکور می دانست - و چون افغانه محل اعتماد نبودند صاحب اختیاری او در سرکار شاهزاده علاوه بد مظنکی گردید - لهذا درین باب مراراً بشاهزاده ارشاد فرمود - آخر بتقریب مغضوب و بے منصب ساخت و گرز بردارے شدید تعیین نمود - که از لشکر شاهزاده اخراج کرده به بندر سورت رسانید - و به متصدی آنجا حکم رفت که بر جهاز نشانده روانه بیت الله نماید - خان مذکور بعد حصول زیارت کعبه معظمه (زَادَهَا اللَّهُ تَشْرِيفًا) معارفت نموده بصورت رسید - اگرچه حکم طلب بنام او صادر شد اما (چون از فتوحای آن بوی مفتح جرایم بمشام خورد نمی رسید) خان مذکور سال سی و نهم جلوس به خجسته بنیاد آمده نظر بمزاج پادشاه بلباس درویشانه ادراک ملازمت نمود - پادشاه این مصرع بر خواند -

* ع *

* بهر صورت که آئی می شناسم *

گویند هرچند محمد اعظم شاه خواست (که باستشفاع او پرداخته همراه خود بگیرد) صورت نه بست - خان مذکور (که بحلیه فضل و کمال آراسته بود) نسخه موسوم به امارات الکلم برای تسهیل استخراج آیات قرآنی تألیف نموده - شاهزاده از نظر پادشاه گذرانید که تصنیف مصطفی خان است - بعد مطالعه ارشاد شد که تصنیف نگویید

تالیف است - شاهزاده عرض کرد که تا حال دیگرے بدین فکر نیفتاده - لهذا تصنیف میتوان گفت - پادشاه بیدماغ شده بداروغه کتابخانه ارشاد نمود - رساله (که درین ماده سابق کسے نوشته) از کتابخانه بر آورده بدست شاهزاده دهد - خان مذکور بقیه عمر در خانه نشینی بسر آورد - خانه عالی (که در محله سلطان گنج بلده اورنگ آباد ساخته) بنام او معروف است - بآنکه خلد مکان نسبت باخلاف دیگر بحال محمد اعظم شاه توجه مفرط داشت اما بغیر اختلاف مزاج طرفین طرفه معامله درمیان بود - گویند سال سی و ششم جلوس نسبت شهرت خبر مخلصی سلطان محمد معظم اراده باطل از جانب محمد اعظم شاه بر زبانها افتاد - پادشاه از روی مصلحت محمد اعظم شاه را (که متصل بنگاپور بود) برای رفتن به واکندیرا مامور فرمود - چون لشکر پادشاهی در اثنای راه بود به محمد اعظم شاه نیز از طرف پادشاه اخبار مختلف می رسید - پادشاهزاده بعد وصول بنزدیکی لشکر پادشاهی معروض داشت - که اگرچه ارزوی حصول نعمت ملازمت زیاده بران است (که بعرض رساند) لیکن چون بر مهم ماموره باید رفت وسواس آن دارد که مردم همراهی پس از رسیدن به لشکر در برآمدن تکاهل ورزند - هرچه ارشاد شود بدان عمل نماید -

(باب المیم) [۶۴۰] (مآثر الاسرا)

در جواب مادر گشت - ما هم خواهش دیدار آن فرزنده
بسیار داریم - اما چون داخل شدن در لشکر صلاح نیست
جریده باران شکار بر می آئیم - شما هم جریده با پانصد سوار
باتفاق هر دو پسر بیائید - که همان وقت رخصت خواهند
شد - و حکم شد که خیمه مختصره در زمین پستی بغامله
از لشکر نصب نمایند - که از دور نمایان نباشد - و مخفی
به بخشیان و داروغه جلو خاص و گرز برداران و مردم خاص
چوکی ارشاد صدر یافت - که مردم بسیار کم انتخابی مسلم
همراه بگیرند - و بظاهر تاکید رفت مردم زیاده نیایند - و مردم
باره و میرتوزکان برای منع ازدحام و بند و بست هر چهار
طرف دولتخانه مامور گردیدند که کسی بے حکم نتواند در شد -
و بعد رسیدن بشکارگاه متواتر احکام بنام شاهزاده رفت که
جای دولتخانه کم وسعت واقع شده با مردم قلیل بیائید -
پس از نزدیک رسیدن شاهزاده جمال چیله حکم رسانید -
میدیکه بر سر تیر آردن ایم خواهد خورد - و میدان جلوخانه
هم تنگ است - زیاده از سه جلودار همراه نیارند - چون
شاهزاده با دو پسر و الاجاه و عالی تبار در جلوخانه رسید
بسبب اهتمام غیر از دو جلودار همراه نبود - درین حالت
شاهزاده رنگ رو باخته خود را در دام بلا دید - مختار خان
حکم رسانید که هر سه یراق را نموده بیایند - بعد ملازمت

و تقديم آداب پادشاه از روي شفقت در بغل گرفته بندوق
بدست شاهزاده داده حکم تير انداختن بر صيد نمود - پستر
به تسبيح خانه برده حکم نشستن فرمود - بگرمي تمام استفسار
احوال کرد - بذابر شهرت آن (که شاهزاده زير جامه زره
پوشيده) پياله ارگجه طلب داشته بعد را کردن بند جامه
بدست خود ماليد - و شمشير خامه (که پيش پادشاه بود)
از غلاف بر آورده بدست شاهزاده داد - با دست هاي لرزان
گرفته بعد ملاحظه خواسمت که بگذرانند - شمشير مذکور از
روي عنايت مرحمت شد - و چند کلمه وعظ و نصيحت
مشمول بر اشاره آن (که شما را گرفته خلاص نموديم) بر زبان
آورده مرخص ساخت *

* مخلص خان *

پسر صف شکن خان نبيرد قوام الدين خان صدر ايران
برادر خليفه سلطان مشهور - ولايت زابود - در ايام محاصره
قلعه گلکنده دارغکي توپخانه پادشاهي را بنيايت پدر
سراجم مي داد - بعد از انفتاح آن حصار استوار باضافه دو
صد سوار بمنصب هزاري سيصد سوار و اماله بدان خدمت
مقرر گردید - و در سال سي و سيوم بخدمت عرض مکرر
سرمایه مبالغات اندوخت - پس ازان قور بيگي شد - و
بمنصب دو هزاره هفت صد سوار تحصيل کاميابي نمود -

(باب المیم) [۶۴۲] (مآثر الامراء)

و در سال سی و ششم بافروزی پانصدی و از تغیر بهره مند
خان بخدمت بخشیکری دوم چهره امتیاز برافروخت - و
بستر پانصدی دیگر یافته بمنزلت سه هزاری عروج نمود -
و در آخر سال چهل و چهارم الوبه ظفر پرچم عالمگیری
از خاص پور بقصد انتزاع پرناله باهتزاز آمد - و دوم شعبان
قصبه مرتضی آباد مرج ^(۲) مضاف بیجاپور بمسافت سی و شش
کرده مضرب خیام پاشاهی گردید - خان مذکور (که بامراض
شدیده مبتلا شده بود) چهارم شهر مذکور سنه (۱۱۱۲)

یک هزار و یکصد و درازده هجری برحمت حق پیوست -
و در روضه زبدة العرفاء سید شمس الدین (که یکی از مشایخ
آن دیار است) واقع قصبه مذکور مدفون گردید - نجابت
ذاتی با کمالات کسبی جمع داشت - مجموعه بود از محاسن
اخلاق - ابواب فیض بر روی آشنا و بیگانه مفتوح داشته - و
در اجرایی کار خلائق بسیار کوشیده - و در مثل گذرانیدن
منصب داران و عرض مطالب در بارگاه خلافت مثل روح الله
خان اول جری و حریص بود - با آن (که شوم طمعها
نداشته - بلکه استغذا و آزادی جبلی و فطری طبعش بود)
طرفه جا در مزاج پادشاه کرده بود - مکرر در حق او بر زبان

---

(۲) نسخه [ج] مرتضی آباد مرج - و در [بعضی نسخه] مرتضی آباد
عوف مرج *

(مآثر الامراء) [۶۴۳] (باب الميم)

خلد مکان گذشته که خلیفه سلطان جران داریم - و نهایت
الطاف و عین اعطاف خسروانی بحال خان مذکور از دستخط
خاص [که در حق پسرش بعذایت الله خان نوشته اند که
بشاهزاده بیدار بخت (که دران وقت باقامت اورنگ آباد
مامور بود) بنویسد - و آن در رساله کلمات طیبات داخل
است] ظاهر می شود - چون پسر مخلص خان مرحوم یتیم
است و جوهرت دارد و علم نحو و صرف را خوب آموخته
پرداخت احوال ظاهری او باید کرد - از قضا میان مخالفان
و گرگان افتاده - دایم شپرده او والده حقیقی ملتفت خان
است - و دیوان حاجی محمد علی خان - میان این هر دو
کمال عداوت بود - و قایما (که با پسر بود) دیوان حیدرآباد
شد - از احوال پسر یتیم بهمه جهت خبرگیران باشند - هرگاه
شفقت آقا باین مرتبه باشد نوکری مرز دارد - و این ملتفت
خان میرزا محمد علی و حاجی محمد علی خان و میر
قایمائی تفرشی همه مخلص خانیه اند - که بعد از فوت آن
مغفور بخانی و بخطاب پادشاهی رسیدند - خان مذکور
همین یک پسر داشت - بیست و یکم سنه (۱۱۰۸) یک
هزار و یک صد و هشت هجری متولد شد - خلد مکان باسم
محمد حسن نامور کرد - در عهد خلد منزل بخطاب
شمس الدین خان مخاطب گشته - سال چند پیش از تحریر

(باب المیم) [۴۴۴] (مآثر الامراء)

در دار الخلافه شاه جهان آباد رخت هستي بر بخت -
بالجمله مخلص خان با فضيلت و ملائي طبع موزون داشت
و اشعار رنگين مي گفت - از دست - * شعر *

* خمار ما و در توبه و دل ساقی *

* بیک تبسم مینا شکست و بست و گشاد *

و غریب تر آنکه با مغایمت و فضیلت مذاق تصوف داشت -
خالی از درد نبود *

* مرتضی خان سید مبارک خان *

از سادات بخاری ست - در عهد خلد مکان نشو و نما
پذیرفته چندے بحفاظت قلعه رام کیسر و فصله بحر است
آسیر و ایامی بفوجداری سلطان پور نذر بار پرداخت - پس
ازان از تغیر سید محامد خان دولت آباد بدر مفوض شد -
و سال بیست و فہم مخاطب بمرتضی خان گردیده بمنصب
سه هزاره رسیده - گویند با خانجہان بہادر ربط بہیاد داشت -
چون تقرر خطاب خانی ہذا پسرانش سید محمود و سید
جہانگیر بخاطر بادشاہ رسید خانجہان عرض کرد کہ سید
محمود می گوید در خاندان ما کسی محمود خان و فیروز
خان نشدہ است - پادشاہ فرمود شما تجویز بکنید - گفت
سید محمود را مبارک خان و سید جہانگیر را مجتبی خان -
پادشاہ فرمود مبارک خان خطاب پدر است - عرض کرد کہ

خطاب مرتضی خان برای کدام بنده ملتوی سمک - به ازین
 کسی نیست - پادشاه منظور فرمود - مرتضی خان سال چهل
 و پنجم مطابق سنه (۱۱۱۲) هزار و یک صد و دوازده هجری
 انتقال نمود - قلعه دار بهشت باسقاط های وقفی لفظ
 قلعه تاریخ است - پس از فوت او پسر کلانش سید
 محمود مبارک خان بحفاظت مهاکوت قلعه مذکور مقرر شده
 در وقت فردوس آرامگاه بمنصب سه هزاره کامیاب گشت -
 بعد از پسرش سید مراد علی مبارک خان (که دو هزار
 و پانصدی منصب داشت) و از انتقال پسر او سید شیرو
 علی مبارک خان بتعلقه مذکور سرگرم بودند - و پسر دروش
 سید جهانگیر مجتبی خان بخبردارئی اندرکوت تعیین شد -
 و پس از آن سید علی رضا پسرش بخطاب پدر و در عهد
 فردوس آرامگاه بمنصب سه هزاره و خطاب جد و تقرر تعلقه
 مذکور شادمانی اندوخت - و بعد فوت او سید علی ابر
 مخاطب به مجتبی خان بجای پدر و جد قرار یافت -
 پس از آن قلعه مزبور بتصرف ملائمت جنگ در آمد - تا
 آن وقت قلعه داران آنجا با صوبه داران دکن مثل همین
 علی خان امیر الامراء و نظام الملک آصف جاه و پسرانش
 سر فرود نمی آوردند - چون صوبه داران مذکور طریق کارش
 بیموده تیول قلعه بضبط در آوردند فردوس آرامگاه در لک

(باب المیم) [۶۴۶] (مآثر الاسرا)

روپيه سال نقدي از حضور بزام تعلقه داران قلعه مقرر فرمود .
يك بار آصفجاه بوجه از قلعه دار آنجا سرگراني بهمرسانيده
فوج بهحاصره آن تعيين نمود . چون اين خبر بحضور رسيد
فرمان صدور يافت كه در تمام دكن يك قلعه تعلق بما
دارد شما آنرا هم نمي خواهيد . آصف جاه بهاس حكم پادشاه
صلح بميان آورده فوج خود را طلب داشت *

• محتشم خان مير ابراهيم •

ميرن پسر شيخ مير خواني سمت كه سر آمد مقربان ايام
شاهزاده عالمكير پادشاه بود . اگر اجلش ميگذاشت در سلطنت
هم (كن) (كين) فرمان (راني) و سر خيل نوئينان پادشاهي ميشد .
در مبادي جلوس مصدر امر عظيم گريده حقه بر ذمه
خانواده سلطنت گذاشت . پادشاه قدر شناس پسرانس را (كه
در حدائم سن بودند) منظور نظر تربيت ساخته بمناصب
مناسب مورد مراحم فرمود . و هر چند آنها از بے طالعي
موافق مزاج پادشاهي بر نيامدند (و الا بمنتهاي مراتب
امارت مي رسيدند) مع هذا ازان طرف حقوق آن مرحوم
مرعي بود . هيچگاه التفات از پيرامون احوال شان بر نگرفته
شد . - مير ابراهيم بمنصب هزارى چهار صد سوار نوازش
يافت . و بدوام خدمت حضور و عطاي اضافه هاي منصب
كام دل مي انداخت . - پستر بظاير جهتم بمسفر حجاز مجاز

(مآثر الامراء) [۶۴۷] (باب الميم)

گشت . و در سال هیجدهم بعد سعادت اندوژی هیچ
بجبهه سائی پیشگاه جهانبانی و بحالی منصب هزار و پانصدی
سر بلند گردید . و بخطاب محترم خان چهره کامیابی افروخته
از حسن ابدال به فوجداری لنگرکوت (که بیست گروهی
پیشاور است) و عطای علم معزز شد . و بعد مراجعت از
حسن ابدال بفوجداری سارنگپور رخصت یافت . و در سال بیستم
فوجداری میوات رخس عزیزمت راند . و چون شاهزاده محمد
اکبر سر بغي و طغیان برافراشت و از امرای کومکي برخه
بطوع و جوقه باکراه یکتائی گزیدند خان مذکور با معدود
از رسوخ عقیدت و اخلاص از شاهزاده بزدگی انحراف نورزیده
زبانوا هم بفرومانبرداری شاهزاده آشنا ساخت . چندی محبوس
زندان سخن ناشنوي بود . از آراگری شاهزاده بزمین بوس
عذبه سلطنت ناصیه آرا گشته مورد تحسین گردید . و پس
ازان به صوبه داری اکبرآباد لوای مباحات افراخت . و در
سال بیست و هشتم از انتقال سیف خان بصاحب صوبگی
آله آباد کام دل اندوخت . و پس ازان از منصب برطرف
شده مدتها بگوشه انزوا گذرانید . و در سال چهل و دوم
بمنصب دو هزاری هزار سوار بحال گشت . و پس از چندی
هزار سوار دیگر بابت کمی یافت و بکراست خجسته بنیاد هم
مامور شد . اما در چه وقت بنظر نیامده . در سال چهل و

(باب المیم) [۶۴۸] (مآثر الاسرا)

هفتم بقلعه داری نلدرك شتافت . و پستدر باز بے منصب شده
 بحضور رسید . چون در سال چهل و نهم توجه پادشاهی
 مصروف کشایش واکندیکره^(۲) گردید بعد زن و خورد طرفین
 پیریا نایک دژ نشین از در احتیال در آمده توطیة صلح
 انگیزخت . به عبد الغنی کشمیری دست فرودش ارد (که بمکر
 و حیلہ راه داد و ستد بآن مفتن بهم رسانیده بود) آن
 زہار جو بعض ملتسمات خود نوشته بار دان - او بمواسط
 ہدایمت کیش واقعہ خوان بعرض رسانیده درجہ پذیرائی
 یافت . پس ازان محکشم خان را (کہ بے منصب نشسته
 و در بروی تردد بسته مدیون همان کشمیری بود) بتجویز
 نایک ببکالی منصب و تفویض قاعہ داری سرافراز فرمودہ
 رخصت کردند . آن غدار خان مذکور را با چند کس
 در قلعه گرفت . و در پیشگاه خلافت نقارہ فتح بلند آوازہ
 گردانیده آداب تهنیت بتقدیم رسانید . تا آنکہ کشمیری از
 زبان مادرش پیام آرد کہ پیریا بدر دیوانگی زده بدر رفت .
 سوم سنگھ برادرش (کہ برای مصالحہ بحضور آمدہ بود)
 رخصت یافت کہ قلعه خالی نماید . این ہم بعمل آمد . و
 می دانست کہ بسقیفہ سازی و شعبدہ بازی او کوچ
 پادشاهی خواهد شد . چون متمنای خیالی او صورت

(۲) نسخہ [ج] واکن کیرہ - و در [بعضہ نسخہ] واکندیکره .

(۱۰ اثر الامور) [۶۴۹] (باب المیم)

نهیست بار دیگر نامه جدال مشتعل ساخت - و بیچاره
محتشم خان را محبوس گردانید - (رزے) که سعی
بهادران جسارت کیش قلعه بدست آمد (آن بد نهاد خان
مژبور را در خانه مضبوط کرده آتش بخانهها زده گریخت -
اگر ساعتی مردم پادشاهی دیرتر می رسیدند خان مذکور
سوخته آتش بیداد آن مقهور می گردید - گویند خان مذکور
از فلزات چیزی خورده بود - در عین زمستان عرق از
بدنش می چکید - محتاج باد زن بود - بکثرت باه و بسیاری
نصوان شهرت تمام داشت - و غیر از شهرت رازی و خواب
و خور دیگر شغل نداشت - و بسبب برطرفی متواتر و
بے چاکری احوالش بپیشانی کشید - هنگام مراجعت از
کهنلنه (که انواع معویبت و تعب ها باحوال عمدها راه
یافت - و هر ناله از فایمت شدت باران دریای عمانی بود -
در هر قدم جمری قایم می شد - نامه از مرکوب و بارکش
نمانده - چهارده کروزه راه در یک ماه و هفده روز سپری
گشت) خان مذکور (که بے نما نمی توانست) خود پیاده
با اکثر زنان عصا در دست دامن کوهی گرفته افتان و خیزان
قدمی چند می پیمود - آردان بعیار داشت - از پسرانش

---

(۲) نسخه [ج] نمی توانست ماند *

(باب المیم) [۶۵۰] (مآثر الامراء)

هیچ کدام ترقی نکرد - مگر میر محمد خان (که خطاب پدر یافته دستگاه بهم رسانید) - احوالش جدا رقم پذیرفته *

* مطلب خان میوزا مطلب *

نواسه مختار خان سبزواری سمت - مادرش گلرنگ بانو بیگم مشهور در حباله عقد میوزا محسن پسر سید میوزا برادر خود خان مزبور بود - ^(۳) خان مذکور بیادری طالع و ذریعه سفارش والده خویش در عهد خلد مکان جولانی عمره پیش آمد روزگار گردیده بتدریج به بخشیدگری اعدیان ادج پیمای عزت گشت - و در سال بیست و نهم بنیابت بهره مند خان (که به تهنه انندی رخصت یافته بود) به تمشیت امور بخشیدگری دوم مامور گشت - و در همین سال از انتقال سیف الله خان بخدمت میرتزکی امتیاز گرفت - و در سال چهل و یکم بخطاب خانی ناموری اندرخته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار سرافرازی یافت - و (چون در پیشگاه خلافت خود را کار طلب و جدکار را نموده بود) اکثر بهزارلی افواج ماموره بهالش اشقیا و تیابت خدمات حضور کار بند گشته در جایزه سرانجام آن بافزونی منصب کامیابی می اندوخت - و پس ازان (که از انتقال بهره مند خان خدمت جلیل القدر میر بخشیدگری

(۲) نسخه [ج] نکرده - (۳) نسخه [ب] بوده *

(مآثر الامراء) [۶۵۱] (باب الميم)

بخان نصرت جنگ تفويض يافت (از انجا) كه خان
مذكور بيشتر بگشت ملكي و تعاقب تيره بختان مرهته ساير
و دابر مي بود (در حضور مهمات بخشيدگري را بنديابت او
مطلب خان من حيث الاستقلال بعد فتح واكن كيره متمشي
مي ساخت - بدان جهت بسرداري و مرجعيت سرے افراشت -
و باضافه سواران منصب و عطای نقاره بلند اوازه گرديد -
و در آخر زمان عالمگيري يکے از امرای دربار و
متصدیان صاحب مدار (كه چند كسے بيش نبودند) او
بوده - و به تنبيه و تعريک غنيم لئيم حوالی اردو نيز مامور
مي شد - پس از ارتحال خلد مكان ازين جهان گذران
بدستور ساير اعيان حضور ملنزم ركاب شاهزاده محمد اعظم
شاه گرديد - و بشمول رأفت شاهي گل روز بهي از شاخسار
روزگار چيد - و بخطاب مرتضى خان اختصاص يافت -
مرد بے هيئيت دل ناچسپ بود - نعمت خان ميرزا
محمد هاجي (كه هيچ يکے از زبانش نرسته) دران وقت
اين بيت گفت -

* بيت *

* راستي را مي-گذارم در كنجي خواهم شدن *

* مرتضى گراين بود من خارجي خواهم شدن *

بهمراهي شاهزاده المذكور در جنگ بهادر شاه زخمهای کاري
برداشت - خانخانان منعم خان او را از رزمگاه عقب فيلپان

خون نشانده آردن - بهمان زخمهای مؤلم در گذشت - مرد
 نلومند بلند بالا بود - و بسفا هم و بلا هم زبان زد - (چون
 ظهور سریر پدر بصحت نسب و هذا سن) اولاد والا نژاد
 آن مرحوم نیز از شمه آن شیمه خالی نیستند - در پسر
 داشت - در عهد خلد منزل اولین (که داماد جانمهار
 خان بهادر دل بود) خطاب پدر یافته - و دومین (که خویش
 تربیت خان میر آتش بود) به ابو طالب خان مخاطب
 گردید - و در عهد فرخ میر کلانی فوجدار کهری (۲)
 بود - چون تغییر شد بنابر قرابت تازه (که همشیره زاده
 او صبیغه کامیاب خان مرحوم باز دواج امیر الامرا حسین
 علی خان در آمده) آن امیر کریم الخصال بدکن رفته در
 اوزنگ آباد محل اقامت انداخت - و برادر خرد بفوجداری
 کودره و تهاوره مضاف صوبه گجرات سر افرازی یافت - و
 صاحب نقش و جمعیت بود - پسر امیر الامرا بفوجداری
 بکلانه منصوب گردانید - خان وزیر با جمعیت شایسته بعالم
 علی خان پیوسته در جنگ نواب آصف جاه ساز و سامان
 امارت همه باخت - در همان ایام مبارز خان ناظم حیدر آباد
 بعزم ملاقات فتح جنگ وارد شده بود - صبیغه مطلب خان را

(۲) در [بعضی نسخه] کهری - (۳) در [بعضی نسخه] کورره - (۴) نسخه

[ج] بفوجداری کودره و بکلانه منصوب گردانیده .

برای خواجه اسد خان پسر خود خواستگاری نمود - گویند بنابر
سقم احوال زری هم برای سرانجام شادی قرار یافته بود -
مطالب خان زیاده طلبی می کرد - و از ابا می نمود -
خان مذکور تند شده بوسایط (که درین پیغام بودند)
گفت - که آخر انصاف کنید دختر بزی مختار اسم - یکم
از آنها (که شوخی در مزاج داشت) جواب داد که ایشان
هم فاعل مختار اند بجهت خویشی مذکور - ابو طالب خان
(که آفت رسیده بود) همراه خان مذکور بعیدر آباد شتافته
بقلعه داری شاه پور مضاف کولپاک و انواع مراعات آسودگی
یافت - در جنگ نواب آصف جاه (که با مبارز خان
اتفاق افتاده) زخمی شد - در خجسته بنیاد هر دو برادر
بوقت موعود خویش حیات مستعار سپردند •

* میرزا صفوی خان علی نقی *

نسبت بخاندان سلاطین مفویه دارد - سال چهل و هفتم
جلوس خلد مکان وارد هندوستان گردیده احرار سعادت
ملازمت نمود - و بمنصب سه هزار و سوار و خطاب
میرزا صفوی خان نامور شده به بخشیکری سیوم چهره عزت
برافروخت - سال چهل و نهم (که ولایت او با صبیح
معظم خان قرار یافت) خلعت با سرپیچ و دوازده هزار
روپیه نقد مرحمت گردید - پس از ارتحال آن پادشاه در

(باب المیم) [۶۵۴] (مآثر الامراء)

رفاقت محمد اعظم شاه از دکن به هندوستان شتافت -
و در جنگ بهادر شاه در قول جا داشت - (چون اکثر
مردم معتبر بهمراهی اعظم شاه جان نثار گشتند) او نیز
مقتول شد *

* منور خان شیخ میران *

پسر دوم خان زمان شیخ نظام است - سال بیست و
نهم خلد مکان همراه پدر بدولت آستان بوسی پیوسته -
سال سی ام (چون پدرش در گرفتن سنبها بهونسله تردد
نمایان بتقدیم رسانید) او باضافه منصب و خطاب منور
خان اختصاص گرفت - و سال سی و نهم از اصل و اضافه
بمنصب چهار هزاره دو هزار و پانصد سوار چهره بلند پایگی
بر افروخت - و سال پنجاهم به تعیناتی محمد اعظم شاه
(که جانب مالوه مرخص گردید) قرار گرفت - پس از
ارتحال خلد مکان بهمراهی شاهزاده مذکور برگزیده روانه
هندوستان شد - و در جنگی (که فیما بین شاهزاده مذکور
و بهادر شاه متصل اکبر آباد صورت بدست) نامبرده با برادر
کلان خود خان عالم در هراولی بود - بمقابله عظیم الشان
فیل رانده (چون به برادر او زخم تیر رسید) جهان در
چشم او تاریک گردید - درین ضمن بگولۀ از زنبورک کار او

(مآثر الامراء) [۶۵۵] (باب الميم)

تمام شد - پسرش منور خان قطبي ست (که مرتضى پور
موبه برار در قبول داشت) - ابتدای عمل نظام الملک
اصفجاء در دکن فوجی زیاده بر مقدور فراهم آورده بود - آن
امیر بے نظیر بحسن تدبیر دست او ازین داعیه کوتاه ساخت -
تا آنکه باجل طبیعی در گذشت - پسرانش اختصاص خان
(که آخرها بخطاب خان زمان فایز گشته) و اعزاز خان
و دیگران هم بودند - هر یک بقدر قسمت از مهال ارثی
جاگیر یافت - چندی پیش ازین همه از سر رشته
حیات مرفوع القلم شدند - مگر پسر خرد سال او (که
فقیر محمد نام دارد) باقی ست - بنوکری این و آن (رزگار
بسر می برد *

* مختار خان قمرالدین *

پسر شمس الدین مختار خان است - در سال بیست
و یکم عالمگیری بخطاب خانی سرافرازی یافت - پسر
بخدمت فرارل بیگی ممتاز گردید - و (چون پدرش بنظم
موبه احمد آباد گجرات لوائی کامرانی افراخت) او به تعیناتی
پدر مامور گردید - و پس از ارتحال پدر جبهه سعادت
بآستان بوس خلافت نور آگین ساخته بخطاب مختار خان
چهارم ناموزی بر افروخت - و بداد و غمی مطبل اسب شاد کامی
(اند - و در سال بیست و نهم ترکش و کمان یافته به تھانه

(باب المیم) [۶۵۶] (مآثر الامرا)

هولنگي (که از معالات بیجاپور اسم) مرخص گردید -

و از آنجا تعیین محامره بیجاپور گشت - و (چون سال

سي ام بعد از فتح بیجاپور الویه ظفر طراز پادشاهی سایه

معاودت بظاهر شولاپور افکند) پانزدهم محرم سنه (۱۰۹۸)

هزار و نود و هشت هجری جشن ازدواج شاهزاده محمد

بیدار بخت نخستین خلف شاه عالی جاه محمد اعظم

شاه با دختر فیک اختر خان مذکور حسن انعقاد یافت -

و آن عفت سرشت به پوتی بیگم مخاطب گردید - و در

سال سي و سیوم خان مشارالیه بخدمت میر آتشی خلعت

امتیاز پوشید - و پس ازان به تعریک و سرزنش خیره سران

کنک گیری^(۲) و راه باغ تعیین شد - و در سال سي

و هفتم باز بمیر آتشی اختر طالع برافروخت - و در

سال سي و هشتم از تغیر فدائی خان کرکه بصوبه داری

اکبر آباد درجه پیمای اعتبار گشت - و در آخر سال چهل

و یکم از حکومت آگه معزول گشته به بند و بسط صوبه مالوه

بوداخت - و در سال چهل و پنجم مجدداً بصاحب صوبگی

اکبر آباد سرمایة افتخار اندوخت - خان مزبور بمنصب

سه هزارى رسیده بوقوع تقصیر بکمی پانصدی معاتب

شده باز به بحالی کمی پایه افزای امتیاز گشت - و در

(۲) در [بعضی نسخه] کنگری - و در [دیگر] هوکری .

(مائرا لا را) [۶۵۷] (باب المیم)

سال چهل و نهم در جایزه فتح سنه‌ی تعلقه راجا
رام جات مفسد (که درم رجب سال مذکور سنه (۱۱۱۷)
هزار و یک صد و هفده مرتبه ثانی مقتزع شده) باضافه
بانصدي بپایه سه هزار و بانصدي بر آمد *

(هرگاه کار کزان تضار قدر در پی توطیه دولت بختیاره
عرق ریزان سعی باشند) تمهیدات خانه بر انداز بد اندیش
چه طرفه تواند بست - بل آنچه او کار شکنی اندیشد
به تقریب مقصود صاحب اقبال در خور بود - بیانش
آنکه شاهزاده محمد اعظم شاه از کمال غرور و شجاعت
بوجود برادر کلان شاه عالم بهادر شاه رفته نمی نهاد - (چون
محمد عظیم دومین پسر شاه عالم بصوبه بنگاله و بهار رفته
استقلال فرورده صاحب خزانه و جمعیت شد) در فکر بیجا
ساختن او افتاد - در آخر عهد خلد مکان [چون محمد
اعظم شاه از احمد آباد به احمد نگر (که معمر پادشاهی
بود) شتافت] چندان کلمات رقوعی از جانب محمد عظیم
به پادشاه رسانید که فرمان طلب و گرز بردار تعیین شد - و
ندانست که آمدن محمد عظیم بلای عظیم بجان او خواهد
بود - چنانچه محمد عظیم نزدیک به شاهزاد پور (سیده بود
که بر واقعه ناگزیر خلد مکان اطلاع یافته به فراهم آوردن سپاه

---

(۲) در [بهضی نسخه] شاهزاده پور *

و استمالمت فوجد ازان اطراف و تمن داران آن نواح پرداخته
با بیست هزار سوار هر جناح استعجال خود را به اکبر آباد
(سانید - و مختار خان ناظم آنجا را مقید ساخته اموالش
بضبط در آورد - و این سرعت و مول بمستقر الخلافه) که وسط
ممالمت و پای تخت سلطنت است - و از زمان عرش آشیانی
معدن خزاین و مخزن جواهر این دولت قرار یافته (اولین
پایه سریر آرائی بهادر شاه گردیده استقلال و همت آنطرف
از یکم بصد افزود -

* مصرع *

* عدد شود سبب خیر چون خدا خواهد *

چه ظاهر است که اگر عظیم الشان در اقصای پندنه^(۲) میبود
باین عجلت کی می رسید - غریب تر آنکه اعظم شاه
بعد از واقعه پدر بزرگوار خواست بسلطان بیدار بخت
(که از مالوه بکجرات شتافته بود) بنویسد - که با افواج
مالوه و کجرات به یلغار متوجه آگره شده بانفاق مختار خان
(که خسر او می شد) بفراهم آوردن سپاه و اعداد مواد
جنگ و پیگار همت بر گمارد - گویند ابراهیم خان صوبه دار
نورسیده کجرات (که خود را اعظم شاهی می گرفت)
انتظار می کشید - که اگر بمرافقت بیدار بخت حکم رسد
فوجی آراسته گرد آورده روانه شود - (چون والا جاه دومین

پسر اعظم شاه بر اراده پدر آگهي يافت (بعد از هميشه
) که مبادا برادر کلان صاحب جمعيت و دست گاه شود (
 به باريابان و مشيران پدر در ساخته بعرض رسانيد که
 پيش فرستادن شاهزاده مقتضای حزم و احتياط نيست
 که دولت دنيا غرور افزا و مرد ربا ست - اگر بر خزايي
 اگر دست تصرف يافته باعانت در صوبه دار چنينه لوی
 خود سوي بر افرازد قباحتي عظيم دارد - چه دشمن خانه
 بدتر از بيگانه مي باشد - محمد اعظم شاه [که نصيبه
 سلطنت نداشت - و ادبار و تيره بخشي ظاهر حالش را
 فرور گرفته بود (هرچه را سود و بهبود خود مي انديشيد
 آستان مد تباهي بود) فوراً بشاهزاده نوشت که تا رسيدن
 اين جانب بمالوه (که سر راه دکن است) اقامت نمايد *
 القصة (چون سرير فرماندهي هندوستان از شکوه اقبال
 بهادر شاهي آسمان پايه گرديد) از انجا (که عموم رافعي
 و مکرمت آن شاه کرم گستر چون آفتاب يکسان پرتو افکن
 سنگ و گهر بود - و درام مرحمت و فيض بخششي او چون
 سحاب يک دفعه سپراب ساز خشک و تر) مختار خان باضافه
 نمايان و مقصوب عمده و خطاب خان عالم بهادر شاهي
 سر بلندي يافته به بمحالي صوبه داري اکبر آباد با خدمت
 والای خانه سامالي بلند رتبه گرديد - و باسترداد اموالش از

(باب المیم) [۶۶۰] (مؤثر الامور)

(۲)
مامت و ناطق (که در سرکار عظیم الشان بضبط در آمده)
کامیاب نوازش گشت . گویند پیش ازان (که حکم استرداد
جنس او شود) روز جشن لباس سفید پوشیده بدربار
حاضر شده . شاه عالم با آن همه حوصله بلند و گذشت
رسا چین ابرو شده بخانخانان منعم خان فرمود که حق
بطرف مختار خان است . از سلطنت ما او را چه دلخوشی
خواهد بود . خانخانان بمهار الیه گفت . که این لباس برروز
جشن چه مناسبت داشت . خان مذكر ظاهر کرد که از
بے استعدادیهاست . خانخانان از جانب خود مبالغه را
از نقد و جنس فرستاد . مختار خان به بعضی چیزها متهم
بود . نعمت خان حاجی درین شعر اشاره بدان نموده .

* شعر *

* هیچ کس در خانه مختار خان بیگار نیست *

* هرکس را دیدیم آنجا فاعل مختار بود *

* وَاللّٰهُ اَعْلَمُ *

* میرزا یار علی بیگ *

مردی بود راست و درست . به پاره گیری مطلقاً
مزاجش آشنائی نداشت . ازین جهت منظور نظر حضرت
خلد مکان گردیده سرمایه اعتبار اندوخت . در آغاز پیشدست

روح الله خان بخشي بود - و بدقت و سخت گيري زبانزد -
 هستر بداد و غكي ذاك و داد و غكي كچهري سرفراز شده در اجراء
 كار خالق الله مي كوشيد - سال سي ام پدايه چهار صدي چهل
 سوار و سال سي و يكم باضافه پانزده سوار رسیده - هر چند
 پادشاه مي خواست كه منصبش بيفزايد قبول نکرد - در عرض
 خيله گستاخ بود - گویند ساده روي را براي منصب استاده
 كرد - پادشاه فرمود كه خرد سال است - عرض نمود كه تا يافتن
 جاكور نيم تر خواهد بود - و نيم تر بزبان اهل هند عبارت
 است از كمي كه مدارج سن انحطاط پيموده باشد - و نیز
 نقل كنند كه درزي الوش بار عنايت شد - و وقت باريايي
 از خاطرش رفت - پادشاه بتقريب استفسار موزه بيداش داد -
 متابه شده چهار تسليم عنايت الوش و چهار تسليم ديگر
 (كه اين سجد سهو است) بتقديم رسانيد - و نیز بيان
 كنند كه درزي بتقريب اداي شهادت توراني در مقدمه
 شرعي عرض كرد كه توراني است - شهادت او چه اعتبار
 دارد - و حفظ اين نکرد كه پادشاه هم توراني است - در
 محامره گولكنده فقط و غلا بسيار شد - پادشاه نظر بديانمت
 او خواست كه بداد و غكي رسد مامور سازد - او بخورت
 بدناهي ابا نمود - (چون اعظم شاه از اوضاع او ناخوش بود)

(باب المیم) [۶۶۲] (متأثر الامرا)

بعرض رسانید که پاجنّه را چه یارا که از حکم دلی نعمت سر
به پیچود - (چون بر خاطر پادشاه هم این حرف گرانی نمود)
فرمود که یار علی بیگ را گردنی زده از دیوانخانه برآردند -
بعد ارتحال خلد مکان از محمد اعظم شاه مرخص گردیده
به مکّه معظمه شتافت - و سال سیوم جلوس خلد منزل از
بیت الله معارفت نموده بملازمت پیوست - همان سال
مطابق سنّه (۱۱۲۱) هزار و یک صد و بیست و یک
هجری در گذشت *

* میر احمد خان *

داماد خواجه عبد الرحیم خان ببوات است - مرد (است
درست سپاهی وضع بود - در زمان عالمگیری به بخشگیری
و واقعه نویسی فوج شاه عالی جاه محمد اعظم شاه (که
دران ایام بنظم صوبه گجرات می پرداخت) سرافراز یافته
[با آنکه بدرشتی و سخت گیری (که لازم راستی و درستی
است) شهرت داشت] درین کار پادشاهزاده را (که اکثر از
ارباب تحریر سرگران و برآشفته می بود) با خود راضی
و سر التفات نگهداشت - و پس ازان بدیوانی فوج محمد
بیدار بخت به پایّه عزت برآمد - و در سال چهل و هشتم
از دیوانی به نیابت شاهزاده بصوبه داری خاندیس امتیاز
اندوخت - دران هنگام [که شاه عالم از جنگ کام بخش

را پرداخته لوای مراجعت برافراخت (چون ساخت بلده
 برهانپور مضرب خیام ظفر از تمام گردید) میخواستند چند گاهه .
 بهیر و شکار رمنه کراره (که سیر جائے اسمت دلگشا و
 نخچیر گاهے سمت مسرت افزا) عشرت اندرزند . و آن
 دیهے سمت سه کورهی برهانپور و رودخانه دارد بصفاي
 آب بے همتا . در ازمنه سابقه بران رود برابر کراره بندے
 بسته اند بعرض صد گز و ارتفاع در گز (که از ان آبشارے
 میریزد) . بقرمان صاحب قران ثانی (که در ایام
 پادشاهزادگی به تنسیق مهمات دکن فروغ بخش آن خطه
 شده) پیش بند سابق بند دیگر بفاصله هشتاد گز در بسته
 میان هر دو بند حوض صد گز در هشتاد گز بروی کار
 آمده . آبشارے دیگر از روی این بند می افتد - و دو سوی
 آن دو دست عمارت بر افراخته اند - و باغچه متصل
 آن ترتیب یافته - اما چون شورش راجپوتیه و فساد سکھه
 بمسامع جلال رسید بے اہمال و امہال ادایل شعبان سال
 سیوم سنه (۱۱۲۱) هزار و یکصد و بیست و یکم هجری
 کوچ فرموده خان مذکور را بحر است آن بلده مطرح انتظار
 عاطفیت نمود - اتفاقاً در سال چهارم تلمی بانی نام زن
 یکی از سرداران مرہتہ با فوج بسیار تاخت آورده بعد از

(باب المیم) [۶۶۴] (مآثر الامراء)

نهمپ و غارت قصبه^(۲) (رادیر) که هفت گروهی برهانپور
است (قلعه دار را) که تاب مقاومت و مقابله در میدان
نداشته محصور شده بود (گرد گرفت - چون حصانیت
حصار بدان مرتبه نیست نزدیک بود که دستگیر شود -
خان مذکور از فرط غیرت و افراط حمیت حفظ جان بازی
شهادت نپسندید - و از مقابله زن حریفه خود را بدرزدید -
(۳)

* مصرع *

* چه مردی بود کز زنی کم بود *

به اختیار عنان تماسک از دست داده به آن (که بگرد
آوردن لشکر و یراق کرد فر معید شود) به بهادر پوره رفته
فرود آمد - و یسارلان و نقبا بطلب منصب داران متعینه و
اهل خدمات فرستاد - مردم (که چاشنی تشدد و سوء خلق
خان مذکور گرفته بودند) پاسداری آبرو را بر خود داری
ترجیح داده باکراه و اجبار (که اکثری از آنها پیاده و
گرددن سوار بودند) فراهم آمده خان مذکور روز دیگر (که
از هفت صد سوار متجاوز نبود) میمنه و میسره آراسته روان
شد - در اثنای راه تلاقی فریقین (نمود - و آتش حرب و ضرب
اشتعال گرفت - هرچند نبایر و خویشان سردار دل بمرگ نهاده
بمباری را بر روی سهام و ضرب مصاصم بر خاک انداختند -

---

(۲) نسخه [ج] رادیر - (۳) نسخه [ب] بدر برد .

اما اشقيا بطعن رماح مستطيل اكثر مجاهدان را جريح و قتل گردانیده کار بجائے رسانیدند که بملاق سردار دو زخم تفنگ رسید - درین ضمن شیخ اسمعیل ظفرمند خان فوجدار جامود (که سرکردگی فوج طرح داشت) کومک بجای نموده شعله غلبه کفار را بآب شمشیر فرو نشاند - تا فضا و فضای قلعه را بر دایره فوج اسلام گشت - دو شبانه روز جنگ تیر و تفنگ در میان بود - (چون اشقیا دریافتند که بذای ثبات مبارزان تزلزل پذیر نیست) خست ادبار بصوی شهر کشیدند - اگرچه قاضی باتفاق شرفای بلده در حفاظت شهر تگ تگ با بکار برد - لیکن حوالی آنرا بجاروب تاراج پاک رفتند - و بآتش بیداد سوختند - شب دهم ماه صفر خان مذکور بعزم شبخون شبگیر نمود - و از پای قلعه را بر حرکت کرد - هر چند برخی آزمود کاران بآئین خیرخواهی گفتند (که شب روی مصلحت نیست) گوش نکرد - چون بنزدیکی شهر رسید ضلالت پیشگان آگهی یافته سد راه گشتند - و نیروان پیگار بر افروختند - (زم جویان طرفین داد مردانگی و دلادری دادند - میر احمد خان با بیستوسه از اولاد و اقربا و دو ثلث لشکر در معرکه جام شهادت چشید - و ظفرمند خان در سبک پائی از باد گور برده دران حالت) که

(باب الہیم) [۶۶۶] (مآثر الامرا)

غبار را مجال نبود کہ از راه هوا خود را بشهر تواند
انداخت) با یک پسر خان شہادت نشان و معدودے از
تیز پایان خود را بشهر (سانید)^(۲) تئمہ لختہ مجروح و برخہ
ماسور گردیدند - از خان مذکور دو پسر باقی مانده - یکم میر
سید محمد (کہ بعنوان دریشی می گذرانید - و معتقد فیہ
بسیارے بود) - و دومین میر محمد (کہ بخطاب پدر مخاطب
گشتہ) - ترجمہ اش جداگانہ درین اوراق ثبت یافتہ *

* محمد اسلم خان *

پسر میر زاہد ہروی ست (کہ احوالش جداگانہ نوکریز
خامہ وقایع نگار شدہ - مومی الیہ در عہد خلد مکان بعد
وصول بسن رشد و تمیز بمنصب درخور و خطاب خانی
امتیاز یافتہ - مدتها بدیوانی صوبہ کابل سرفرازی داشت -
و پستردیوانی شاہ عالم نیز ضمیمہ گردید - سال چہل
و ہستم^(۳) ازان کارها عزل پذیرفتہ از تغیر سید میرک خان
بتفویض دیوانی لاہور افتخار اندوخت - سال چہل و یکم
از تعلقہ مذکور تغیر گشت - پسترد سالے چند بحراسمت
لاہور می پرداخت - در عہد خلد منزل همانجا در گذشت -
پسرانش محمد اکبر و محمد اعظم (چون ملازمت پادشاہ
نمودند) برعایت نام پادشاہزادہا تغیر نام فرمودہ بہ

---

(۲) نسخہ [ب] رسانیدہ - (۳) نسخہ [ج] ازان کار عزل پذیرفتہ *

(مآثر الامرا) [۶۶۷] (باب الميم)

محمد اکرم و محمد امير موسوم ساخت . اولين خطاب خانى
يافته در هندوستان اوقات زندگي را به پايان رسانيد -
و در ميان بختاب پدر مخاطب گشته بعد هنگامه نادر شاه
همراه نظام الملک آصف جاه بدکن آمد - و چنده
بديوانى موبجات آنجا و پستر بتعلقه مير آتشي سرمايه
اعتبار برگرفت - و در عمل ملايت جنگ به تفويض
بخشيدگري دکن خاعت امتياز پوشيد - پس ازان بختاب
هشمت جنگ بهادر مرتقي^(۲) گشته بحراست برهانپور نامزد
شد - و در عمل نظام الدوله آصف جاه لفظ ضياء الدوله
ضميمه خطابش گشت - سالي چند پيش از حالت تحرير
باخرت سرا شتافت - بمنصب شش هزارى شش هزار سوار
رسيده بود - اخلاف از باقي مانده اند *

* منعم خان خانان بهادر شاهي *

پدرش سلطان بيگ از قوم برلاس است - منصب جزو
کوتوالى اکبر آباد داشت - بکشمير نيز بعلاقه کار پادشاهي
رفته - پس از فوتش محمد منعم بتلاش روزگار بدکن شتافته
در لشکر پادشاهي بجوهر رشادت و کارداني با روح الله خان
مير بخشي متوسل گشت - بخشى الملک منصبه برآي
او گرفته مهر خود حواله نمود - پس ازان بطالع يادري

---

(۲) نسخه [ج] مرتقي مدارج هشمت و شوکت گشته الخ .

(باب المیم) [۶۶۸] (مآثر الامرا)

و بخت یاری ترقی نموده بدولت و شناسی خلد مکان

(۲)

رسید و بخدمت متفرقه مامور میگردد - سال سی و چهارم

بخدمت امانت هفت چوکی از تغیر میر عبد الکریم ملتفت

خان امتیاز یافت - و در سال و چهل و ششم بداروغگی

فیلخانه اختصاص گرفت - (چون در مهم کھیلنا بکمک

محمد امین خان بهادر نرسید - و تھارنے سوزد) بکمی

منصب و عزل تعلقه معاتب گشت - پس ازان بدیوانی

مہین پور خلافت پادشاهزادہ محمد معظم از تغیر اسلام خان

مامور شد - و دیوانی کابل نیز ضمیمه گردید - و بحسن

اخلاص و نیکوخدمتی مشمول عواطف پادشاهزادہ گشت -

(۳)

و در سال چهل و نهم صوبہ داری پنجاب بوکلای شاهی

نامزد شد - بتجویز شاهزادہ نیابت بخان مشارالیه

با فوجداری جموں اصالۃ تفویض یافت - و بمنصب هزار

و پانصدی هزار سوار مرتقی گشت - و با رای مایبہ

و نیروی مردانگی متمدان و سرتابان آن صوبہ را مطیع

و ایل ساخته بمعدلت و انصاف بکارها پرداخت - (چون

مرد مدبر کهنہ روزگار و دولتخواهی شاهزادہ بخود تصمیم

داده بود) گوش بر آواز انقلاب زمانہ داشته باخفا و استتار

در اعداد مواد سلطنت پادشاهزادہ می کوشید - از نیرنگی

(۲) نسخه [۱] مامور گردید - (۳) نسخه [ب] کہ صوبداری الخ •

تقدير بيست و پنج ذی الحجة سنة (۱۰۱۸) هزار و هيجده
 خبر ارتحال خلد مکان بمنعم خان (سيد - تا وصول پادشاهزاده
 از پيشاور (که تشلاق کابل است) بعمره دلگشای دار السلطنة
 لاهور (که دوم صفر اتفاق افتاد) بمنعم خان قریب پنج
 هزار سوار و توپخانه سنگین فراهم آورده با ساز و سامان
 سلطنت آن طرف پل شاه دوله شرف ملازمت دریافت - و
 تا رسیدن سرهند بمنصب چهار هزارى در هزار سوار و خطاب
 خانزمان و عنایت طوغ و نقاره ناموري اندوخت - و تا وصول
 نصرت شمول بمستقر الخلافه بحسن سعی و نیکو خدمتی در
 پنجاه هزار سوار موجودی سواى نگاهداشت شاهزاده (۲) که
 مساری همین عدد بود) در ظل رایت پادشاهي مجتمع
 گشت - بمکرمات منصب پنجهزارى پنج هزار سوار و افزایش
 خطاب بهادر ظفر جنگ بلند مرتبه گردید - و در جنگ محمد
 اعظم شاه در تردد و جانفشانی شریک غالب بود - اجمالش
 آنکه (چون محمد اعظم شاه بنگاه را با زیئت النساء بیگم
 همشیره اعیانی خود و جملة الملک اسد خان در گوالیار
 گذاشته عزیمت پیش نمود) خلد منزل (که کمال حلم
 و خدا ترسی داشت) از سفک دماء مسلمین احتراز لازم
 شناخته ببرادر نوشت - که بمراءات وصیت پدر (که پیشتر

(باب المیم) [۶۷۰] (مآثر الامرا)

دکن تا مالوه و گجرات بشما ارزانی داشته و هندوستان بما)
اگر بافتضای مورث تلنگانه را ضمیمه بیجاپور به کام بخش
(که برادر خرد بجای فرزند می باشد) را گذراند (ما
از مقسوم و مورث خود بحصه شما می افزائیم) بهترین
شقوق است - و اگر این صلح صلاح شما نباشد چه لازم
که بغرض نفسانی بر سر ملک فانی جنگ کنیم و عالم
بتلف جان و مال گرفتار شود - ما و شما تنها بمیدان
در آئیم - * ع *

* تا یار کرا خواهد و میلش بکه باشد *

و درین صورت صرفه با شما ست که در مقابل شمشیر خود
دیگرے را بنظر نمی آرید *

و بعضی ثقات برانند که بهادر شاه ازین وصیت اطلاع
نداشت لیکن آخرها خلد مکان فرمانی بار نوشته که بر
لغافه اش بخط خاص مرقوم بود اَلْسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا دَالِیَ الْهِنْدِ -
بهمین متمسک شد - بهر تقدیر (چون این پیغام بمحمد اعظم
شاه (سید) نوشت که این قسمت منظور نیست - تقسیم
دیگر (که بعید از تعادل و تکافو بود) * بیت *

* از فرش خانه تا بلب بام از آن من *

* از بام خانه تا بثوریا از آن تو *

درمیان آورد - و پس ازان برآشفته بایلچلینی گفت این پیر

(مآثر الامرا) (۶۷۱) (باب المیم)

خرف مگر گاستان شیخ سعدی هم نخورده که در پادشاه
در اقلیم نگذزند *
* بیت *

* چو فردا بر آید بلند آفتاب *

(۲)

* من و گرز و میدان افراسیاب *

(۳)

هژدهم ربیع الاول متصل حاجو ده کردهی اکبر آباد تلافی
فریقین اتفاق افتاد - خانزمان با فوج جرار باتفاق شاهزادهای
دیگر از چپ و راست رفته رسید که محمد عظیم الشان را
بیدار بخت از سه جانب گرد گرفته بود - کارزار عظیم و
آویزش های نمایان بوقوع آمد - و با آنکه گلوله بادلیج در
بهاوی (است) زیر بغل رسیده - اگرچه استخوانهای قبرغه
مسلم ماند اما یکهراست از جانب پشت گوشت و پوست
گرفته برآمد - اصلا از جنگ بهاو تهی نکرده چندان پای ثبات
افشرد که محمد اعظم با در پسر بیدار بخت و والا جاه
(همگرای فدا شدند - های محمد اعظم تاریخ است - خانزمان
با اهل و عیال و مال و مثال اعظم شاه دران عرصه هرج و
مرج گرد آردی نموده قریب نصف شب بحضور رسید -
و ازان زخم منکر غش کرد - بیست و نهم همین ماه
بخطاب والای خانخانان بهادر ظفر جنگ و منصب هفت

(۲) در نسخه [ج] حرف [واو] نیست - (۳) نسخه [ج] حاجو -

(۴) یعنی سنه هزاره

(باب المیم) [۶۷۲] (مآثر الامراء)

هزارى هفت هزار سوار و تفویض امر جلیل القدر وزارت سر
افتخار افراخت - و یک کرور روپیه نقد و یک کرور را
جنس (که از ابتدای سلطنت تیموریه هیچ امیرى باين
عطیة عظمی کامیاب نگشته) از پیشگاه خلافت و جهانبنانی
مرحمت شد - و دهم (بیع الاخر ظل سبحانی در باغ
دهر آرای بعیادت او (که ازان زخم ذي فراش بود) سایه
گسترده بانواع نوازش و دلدهی (که این فتح بنیروی شمشیر
و اصابت رایی آن صاحب سیف و قلم رو نمود) فرق
مباهاتش را فرقدان سا فرمودند - و از جمله پیشکش او (که
بده لک روپیه می رسید) بقدر یک لک روپیه پذیرائی یافت -
و هشتم جمادی الاولی تسلیمات وزارت و صوبه دارى اکبر آباد
بتقدیم رسانید - و سال سیوم بنواختن نوبت در حضور چهره
تفوق و برتری افروخت - و در سال چهارم (که خلد منزل
بقصد استیصال کردی بد مال در شاه دهورا رسیده اقامت
نمود) خانخانان بمورداری پادشاهزاده محمد رفیع الشان
بر سر او تعیین شد - آن تبه کار از کارزار بسیار بمکان قلب
موسوم به لوه گدهه رفته محصور گردید - افواج پادشاهی
دست از تعاقب بر نداشته بمحاصره آن قلعه پرداختند -
پیروان و گرویدگان آن وخیم العاقبة (که جان فشانی را

(مآثر الامرا) [۶۷۳] (باب الميم)

باعتماد تذاضع حیات ابدی تصور می کردند (بکمال رغبت و شوق برآمده بر مورچالها می ریختند - و جمعی را کشته بقتل می رسیدند - پس از مدتی (که آنوقت مفقود شد) یکی از کهتریها کلابا نام تنباکو فروش خود را فدیة آن مغوی ضلالت کیش ساخته با لباس فاخره بجایش نشست - و کرد با جوقه بر مورچال پادشاهی یورش نموده بملک برقی راجه (که متصل بود) بدر رفت - و بعد فتح آن مکان مردم پادشاهی کلابا را با شان و شوکت دیده کرد خیال کردند - و مقید ساخته نزد خانخانان آوردند - خانخانان بعجلت تمام این مژده بعرض رسانیده مورد تحسین و آفرین گردید - حکم نوبت و تیاری دیوان عام شد - و فرمودند قفس آهنی سیخ دار زود درصحت نمایند - پس ازان (که به پرس و جو پورده از روی کار برداشتند) ظاهر شد که باز پورده و بوم بدام افتاده است - خانخانان انفعال کشید - و بهمراهان سرزنش کرده گفت همه پیاده شده بکوه راجه برقی در آیند - یا کرد را دستگیر نمایند یا راجه را کشیده بیاورند - و براجه هم نوشت که بهبود خود در دستگیر ساختن آن محتمل شناسد - گویند هرکارهای ذوالفقار خان بشاره خان مزبور (که با خانخانان

(۲) نسخه [ب] گزرو نسخه [ج] گرد - (۳) نسخه [ج] راجه برنی •

(اب المیم) [۶۷۴] (مآثر الامرا)

عدت هم چشمی داشت (از کوهستان تا اردوی معلی
شهرت دادند که کرد دستگیر گشت - هرکارهای خانخانان
باعبار همجنسی زبانی آنها فرا گرفته متواتر این خبر
رسانیدند - و او پادشاه عرض کرد - ذوالفقار خان گفت
اغلب که این همه املی نداشته باشد - پس ازان (که
معلوم شد راهی بود) اگرچه راجه را آورده در همان قفس
آهني بدار الخلافه فرستاده محبوس کردند اما خانخانان را
خجالت بر خجالت افزوده از غصه بیمار شد - و ماده
دماغی گشته بجانب گوش ریخت - و در همان ایام
ودیعت حیات سپرد *

خانخانان بسیار متواضع و صاحب سلوک بود - اصلا
نخوت و غرور نداشت - در مراعات آشنائی قدیم و پاس
مراتب قدرشناسی می کوشید - حتی که بلحاظ دیرین ربط
با کم منصبان به تعظیم پیش می آمد - هرچند در جود
و کرم و اکرام و اطعام دست گشاده نداشت اما در کارها
فیض عام بود - وزارت را به ستوده نامی و نیک نفسی
به دراعی طمع و غرض سرانجام داد - وقت کچه‌ری
سزاولان تعیین میکرد که کاغذ ارباب حاجت به دستخط بروز
دیگر نماند - برفع بلیه خوراک دراب از ذمه منصبداران طرفه
تحصیل اجر جزیل کرد - در عهد خلی مکان همین که

(مآثر الامرا) [۶۷۵] (باب الميم)

بمنصب دار خوراک دواب لازم مي شد (هرچند که از قلات^(۲) پايدايی جاگير قليله ويران کم حاصل بعد مدتها يافته که بنصف و ثلث خرج دواب وفا ننمايد تا بصرف حوائج ار چه (سد) داروغه فيلخانه و آخته بيگي و ديگر متصديان به تشدد از وکيلش بازخواست زر خوراک مي کردند - و هيچ جا فرياد نمي رسيد - ناچار وکلا استعفاي وکالت مي دادند - خانخانان مقرر نمود که در حين تذخواه دامها بقدر خرج دواب از دول جاگير منها کرده تيمه بنويسد - چنانچه تا حال همين ضابطه معمول است *

* مصرع *

* نيکوان رفتند و سزتها بماند *

کمالات کسبي هم (که ازان بقابليت و استعداد تعبير کنند) داشت - شعر مي گفت - ميلاني به تصوف بهم رسانيده - رساله نوشته موسوم به الهامات منعمي - مطالب عمده ندارد - نکات چند با شعر برجهسته حسب حال آورده - حرف گيران سخن ساز بعضی بالحداد و برخي بتهت ادعای معراج نسبت مي دهند - حال آنکه ازين نسبتها عاري است - در الهام (که سير خود به بهشت و ازانجا پاين عرش بيان نموده) بلغظ رريا مقيد ساخته -

---

(۲) نسخه [ج] پانثاني - (۳) نسخه [ب] تا به پاين عرش *

منافع ندارد - بله لفظ الهام اگر مخصوص اولیا دارند
 دعوی بی معنی است - و موهوم سوء ادب - با وصف
 رفاة کوشی و کم آزادی که داشت بمقتضای حرص و شرة
 به نیت ابقای نام بر صفحه ایام می خواست در هر شهر
 و بلده حویلی و سرا و کترة او باشد - جا بجا زرها جهت
 ابتیاع اراضی و عمله می فرستاد - متصدیان فاعاقبت اندیش
 بخوش آمد و اظهار مچری زمین و خانها به تعدی و ظلم
 از مردم گرفتند - چون بذای ستم بر خرابی است پیدا است
 که مبتنی بران چه طرفه از استمرار خواهد بست - بیشتر
 مکانها مرتب نشده بانتهال بانی ازین هوی فانی از اول
 هم خرابه تر ماند - گویند خانخانان اکثر مکانهای نزول هم
 از سرکار پادشاهی خریده - روزه مخلص خان مغل بیگ بنابر
 نقاض و عناد پادشاه گفت که هندوستان بفضل الهی مجمع
 هفت اقلیم است - اگر این مقدمه را (که پادشاه هند
 زمین بنوکر خون می فرود شد) بشاه ایران یا (وم نقل کنند
 قباحت دارند - پادشاه با این همه شهرت بی خبری هوشمندانه
 جواب داد - که مخلص خان ما چه بد میکنیم - زمین افتاده
 بیاض را بار میدهیم - مبلغها خرج کرده درست میسازد - پیر
 شده است فردا می میرد - باز در سرکار ضبط خواهد شد *

(مآثر الامرا) [۶۷۷] (باب الميم)

پسر کلانش نعیم خان پس از آن (که تخت همایون بخت
سلطنت هندوستان بجلوس بهادر شاه زیب و زینت گرفت)
از اصل و اضافه بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و
خطاب مهابت خان و بردایتی مکرم خان خان زمان بهادر
و تفویض خدمت بخشیشگری سیوم چهره امتیاز برافروخت -
و چون نوبت جهان داری بجهان دار شاه رسید به کینه
دیرینه ذوالفقار خان نامبرده مغضوب غضب پادشاه گردیده^(۲)
مطوق و مسلسل شد - پستتر در عهد محمد فرخ سیر
حمید علی خان امیر الامرا بهاس دیرین (رابط و آشنائی بفریاد
ار رسید - و همراه خود بدکن بود - آخرها دست توسل
به عماد الملک مبارز خان داده در جنگی (که سنه
(۱۱۳۶) هزار و یک صد و سی و شش هجری با
نظام الملک آصف جاه صورت گرفت) حاضر بود - و درمیان
خانه زاد خان که در اذیل عصر بهادر شاه به منصب
چهار هزاری و سه هزار سوار کسوت افتخار در بر گرفت *^(۳)

* میوزا محمد هاشم *

بدر واسطه نبیره خلیفه سلطان مشهور و به واسطه
نواسه شاه عباس ماضی ست - در سال چهارم بهادر شاهي
بار غربت خویش به بندر سورت برگشاد - خلد منزل محیط
(۲) نسخه [ج] پادشاهی - (۳) نسخه [ب] چهار هزاری سه هزار سوار *

کرم بود - بعد آگهی از راه قدر شناسی و غریب نوازی
به تذخراه مبلغ سه هزار (دپیه و تعیین مهماندار اعزازش
افزود - و بنام خان فیروز جنگ ناظم گجرات حکم رفت -
که هرگاه مشارالیه به احمد آباد برسد بدستور محمد امین
خان صوبه دار سابق گجرات [که در عهد خلد مکان
ما یحتاج قوام الدین خان برادر خلیفه سلطان (که از
ایران رسیده بود) حسب الحکم سرانجام نمود] ضروریات
ادرا هم ساخته و پرداخته روانه حضور نماید - خان
فیروز جنگ طفل مغیر خون را باستقبال فرستاده خود هم
چند قدم پیش آمده در خورد - و پانزده هزار (دپیه نقد و
فیل و اسب تواضع نمود - و پس ازان (که میرزا قریب
بارداری پادشاهی رسید) کوکه خان نامی (که مادرش
مصاحبه پادشاه بود) بمهمانداری معین شد - روز ملازمت
بانواع عطایای خسروانی مباحات اندوخت - (چون از شدت
گرما عرق ضعفی بر چهره اش ظاهر گشت) حکم شد که
در خسخانه برده آب یخ پرورده بخوراند *
(۲)

دران ایام از انتقال خانخانان گفت و گوی تقرر وزارت
درمیان بود - و محمد عظیم الشان دومین خلف خلافت
(که در مهمات سلطنت دخل تمام داشت) بر سر آن شد

(مآثر الامرا) [۶۷۹] (باب المیم)

که وزارت بنام ذوالفقار خان قرار یابد - و میر بخشیمگری
و موبه داری دکن بهر دو پسران خانخانان مرحوم مقرر
گردد - و ذوالفقار خان می گفت که تا پدرم زنده است
وزارت حق اوست - و می خواست باین تقریب هر سه کار در
دستش باشد - این رد و بدل مدتی کشید - مکرر در خلوت
بر زبان پادشاه گذشت - که ازین مذاقشه تنگ آمده ام -
میخواهم که وزارت را نامزد شاهزاده ایران نموده یکی از
دیوانیان تن و خالصه را باستقلال نیابت او فرمایم - و از نایب
کار وزارت گیرم - اما پیش از ملازمت میرزا و بعد ازان چیزها
پادشاه از جانب شاهزاده ها رسانیده بودند - خصوص (عونت
و تبختر بیجا - مشارالیه) که سر تواضع به پادشاهزاده ها
فروغ نمی آورد) جمیع امرا را ملول و کببیده خاطر
ساختم - تا آنکه مهماندار باشا میرزا شاه نواز خان صفوی
(که همچشمی پیشتر داشت - و بقدر آن حسد در کانون
سینه اش شعله کشیده بود) پادشاه عرضی نویساند - که
با پادشاهزاده ها در سواری و دربار بنده آداب چگونه بجا
آورد - و با امرا چگونه در خوردن - و هرگاه پیش از بر آمدن
حضرت آمدن بنده بدربار اتفاق افتد کجا بنشیند - پادشاه
بر پیشانی عرضی دستخط کرد - که با پادشاهزاده ها در سواری
از اسب پیاده شده آداب بجا آورد - و در دربار بدستور آمده ها

(باب المیم) [۶۸۰] (مآثر الامرا)

مجرأ نماید و تا سه هزار (که سبقت سلام نمایند) دست
بسر شود . چون بر سر دفعه ثالث (سید طرف میرزا شاهنواز
خان شده پرسید که چه دستخط باید کرد - او عرض کرد
که تا آمدن حضرت در پیش خانه خانه زاد خان بنشیند -
چنانچه روز دوم میرزا پیش از برآمدن بدربار (رسیده بود
که سزاولی بگفته شاهنواز خان رسیده بموجب حکم در
پیشخانه خان مذکور برده نشاند - و صاحب خانه بقدر پندار
میرزا بمراعات رسمیات و اظهار تپاک پیش نیامد - اگرچه
روز دوم میرزا شاهنواز خان بخانه او رفته عذرخواهیها نمود
اما این عرضی و این قسم آمدن باعث سبکیها شده نقل
مجالس و محافل گردید - و آخر کار بمنصب پنج هزار
سه هزار سوار و خطاب خلیفه سلطان (که خودش درخواست
نموده بود) سر افرازی یافت - مزاج زمانه ساز نداشت -
هرچند اعیان دربار بیرونی و کج خلقی بکارش کردند لیکن
املا ازین ترش رویها صغرا شکنی نخوتش بعمل نماید -
و هنوز جاگیر تنخواه نشده بود که خلد منزل بروحمت حق
پیوست - و بعد ازان کمی باحوالش نپرداخت - مدتی
در دارالخلافه بود - باجل موعود در گذشت *

خوانی خان صاحب تاریخ منتخب اللباب (که با معزز
این اوراق محبت تمام داشت - و اتفاقاً خان فیروز جنگ از

(مآثر الامرا) [۶۸۱] (باب الميم)

احمد آباد از طرف خود او را مهمان دار شاهزاده مقرر کرده بود - و شاهزاده در راه کارهای دیوانی خود را بار فرموده (نقل مي کرد که عرش المعرفت ميرزا نسب بود - غير از استخوان فروشی نيکان و نسب پرستی هيچ چيز را مشق نکرده بود - و اين همه بر نسب مي باليد که گویا مناسبتي به زمينيان ندارد - و غافل از اين که گفته اند

* بيت *

* به نسب فخر ز نقص گهر و کم خردی ست *

* چون نگین چند توان زيمت بنام دگران *

چون از احمد آباد بدار الخلافه دهلي رسيد همراهان (که باميد ترقيا مرافقت گزيده بودند) بهماجت برای ملاقات آصف الدوله بردند - آصف الدوله سوزنی ديگر مقابل مهند خود برای ميرزا فرش کرده بود - اين حرکت بطبع وی خورد - بعد از ملاقات هرچند آصف الدوله جوششها کرد هيچ وانهد - تا آنکه بطور حرفهای دلخوش از زبان آصف الدوله برآمد - که (همينکه بملازمت پادشاهي شرف اندوز مي شويد)^(۲) اول روز منصب هفت هزاري (که مفتهای دولت هندوستان است) تجويز خواهد شد - يک مرتبه تذ شده جواب گفت - اينجا هر پاجي هفت هزاري ست - برای

---

(۲) نسخه [ج] مي شوند *

(باب الیم) [۶۸۳] (مؤثر الامرا)

من چه فخر دارد - سبحان الله پس ازین^(۲) (که مقدمات
ایران برهم خورد - و دولت صفویه باختتام (سید) بسیاری
ازین سلسله (ختم سلامت بمؤمن هندوستان کشیدند - چون
سلطنت اینجا هم از رونق افتاد و امور ملک داری نسق ندارد
بمان پیشین عزت و اعتبار (که اصلا اعتنا بشان آنها نکردند)
نماید - هر کدام بذایقه شتافته بمحض انتصاب بخاندان علیه
(وزگاری بدست آوردند - غریب تر آنکه برخی بتزویج دختر
خویش خود را بآن دودمان بسته خلیفه سلطانی وانمودند -
چنانچه یکی از حکام بنگاله با یکی ازینها وصلت نمود - و بعد^(۳)
ازان ظاهر شد که مدعی کذب است - و همچنین در دیار
دکن هم آمدند - و بنام این خاندان پاره عزت یافتند - پس
ازان (که میرزایان واقعی این سلسله (سیدند) معلوم همگنان
شد - که آنها اصلا نسبت باین خاندان ندارند •

• محمد مراد خان •

پسر مرشد قلی خان محمد حسین است - جدّه مادری او
باسم ماه بانو - که تربیت کرده نجیبه بیگم خالّه خلد مکان
بود - آخرها در محل پادشاهی اعتبار بسیار بهم رسانیده -
ازین رو خان مرزور و میر ملنگ همشیره زاده او (که
میر بخشی کام بخش شده) بخطاب احسن خان مخاطب

(۲) نسخه [ج] پس ازان - (۳) در نسخه [۱ - ج] لفظ [یک از] نیست •

گرددیده در محل پرورش یافته به نشو و نما رسیدند - پدرش
 مرشد قلی خان خطاب داشت - برادرش میرزا محمد نام
 ابتدا مشرف غسلخانه بود - سال بیست و هفتم (که برای
 وصول تتمه پیشکش ذمه ابوالحسن تعیین گشت) ارشاد
 شد که چون تو از خانه زادهان مرضی شناس خود می دانیم
 باید که (چون دیگران بطمع مال فریفته شده) به خوشامد
 او نپردازی - بلکه در حرف بے محابا پیش آئی - و
 درشتی نمائی که او هم با تو درشتی کند - و ما را حجت
 برای استیصال او بهم رسد - چنانچه او رفته حسب مرضی
 پادشاه در کلمه و کلام بے باکی کرده و ملازم ساخته - و
 ابوالحسن مسامحه نمود - گویند روزی از زبان ابوالحسن
 برآمد که ما هم پادشاه این الکة محقر گفته می شویم -
 میرزا محمد بر آشفته گفت که شما را اطلاق لفظ پادشاه
 بر خود نمی رسد - و همین امور باعث ازدیاد گرانی خاطر
 عالمگیر پادشاه می شود - ابوالحسن گفت که میرزا محمد
 این اعتراض شما غلط است - تا که ما پادشاه گفته نشویم
 حضرت عالمگیر را پادشاه پادشاهان نخواهند گفت -
 بالجمله خان مذکور در بدر حال بخطاب سعادت خان
 استسعاد پذیرفته به راقعه نگاری کل دکن سرفرازی داشته -
 سال بیست و هفتم (که پادشاه سلطان محمد معظم را

(باب المیم) [۶۸۴] (مآثر الامراء)

به ميم رام دره تعيين فرمود (واقعه نگاری فوج شاهزاده
ضمیمه آن ساخت - و پستتر (که شاهزادۀ مذکور بر سر
ابوالحسن روانه شد) دیوانی فوج خانجهان بهادر بر تعلقات
سابق او افزود - و در یکی از جنگهای آنجا نامبرده
چهار عقیقت را بگلگونۀ زخم آراست - و پس ازان (که
شاهزاده بر سر ابوالحسن رفته بعد زد و خورد مکرر ميم
او بصلح انجامید) پیشکش از سابق و حال مقرر نموده
نامبرده را برای وصول تتمه درانجا گذاشت - از آنجا (که این
صلح پیدایش مستحسن نیفتاد - و سال بیست و نهم بعد فتح
بیجاپور لوای عزیمت بجانب گولکنده برافراشت) بخان
مذکور از ما فی الضمیر خود اطلاع داده برای وصول پیشکش
منشور تاکید مادر گردید - ابوالحسن بامید موهوم نه خوانچه
جواهر با یاد داشت آن بخان مذکور بطریق امانت سپرده
قرار داد که آنچه نقد هم سرانجام می شود با جواهر
مذکور مقتم سرکار خود همراه داده روانۀ حضور سازد - اتفاقاً
متعاقب آن ابوالحسن چند بهنگی میوه برای پادشاه
ارسال داشت - سعادت خان هم چند کهار و دالی از جانب
خود بحضور راهی گردانید - درین ضمن (که آمدن پادشاه
بدان سمت به یقین پیوست) ابوالحسن از خان مذکور
تقاضای جواهر خود نمود - و فوجی بر خانۀ او تعیین کرد -

(مائراامرا) [۶۸۵] (باب المیم)

و در روز پرخاش ماند - خان مذکور پاس نمک از دست نداده در جواب گفت که الحق بطرف شما ست - اما (چون از روی منشور پادشاهی توجه موکب ظفرکوکب باین طرف معلوم شد) رستگاری خود دران دیده خوانچه های جواهر را در بهنگیها بحضور فرستادم - سر من حاضر است - ناچار مرا کشته باید گردید - اما پادشاه را به از کشتن حاجب دست آریزه برای استیصال شما نخواهد بود - ابوالحسن دست از برداشت *

بعد فتح گولکنده بذابر آن (که او از نیک سرشتی نمی خواست که بانی آتش افروزی شود) دوسه مقدمه را بحضور نذوشت - و از خارج بعرض رسید - بدایه عتاب در آمد - و بکمی دوسه ای دو صد سوار و سلمی خطاب تنبه انداخت - دران ایام هرچند خواست خوانچه های جواهر مذکور (که قریب ده لک (ربیه مالیت بود) بکارخانه داران بهپارد هیچ کس دست بآن نکرد - بعد یک سال متصدیان بعرض رسانیدند - پادشاه از روی قدرشناسی فرمود که خاطر ما از عدم خیانت او جمع است - بگیرند - و رسید آن بدهند - در همان ایام کمی منصب بحال نموده خواست بخطاب پدرش بر نوازد - او خانی بنام خود در خواسته بخطاب محمد مراد خان بلند آوازه گشت - تا

آخر عهد خلد مکان بهسبب عدم رجوع بمتصدیان بخشیکری بمنصب هفت مدعی چهار صد سوار (سیده - و بمحض مراعات خلاف ضابطه بخدمت وقایع نگاری و سوانح نگاری بلده و پرگنات صوبه احمد آباد از تغیر چندین کس بانضمام فوجداری کودره و تهاسره مضاف صوبه مزبور لوی اعتبار برافراشته بود - پس ازان که نوبت سلطنت به بهادر شاه رسید [هرچند از ایام شاهزادگی تا وقت مهم حیدرآباد (۳) که مومی الیه از حضور خلد مکان بواقع نگاری فوج شاهی مامور بود) حقوق نیکوخدمتی در جناب پادشاه ثابت داشت] اما (چون دران وقت بخطاب سعادت خانی ممتاز بود) اعتماد خان نامی بوسیله ذوالفقار خان (که ارهم از تبدیل خطاب غافل شده) بعرض رسانید [که محمد مراد خان با بخشی کام بخش قرابت دارد - و بتعلقات صوبه احمد آباد (که ملک سپاه خیز است) مامور] بنابراین از خدمات معزول و طلب حضور گردید *

[هرچند خانخانان برین ماجرا اطلاع یافته بے گناهی او (که فی الحقیقه ساخته بداندیشان بود) خاطر نشین پادشاه گردانیده حکم بحالی تعلقات فرستاد] اما او بنابر اثبات براءت ذمه خود کارها را بمتصدیان باز گذاشته سال

---

(۲) در [بعضی نسخه] کورره - (۳) نسخه [ج] به وقایع نگاری *

(مائر الامرا) [۶۸۷] (باب المیم)

دوم جلسہ بحضور آمد - پس از ملازمت بعطای خلعت و سرپیچ مرصع و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و در عرض مکرر دو هزارچی هزار و پانصد سوار و تفویض خدمت داغ تصحیحه حضور سر افتخار بر افراخت - سال سیوم هنگامی (که پادشاه بعد انقراغ مهم کام بخش از حیدر آباد بجانب هندوستان لوائی مراجعت بر افراشت) او از اصل و اضافه بمنصب سه هزارچی دو هزار سوار و عطای نقاره و ثقرر صوبه دارچی بیجاپور عز امتیاز اندوخت - اما [چون بنابر بی سرانجامی (با آنکه ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ اعانتی نمود) نتوانست بتعلقه شتافت] لهذا به نیابت صوبه دارچی اردنگ آباد (که امالۃ به بهادر مذکور تعلق داشت) چهری عزت بر افرودخته بدان صوب مرخص گردید - و در همان سال ازانجا تغیر شد - سال چهارم مطابق سنه (۱۱۲۲) هزار و یک صد و بیست و در هجری برحمت حق پیوست - در جرأت و کار طلبی یگانه بوده - در آخرها (چون عالمگیر پادشاه را فوج مطلوب بود) بظلمان اکثر صوبجات فرمان رفت که عمل زادهای بیکار را بامید نوکری روانه حضور سازند - محمد مراد خان (که دران وقت فوجداری کودره و تهاسره داشت) بعد اطلاع عرضی نمود - که (هرگاه حضرت خود بدولت متوجه تنبیه کفار

(باب المیم) [۶۸۸] ؛ (مآثر الامرا)

باشند) بندگان را سایه دیوار گزیدن و بآرام نشستن گوارا
نیست - هر قدر حکم شود از عمه زادگان این افواج همراه
گرفته غلام بدولت ملازمت فایز شود - پادشاه در جواب
تحسین بسیار و حکم در باب رسیدن با جماعه صدر نوشت -
و تشنیع نامه بنام شجاعت خان محمد بیگ صوبه دار
احمد آباد (که عذر نبودن مردم لایق سابقاً معروض داشته)
مردور یافت - و حواله عرضداشت محمد مراد خان مندرج
گردید - شجاعت خان بعد ورود آن بسکنه شهر تهدید
نمود - که هیچ کس رفاقت محمد مراد خان قبول نکند -
خان مذکور بعد معاینه این حال ناچار شده بشخصه (که
سابق بخشی خانه شجاعت خان بود - و از چنده بنابر
ناخوشی دسمن از روزگار او کشیده) در ساخته بوعده
سر مثلی آردهای خود معرفت او مردم را فراهم آردن -
و درانه حضور شد - و پس از رسیدن به پیشگاه سلطنت
در محاصره قلعه پرناله صاحب ملجاء گردید *

روز یکم از پسران او از مورچه بر سبیل تفرج برآمده
عقب گامیشها (که در محرا می چربند) تیر و کمان
بدست طی مسافته نمود - چون گامیشان از قلعه بود
براه معهود بالای کوه برآمد - او ازین معنی پدر را
آگاه ساخت - خان مذکور با همراهیان خود رفته در کمره
کوه مورچه قایم نمود - و بحضور عرضی کرده برای کومک

معروض داشت - پادشاه (روح الله خان و تربیت خان را
برای کومک او حکم فرمود - آنها دیده و دانسته تباران
بعمل آورده بخان مذکور پیغام نمودند که ما زینهار کومکی
شما نخواهیم کرد - بهتر آنکه عرضی نمایند که جا ^(۲) قابل
قیام نیست - بغلطی اینجا رسیده شد - چون عرضی
بنظر پادشاه گذشت فرمود که چرا حرکت لغو کرد - بمورد
خود بیاید - اما پادشاه کیفیت مفصل از روی عرضی هرگز
معلوم گردید - (رز دوم) که خان مذکور خلاف معمول
تنها بمجرا رفت) پادشاه گفت که چرا همراهیان شما
نیامدند - او در جواب عرض کرد که بذایر ماندگی همان
حرکت لغو که دیروز بعمل آمده *

در حسن توجه صاحب سلیقه بود - گویند در ایام
مجاوبت حیدر آباد (رز) در مجلس ابوالحسن (که
فضای آنجا فراهم بودند) تقریب خوبیهای عالمگیر پادشاه
بمیان آمد - سخن باینجا کشید که (چون میان پادشاه
و والی ایران بذایر خفت کشیدن تربیت خان ایلچی مقدمه
بفزع کشید) حکم شد - که اسبان مرسله والی مذکور را
ذبح نموده بفقرا تقسیم نمایند - با این همه ادعای تقوی
این امر را جز باتباع نفس حمل بر چه توان نمود - بایستی

(۲) نسخه [ب] کومک - (۳) نسخه [۱ - ب] نمایند *

(باب المیم) [۶۹۰] (مآثر الامرا)

بفضل و صلحا تقسیم می شد - خان مذکور گفت که درین امر والی ایران بهیچ وجه دخلی ندارد - اصل آنست که آخته بیگی اسبان مزبور را رفته (که پادشاه بتلاوت مشغول بود) آرده بعرض رسانید - پادشاه خواست که تکه معتاد را بر فردا موقوف داشته بملاحظه اسبان متوجه شود - درین ضمن آیه قرآنی متضمن احوال سلیمان علی نبینا و علیه السلام (که در ملاحظه اسبان پیشکش نماز سنت و بروایت فرض قضا شد - و آن حضرت در کفاره آن اسبان را مذبح ساخت) بتلاوت در آمد - بنابران آبدیده گردیده بجبهت تنبیه نفس نهبت آن حضرت عمل فرمود - آنها گفتند که درین صورت فرستادن اسبان بدر خانهای امرای ایران چه وجه داشت - گفت که این بغلط زبانزد گشته - در اصل (که شاهجهان آباد تازه آباد شده) هیچ محله نبود که خالی از حویلی یکی از امرای ایران باشد - و آن محله بنام آن امیر شهرت داشت - و (چون یکجا ذبح نمودن بنابر ازدحام فقرا متعذر نمود) حکم شد که در هر محله یک در اسب ذبح نموده بتقسیم آرند - این خبر بنوشته وقایع نگار بمسامع خهرزانی رسید - خان مذکور مورد تحسین گشت *

گویند [چون در ایامی (که ابراهیم خان زیگ صوبه دار گجرات شده بدینجا رسید) شاهزاده پیدار بعضی طالب حضور

گردید (محمد مراد خان) که فوجداری کودره و تهاوره داشت (از شاهزاده وقت شب خلعت عنایت و رخصت تعلقه یافت [همین که بخانه آمد مصیب الطلب ابراهیم خان پیش او شتافت - او باستفسار احوال شاهزاده پرداخته خبر ارتحال خلد مکان (که بار رسیده بود) ظاهر ساخت و گفت که همین وقت پیش شاهزاده رفته اطلاع باید داد - خان مزبور نیم شب بدربار شاهزاده رسید - (چون زبانی خواجه سرا معلوم کرد که شاهزاده در خواب است) گفت که که امر ضروری است - بشاهزاده خبر نماید - خواجه سرا وقت گرداندن پهلوی عرض کرد که محمد مراد خان حاضر است - شاهزاده پرسید که لباس عنایتی در بر دارد یا تبدیل آن کرده - خواجه سرا گفت که لباس سفید پوشیده - شاهزاده او را طلب داشته بعد دریافت خبر آثار ملالت ظاهر نمود - خان مزبور بعد ادای مراسم تعزیت بآداب تهنیت سلطنت پرداخت - شاهزاده گفت که فلانی مردم قدر حضرت عالمگیر نمی داشتند - چه شد که زمانه بکام ما گردید - حالا خواهید دید که با کدام دیوانه سر و کار می افتد - محمد مراد خان اخلاف و صباها بسیار داشت - پسر کلانش جوان علی خان خط نسخ و ثلث خوب می نوشت - در پیرانه سری بضعف بصر مبتلا شده در اوزنگ آباد کنج عزلت گزید -

(باب المیم) [۶۹۲] (مآثر الامرا)

و صبیحه کلانش به میر حسن خلف امانت خان میر حسین
منسوب بود - اولاد اخلاف دیگر هم در گجرات و ادرنگ آباد
بانی است *

* مهرزا شاهنواز خان صفوی *

صدرالدین محمد نام پسر میرزا سلطان صفوی است -
پادگار سلسله صفویه بود - بدستگیری بخت بلند پایه امارت
خویش را از پدر و پدر کلان خود در گذرانید - اما خاتم
دوره خویش گشت - بعد ازو تا حال ازین خاندان کسی رایت
بلندنامی نیفراخت - بالجملة مشارالیه بعد فوت پدر
صاحب نام و نشان بود - به یساقهای دور و نزدیک تعیین
می گشت - در سال بیست و ششم جلوس خلد مکان بخطاب
خانی و فوجداری رام گیر^(۱) صدر نشین عزت گشت - پس ازین
بفوجداری ایرج بهاندر مضاف صوبه آگره و پستر بفوجداری
پونار متعلقه صوبه برار تعیین گردید - و در سال چهل و چهارم
از تغیر معتقد خان بخدمت صوبه داری خاندیس و اضافه
پانصدی بمنصب دو هزاره اعتبار اندوخت - و پس ازان
بمنصب بخشیکری سیوم تحصیل ناموری نمود - و بافزایش
لفظ میرزا بخطاب صدرالدین محمد خان صفوی بزرگی افزا
شد - هنگامی که موکب پادشاهی از سواد بهادر گده (که

---

(۲) نسخه [ج] رامکر و در [بعضی نسخه] رامکر *

(مآثر الامراء) [۶۹۳] (باب الميم)

چندى معسكر والا بود (بعزم تسخير قلعه كندانه ركضت نمود) [احوال و ائقال و ^(۲) در بهادر گهه گذاشتند . و بخشي الملك ميرزا صدر الدين محمد خان (كه بعنايت سلطاني ^(۳) بهايه در هزار و پانصدى هشت صد سوار رسیده بود) باضافه پانصدى دو صد سوار بمنصب سه هزارى هزار سوار و فيل كامياب دوايت گردیده بمحافظت بنگاه رخصت يافت . و در سال چهل و هشتم از انتقال روح الله خان ثاني غايبانه بخدمت بخشيگرى دوم مقرر گشته از بنگاه طلب حضور گرديد . و بعد فتح واكن كيره بافزونى پانصدى ديگر مرتبه افزا شد *

پس از واقعه ناگزير خلد مكان بهمهرايى محمد اعظم شاه شتافت . و در جنگ بهادر شاه [چون اعظم شاه كشته گشت اكثر امراى خلد مكاني و والا شاهي با بهادر شاه موافقت بلكه مسابقت نمودند . و معدودى از ميان بدر رفتند . مگر خان مذکور (كه زخمى بر داشته در معركه ماند) چون شرف ياب ملازمت بهادر شاهي گرديد [به بحالى خدمت سابق و منصب پنج هزارى و خطاب حسام الدوله

---

(۲) نسخه [ج] احوال و ائقال و بزه و بارالغ - (۳) در [مآثر عالمگيري] دو هزار و پانصدى هشتصد سوار بود - پانصدى دو صد و پنجاه سوار اضافه يافت .

میرزا شاهنواز خان مغربی رایت بلند نامی ^۱افراخت - و در
کمال اعزاز و احترام می گذرانید - و ^۲چون در سواد
لاهور شاه صاحب فضل و حلم بهادر شاه بخلد برین منزل
گزید - و اخلاف اربعه سلطنت بانتزاع خلافت کمر کین توزی
وصف آرائی با یک دیگر ^(۲)چست بستند ^(۳)هریک از امرای
پادشاهی با هرکه از پادشاهزاده (بط و اخلاص داشت رفاقت
ار اختیار نمود - خان مذکور بعظیم الشان متوسل بود -
پیش از جنگ دو سه (روز) (که ایام بحران و آشوب بود)
مومی الیه از نزد شاهزاده مذکور برگشته از نزدیکی دایره
جهان شاه می گذشت - مردم او بغلط ناگهانی بر سرش
ریخته پاره پاره کردند - و بقوله (رز جنگ) چون کار
عظیم الشان بانصرام (سید) خواست به شاهزاده جهانشاه
پیوندند - دران حیص و بیص مردم بگمان او را زیر شیئه تیر
گرفتند - هرچند فریاد زد که من اراده جنگ ندارم کسی
نشنید - بر فیلس برآمده حربه ها زدند - مرد بی سون و گزند
بود - و بسیار ضعیف بنیه - کم خوری و کم طعامی او مشهور
است - گویند برای او در یک دراج قدری کباب و قدری
پلاؤ و قدری قلیه طیار می کردند - در سیر خوردن بقدر
ماشه ها افزوده چون بچند توله رسید ثقالمت آورد *

* مکرم خان مير اسحاق *

دومين خلف شيخ مير است - حسن عقيدت و کار طلبیهای آن مبارز بمالت نشان آنهمه دل نشين عالمگیر پادشاه بود که بیک نیکو خدمتی (که در مبادی جلوس او جان عزیز خود را بکار دلي نعمت ايتار نمود) حقّ عظیم بر ذمه خود بر شمرده اخلاص را مشمول انواع التفات^(۲) و تربیت گردانید - مشهور است که اینها را پادشاه صاحبزاده می گفت - ازین بود که این التفات مغروران با آقا هم ناز خانه زادی می فروختند - و بمزاج زمانه پی نبوده از بی نیازی سر بکسے فرود نمی آوردند - و غیر از گوشه نشینی و انزوا بکسے نساختند - بالجمله مير اسحاق بمنصب عمده و خطاب مکرم خان سرافرازي یافت - و بدادرغمی بندهای جلو عزت اندرخت - و در سال هیجدهم (که گل زمین حسن ابدال معسکر پادشاهی بود) خان مذکور با برادر^(۳) خود شمشیر خان محمد یعقوب و فوجی شایسته به تنبیه^(۴) افغانه مامور گردید - خان مزبور از سمت کتل خالوش^(۵)

---

(۲) نسخه [ج] بر ذمه خود شمرده - (۳) در [مآثر عالمگیری] - مکرم خان با برادر خود شمشیر خان محمد یعقوب با فوجی شایسته مامور گردید - که از سمت کتل خالوش به تنبیه افغانه پرداخت - (۴) نسخه [ج] خرد - و در [بعضی نسخه] خرد - (۵) نسخه [ب] خالوش - و در [بعضی نسخه] جانوش *

در آمده مکرر با غنیم نبود [را گشت - و اکثر آنها را اسیر
 — (۲)
 و موطن آنها را بے سپر ساخت - روزی شورش انگیزان اول
 خود را نمودار کردند - از ازانها شماره بر نداشته بیمحابا
 خود را بر غنیم زد - و فیروزمند گردید - درین اثنا
 دو فوج سنگین (که دو طرف کمر کوه کمین کرده بودند)
 حمله آور شدند - و فراوان کوشش و کشش از طرفین
 بظهور رسید - شمشیر خان و میر عزیزالله داماد شیخ میر
 پای ثبات افشوده با جمعی کثیر راه فنا پیمودند - و
 بیشتر از بے آبی و راه نیابی بیابان مرگ گشتند - مکرر
 خان با برخی به رهنمونی واقفان آن سرزمین خود را نزد عزت
 خان تھانه دار باجور رسانید - مومنی الیه قدوم او را گرمی
 (۳) (۴)
 داشته بانواع موافقت و دلداري پیش آمد - و حسب الحکم

---

(۲) در [مآثر عالمگیری] روزی شورش انگیزان اول خود را اندک نمودار
 کردند - خان ازانها شماره بر نداشته بے محابا خود را بر غنیم میزدند - نخست
 فیروزمند میگردد - سپس دو فوج نامعدود (که دو طرف کوه پنهان بودند)
 بر حمله آور میشوند - فراوان کوشش بظهور می رساند - شمشیر خان و میر عزیزالله
 داماد شیخ میر بجنبش رگ غیرت پای ثبات محکم می کنند - و مردانه شربت
 واپسین می نوشند - و جمع کثیر با هردو رفیق میشوند و اکثر سوار و پیاده از
 بے آبی و هیچ طرف راه نیابی بیابان مرگ میگردند - شکست فاحش رو میدهد -
 مصیبتی سخت بر خرد و بزرگ میگردد - مکرر خان با زندگی نصیبان دیگر
 برهنهائی واقفان آن سرزمین خود را بعزت خان تھانه دار باجور می رساند •
 (۳) نسخه [ب] دانسته - (۴) نسخه [ج] موافقت •

(مآثر الامراء) [۶۹۷] (باب الميم)

روانۀ حضور ساخت - و در سال بيستم از تغير عبد الرحيم خان بداد و غمگي گرز برداران مراعتبار بر افراخت - و در سال بيست و سيوم بوقت معاودت از ارديپور رانا بصوب اجدپور مشار اليه به تذبذب مفسدان طرف بدهنور متعلقۀ چيتور رخصت شده بعطاي فيل کامياب گرديد - پستور بنا بر جهتي مورد عتاب گشته چنده از دولت كورنش مهجور ماند - و بتازگي در سال بيست و ششم بادراك ملازمت ناصيۀ سعادت بر افروخت - و بهكومت لاهور تعين گشت - و در سال هيا ام عزل يافت - و پس ازان بصاحب صوبگي ملتان كمر عزيمت بر بهت - و بعد ازان باز بنظم صوبۀ لاهور معين گرديد - و در سال چهل و يكم معزول گشته استعفاي نوكرى نموده در دار الخلافه منزوي و موظف گرديد *

در سال چهل و پنجم بشوق ملازمت در مقامات كهتانون (كه در نزديكيهاي قلعه پرناله است) بحضور رسيده روزي چند مشمول مراحم خسرواني بود - (چون مزاج طرفين بے نياز و باهم ناساز افتاده از هيچ جانب تكليف بميان نيامد) عذر مراجعت بگوشۀ انزوا تافت - و ازان باز در دار الخلافه طرح اقامت ريخته بفراغت و آسودگي مي گذرانيد - و از اندوخته ها حويلي و دكاكين خريد - خرجه هم

داشت - و خالي از کمال نبود - خود را صوفي مي گرفت -
 و همه ارست مي گفت - و درين امر مبالغه مي نمود -
 نواب آصف جاه (که در عهد بهادرشاه روزي چند در
 دارالخلافه گوشه نشين بود) خود مي فرمود - دران آوان
 بخدمت مکرم خان رفته استفاده مي کردم - در زمان محمد
 فرخ سير بسير عدم قدم برداشت - لارکند بود - عبید الله
 خان نامي متبذای او مشهور است - سيد حشمت الله
 خان (که درين ايام از جانب آصف جاه بوکالت دربار
 پادشاهي متعين است) پسر ارست *

[چون اکثر بطالت به مهوهي و کيميا درستي مي کشد -
 و بسيار دیده شد که اين شغل سراپا اميد در رفع بیکاري
 اثر دارد] مکرم خان هم ازین سودا خالي نبود - در اواخر
 عهد خاندان طرفه واقعاً (۲) داد - که از سوانح بعرض
 پادشاه هم رسيد - و خواص خان در تاريخ خویش آورده -
 که من از شخصه (که از جانب محمد يار خان ناظم
 دهلي جهت تحقيق اين خبر نزد مکرم خان رفته و
 زبانی خودش امضا نموده) شنيدم - چون خالي از اعتماد
 نبود ثبت مي افتد - پس ازان (که خان مذکور بتلاش
 کيميا شهرت گرفت - و کارخانه دستکاري گرم گرديد) فقير

(مآثر الامراء) [۶۹۹] (باب الميم)

مرتاض مشايخانه سر و شکل آمد - و براستي و بے نيازي
خون را را نمود - و نهايت باحتياط ظاهر کرد - که من مرید
قدرة الواصلين زبدة العارفين حضرت غوث الثقلين ام - و بعلم
مناعت مبشر شده ام - و ماؤنم بتعليم شما - و بفريب کاري
(چندان افسانه و افسوس دمید - و بهزوري مکرر قدرے طلا را
با دستکاري دو چند بنظر در آورد) که مکرم خان بوی
گردید - و هر چند درين مدت تکليف و تواضع میکرد اصلا
اعتنا ندي نمود - و از جميع تنعمات محترز بوده بمقدار کمی
از چیزهای سهل بهند داشت - و هرگاه ذکر تعليم بميان
مي آمد بروز رخصت مي انداخت - تا آنکه روزی گفت
ديگي بسيار کلاں آوردند و تا دهنش یک ته اشرفي
و یک ته پل سیاه بالای هم چیدند - و بگل حکمت گرفته
آتش بر افروخت - چون ثلثی از شب گذشت آرازي مهيب
ازان ديگ بلند شد - آن غدار دست افسوس برهم زده
گفت خيلی نقصان بعمل راه يافت - بريختن خون کودک
سیاه چرده جبر و اصلاح آن ميشود - مکرم خان گفت چگونه
مجوز سفک خون ناحق توان شد - از هر بايد گرفت -

---

(۲) نسخه [۱] من مرید حضرت غوث الثقلين ام - (۳) نسخه [ب]

پيشرو شده ام - (۴) نسخه [۱] منعمات - (۵) نسخه [ب] پول سیاه -

(۶) نسخه [ج] بايد گذشت .

(باب المیم) [۷۰۰] (مائر الاسرا)

فقیر بهم برآمده گفت از شما می شود ^(۲) - چند اشرفی را
گرفت و بیرون رفت - و بعد دو ساعت طفل گرفته آورد -
و بدست خود بر حلق او کارده رانده قطره چند از خرنش
بر آتش ریخت - صدا فرو نشست - و آن مذبح را بر
خس و خاشاک بر تافت - زمانه نگذشت که مردم کوتوال با
مشعل و غوغا رسیده بوقها بآواز در آوردند - که فقیر دزد
طفل بیچاره را همین ساعت برداشته درین کوچه آمده و
ازین خانه در گذشته - انرا گرفته بدهید که مادر و پدر آن ^(۳)
مظلوم بے طاقتی می نمایند - مکرم خان مضطر گردیده از
توس بدنامی هر چند بزر خطیر تطمیع می نماید دست از
شور و غوغا و تقاضا بر نمی دارند - و آن محنتال نیرنگ ساز ابرام
دارد که چرا زر میدهند - مرا حواله نمایند - چه خواهند کرد -
و بعد اللَّتَّى وَاللَّتَّى آن شعبده باز خود برآمده گفت -
اینگ حاضر - پیاده دست و پایش بسته سیلی زنان بردند -
مکرم خان در زیر درخت ^(۴) (چکنم) نشسته گاه انگشت
حیرت بدهن دارد و گاه دست ندامت بدندان میگذرد -
همین که سپیده صبح دمید کعبه را پی استفسار احوال فقیر
فرستاد - املا ازان هنگامه نشان نیافت - از اهل محله جویان

---

(۲) همچنین در هر سه نسخه - (۳) نسخه [۱ - ب] بدهند - (۴)

همچنین در هر سه نسخه .

(مآثر الامرا) [۷۰۱] (باب المیم)

و پرساں شدند - هیچ کس چیزی نگفت - ازاں مذبح خبر گرفتند - نیافتند - حیرت بر حیرت می افزود - پشتر آتش دیگ سرد نموده چون گفتند بجای اشرفی سنگریزه یافتند - هرکه از خان مذکور می پرسید میگفت بهای تماشاخانه بود که از دیدم *

(۲) * میر ویس غلزی *

غلزی قوم سم از افغانه - اینها در نواح زمیدار سکونت دارند - در سلطنت شاه سلطان حسین صفوی (که گرگین خان والی گرجستان بیکار بیگی قندهار بود)^(۳) گریه بهمراهی او دسمت تملط بر افغانه دراز کردند - میر ویس (که رئیس قوم خود بوده) ببارگاه شاهی بنابر ظلم و فریاد شتافت - چون مزاج شاه قسمه حلیم و سلیم افتاده بود که شب و روز جز صحبت علما کار نداشته - از سیاست (که لازمه ریاست است) دست بردار گردیده خونی را بمعدعی نمی سپرد - و دیمت قصاص از سرکار خود می داد - لهذا سستی عمل باندهاب هیبت از قلوب راه یافته هیچ کس مطامعت احکام شاهی نمیکرد تا بدان دیگران که پردازد - لهذا میر ویس بمشاهده این احوال راه مکه معظمه (زَادَهَا اللَّهُ تَشْرِيفًا) پیش گرفت - و پس از معارفت از انجا بوطن (سیده در

---

(۲) در [تاریخ ایران] غلزنائی - (۳) نسخه [ب] برجستان *

صدق نابو بوده در سنه (۱۱۲۰) هزار و یک صد و بیست
 هجری هنگامی (که گرگین خان بقصد تنبیه کاکری در مقام
 ده سنج بیرون قندهار بود) برو ریخته اسیر گردانیده کارش
 باتمام رسانید - و در قندهار مستقل شده عرضداشت با
 کلید طلا پیش خلد منزل ارسال داشت - و اظهار (سوخ
 نمود - پادشاه مزبور [که خواهش موافقت پادشاه ایران
 داشت - و برای رفع کدورتی (که مابین خلد مکان و شاه
 عباس ثانی بنابر نارسائی تربیت خان ایلچی هندوستان
 (۲) بمیان آمد) توطیه ها می انگیزخت] ملاح وقت دانسته او را
 بمنصب پنج هزاره و خطاب پادشاه نواز خان برنواخته
 سند قلعه دارمی قندهار فرستاد - و بدست تجار بشاه
 سلطان حسین پیغام داد - که افغان نمک بحرام سلوک
 نالایق بآن درگاه بعمل آورده - می باید آنچه لازمه کیفر او
 باشد زود بدان پردازند - و از کمک اینجا خاطر جمع
 دارند - شاه سلطان کیخسرو خان برادرزاده گرگین خان را
 با فوجی جانب قندهار تعیین ساخت - او آمده بمحاصره
 پرداخته از سوء تدبیر مقتول گشت - بعد ازان محمد زمان
 خان شاملو قورچی باشی بدین کار دستوری یافت - اتفاقاً
 تا وصول بدان جا در عرض راه کاسه عمرش لبریز گردید *

(مآثر الامرا) [۷۰۳] (باب الميم)

ميرويس هشت سال رائق و فائق مهمات آنجا بوده گوشه
فنا گزید - و پس از برادرش عبدالعزیز بر سریر حکم رانی
نشست - و بعد یک سال محمود پور میر ویس با چند
کس از حواشی او ساخته او را بقتل رسانیده رایست حکومت
بر افراشت - و [چون در هرات هنگام ابدالی (که
شیعه ایست از اقوام افغان) بلند شد] عبدالله خان
ابدالی با پسر خود اسد الله (که بهمین مذهب چندی در
هرات عباس قای خان شاملو حاکم آنجا مقید داشت) از
محبس گریخته با اجتماع جمعیت پرداخته اول قلعه اسفرار را
بتصرف آوردند - و در سنه (۱۱۲۹) هزار و یک صد و
بیست و نه هجری بلاد هرات را گرفتند - و اسد الله بر
قلعه فراه (که بتصرف غلزیان بود) بغفلت ناخته متصرف
شد - بعد از چندی محمود غلزی بقصد استرداد فراه شتافته
ما بین فراه و زمیندار^(۲) با اسد الله بجنگ پیوسته نامبرده را
بقتل رسانید *

* ع *

* اسد را سگ شاه ایران درید *

(۳) تاریخ این واقعه است - از آن (که قلعه مزبور استحکام
داشت) بقتل اسد الله اکتفا نموده بقندهار معارفت
نمود - و آنرا از جلال خدمات شمرده بشاه سلطان حسین

(۲) نسخه [ج] زمیندار - (۳) یعنی سنه هزار و یکصد و سی و دو *

(باب المیم) [۷۰۴] (مآثر الامرا)

معروض داشت - و استدعا کرد که موکب شاهي ازان
طرف جانب خراسان رکضت نماید - من هم سمت هرات
میرسم . ارکان سلطنت تدلیس او را قرین صدق انگاشته
محمود را به صوفی مافی ضمیر ملقب و به حسن قلی خان
مخاطب گردانیدند - و قندهار بار مسلم داشته خلعت
و شمشیر برای او فرستادند - محمود به بهانه تذبیه ابدالی
هرات بهیستان رسید - درین ضمن بکرمان شتافته نه ماه
بضبط آنجا پرداخت - پستر باستماع هنگامه بیجن سلطان^(۲)
لکزی ساکن فراه (که او را در قندهار نایب کرده بود -
و او میدان خالی دیده باتفاق چند کس افغانه درونی را
کشته خود هم بر دست افغانان بیرونی مقتول گردید)
بقندهار معارفت نمود - سال دیگر بر سر کرمان رفت - و
قتل و غارت موفور نمود - مردم قلعه ناچار بقبول پیشکش
تفویض قلعه برانجام کار اصفهان موقوف داشتند - محمود
غلزی اقبال این معنی نموده عازم اصفهان شد - به چهار فرسخی
اصفهان رسیده با فوج شاهي مقابله بوقوع آمده آنها را
شکست داد - تمامی توپخانه و اسباب اهل اردو بتصرف
آورد - پس ازان متصل اصفهان رفته مطابق سنه (۱۱۳۴)
هزار و یک صد و سی و چهار هجری شروع در محاصره نمود -

(مآثر الامراء) [۷۰۵] (باب الميم)

و کار بر مردم آنجا قسمه تنگ ساخت که نوبت به اکل
میته رسید - ارکان دولت شاهي بدان شهر مصمم گردیده
یازدهم محرم سنه (۱۱۳۵) هزار و یک صد و سی و پنج
هجري شاه را پیش او برده تاج خسروي را بر سر افغان
مذکور زدند - همان وقت مردم بضبط خزاین و کارخانجات
تعیین نموده خود هم داخل شهر گشت - و خطبه و سکه
بنام خویش کرد - و بهیاره از امرای (دشمنان) و تمام اولاد
و احفاد صفویه را از هم گذاریند - و شیراز را بتصرف آورده
قریب بدو سال در اصفهان و غیر آن لوی فرمان فرمائی
بر افرخت - پس ازان عارضه جزون و فالج بر طاري شده
از کار باز ماند - دوازدهم شعبان سنه (۱۱۳۷) یک هزار
و یک صد و سی و هفت هجري اشرف ابن عمش از گوشه
خفا برآمده کار محمود باتمام رسانیده نوبت سلطنت بنام
خود نواخت - در عهد خود کرمان و یزد و بندر و قم و
قزوين و طهران تا پول گری (که سرحد عراق و خراسان
است) بقبضه اقتدار در آرد - و سال سیوم سلطنت او
ایلچی از جانب سلطان روم پیغامهایی در شتم متضمن کناره
گزیدن از فرمانروائی رسانید - او جواب بزبان تیغ داده سر
شاه سلطان حسین را (که در اصفهان می بود) از تن جدا
ساخته نزد ایلچی فرستاد - لهذا افواج روم بمقابله او

(باب الميم) [۷۰۶] (مآثر الامراء)

آمده جنگ در داد - و آخر در میان شکست یافته بمصالحت پرداختند - پشتر با نادر شاه سه بار بمقابله پرداخت - و هر بار هزیمت یافت - آخر جانب شیراز رفت - و جا نیافته متصل قندهار (که بنابر کشتن محمود روی رفتن آنجا نداشت) (سیده عزم بلوچستان نمود - حسین برادر محمود غازي باستماع این معني ابراهيم نام غلام خود را با فوجی بر سر او فرستاد - ابراهيم بار رسید - و اشرف بضرب تفنگ ابراهيم سنة (۱۱۴۲) هزار و یک صد و چهل و دو هجری به نعلبختی سرا در کرد - حسین مزبور چندی در قندهار بود - آخر قلعه مذکور بتصرف نادر شاه در آمد *

* محمد یار خان *

پسر مبرزاً بهمن یار اعتقاد خان است - آن پدری را چنین پسر شاید - بل در استغنا و بے نیازی از هم گذرانید - هیچ مذاسبتی باهل روزگار نداشت - هر چند بدنیا پشت پا میزد بیشتر دست خواهش بدامنش آریخته - و هر قدر دست رد بر سینۀ دولت می کشید دست زنان رو بر آستانۀ او مالیده - (اگرچه پدرش ایام زندگی را آزادانه صرف عیش و عشرت ساخته بلهو و لعب گذرانید) اما این در عین صحو و هوشیاری و پاس قاعده دانی و حفظ ضوابط بیش از آسودگی و فراغت اندوخت - کمتر لعب ملازم پیشگی

کشید . در آغاز حال سال دوازدهم عالمگیری (که هنوز پدرش زنده بود) بمنصب چهار صدی نو سرافراز شده بصبیله میرزا فرخ فال عم خود [که پسر کوچک یمین الدوله آصف جاه است که (از بس فربهی و تئومندی منزوی بوده) بروز اعیان و جشن باریاب سلطنت گشته بعطیه و انعام پادشاهی ادخار جمعیت می نمود] کد خدا شد - در سال بیست و یکم بداروغگی زرگرخانه سرکار والا امتیاز یافت - و پستور داروغگی قورخانه نیز ضمیمه گردید - و رفقه رفقه به میرتوزکی عزت اندوخته بخدمت عرض مکرر نیز اختصاص گرفت - و پس ازان بداروغگی غسلخانه اعتبار افزود - اما از خویشتن داری و تن آسانی یک ماه و دو ماه بدربار نمی رفت - تا آنکه پیش منصبی ذو الفقار خان نصرت جنگ (ماء بسرفوجی نام بر آورده همواره در جلدوی مالش اشقیاء و تسخیر قلاع دکن اضافه ها یافته - با وصف آنکه او هم به تکرار اضافه ها بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار رسیده) در عالم هم چشمی و هم سری نتوانست گوارا کرد - از جا در آمده استعفا نوکری نمود - و بران اصرار درزید - بیاد شاهزاده محمد اعظم شاه حکم شد که او را مستمال نماید - شاهزاده هر چند گرم التئانیها بکار برد اصلا فریفته

(۲) در [مآثر عالمگیری] محمد یار ولد اعتقاد خان چهار صدی نو سرافراز شد *

(باب المیم) [۷۰۸] (مآثر الامراء)

و نمره نگشت - و گفته فرستاد که نوکری من درین مرتبه نیست که به میانجی گری شما اصلاح پذیرد - شاهزاده بر آشفته در حضور گله بهیار کرد - پادشاه فرمود که می خواهد که بمکان قلعه بفرستم - چون این خبر بار رسید عرضی نمود که همه مردم را برطرف کرده ام بیجاپور نزدیک است اگر مکانی از مکانهای قلعه مرحمت شود رفته محفوظ بنشینم - بموجب حکم از کلکله بآنجا رفته نشست - و پادشاه هم متعاقب به بیجاپور آمد (چون ظاهر شد که هیچ گونه دل فساد نوکری نیست) برخصت دار الخلافه مجاز گردید *

اتفاقاً در همان ایام پادشاهزاده محمد معظم بجانب اکبرآباد مرخص شده بهم قافلگی ایشان روانه شد - هرگز در راه شاهزاده و ندید - حتی که از پیش خیمه او گذشت - برنیامد - بشاهجهان آباد رفته بر دو پوسته آزادی و استغنا مشق استقامت می نمود - چند ماهی به بیکاری برنیامد که بختیاری و اقبال یادری کرد - در سال چهارم سنه (۱۰۰۸) هزار و هشت هجری از پیشگاه سلطنت و جهانبانی بار سال فرمان صوبه داری دار الخلافه از انتقال علقل خان خوافی دامن مقصود بدست افتاد - و چهره مطلوب بنظر آمد - باضافه پانصدی پانصد سوار بر مدارج منصب

(مآثر الامراء) (۷۰۹) (باب الميم)

سه هزارى دو هزار سوار تصاعد نمود - و در سال چهل و ششم از امل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدى سه هزار سوار و عطای نقاره کوس اعتبار و افتخار نواخته فوجدارى مرادآباد (که جز به نوئينان والا مرتبت تفويض نيابد) بانضمام صوبه دارى مفوض گشت - و پس از واقعه ناگزير خلد مکان (چون بهادر شاه از پيشاور بسه منزلى دار الخلافه سيد) منعم خان را (که دران رقت خطاب خان زمانى يافته بود) باستمالت خان مزبور پيش فرستاد - [اگرچه محمد يار خان بقديم اطاعت و انقياد پيش آمده همن يار خان پسر خود را مع کلید قلعه و نذر مبارکباد سلطنت همراه خان زمان فرستاد - و بايصال هي لک روپيه نقد و هشتاد لک روپيه را نقره آلات (که بجهت سرانجام لادى گرفتند) تن در داد] اما خود باظهار بيمارى خفقان در قلعه فروکش نمود - و پس از جلوس بهادر شاه (با وصف آنکه آصف الدوله اسد خان باقامت دار الخلافه مامور شد) کار نظامت و نگاهبانى قلعه بخان مشاراليه مقرر بود - (چون نوبت سلطنت بجهاندار شاه رسیده - و از لاهور عازم دار الخلافه گشت) او تا اغراباد باستقبال شتافته همان روز در نيمدت آصف الدوله را همديد - و بحويلى

(باب المیم) [۷۱۰] (مآثر الامرا)

پیش آمده شست - ذوالفقار خان (که دران وقت وزیر اعظم هندوستان بود) مکرر بدیدنش رفت - و نظر بر رویه او (که هیچکس در حضورش بسلاح نمی رفت) جمدهر از کمر وا کرده رفتی - روزی (که پادشاه محمد فرخ سیر بهم غذائی فتح و ظفر داخل شاهجهان آباد شد) در نفس شهر سرسوازی ملازمت در یافته از بیرون قلعه بخانه خویش برگشت - هر چند آمد و رفت دربار نداشت اما بنام صوبه داری گاه بیگاه مقدمات جز باو رجوع می شد - و دران هنگام (که محمد فرخ سیر از تسلط سادات بارهه بجان آمده در مدد پیش آمد امرای عالمگیری شد) خانسامانی را از انتقال تقرب خان شیرازی بابرار و سماجت بدو تکلیف نمود - بشرط عدم آمد و رفت دربار قبول نمود - کَافَ کَیْفَ مَا اتَّفَقَ پیش پادشاه می رفت - و هرگاه بکچهری خانسامانی رفتی فرود نیامده پالکی سواره دستخط میکردی - و برای پالکی ستونها نصب کرده بودند - دیانت دار و صاحب دقت بود - بعد از فرخ سیر هر چند کاره نداشت اما جاگیرش تا آخر عمر بحال بود - در عهد خسرو زمان محمد شاه پادشاه هم در سه مرتبه بطلب باریاب پادشاهی شده - بوقت موعود داعی حق را لبیک اجابت گفت - غیر از حسن یار خان (که در جوانی

در گذشت (پسرے نداشت - صاحب خزانه و املاک بود -
و حويلي و دكاكين بسيار در دهلي داشت - مردم در وجه
كرايه آن مبالغه ها دارند *

* مير جمله خانانان *

(۲)
عبد الله نام مرد ملائي بود توران را - كسي بزباني خود
او نقل ميکرد - در ايامي (كه در وطن خود بتحصيل علم
اشتغال داشت) (دوزي بر سبيل تفنن با جمعي بسير باغچه
بيرون معموره رفت - ناگهان فوج اوزبك بآئين تزاقي
در رسیده انتشار دران مجمع انداخت - او از ديوار باغ
فرود آمده راه هندوستان گرفت - چون زاد سفر همراه نداشت
بتصديق كلي طي مسافت ميکرد - در عهد خلد مكان (كه
بدین ملك رسيد) ابتدا تعلقه قضای جهانگیر نگر عرف
دهاكه مضاف موبه بنگاله يافت - پستري قاضي باده عظيم آباد
پتنه گرديد - و در ايامي (كه محمد فرخ سير به پتنه
رسیده بر تخت نشست) او ساز موافقت با مزاج پادشاه
كوك ساخته همراهی ركاب گرید - و پس ازان (كه
با جهاندار شاه جنگ نموده فيروزي فصيب شد) او
بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و خطاب مير جمله
خانانان معظم خان بهادر مظفر جنگ سر بلندي اندوخت *

اگرچه بظاهر داروغگی دیوان خاص و داروغگی داک داشت
اما بمحرمیت فرق الفرق اختصاص گرفته دستخط پادشاهی
باختیار او قرار یافت - از آنجا (که مغل عجل طبع یک
دفعه باین دولت عظمی (رسیده بود) از تسلط سادات بارهه
(که پیش حسن خدمت خود گفته هیچک را بخاطر
نمی آردند) بدر حسد زده از جانب آنها یک راه ساخته
به پادشاه میرسانید - و از کشته شدن ذوالفقار خان و
هدایت الله خان و دیگر مردم نام او بسیاست و غمازی
بر آمد - و این معنی باعث کشیدگی خاطر سید عبد الله
خان و حسین علی خان گشته از آمد و رفت دربار پای
کشیدند - سال دوم جلوس محمد فرخ سیر (چون نظم
دکن بامیر الامرا حسین علی خان تعلق گرفت) او برفتن
دکن راضی نمی شد - تا آنکه میر جمله بصوبه دارمی پتته
سرفراز گردیده مرخص شد - و بدانجا رسیده (چون فوج
بسیار و بیش قرار نگاه داشت) از عهده طلب بر آمدن
متعذر گشت - بنابراین سراسیمه شده مخفی در پالکی
پرده دار نشسته روانه حضور گردید - دران وقت (که در حضور
برهمنی صحبت سادات در داده هر روز به بد مظنکی
می گذشت) پادشاه او را در داد - ناچار پیش سید عبدالله
خان رفته بعجز گرائید - او حمل بر تزییر نمود - و مردم

(مائراامرا) [۷۱۳] (باب المیم)

نگاهداشتند از از عقب رسیده هنگام تقاضای طلب خود کردند - ناچار خانۀ محمد امین خان بهادر رفته پناه جست پادشاه نظر برفع فساد او بکمی منصب چشم نمائی کرده تعینات صوبۀ پنجاب ساخت - و طایب مردم او از سرکار پادشاهی دهانید - پس از دستگیر شدن آن پادشاه او پیش سادات باره آمده بخدومت مدارت کل چهرۀ عزت بر افروخت - اما مثل سابق اعزاز و وقار نداشت - در عهد فردوس آرامگاه در گذشت - در صوبه داری پتنه از مغلان همراهی او ظلم کای بر رعایا و سکنة آنجا گذشت - و خود هم طریقه رحم و مروت و عاقبت اندیشی نداشت - با اینهمه در اجرای کار هرکه با او رجوع می نمود مبارت میکرد *

• مرحمت خان بهادر غضنفر جنگ *

میر ابراهیم نام پسر امیر خان کابلی ست - سال چهل و هشتم جاوس خلد مکان از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار علم کامیابی بر افراشت - و در وقت محمد فرخ سیر بفوجداری و قاعداری مانند مضاف صوبۀ مالوه مقرر گردیده به تنبیه و تادیب متهمان آن زمین پرداخته نامه بمردانگی بر آورد - در اواخر عهد پادشاه مزبور [که حسین علی خان

(۲) بمی شهید مرحوم محمد فرخ سیر پادشاه - (۳) نسخه [ج] باو -

(۴) نسخه [۱] پسر امیر خان کابل است •

(باب المیم) [۷۱۴] (مآثر الامرا)

از دکن روانه دار الخلافه شد (با آنکه او سر راه بود) بذاور
دفور غیرت^(۱) یا نظر برین که پادشاه را از خان مذکور
خوش نمی دانست [بعد از تمارض ملاقات نکرد - حسین علی
خان بعد (سیدن) بحضور او را معزول ساخت - و برای
دهانیدن عمل بمذسوب^(۲) ب نظام الملک آصف جاه (که دران
ایام ناظم مالوه بود) نوشت - آصف جاه ادرا معقول کرده
از قلعه طلب داشت - و چون ردی رفتن بحضور نداشت
بقلعه داری سرورنج و غیره محالات متعلقه صوبه مالوه معین
گردانید - و چون در همان ایام آصف جاه عزیمت دکن نمود
نامبرده هم همراهی گزیده با جمعیت شایسته خود را شریک
ساخت - در جنگ سید دلاور علی خان سرداری دست چپ
بقام او بود - ترددات نمایان نموده خود را برابر هرازل
رسانید - و اکثر راجپوتیه همراهی خصم درانجا کشته شدند - و
در نبرد عالم علی خان نیز مساعی جهیده بکار برده دقیقه از

---

(۲) در تاریخ مظفری [چون حسین علی خان بقصد دستگیر کردن محمد
فرخ سید از دکن روانه حضور شد - و از آب نربدا عبور شده متصل قلعه
مادو واقع صوبه مالوه (که مرحمت خان خلف امیر خان کلان بقلعه داری
وفوجداري آن ضلع مامور بود) رسید - مرحمت خان پناهر نوعم ناسازی
مزاج حسین علی خان خود را پیش او نذرانست رسانید - ازانجا که بغض
و عداوت این حرکت در دل حسین علی خان متکون بود و فیکه زمانه جام
مرافقت بکام هر دو برادر پیبرد جاگیر مرحمت خانرا ضبط نمود - (۳)
یعنی خواجه قلی خان :

زد و خوردن فرو نگذاشت - و پس از فتح از اصل و اضافه
 بمنصب بنجهزاری پنج هزار سوار و خطاب مرحمت خان بهادر
غضنفر جنگ و تقرر صوبه داری برهانپور از همگنان تفوق
 جست - و با ارادان خاندیس بتنبیه پیش آمده ترددات نمایان
 نمود - اما چون فریاد ظلم کارپردازانش به آصف جاه (سید)
 عرض نظم خاندیس فوجداری بکلانہ با بحالی جاگیر چهارده لک
 روپیہ بنام او قرار یافت - او دلنہاد نشده باستماع استقلال
 فردوس آرامگاه و برہم خوردن مقدمہ سادات بارہم بحضور
 شتافته چندے فوجداری میواب و پستہر بہ صوبہ داری پتنہ
 سرمایہ مباحات اندرخت - و وقت موعود در گذشت - پسرش
 بقاء اللہ خان (کہ داماد میرزا محسن برادر ابوالمصور
 خان مقرر جنگ بود) مدتہا بذیابہ خان مزبور حراست
 آلہ آباد سرانجام می داد - و در هنگامہ احمد خان بنگش
 سرشتہ تحصن از دست نداده قلعه را از تصرف اناغذہ
 نگاہداشت . *

* مرحوم مجرور محمد کاظم خان مغفور *

جد امجد بلا واسطہ راقم سطور است - (چون والد
 بزرگوارش میرک معین الدین امانت خان بہ رزقہ رضوان
 نقل فرمود) پادشاہ حق شناس قدر دان خلد مکان ہریک از
 اخلاف ذی ارماف و منتہیان سعادت توامان آن سقودہ خصال

(باب المیم) [۷۱۶] (مآثر الامرا)

خیر مآل را در خور حال به افزونی مناصب و عطای خدمات
کامیاب امانی و آمال نمود - آن نو نهال چمن سیادت در
ربعان شباب باضافه منصب سرافراز شده نخست به بیوتائی
موبه بیجاپور و پستر بفوجداری جالذپور موبه خجسته بنیان
بانضمام برگذات دیگر سرمایه عزت اندوخت - و دران ایام
(۲)
(که سواد بره پوری اقامت جای معمر پادشاهی بود)
بدیوانی دار السلطنت لاهور رخصت یافت - خانه زاد شناسی
و خانه زاد پوری را دران وقت طرفه رز بازار بود - گویند
(چون دران روزها خان مشار الیه به باده گساری و مهیا کشی
اعتیاد داشت) یکم از نبایر وزیر خان شاه جهانی (که
سوانح نگار دار السلطنت بود) در افراد سوانح کشف حال
نمود - داروغه داک آنرا بجنس از نظر پادشاه گذرانید - پس
از مطالعه به ارشد خان یزنه ار (که دیوان خالصه بود)
مستفسر بیان واقع شده فرمود - که از اولاد امانت خان
امثال این امور مستغرب و مستبعد می نماید - اما نگارنده
نیز خانه زاد است - بعد تامل (با آن همه تشرع و
احتسابی که داشت) به محض حسن ظن بحال پدرش و حقوق
نیکو خدمتی آن مرحوم بداروغه ارشاد شد - که در جواب

---

(۲) در [بعضی نسخه] برهم پوری - و در [مآثر عالمگیری] برهم پوری
و برهن پوری - می به اسلام پوری *

(مآثر الامراء) (۷۱۷) (باب المیم)

بناویسد که هر دو خانه زان اند - نباید که خانه زان در حق
خانه زان چیزهای مستقیم و ناپسند بحضور نویسد *
و [چون شاهزاده محمد معزالدین نخستین پور پادشاهزاده
محمد معظم بهادر شاه (که رهگرایی موبه ملتان بود) دارد
شهر گردید] خان مزبور بادرک ملازمت شاهي شرف اندرز شده
بفرادران عواطف و مهربانی و وفور اکرام و قدردانی اختصاص
گرفت - بدو سه روز در خور ساز محبت بمرتبه کرک گشت
و نقش توافق چنان درست نشست که شاهزاده بالکاح و
اقتراح خواهان مرافقت او شد - مکرر استدعای این معنی
بحضور عرضه داشت - از پیشگاه خلافت و جهانبانی دیوانی
موبه ملتان و تنه و مایضاً لیهما از بهکر و سیوستان و
غیر آن ضمیمه دیوانی فوج بغام آن راستی منش تقریض
یافت - چون به ملتان شتافت از آنجا (که مزاج طرفین بدوام
تجرع و ادمان شرب آشنا بود) جنسیت علمت ضم گردید -
و اتحاد مشرب خصومیت افزود - بمجالست بزم خاص و
محرمیت تام امتیاز اندوخت - و با این همه بدستور دیگر
عمدهای آن دولت (که محبی و ذهاب مستورات خویش را
در محل شاهي ناگزیر امارت خود می دانستند) با آن (که
یک شبانه روز شاه در باغ حویلی آن بزرگ هم با پرستاران
خاص بطریق سیر قدوم فرمود) با رهنم ایما معزز آن امر

(نایب المیم) [۷۱۸] (مآثر الامراء)

غیر مستحسن نگردید - و در مهم بلوچ (که از کارهای دست بسته شاهزاده بود - و حضرت خلد مکان بدان نازش می نمود) پس ازان (که افواج آن بومی مستعمل گردید - و شیراز جمعیت آن قوم از هم باشید) شاهزاده خواست که فوجی با یکی از مقربان بر سر مأمون و مسکن آنها تعیین کند - اکثری هر باز زدند - آن صدقات کیش بامر ولی نعمت خویش بلا اہمال پا برکاب استعجال گشت - آن طایفه نیک اعتقاد بمحض ادب سیادت با وجود قدرت و توانائی چہرہ ناشده اسباب و امتعه بجای خود گذاشته راه فرار سپردند - چون از نوشته شاهزاده بعرض سلطانی رسید بافزایش منصب و خطاب خانی ناموری اندوخت - و پس ازان [کہ عالمگیر بادشاہ بمسفر ناگزیر عالم بقا شتافت - و شاهزاده بہمراہی پدر عالی قدر] کہ از بلدہ پیشاور بجنگ برادر خود محمد اعظم شاہ (کہ ہر یک بمقتضای وقت سکہ و خطبہ بنام خویش [راستہ بود) رایت عزیمت افراشت] در ملتان خان مشارالیه را بہ نیابت صوبہ داری گذاشت - و پس از عزل (چون بلاہور رسید) ازان (کہ خلد منزل بدکن مترجم شدہ بود) بنابر دودست ہا نتوانست سفر گزید - دو سہ سال کما بیش دران بلدہ بہ بیکاری گذرانید - و بے مداخلہ مخارج زیاد (کہ لازم

در لقمندیاها ست (کشید - و آزانجا [که دیانت و امانت
 بهمت بصیط به صرافت بی شایبۀ لیت و لیس داشت^(۲)
 و بیشتر ماحصل تیواش بصرف ارباب نشاط و طرب (که
 هر منفی از اماناف آن مشاهیر یاب بود) در می آمد [
 درین ایام زرے [که از وجوه جاگیر و نقدی پسران (که
 هم منصب پادشاهی و منصب شاهی داشتند) فراهم آمده]
 بمصارف در آمد - و (چون در مقام سادهورا مضاف^(۲)
 سرهند به لارمت پادشاهی و شاهی استسعاد نمود) به تیول آباد
 موبۀ پنجاب و بخشیکری درم شاهزاده (که به جهاندار
 شاه ملقب شده بود) مواد افتخار اندوخت - و بعد
 ازان (که نوبت سلطنت هندوستان به جهاندار شاه رسید)
 اگرچه به منصب چهار هزاری پایه افزای اعزاز گردید -
 اما از استغذای فطری و بی پروا مزاجی و عدم مساس
 به مرسومات زمانه سازان به پیش آمد نوآمدهای ناشناسا
 و کینه داری کوکلتاش خان (که همیشه در پردۀ دوستی
 کار شکنی ها میکرد) فتح البالچ از رفاه و مکنت رو ننمود -
 بلکه از رهگذر نا قدر دانی و افسرده دلی بقطع سلسله
 آمد و رفت دربار و انقطاع محوری و سلام انجامید - (زرے

(۲) نسخه [۱] لب و لیس - (۲) نسخه [ج] شاه دهورا و در [یعنی

نسخه] شاه دره *

(باب المیم) [۷۲۰] (مآثر الاموا)

در دار الخلافه کُیف ما اَنْفَقُ سر سوارى دودچار پادشاه شد -
و سوابق الطاف بر سر پرسش های تفقد آمود آورد - و
از بے کارى و پریشان حالى تاسف و تلهف نمود - و
تعییر و سرزنش (که بایست) بکار کولتاش خان رفت -
تجریز صاحب موبگى گجرات و لاهور بمیان آمد - آزان (که
ارتشا و کار سازى را روز بازار و میر و وزیر را با داد و ستد
سرود کار بود - و مزاج آن متدین واقعى ازین چیزها
پُر بیگانه) چگونه در گیرد - آخر کار ناچار بقلعه دارمى ارک
لاهور بسند افتاد - چند ماه نگذشت که گله دیگر شکفت -
و سریر آرائى فرخ سیر رعب افزای دور و نزدیک گشت -
نزدیک بود که بعلمت دیرین رفاقت جهاندار شاه دست زن
عذاب پادشاهى شود - پیش آگهی و اشراف قطب الملک
(که چندى در ملتان تعیین بود - و بر حقیقت حال وقوف
داشت) بفریاد رسید - بعرض رسانید که مشارالیه (چون
از اخذ رجر و حیف و میل اجتناب می ورزید) باستمزاج
شاهزاده کارها را به اختیار کولتاش خان وا گذاشته خود
بنامه خورسند بود - لهذا آن بلیه از سر واید - در آخر
عهد آن پادشاه (چون اعتقاد خان فرخ شاهى بقرب و
منزعت سلطانی اوج پیمای اعتبار گشت) بقدم آشنائی
و سابقه تعارف (که او هم جهاندار شاهى بود) دیوانى

(مآثر الاموا) [۷۲۱] (باب المیم)

موبه کشمیر (که تن آسانان عیش گزین را گوشه ایست
روح افزا و فضائے سمٹ دلگشا) بنام آن عشرت گرا نامزد
نمود - ر [چون هنگامه محتوی خان (که در احوال میر
احمد خان ثانی^(۲) نایب ناظم آن صوبه بتفصیل رقم زدہ خامه
شدہ) آشوب آما می آن خطہ گردید] اگرچه ذوق حالش
دران چار موچہ بے تمیزی (کہ سفاین احوال اکثر متصدیان
پادشاهی در گرداب خواری و ذلت افتاد) بگذار سلامت
ماند کار پردازان حضور در ذیل اہل خدمات آنجا بیایہ عزل
در آردند - پس ازان بدھلی آمدہ سالے چند بہ بیکاری و
بے جمعیتی گذرانیدہ در سنہ (۱۱۳۵) و ہزار یکصد و سی
و پنجم (کہ سن شریف او از عشرہ ششم فراز تر شدہ) روح
پرفروش بفردرس بوزن خرامید *

پسر کلانش غفران مآب میر حسن علی والد ماجد
محرر اوراق در آغاز بہار جوانی (کہ از نوزدہ سالگی
بر نگذشتہ - و هنوز نہال آرزیش بشگوفہ مراد نشگفتہ)
در بلدہ لاہور سنہ (۱۱۱۱) ہزار و یک صد و یازدہ ہجری
گل زندگیش بہ آفت خزان اجل برگ ریز گردید - بعد
از پانزدہ روز بیست و ہشتم رمضان این نقش موہوم
بر صفحہ ہستی نمود بے بود نمود - اگرچہ اعمام و برخہ

(۲) - ترجمہ اش عنقریب می آید •

(باب المیم) [۷۲۲] (مآثر الامرا)

ذی ارحام این اضعف عهد در لاهور اند اما بتقریب
در خوردن سایر تبار و عشایر در حین حیات جد امجد سال
(که امیر الامرا حسین علی خان بدکن نهضت فرمود)
وارد خجسته بنیاد شده باقتضای آب خوردن پائانه غربت
گشوده لنگر اقامت انداخت - و بطول مکث سر مراجعت
نماند - دست از یار و دیار فشاند - و ناگزیر پابند تاهل
گشته رو به ملازم پیشگی آورد - در سنه (۱۱۴۵) هزار و
یک صد و چهل و پنج هجری از جناب نواب آصف جاه
بدیوانی صوبه برار سرافرازی یافت - آن نسخه برهم خورده
را نوخط شیراز رونق گردانید - و آن گل پژمرده از هم
ریخته را به آبیاری سعی از سر نو برنگ و بو آورد - حسن
تمشی و نیکوکار گذاری بر روی روز افتاده بر زبان حق
ترجمان آصف جاه گذشت - که کارهای فلانی نمک دارد *

[چون دران هنگام (که دلاتبار گردون وقار عالم مدار
عالمیان استظهار نواب نظام الدوله بهادر ناصر جنگ دام اقباله
باقتضای وقت بسمت و گشاد دکن پیش گرفت) حسن
اتفاق نگارنده اخبار را هم بارزنگ آباد کشید] بتلثم بساط
فیض مناط آن جوان بخت جوان همت ابواب کامرانی بر
رخ عقیدت خویش گشود - (هرگاه سابقه رأفت ایزدی
بدستیاری یکم از یا نشستگان گوشه خمول گرآید - و روشن گر

(مآثر الامرا) [۷۲۳] (باب المیم)

تقدیر آئینه روشناسی یکے از پشت بدیوار ماندگان گمنامی را
بر زاید (هر آئینه مودات ظهورش شکرخانه جلوه شهود
آراید - چنانچه بے سلسله جنبانی احدے آن والا قدر
بے هنری مرا بهنر بر گرفته مشام بزدگی ام را از شمامه
اطاف خاص معنبر گردانید - و بدرجه قرب و اعتبار بلا شریک
و سهیم بر آورده بمصاحبت و محرمیت فوق الفوق اختصاص
بخشید *

(چون حصول هر امرے در حلول وقت بود) بعد از
چندے بدیوانی دکن و نیابت دیوانی و خانه سامانی
سرکار آصفجاه متعلقه آن مملکت ممتاز فرمود - بسپاس داری
آن نطق هوا خواهی و خیر سگالی بر میان کار دانی و
کار شناسی بسته کار بند کارهای ماموره گردید - و باحیای (سوم
نیالان خویش ارتشا و پاره ستانی) که اهل روزگار حق السعی
گویان حلال تر از شیر مادر دانند) از قامر خاطر یک قلم
قلم انداز کرده حرام و ناروا تر ساخت - ظاهر اسمت که
فرا گرفتن این ملکه رضیه بخوف و خشیت الهی بس نادر
و کم یاب - بیشتر در اختیار آن جز استرضای خاطر آقا و
مزید التفات او (که مستجلب جاه و افزایش قدر است)
منظور و متصور نیست - آن هم درین دور فاسد وجود عنقا
گرفته اسمت - از مدیکه اگر باین صفت متحلی ست در

(باب المیم) [۷۲۲] (مآثر الامرا)

ذی ارحام این اضعف عهد در لاهور اند اما بتقریب
در خورد سایر تبار و عشایر در حین حیات جد امجد سالی
(که امیر الامرا حسین علی خان بدکن نهضت فرمود)
وارد خجسته بنیاد شده باقتضای آب خورد پائانه غربت
گشوده لنگر اقامت انداخت - و بطول مکث سر مراجعت
نماند - دست از یار و دیار فشاند - و ناگزیر پایند تاهل
گشته رو به ملازم پیشگی آورد - در سنه (۱۱۴۵) هزار و
یک صد و چهل و پنج هجری از جناب نواب آصف جاه
بدیوانی صوبه برار سرافرازی یافت - آن نسخه برهم خورده
را نوخط شیراز رونق گردانید - و آن گل پژمرده از هم
ریخته را به آبیاری سعی از سر نو برونک و بو آورد - حسن
تمشی و نیکوکارگذاری بر روی روز افتاده بر زبان حق
ترجمان آصف جاه گذشت - که کارهای فلانی نمک دارد *

[چون دران هنگام (که والاتبار گردون وقار عالم مدار
عالمیان استظهار نواب نظام الدوله بهادر ناصر جنگ دام إقباله
باقتضای وقت بسمت و کشاد دکن پیش گرفت) حسن
اتفاق نگارنده اخبار را هم بارونگ آباد کشید] بتلثم بساط
فیض مناظ آن جوان بخمت جوان همت ابواب کامرانی بر
رخ عقیدت خویش گشود - (هرگاه سابقه رأفت ایزدی
بدستیاری یکم از پانشتگان گوشه خمول گراید - و درشن گر

(مآثر الامرا) [۷۲۳] (باب الميم)

تقدير آئينه روشناسي يکے از پشت بديوار ماندگان گمناهي را
بر زدايد) هر آئينه مودات ظهورش شکرخانه جلوه شهود
آرايد - چنانچه بے سلسله جذباتي احدے آن والا قدر
بے هنري مرا بهر بر گرفته مشام بزدگي ام را از شمامه
اطاف خاص معنبر گردانيد - و بدرجه قرب و اعتبار بلا شريك
و سهيم بر آورده بمصاحبت و محرميت فوق الفوق اختصاص
بخشيد *

و (چوک حصول هر امرے در حلول وقت بود) بعد از
چندے بديواني دکن و نيابت ديواني و خانه ساماني
سوار آصفجاه متعنه آن مملکت ممتاز فرمود - سپاس داري
آن نطق هواخواهي و خيرسگالي بر ميان کار داني و
کار شناسي بسته کاربند کارهاي ماموره گرديد - و باحيای رسوم
نياگان خویش ارتشا و پاره ستاني (که اهل روزگار حق السعي
گويان حلال تر از شير مادر دانند) از قلمرو خاطر یک قلم
قلم انداز کرده حرام و نازرا تر ساخت - ظاهر است که
فرا گرفتن اين ملکه رضيه بخوف و خشيت الهي بس نادر
و کم ياب - بيشتر در اختيار آن جز استرضاي خاطر آقا و
مزيد التفات او (که مستجلب جاه و افزايش قدر است)
منظور و متصور نيست - آن هم درين دور فاسد وجود عنقا
گرفته است - از مد يکے اگر باين صفت متحلي ست در

(باب المیم) [۷۲۴] (مآثر الاسرا)

اينجا زمان بناداني و سفاقت منسوب است - الحمد لله
که اينجا غرض اخير مفقود - چه اين متبوع والا اقبال ما
(که باقبايع شريف وي سرمايه سعادت مي اندوزيم) (۲)
علو همت آفتابه ست منير (که پرتو تربيتش عام) و
از فرط عطا سحابه ست بے نظير (که فيض انعامش تام) -
مگر عقل تامل کيش محض بحکم حيا کاري (که ازان چشم
دوچار نشود و سر بالا ^(۳) فتواند شد) اجتناب واجب شمرده ^(۴) -
اختيار افتاد *
* بيت *

* سر بالا نذواند ز خجالت کردن *

* همچو قلاب کسي را که گرفتن هنر است *

و پس ازان (که زمانه رنگ دگر ريخت - و آن گرامي
نژاد نيك انديش بمصلحت سنجي خرد گوشه انزوا گزيده)
[چنانچه ذيل احوالش مفصلاً بدان اقسام يافته] اين رهين
امتدان بجانبيه محبت دست از اين و آن برداشته چون
سايه با شخص هم قدمي نمود - و بجرئه مي شيرار کام
و دهان وقت را بکلالت مي اندرد *
* بيت *

* جائے کہ تخت و افسر جم ميرون بباد *

* گر غم خوريم خوش نبود به که مي خوريم *

---

(۲) نسخه [ج] مي اندوزم - (۳) نسخه [ج] سر بالا - (۴) نسخه

[ب] واجب شمرده اختيار افتاد *

(مآثر الامور) [۷۲۵] (باب المیم)

روزے چند در نهم عزامت فراغت مهیا و عافیت مستوفی
داشتیم - و می گفتیم * بیت *

* ما گوشه را نه بهر قناعت گرفته ایم *

* آن پردری بگوشه خاطر رسیده است *

باگاه فلک رشک گین بحال خویش نگذاشت - و
پا بدامن کشیدگان را سر نکوه و مکرر داده از روضه عبهر
بود - اکثری را درین نقل و تحویل بازوی همت بهستی
گرائید - و پای عزیمت بسنگ آمد - انفس چند بر فیماوردیم که
بے راه روی گردون اهنجار براه پیگار سراسر خسار انداخت -
(۲)
و دران روز هم بدستور هر روز با سردار مرادف فیل
بود - (چون معامه فزونی شد و زیان کاری بهزیمت متمثل
گردید) سران و سرخیلان به محوطه (که قریب ناردنگاه
بود) در آمدند - جز فیل آن عالی نژاد (که آنهم بسر
همگذران چار دیوار رسیده) دیگر دران عرصه نماند - ازین
تمائشی کارگاه تقدیر استفسار برفت که چه باید کرد - گفتیم
غیر ازین [که درین پناه جا (که بے پناهی بهتر از انست)
خود را نشانه گوله و بان هر چهار سمت باید ساخت - و
رایگان جان در باخت] سودی متخیل نیست - [آن قوی دل
تیز فکر ازین حرف خود را بمیدان کشید - و دید که

(۲) نسخه [ج] سراسر خار - (۳) چنانکه در صفحه ۱۸ از جزو اول ذکر یافته *

(باب المیم) [۷۶۲] (مآثر الامرا)

فیل نشینان مقابل او را تنها دیده جلو ریز اند - از
راد مردی یکه و تنها فیل خود را بهمان سمت تیز راند -
آنها بمشاهده این حالت لب بآفرین و تحسین گشوده دست
از آویز و ستیز باز داشتند - و حلقه وار در میان گرفته بدان
هیأت بجانب آصف جاه پی سپر گشتند - قدمی چند
باقی بود که برخی ناموس پرستان شمشیرها آخته ازان محوطه
برآمده برق آسا خود را رسانیدند - چون وقت از دست رفته
(۲) هر چند آن دلار پُر دل و محرو اوراق بدرشتی ممانعت‌ها
نمود (جز ایکاش طرف ثانی هیچ نیفزود - ناچار بمقتضای
حزم و احتیاط ازان سو دست و بازو به تیر باران برگشاده
همانجا باز داشتند - از نیرنگی تقدیر در جنگ سالم مانده
در صلح زخمی برداشتیم - ناگاه دران شورش بی تمیزی ارباب
چند تیغها علم کرده بمن (و آوردند - و حمله میکردند - بآواز
عمده (که چرا خویشتن را بکشتن میدهی) متنبه گشته
خود را از فیل برتافت - چون حفظ آلهی وقایه بود بجانب
حلقه فیلان (که دم و خرطوم باهم پیوسته بود) افتادم - معاً
عمده دیگر بهواداری آن سامی مرتبت را نیز بر فیل خود
گرفته از آشوبگاه بر آورد - و شعله بلند شده فرو نشست -

---

(۲) نسخه [ب] رفته بود - (۳) و او حرز الله خان نهره سعد الله خان

است که در صفحه ۱۹ از جزو اول مذکور شده *

(مآثر الامور) [۷۲۷] (باب المیم)

در آن آدابگی و محرومی آشنائی دوچار شده بخانه متهور
خان مرحوم (که احوالش نگاشته خامه شد) رهنمونی کرد -
هرچند از وقوع این حرکت غیر مرضی بعقوبت ها شایان تر
بودیم لیکن حلم آصف جاهلی (که آیه ایست از آیات
الهی) در عتاب گاه پاداش بسلب منصب و جاگیر اکتفا
(۲)
فرموده بر ما چند کس بضبط خانه نیز افزودند *

اگرچه در عالم وهم و خیال مهالک بسیار بود اما
لله الشکر ممزون گوشه عزلتم که نا شنیدنی ها بگوش
نخورد و نا دیدنی ها بنظر در نیاید * بیت *

* ای گوشه عزلت ز تو آب رخم افزود *

* نشناسم اگر قدر تو در بدر افتم *

همین عزلت است که باعث تالیف این نسخه شده -

(۳)
و اشاره در دیباجه بدان رفته - تا لطیفه غیبی در نماید -
و فضل لاریبی رخ کشاید - و شغل دلخواه بدست افتد -
بدین مشغله دلکش در رفع بیکاری میکوشم - پیداست که
کلمه نثره نویسی و لطایل گوئی بیش نیست - چون طبیعت را
از آفت تعطیل میانیت نموده و از هجوم افکار ردیه باطله
باز داشته مقید وقت افزاده چه توان کرد که بطالت

---

(۲) نسخه [ج] اکتفا فرمودند و بر ما ائغ - (۳) چنانکه در صفحه ۱۹ از
جنو اول گذشده *

(باب المیم) [۷۲۸] (متأثر الامرا)

و عطامت بامتداد کشید - شش سال قریب باختتام (سید *

* بیت *

* خمیازه سنج قهمت عیش رمیده ایم *

(۲)

* می این قدر نبود که زنج خمار ماند *

اگرچه چندی بدولت آن از کشاکش روزگار زود گسل

پوشکن به امن [باد جمعیت آرمیده * * بیت *

* هرکه در کار است گردون میزند بر یکدگر *

* وقت آن آمد که بیکاری بکار آید مرا *

باز هم از اقتضای مزاج منصوری [که انشراح او بجنبش

باز بسته اند (که هر قدر حرکت فزون تر آثار فراوان تر) -

آب بآن لطافت از دیرایستادگی کثافت پذیرد - دل تا

کی بسته نیاید [سر اظهار نداریم * * بیت *

* ما را زبان شکوه ز بیداد چرخ نیست *

* از ما خطی بهر خموشی گرفته اند *

چون دنیا را به اُمید خورده اند در آرزو عیب نیست *

* مصرع *

* شاید شب ماهم سحرے داشته باشد *

نعم سحرے میان در یسر واقع شده - و سیاهی لیل را

(۲)

سپیده ماه صبح در پی است * * بیت *

---

(۲) نسخه [ج] آن قدر - (۳) نسخه [ب] سپیده دم صبح *

* نقاب چهره امید باشد گرد نومیدی *

* غبار دیده یعقوب آخر توتیا کرد *

خداوندا حوصله مباشرت اسباب نیست - و بے اسباب
 هیچ کار را فتح^(۲) باب نمی - اندک کار این بیچاره را از
 دایره اسباب بیرون نه - و اگر بے سبب نکنی سبب را
 بر ما اسان کن - و ما را بما مگذار - و آنچه تو مستحق آنی
 پیش آر - الهی هرچه از ما بخواهد رسید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - و هرچه
 از تو بما رسید اَلْحَمْدُ لِلَّهِ - اَللّٰهُمَّ کَمَا اَنْعَمْتَ فَزِدْ - وَ کَمَا
 زِدْتَ فَاَدِمْ - وَ کَمَا اَدَمْتَ فَبَارِكْ - بِحَقِّ الْحَقِّ وَ اَهْلِهِ وَ مَلِکِ
 عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ *

• مبارز خان عماد الملک •

خواجه محمد نام در آران مباح و طفلی بهمراهی والدۀ
 ماجده از مولد و موطن خویش بلخ (هگرای هندوستان
 گردیده (چون بگجرات پنجاب منزل گزید) او را بخدمت
 شاه دوله مشهور (که درویش صاحب تصرف بوده - و
 سکنة پنجاب را عموماً بدر اعتقاد است) بردند - آن
 بزرگوار مؤده رسان دولت و اقبال آن نونهال گشته بارچه
 از مایوس درویشانه خود بار بخشید - و پس ازان (که
 یا بهمن رشد و تمیز گذاشت) جولانی عرصه تلاش روزگار^(۲)

(۲) نسخه [ب] فلم الهاب - (۳) نسخه [ا] جولانی تلاش عرصه روزگار *

(باب المیم) [۷۳۰] (مآثر الامرا)

گردیده در آغاز شباب برفاقت میرزا یار علی (که
با کم منصبی جای بسیار در مزاج پادشاهی داشت)
پیوست - میرزا کاغذهای دستخطی خود را حواله او میکرد -
و کارها از او میگرفت - تا آنکه به شیراز بزمی التفات میرزا
نسخه احوالش بجمعیت گرائید - و بمنصب پادشاهی
سرافرازی یافته چندی به پیشدستی^(۲) بخشیدگرمی سیوم مامور
شد - پس ازان به نیابت سردار خان کوتوال نامه و شهرت
اندوخت - در همان هنگام صبیحه عنایت الله خان (که از
اکابر کشمیر است) بعقد ازدواج خویش در آرد - چارچمن
حالش طراوت دیگر گرفت - و جویدار دولتش شادابی
تازه یافت - بافروزی منصب چهره اعزاز افروخته بتفویض
بخشیدگرمی سرکار پادشاهزاده محمد کام بخشش فرق اعتبار
برافراخت - در ایام محاصره قلعه پرناله با فوج شاهزاده
میر مورچال بوده - پس ازان بفوجداری سنگمیز^(۳) (که محال
خالصه مقرری خجسته بنیاد بوده) نامزد شد - در آزای
حسن تردد و کاردانی بخطاب امانت خان تحصیل ناموری
نمود - و در سال چهل و هفتم فوجداری بیضاپور (که
بیمت و چهار گروهی اوزنگ آباد است) ضمیمه شده بعطای
فیل کامیابی افزود - و در عهد خلد منزل بمتصدیگری و

---

(۲) نسخه [ج] پیشدستی و بخشیدگرمی - (۳) نسخه [ج] سنگمیز .

فرج‌داری بندر مبارک سورت ممتاز گشته عذر عزیمت
بجانب مقصود منعطف ساخت *

(چون خان فیروز جنگ ناظم صوبه گجرات بسفر
دارالقرار بنه بر بست) خان مزبور برسم یلغار خود را
به احمد آباد رسانیده بضبط خزانه و کارخانجات او پرداخته
حفاظت و حراست آن الکة وسیع وجه همت گردانید - (۲)
پیشگاه خلافت و جهان‌بانی بافزایش منصب و صاحب‌صوبگی
گجرات پایه افزای امارت گردیده کله گوشه مباحثات بر ارج
افتخار رسانید - (چون نوبت فرمانروائی بجهان دار شاه
سید) آن صوبه به سر بلند خان قرار یافته بوسیله کوکلتاش
خان خانجهان نظام ولایت مالوه بعده خان مذکور مفوض
شد - پس از وصول بارجین (که حاکم نشین آن صوبه
است) با رتن سنگه چندرات زمیندار (ام پوره) که در عهد
عالمگیری بر سر وطن مسلمان شده باسلام خان مخاطب گشته -
درین ولا بذابر دهن و سستی سلطنت خیال سری و سرداری
بدماغ بی مغز خود زده داده و اندوه فراهم آورده بتصرف
محالات پادشاهی دست تجبر افراشته بود [اگرچه مشهور
این است که ذوالفقار خان بذابر نفاقه (که با کوکلتاش
خان داشت) براجیه اشاره نمود که خلل انداز عمل خان

---

(۲) نسخه [ج] آن الکة وسیع وجه همت خویش گردانید *

(باب المیم) [۷۳۲] (مآثر الامرا)

مذکور شود - تا بدنامی این بد نقشی بحال مربی او عاید
 گردد [نخست پیام های صلاح آمیز بر گزارد - ضعیف الاسلام
 شدید العذاب از فرط نخوت و استکبار سر از قبول آن باز زده
 در مخالفت استبداد نمود - و دلیر خان روهیله را (که
 از مشاهیر جماعه داران آن صوبه بود) با فوج بسیار بر
 قصبه سارنگپور فرستاده عبدالرحیم بیگ تهانه دار آن جا را
 برداشت - و جمعی کثیر را ماسور و مقتول ساخت - خان
 شهابت نشان از حمیت رسا و غیرت بجای زیاده برین تاب
 ستم شریکی آن جهالت کیش نیاورده با جمعی (که همگی بسه
 هزار سوار ^(۳) بودند) بعزیمت رزم و پیگار بگام سرعت ره سپر
 گردیده در حوالی آن قصبه (که بیست و سه کروهی
 ارجین است) یسال بر آراسته آماده جدال گشت - آن
 ادبار پورده با بیست هزار سوار [که اکثر افغانان نامی بودند
 مثل دوست محمد روهیله (که هنوز رگ و ریشه زمینداری
 دران مرزبوم ندانیده) با سه چهار هزار سوار نوکری میکرد]
 میدان جلادت را بپای جرأت پیمنه هر سه طرف خان
 مذکور را به فوج فرو گرفت - تا زنده دستگیر نماید - پس
 از انداختن بان و تفنگ (که آتش افروز رزم و جنگ
 است) نیران قتال اشتعال یافت - و کار کشش و کوشش

(۲) نسخه [ج] آن ضعیف الاسلام الخ - (۳) نسخه [ب] میرمید

(مآثر الامراء) [۷۳۳] (باب المیم)

بالا گرفت - درین اثنا نسیم از مہبّ عزایت ایزدی وزید -
و شاهد ظفر جلوہ نمود - بعد از فتح شخصہ راجہ را
در معرکہ امتادہ دید - سرش بریدہ آورد - ظاهر شد
(کہ هنوز زند و خورد گرمی داشت) کہ در سلک توپ خانہ
گولہ رھگلہ بدر رسیدہ از پا در آمد - خان اقبال نشان
گرانبار غذایم گشتہ بہم غذائی نصرت خواست کہ بذهب و غارت
رام پورہ وطن آن شقی توجہ گمارد - زنش بضعیف نالی
درآمدہ از ارسال پیشکش ازان عزیمت باز داشت - جهاندار
شاہ بارسال فرامین تحسین و عطای خطاب شہامت خان
مشمول عواطف بیکران گردانید *

در آغاز فرمانروائی محمد فرخ سیر بار دیگر موبہ داری
گجرات نامزد او شد - دو ہفتہ از حکمرانی او منقضی
نگشتہ بود کہ ایالت آنجا بہ داؤد خان پنی^(۲) اختصاص
گرفت - و خان مذکور بخطاب مبارز خان و تقرر موبہ داری
حیدر آباد درجہ امتیاز پیمودہ (خش عزیمت بجانب مقصود
راند - دوازده سال کما بیش دران مملکت طولانی وسیع
بہ مفسد گزائی و مطیع نوازی گذرانید - سرکشان گردن تاب را
از پا در آورد و ریاعای مالگذار را باستمال و دلاسا بنواخت -
از قطرہ و پویہ دمہ نمی آسود - و پیوستہ ازین سر تا آن سر

(۲) نسخہ [ب] داؤد خان پنی - و در [بعضی نسخہ] پنی .

(باب المیم) [۷۲۴] (مآثر الامرا)

ولایت سایر و دایر می بود - اگرچه زیاده بر سه هزار سوار نگاه نمی داشت اما فوجهای گران مرسته را بآویز و ستیز نمایان آرد؛ دشت فرار می ساخت - یکی از اشقیا (هرگاه بصرحد او قدم گذاشت) سرچنگ مستوفی خورد - و هر مرتبه (که اراده دست انداز آن دیار نمود) ضرب دست او دیده بتنگ پا جان بدر برد *

دران هنگام (که امیرالامرا حسین علی خان ناظم دکن شده آمد) خان مزبور بآهنج ملاقات به خجسته بنیان رسید - امیرالامرا پس ازان (که شخصیت او دریافت) باندازه قدر و منزلتش ساوک پسندیده نموده مقضی المرام بتعلقه مرخص گردید - و (چون آصف جاه کمر درلت خواهی خسرو زمان محمد شاه پادشاه بر میان عقیدت بسته از مالوه بدکن افتراض نمود) ازانجا (که خان مشارالیه بمراسلات زبان مرافقت داده بود) از حیدرآباد روانه شد - بعد ازان (که آصف جاه از جنگ مخالفان را پرداخته باورنگ آباد اقامت داشت) (۲) رسیده بملاقات چهره مزید اخلاص افروخت - و از طرفین تجدید موافقت یکجبهتی باتفاق بمیان آمده بتجویز منصب هفت هزارگی هفت هزار سوار و خطاب عماد الملک لوی شادکامی افراخت - قضا را درین اثنا سادات (که از

(مآثر الامراء) [۷۳۵] (باب المیم)

بیم کین توزی آنها شبیه نمی غزودند^(۲) بروز خود نشسته راه
ناکامی سپردند - و خلشها بالکلیه مرتفع گشت - خان مزبور
تمهید شادی بسرما برانگیخت - و جشن طوی و سور
برآراست - دران ایام آصف جاه رفتن حضور بخود تصمیم
فرمود - با آن (که موابدید آن خان دور بین نیک اندیش
نبود - و ممانعت ها نمود) اتفاقاً بکئل فردا پور رسیده
برخی رجوع افامست دکن (جهان پیدا کرده برگشت - و در
تصویمپ (ای خان مبارزت نشان نامه نوشت - و این بیت
معنون ساخت *

* بیت *

* آنچه در آئینده جوان بیند *

* پیر در خشت کهنه آن بیند *

پس ازان بمشورت^(۳) و کنگش یک دیگر آصف جاه فتح
جنگ بجانب ادرنی رو آورد - از سران و افغانان جنوبی
(که از دیرباز خلیع العذار گذرانیده زرها اندوختند) پیشکش
معد به در خواست - آن خان مزاج شناس (زرگار نخست
بتعاقب خود شتافته ازانجا) که بایسته بجمعیت و ملائمت
رسیده (ب افزا می شد) با معدود آمده ملحق گردید -
چون مرفه خویش ندید [که سرداران آن طرف دستمال

---

(۲) نسخه [ب] نمی غزود - (۳) نسخه [ج] پس ازان (که

بمشورت ... ..) از سران اله *

(باب المیم) [۷۳۶] (مآثر الامرا)

تَحْکَم شده هرچه گویند بتن بردارند (چه خود از همان
آبخشور آب می خورند) با هم یکتائی ورزید - آنچه مَظْمَع^(۲)
نظر فتح جنگ بود صد یک آن بظهور نیامد - (اگرچه
بمقتضای وقت بظاهر ناخوشی بروز نکرد - و کرد شکافته
نشد) اما باطن ها غبار آلود گشت - ازان هنگام او و دیگر
حکام جنوبی مطلقاً دل از بازپرس برداشته محال سیکاکول^(۳)
(که خالصه بود - و دست هر داشته گاهی ازان داخل خزانه
میکرد) با دیگر محالات آن صوبه بطریق تملک متصرف
گشت - و چون نواب فتح جنگ بحضور شتافته مسند آرای
وزارت گردید هنگام پذیرائی بمناصب او و پسران و همراهانش
کمی و نقصان بعمل آورده بازخواست (ز) خالصه فیز بوکیاش
نموده کارش زبانی کرد - و ذخیره خاطر بیرون انداخت -
و هرگاه تجویز نظم کابل بمیان آمد بطل سبحانی عرض کرد
که برای این کار به از مبارز خان دیگر نیست - در پرده
دوستی میخواست کارش بسازد - و پس ازان (که عوض
دکن مالوه و کجرات ضمیمه وزارت بآصف جاه مقرر شد)
ازین (که بیگانه صوبه دار شود - بهتر است که مبارز خان
باشد - فیما بین حقوق اخلاص در غایت متحقق است)^(۴)

---

(۲) نسخه [ب] ورزیده - (۳) نسخه [ج] سیکاکول - و در نسخه [ب]

سیکاکول - (۴) نسخه [ج] که فیه این *

به پادشاه هم عرض نمود . و مشار اليه را هم بتكرار
 نوشت و خواند برين پله آورد . اما درين ضمن عنايت الله
 خان خورش (كه در حضور خان سامان و نايب وزارت
 بود) باشاره خاقان زمان او را بالغ سبز نموده تظميع
 زياد كرد . و درغن قاز مالیده اميد واريها داد . خان مزبور
 با وصف بي هر كردگي و كهنه تجربگي از جا در آمده به
 آن (كه استصواب نواب فتح جنگ درمیان باشد)
 از دري فدويت و نمك خوارگي انقياد اوامر پادشاهي را
 بخود مصمم گردانيد . در محاصره گدهي پهلچري (كه نزديك
 مچھلي بذر است . و آبا را زميندار مفسد پيشه آنجا
 متحصن گشته در جنگ و پيگاردان دليوري و دلاري ميداد)
 شش هفت ماه گذرانیده بود كه فرمان صوبه دارى دكن
 رسيد . خان مزبور چنده ديگر صرف اوقات بران قلعه
 نموده بمصالحه آنرا گرفته علم معارفت بحيدر آباد افراخت *
 چون افغانان جنوبى درين امر نيز سلسه جنباي بودند
 بهادر خان پني فوجدار كنول و ابوالفتح پسر عبد النبي
 خان فوجدار كربه و عبد المجيد خان نبير و دلير خان و
 متيناي او علي خان و از جانب سعادت الله خان فوجدار

(۲) نسخه [ج] پهلچري و در [بعضى نسخه] پهلچري . و در [بعضى

جا] پهلچري و پهلچري هم آمده . (۳) نسخه [ج] كويه .

(باب المیم) [۷۳۸] (مآثر الامراء)

کرنائک غالب خان پسر امیر ابوطالب بدخشی با فوج
شایسته رفیق گشته در عین برشکال از متصل ناندیر عبور
آب گنگ کوتمین نموده در سواد اوندهیه (که پرگنه ایست
از سرکار باسم بالا گهاک برار) خواست موسم باران بکفراند -
درین ایام نواب فتح جنگ آصف جاه (که بنابر ناسازی
مردم حضور بتقریب شکار بر آمده بود) باستماع انتشار
مرهقه در مالوه از منزل سورون^(۲) کنار گنگ بهاگیرتی روانه
آن صوب گردید - پس از اخراج اشقیا از قریب اوجین
برگشته به پرگنه سهرور (که متصل سورونج است) رسیده بود
که خط محمد عنایت خان بهادر از خجسته بنیاد در (رسید -
[که باغواى مردم در انداز حضور و تحریک افغانان جنوبی
مبارز خان صوبه داری دکن قبول کرده بوصول فرمان عازم این
طرف است - و از فحوای مشورت این ها چنان مستفاد
می شود که بعد از دخل صوبه داری با عساکر دکن متوجه
مالوه شود - و جمعی از حضور هم تعیین گردند] با خدام
تکالیف ما لایطاق درمیان آرند - که هم سر پیچیدن متعذر
و هم گردن نهادن متعسر باشد - در همین اندیشه خط وکیل
مبارز خان بدست افتاده (آنچه زبانی عنایت الله خان

(۲) نسخه [ب] سورون - و در [بعضی نسخه] سورون - (۳) نسخه (ج)

نوشته) مقومى مضمون مرقوم محمد عنايت خان بوده لا محاله
 موهوم مجزوم آمد - عطف عنان بجانب دكن نمود - و
 بپای استعجال (ه سپر گشته در شهر ذي قعدة سال ششم
 محمد شاهي داخل خجسته بنیاد گشت - و بر سبیل
 اتمام حجت نخست مواعظ و تحذیر از سفک دماء مسلمین
 بر نوشت - خان شهامت منش (هر چند که کار کيف ما اتفق
 بدین مرتبه رسیده بود) دل بای دادن و برگشتن شایان
 سري و سرداری خود (که از مبارز پیشگان روزگار بود)
 ندیده (خصوص در عالم نوکري این خام خیالیهائے در خور
 نام و زبندۀ شانش باشد) سر از مواعظ غرض آلود پیدچید -
 و مستعد رزم و پیگار گردید - آصف جاه نیز باتفاق باجي
 را و وغیره مرهقه با شش هزار سوار استقبال نموده (چون
 به برگزۀ چار تمانه رسید) خان قضا گرفته اجل رسیده با فرط
 جلدت و کثرت تجربه بگفته جمعی غلط بین بارادۀ ظفر نگر
 (که آلت غای بهادر خان است و آبادی افغانان) باندیشۀ
 آن که (بایاغار و شبگیر بدان قصه رسیده دمی آسایش
 نگرفت - و یکسر به اورنگ آباد شتافت) از دو حال
 خالي نیست - مخالف اگر از راه اضطراب تعاقب سر
 می کند توپخانه (که نازش ادۀ به پشت گرمی آنست)
 نمی رسد - جنگ دلخواه ماست - و اگر توپخانه را نگذاشت

بدیر خواهد رسید - تا آن وقت قبایل و خزانه سردار و
زه رزاق مردم فوج با شهر (که پای تخت است) بدست
آورده آماده نبرد می شویم - از آب پورنا (که فرود آمده
بمقابل ده دوازده کوهی (سیده بود) برگشته باز غبره نمود -
بدانست که انحراف از حریف رو برو در هندوستان ده
نقد فرار بر خویش بستان و شهر غلبه بخشم (را داشتن است -
فی الواقعه محرر این سطور همراه آصف جاه بود - همان (۲)
عرب و مهابتش از دلها پاک رفت - و احتمال فتح او
(که یقینی اکثر بود) مرجوح گشت - بل بیم زدگی
و گریختن خاطر نشین که و ده گردید - نذر مبارک باد از
نظر سردار گذشت - موزون طبعان تاریخ ها فکر کردند -
شخصه تاریخ غریب بهندی یافته منظوم نموده * ع *

۱۱۳۶

* در گیا مبارز خان *

ماده آن تاریخ است - بالجمله هنگام عبور برخی پیش قدمان
بزرگ و کار طلبان قراردی طرف فتح جنگ در رسیده دستبرد
سترگ نمودند - داروغه توپخانه او با جمعی از پا در آمد - آنها
بدان بحد نهموده با لخته از مرهقه به برگی گری و فزائی
در آمده حریف را از یلغار برداشته قطع در قدم راه بدشواری
(۳)

---

(۴) چنانکه در جزو اول صفحه ۲۱ مذکور شده - (۳) نسخه [ج]

برداشتند - و قطع الخ *

(مآثر الامراء) [۷۴۱] (باب الميم)

انجاميد - ناگزير بقصبة شکر کهيرله بهير و بنگاه بر تافته
خود با مردم جنگي برون ايستاد - اما اين انفکاک و افتراق
بدو شبانه روز کشيد - بعلت بے چيزي (که همه باسب
و قمچي ماندند) طرفه معويت بر مردم گذشت - که
بدتر از مردن بود - بيست و دوم محرم سنه (۱۱۳۷)
یک هزار و یک صد و سي و هفت هجري ثلثه از روز
جمعه مانده با کمتر از ده هزار سوار بجانب فتح جنگ
(که در فوج مرتب ساخته يک بهر دايي خویش و ديگر
بسرعي عضد الدوله عوض خان بهادر دو کردهي قصبة
مذکور صف آرا بود) روان شده بدست راست عوض خان
(که طرف يمين آصف جاه بود) سبک عنان گرديد - ناگاه
نال (که در سیه لایش آدم و جانور تا سينه فرور ميرفت)
پيش آمد - ناچار سر رشته يمل گسيخت - و ده برهم
خورد - طرفه چپقلش بهم رسيد - اگر اسب چراغ پا
مي شد از تنگي جا همان قسم راه ميرفت - و اگر سوار
مي افتاد بزمين نا رسیده ميان در کفل و در سر اسب

---

(۲) نسخه [ب] سکر کهريه و در [بعضی نسخه] سکر کهرله - اما در
[تاريخ مظفري مرقوم است که] نظام الملک بعد از اجازت بادشاه مسافتي
نورديده جانب دکن عنان بر گردانيد - و بر جناح استعمال خود را بدانجا
رسانيد - مبارز خان بمقابله پيش آمده بيست و سوم محرم سنه ۱۱۳۷
در شکر کهريه جنگ معب اتفاق افتاد *

(باب المیم) [۷۴۲] (مآثر الامور)

بند نشسته بالا بالا ره می پیمود - آخر مردم جرانغار
براه افتادند - با این همه توپخانه رعد نهیب برق افکن
خضم را بر دست راست گذاشته چون شیر غران در آمده
با میمنه و التمش عوض خان به زد و خورد کوتاه یراق
پیوست - درین اثنا سرداران منصور با جزائریهای جان کاه و
تفنگ های زندگی را به پشت گرمی رسیده آتش در
خرمن هستی آن جسارت کیشان زدند - خان مبارز با در
پسر هدف تیر قضا گشته ^(۲) بسیاری از سرداران [مثل بهادر
خان پنی صاحب اهتمام برانغار و مکرم خان خانزمان سردار
جرانغار و غالب خان هراول و ابو الفتح خان میانه و
همیني خان پسر علي مردان خان حیدر آبادی و امین خان
دکنی و جگدیو راد جادون (که هر دو ازین طرف رفته
ملحق شده) و محمد فایق خان کشمیری (که دیوان
سرکار آن مرحوم و از صاحب کمالان روزگار بود) با سه هزار
و پانصد کس [گریبان بچنگ اجل دادند *

بر شناسای کار ظاهر است که آن خان ناکام از نامساعدت
روزگار مساهله و مسامحه در امری که نبایسته بکار بود -
(۳)
و الا بوصول فرمان اگر دست از گدھی پهلچری برداشته

---

(۲) در [تاریخ مظفری] خان مذکور هر چند داد شجاعت داد آخر از دست
نظام الملک بقتل رسید - (۳) در نسخه [۱] بولچر بغیر نقطه مرتوم است *

(مائرا امرأ) [۷۴۳] (باب المیم)

(۲)
متوجه می شد کار تا اینجا نمی رسید - بعد ازین هم معلوم
نمی شد که بدین طول خواهد کشید - و آلا ساز و سرانجام
و فرج بسیار می توانست جمع کرد - حتی که در ایام
جنگ هم سوار مرهقه پیغام رفاقت نمودند - خصوص کاهو
بهونسله با پنج هزار سوار بقلیلے راضی بوده - اصلا قبول نکرد -
که اینها همه سرچنگ خورده و مالش یافته من اند - آینده
هم سر حساب نگهداشتني ست - منت پذیر نمی شوم - اگر
بے زر آمده رفیق شوند مضایقه ندارد *

بالجملة در نواحی آن قصبه (که محرائیست دلفزا)
مدفون گشت - سرآمد امرای حال بوده - بلکه به امیران
زمانه هیچ مناسبتی نداشت - بوی سرداران سلف میدارد -
شجاعتش با فراست قرین - و ریاستش با سیاست هم نشین - در
استقلال و متانت کوهی بوده (که از تند باد انقلاب روزگار -
جنبش در ارکان ثباتش راه نیافته - و در راست اندیشی
و حسن تدبیر قدر اندازے بود) که هرگز تیر فکرش از
نشانه مقصود چپ و راست نیفتاده - دور باش ممل
و اختلاط مغل نداشت - (هرچند خالی از بار باشی
و محبت درستی نبود) نوکر پروری و رفیق نوازی
بمیار داشت - عیش پرستی و تن آسانی نمی کرد -

سپاهی رضع بود - کار طلبی ها داشت - معامله فهم بود -
بجز (سی همه جا می رسید - شلتاق و شتلم در میان نمی آرد -
حیف رایگان رفت - - به منتهای دولت نرسید - از صبیغه
عنایت الله خان پنج پسر و یک دختر داشته - دو پسر
خرد اسعد خان (۲) و مسعود خان (که یکی با دختر مطلب خان
بن مطلب خان بنی مختار و دیگری با صبیغه خان زمان
مکرم خان بن خانخانان بهادر شاهي کتخدا گردید) در عین
شباب همراهی پدر برگزیدند - و از همه کلان تر خواجه
احمد خان است که پدر همیشه بذیات خود در شهر
میگذاشت - اگرچه کارها همه مفوض به (امی جلال الدین
محمود خان بود که بقدم رفاقت و (استی مزاج چنان
در دل مبارز خان جا کرده که بر ساخته و پرداخته او
نمی توانست انگشت اعتراض نهاد - بعد از کشته شدن پدر
با احشام قلعه محمد نگر عرف گولکنده ساخته صندل خان
خواجه سرا را (که قلعه داری می نمود) بیدخل کرده
با مال و متاع و اتباع و اشباع بقاعه شتافته باستحکام برج
و باره پرداخت - و تا یک سال نگهداشت - هر چند

---

(۲) در احوال مطلب خان [اسد خان] بغیر مین مهمله وقوع یافته - اما
اغلبکه [اسعد خان] صحیح باشد - (۳) چنانکه در ترجمه مطلب خان در
جزر سپهر صفحه ۶۵۳ گذشته *

(مآثر الامراء) [۷۴۵] (باب الميم)

اؤزرا مناسبته باين كارها نيست (مرد بيدچاره است - هميشه
روزانه مي خواند - و شبها بيدار) به راي و تدبير ديگر
هواخواهان بعمل آمده باشد - پس ازان [كه دلاور خان
(كه خسر او بود و خالقه حقيقي هم بار منسوب) مصلح
شده] بمنصب شش هزاري و خطاب شهامت خان و تذخواه
جاگير در همان صوبه و معافى تكاليف نوكرى و عدم تقاضاى
اموال پدر قلعه تسليم نموده - بعد از چنده عوض جاگير
حيدرآباد در اوڭهه پور و قوال^(۲) يافته - الحال از مدتي
در خجسته بندياد گوشه نشين است - كارى بكمى ندارد -
جاگيرى در خانديس يافته - ديگرى خواجه محمود خان
است كه در جنگ زخماى مؤلم برداشته صحت يافت -
و آصف جاه بمنصب پنج هزارى و خطاب مبارز خان مشمول^(۳)
نوازش فرمود - دربين ولا خطاب امانت خانى يافته آمنير
خانديس در جاگير دارد - خلف ارشد است - در زمان
پدر قلعه دارى ها داشت - مرد شجاع معامله فهم و شايان
كارهاى عمده - با درويشان اخلاص مند - بهمه چيز مربوط
و بهمه اوصاف آراسته - در همراهى آصف جاه معزز است -
ديگرى عبدالمعبود خان (كه در حين حيات پدر بحضور

---

(۲) همچنين در دي نسخه و در [سيرم] عوض جاگير حيدرآباد رانته نور

و قوال يافته - (۳) نسخه [ج] آنبيير *

(باب المیم) [۷۴۶] (مآثر الامراء)

شتافته) - خهرو زمان در خون بهای پدر بمنصب عمده
و خطاب مبارز خان و داروغگی گرز برداران سرفراز فرمود -
الحال در عرصه نیست - و دختر به ثناء الله خان نبیره
غایت الله خان منسوب شده - در حکومت خسر فوجدار
سیکاکول بود - پس ازان آصف جاه بصوبه داری بیجاپور
تعیین نموده - دران جا از دست ادا چوهان سردار
مرهته شکست فاحش خورده - آخرها در قلعہ داری پریندا
در گذشت - اگرچه هرزه چانه بود اما حرف های بمزه
داشت - دیگر هم اولاد داشته - یکی ازان حامد الله خان
است که نواب آصف جاه بضابطه هند (که عداوت خون را
بوصلت نسبیاً منسیاً می کنند) همشیره خود را بعقد او
داده - با این نسبت هم رفاه ندارد *

* معزالدوله حیدر قلی خان *

اسفرائینی ست - محمد رضا نام داشت - ابتدا در
سرکار سلطان عظیم الشان توسل جسته بنسبت نام او مشهور
گردید - پس ازان (که زمام سلطنت هندوستان بدست
محمد فرخ سیر در آمد) سال ادل جلوس بواسطت میر
جمله بختاب حیدر قلی خان و خدمت دیوانی دکن مع
دیوانیهای صوبجات آن و امانت کل محال خالصه با دیگر
اردوگیها سر بلندی افدوخت - و بعد رفتن بدان صوبه

(مآثر الامراء) [۷۴۷] (باب الميم)

(چون در مزاج شورش و سختي بهييار داشت) با نظام الملك آصف جاه ناظم آنجا محبت او درسي نه نشست - لهذا بحضور شافعه بديواني صوبه احمد آباد و متصدیگری بندر سورت و نيابت نظامت گجرات (که امالة دران ايام بنام خاندوران بود) عزت اندرخته بدان صوب (اهي گشت - و به تنسيق مهمات آنجا پرداخته اضافه نمايان در محصول بندر و محال خالصه (که سپرد او شده بود) آورد - و در جنگ با مغدر خان ثاني (که با جمعيت بهييار بمقابله آمده بود و او جمعيت کم داشت) هجرات پيش آمده برر غالب گرديد - اما بنابر درشتی مزاج او رعايی آنجا ناراض بودند - و جاگيرداران آن صوبه شکايت کلي داشتند - و اين معني باعث کيبیدگی خاطر قطب الملك شده بود - از آنجا تغير شده در عهد سلطان رفيع الدرجات عزيمت حضور نمود - و بمقتضای وقت پس از وصول باکبر آباد باמיד عزت خان بارهه چون شیرد شکر جوشیده باستصواب او راجه رتن چند را بکمند اتحاد در آورد - بشفاعت حسين علي خان با قطب الملك نرد صفا باخته شریک مشورت هر دو برادر شد *

و (چون در عهد سلطنت سلطان رفيع الدرله حسين علي خان بدفع فساد، نیکو سير بن سلطان محمد اکبر بن خلد مکان

(باب المیم) [۷۴۸] (مآثر الامرا)

بصوب اکبر آباد اراده نمود (۱) او بخطاب بهادري آبرو يافته بطريق هراول پيشتر به راه پيمائي در آمد - و در محاصره قلعه اکبر آباد مصدر تردد شد - و سال اول جلوس فردوس آرامگاه به تنبيه گردهر بهادر (که بعد فوت راجه جهيله رام ناگر عم خود در صوبه آله آباد سر نافرمانی داشت) با فوج شايسته دستوري يافت - و (چون باستصواب راجه (تن چند اين مقدمه بصلح گرائيد) از انجا برگشته پس از رسيدن بحضور در همين سال بتعلقه مير آتشي از انتقال سيد خانجهان بارهه لوی افتخار بر افراخت - و پس از کشته شدن حسين علي خان (که سيد عزت خان بارهه و ديگر رفقای خان مزبور رو بجانب دولت خانه پادشاهي آوردند) نام برده با جمعيت سوار و پياده موجود کمر خدمت بسته آثار دليوي و دلادري بظهور آورد - و در جلدوري آن از اصل و اضافه بمنصب شش هزارى شش هزار سوار و خطاب ناصر جنگ طبل شاد کامي نواخت -

---

(۲) نسخه [ب] جهيله رام - (۳) در [تاريخ مظفري] در همان اثنا شعله شهرت کشيد که گردهر پسر ديا بهادر برادرزاده جهيله رام که مقدمه الجيش و قوت يازوي او بود بعد فوت عم خود بجمع سپاه پرداخته قلعه آله آباد را بتياري برج و باره استواري نمود - (۴) در [تاريخ مظفري] حيدرقلي خان بمنصب هفت هزاري شش هزار سوار یک اسبه و خطاب حيدرقلي خان بهادر ناصر جنگ امتياز يافت *

در جنگ (که با قطب الملک بتوزکی سلطان ابراهیم پسر سلطان رفیع الشان متصل آن رو داد) بهراری مامور شده در سردادن توپخانه بزرگ افشانی بعهده آن سعی بلیغ نمود -^(۲) و پشتر بشمشیر با حریف پیوسته طریق جرأت پیمود - و قطب الملک بهادر را (که زخم بدست آمد) بر فیل برداشته نزد پادشاه آورد - و باین حسن خدمت از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و خطاب معزالدوله علم بلند رتبه برافراشت - و سال (۱۱۳۳) هزار و یک صد و سی و سه هجری صوبه داره کجرات از تغیر اجیت سنگه و متصدی گری بنذر سورت از تغیر قمرالدین خان بهادر ضمیمه میر آتشی بار تقرر یافت - و در سال دیگر (که نظام الملک آصف جاه حسب الطلب از دکن بحضور آمده بخلع وزارت از انتقال محمد امین خان بهادر اعتماد الدوله مخلع شد) او (که بزبان آدری و دلیری موصوف

---

(۲) در [تاریخ مظفری] و حیدر قلی خان میر آتش در لشکر محمد شاهی

نردبکه بکار برده و بنیر پاشی بیدریغ و بوعدلهی لطف آمیز نوازش یادشاهی بفالیف قلوب و جذب خواطر پرداخته کاریکه از عمل توپخانهها در روز جنگ گرفته شاید در عهد هیچ مهر آتشی از زمان سلف این جهد پشور نرسیده -

(۳) در [تاریخ مظفری] چون کارش از مدد بخت و باوری اخذ

در گذشته بود دو زخم یکم زخم تبر و پیشانی و دیگره زخم شمشیر بر دستش

رسیده بود - و بقصد الهی زنده ازان معرکه اسیر گردید *

بود (در کارهای ملکی و مالی دخیل میکرد - این معنی بر مزاج وزیر گوازه نشد - و پادشاه به خاطر داشت او حیدر قلی خان را مانع آمد - او متحمل نگشته رخصت شده به احمد آباد رفت - و در آنجا زر معالات خالصه و تیول جاگیرداران را^(۲) متصرف گشت - لهذا جاگیر او (که در نواح دار الخلافه بود) بضبطی در آمد - او باستماع این خبر بمتصدیان حضور نوشت - که چون اقطاع من ضبط شده از من نوکری و اطاعت نمی آید - لهذا صوبه داری آنجا بنام نظام الملک^(۳) آصف جاه بهادر تقرر پذیرفته بهادر مزبور روانه آن صوبه شد - او باستماع این معنی با آن (که فوج بسیار فراهم آورده بود) خود را بهجنون انداخته روانه پیشگاه سلطنت گردید - و پس از وصول بدو منزلی شاهجهان آباد بتسخیر صوبه اجمیر (که بتصرف اجمیر^(۴) سنگهه رفته بود) تعیین

(۲) نسخه [۱] لفظ [را] نیست . (۳) در [تاریخ مظفری] چون درین ایام معزالدوله حیدر قلی خان ناظم گجرات قدم جرأت در وادی بغی گذاشت رای جهان آرای صوبه داری گجرات و مالوه ضمیمه وزارت و ایالت دکن نموده مهم حیدر قلی خان بر نظام الملک مقرر داشت - و او پاشنه کوب تا جهالوه قریب گجرات خود را رسانید - و حیدر قلی خان چون تاب مقاومت در خود ندید بدر جنون زده بحضور پادشاه رسید - بعد چندی از تغیر خانزمان بخدمت مهر آتشی سر بلند شد - (۴) نسخه [ج] اجمیر سنگهه رانهور .

(مآثر الامراء) [۷۵۱] (باب الميم)

شد - و بعد ازان (که گده پتلي^(۲) هم مفتوح گشت) بحضور

آمده مطابق سنه (۱۱۳۷) هزار و یک صد و سي و هفت

هجري شب با زن خود در خس خانه مي خوابيد ناگاه آتش

در گرفت - و چمن زندگيش^(۳) را سوخت - در کارها طبع رسائي

داشت - و جلالت را بکار داني فراهم کرده بود - اما

مزاجش خالي از سختگيري و زياده سري نبود - گویند طعام

گرم ميخورد - حتي که بر دستار خوان ظرف پخت طعام را

بر سر مجمر پراز آتش داشته حاضر مي ساختند *

• مؤتمن الملک جعفر خان •

در اصل برهمن پسر بود - حاجي شفيع امفهاني خريد

کرده مسمي به محمد هادي ساخت - و مثل اطفال پرورش

و تربيت نمود - و همراهِ او بايران رفت - و پس از فوت

او بدکن بر گردیده بقليل نوکر حاجي عبد الله خراساني

ديوان موبه برار شد - و بهتر نوکر پادشاهي گشته در

عهد خلد مکن بمنصبه در خور و خطاب کار طلب خان سرفراز

(۲) نسخه [ج] گده پتلي - و در [بعض نسخه] گده پتلي - (۴) در

[تاريخ مظفري] سال هشتم از جلوس فردوس آرامگاه معز الدوله حيدر

قلي خان ناصر جنگ در ايام گرما بخش خانه استراحت داشت - ناگاه

آن خانه را آتش در گرفت و او فرصت بر آمدن نپانده همانجا بر حمت ايزدي

پيوست *

شده بتعلقات صوبه دکن می پرداخت - و چندی دیوانی
حیدرآباد داشت - پستر بدیوانی صوبه بنگاله از تغیر ضیاء الله
خان و خطاب مرشد قالی خان سر عزت بر افراخت - در
ایامی (که محمد فرخ سیر جانب اکبرآباد بقصد جنگ
با عم خود جهاندار شاه عزیمت نمود) حیدر بیگ نامی را
با جمعی بصوبه بنگاله فرستاد که خزانه بیارد - او بجنگ
پیش آمده شکست داد - پس ازان (که سلطنت به محمد
فرخ سیر رسید) رشید خان برادر افراسیاب خان مرزا
جمیری بصوبه داری آنجا تعیین یافته کار بقتال و جدال
رسانیده مقتول شد - نامبرده معرفت جگت سببه ساهو (که
از معتبران مالداران آن صوبه بود زرها صرف نموده بتعلقه
صوبه داری آنجا و منصب هفت هزاری هفت هزار سوار
و خطاب مؤتمن الملک علاء الدوله جعفر خان بهادر اسد
جنگ ناموری اندوخت - و سالها درانجا بسر برده در سنه
(۱۱۳۸) هزار و یک صد و سی و هشت هجری ره سپر
ماک آخرت گشت - مرشد آباد آباد کرده اوسمت - گویند
در فن عملداری کمال آگهی داشت - کودی پر از نجاست
ساخته نام آن بیکنته نهاده بود - زمینداران را درانجا
قید می نمود - و بیکنته (بفتح بای موحده و سکون یای
تحتانی و ضم کاف عربی و سکون نون و قای فوقانی مثقله

هندي با های مخفی موقوف (زبان اهل هند عبارت از بهشت است که باعتماد خود مخصوص برگزیدگان داند *
 پس از شجاع الدین محمد خان بهادر داماد او [که (۲)
 میرزا دکنی عرف داشت - و از مردم برهانپور بود - نام پدرش نورالدین از قوم افشار (که یکی از اجداد او علی یار سلطان نام در ایام شاه طهماسب حاکم فراه مضاف خراسان بود) و خود او چندسے بتعلقه داری ایلکندل مضاف صوبه فرخنده بنیاد اشتغال داشت - و در ایام صوبه داری جعفر خان در بنگاله بحکومت اودیه می پرداخت [بلغار نموده داخل مرشد آباد گردید - و از حضور فردوس آرامگاه بهنصب عمده و خطاب مؤتمن الماک شجاع الدوله بهادر اسد خان سر بر افراخته بنظم آن ملک تقرر پذیرفت - و کود مزبور را برهم زده همه زمینداران را گذاشت - و سیزده سال بحکومت آنجا گذرانیده در سال (۱۱۵۲) هزار و یک صد و پنجاه و دو هجری واصل عالم مقبری گشت -
 (۳)
 رونق از بنگاله رفت تاریخ فوت اوست *

(۴) در [تاریخ مظفری] سال چهاردهم از جلوس والا جعفر خان الحطاب به مرشد قلی خان صوبه دار بنگاله در گذشت - و شجاع الدوله داماد او بفرمان نظامت بنگاله و خلعت مکلف با مالای مرورید و خنجر مرصع و شمشیر با ساز میفاکار و فیل و اسب از حضور والا مرور مراحم گشت - (۳) یعنی سنه هزار و یک صد و پنجاه و دو هجری *

(باب المیم) [۷۵۴] (متأثر الامرا)

پس از پدرش علاء الدوله سرفراز خان بهادر هیدر جنگ
(که مرزا اسد الدین نام داشت) ایالت آنجا یافت . و

پس از انقضای ده ماه در سنه (۱۱۵۳) هزار و یک صد
و پنجاه و سه هجری بدست علی وردی خان (که از
پیش آردهای پدرش بود) کشته گردید . مرشد قلی
خان بهادر رستم جنگ یزنه سرفراز خان است . نامش مرزا
لطف الله - پدرش حاجی شکرالله تبریزی از دیار ایران
به هندوستان آمده در سورت توطان گزید . مرزا لطف الله
دران جا متولد گردید . و پس از وصول بسن رشد کسب
علوم نموده بقصد تجارت به بنگاله رفت . شجاع الدوله جوهر
قابلیت او دریافته صبیغه خود را با او عقد نمود . ابتدا
بخطاب لطف علی خان و بعد فوت جعفر خان به مرشد
قلی خان مخاطب شد . دران ایام حاکم اردیبه بود .
(چون علی وردی خان بعد قتل سرفراز خان عازم آن سمت
شد) او هم فوجی فراهم آورده بمقاتله پرداخت . و شکست
یافته دکن رویه شتافت . و در سنه (۱۱۵۴) هزار و یک
صد و پنجاه و چهار هجری باز اجتماع نموده بار دیسه آمد .

(۲) در [تاریخ مظفری] چون شجاع الدوله صوبه دار بنگاله و بهار و
اردیبه سیزدهم ذی الحجه در سنه ۱۱۵۱ هجری در عین هنگامه ورود نادر
شاه در گذشت فرمان نظامت هر سه صوبه با دیگر مذاکرات از پیشگاه جهانبانی
برای سرفراز خان خلف او روانه گردیده .

(مائرا لا مرا) [۷۵۵] (باب المیم)

و سعید محمد خان پسر حاجی محمد را (که برادرزاده
علی وردی خان می شد - و نائب اردیبه بود) دستگیر
ساخت - علی وردی خان با هر دو عزیزمت اردیبه کرده حاکم
آنجا را هزینه داد - ازان بعد بدکن آمد - نظام الملک
اصف جاه بهادر مشمول عواطف ساخته بتقرر جاگیر و قرب
مصاحبت خود خرسند گردانید - سال (۱۱۶۴) هزار و یک
صد و شصت و چهار هجری در گذشت - شعر می گفت -
و مخمور تخلص می کرد - این بیت از دست * بیت *

* میگذار از ضعیفان کار سنگین بر نمی آید *

(۲)
* که کوه می شود صورت پذیر از خامه موئی *

(۳)
حایله اش مشهور به مهمان بیگم صبیئه شجاع الدوله مدتی

زنده بود - در حیدرآباد بخواستی خرید کرده شوهر بسر

(۴)
می برد - پسرش یحیی خان چند ساله قلعه داری کهنپوره

مضاف فرخنده بنیان داشت - ساله چند قبل از حالت

تحریر ازینجا اداره شده *

* مهاراجه اجیت سنگه راتهور *

پسر مهاراجه جسونت سنگه است - چون پدرش در

توانه داری جمود در گذشت از در شکم مادر بود - پس

---

(۲) نسخه [۱] خانه مورخ - (۳) نسخه [ج] مهین بیگم - (۴) نسخه

[پ] کهنه در - و در [بعضی نسخه] کهنور *

(باب المیم) [۷۵۶] (مآثر الامرا)

از وصول بلاهور متولد گشت - پستور بر طبق حکم خلد مگان
کسانش بحضور آوردند - پادشاه خواست بدست آورد -
راآهوران (که قدیمان راجه متوفی بودند) بجنگ برخاسته
برخه بکار آمدند - و چندی از را بوطن رسانیدند - پس
ازان (که پادشاه خود دو بار در صوبه اجمیر رفته بقلع و
قمع این قوم پرداخت - و شاهزاده محمد اکبر را بتعاقب
او مامور ساخت) اینها باغواي شاهزاده کاربند شده او را
از راه بردند - تا آنکه شاهزاده بتفایق آن مردم یک و نیم
کردهی لشکر پادشاهی رسید - بوجه اینها بد گمان شده از
نزد پادشاهزاده برخاسته رفتند - ناچار شاهزاده هم راه فرار
گزید - پادشاه در جودهپور فوجدار تعیین نمود - تا حیات
پادشاه او در کوه های معب المرور جا گرفته بود - پس از
ارتحال پادشاه فوجدار جودهپور را بے حرمت ساخته قصبه
بتصرف در آورد - خلد منزل در جنگ اعظم شاه فرمان طلب
فرستاد - نیامد - لهذا بعد جنگ اعظم شاه بر سر جودهپور
رفت - و خانزمان پسر منعم خان خانانان را برر تعیین
نمود - پس از رسیدن خان مزور نزدیک جودهپور آمده او را
دید - و تسلي یافته بملازمت آمد - و بعد عفو جرایم
بمنصب سه هزاره سر افتخار برافراخت *

(مآثر الامرا) (۷۵۷) (باب المیم)

و (چون پادشاه متوجه دکن بعزیمت مقابلہ کام بخش گردید) او از اثنای راه باتفاق راجہ جی سنگھ کچھواہہ اسباب ضروری برداشته و خیمہ ہا در لشکر گذاشته راه وطن گرفت - و بعد معاودت از دکن پادشاه را فکر تنبیہ این قوم در سر بود - اما فساد قوم سکھان (کہ در پنجاب عالم گیر شدہ بود) مانع آن شد - نظر بمصاحت وقت از کردہ و نا کردہ او چشم پوشیدہ بوساطت خانخانان قرار یافت کہ او باتفاق راجہ جی سنگھ سرسواری ملازمت نمودہ (خصمت وطن یابد - و سرانجام دست کردہ خود را بحضور رساند - اراجھا) کہ فلک فتنہ زا ہر دم توطیہ دیگر بر می انگیزد (خلد منزل را بعد رسیدن لاہور قضیہ ناگزیر پیش آمد - و پستہ میان پادشاہزادہا محالمت زد داد - تا آنکہ نوبت سلطنت بہ محمد فرخ سیر رسید - سال دوم جاردس حسین علی خان امیر الامرا با فوج بر سرش تعین گردید - نامبردہ مغلوب رعب گشتہ بہ امیر الامرا رجوع آورد - و بقبول پیشکش جرایم او بصفح مقرر گردید - صبیۃ خود را موافق معمول جہت عقد با پادشاہ روانہ حضور ساخت - و بہ موہبہ داری کجرات سر بلذد گشت - پس ازان دست توسل بدامن سادات زدہ اواخر عہد محمد فرخ سیر حسب الطلب از احمد آباد بحضور آمدہ بخطاب مہاراجہ فرق عزت بر افراخت -

(باب الهميم) [۷۵۸] (مآثر الامراء)

و در محبوس ساختن پادشاه مذکور با سادات شریک
مشورت بود - ازین جهت در خاص و عام طشت بدنامی
او از بام افتاده در اوایل عهد فردوس آرامگاه از نظامت
گجرات عزل پذیرفت - و از سرنیک فالی دست اریز سزد
بلده دارالخیر اجمیر را بتصرف در آردن - پس ازان (که امرا
با فوجی بر سر او تعیین شدند)^(۲) راه دطن خود پیش گرفت -
و در گدّه پتای مردم او متحصن بودند - فوج پادشاهی رفته
بدکامره آن پرداخت - آخر بصلح مفتوح گردید - و قرار
یافت که ابهی سنگه پسر کلانش از جانب پدر در حضور
باشد - ابهی سنگه پس از رسیدن بحضور بتطبیع ارکان آنجا
دست از حقوق پدری برداشته به بخت سنگه برادر خرد
خود نوشت - و او بتقریب در حالت خواب اجمیت سنگه
را^(۳) روانه بنس انقرار ساخت - لهذا ابهی سنگه مخاطب

---

(۲) در [تاریخ مظفری] سال چهارم از جلوس والا اشرف الدوله ارادتمند
خان را بصوابدید او با بیست و دو امرا بر مهم مهاراجه اجیت سنگه رخصت
فرمود - حان مذکور در اجمیر رسیده بلطف و عطف او را مطیع و مدفاد ساخته
قلعه هنلی که در عمل مهاراجه بود بتصرف اولیای دولت در آورده راجه ابهی
سنگه پسر دلانش را مع پیشکش لایقه همراه امرا مذکور بحضور آورد *

(۳) در [تاریخ مظفری] بعضی میگویند که چون مهاراجه اجیت سنگه
مرد شورش و بغی برداشته بود پادشاه و وزیر الممالک اعدام الدوله قمر الدین
خان بخت سنگه پسر او را بوعده حکومت جرده پور و عبوره تمامی ملک
پدر او فرستاده بر دشتن پدر تحریر دادند - و او بامید ریاست پدر را بدشت *

به مهاراجگی شده در سنه (۱۱۴۰) هزار و یک صد و چهل
هجری از تغیر سر بلند خان به صوبه دارمی گجرات رایت
عزت برافراخت . و بوطن رفته یک سال به بذور بسمت
آنجا گذرانید . و در سال یازدهم محمد شاهي داخل گجرات
شده بمرهته جوته صوبه می داد . چون غلبه آنها روز افزون
دید سال پانزدهم برخاسته بوطن خود آمد . و تمام
صوبه بتصرف مرهته رفت .

مهاراجه اجیت سنگه در پسر داشت . ادلین
الهی سنگه که احوالش گذشت . و دومین بخت سنگه
که بعد فوت پدر بر وطن قابض گردید . و پس از
پسروش بجی سنگه در حالت تحریر متصرف است .
و به رعایا پروری و پاسداری زبردستان و سر شکنی
زبردستان زبانزد . تتمه احوال سلطان محمد اکبر بدین
اسلوب است که بعد فرار از نزدیکی اجمیر (چون هیچ
جانب مقر نیافت) پیش سنبها بهونصله شتافت . سنبها
بسلوک پیش آمده چنده نگاهداشت . (چون خلد مکان
بدکن نهضت فرموده غلغلۀ کافر کشی در چار سو افکند)
او مرعوب گشته جهاز سواره روانۀ ایران شد . چون جهاز
بمسقط رسید ، حاکم آنجا نگاه داشته بخلد مکان نوشت .
درین ضمن (که خبر آمدن او بمسقط مسموع شاه سلیمان

(باب المیم) [۷۶۰] (مآثر الاسرا)

مفوی گردید - و سابق سلطان محمد اکبر از اراده خود
اطلاع داده بود (شاه بتعلقه دار مسقط *) که رجوع شاه
ایران دارد (بتقید نوشته طلب داشت - و لازمه احترام
بجا آورده همیشه ضیانت و سیر بود - آخر سلطان
درخواست کمک نمود . شاه گفت که هنوز پدر شما
زنده است - بعد ازین (که نوبت بپدران رسد) آنچه
لازمه امداد و اعانت است بعمل خواهد آمد - سلطان
تنگدل شده گفت که مزاج من با هوای اینجا نمی سازد -
رخصت دهند که قریب قندهار در ولایت گرم سیر متوقف
باشم - شاه حسب درخواست مرخص نمود - و برای
اخراجات لایبی بهمان نواح تنخواه معین کرد - سلطان
پس از رسیدن آن نواح سال (۱۱۱۵) هزار و یک صد
و پانزده هجری بگلشن بقا خرامید *

* میر احمد خان ثانی *

خلف میر احمد خان شهید است که در صوبه داری
پوهان پور با کفار مرهته جنگ مردانه نموده جان در باغمت -
نخستین محامد خان خطاب داشت - پس ازان بنام پدر
نامی گردیده چندی فوجداری چکله امناباد صوبه پنجاب
بعده اش بود - قضا را درانجا حلیله او (که محبت و
دلپختگی مفرط بدو داشت) رو در نقاب محبت کشید .

(مآثر الامراء) [۷۶] (باب الميم)

(أس المال مبرو و هوش خود را بدست تاراجگران جزع و
فزع داد - و این ناموز دلخراش چون داغ لاله دامن گیرد /
دل غم (بود) ار شد - همت بر ترمیم و تاسیس مقبره آن
عقیقه گماشته باغی طرح انداخت و پستر بنیابت عنایت الله
خان کشمیری به ایالت خطه کشمیر کامروائی یافت -
نقشش درست نه نشست - آخر کار بخفت و (سوائی
انجامید - تبیین این اجمال آنکه محتوی خان ملا
عبد النبي (که از علمای عصر و در زمره ارباب منصب
منسلک بود) همواره میخواست در پرده حمیت اسلام اغراض
نفسانی خود را پیش برد - از تعصب و لجاج گاه گاه
با هندی آن دیار کارش بصورت احتساب می نمود *

(چون انقلاب درازگار در بے نهقی سلطنت انبعاث و ابراث
خود سری و خیره روی شور پستان می نماید) آن شوخ چشم
در سال دوم محمد شاهي اجلاف و احامره شهر را بروایات
مرجوح فقیه از راه برده با خود متفق ساخت - و رفته
با نایب مره و قاضی سماجت و ابرام نمود - که احکام
شرعیه (که به ذمی متعلق است) مثل ممانعت از رکوب

---

(۲) چنانکه در احوال محمد کاظم خان در صفحه ۷۲۱ از جزو مبدوم اشاره

همین پرده - (۳) نسخه [ج] علمای قشری - (۴) نسخه [ب]

اجامره - (۵) نسخه [ج] مرجوحه .

اسم و ارتباط یراق و غیر ذلک بدان کار بند باید شد . و آن
 شرمه ضاله را از اعلان رسوم مشوم باز باید داشت . آنها
 جواب دادند . آنچه در دار الخلافه و سایر بلاد هند شایع و
 مروج است بعمل می آید . احداث امر غیر معمول بدون
 حکم خلیفه وقت چگونه پیشرفت میشود . آن شوریده سر از
 باز زن حکام هر خویش پیچید . و بیرون برآمده بپایمردی
 یکتائی گزبان هر جا هندی می دید مراتب استخفاف
 و استحقار می نمود . اتفاقاً درین ایام روزی مجلس رای
 نامی (که در جرگه معتبران بلده منظم بود) با براهمه
 بسیر باغی رفته بطعام و اطعام اشتغال داشت . که آن سبکسر
 بهر وقت رسیده آواز گوی و دار بلند ساخت . و بی تحاشا
 بزدن و بمستن پرداخت . مجلس رای بپای استعجال راه
 فرار سر کرده خود را بخانه میر احمد خان انداخت . و آنرا
 بزم خود مأمین پنداشت . آن بیدادگر برگشته بمحله
 هندیان آتش در زده دود از دمار آنها بر آورد . و بدان
 بسند نموده خانه خان مذکور را گرد گرفت . و هر کرا
 یافت بشکنجه بیعتی در کشید . خان مشار الیه دران روز
 بلطایف الحیل شر او را از خود بی سر ساخت . (۳)
 جمعیت فراهم آورده باتفاق بخشی پادشاهی و منصبداران

(مائراامرا) [۷۶۳] (باب الميم)

بتلافی و تدارک مافات بر سرش شتانت - آن جهارت کیش
بهمان مردم مقابل پیوسته آتش قتال بر می سهام و ضرب
مصام برافروخت - و باغوايش مسامین شهر نیز بر جوشیدند -
جماعه از عقب پله را (که خان مذکور ازان گذشته بود)
سوختند - و از هر دو طرف راسته و بازار تیر و تفنگ
می انداختند - و سنگ و خشت می زدند - و نصول و
میدان هر چه می یافتند از بام و در می بر تافتند - دران^(۲)
هنگامه قیامت انگیز سید ولی همشیره زاده میر احمد خان
با جمعی نقد جان در باخت - خان مذکور ازان چارموجه
هلاک (که نه یارای پیش رفتن داشت و نه راه بازگشتن
می یافت) بعجز گرائیده بحفت و خواری بسیار جان
بدر بردن مغتدم دانست - پس ازان فساد سرشت بقیه
خانهای هند را بباد غارت و تاراج داده مجلس رای را
با جمعی ازان مأمین بر آورده مثله ساخت - و هنگام ختن
برخی را نوبت بقطع عضو مخصوص رسید - و روز دیگر
محتوی خان بمسجد جامع رفته باجماع مسلمین میر احمد
خان را از حکومت برانداخته خود را حاکم مسلمانان
قرار داده مخاطب به دینداران خان گردید - و تا پنج ماه
(که حاکم دیگر از حضور نرسید)^(۳) بفصل قضایا و اجرای

---

(۲) نسخه [ب] بر می نماند - (۳) نسخه [ا] رسید *

(باب الميم) [۷۶۵] (مائثر الامور)

احكام استقلال مي درزيڻ - ر در مسجد نشسته در تمشيت
امور ملكي و مالي مي كوشيد - (چون مؤمن خان نجم ثاني
بنيايت عنايت الله خان برفع اين آشوب و تجديد بذر و بست
مامور گرديد) اواخر شوال بسه گروهی كشمير (سيده فرد
آمد - محتوي خان (كه شرمندگي كردار نكوهيدگي خون
بود) با جمع از فضلا و اعيان شهر باتفاق خواجه عبد الله
نام منصبدار (كه از مشاهير آنجا بود) باستقبال نايب
موبه رفته باعزاز در شهر آورد - خواجه مذکور از راه اتحاد
يا از روی شرارت (كه خمير مایه سرشت آن مرز بوم
است) مشورت داد - كه نخست بخانه مير شاه پور خان^(۲)
بخشي رفته استعذار گذشته نمايند - و پستور پذيرد شوند -
زمان پاداش افعالش رسیده گوش بر آواز پيام اجل بوده
فوراً شتافت - صاحب خانه (كه از منصبداران كهر و غيره و
برخی مردم محله چدي ملي را در گوشه و كنار خانه آماده^(۳)
كرده بود) پس از ساعت خود به بهانه شغل بر خاست -
آنها ناكاه بر سر آن مرگ گرفته ريخته اول دو پسر خرد سال
وی را (كه همواره پيش پيش او مولود خوانده ميرفتند)^(۴)
علف تيغ بيدريغ ساخته او را بانواع تعذيب اداره بادي

(۲) نسخه [ب] مير شاپور خان - (۳) نسخه [ج] چدي ملي - (۴)

نسخه [ب] مولود خوانان *

عدم ساختند - روز دیگر پیروان او بدعوای خون مقتدای
خود کمر پر خاش بسته بر سر محله جدی ملی ها (که
بمذهب تشیع شهرت دارند) و محله حسن آباد رفتند - تا
دو روز بین الفریقین زد و خورد گرمی داشت - چون ازین
طرف بلوای عام بود آخر الامر چیره گشته در سه هزار کس
ازین در محله با بسیاری از مغولیه مسافر ته تیغ کشیدند -
و انواع بے ناموسی بر سر زنان آورده تا در سه روز مبلغهای
خطیر از نقد و جنس بغارت بردند - پستو بخانه
بخشی و فانی شتافته (نخستین به پیغوله در شد که
پی نبردند - و درمین بدر زد) خشته از خانه آنها بجا
نکداشتند - چون مؤمن خان داخل شهر شد به کجدار
و مرز پیش آمده میر احمد خان را بدرقه همراه داده
درانه نمود - خان مذکور بدار الخلافه آمد - و بعد از آن
از جانب قمر الدین خان بهادر اعتماد الدوله فوجداری
مراد آباد گرفت - و درانجا خسارتی بهیاری کشید - از تاریخ
فوتش آگهی نشده *

* معز الدوله حامد خان بهادر مملکت جنگ *

(۳)
برادر مایندری خان فیروز جنگ اسمت - در حیات پدر
بدولت در شناسپی خلد مکان کامیاب گشته بمنصب در خود

(باب المیم) [۷۶۶ *] (مآثر الامراء)

سرشته روزگار بدست آورد - سال بیست و نهم جلوس
بعثت خطاب خانی و عطای ماده فیل امتیاز پذیرفته
مامور شد که خزانه بلشکر محمد اعظم شاه (که بمحاصره
بیجاپور تعیین بود) رساند - تا آخر عهد آن پادشاه بمنصب
در هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار ارتقا پذیرفته *

پس از ارتحال خلد مکان بهمراهی اعظم شاه بهندوستان
رفته در جنگ بهادر شاه سردار طرح دست چپ بود -
پس ازان (که اعظم شاه بقتل رسید) بملازمت خلد منزل
پیوسته سال سیوم جلوس بصوبه داری بیجاپور افتخار
اندوخت - و پستر ازان جا عزل پذیرفته بحضور آمد -
اوایل سلطنت فردوس آرامگاه (که نظام الملک از مالوه
بدکن رسیده با کسان سادات بمقابله پیش آمد) نامبرده
(که همراه سید عبد الله خان قطب الملک روانه شاهجهان آباد
گردیده بود) جاکیرش تغیر و خود خانه نشین شد - (۲)
ضمن (که حسین علی خان امیر الامراء کشته شد)
قطب الملک شاهزاده را از محبوسان سلیم گدّه طالب داشته (۳)

---

(۲) در [تاریخ مظفری] در جنگی که افواج پادشاهی را با غیرت خان
ممشیره زاده حسین علی خان رو داده حسین علیخان بضرب گوله تفنگ قالب
نهی کرد و طائر روحش از قفس تن متوجه پرواز گردید - (۳) در [تاریخ
مظفری] و بنجم الدین علی خان صوبه دار شاهجهان آباد نوشته فرستاد
که یکی از پادشاهزادهای والایار را از مساکن سلیم گدّه بر آورده به تخت
سلطنت جلوس باید داد *

در فکر تالیف مردم افتاده از را به بحالی جاگیر خوشدل ساخته و مبلغ نقد رسانیده همراه گرفت - و چون قطب الملک گرفتار گشت اعتماد الدوله امین خان بهادر او را بر فیل خود گرفته بملازمت پادشاهی رسانید - و پس ازان (که نظم صوبه گجرات از تغیر معز الدوله حیدر قلی خان به نظام الملک آصف جاه قرار گرفت) او را به نیابت آنجا مامور نمود - و بخطاب معز الدوله صلاحیت جنگ مخاطب ساخته تجویز بحضور نوشت *

و (چون در سنه (۱۱۳۶) هزار و یک صد و سی و شش هجری صوبه داری گجرات از تغیر آصف جاه به سربلند خان مفوض گشت) شجاعت خان و رستم علی (۲) خان پسران محمد کظم نام جماعه دار (که سابق نوکر شجاعت خان محمد بیگ بود - و پسرانش از روی کار طلبی بمنصب پادشاهی و خطاب خانان بسیعی حیدر قلی خان فایز شده بنیابت سربلند خان در گجرات و سورت دخیلی

(۲) در [تاریخ مظفری] بعد ازان رستم علی خان برادر شجاعت خان (که در آن وقت حاکم بندر سورت بود) خبر قتل برادر شنیده اسباب محاربه با حامد خان سامان نمود - پیلاچی گایکوار با هشت هزار سوار با وی ملحق گشت و حامد خان فیرا با کنتها مرهه (که صاحب هشت هزار سوار بود) از احمد آباد کوچید . هر کنار دریای مهنی نلقی فریقین مسدد داد - حامد خان بعد جنگ شدید غالب آمد - و رستم علیخان از دست وی بقتل رسید *

شدند) هر دو جنگ با معزالدوله نموده بقتل رسیدند - تا
(۲)
آنکه سر بلند خان خود (سید) و بخشی حامد خان کشته شد
و او دخیل تعلقه گردید - بنابران حامد خان حسب الطلب
نظام الملک آصف جاه بدکن (سیده) بتغویض موبه داری
ناندیر لوای بلندرتبگی برافراخت - و بعد چندی مطابق

سنه (۱۱۴۰) هزار و یک صد و چهل هجری در ایام
(که لشکر آصف جاه متصل کرناٹک بود) در منزل گلبرگه
سفر آخرت گزید - و در روضه شاه بنده نواز (قدس سره)
بیرون گنبد مدفون گشت - خوش خلق و غیور و سپاهی و
(۳)
صاحب همت بود - در عذوان گفتگو وضع بی باکانه داشت -
(۴)
پسرانش (که شهرت گرفته اند) خیر الله خان و حفیظ الله
خان و مرحمت خان هر یک بنابر قرب قرابت با آصف جاه
بمذنب و جاگیر در خور با نقدي بطور مدد خرج سرفرازی

---

(۲) در [تاریخ مظفری] مبارز الملک سر بلند خان بعد استماع هنگامه
حامد خان جانب گجرات روانه شد - و حامد خان بقصد محاربه او با مرهه
از گجرات بر آمد - هر چند مبارز الملک نصایح هوش افزا بفلم آورد - و نظام
الملک هم از دکن بعم خود ظاهرا در باب دخل دادن مبارز الملک نوشته ها
روانه کرد - چون حامد خان مرد لا اهلای بود این معنی فائده ننمود - آخر
ایمان بیگ بخشی خود را بانوج مرهه بحرب مبارز الملک متعین گردانید - و او
جنگ عظیم در میان آورده بقتل رسید - (۳) نسخه [ج] سپاهی وضع -
(۴) نسخه [ب] حفظ الله خان *

* (ماگر الامرا) [۷۹۹] (باب النعم)

داشت - و اگر اینها به بد وضعی مشهور - و برعایت
 مردار مزبور تکلیف نوکری معاف شده به خانه نشینی
 بسر می بردند - از هر یک اعقاب باقی^(۲) - و پیاره جاگیر
 (وز را بشنب می رسانند - بسرائان مرحمت خان) که خودش
 بسادگی (بان زد بود) صورت تربیت پذیرفته اولین
 بخطاب فتح یاب جنگ و دومین ظفر یاب جنگ - و
 بجاگیر از برگنه^(۳) مالکنده^(۴) سرفرازی دارند - و با معزز
 ادراک شناسا *

• محمد غیاث خان بهادر •

نامش غیاث بیگ است - پدرش غنی بیگ در سرکار
 خان فیروز جنگ نوکر بود - نامبرده دسمت توسل بدامن خیر
 میامن نظام الملک آصف جاه بهادر زده رفاعت از برگزید -
 ابتدا بداروغگی توپخانه می پرداخت - پستتر در تعلقه دارمی
 مراد آباد به نیابت فوجداری مامور شد - چون سیر فکر و
 درسمت منصوبه بود - و دلاری با کار دانی فراهم داشت (
 مشیر و معتمد گردید - امور عظیمه بے مصلحت او متمشی
 نمی شد -) چون بهادر مزبور از صوبه مالوه عمان عزیمت

(۲) نسخه [ج] باقی اند - (۳) در نسخه [ج] حرف [از] نیست -

(۴) در نسخه [ب] مالکنده بغیر نقطه حرف اول مرقوم است *

(باب النیم) [۷۷۰] (مائرا لامزا)

بجانب دکن گرداند) او در معارک (که با سید دلور علی^(۲) خان (و داد) شریک غالب در زد و خورد مانده در هر نوبت لوی غلبه افراشت . یک چشم او از سابق نور بینائی نداشت و چشم دوم در جنگ اخیر بنابر رسیدن زخم تیر عاقل گشت . بهادر مذکور قدامت و فدویت او منظور داشته بعد فتح بخطاب بهادری و منصب پنجهزاری پنج هزار سوار و خدمت فوجداری بکلان صوبه خاندیس نوازش فرمود . و پستو بتعلقه متصدیگری محالات صوبه خجسته بنیاد بر نواخت . مدتی درانجا نشست . سال (۱۱۴۸) هزار و یکصد و چهل و هشت هجری جهان گذران را گذاشت . در محن مدرسه متصل مغل پوره واقع خجسته بنیاد (که بنا نهاد) او ست) مدفون گردید . به آشنا پروری و فیض رسانی اتصاف داشت . پسرش رحیم الله خان بهادر به قدر دانی نوین مزبور بمنصب شایسته و تیولداری برگشته سیونا مضاف برار صفرآزی یافته چندی بفوجداری سرکار بکلان صوبه خاندیس و یکچند به ضلع داری محالات نواح خجسته بنیاد مامور

(۲) در [تاریخ مظفری] سال دوم جلوس فردوس آرامگاه دلور علی خان با فوج شایسته به چهارده گروهی بروهانپور متصل موضع حسن پور سرکار هندیه رایت حرب افراخت . و محمد فیاض خان بمقابلہ پیش آمده جنگ صعب روی داد . دلور علی خان از پا در آمده و بسیاری از سرداران باره و راجپوتیه زخمی گشته دستگیر گردیدند .

(مآثر الامراء) [۷۷۱] (باب المیم)

گردید - در عمل ملائمت جنگ بهادر بمنصب عمده و
بخطاب منظور الدوله متهور جنگ اختصاص گرفت - سال
چند پیش ازین دار فانی را پدرود نمود - از پدر ارث
شجاعت یافته بود - چند پسر از باقی ست - ارشد آنها
فضل الله خان است که درین ولا بخطاب پدر و تبولداری
مجال مرقوم امتیاز دارد *

• محمد خان بنکیش •

ابتدا بصیغه جماعتداری روزگار داشت - سادات باره
پیش آورده بنوکری پادشاهی و دولت (دشنامی رسانیدند -
سال سیوم جاوس فردوس آرامگاه در جنگ (که با قطب
الملک بتوزکی سلطان ابراهیم (داد) خان مزبور در
همراهی قطب الملک بود - با جمعیت خود آمده برکاب
پادشاهی پیوست - و مصدر تردد گردید - و بمنصب عمده
و خطاب قلم جنگ لوای اعتبار بر افراخت - و سال
سیزدهم مطابق سنه (۱۱۴۲) هزار و یک مد و چهل
در سه محری بصوبه داری مالوه از انتقال راجه گردهر بهادر^(۲)
سرمایه عزت اندوخت - و دران آدان فوجی بر سر ستروال
بندیده برد - و تا یک سال با او بمقابله پرداخته محالات
پادشاهی^(۳) (که در تصرف او بود) مستخلص ساخت -

(۲) نسخه [پ] گردهر - (۳) نسخه [ج] محالات پادشاهی را الخ •

(باب المیم) [۷۷۲] (مآثر الامرا)

ستر سال در مدد قابو بوده پس ازان (که خان مزبور)
جمعیت افزود بر طرف کرده با مرهجه اتفاق نموده دفعه
دویده نامبرده را در گدھی محصور نمود (بعد چهار ماه
محاصره) چون در هوا اثر وبا ظاهر شد (فرج مرهجه
برخاسته رفت - ستر سال هنوز سعی در محاصره داشت
که پسرش قائم خان با جمعیت رسید - لهذا ستر سال
بصلح پرداخت - و از مستخلص گردیده پیش پادشاه آمد -
و در جنگ نادر شاه در چند ایل بود - و بوقت موعود
پیروایه زندگی را بر کند - بعد فوآش پسر کلان او قائم خان
بفوجداری محال فرخ آباد و غیره مضاف مویه اکبر آباد بحر
می برد - پس ازان (که مفدر جنگ وزیر شد) بتحریک او
بر سعد الله خان پسر علی محمد خان رهله شتافته در
بدان محصور ساخت - و هر چند او زار نالی کرد مفید نشد -
ناچار او بر آمده جنگ نمود - قائم خان مع برادران کشته
گردید - مفدر جنگ احمد شاه پادشاه را برداشته برده خواست
که تعلقات قائم خان بضبط در آورد - مادر قائم خان
معجر پوش آمده مقدمه بر شصت لک روبیه انفصال یافت -
مفدر جنگ همه برگذاتش ضبط نموده فرخ آباد را با دوازده
موضع (که از عهد فرخ سیر در انعام آلتیغای مادر قائم
خان بود) گذاشت - و نول رای نامی را برای تحصیل

(مائراامرا) [۷۷۳] (باب البیم)

نگاهداشته خود متعاقب پادشاه بدهلی (سید - احمد خان
برادر قائم خان بجمع افغانه پرداخته با نول رای جنگ نموده
او را کشت - و مقدر جنگ) که بازاده کمک نول رای
از دهلی روانه شده بود) به سنج این واقعه مابین قصه
سالی و قصه سهار (سیده سنه) (۱۱۶۳) هزار و
یک صد و شصت و سه هجری با احمد خان مقابله نمود -
و شکست فاجش یافته بر حوضه برونجی (که سوار بود)
با آن (که زخمی شد و فیلبان و سوار خواصی هردو بکار
آمدند) اما نادانسته از چنگل افغانه رهائی یافته بدهلی
رفت - احمد خان پسر خود محمود خان را بضبط موبه
آورده فرستاده خود جانب آله آباد عطف عنان نمود - و در
تحریق اماکن و اسیر اشخاص بهیچ وجه کوتاهی ننمود -
سال (۱۱۶۴) هزار و یک صد و شصت و چهار هجری
باز مقدر جنگ با اجتماع جمعیت پرداخته باتفاق ملهار راه هواگر
و جی آبا سنده بخش عزیمت بتدارک برجهاند *
مرهقه اول شادی خان نامی را (که از جانب
احمد خان حاکم کول جلیمر بود) ره سپر دادی فرار
ساختم - و چون بموصل این خیر احمد خان (که آله آباد را
در محاصره داشت) راه فرخ آباد گرفت [مرهقه متعاقب
رسیده درانجا او را محصور ساختم - او قابو دیده ازانجا

(باب المیم) [۷۷۴] (مآثر الامراء)

برآمده به همین پور (که مستحکم تر بود) خود را رسانید -
(روزی) که سعد الله خان پسر علي محمد خان بکیمک
از حیدره جنگ بر روی کار آمد (او منہزم گردیده
در دامن کوه مداریه پناہ گرفت - و ملک او همه بتاراج
رفت - آخر از راه عجز درآمده خاطر خواه مفیدر جنگ
صلح صورت بهست - مدتی در تعلقه خود راتق مهمات بود -
شہرت نیکوئی او زبانزد - چه اکثر مردم خاندان عمدہ
از ذکور و اناث (که بعد خرابی دار الخلافہ پیش او
می رفتند) خدمت آنها بیش از بیش می کرد - و
بے تکلیف نوکری بخانہ ہریک مہوار می رسانید - و بخلق
و تواضع پیش می آمد - ازین جہت عمرے بہ نیکنامی
گذرانید - و طریقہ احسان بے عوض را ہرسم یادگار ہر مفتحہ
روزگار گذاشت - از باقی ماندہای خاندان او آگہی
دست ندادہ *

* مؤمن الدولہ اسحاق خان *

(۳)
پدرش از شوستر وارد ہندوستان گردیدہ در شاہجہان آباد

---

(۲) نسخہ [ج] و شہرت - (۳) در [تاریخ مظہری] اسحاق خان
مؤمن الدولہ (نہ پدرش از شوستر بہمد آمدہ در شاہجہان آباد متوطن
گردید) مرزا غلام علي نام داشت و یکے از دانشوران وقت و علامہ عصر بود -
در اواسط عہد فردوس آرامگاہ کمال تقرب سلطانی بہرسانید - لطیفہ گو و
حاضر جواب بے بود *

(مآثر الامرا) [۷۷۵] (باب المین)

اقامت گزید - در زمان محمد شاه پادشاه بنوکری پادشاهی
معزز گشته بخطاب غلام علی خان سرافرازی یافت - و بتعلقه
بگاولی می پرداخت - نامبرده در هند متولد گردیده پس
از سن تمیز ب حصول قابلیت صاحب استعداد گشت - و در
عهد فردوس آرامگاه بتعلقه خانسامانی و کمال تقرب عروج
نمود - سال بیست و دوم مطابق سنه (۱۱۵۲) هزار و
یک صد و پنجاه و در هجری (هفت زندگی بر بست -
شعر می گفت - از دست

* شعر *

(۲)

* ز بسکه در دل تنگ خیال آن گل بود *

* نفیر خواب من امشب مغیر بلبل بود *

(۳)

بصر گذاشت - نخستین میرزا محمد (که از نیز

مثل پدر کمال تقرب فردوس آرامگاه بهم رسانیده محمود

انوان بود) اول بخطاب اسحق خان و آخر بخطاب نجم

الدوله امتیاز پذیرفت - و بخشعی چهارم شد - فردوس آرامگاه

(۲) مقطعش این است - عجب مدار اگر بوی جان دهد اسحق - سواد

شعر نو از دودمان کاکل بود - (۳) در [تاریخ مظفری] و او سه پسر و یک

دختر گذاشت - نخستین مرزا محمد خان نجم الدوله - دوم مرزا علی خان

افتخار الدوله - سیوم مرزا محمد علی خان سالار جنگ - پسر کلان بخدمت

ممه و منصب و جاگیر پدر سرمایه عزت اندوخت - و دیگر برادران بنقرب

سلطانی معزز و ممتاز بودند - بعد چندی فردوس آرامگاه محمد شاه پادشاه

خواهر ایشان را با شجاع الدوله خلف ابوالنصور خان مقدر جنگ

ازدواج داد *

(باب المیم) [۷۷۹] (مآثر الامراء)

خوهر نجم الدوله را با شجاع الدوله خلف مفدر جنگ
ازدواج داد - بعد انتقال فردوس آرامگاه در عهد احمد شاه
هم بخشیکرمی از بحال ماند - و کردگری شاهجهان آباد
(که از خدمت سیر حاصل است) ضمیمه شد - و [چون
مفدر جنگ را با افغانه بنگش وغیره (که در شرقی شمالی
صوبه دهلی می باشند) نزاع پیش آمد - و مابین قصبه
سالی و قصبه سهار جنگ اتفاق افتاد - و مفدر جنگ
شکست یافت] نجم الدوله (که همراه مفدر جنگ بود)
داد شجاعت داده مطابق سنه (۱۱۶۳) هزار و یک صد
و شصت و سه هجری خود را بمیدان عدم کشید - در
بهر دیگر مؤتمن الدوله یکم میرزا علی افتخار الدوله درم
میرزا محمد علی سالار جنگ در عهد عالمگیر ثانی از
شاهجهان آباد عازم لشکر مفدر جنگ شدند - اتفاقاً مفدر
جنگ در همان ایام فوت کرد - و هو در برادر در سال
(۱۱۶۸) هزار و یک صد شصت و هشت هجری در بلده
ارده نزد شجاع الدوله رسیدند - بستر سالار جنگ از پیشگاه
شاه عالم بخاعتن تن بخشیکرمی قلمت مبلهات آراسن *

• متهر خان بهادر خورشکی •

رحمت خان نام رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ و شگفته پیشانی
گشاده دهن توانا دل قوی همی بلند نظر فراخ حوصله

(مآثر الامرا) [۷۷۷] (باب الميم)

در سمت کنگاش پسندیده (ای نیک اندیش خیر خواه یک پهلو
انصاف گزین) است کیش مفاآئین گیرا تدبیر سنجیده تقریر
بهر فن و علم آشنا و به نشیب و فراز نبرد شناسا - چرخ پیر
هزاران چرخ زند تا شخصی بدین جامعیت بعرضه وجود خرامد
و زمانه کهن چه شبها بروز رساند که چنان در شاهوار در
مدف تکوین جا گیرد - بعقل سلیم و مزاج مستقیم و ذهن
بلند و فکر (سا) سرآمد همسران - و در شرافت نفس و علو
همت و حسن ملکات و تهذیب اخلاق برتر از اقران - ^(۲) سعت
مدر و شرح قلب او بمرتبه که هرچه از منابع و تدابیر
بخاطوش گذشته محو و اثبات گرفته دفعه مروت پذیرفته -
و فرضا اگر اشخاص متعدد از امور متباینه در آن واحد
استفسار نموده مغلوب هجوم اجوبه نشده بقدر فهم جواب
شافی و مسکت گفته - جدش اسماعیل خان حسین زئی [آن
شعبه ایست از علی زئی که خیل سست از خویشگی]
بخویشی و مصافحت شمس الدین خان پسر کلان نظر بهادر ^(۳)
خویشگی (که باعتبار منصب پادشاهی و قرب سلطانی
عمده تر از درین قوم نگذشته) اختصاص داشت - و در
سلک ملازمان پاشاهزاده محمد ادرنگزيب بهادر منسلک و

(۲) نفع [ب] سعت - (۳) در هر دو نسخه قلمی [نظر] بظاه
معجمه مرقوم است - اما در مآثر عالمگیری [بذرا] بذال آمده .

به سمت التفات و امتیاز شاهي فايز بود - بعد از جنگ
 مهاراجه جسونت بخطاب جانباز خان و عطای علم و اضافه
 پانصدی مد سوار بمنصب دو هزاری شش صد سوار سرفرازي
 یافت - و آ چون با شیخ میر خوافي (که از اعظم مقربان
 شاهي بوده) ربط یکجہتي داشت [در سایر معارک
 سلطاني (که با مدعیان خلافت رافع شده) بهمراهی او
 داد شجاعت و بُردلي داده مورد عاطفت محموداني گردید -
 و در مبادی سلطنت بفوجداری سلطان پور و نذر بار دستوري
 یافته - پس ازان مکرر تعین یساق کابل گشته - و دران
 صوبه بتقدیم خدمات پرداخته - پسرانش عثمان خان و
 آلہ داد خان نخستین مبلغ خطیر از شمس الدین خان
 (که غیر از اولاد دختری وارثی نداشت) بدست آورده
 در وطن برنشست - و ایام زندگی را با سودگی بحر آورد -
 دومین بزر میراث توجه نگماشته صرف عنان بفکر پیشگی
 نمود - مرد متین سنجیده وضع بود - از میر فکریهایش
 امیر خان ناظم آنجا (که بندوبست پابرجای او ضرب المثل
 عالم است) حساب برداشته - ابتدا به تھانه داری
 (۲) غریب خانہ و پس ازان مدتی به تھانه داری (۳) مندر (که

(۲) در [مآثر عالمگیری] آلہ داد خان سلخ ربیع الاول (سال
 مچھم) بتھانه داری غریب خانہ سرفرازي یافت - و سال چهل و هفتم
 بخدمت فوجداری مندر از تغیر رحمان داد خان مندر شد - (۳) در (مآثر
 عالمگیری) مندر - (ون) مندر *

(مائر الامراء) [۷۷۹] (باب الميم)

(۲)

از بهین و مرغزار تهنه های مشهور آنجا است (و لنگرکون)
حاکم نشین (که در آن چند به رحمان داد خان خوشگي
مقرر شده - سال چهل و هفتم باز بخان مذکور بحال
گشت) گذرانیده از امل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار سر برافراخت - هنگامی (که نظم صوبه کابل
به پادشاهزاده محمد معظم تفویض یافت) از آنجا [که
خوشگيها قاطبه بتوسل اعظم شاه شهرت داشتند و از یزید
سلطان احمد (که اعظم شاهی مقرب بود) بوده]
شاهزاده بفکر بیجا ساختنش افتاد - خان مذکور ازین آگهی
معتبری بموکب شاهی فرستاد - از غرایب اتفاقات امة
العظیم حرم محترم پادشاهزاده بوسیله گوی برخاست *

تبیین این اجمال آنکه پیشین ایام خان مذکور
(۳)
بخلد مکان عرض نموده بود که درین وقت (که حضرت پیر
هر جهاد اند) بر همه خانه زادان واجب است که در رکاب
سعادت انتساب احرار مثنویات نمایند - اما (چون اطاعت
بالای طاعت است) غلام بامور مامور می پردازد - بمحض
اقتضای سفر سفید ولینعت درین جا هم بر سر قوم موسوم
بکافری (که در کهمار سرحد کابل می باشد) به نیت غزا

---

(۲) در نسخه [۱] این لفظ مشکوک است - (۳) نسخه [ج] مرصی

تلاطم و قاراج می بود . از اساری آنجا چند سراری
 ارسال داشت . در بارگاه خلافت درجه استحصان یافته حکم
 شد . که (چون آنها دار الحربی واقعی اند - و با استخدام
 الیق و ادلی) هر سال ازان جواری و سراری چند اسامی
 می فرستاده باشد . قضا را دیگر اتفاق غزا نیفتاد . ناچار
 امه الحبیب را (که کافریه بود از اسیران سابق - و در
 تقسیم افغانی جلال خان نام آمده) از گرفته ارسال نمود .
 پادشاه او را بهمین روز خلافت مرحوم فرمود . پس ازان
 [که او مثل مهر پرور (که نیز از مواهب پادشاهی بود)
 منظور نظر عاطفت شاهی گشته بیایه احترام و اعتبار برآمد
 و صاحب توره و توزک شد) به همچشمی مهر پرور مذکور (که
 بدعوی مقبولیت برادر خود نیاز بیگ قلیچ محمد خان^(۳)
 بهمرسانیده بود) او هم خود را افغان دختر ظاهر کرد - رجوع
 و بازگشت خان مذکور را مغنم شمرده خواهش نمود که
 تصحیح دعوی او نمایند . چنانچه همان جلال خان را بابت
 او راضی ساختند . تا بحضور پادشاهزاده اقرار نمود . و
 بستر او واسطه کارهای خان مذکور گشته خاطر شاهی را
 بالکلیه مطمئن گردانید . چون بهادر شاه بعد از ارتحال
 خلد مکان از پیشاور بجنگ محمد اعظم شاه روانه شد

(۲) نسخه [ج] امه الحبیب (۳) نسخه [ج] قلیچ محمد خان *

(اگرچه با جمعیت بهیار آمده ملازمت کرد) لیکن از پریشانی
 سپاه متفرق گشته اشتداد بیماری علاوه گردید . از مرافقت
 متقاعد شده در لاهور را ماند . از آنکه اصرار بفتح اعظم شاه
 داشت در همان ایام ودیعت حیات سپرد . از پسرانش
 رحمت خان بجمیع وجوه آراسته و بیش از دیگر برادران مورد
 عنایت خاص شاهي بود . چون پدرش بعلمت بیماری در
 لاهور باز ماند رضا می داد که هیچکدام پسر همراه بهادر شاه
 نرود مگر مشارالیه که خواه ناخواه با خدا داد خان برادر
 علاقی خویش تنها برآمده در دهلی برکاب شاهي پیوست .
 بیست هزار روپیه پیش از جنگ و همین قدر بعد از
 بطریق مساعده یافته . پس از فتح باضافه منصب و خطاب
 متهور خان چهره ناموری افرارخت . مکرر تجویز خدمات
 بمیان آمد . بعد جنگ کام بخش بفرجدارئی لکنو و بیمواره
 رخصت یافت . چون نقش عمل درست نه نشست بعد
 رحلت خلد منزل بی آن (که تغیر شود) راه دارالخلانہ
 گرفت . چون بومواس مواخذہ ری آمدن حضور نداشت
 در عرض راه بشاهزادہ اعزالدین (که باذالیقی خان دوران
 خواجه همین بمقابلہ فرخ سیر برآمده بود) ملحق گشته
 رفاقت او برگزید . چون آن بیجگر شب هنگام از سرای
 کهجوه در مالید خان مومی الیه بجای خویش ماند . و

(باب المیم) [۷۸۲] (مآثر الامرا)

چون بد میدن سفید مبع قطب الملك در رسید باشنائی
 دیرین گرم خوئی بکار برده در حوضه فیل با خویش قرین
 گردانید - در جنگ جهاندار شاه در فوج حسین علی خان
 بود - دران وقت (که سودار عنان اسب سبک ساخت)
 هم پائی نتوانست نمود - بطرف دیگر افتاد - سالم ماند -
 فزد امیر الامرا اعزاز و اعتبار تمام داشت *

چون بدکن آمد بفوجداری سرا دستوری یافت - چون
 افغانه جنوبی (که خالی از سرتابی نبودند) بزم آن
 (که شاید بنابر هم قومی بوسیله او مقدمات گذشته و
 حال روی براه آرد و کدر بصفا تبدیل یابد) ابتدا بهادر
 خان پنی و عبدالنبی خان میانه ملاقات نموده همراهی
 برگزیدند - و از خود کامیها و غرض مندیها زود بافتراق
 کشید - خان مذکور روزی چند بتحصیل پیشکش های باله گران
 جز همت گماشته [چون طرف نه بست و زمیندار
 سربزرگ پتن (۲) که عمده تر از دیگر نیست) مقدمه
 خویش به امیر الامرا (جوع کرده ناچار باعانت زمیندار
 (۳) که بهر با بومی چندان درک اختی مالک او متصرف شده بود)
 (۴)

(۲) نسخه [ج] سربزرگ پتن - و در [بعضی نسخه] سربزرگ پتن -
 و سربزرگ پتن - (۳) نسخه [ج] بهر با - و در [بعضی نسخه] بهر با
 بغير نقطه حرف رابع [- (۴) نسخه [ج] چينل دوک - و در [بعضی
 نسخه چينل درك و حلدرك] بغير نقطه و مشکوک است *

(مآثر الامراء) [۷۸۳] (باب الميم)

متوجه گشت - آن متمرّد نخوت گرا با بيعت هزار سوار
و شصت هزار پياده مفّ آرای جنگ گرديد - آخر کار
هزيمت خورده پهای فرار بدر رفت - در همین اثنا خبر
تغیروی او رسيد - آنچه از مال فاطق و صامت بود در
طالب سپاه داده به گرانباری قرض و هم قفایقی تقاضا داران
زخم پريشانی بخجسته بنياد کشيد - عالم علیخان صوبه دار
دکن قدوم او را باعزاز و اکرام تلقی نموده به تنخواه
جاگیر ملتفت گردید *

درین اثنا اولزه نهضت آصف جاه بر زبان افتاد - هر چند
سنگرا ملهار (که زمام حل و عقد بدستش بود) راضی
بجنگ نمی شد - اما آن جوان عجزول جری از تهور
ذاتی و ترغیب سپاهی پیشگان جهالت کیش تصمیم کارزار
نموده بهر اولی آن تهور مرتبت استقبال نموده بجنگ
در پیوست - از هیچ کس کار متعشی نهد - رایگان جان
در باختند - خان مشارالیه زخم برداشته بمیدان افتاد -
برادرش تهور دل خان بکار آمد - نخوت باومف اشارت از
جانب فتح جنگ سر از رفاقت باز زد - پس ازان (که هنگامه
آرائی سادات باختام گرائید - و سر رشته امید ازانها قطعاً
منقطع شد) بآبباری التفات آصف جاهی نضارت باحوالش
دری آورده به بحالی منصب و جاگیر کامیابی یافت - بمتر

بمصلحت دید عوض خان بهادر از تغیر امین خان دکنی
 بصاحب صوبگی ناندیر دستوری گرفت - در کمال بی سامانی
 افغان و خیزان بتعلقه شتافت - معزول خیره سر مزاحم عمل
 پروکشات شده تن به ادای زر بازگردانید نمیداد - چون
 به نوشت و خواند عوض خان هم در برآه نیارد (ازان که
 خان مسطور از سابق ذخیره خاطر از داشت) بذاخن زنیها
 در آمده بمنسوب نوشت - که اگر او سپاهیت شما هم
 سپاهی اید - چرا از حق خود می گذرید - و خواه و ناخواه
 بر مصافحت خانه جنگی آورد - مع هذا مشارالیه از نیک باطنی
 بآن کوتاه نظر (که می خواست از متصل ناندیر گذشته
 بیالکند شتاب) گفته فرستاد - من بمناقشه مجبورم - اگر
 از دور برگذردند بعد مسافت در گفت و شنید دست آویز
 عدم مزاحمت تواند شد - آن مغرور بی خرد اعتنا بدان
 حرف نا کرده عذر ده سپری ازان طریق باز نگردانید - خان
 شجاعت نشان بهاس آبرو مردن بخود تصمیم داده با معدودے
 (که زیاده بر پنجاه سوار نبود) بقصد سد راه بر آمد -
 از قائید غیبی در اثنای قطع مسافت کماندار و غیره
 بی طلب ملحق گشته لخته سپاهی لشکر بهم رسید - شاه
 فریقین قریب بیکدیگر فرود آمده شب بزنده داری گذرانیدند -
 همین که سپیده صبح دمید نزدیک بود که آتش کارزار

(مآثر الامرا) [۷۸۵] (باب الميم)

(۲)
بالا گیرد - به آب زنی مصلح چند فرد نشست - و قرار یافت
که بنادیر آمده از (دی حساب زر) باز گردانید را جواب
گوید - از تیره بختی با آن (که مردم خوب چیده داشت)
تن بذلت در داد که مخالف او را گرد گرفته راهی شد -
و پاهش یسل بسته بفاصله (ه می نورید) - از بیوقوفیهای
خوبش مدتی زندانی ماند - غریب تر آنکه بوقوع چنین کار
دست بسته هیچ در عملداری نیفزود - و از بی سرانجامی
و پریشانی او سرموئه نگاهید - معزول گشت - ازان باز
به تقلد خدمت اقبال ننمود - و خالی از استعجاب نبود
که با آن همه عقل درست هیچ جا نقش عملداری او
درست نه نشست - و ظاهر است که ریاست بی سیاست
نمی باشد - درانجا ترحم و مهربانی را (وز بازار و با مروت
و احسان سرور کار بود - و انهماک طبیعت و صرف توجه در
امور غریبه غیر ضروری که از عادات باز می داشت - علاوه آن
در جنگ مبارز خان بسرداری دو هزار سوار (که اکثر افغان
پنی بودند) در هر ادلی عوض خان بهادر صف آرا بود - آنها
بمخالف زبان داده وقت کار خود را دزدیدند و را
ایستادند - او تنها فیل خود را راند - اما تا آنوقت اعدا
بکارزار در آمده خود را بدم شمشیر بهادران داده بودند -

---

(۲) نسخه [ج] مصلح چند *

لختی از هم تهمت زده خویشتن داری گردیده - و در همان
انجا تفنگی بمروق دست راست او رسیده زخمی کرد - مگر
به شد و مکت نمود *

(اگرچه همیشه نزد سرداران حرف او منظور و مقبول بود)
اما در تملط نواب نظام الدوله (اَدَامَ اللّٰهُ اِقْبَالَه) بیش از پیش
ملتسمات او درجه پذیرائی یافتی - و بغرض للّٰهی او عالم
کامروا گشتی - هنگامی (که آصف جاه از هندوستان معادرت
نمود) به بوهانپور شتافته ملاقی گشت - سخنی و سختی و
بلند و پخت (آنچه نبایست) گفته طرفدار نظام الدوله را
بر خود زنگ بست نمود - هرچند از پی برکردگیهای
سردار بظاهر چندان (نعلی تراوش نکرد اما باطن یکسو
غبار آلود کدورت گشته مرز محبت و صفای محبت نماند -
چون سال بیست و پنجم محمد شاهی به اندراج کوناگ
و این عزیمت بر افراختند او را در خجسته بنیاد گذاشتند -
در عشره آخر صفر مرفق زخم رسیده آماسید - و در یک ماه
بزمیر و سطح کشید - غره ربیع الثانی سنه (۱۱۵۶) یک
هزار و یک صد و پنجاه و شش هجری بقریب سپیده سحر
شام نومیدی گل کرد - و غره عیالتش بدایع صفا رسید -
غره همین ماه مولد او بود - سالش بشصت سال انجامید *

(۲) نسخه [۱] مکرر به شد و نکت نمود - [۳] نسخه [ب] غبار آلود *

* مصرع *

* سبب حب علی اجر در صد عابد یافت *

(۲) تاریخ یافته اند - و از لفظ در صد عدد مذکور گرفتند

نه حروف *

دلیع قام بعلم صنعت داشت - بسیاری از مسائل
و کتب این فن فراهم آورده بود - و می گفت که هنوز
از علم را نپرداخته ام که کار بند عمل شوم - (اگرچه نیم
برجی از مطلوب و مقصود نگشوده بودند) اما از بس
ضرورتی درین فن علم دیگر (که گویا مستور بود بر
مقدمین و متأخرین) بر وی کشف کردند - اکثر آیات و
برخی سوره قرآنی را از اول تا آخر به اصطلاحات صنعت فرد
آورده قصه بیان میکرد که دلنشین مستمع میدهد - و کذاک
از بسیاری احادیث و کلام اکابر و اشعار مشایخ و کبریای صوفیه
معانی مطلوبه استنباط می نمود - تریب تر آنکه آیات و
احادیث مهمه مسائل مختلفه مذهب را بقاعده آن علم
مطابق گردانیده مدلل می کرد - و بعد برهان رسانیده -
عیف معلوماتش تدوین نیافت - آخره) محرر این اوراق
درین امر تهریم می کرد - افسوس که زرد طایر روحش
برهمن بختان برادر نمود - آن بزرگ هم بعدم شوق و نا آشنائی

(باب المیم) [۷۸۸] (مائثر الامور)

واقم باین فن دھمت تاسف میزد - ابتدای تحریر این اوراق
پراکنده را نظر ثانی میکرد - نبذے از احوال خود مرقوم
نموده - بتغیر کمے مثبت افتاد *

احقر العباد (چون در طفولیت به شکار شوق تمام داشت -
حتی در مکتب بعنکبوت مکس را مید می کرد) ازین
روی بہرہ از نوشت و خواندہ بر نداشت - چون سن قریب
ببلوغ رسید بتعلیم طیور مغبّر^(۲) اشتغال می نمود - و از
استادان این فن ہرچہ در تربیت طیور و امراض و معالجات
آن می شنود (ازانکہ خط و سواد نداشت) برای تحریر
بمردم (جوہ) میکرد - ناچار شوق بالادست بجانب مشق
مفردات تہجی کشید - و چندے همان حروف را بے املا
می نوشت - و جہت تفہیم خویش اءراب می نمود - چون
یک مرض را درای متعدد مختلف الکیمیة بود متفرس شد
کہ شاید مرض ہم انواع دارد - بہ باز نامہ ہا دست زد -
چون اکثر ادویہ عربی و یونانی بود یکے باختیارات بدیعی
حوالہ داد - ازانجا کہ معلوم شد کہ طاب علمیت مفید
و علم بزدرہ جزوے سمت ازان - لہذا کفایۃ منصورہ سند
نمود - پس ازان کتب معتبرہ فراہم آردہ از مباحث آن^(۳)
نصیبہ دانی برداشت - و از قوت علمی تشریح طیور نموده

---

(۲) نسخہ [ج] مغبّر - (۳) نسخہ [ب] نموده *

(مآثر الامرا) [۷۸۹] (باب المیم)

خواست کتابی در بزدره بنویسد - چه درین فن سه علم
ضروری است - تندرستی و قوت طیور و روانسمی و اشتیهای
غالب - خصوص اخیر که آن دو در ضمن آن حاصل است -
و چون اکثر معدنیات هم در معالجات طیور داخل بود
نگاهی به رسائل کیمیا افتاده چندان بتجربه سهل الوقوع
(که اعزه بیان میکردند) گذشت - بخاطر رسید مقصود
(که القای اشیا سمی بر اجساد ذاتیه تا به ذهب و فضه
بدل گردد) اگر بدین قسم صورت پذیرفتی هیچ کس مفلس
نماند - از سمایی خود را باز داشته بکتاب این فن (جوع
کرد - بدان مطابق یافت - بحیثیت افزود که این کتب
باسلاف صالح (که متعلی بعلوم ظاهر و باطن بودند)
منسوب است - آنها بے هیچ برای اتلاف مال اخلاف نوشته
وبال و نکال اخروی اندوخته باشند - بتأمل وافی ظاهر شد که
شاید بزبان (موز و اصطلاحی که دارند نوشته اند - اما اگر آن
(موز از کتب معلوم نشود این همه تحریر لغوی بیش
نیست - و اتعاب در لغو ازین صاحب کمالان محل استعجاب
و استغراب - لهذا از تجربه دست برداشته به تحصیل
این علم همت برگماشت - تا در سنه (۱۱۳۲) یک هزار
و یک صد و سی و دوم هجری اطلاع تفصیلی بر
اصطلاح این جماعه حاصل شد - و دریانت هرکه در هر

(باب الموم) . [۴۹۰] (مائرا الامرا)

علم مهارت داشت (از هیئت و هفده و طب و نجوم و رمل و تسخیر و طلسم حتی تیراندازی و کبوتربازی) مطالب غامضه آن علم را بطور خود بیان کرده - و کذاک در علوم نقلی از تفسیر و حدیث و قصص و فقه و سلوک و حقایق - بظاہر آن شوق به تصفح این علوم داعی شد - و لختی احساس بهم رسید - بعد از آنکه بعلم تصوف رسید فیه مافیه معلوم نمود - علم در یافت که میزان دین و دنیا امن - یعنی از غیب الغیب تا انسان کامل و سیر آن برای همه نزد ایشان مثله سم از علم صنعت که بآن متحقق میشود شیون دین و دنیا و منسوخ می گردد امور باطله بدهانه - و ظاهر می شود بآن بطور قرآن - و منکشف میگردد معانی احادیث مشکله - پس در بحر عمیق افتادم - و کیمیا بلکه تمام عالم فراموش گردید - به بینم آخرکار بکجا می رسد - انتہی کلامه *

(۲) پس ازین نوشته در ماه نگذشت که برحمت پیوست - در ظهور کلمة الخیر بے اختیار بود - و سفارش عام داشت - موقوف بر ربط و تعارف نبود - بدرد هر دلی می رسید - و مرهم هر خسته جگر می گردید - چندی به پیغام آصف جاه (که عرض حوایج مردم بعهده متصدیان

(۲) نسخه [ج] برحمت حق پیوست .

اسمی - شما چرا برای همه کس می گوئید (خود را)
 باز داشت - و باز بوسه کار خویش رفت - حرفهایش خالی^(۲)
 از پذیرائی و دل نشینی نبود - و نیک تمهید می گفت -
 که سردار را (با آنکه صرفه در نشاندن نبود) بخوش
 می آمد - مقصوب^(۳) پنج هزاره داشت - اما سپاهیان
 می گذرانید - بلکه در ایشان - املا بمداخل و انعی رسید -
 (حیم داد یکسریه^(۴) پسر) که در فوجدار بیسواره به بند
 افتاده و تربیت یافته) عامل بود - هرچه بخاطر فائزافش
 می گذشت دست برداشته می داد - هرچند سعادت او
 میگردند تا شنیده می انگاشت - گاهی بهای مواخذ
 نیازرده فارغخطی محجل بمر خود و اراد خویش حواله
 نمود - و همه امامیه داشت - و محائل مختلف فیه را
 خوب مدلل ساخته - اگرچه مقید بفرع نبوه در تبجیل
 و اکرام سادات بهیار می کوشید - اعتقاد داشت که این طایفه
 علیه باید (بشرف انتساب خاندان نبوت) در اکثر احکام
 و حکوم شریعه از سایر فاس مستثنی و مخصوص باشند -
 گفتیم اگر تخصیص و ترجیح می بود کتمان از شارع صورت
 نمی داشت - نکته در جواب گفت که معتقدم ساخت -

(۲) نسخه [ج] و حرفهای الخ - (۳) نسخه [۲] می آمده -
 (۴) همین در هر سه نسخه *

(باب المیم) [۷۹۲] (مآثر الامراء)

یعنی هرگاه آن رحمة للعالمین بمقتضای شفقت و عاطفت خویش به احوال امت ارلاد خود را بر آنها رجحان نداد و بمصاوات حکم کرد اگر امت در جنب چنین احسان ذریة مقدسة او را بامتیازے (که دیگرے شریک نباشد) خاص گردانند از آئین هردت بیرون نخواهد بود - و بکیش محبت و بندگی بیگانه نخواهد نمود - نادانسته سیده (که پدرش حیدر علی خان از نبایر شاه میوزای حیدر آبادی مشهور و سادات مازندران است) بعقد نکاح آرد - بعد آگهی فسخ متعذر نمود - متاسف می بود - و مرة بعد اولی و کره بعد آخری از هم قوم و مغول خواستگاری نموده بود - و از هر کدام ارلادے داشت - پسرے را امة الحبیب بعد واقعة خلد منزل بفرزندی گرفته - پس از فوتش بدکن پیش والد بزرگوار آمد - با آنکه در دولت عظیم پرورش یافته خالی از (ستمگی و بے تکلفی نبوده - شش ماه از سانحة ناگزیر پدر نگذشت که اسیر سر پنجة اجل گردید - الیوم از پسرانش یکی در وطن است - و فخر الدین خان و دیگر برادران صاحب منصب و جاگیر اند - و برادر زاده و خویش آن مرحوم جانباز خان دو هزار و پانصدی ستم - راقم این سطور در مبادی حال بدستیاژی

(مائراامرا) [۷۹۳] (باب المیم)

سعی آن مرحوم با بصمت مکنونت دکن گردید . و پس از قطع بلند و پست روزگار که زمانه دور و بجزم یکمونی بعتاب گاه آصف جاه رسانید . و انزوائی (که موجب تحریر این نسخه گردیده . و در رفیع بیکاری یاری ها نموده) به هم نشینی و هم خانگی ضغناً و اقامه در سال کما پیش با مغفور گذشت . پاس جزئیات در خورد و حفظ مراتب نشست و برخاست با وصف بی پروا مزاجی زیاده بر قدر طرفین دیده می شد . از بزرگداشت آنچه در خور بزرگیش بود دقیقه فرد نمی گذاشت . محسن و خیر بالذات بود . رَحِمَهُ اللهُ . الحمد لله که آغاز و انجامش برحمت الهی شده اشعار بحسن خاتمه ار دارد *

• محتشم خان بهادر • (۲)

میر محمد جان پسر محتشم خان شیخ میر است . از سایر برادران برشادت و وسعت دستگاه سبقت جسته . نه باعتبار بذات خان مزبور بل بجهت آن که نواب علیه زینت النساء بیگم خواهر اعیانی محمد اعظم شاه (که پیوسته در خدمت پدر بزرگوار شرف پذیر حضور بود . و پس از جلوس بهادر شاه به بیگم صاحب مدعو شده) دختر میر مسعود نامی منصب دار را پرورش نموده بازدواج او

---

(۲) نسخه [ج] میر محمد خان *

(باب المیم) [۷۹۴] (مآثر الامرا)

در آورد - و بهفارش بیگم در عهد عالمگیری بمنصب هفت
مدی رسید - مهاس علمی درست داشت - نود ملا جیون
(۲) امینیهی وال (که از فضلی مشهور روزگار و از دیرباز
بهمراهی خلد مکان و پس ازان با خلد منزل می بود)
تلمذ نموده خود را از تلامذه رشید ملا می گرفت - (۳)
زمان بهادر شاه ب خطاب پدر اختصاص یافت - از آنجا (که
مهمات سلطنت از نظام استمراری بر افتاده - و اعتبار
خانه زادی و اندازه نوکری در بانحطاط گذاشته امرا زادگان
و ابنای عمده خاندان بدولت صاحب شوکتی از حوادث روزگار
استقلال عافیت جستند) خان مومی الیه هم بعد از
واعتۀ ناگزیر بیگم مرحومه برفاقیت نواب آصف جاه فتح جنگ
استعداد یافته بصوبۀ مالوه آمد - صد و پنجاه روپیه در ماهه
بطریق مدد خرج می یافت - (چون آن امیر عالی جاه
بافتضای مصلحت از دریای نرپدا گذشته بدستیاری فیروزی
اعادی پُر صولت را با فوجهای گران علف تیغ جلادت
ساخته به همعنائی اقبال بتصرف ولایت وسیعۀ دکن عام
اشتهار افراخت) او را بمنصب سه هزار سوار
و خدمت بخشیکری منصب داران کل دکن بر نواخت - و
هنگامی (که فتح جنگ برای تفویض وزارت به هندوستان

---

(۲) یا امینیهی دال باشد - (۳) نسخه [ج] و در زمان الخ *

(مائراامرا) [۷۹۵] (باب الميم)

طلب حضور گردید) خان مزبور از همراهي اهتراز (زیده
از خدمت معزول گشت . پس از چندی از دار الخلافه
بتعیذاتی دکن (خصمت یافت - و بعد از جنگ مبارز خان
(که روز کارزار از شاخسار مردی گل زخم چیده بود)
بتفویض خدمت مذکوره (بقول خودش که این کار
مرغوب و محبوب و معشوق من است) دامن کامیابی
بدست آورد - و قریب بیست سال بآئین شایسته باهر
مامور پرداخت - و بخطاب بهادری ناموری اندرخته پدایه
پنج هزاره مرتقی گشت *

مرد راست درسمت به زور و مکر ناآشنا - در یکرهائی
و یکرهائی یکتا بود - اخلاص و عقیده (که با سردار باید)
استوار داشت - و پاس مراتب دربار را فرو نمی گذاشت -
بارصف عمدگی مراسم نوکری نیکو بها آورد - و با قرب و
مزمزم اما در امور ملکی در صورت استفسار هم دخل
نکرد - از آغاز تا انجام بیک وتیره گذرانید - هرگز پیش پا
نخورد - بظاهر کلف و عبوس می نمود - اما در انجام کار خلاق
خود را معاف نداشته - و بقدر میسر کوشیده - هرچند
باندازه منصب جمعیت غرور و سامان نداشته اما صاحب

---

(۲) در نسخه [چ] مرغوب و محبوب من است - (۳) نسخه [ج]

اخلاص و عقیده *

(باب المیم) [۷۹۶] (مآثر الامرا)

(۲) اسباب و افیال بود - در آخرها امارد پرحتی را باعلان و شیوع رسانیده - ازین هوس پروران ساده رو و نوخطان چار ابرو فراهم آورده در تقطیع و تزیین آنها توجه می گماشت - و همین را مصارف همت می پنداشت - در ایامی (که نواب فتح جنگ محاصره قلعه تورچنان پلي داشته) شازدهم جمادی الاولی سنه (۱۱۵۶) هزار و صد و پنجاه و شش هجری بعالم بقا خرامید - پسرش حشمت الله خان از انتقال پدر بخشیکری و از اصل و اضافه منصب در هزار و پانصدی یانته - جوان هموار با سلوک است - و به کار دانی موفق *

* مقرب خان *

پسر امین خان بهادر است که احوالش جداگانه مذکور گردیده - [چون پدرش از کوته اندیشی (با وصف رعایت های نظام الملک آصف جاه) چشم از حقوق پوشیده برخاسته بخیدر آباد نزد مبارز خان رفت] مقرب خان بفراهمی فوج پرداخته نزد آصف جاه آمده در جنگ مبارز خان شریک گشت - و در هنگامه آریز و ستیز اتفاقاً پدرش از جانب مخالف بمقابله او رسید - او برسم اهل دکن باجمع از

---

(۲) نسخه [ب] اسباب - و نسخه [ج] اسباب و احوال - (۳) نسخه [ج] همواره با سلوک .

اسبان فرود آمد - شمشیر بازی غریب (ر) داد - او بدست
خود نقش زندگی چند حریف بآب تیغ فرو شست - و سر
پدر خود (ا) که (مجرورج افتاده بود) از تن جدا ساخت - و
پس از فتح بمنصب چهار هزاره درجهٔ اعتلا پیمود - در
امور جاگیرداری و آبادان کاری سلیقهٔ درست داشته *

گویند در دیهات بالکنده زمین خوب چیده بنام خود
مقرر ساخت - که آنرا بامطالع مردم آن نواح سیری گویند -
کشتکار آنجا گماشتهای او می کردند - و دهقان گری آن زمین
تعلق بوی داشت - حتی که شیر فرشی و تخم فرشی
دیهات نصبت بوی می دهند - ازین رجوع انتفاع بعبار
بر می داشت - احاطهٔ قلعه بالکنده ساخته اوست - بیشتر
فوج او از بار گیران بیشققرار بود - ضابطهٔ قدیم دکن خصوص
درین خانواده (که دو (رپی و سه (رپی یومیه بلکه بیشتر)
معمول و مستمر است - با آنکه خان مذکور عیش پرست و
عشرت دوست نبوده اما شوق نغمه داشت - خواننده و سازنده
نامی دکن نزد او فراهم آمده - و سامان و سرانجام (که
در خور هفت هزاره (صاحب جمعیت باشد) بر همین یک
پرگنه و دو سه محاله از سرکار ایلکندل مهیا کرده بود -
از سه چهار سال مادهٔ سرطان در پشت پیدا شده بود -

منجر بجراحات متعدده گردید - مکرر گوشک پارها بریدند - و
فزونیه تراشیدند - هر مرتبه التیام می یافت - باز عود می کرد -
آخرها (که گرگ اجل در کمین بود) بیست و دوم (ربیع الاول

سنه (۱۱۵۸) هزار و یک صد و پنجاه و هشت هجری اسیر
سربنجه خویش گردانید - ابتدا بفقدان باه و قطع رجولیت
شهرت داشت - پس ازان کتخدا شده خواستگاری ها نمود -

پسران آورد - هنوز مغیر بودند که در گذشت *

برادر اعیانی او نبی^(۲) منور خان (که بسبب ناسازی و
عداوت فیما بین بقلیل جاگیر جدا می گذرانید) از واقعه
ناگزیر برادر آگهی یافته باتفاق مادر (که نزد او می بود)
شتافته قصبه را بمال و متاع متوفی متصرف گردید - و بزعم
خود قایم مقام برادر شده سر سرداری بر افراخت - و چون
میدانست که (با وجود پسران همه بر وی مسلم نخواهند
گذاشت) از آمدن دربار سر باز زده از آزمندی هر
خود سری زد - و اطفال و متعلقان برادر را نظربند کرده
باستحکام برج و باره و ادخار ذخایر پرداخت - بظاهر حرمان
درثه و حقیقه کثرت خزانه (که زبانزد خاص و عام بود) داعی
بدان گردید که آصفجاء بقصد اقتلاع آن زیاده سر و انتزاع آن
مکان از دست او در عشره سیوم ربیع الاول سنه (۱۱۵۹)

هزار و يك صد و پنجاه و نهم هجري سواد آن قصبه
مضروب خيام گردانيد - و كار پردازان بتقديم سيده و ترتيب
مورچال دست بكار بردند - آن خيره سر زياده بر دو هزار
سوار و سه چهار هزار پياده مستعد پيگار از غايت استكبار
بيرون قصبه ملجاء داشت - هر دفعه (كه بعزم كارزار با فوج
ظفر آثار دوچار شد) مردم خوب معتبر خود را بكشتن
داده خايب و خاسر (جعة القهقري نمود - اما ازان در (كه
نخيره بهمه چيز بروجيه مستوفي بود - و از بس وسعت
شهر پناه) محاصره ساير اطراف آن متعذر مي نمود - بيم
و هراس بخود راه نداده باميد آغاز برشكال كه بر سر
رسيده بود دله خوش مي كرد كه بسبب باران آنجا را
اطراف آب مي گيرد هنگام زد و خورد نيست - اغلب كه
ترك محاصره كرده راه خود گيرند - چون عزم والا همتان
قضاي مبوم است دگرگون نمي گردد) آصف جاه همانجا
تصميم چهارني فرمود - و لغت بازوي همت درونيان
بمستي گرائيد *

گويند در آردان محاصره بان همه حزم و احتياط (كه
مجبور طبعيت سردار بود) (روز غريب مسامحه و
ممايله بكار رفت - هر فوج را بهر مكاني نگاهداشته سردار
بعماري هاي محل و مردم قليل (كه همگي به هزار سوار

نمی (سید) سیرکنان بگرد شهر پناه برآمد - چون معاندی در دازه (که افواج سرکار از آنجا کمتر از معافیت دو کرده و سه کرده نبود) مردم بار گفتند که قابوی عجیب بدست آمد - جلو ریز به کوته یراق می پیوندیم - و بر می داریم - در جواب گفت که مرا دعوی صوبه داری دکن نیست - برای این برگنه یورش برپا کرده ام - بالجمله سلخ جمادی الاول (که دو ماه از محاصره منقضي شده بود) اقبال آصفی خود بخود جلوه گر گشت - و تفرقه دوئی در قلعیان افتاد *

تفصیل این اجمال آنکه آن بيمروت خواست که بیچاره اطفال آن متوفی را از میان بردارد - دکنی هائے که با او یکتائی گزیده (چون اکثره نمکخوار و پرورش یافته متوفی بودند) بر اندیشه او آگهی یافته بدنامی کور نمکی بر خود روا نداشته بهیئت مجموعی ازو برگشتند - و نگذاشتند که ساعتی آرام گیرد - جزایو و تفنگ جانب او سر دادند - آن ادبار رسیده ناچار هوش و دل باخته همان شب پا پیاده متعلقان خود را برآرد و براجه رام چندر سین جادون پناه برد - روز دیگر پسران خان متوفی بمعرفت حرز الله خان بهادر صوبه دار ناندیر ادراک سعادت ملازمت نموده بمنصب درخور و فرازی یافته قصه با چند مواضع بجاکیر آنها مقرر شد - (چون رحمت عام و حلم کامل فطری سردار

اسم (آن کشتنی ہم بوسیله راجہ مذکور بصفح ہریم
زندگی در بارہ یافتہ - قریب دو لک روپیہ بقیہ نہ دو لک
روپیہ) کہ آن متغلب در ایام تسلط خویش بباد دادہ (با
دو صد و چند اسم و چند زنجیر فیل سوای جنس ذخیرہ
از غلہ و سرب و ہاروت (کہ نیز ضبط شد) عالم سرکار
گردید - در حالت تحریر ہمر کوچکش (کہ بہ خطاب پدر
نامور شدہ بود) در وقت (کہ متصل قلعہ کایان لشکر
آصف جاہ نظام الدولہ توقف داشت) بگزند ہواۓ وبا مطابق
حدہ (۱۱۹۰) ہزار و یکصد و نود ہجری جان بحق تسلیم
نمود - پسر کلانہ (کہ بہ ابراہیم منور خان زبازد بود)
جاگیر دیگر یافتہ با جمعیت بنوکری می پرداز - در پٹولا
بخطاب خانزمان خان مخاطب شدہ *

• مبارز الملک سر بلند خان بہادر دلاور جنگ •

نامش میر محمد رفیع است و وطنش تون - در عهد
خلد مکان با پدر خود (کہ میرزا افضل نام داشت - و
مقتدوی خان خطاب یافتہ) از ایران بہندوستان آمدہ -
پدرش بدیوانی گوالیار مضاف اکبر آباد سر عزت برافراختہ -
او بعد فوت پدر نزد ^(۲) طغای خود بشارت خان نام (کہ
فرجدار بی مالکپور صوبہ برار داشت) آمدہ بہ تنبیہ مفسدان *

(۲) در ہردو نصہ بطاء مہملہ مرقوم است - اما ہذا فوقانی صحیح است *

دیهات آن برگنه جوهر (شادت بر روی کار آردن - و باین
 تقریب بمنصب مناسب چهره عزت برافروخت - و پستور
 بلشکر پادشاهی رسیده هدیه بیگم صبیحہ روح الہ خان
 بخشی را بعقد مذاکحت در آردن - (چون غایب بیگم صبیحہ
 دوم خان مزبور در خانہ سلطان عظیم الشان بود) بذابرا
 بمقامیت شاهزادہ امتیاز اندوخته حسب درخواست شاهزادہ
 مزبور در عهد خلد منزل بخطاب سر بلند خان نامور شدہ
 دخیل مهمات سرکار شاهزادہ بود - پستور شاهزادہ او را جهت
 بندوبست بصوبہ بنگالہ تعین نمود - چون با محمد فرخ سیر
 پھر عظیم الشان (کہ از جانب پدر بنظم بنگالہ معین بود)
 صحبت او برار نشد ازین جهت عظیم الشان او را بحضور
 طلب داشت - و از وسط راه بفوجداری کرہ صوبہ آلہ آباد
 تعین گردید - و پس از فوت خلد منزل (چون عظیم الشان
 نیز در جنگ با برادران کشته گشت و محمد فرخ سیر
 بعزیمت محاربه با جهاندار شاه روانہ شد) نامبرده بتصور
 ناموافق سابق با زر تحصیل تعلقہ پیش جهاندار شاه
 شتافت - و دران ایام (کہ صوبہ داری کجرات ضمیمہ وکالت
 بمقام آصف الدولہ اسد خان مقرر شدہ) ذو الفقار خان او را
 نیابتہ به بندوبست آن صوبہ مقرر ساخت - ازانجا (کہ زمانہ
 بکام محمد فرخ سیر گردید) بواسطت سید عبد الہ خان

(مائراامرا) [۸۰۳] (باب الميم)

قطب الملك عفو تقصيرات او بعمل آمده بصوبه داري اورده
سر بلندي اندوخت - و پس از چنده معزل شده بحضور
آمد - و از تغير مير جمله بصوبه داري عظيم آباد بتنه
لواي امتياز بر افراخت - و پس از وصول بدانجا عنان
عزيمت به تنبيه دهرماجی زميندار منسد آن صوبه معطوف
داشته بعد زد و خورد و كشت و كوشش او را (ه سپر وادی
قرار ساخت - و در اثنای گریز زخمه بار رسیده [وار] دشمن
عدم گردید *

چون در نگاهداشت سپاه اندازه نداشت و مردم
تمن دار بیش قرار نوکر می کرد بعد عزل از انجا بحضور
آمده مدتی گرفتار تقاضای تنخواه سپاه بود - دران ایام (که
محبت پادشاه و وزیر و بخشي برهم خورد) آنها نظر بوقت
تالیف منظور داشته زری مخفی بار فرستادند - که از دست
سپاه رهائی یافت - پستر در عهد سلطان رفیع الدرجات
بصوبه داری کابل مامور شده بدانجا شتافت - و در عهد
فردوس آرامگاه از انجا تغیر شده بحضور آمد و سال (۱۱۳۸)
هزار و یک صد و سی و هشت هجری بصوبه داری گجرات
از تغیر نظام الملك امف جاه علم کامیابی بر افراخت -
و بشجاعت خان گجراتی سند نیابت فرستاد -
حامد خان عموی امف جاه (که به نیابت او در احمد آباد

(باب العین) [۸۰۳] (مآثر الامراء)

بود) بے سامان بر خود پیچیده بر آمد - و در موضع دروین
اقامت نموده گفتا نامی مرهقه را بکمک طلب داشته
بر سر گجرات رفته با شجاعت خان جنگ نموده او را
کشت - رستم علی خان برادر شجاعت خان (که در سورت
بود) استعداد جنگ نموده باتفاق بیلاجی گایکوار عزیمت
مقابلہ کرد - و کنار دریای مہی تلاقی در داد - چون بیلاجی
در باطن مرافقت با حامد خان داشت رستم علی خان
هم کشته گردید - سر بلند خان باستماع این خبر در سنه

(۱۱۳۸) هزار و یک صد و سی و هشت هجری
مبلغی از خزانه پادشاهی بطریق مساعدہ گرفته خود را ہی
تعلقہ شد - و بخشای حامد خان بجنگ پیش آمده بقتل
رسید و خان مزبور دخیل آنجا گشت - اما بنابر نا رسائی
مزاج و نامآل اندیشی آن قدر راه افراط و تفریط پیمود
کہ مبلغ مذکور را با حاملات محالات خالصہ پادشاهی
و تیول جاگیرداران (کہ دران صوبہ بود) بصرف آورده
دیندار ملازمان گردید - و ضبط از میان بر خاصیت -
نوکرانش دست تظلم دراز نموده از سکنہ بلده هرکس را
کہ مالدار می دانستند در خانہ خود نهانده ازو بچهر
زر می گرفتند - و خود هم در دست درازی کمی
نکرد - و بملاحظہ غلبہ مرهقه چوتہ آنها دران صوبہ فوار

(مائر الامراء) [۸۰۵] (باب الميم)

داد . لهذا سال يازدهم جلوس نظم موبه مزبور از تغير
ار به ابهي سنگه عرف دهوگر سنگه پسر اجيت سنگه مقرر
شد . و ار عزيمن دار الخلافه كرده مدتها در حويلي خود
نشم . و بنابر تقاضاي قرض خواهان دروازه آن مكان را (كه
كلان بود) بقدر سنگچين ساخته بود . گویند هرگاه پادشاه ار را
مي طلبيد بالكي از سركار و چند سزابل همراه مي (سيد .
كه در راه مانع قرض خواهان باشند . و بعد درون فادر شاه
(چون بر سكه دار الخلافه توزيع زر قرار يافت پس از فوت
برهان الماك سعادت خان) كه آمده باني اين چيزها ار
بود) تحصيل آن بر ذمه ار مقرر گشت . و داد و فرياد
ار در كوچه و بازار بلند گرديد . (چون شيوه بيدايي در
مزايش غالب بود . و در اخراجات بے انديشگي مجبول
داشت) هيچ جا كامياب مراد نگريد . سنه (۱۱۵۸) هزار
و يك صد و پنجاه و هشت هجري به نهان خان^(۲) نيستي
در شد . پسرش خانه زاد خان بهادر (اگرچه بمنصب

---

(۲) در [تاريخ مظفري] همدين آوان (يعني سنه هزار و يكصد و پنجاه
و چهارم) مبارز الملك سر بلند خان (كه اصلش از نون بوه - و تون شهرست
در ايران) جهان فاني را وداع كرد . از امرای ذوي الاقنهار سلطنت و برنقت
محمد عظيم الشان خاف محمد شاهي بود . و از مهد اورنگزيب پادشاه
بر چار بالاش امارت نمكن داشت و برنقت محمد عظيم الشان خلف خلد منزل

مي بود .

(باب المیم) [۱۰۶] (مآثر الامرا)

شش هزاری (سیده بود) اما با کم اسبابی در شاهجهان آباد
پسر بوده اوایل عهد احمد شاه پادشاه در گذشت - پسر دوم
او میر گجراتی هیچ رشده نکرده - مهتدی خانه پسر
خانه زاد خان برفاقت این و آن وقت می گذراند *

• مها راو جانرجی جسونت بنالکر •

پسر راو زنبا سمت که در عهد خلد مکان بمنصب عمده
و تعیناتی دکن سرورازی داشت - و چون با سران راجه
ماهو بهونسله مکرر سرچنگها (سانیده بود) اینها بعد قرار
یافتن صلح با حسین علی خان شکایت او بمیان آوردند - او
به خاطر داشت آنها او را بغدر مقید ساخت - و در ایام
(که نظام الملک آه فجاء بهادر از مالوه راه دکن پیش گرفته
عبور نریدا نمود) حسب درخواست محمد انور خان رهائی
یافته بکمک برهانپور تعین شد - او (که آبله در جگر
داشت) بواسطت محمد غیاث خان بهادر با نوئین مزبور
در ساخته بهانات پیوست - و در جنگ عالم علی خان و
مبارز خان عماد الملک مصدر حسن خدمت گردیده بمنصب
هفت هزاری هفت هزار سوار بلند مرتبه گشت - بعد فوت
او نامبرده بمنصب درخور و تقرر مکالات ارثی در تیول
علم اعتبار بر افراشت - سلیقه جاگیر داری خوب داشت -
به آبادی اقطاع پرداخته فوج شایسته فراهم آورده در محاربات

(مائرا لامرا) [۸۰۷] (باب الميم)

رايت تهوور مي افراخت - ازانجا كه سير منصوبه بود واسطه
جواب و سوال سران مرهتة دكن مي شد - در عمل ناصر جنگ
شهيد بخطاب جهونيت بلعوري اندوخت - و در جنگ بهلچوري
بهراه سردار مذکور مصدر ترددات شايسته گرديد - اگرچه
در البسه قراءه بدنامي مقتول شدن او بقام نامبرده هم
افتاد سال (۱۱۷۶) هزار و يك صد و هفتاد و شش
هجري بدار عدم شتافت - پسر كلانش انند راو جيونت (كه
آثار شادت از چهره او لايع بود) در حين حيات او
در گذشت - الحال پسر دوم او مهاراد و راو زبها پسر
جيونت مزبور بطريق ارث بجاگير او كامياب گشته بنوكري
سرکار مي پردازند *

* مجد الدوله عبدالاحد خان *

نياكانش در كشمير توطان داشتند - پدرش عبد المجيد خان
از وطن آمده ابتدا با عزايت الله خان بهر مي برد - و پس
از فوت او رفيق اعتماد الدوله قمرالدين خان گرديد - و
بنوكري پادشاهي امتياز اندوخت - ازانجا كه متصدي پختدكار
بود رفته رفته بعد واقعه نادر شاه در عهد فردوس آرامگاه
بديواني خالصه و تن و از امل و اضافه بهنصب شش
هزارى شش هزار سوار و عطاي علم و نقاره و پالكه
جهالردار و خطاب مجد الدوله بهادر بدرجه بلند رتبتي

(باب المیم) [۸۰۸] (مائرا الامرا)

قصاعده نمود - دو پسر داشت - یکم محمد پسرمت خان
که زود پسر گذشت - دوم عبد الاحد خان (که در مزاج پادشاه
وقت شاه عالم بهادر جا کرده) محیط مقدمات سرکار
پادشاهی گردیده جزئی و کلی امور سلطنت به رایی او
منوط شده بخطاب پدر و منصب عمده سرفراز گردیده

در سنه (۱۱۹۳) هزار و یک صد و نود و سه هجری
یکی از شاهزاده را بطریق توره معین نموده همراه شاهزاده
جمعیت کرده جانب تعلقه سهند شتافت - و چون کار
آنجا خاطر خواه صورت نه بهت - علاوه سکهان بکمک
امر سنگه زمیندار پتیا له اجتماع نمودند (باتفاق شاهزاده
برجعة القهقري پرداخت - ازین سبب مزاج پادشاه برهم
شد - از آنجا (که مابین او و ذوالفقار الدوله میرزا نجف
خان از سابق طریق عناد مسلوک بود) پادشاه او را بدست
ذوالفقار الدوله گيوانیده - در آوان تحریر مقید است - و
* خانه و اسباب او بضبط پادشاهی در آمده - جاگیر او

بحال مانده *

* حرف النون *

* نیابت خان *

عرب نام پسر میر هاشم خان نیشاپوری است (که چون خانخانان منعم بیگ از حضور عرش آشیانی بتسخیر دیار شرقی (خصمت یافت) از نیز در همراهیان خان مذکور شرف دستوری حامل نموده به سوانح نویسی آن حدود مامور گردید - و سال بیستم جاوس در چهارمینی جنمت آباد گور (که بنابر زبونی آب و هوا جمعی کثیر از امرا بذهان خانه عدم شتافتند) از نیز بمطابق زندگی هر ^(۲) نوردید - نامبرده (که به نیابت پدر در حضور بوده عراض پدر می گذرانید) در سال نوزدهم بخطاب نیابت خانی امتیاز یافت - و پس از فتح مریه بهار درانجا جاگیر یافته بهمراهی خانخانان (که بگشایش بنگاله معین گشته بود) نامزد شد - و بکارها پرداخت - پس از چندی به عملداری محال خالصه شریفه مقرر شده (چون ^(۳) اداره نویسان باقی بر آوردند) از جواب زر واجبی

(۲) چنانکه در اکبرنامه جلد دوم صفحه ۱۶۰ بتفصیل مذکور است -

(۳) نسخه [ج] اوارجه نویسان *

(باب الذون) [۸۱۰] (متأثر الامر)

نگرده سرکشي بنياد نهاد - و قصبه کره را (که بجاکير
اسماعيل قلمي خان مقرر بود) محاصره نموده الياس خان
لنگاه نوکر خان مزبور را در پيکار کشمت - بذابوران اسماعيل
قاي خان با جمعي از پيشگاه سلطنت تعيين گرديد - سال
بيست و پنجم بار رسیده مصاف نمود - او جمعي را
بکشتن داده ره سپر باديۀ فرار گشت - و پستتر رفته
با معصوم خان فرنخودي (که خيال بے راهه روي در کاخ^(۳)
دماغش جا کرده بود) اتفاق جست - و در جنگي (که
با شهباز خان (و داد) شريک او شد)^(۴) چون معصوم خان
غالب گشته مغلوب شد - و به ارده شتافت - و شهباز
خان جمعيت فراهم آورده بر سر او رفت (نامبرده دلنهاد
جدائي گرديد - و سال بيست و ششم باتفاق عرب بهادر

---

(۲) در [اکبر نامه - جلد ثالث - صفحه ۳۲۷] و از سوانح سزا يافتن
نبايت خان - اين فرومايه نا فرجام پسر مير هاشم نيشاپوري ست - عرب نام
دارد - از خوردي باز در پرمستاران گيتي خداوند پرورش يافت - و بفراوان
اعتبار سر بلندي گرفت - چندی عمل پرداز خالصه بود - آواره نويسان
خورده گير باقي برآورده بودند - آن زربنده سرکشي را از حق گزارې بهتر
اندشيد - دست فتنه دراز کرد و قصبه کره را محاصره نمود - (۳)
نسخه [ب] بے راهه روي - (۴) در [اکبر نامه جلد ثالث صفحه ۳۳۱]
چون شهباز خان حوالي قصبه بهيه رسيد الخ *

(مآثر الامراء) [۸۱۱] (باب النون)

و غیره در حدود سنبل غبار فتنه انگیزخت - (۲) از آنجا (که
 حکیم عین الملک قلعه بریای (۳) را مستحکم ساخته با اجتماع
 جاگیرداران آن نواحی پرداخت) از باستصواب برخی زمینداران
 سر رشته زندگی بدست آورده بفوج پادشاهی پیوست -
 و به مریم مکانی تمسک جسته زهار نامه آن مهین بانو
 دست آریزستگاری ساخته سال بیست و هفتم بحضور آمد -
 پادشاه نظر بمصاحبت وقت از جرایم او در گذشت - تاریخ
 فوتش بملاحظه نیامده *

(۴) نورقلیم *

پسر التون قلیج خان از قرابندیان قلیج اکبری ست - در
 عهد عرش آشیانی بمذنب پانصدی رسیده سال بیست

(۲) در [اکبر نامه - جلد ثالث - صفحه ۳۴۸] و از موانج غبار آلود شدن
 مرپ بهادر بخاکستان هزیمت - چون معصوم خان فرخوردی از میه بخفی
 روی در امدار آورد عرب بهادر و زیات خان و شاه دانه و بسیاری به نهادان
 شورش طلب در حدود سنبل گرد فتنه برانگیختند - (۳) در [اکبر نامه
 جلد ثالث صفحه ۳۸۳] و نهایت خان از او مزدگی بعین الملک پیوست -
 و از غنودگی بخت راه جدائی سپرد - و خیال شورش پیش گرفت - و چون
 کاره بر نساخت بدرگاه حضرت مریم مکانی لایه گری نمود - و بدست
 کسان شهباز خان گرفتار گشت - چون زهار نامه آن مهین بانوی روزگار
 بدست داشت بدان قدمی عقبه رسانیدند - و از آنجا (که فرموده آن
 پسرده نشین اقبال حسن پندرائی گیرد) شازدهم فرودین [سال بیست
 و هفتم] این نا بخشودنی در سایه بخشایش شاهنشاهی آسایش گرفت -
 (۴) در [اکبر نامه] نورم قلیج - [دن] نورقلیم *

(باب النون) [۸۱۲] (مآثر الامراء)

و یکم جلوس هنگام (که پادشاه از اجمیر بصوب کونده
تعلقه رانا نهضت فرمود) نامبرده همراه قلیچ خان
بطرف ایدر^(۲) رخصت یافت - و در جنگ زمیندار آنجا
بارجود زخم باز دست از کار باز نداشته تردد نمایان
بظهور آرد - و سال بیست و ششم همراه شاهزاده سلطان
مراد بهم میرزا محمد حکیم دستوری پذیرفت - سال
سی ام قلیچ خان حاکم گجرات ادرا بکومک امین خان
غوری فرستاده - و سال سی و دوم همراه خانخانان بحضور
رسیده سعادت استانبوس دریافت *

* نقیب خان میر غیاث الدین علی *

از سادات سیفی قزوین است - و این سلسله در ایران
بتسلی مشهور - جدش میر یحیی حسنی سیفی از علوم
نقلی و عقلی بهره تمام داشت - و در فن سیر و تاریخ
یکانه روزگار و سرآمد دهر بود *

* ع *

* کس درین تاریخ مثل او ندید *

گویند از ابتدای اسلام تا زمان خود از وقایع هر سال
(که از استفسار می نمودند) بدهمت احوال سلاطین و
مشایخ و علما و شعرا مفصل و مشروح با فید تاریخ تولد و

---

(۲) نسخه [ج] ایدر - و در [اکبر نامه جلد ثالث صفحه ۱۹۱] و قلیچ
خان و نورم قلیچ و غیره و بسیاری از مجاهدان عرصه نصرت را درین تاریخ
[یعنی سی و یکم مهر ماه الّهی سال ۲۱ سنه ۹۸۴] بصوب ایدر فرستادند *

رحلت بیدان می کرد . و لب التوازیخ از مولفات او ست .
 ابتدا در خدمت شاه طهماسب مغربی معزز و معتبر بوده .
 شاه او را یحیی معصوم میگفت . تا آنکه ارباب عذاب
 مزاج شاهی را از منصرف ساختند . که میر یحیی و
 پسرش میر عبد اللطیف مذهب اهل سنت و جماعت دارند
 و مغلطای سنیان قزلبین اند . شاه از حدود آذربایجان^(۲)
 قورچی تبعین نمود که میر را با اهل و عیال بصفاهان برده
 مقید نگاه دارد . در آن هنگام پسر دوم او میر علاء الدوله
 کامی تخاص مولف تذکره نفایس المآثر در آذربایجان
 بود . محرم فرستاده ازین خبر پدیر آگهی داد . میر
 یحیی بنابر ضعف پدیری نتوانست فرارگزید . همراه
 قورچی بصفاهان رفته بعد یک سال و نه ماه سنه (۹۶۲)
 نه مد و شصت و دو بعمر هفتاد و هفت سالگی ودیعت
 حیات سپرد . اما میر عبد اللطیف بمجرد وصول آن خبر
 موحش به کیلانات فرار نمود . پس ازان حسب الطلب
 جنت آشیانی روانه همد گشت . پیش از ورود او رافعه
 ناگزیر آن پادشاه مغفور در داد . میر در سر آغاز جلوس^(۳)

(۲) صفحه [ج] شاه ایران - (۳) در [اکبر نامه - جلد اول صفحه ۱۹]
 و از مواریع این ایام سعادت فرین آن است که نقاره اکابر عراق معدن مکارم
 اخلاق میر عبد اللطیف از قزوین رسیده ادراک محفل عالی نورد . و مشمول
 انعام اعزاز و اکرام شد .

اکبري با ارلاد و احفاد وارد هندوستان گردیده ادراک مجلس
پادشاهي نمود . و مشمول انواع اعزاز و اکرام گشت . و
در سال دوم بمعلمی عرش آشیانی افتخار اندوخت . آن
پادشاه والا جاه خط و سواد نداشت . لختی اوقات برخه
غزلهای لسان الغیب نزد میر میخواند . میر بغزون و علوم
و فضایل و طلاق لسان و اطمینان قلب امتیاز تمام داشت .
و از وسعت مشرب و عدم تعصب (چنانچه در عراق بتسنن
زبان زد (روزگار بود) در هند بتشیع اشتہار گرفت . همانا
رفتار میر بصوب دارالامان صالح کل بوده که غالبان هر طایفه
اورا مطعون دارند . گویند در تقوی و پرهیزگاری هم آیت بود
نازل . و در انجام مدعیات ارباب حاجت همتی وافی
داشت . و به نیک نفسی و هشیار مغزی می زیست .
چون انحراف مزاج پادشاهي از بیروم خان متحقق
گشت (و او از آگره بر آمده متوجه الور شد) چنان
آوازه انداختند که میخواستند براه غلط انداز سرے به پنجاب
کشد . عرش آشیانی از دهایی بر آمده میر را (که از

(۲) نسخه [ب] و کمالات بسیار امتیاز داشت . در [اکبرنامه جلد اول]

میر بغزون علوم و فضایل و طلاق لسان و اطمینان قلب و دیگر شرائف صفات
امتیاز تمام داشت . و از عدم تعصب و وسعت صدر در هند به تشیع و در عراق
به تسنن زبانزد روزگار بود . همانا که رفتار میر بصوب دارالامان صالح کل بود
که غالبان هر طایفه اورا مطعون میداشتند . (۳) نسخه [ب] غالبا *

(۴) نسخه [ج] ایلور *

سایر اهل قرب بدانش و عقیدت ممتاز می دانست (پیش
 بیروم خان (خصم فرمود - که رفته او را بمواظ هوش افزا
 از پندار داهی باز آرد - ^(۲) میر در سنه (۹۸۱) نه صد
 و هشتاد و یک در قصبه سیکری در گذشت - قاسم
 ارسلان فخر آل یس تاریخ گفت - خلف رشید او میر
 غیاث الدین علی به خیر سگالی و نیک ذاتی و درام خدمت
 عرش اشیانی اختصاص داشت - و همیشه منظور التفات آن
 پادشاه بود - در سال بیست و ششم خطاب نقیب خانی
 یافته - تا سال چهارم اگرچه پدایه منصب هزاره در آمد
 اما نسبت قوی بهم رسانید - عرش اشیانی سکینه بانو بیگم
 همشیره میرزا محمد حکیم را بشاه غازی خان پسر عم او
 منسوب فرمود - و قاضی عیسی عم او (که مدتی در ایران
 بامر قضا اشتغال داشت) بهند آمده در سلک منتسبان
 سده خلافت اندراج یافت - و در (۹۸۰) نه صد و هشتاد
 در گذشت - نقیب خان در سال سی و هشتم بعرض
 رسانید که قاضی عیسی دخت خود نذر حضرت کرده -
 آن پرده نشین عفت از دیر باز بدان آرزو بهر می بود -
 عرش اشیانی بخانه نقیب خان رفته بآئین بزرگان او را

(۲) نسخه [ب] نه صد و هشتاد و دو در قصبه سیکری در گذشت *

(باب الذون) [۸۱۶] (مآثر الامرا)

(۲) بر گرفت - و در سلطنت جنت مكاني باضافه منصب و
افزونی اعتبار تبجیل و تكريم دیگر یافت - و در سال
نهم سنه (۱۰۲۳) هزار و بیست و سه هنگامه (كه دار الخیر
اجمیر مورد موكب جهانگیری بود) بجوار رحمت پیوست -
و در روضه معینیه در محوطه سنگ مرمر با خانم حلیله^(۳)
خود (كه كدبانو و عاقله روزگار بود) مدفون گشت - نقیب
خان هم در حدیث و سیر و اسماء رجال استحضار تمام
داشت - و در تاریخ دانی بے همتا بود - گویند هفت جلد
روضه الصفا سر زبان و در جفر نیز مهارت داشت - جنت
مكاني در سوانح خود مرقوم فرموده كه نقیب خان طرفه
تخمین و قیاس داشته - و غریب درر بینی بكار می برد - يك
قلب كبوتر (كه در هوا بود) تا نظر میکرد میگفت چند
اسم - چون می شمردند يك تفوت نمی نمود - نقیب خان
عمر دراز یافته - گویند با اعتماد الدوله و میر جمال الدین
حسین انجو بسیار محشور بود - پسرش میر عبد المطفیف
(كه با اسم جد خود موسوم بود) نیز صاحب فضل و کمال

(۲) در [اكبر نامه جلد ثالث] درین ولا نصیب خان بهمايون عرض رسانید
كه قاضي عیسی مم من دخت خود را نذر آنحضرت كرده بود - و از دیر باز
آن پوده نشین پارسائی بدان آرزو بسر می برد - گیتی خداوند با آنكه درین
هنگام كمتر بدین پردازد پذیرش فرمود - دوازدهم تیر به نیایش خانه نصیب
خان یائین بزرگان آن پاك دامن را برگرفتند - (۳) نسخه [ج] خانم
حلیله جليلة .

(مائرا الامرا) [۷۱۸] (باب النون)

(۲)
بوده - همشیره میرزا یوسف خان رضوی در خانه داشته -
منصب عمده یافت - آخرها خلل دماغ بهم رسانیده
در گذشت *

* نور الدین قلی *

در عهد چنت مکانی بکوتوالی مستقر الخلاء سر فرازی
یافته - سال دوازدهم بمنصب هزارمی سیصد سوار نامیده
امتیاز افروخته - بعد مدور گستاخی از مهابت خان و فرار
او در فوج (که بتعاقب او مامور شده) باجمیر (۳)
متوقف بود - پس ازان (که چنت مکانی بنعیم جاردانی
پیوست - و ریات فردوس آشیانی ببلد مسطور رسید)
او بار یافته سال اول به بحالی منصب سابق (که در هزارمی
هفت صد سوار بود) سر عزت برافراخته همراه خانجهان
لودی (که بمالش چهار سنگه بوندیده نوبت اول تعیین
شده) دستوری یافت - و سال سیوم در ایام [که دکن
مضرب خیام پادشاهی بود - و سه فوج به سرکردگی سه
امیر برای تنبیه خانجهان لودی و تخریب تعلقه نظام الملك
دکنی (که او را پناه داده بود) مقرر شده] او بمهرابی
اعظم خان اختصاص پذیرفت - سال پنجم بیست و پنجم
شعبان سنه (۱۰۴۱) هزار و چهل و یک هجری در دکن

(۲) نعضه [ج] بود - (۳) نعضه [ب] مقرر شده بود *

(باب الثوب) [۸۱۸] (مآثر الامراء)

(که از دربار برخاسته بخانه میرفت) کشتن سنگه پور
جهنم زاتهور بکینه آن (که در عصر جنم مکانی پدرش
را مردم نورالدین قای کشته بودند) زخمهای منکر زده
کارش تمام ساخته بدر رفت *

(۲)

* نظر بهادر خویشگی *

موطن و منشای او قسور (که قصبه ایست از درآبه باری
هجده کردهی از دار السلطنت لاهور ممکن خویشگیان (که
در میان افغانه بصلاح و بزرگی شهرت دارند) - مشارالیه
از اعیان نوکران شاهزاده پروریز بود - پس ازان در سلک
ملازمان جهانگیری انتظام یافته بمنصب هزار و پانصدی
سر برافراخت - و در عهد اعلی حضرت بافروزی اخلاص
و فرط عقیدت پایه اعتبار برتر افراخته در سال دوم
بفوجداری سرکار سنهیل تعیین گشت - و در محاصره
دولت آباد مردانگی و پُردلی خود دلشین همگان ساخت -
درزے (که عنبرکوت بدست اولیای دولت در آمد) از
زیرش تیر و تفنگ و بان (که حصار نشینان بر سر دیوار
شکسته نقب زده هجوم آورده سر میدادند) جماعه
(که بوای در آمدن قلعه مقرر شده بودند) ملجأ را

---

(۲) چند جا [نذر] بذال معجمه نوشته - و در (مآثر عالمگیری) نیز

بذال منقرطه مرقوم است .

پناه خود ساخته قدم پیش نمی گذاشتند . نصیری خان
 خان دران پیش آهنگ گشته با نظر بهادر بقدم جمارت از
 جانب راست بقلعه درآمد . و بازار جان ستانی و سرفشانی^(۲)
 گرم گردانید . و به دست بردهای نمایان متحصنان را بخندق
 قلعه دوم (که به مهاکوت اشتها دارد) در آورد .
 و در جایزه آن از پیشگاه خلافت درخور حال فوازش
 یافت . پس از آن بنابر جهت قریب دو سال دست
 از ملازم پیشگی کشیده گوشه عزالت برگزید . (چون راستی
 و درستگی مزاج و حاضر باشی و جهت خدمتی او سکه زد
 عالم بود) در سال چهاردهم مشمول مرهم پادشاهانه گشته
 باز بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافراز
 گردید . و در سال پانزدهم در مهم چکنا و تسخیر قلعه^(۳)
 مؤر تارا گده مصدر تلاشهای نمایان شده درجه استعسان
 پیمود . و در سال نوزدهم بمنصب سه هزار و دو هزار
 و پانصد سوار کام دل اندرخت . و بهمراهی شاهزاده
 مراد بخش بجانب بلخ و بدخشان رخصت یافت . و پس از آن
 (که شاهزاده چنین مملکت موردنی مفت بدست افتاده را
 رقیع نهاده از راحت طلبی معارفت را فوز عظیم پنداشت)
 با آن (که نظر بهادر خویشگی بتجویز مدار المهای

(۲) نسخه [چ] داه جان ستانی و سرفشانی داده . (۳) نسخه [چ] چکنا .

(باب النون) [۸۲۰] (مآثر الامراء)

سعد الله خان بهمهراهی قلیچ خان بمحافظت بدخشان قرار یافته بود (از وطن درستی با جمع از راجه های عمده برخاسته به پیشاور آمد -) چون عبور از آب اتک ممنوع بود (متوقف گشته باز بهمهراهی شاهزاده محمد اردنگ زیب روانه آن دیار شد - و در یساق قندهار سال بیست و سیوم بهرادی (ستم خان دکنی) که با سی هزار قزلباش جنگ جو اتفاق کارزار افتاد) خان مذکور پای ثبات افشوده دست جلالت برگشاد - و داد مردی و مردانگی داده کارنامه ها بر ساخت - و مخالف باوصف هجوم کاره نتوانست کرد - عذان تاب گشته بدیگر افواج در آریخت - پس ازین فتح در جایزه حسن تردد باضافه هزاره ذات هزار سوار بمنصب چار هزاره ذات و سوار چهره بلند نامی افروخت - و در سال بیست و دوم سنه

(۱۰۶۲) یک هزار و شصت و دو هجری در لاهور بساط هستی در نوردید - شمس الدین پسر کلانش از اصل و اضافه هزار و پانصدی ذات و سوار - و قطب الدین پسر دیگرش بمنصب مذکور و هزار و چهار صد سوار مفتخر گردیدند - پسر دیگر نیز داشت - اسد الله نام - بهمین منصب سرافزایی داشته - مومی الیه به خدا ترسی و دینداری

اتصاف داشت - با اسباب امارت مزاجش بتکلف آشنا نبود - درریشانه زیست می کرد - نوکران همه از خویشان و اقوام او بودند - برادرانه سلوک میکرد - و یک رفته طعام با سپاه می خورد - دیانتش بمرتبه بود که حاصل جاگیر بعد وضع خرج سپاه و ما یحتاج خود آنچه می باید با کافذ جمع خرج بے ساخته و پرداخته از فطر اعلیٰ حضرت می گذرانید - و چیزه ازان نمی گرفت *

✽ نجابت خان میرزا شجاع ✽

سیومین پسر میرزا شاهرخ والی بدخشان است - برشادت و ناموری سرآمد برادران خود بود - تولدش در هندوستان شد در عهد جنت مکانی - [اگرچه بعلت کشتن میرزا بدیع الزمان برادر کلان (که آیه قهر و شر مصور بود) با دیگر برادران معائب و مقید گردید] اما پس ازان بنوازش پادشاهی اختصاص یافته بتقدیم خدمت گزینی و نیکو پرستاری عرصه ترقی و پیش آمد پیمود - در سال سیوم شاهجهانی بخطاب نجابت خانی و منصب دو هزاره افتخار اندوخت - و بفوجداری سرکار کول مامور گشت - و در سال چهارم باضافه منصب و عنایت نقاره تحصیل بلندنامی نمود - و بفوجداری صوبه ملتان (که در جاگیر یمین الدوله بود) دستوری یافت - پس ازان فوجداری

(باب الذون) [۸۲۲] (مآثر الامرا)

دامن کوه کانگره یافته آن کار را بشایستگی سرانجام داد - و بمنصب سه هزارى دو هزار سوار پایه برتر افراخت - و از فوط دولت خواهی و کار طلبی متعهد مهم سري نگر شد - که یا آن الکه را بتسخیر می آرد - یا پیشکش نمایان از مرزبان آنجا گرفته داخل سرکار میکنم - در هزار سوار کمکی از حضور تعیین گشت *

گرفتند [چون سواران پور و میرتهه بدر متعلق گشت دران ایام راجه سري نگر (که عمده راجهای کوهستان است و مایه وسیع و کان طلا دارد) در گذشت] زنی باتفاق درست بیگ مغل (که از وقت راجه دخیل کارها بود) استیلای تمام گرفت - هرکه باطاعت او سر فرود نمی آورد بیذیش می برید - لهذا به نک کتی رنی اشتهار داشت - برخه ادبش کوتاه اندیش به نجابت خان اغرا نمودند که هرگاه میرزا مغل کرداری سابق این ناحیه کیلا گزهی را (که تعلق بدان راجه داشته) تهاه نشین پادشاهی گردانید - اگر تا حال می بود تمامی این ولایت را بحوضه تسخیر در می آورد - چه زن خواهد بود که در جنب شما عرصه تسلط بقدم استکبار پیماید - خان نا تجربه کار را رگ حمیت بحرکت آمده در سال نهم عازم آن ولایت گردید - و پس از تصرف حصون حصینه مثل شیر گدازه (که زمیندار سري نگر در سرحد

(مآثر الامراء) [۸۲۳] (باب النور)

خود بر آب چون اساس گذاشته (و قلعه کانی را (که
سابق بزمیندار سرور تعلق داشت) بدست آورده حواله
زمیندار نمود - و حصار نذور را بر گشود - و قریب هوهزار از
آب گنگ گذشت - هر چند (که رایی آن ولایت پیداده بسیار
فراهم آورده به انسداد دهنة دره ها و معبر کتلها پرداخت -
و تنگنای آب را بگنج و سنگ سدهای استوار بست) خان
قهور نشان بدای مردمی جسارت جبراً و قهراً درآمد نمود -
(چون به سی کروهی سری نگر رسید) آن بومی از دست برد
په در په هراسان گشته از راه گریزی در مقام اطاعت
و انقیاد شده وکیل فرستاده ده لک درپیه پیشکش والا
تقبل نمود - و جهت سرانجام وعده در هفته در میان
آورد - و بلیت و اعل بعد یک و نیم ماه همگی یک
لک درپیه عاید ساخت - سردار نا آزموده کار از غرور
فتوحات متواتره آن دفع الوقت را چندان دفع نمیگذاشت -
تا آنکه قامت آشفته بجائ کشید که مردم نامی را جان
باب رسیده نانی باب نمی رسید - چون مردم کوهی
راه ها مسدود ساخته بودند هر که به آوردن رسد می شتافت
دستخوش تاراج و غارت آنها می شد - (چون کار بجان
و کار باستخوان رسید - و اشقیا هجوم آورده گرد گرفتند)

(باب الذوق) [۸۲۴] (مآثر الامراء)

آن خان نوجوان از خواب غفلت بیدار گشته جز برگشتن
چاره ندید - ناگزیر کوچ نمود - بوخه غیرت پرستان چنین
بر آمدهن نه پسندیده داد نبرد داده کشته شدند - و
بیشتره بامید رستگاری پیاده شده منتشر گشتند - اثره
از آنها پیدا نشد - نجابت خان پا پیاده از قلل جبال (که
گذر طایر دشوار بود) افتاد و خیزان بعد از بیست روز
(که باران اشجار سد جوع میکرد) از نواحی سنبهل سر
بر آورد - و در ازای این بے تدبیری چنده بعزل منصب
و جاگیر تادیب یافت - پستر به بحالی منصب اختصاص
گرفت - و بعد ازان بصوبه دارمی ملتان از تغیر قلیچ خان
سرافرازی اندوخت - و (چون در سال پانزدهم ملک چکنا^(۲)
از مو و نور دور و تارا گذه و پتهان^(۳) گشایش یافت) آن
ولایت مفتوحه بدر مفوض گردید - و در سال بیست و
سیوم پس از معاودت از یساق قندهار بدایه والای
پنجهراری بر آمد - و پیوسته مصدر کارهای عمده می شد *
در آخر عهد اعلی حضرت در کمیان شاهزاده (که
بهم بیجاپور مامور شده بود) انسلاک یافت - دران هنگام
(که بطریان عارضه بر مزاج پادشاهی آشوبی هر طرف
برخاست - و بطلب شاهزاده ولی عهد محمد دارا شکوه

---

(۲) نسخه [ج] چکنا - (۳) در [بعضی نسخه] پتهان *

امرای که کمی دکن روانه حضور گشتند (۲)
 او از مردم پادشاهی کسی در رفاقت شاهزاده محمد
 ادرنگزیب نماند - چون شاهزاده داعیه انتزاع سلطنت با خود
 مصمم ساخت در جمیع امور مشیر غالب بود - بمنصب
 هفت هزار و هفت هزار سوار بر نواخته غره جمادی الاولی
 سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت پادشاهزاده محمد
 سلطان برسم منقلا از ادرنگباد راهی ساخت - پس از مداربه
 با مهاراجه جسونت [که در هراولی سلطان محمد (۳)
 سردار میسره بود] کارنامه تهور و جلالت بظهور آورد [
 بالعام لک (رپی و خطاب والای خانخانان بهادر سپه سالار
 سرمایه بلند رتبی اندرخت - اما از انجا) که نجابت خان
 سبکسر و جاف دفع بود (ازین رفاقت باد برودت بخود
 بهنده ناز سرگرانی به آقا می فروخت - و از بلند پروازی
 کافر ماجرائیها می نمود - چون مزاج سلاطین غیور می باشد
 [خصوص عالمگیر پادشاه (که با پدر و برادران چه کرد)
 نمی خواست که سر زنده در عالم و رنگ درستی بر چهره
 کسی باشد] تاب اندازه ای او نیارده بعد از جلوس برای
 مفراشکنی او لیونته از ترش وضعی بکار برد - هنگامی (۴)
 (۵)

(۲) نسخه [ج] عمده نرین - (۳) نسخه [ج] راهی شد - (۴) نسخه

[ج] و چون - (۵) نسخه [ج] لیونته ترش وضعی *

(باب الذیون) [۸۲۶] (مآثر الامراء)

بتقریب تعاقب دارا شکوه سواد دهلی مهبط رایت ظفر (آسام
گردید) نجابت خان بنابر لختہ وجوه (که همه از
فاهنجاریهای خودش ناشی بود) خانه نشین گشت - خلد مکان
میر ابوالفضل معموری را (که از دیرین خدمتی مورد
عنایت گشته خطاب معمور ^(۲) خانی یافته بود - و با خان مذکور
فیز سلسله اتحاد مستحکم داشت) باصلاح مزاج و گذارش
برخه پیغام مامور فرمود - میر هر چند به آبیاری مواظ
اخلاص خواست غبار آشوبی (که در عرصه خاطرش ارج
گرفته) فرور نشاند [از بے باکیها بلا تحاشی زبان بناسزا
بجناب خلافت دراز ساخت - میر بمقتضای ادب و پاس
حق نمک برخاسته راهی شد - آن سودائی (که دماغش
زنبور خانه هزار دیوانگی بود) بملاحظه آن (که مبادا
کچه اش گل کند) نیمچه (که بر مسند داشت) از قفای
معمور خان چنان حواله کرد که آن سید مظلوم را در حصه
عدل ساخت - ^(۳) بصدر چنین تقصیر عظیم بعزل منصب و
جاگیر و سلب خطاب عمده (که بابر ام گرفته بود) معاتب
گردید - پس از معادلت از ملتان (که باز دهلی مخیم
مرادفات گشت) بوساطت امیر خان برادر شیخ میر

(۲) نسخه [ج] یافته - (۳) چنانکه در جلد سوم صفحه ۵۰۶ در احوال

معمور خان میر ابوالفضل ذکر یافته *

بار یاب ملازمت شد . و در جشن سال سیوم (که تا آن وقت بی یراق بحضور می آمد) بعطای شمشیر نوازش یافت . و در سال پنجم به بحالی منصب پنج هزار بی چهار هزار سوار و خطاب اول ^(۲) دیگر باره آب رفته بجو آمد - و در سال ششم جعفر خان موبه دار مالوه بجهت تفویض وزارت طلب حضور گردید . و نجابت خان بایالت آن مملکت وسیع دستوری یافت . و در آنجا در سال هفتم ردیعت حیات سپرد . در جرأت و مردانگی و تهور و بُردلی یکتای روزگار بود . مردم چیده با خود داشت . شاهزاده محمد ارنگزب بهادر در وقت عزیمت هندوستان باراده سلطنت مدار جنگ و زد داد وقت اکثر به رای او مفروض داشته *

چون صاحب جمعیت و سپاهی با نقش بود شاهزاده نیز باری سر حساب بوده از راه تالیف و تزییر سلوک بسیار بجا می آورد . گویند (چون بعد معاربه مهاراجه جسونت شاهزاده بجانب آگره رهگرا گردید) دارا شکوه بترتیب مقدمات مقابله و نبرد همت گماشت . اعلی حضرت فرمود که صواب دید حال آن است که من خود بر آیم . اغلب که کار بجنگ نکشد . چه بیشتر همراهش نوکران سوار اند . آنها درین صورت راه اطاعت

نخواهند پیمود - و مردم پادشاهی (که همراه شما اند در حضور من بیشتر تن ده کار خواهند شد - چون این خبر از نوشتنهای آگه شاهزاده رسید آن خطوط را گرفته باضطراب بخانه نجابت خان تشویف آورد - و خواست ازین مقدمه باز اطلاع دهد - نجابت خان عرض کرد - وقت خواب من است خود هم درین جا آسایش فرمایند - چنانچه شاهزاده نشسته ماند - خود رفته بعد قیلوله و برکشیدن بنگ آب معتاد (چون نشه اش رسید و تردماغ گشت) بخدمت شاهزاده آمد - و پس از آگهی گفت حضرت ما شما را صاحب عزم دیده این اراده کرده ایم و با آقای خود برهم زدیم - الحال شما اختیار دارید - من یک مرتبه اگر هیجان باشد با جهانگیر خود را بصیف میزنم - هر چه بادا باد - شاهزاده را تقویت افزود - و به ثبات عزم او تحسین نمود - پسران رشید داشت - بعضی درین محایف مذکور اند *

• نرازش خان میروا عبه الکافی •

برادر علائی امالت خان و خلیل الله خان میر بخشی است - گذارش این سلسله در احوال جد ماجدش میر خلیل الله یزدی بشرح و بسط شایان نگارش پذیرفته - و

تتمه (که ناگزیر مقام بود) در ضمن ترجمه برادران مودی
 گردید - مجمل مذاسب اینجا بنوک خامه می گذارد - (چون
 مهر خلیل الله یزدی از سرگرانی فرمانروای ایران شاه عباس
 ماضی دل از موطن و مسکن برگرفته دارد هندوستان گردید)
 جنت مکانی قدوم ادرا گرامی داشته بانواع نوازش و عواطف
 بر نواخت - بعد چند یسرش میر میران از شاه گریخته
 افغان و خیزان خود را بسایه عنایت جهانگیری رسانیده از
 قابش حوادث روزگار بر آسود - دران تفرقه و اضطراب
 پسران خرد سال خود امالت خان و خلیل الله خان را
 نتوانست همراه برداشت - در ایران ماندند - چنانچه
 جنت مکانی بر طبق التماس مشارالیه در باب فرستادن
 پسرانش مصحوب خان عالم (که بسفارت رفته بود) بشاه پیغام
 داد - و آن مرت کیش بے چین پیشانی آنها را با خان
 مذکور فرستاد - بالجمله (چون میر میران را سکونت
 هندوستان دلنشین افتاد از اینجا) که شرافت و نجابت این
 خاندان اظهر من الشمس و عزت و اعتبار این دودمان ابین
 من الامس (صالحه بیگم مهین مبین الدوله آصف خان
 خانخانان را بعقد ازواج او در آورد - از بطن آن عقیقه
 میرزا عبد الکافی و همشیره اش شاهزاده بیگم (که بصف شکن
 پسر میرزا حسن مغوی منسوب گردید) با بعزمه وجود

(باب الذین) [۸۳۰] (مآثر الامراء)

گذاشت - همواره در پیشگاه صاحبقران ثانی بنظر التفات
تربیت یافته - سال نوزدهم بخطاب نوازش خان درجه اعتبار
پیمود - و بتدریج بمنصب دو هزار و پانصدی فرق عزت
برافراخت - در سال سی ام از تغیر میرزا سلطان صفوی
قدر بیکی گردید - در فرمانروائی عالمگیر پادشاه بفرجدارئی
ماند (که از معظم قلاع صوبه مالوه است) (خصمت یافت -
و در سال هشتم همانجا جهان گذران را پدرود نمود *

* نامدار خان *

پسر کلان جمده الملکی جعفر خان است - مادرش
فرزانه بیگم همشیره ممتاز الزمانی بود - سال نوزدهم جلوس
فردوس آشیانی در حین (که پادشاه عزیمت کابل فرمود -
و جعفر خان را بصوبه داری لاهور تعیین کرد) او بمنصب
پانصدی صد سوار کامیاب شد - و سال بیست و سیوم (که
خان مذکور بنظم صوبه دار الخلافه مامور گشت) او از اصل
و اضافه بمنصب هزارئی دویست سوار کامرانی اندوخت -
سال بیست و چهارم (که صوبه داری بهار به پدرش تفویض
یافت) او باضافه پانصدی چهار صد سوار امتیاز پذیرفت -
سال بیست و هشتم از سابق و لاحق به پایه در هزار
سوار بر همگان تفوق جست - سال بیست و نهم بعطای
علم رایت بلند طالعی برافراخت - و سال سی ام بداریگی

دولت خانۀ خاص از تغییر حیات خان و از امل و اضافه
بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار درجۀ اعتلا
پیدمود . و پس ازان (که سلطان محمد ادرنگ زبیب بهادر
از دکن آمده متصل بموکر اودا با سلطان دارا شکوه محاربه
دست داد و دارا شکوه فرار گزیده راه لاهور پیش گرفت -
و اکثری از مردم حضور بدلازمت عالمگیری پیدوستند)
او نیز سعادت بار اندرخته بخلمت عنایت قامت ازادت
آراست *

پس از چندت بکوهک مهاراجه جسونت سنگمه بصوب دکن
شتافته مصدر ترددات نمایان گردیده سال هفتم حسب الطلب
بعثت خلافت رسید - سال نهم خزانه را (که سابق از
مستقر الخلافه بدار الخلافه طلب شده بود . و در سال مذکور
فرستادن آن بدانجا مرکوز خاطر پادشاهی شد) مامور گردید .
همدرین سال (که فیما بین پادشاه و شاه عباس ثانی والی
ایران غبار درنگی برخاست - و سلطان معظم با فوجی بطریق
منفلا بصمت کابل تعیین گشت) او نیز بعنایت خلعت
و اسب از امل و اضافه بمنصب چارہزاری سه هزار سوار
کام اندوز شده بهمراهی شاهزادۀ مذکور (خصت پذیرفت -
سال دهم به تفویض فوجداری سرکار مراد آباد و عنایت
خلعت و اسب با ساز طلا شاهد مقصود را در کنار آورد -

(باب النون) [۸۳۲] (مآثر الامور)

و سال سیزدهم بحضور آمده دولت آستانبوس در یافت -
 و [چون دران سال پدرش جعفر خان ^(۲)] که به سرانجام امور
 وزارت می پرداخت (داعی حق را لبیک اجابت گفت) سلطان
 محمد اعظم و محمد اکبر جهت ادای مراسم تعزیت برفتن
 خانه نامدار خان و کامگار خان مامور شدند - و برای
 هر دو کس خلعت خاصه و بوالده آنها توره درخور عنایت
 شد - و سلطان محمد اکبر هر دو را از ماتم برداشته بحضور
 آورد - و هر کدام بعطای خنجر مرصع با علاقه مروارید
 و انواع نوازش از سوگواری بر آمد - و سال چهاردهم بخدمت

(۲) در [مآثر عالمگیری] چون بیماری جمده الملك جعفر خان باشنداد و
 امتداد کشید پادشاه بنده پرور کرم گستر و مرتبه (اولاً جهت عیادت و ثانیاً
 جهت تعزیت) بخانه آن عمده مخلصان تشریف فرمودند - بیست و پنجم این
 ماه [یعنی ذی الحجه سال سیزدهم سنه ۱۰۸۰] جمده الملك جهان گذران
 را پدرود نمود - بعد از رحلت چنین نورین ارادت آئین خاطر مقدس
 ناسف و تحسیر قرین گردید - حکم شد تا سه روز یک صد و بیست قاپ طعام
 بتعزیت داران رسانند - پادشاهزاده محمد اعظم و محمد اکبر مامور شدند
 که بخانه نامدار خان و کامگار خان پسرانش رفته مراسم پرسی بجای
 آرند و به نسلی و دلدهی عفت مرتبت فرزانه بیگم والده مرمی الیها
 پردازند - و برای هر دو کس خلعت خاصه و بوالده آنها توره درخور حالتش
 فرستازند - و پادشاهزاده محمد اکبر هر دو را از ماتم برداشته بحضور
 طاقت ظهور آوردند - هر کدام بعطای خنجر مرصع بعلاقه مروارید و انواع
 نوازش و خاطر داری بر اقربان امتیاز یافتند .

(مآثر الامرا) [۸۳۳] (باب الاول)

نظم صوبه اکبر آباد نامزد گشت - سال هفدهم بوجه
مورد عتاب شده به برطرفی منصب و تقرر چهل هزار
روپيه ساليانه در ادبگده انزرا جا گرفت - سال هيچدهم
مشمول عواطف گرديده به بحالي منصب چهار هزارى
در هزار سوار و تقرر صوبه دارى اوده از تغير سادات خان
آب (فته بجو آورد) - و پحتو از انجا تغير شده در حضور بود
تا آنکه در گذشت . مرحمت خان ديندار پسر اوست (که
سال بيست و پنجم عالمگيري همراه عظيم الشان بجانب اجمير
دستوري يافته) - سال بيست و هشتم به تهايه دارى
(۲) گده نمونه مضاف دکن سر بلند گرديد - سال بيست و نهم
(۳) براى رسانيدن خزانه به بيجاپور مامور شد *

* ناصر خان محمد امان *

پسر حمين بيگ خان است - نامبرده در عهد
عالمگيري تعيينات صوبه کابل گرديد - و در انجا ترقي کرده
بخطاب ناصر خان و در ارايل سلطنت بهادر شاه پادشاه
[که ابراهيم خان صوبه دار کابل شده - و عهده براى
بند و بهمت آنجا چنانچه بايد بگشته در سودهه (که در
انعام داشت) آمده نشست] صوبه دارى آنجا بنامر خان

---

(۲) در [مآثر عالمگيري] کره نمونه - (۳) در [مآثر عالمگيري] در ماه
ذی القعدة به تهايه دارى مدکل مابين ظفر آباد و حيدر آباد رخصت شد -
و در ماه جمادى الاولى برسانيدن خزانه بيجاپور مامور شد *

(باب الذین) [۸۳۴] (متأثر الامراء)

تقرر یافت . و اواخر سلطنت محمد فرخ سیر غالباً

سنه (۱۱۲۹) هزار و یک صد و بیست و نه هجری

در گذشت - پسرش نصیری خان بجای پدر صوبه دار شد .

و چون مادرش از قوم افغان بود هندو بست صوبه داره خوب

کرده سال دوم جلوس فردوس آرامگاه (که نظام الملک

بوزارت مامور شد) فرمان استقلال تعلقه و خطاب پدر بنام

او صادر شد - و در ایامی (که نادر شاه بعزیمت هندوستان

وارد کابل گردید) او در پیشاور بود - چون فوج شاهي

سنه (۱۱۵۱) هزار و یکصد و پنجاه و یک هجری به پیشاور

رسید جنگی بمیان آمده نامبرده دستگیر شد - و چندتای

نظر بند ماند - بعد رسیدن لاهور نادر شاه از جرایم او

در گذشته بدستور سابق صوبه دار کابل نمود و پس از مراجعت

از شاهجهان آباد نیز بحال داشت - مدتی درانجا گذرانید -

در هنگامه شاه درانی حکومت کابل از وی رفت - نزد

شاه نواز خان میرزا پهلوی آمد - و پستری بدلهی آمده

در سال (۱۱۶۱) هزار و یک صد و شصت و یک هجری

باتفاق اعتماد الدوله قمرالدین خان بجنگ شاه درانی

شتافت - پس ازان همراه معین الملک به پنجاب رفته چند

محال بطریق سپرد گرفت - چون فیما بین غبار ناخوشی

برخاست باز بدلهی آمد - و در ایام وزارت انتظام الدوله

پیش احمد خان بنگش در فرخ آباد رخت - و بدانچه
تواضع میکرد بسربرد داشت - تا آنکه ودیعت حیات سپرد *

* نصیرالدوله صلاحیت جنگ *

مشهور به عبد الرحیم خان بهادر مایندری خان فیروز جنگ
است - در عهد خلد مکان بخطاب خانی سر بلند گردیده -
و در عهد خلد منزل بخطاب چین قلیج خان و تفویض
فوجداری جونپور ناموری اندرخته - پستور برفاقت نظام
الماک آصف جاه بهادر می گذرانید - پس از آن (که بهادر
مزبور از مالوه بصوب دکن گام فراخ بر زد) او
همراهی گزیده در جنگ سید دلار علی خان سردار
التمش بود - و در پیکار عالم علی خان در میمنه جا
داشت - بعد حصول فیروزی و وصول ببلد خجسته بنیاد
سنه (۱۱۳۲) هزار و یصد و سی و دو هجری از اصل و
اضافه بمنصب پنج هزار و پنج هزار سوار و خطاب نصیرالدوله
صلاحیت جنگ چهره عزت بر افروخت - سال دیگر از
تغیر مرحمت خان به صوبه داری بوهانپور مامور شده
دستوری یافت - و (چون آصف جاه بهادر بحضور رفته
بعد یافتن خلعت وزارت به تنبیه حیدر قلی خان جانب
احمد آباد تعیین گردید) او حسب الطلب بهادر مزبور از
تعلقه خود شتافته ملحق شد - و پس از انفصال مقدمه

(باب النون) [۸۳۶] (مآثر الامراء)

آنجا برخصت تعلقه خوشدلي اندوخت . و در محاربه مبارز خان عماد الملک سرداری میسر بنام او قرار گرفت . و بعد در دادن فتح از اصل و اضافه بمنصب هفت هزارى هفت هزار سوار ترقی نمود . و پس از فوت عضد الدوله حسب الطلب آصف جاء رفته به حراست خجسته بنیاد مامور گردید . و نظم برهانپور به حفیظ الدین خان تعلق گرفت . و (چون نوبت دوم بهادر مزبور احرام رفتن حضور بست . و ناصر جنگ شهید را به نیابت خود در خجسته بنیاد گذاشت) مطابق سنه (۱۱۴۸)

هزار و یک صد و چهل و هشت هجری موبداری برهانپور بخان مزبور باز گشت . و بعد آمدن و رفتن نادر شاه (که از بادشاه رخصت شده پای مراجعت بصمت دکن برداشته نزدیک برهانپور رسید) او باستقبال برآمده بملاقات همدیگر انبساط اندوختند . و چون بهادر مزبور بسفر ترچنابلی روی توجه آورد بار دوم او را ضمیمه نظامت برهانپور حارس خجسته بنیاد ساخت . در همان سال مطابق سنه (۱۱۵۶)

هزار و یک صد و پنجاه و شش هجری او رخصت زندگانی بر بصمت . بمیار خلیق و متواضع بود و بهیر و تفنن مالوف . در برهانپور هم مکانی راست نموده . و بیرون خجسته بنیاد در خضری تالاب بنگله موسوم به تماشا منزل

ساخته اوست - قوم مغل بیشتر در سرکار او فیضیاب بودند -
 پسر^۱ داشت مخاطب به مجاهد خان - آصف جاه برود
 بسیار تفقد میکرد - اما او مرد ساده بود - آخرها لباس
 درویشی در بر کرد - و عملاً ملک پدر خود و اتع^۲ برهانپور
 مدتی فروخته خورد - معلوم نیست که سر بکجا کشید *

• نظام الملک آصف جاه طاب ثراه •

جد مادری او سعد الله خان وزیر اعظم صاحب قران
 شاهجهان بادشاه است - و جد پدری او عابد خان که
 پدرش عالم شیخ از عظمای اکابر سمرقند و از اهفاد شیخ
 شهاب الدین سهروردی بود - عابد خان در عهد شاهجهان
 وارد هندوستان گردید - و بدولت روشناسی پادشاه و
 خدمت گرینی شاهزاده ادرنگ زیب شرف اندوز گشت - و
 چون شاهزاده را با برادران معاربه پیش آمد درین معارک
 ملتزم رکاب بود - و بعد از ^(۲) سربر آرائی بمنصب چهارهزاری
 اختصاص یافت - و در سال چهارم جلوس بخدمت مدارت
 کل و بعد ازان بمنصب پنج هزار^(۳) و خطاب قلیچ خان
 افتخار اندوخت - و بعد عزل مدارت شانزدهم جمادی الآخره
 سنه (۱۰۹۲) اثنین و تسعین و الف کرت ثانی قامت^(۴)
^(۵)

(۲) نسخه [ب] بعد سربر آرائی - (۳) نسخه [ب - ج] قلیچ خان
 (۴) در [مآثر عالمگیری] صفحه ۱۸۵ - عابد خان غائبانه بخطاب قلیچ خان
 سرافراز شد - (۵) نسخه [ج] بخلعت مدارت قامت آراست •

(باب الذون) [۸۲۸] (مآثر الاسرا)

بخلمت مدارت آراست - و در محاصره قلعه گلکند

حیدر آباد بیست و چهارم ربیع الاول سنه (۱۰۹۸) ثمان

و تسعین و الف بزخم گوله توپ نقد جان نثار کرد *^(۲)

میر شهاب الدین غازی الدین خان خلف عابد خان

بمراتب علیا صعود نمود - و ترجمه او در حرف الغین گذارش

یافت - نواب نظام الملک آصفجاء خلف نواب غازی الدین

خان - نام اصلی او میر قمر الدین است - و سال میلاد

او سنه (۱۰۸۲) اثنین و ثمانین و الف - در ربیعان شباب

مطرح انظار خلد مکان بود - بمنصب چهار هزاره و خطاب

چین قلیچ خان سرفراز گردید - و در تسخیر قلعه واکنکیره

(۲) در [مآثر عالمگیری صفحه ۲۸۹] سال سی ام سنه ۱۰۹۸ - اما

درین ستیز و آویز مودانه و جست و خیز متهوران [که قلیچ خان خود را

دران آتش بهار شرربار در حصار همسر چرخ دوار جلوریز رسانیده میخواست

همان وقت بقلمه در آید - و از عهده انزاع بر آید (چون کارکنان قضا و قدر

خواسته بودند چندی ظهور این شگرف کارنامه در عقد تعویق باشد)

گوله زنبورک بشانه خان شجاعت نشان در رسید - گشایش دژ آهنین صورت

نگرفت - و خان بقوت شجاعت بدائر خویش باز آمده جمده الملک بعیادت

رفت - دران وقت جراحان از شانه آن پیکر شجاعت استخوان ریزها

می چیدند و او باستقامت نشسته بچین جبین با حصار مکالمت داشت

و بدست دیگر قهوه می خورد و می گفت بخیه دوز خوبه بدیست آمده - (نتهی)

چنانکه در جلد ثالث صفحه ۱۲۳ در حرف قاف گذشت *

مصدر ترددات نمایان گردیده باضافهٔ هزاری بمذنب پنج‌هزاری
 عروج نمود - و بعد رحلت خلد مکان در تنازع شاهزاده‌ها
 سرشته احتیاط بدست آورده ملتزم هیچ طرف نگردید - و
 چون شاه عالم سوز سلطنت آراست بخطاب خاندوران
 بهادر و صوبه داری اوده با فوجداری لکهنو (که دران
 وقت فوجدار آنجا از حضور علحده مقرر می شد) ممتاز
 گردید - علامه مرحوم میر عبد الجلیل بلگرامی تاریخ خطاب
 او همین خاندوران بهادر یافت - نواب نظام الملک بکمتر
 فرمت بذابر گرمی بازار امرای جدید و کساد امرای
 قدیم از نوکری استعفا کرده بدار الخلافه شاهجهان آباد آمد -
 و لباس درویشان پوشیده خانه نشین گشت - بعد رحلت
 شاه عالم (چون نوبت سلطنت چند روزه به محمد معز الدین
 رسید) بعنایت اهل منصب و خطاب سابق نواخت - و چون
 محمد فرخ سیر بر تخت خلافت برآمد بخطاب نظام الملک
 بهادر فتح جنگ و منصب هفت هزاری مباحی ساخت -
 و بنظم دکن مامور فرمود - و (چون ایالت دکن بامیر الامرا
 سید حسین علی خان قرار گرفت - و نواب بدایه سوز
 خلافت شتافت) حکومت مراد آباد بوی تفویض یافت - و
 (۴)

(۲) در نسخه [ج] حرف [وار] نیست - (۳) یعنی سنه هزار و یکصد و

بیست و چهار (۴) نسخه [ج] حکومت مراد آباد تفویض یافت *

(چون امیرالامرا از دکن بدار الخلافه معاودت نمود - و محمد فرخ سیر را زل کرده پادشاه نو را بر تخت نشاند) حکومت مالوه بنواب نظام الملك مقرر ساخت - نواب نظام الملك بمالوه آمد و بوی نفاق از امرای پای تخت استشمام نموده در سال دوم محمد شاهي مطابق سنه (۱۱۳۲) اثنین و ثلثین و مائه و الف متوجه دکن گردید - و غره رجب عبور دریای نربدا نموده قلعه آسیر را از طالب خان و شهر برهانپور را از محمد انور خان برهانپوري بصلح بدست آورد - امیرالامرا لشکر جراره بسرداری سید دلار خان بتعاقب فرستاد - نواب بطریق (جمع القهقري بمقابله شدافت - در موضع حسن پور سرکار هندیه سیزدهم شعبان سال مذکور تلاقی فریقین دست داد - ^(۲) سید دلار خان بقتل رسید - و نواب قرین بفتح و نصرت بدار السور برهانپور عود فرمود - و هنوز زخم جراحت (سیدگان التیام نیافته بود که سید

(۲) در [تاریخ مظفری] حاصل بیان اواسط ماه شعبان المعظم سال دوم جلوس دلار علی خان با فوج شایسته خود را به چهارده گروهی برهانپور رسانیده متصل موضع حسن پور سرکار هندیه را بت افراخت - و از انطرف محمد غیاث خان را با دیگر از سرداران شجاعت نشان و توپخانه آتش نشان فتح جنگ بطریق مرادول روانه ساخت - و خود برفاقت عوض خان و رنبا مرهه و بعضی دیگر بهادران از برهانپور بر آمده بمقابلت قلیل (که بر وقت بمحمد غیاث خان نوازد رسیده) قرارگاه خود مقرر ساخت - دلار علی خان بعد جنگ صعب از پا در آمده - و بسیاری از سرداران و مرهه بکای هلاک افتادند *

عالم علي خان برادر زاده امير الامرا نايب دکن بتدارک
 کمر بست . و از خجسته بنياد ادرنگ آباد جلوريز جانب
 برهانپور شتافت . و ششم شوال سال مسطور در نواحی بالاپور
 از توابع صوبه برار جنگی معب (۲) و دان - عالم علي خان از فرط
 تهور پای جلالت افشوده خون خود را بے احتیاط ریخت .
 نواب مظفر و منصور داخل ادرنگباد گردید . (چون قلم
 تقدیر بر زوال دامت سادات باره رفت بود) اعتماد الدوله
 محمد امین خان شخصه را مقرر کرد تا امير الامرا را
 در عین سواری پالکی بخنجر دغا کشت . و این حادثه
 ششم ذی الحجه سال مذکور در منزل توره واقع شد .
 قطب الملک برادر امير الامرا بوصول این خبر وحشت افزا
 یکی از شاهزاده را از قلعه دار الخلافه بر آورده بسلطنت

(۲) در [تاریخ مظفری] و نزدیک قصبه بالاپور مکان مصاف قرار یافت . و
 عالم علي خان پنجم ماه شوال سال دوم از جلوس والا بترتیب افواج پرداخته
 بهراولي متهور خان و همراهی غالب خان پسر رستم خان دکنی و عمر خان
 پنی هم داود خان و بسیاری دیگر از بهادران دکن و باره و دوهزار پیاده
 کرنالکی و فیلان مست جنگی و توپخانه شایسته مستعد محاربه گردید
 (۳) نسخه [ج] سید عالم علیخان - (۴) آخر کار عالم علیخان در کمال
 شجاعت با نوزده فیل سوار در مضمار نبرد گشته شدند و سنکراچی ملهار
 مرهله زخمی شده با چند مرهله دیگر دستگیر شد . و فیلان و خیمه و
 توپخانه و کل گارخانجات بضبط نظام الملک فوج جنگ در آمد . (۵) نسخه
 [ب] عین - (۶) نسخه [ب] و غا .

(باب الذون) [۸۴۲] (مآثر الامرا)

برداشت - و فوجی فراهم آورده بمقابله شتافت - و بعد
معارفه دستگیر گردید - و چون نواب نظام الملک بنظم ممالک
دکن اشتغال داشت وزارت بر محمد امین خان قرار گرفت -
محمد امین خان پسر خواجه بهاء الدین است - که برادر نواب
عابد خان مذکور و قاضی بلده سمرقند بود - محمد امین خان
از عهد محمد فرخ سیر بخشیکری دوم بالاستقلال داشت -
و بطریق (که تحریر یافت) هدایت وزارت اعلی مرتقی
گشت - اما بعد وزارت اجل فرصت نداد - و در ایام
معدود در گذشت - نواب نظام الملک خود را از دکن
به دار الخلافه رسانیده خلعت وزارت پوشید - و خواست
که قوائد خاد مکانی (که متروک شده بود) بتازگی
رواج دهد - امرای خلیع العذار این را مخل مقاصد خود
پنداشته مزاج پادشاه را نوعی منحرف ساختند - در همان ایام
مطابق سنه (۱۱۳۵) خمس و ثلثین و مائة و الف آثار بغی
از نامه حال حیدر قلی خان ناظم گجرات هویدا گشت -
نواب بتادیب او مقرر گردید - و باین تقریب امرا نواب را
از حضور بر آوردند - چون نواب بمنزل ^(۲) جهالوه قریب
گجرات رسید حیدر قلی خان (که باراده جنگ معافیه
طی کرده بود) تاب مقاومت در خود ندیده خود را

---

(۲) در [تاریخ مظفری] جهالوه .

(مآثر الامراء) [۸۴۳] (باب الذون)

(۲) دیوانه قرار داد . نواب بدار الخلافه عطف عذر نمود .

و در جلدوی این خدمت موبه داری مالوه و کجرات ضمیمه

حکومت دکن و دزرات مقرر گردید . اما از نفاق امرا

غبار خاطر ها افزونی گرفت . و در سنه (۱۱۲۶) ست

و ثلثین و مائه و الف حکومت تمام ملک دکن از تغیر

نواب مبارز خان (که از سالها ناظم حیدر آباد بود) مفوض

گشت . و ملال پنهانی بدرجه اعلان رسید . نواب مخالفت

هوای دار الخلافه با مزاج خود و موافقت هوای مراد آباد

(که پیشتر بحکومت آنجا پرداخته بود) بهانه ساخته از

پادشاه رخصت مراد آباد گرفت . و چند منزل طی کرده

جلو عزم جانب دکن صرف ساخت . و پاشنه کوب خود را

بدکن رسانید . مبارز خان بمقابله پیش آمد . در سوان

شکرکهره (۳) شصت کره از اورنگ آباد فریقین بهم رسیدند .

بیست و سیوم محرم سنه (۱۱۳۷) سبع و ثلثین و مائه و

الف جنگ عظیم واقع شد . مبارز خان بقتل رسید . و

ممالک دکن مجموع بنواب مسلم گشت . بعد ازین پادشاه

باستمال نواب کوشید . و همیشه با ارسال فرامین عنایات و

بذل انعامات مخصوص می ساخت . و درین ایام بخطاب

(۲) چنانکه در جلد سیوم صفحه ۷۵۰ در ترجمه معز الدوله حیدرقلی

خان مذکور شده . (۳) نسخه [ج] سکرکهره . و در [بعضی نسخه]

سکرکهره *

(باب النون) [۸۴۴] (مآثر الامراء)

آصف جاه بلند آرازه گردید و در سنه (۱۱۵۰) خمسين و
مائه و الف پادشاه بمبالغه تمام نواب را طلب حضور نمود -
نواب خلف الصدق خود نظام الدوله ناصر جنگ بهادر را
نایب دکن مقرر ساخته خود بدار الخلافه شتافت - و شرف
ملازمت پادشاه در یافت - فضل علي خان تاریخ قدوم
چنین در سلک نظم کشید * قطعه *

* صد شکر که ذات دین پناهی آمد *

* رونق ده ملک پادشاهی آمد *

* تاریخ رسیدنش بکوشم هائف *

* گفت ایست رحمت الهی آمد *

نواب هزار روپیه نقد و اسب با ساز نقره در وجه مله
عزایت نمود - و بعد دو ماه از وصول دهلی پادشاه
نواب را برای تنبیه مرهته دکن رخصت فرمود - نواب
چون به اکبر آباد رسید از بعض وجوه شارع متعارف جنوبی
گذاشته سمت شرقی روانه گردید - و بر سر انارده و
مکنپور مرور نموده زیر کالپی دریای جهنم را عبور فرمود -
و از انجا رو بجذب کرد - و بملک مالوه در آمد - و بعد
طی منازل بشهر بهوپال از توابع صوبه مالوه رسید - و فوج
مرهته از دکن استقبال کرد - در ماه رمضان سال مضطرب
جنگ های معیب در سواد بهوپال رافع شد - چون آمد

آمد نادر شاه گرم بود نواب مصالحه را صلاح وقت دیده
 بدار الخلافه رجعت نمود - چون نادر شاه استیلا یافت - و
 گذشت آنچه گذشت نواب را نسبت سایر امرا فرزندان
 رعایت و مدارا می کرد - (چون امیر الامرا خان درازان در
 جنگ نادر شاهي جانفشانی نمود) پیش از استیلاء نادر شاه
 منصب امیر الامرائی ضمیمه مراتب دیگر بنواب مقرر گشت -
 و بعد رفتن نادر شاه بحال ماند - و در سنه (۱۱۵۳) ثلث
 و خمسين و مائه و الف نواب از پادشاه (خصت دکن
 گرفت - و قطع مسافت نموده پرتو قدوم بر سواد برهانپور
 افکند - مغربان نواب نظام الدوله ناصر جنگ را برین آوردند
 که سد راه باید شد - اکثر سرداران و افواج دکن نخست
 عهد اتفاق بستند - آخر نظر به نمک خوارگی نواب [صفجاه
 در اقدام حرب تفاعد نمودند - نظام الدوله (۲) رنگ فوج مشاهده
 کرده در (رضه شاه برهان الدین غریب گوشه عزلت گرفت -
) چون (ایات آصف جاه بعد تنظیم و تنسیق ملک و
 نصب حکام جدید ارایل موسم برشکال قریب به اوزنگا باد
 (سید) نواب نظام الدوله باندیشه آن (که مبادا آویزش
 رو دهد) از (رضه بقلعه ملهیر رفت - نواب آصف جاه
 موافق قاعده مستمره در موسم برشکال افواج را باطمان و

(باب الذون) [۸۴۶] (مآثر الامرا)

(۲)

چراگاه رخصت فرمود . و جزیده در اورنگ آباد نشست *
[چون شیطان لعین راهزن بنی آدم است . تا بعد از
(که نتایج انبیا را بزرر تسویلات از راه می برد) و بمعارضه
تَالله إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ گستاخ می سازد] نواب
نظام الدوله بتحریرک رافعه طلبان اراده اورنگ آباد مصمم
ساخت . و قریب هفت هزار سوار فراهم آورده بایلغار قریب
اورنگ آباد رسید . نواب آصف جاه با هر قدر مردم (که حاضر
بودند) و توپخانه در سواد شهر جانب عیدگاه بمدافعه قیام

نمود . بیستم جمادی الاولی سنه (۱۱۵۴) اربع و خمسين
مائه و الف وقت شام جنگ قایم شد . از کثرت توپخانه
آصف جاهی و ظلمت شام و تنگی وقت فوج طرف ثانی
از هم پاشید . نواب نظام الدوله فیل را تاخته با معدود
خود را قریب فیل نواب آصف جاه رسانید . و زخمی شده در
دست پدر دلاکهر افتاد . نواب آصفجاه در سنه (۱۱۵۶)

ست و خمسين و مائه و الف کمر عزم به تسخیر ملک
کرناتک بر بست . و بعد وصول آن دیار اذل قلعه ترچاپلی را
(که در دست مرهته بود) محاصره کرده مفتوح ساخت . و
بعد ازان ملک آرکات را از قوم نوائت (که از مدتی آن
الک را در تصرف داشتند) انتزاع نمود . و حکومت آنجا

(مآثر الامراء) [۸۴۷] (باب الذون)

به انور الدین خان شہامت جنگ گویا موٹی از جانب خود
مقرر فرموده در سنه (۱۱۵۷) سبع و خمسين و مائتہ
و الف به خجسته بنياد مراجعت کرد - و در سنه (۱۱۵۹)
تسع و خمسين و مائتہ و الف قلعة بالکنده از توابع
حيدر آباد (که در دست بعض آمرای دکن بود) بعد
محاصره در فرمت کم مفتوح ساخت - و در سنه (۱۱۶۱)
احدی و ستين و مائتہ و الف خبر آمد آمد احمد خان
ابدالي از جانب کابل به شاهجهان آباد گرم شد - نواب
به اقتضای مصلحت ملکی از اورنگ آباد بسمت برهانپور
نہضت فرمود - در برهانپور خبر رسید کہ احمد شاه ظفر
یافت - و احمد خان ابدالي شکست خورده راه کابل گرفت *
نواب آه فجاءه را درین ایام مرضه شدید عارض شد -
بهمان حالت بیست و ہفتم جمادی الاولی خیمہ جانب
اورنگ آباد بر آورد - از استیلای مرض در سواد شهر برهانپور
زیر خیمہ وقفہ کرد - و بیماری روز بروز قوت میگرفت - تا آنکہ
چهارم جمادی الآخرہ وقت عصر سنه (۱۱۶۱) احدی و ستين
و مائتہ و الف رایت بملک جاردانی بر افراخت - وقت
بر داشتن نعش غروب از خلق برخاست - کہ زمین ر
زمان در لوزہ در آمد - امراء عظام جنازه اش را درش بدرش
ہمیدانے رسانیدند - و نماز ادا کرده بروضة شاه برهان الدین

(باب الذون) [۸۴۸] (مآثر الامرا)

غریب قدس سره درانه ساختند - و پایان مرقد شیخ مایل
قبله بخاک سپردند - متوجه بهشت ^(۲) تاریخ رحلت او است -
که میر غلام علی آزاد یافته *

* نظام الدوله بهادر فاصر جنگ شهید *

* رحمه الله تعالی *

امیر بود دین پرور عدالت گستر غیور صاحب عزم
صف آرای بزم و رزم - در اجرای احکام شریعت غرا جاهد
دانی می نمود - و در فریاد سعی عاجزان بے دست و پا
توجه تام می فرمود - در فصاحت تقریر و ادراک لطایف
سخن کوس یکتائی میخواست - و بذکر موانع سالفه سلاطین
اولوالعزم گوش مستمعان را لبریز در غرور می ساخت -
پایه مشق سخن را به تتبع میرزا صایب بجائے رسانیده بود
که موشگافان دقائق معانی و رموز یابان لطائف سخن دانی
نمی توانستند راه بفرق تحقیق و تقلید گشود - از مبادی
سن شعور بمقتضای علو همت و فرط شجاعت هوای تسخیر
ممالک عظیمه در سر داشت - نواب آصف جاه در سنه
(۱۱۵۰) خمسین و مائت و الف حسب الطاب محمد شاه
پادشاه بدار الخلافه دهلی شتافت - و رتق و فتق موبجات
دکن بر سبیل نیابت به پسر والا کهر تفویض نمود - نواب

(۲) یعنی سنه هزار و یکصد و شصت و یک *

(ماہوار امرا) [۸۴۹] (باب النون)

نظام الدوله در تنظیم و تنہیق امور مملکت و امنیت
بلاد و امصار و رفاہ و فلاح عامۃ خلایق تدابیر صایبہ
و مساعی جمیلہ بظہور آرد - و بہ بذل انعامات و عطای
مناصب و خطابات و جاگیرات رضیع و شریف منتسبان
دولت عظمی را مورد نوازش ساخت - و غنیم مرہتہ را
(کہ در دکن تسلط بہم رسانیدہ صوبۃ مالوہ را بتصرف
در آردہ - و تا حوالی دہلی (۲) زیر زبر ساختہ) گوشمال
واقعی داد - و عرصۃ دکن را از ترکناز حوادث محفوظ
و مطمئن داشت - و چون نواب آصفجاہ از دار الخلافۃ دہلی
الویۃ توجہ بدکن برافراخت مغویان نواب نظام الدولہ را
بر سر مخالفت آوردند - و محاربتہ بوقوع آمد - نوے
(کہ در ترجمۃ نظام الملک گذارش یافت) (۳) در سنۃ
(۱۱۵۵) خمس و خمسین و مائۃ و الف نواب آصفجاہ
فرزند گرامی را از عتاب برآورد - و در سنۃ (۱۱۵۸)
ثمان و خمسین و مائۃ و الف در حیدرآباد از را مورد
نوازش فرمود - و صوبہ دارئی اورنگاباد تفویض نمودہ (خصص
آن بلادہ ساخت - و در سنۃ (۱۱۵۹) تسع و خمصین
و مائۃ و الف نواب آصفجاہ از حیدرآباد بہ دہارور رسیدہ

(۲) نسخۃ [چ] ، اخذہ بودند - (۳) کما تقدم ذکرہ آنفا فی ترجمۃ نواب
نظام الملک - صفحہ ۸۴۹ .

بهر را از اوزنگاباد نزد خود طلبید - نواب نظام الدوله خود را بحضور رسانید - و پدر و بهر بذایر مصلحت ملکی جانب واکتیره خرامش نمودند - از آنجا نواب آصف‌جاه پسر را بطرف میسور رخصت فرمود - که از راجه میسور^(۲) پیشکش بدست آورد - و خود به اوزنگاباد مراجعت نمود - نواب شهید بعد وصول سری رنگ پتن (که دار الاماره راجه میسور است) تحصیل پیشکش نموده خود را پیش پدر به اوزنگاباد رسانید - و عنقریب پدر و بهر جانب دار السرور برهانپور خوامیدند - نواب آصف‌جاه متوجه دار السرور شد - نواب نظام الدوله برآسه مهند ایالت دکن را زیب و زینت بخشید - و از برهانپور بصوب اوزنگاباد (که مقر خلافت دکن است) متوجه گشت - و ایام برشکال را در آنجا بهر برد *

درین اثنا احمد شاه فرمان داری هندوستان بجهت اصلاح امور سلطنت (که بسبب نزاع و نفاق اعیان حضور منجر بفساد عظیم شده بود) شقه طلب^(۳) بخط خاص نوشت - نواب باوصف موانع و مفاسد دکن و وسواس بغی هدایت محی الدین خان دخترزاده نواب آصف‌جاه (که از عهد آصف‌جاه به حکومت رایپور^(۴) و ادونی

(۲) نسخه [۱] راجه میسوریه - (۳) در نسخه [ب] لفظ [طلب] نیست -

(۴) نسخه [ج] رایپور *

مي پرداخت (بمحض امتثال حکم ظل الهي و اصلاح
 کارهای پادشاهی با فوج گران و توپخانه فراوان عازم هندوستان
 شد. و تا دریای نرېدا جلوريز خود را رسانيد. درين ضمن
 شقه دستخط خاص پادشاه ناسخ عزيمت حضور ورود نمود. و
 اخبار سرکشي و بے اعتدالی هدايت محي الدين خان نيز
 بر سبيل تواتر رسيد. لهذا مراجعت به اورنگباد نموده
 موسم برشکال درانجا گذرانيد. درين فرصت حسين دوست
 خان عرف چندا از رؤسای نوایت آرکات به هدايت
 محي الدين خان پيوسته او را بگرفتن آرکات تهریص نمود.
 هدايت محي الدين خان در بآرکات آرد. و درانجا جم
 غفیر از فرنگیان فراسيس ساکن بنذر پهلچري بوساطت
 چندا با فوج هدايت محي الدين خان ملحق شدند. و
 باتفاق بر سر انورالدين خان گویا موئي (که از وقت
 نواب آصف جاه ناظم آرکات بود. و در عمل ناصر جنگ
 به خطاب شهامت جنگ مخاطب گشته) رفتند. شازدهم
 شعبان سنه (۱۱۶۲) اثنین و ستین و مائت و الف
 معركة قتال آراسته شد. بحسب تقدیر شهامت جنگ درجه

شهادت يافت *

(۲) نسخه [ب] ناسخ عزيمت ورود نموده. (۳) نسخه [۱] درانجا.

(۴) نسخه [ب] جم غفور. (۵) نسخه [ج] انورالدين خان

شهامت جنگ گویا موئي *

مخفی نماند که تا این وقت نصاری فراسیس و انگریز
در بنادر بودند - و پا از حد خود بیرون نمی گذاشتند -
هدایت محی الدین خان اینها^(۲) را رفیق خود کرده جری
ساخت - شهادت نواب نظام الدوله هم (که بیانش عنقریب
می آید) باعانت فراسیس واقع شد - و بعد ازین
نصاری سخت غرور و جرأت بهم رسانیدند - و جرأت‌های
فراسیس دیده نصاری انگریز هم بحرکت آمدند - و مالک
آرکات بعضی را فراسیس و بعضی را انگریز گرفت - و نیز
انگریز با ناظم بنگاله پرخاش برانگیخت - و جنگیده بنگاله را
بتصرف در آورد - و بندر سورت و کناییت^(۳) را گرفت - پس
بنای تسلط نصاری ابتدا طرح کرده هدایت محی الدین
خان اسمی *

القصة نواب نظام الدوله بمجرد وصول خبر شهادت
شهامت جنگ در مدد گرد آردی افواج و اجتماع سرداران
نامی دکن و افزودنی مصالح حرب گشته با هفتاد هزار سوار
جرار و توپخانه بی‌شمار و یک لک پیاده بعزم تنبیه باغیان
لموای عزیمت افراخت - و تا بندر بهاچوری (که پانصد کرده
جریبی از خجسته بنیاد مضافت دارد) پاشنه کوب رسیده

---

(۲) نسخه [ب] آنها را رفیق خود کرده اعتضاد ساخت م (۳) نسخه [ج]

مف آرای میدان نبود گردید - بیست و ششم (بیع الآخر سنه
(۱۱۶۳) ثلث و ستین و مائه و الف تا سه پاس کامل
آتشخانه فرنگ سرگرم اشتغال بود - آخر کار بیست و
هفتم منه فرنگیان از رمب و مهابت محمدیان (و بهزیمت
آوردند - و هدایت محی الدین خان زنده بگیر آمد - نواب
بحکم - لَا تُذَرِّبُ عَلَیْکُمُ الْیَوْمَ - هدایت محی الدین خان را
زنده نگاه داشت - و مصاحبان و لشکریان او را قاطبه از جان
و مال امان بخشید - دولت خواهان هر چند در پیشگاه نواب
بدلایل قاطعه ثابت کردند (که بقای هدایت محی الدین
خان موجب هیجان ماده فتنه است) او را از میان باید
برداشت - نواب ترحم را کار فرموده هرگز بقتل راضی نشد -
و محفوظ نگاهداشته مردم برای تقدیم لوازم خدمت تعیین
ساخت - نا اصفان قدر این نعمت غیر متوقب نشناختند -
و بفعوای کُلُّ یَعْمَلُ عَلَی سَاکِلَتِهِ - احسان جان بخشی بر
طاق نسیان گذاشته پنهان کمر بدخواهی چست بستند -
و فرنگیان بارصف شکست فاحش هنوز مصدر انواع شورش
و خیره سري گردیدند - و بضرورت قلع (پشته) فساد آنها
توقف دران سرزمین راجع دانسته متوجه ارتک شد - و

---

(۲) نسخه [ب] دستگیر شد - (۳) نسخه [ب] ابقای - (۴) در نسخه

[ج] اینها - و در نسخه [ب] خود این لفظ نیست *

(باب الفون) [۸۵۴] (مآثر الامرا)

فوجے بمدافعۃ آن گروہ باطل یزیدہ تعین نمود - از یدرنگی
قضا و قدر چشم زخمی بفوج اسلام رسید - ر قلعة
نصرت گدھے چنچي^(۲) (کہ پای تخت الکۃ کرناٹک است)
بتصرف فراسیس رفت - نواب از کمال غیرت و حمیت
دین متین و مراعات رسم و آئین مالک داری [کہ تدارک
هر امرے باید فوراً بظہور (سیدہ) عبرت افزای متمردان
کرد) بادمف شدت برشکال و مشاهدۃ طوفان نوح
و صعوبت عبور و مرور و انقطاع (سد غلہ) خود بدولت
متوجہ تنبیہ کفرۃ فجریہ گشت - و یازدہم شوال سنۃ (۱۱۶۳)
ثلث و ستین و مائۃ و الف از آرکٹ کوچ فرمود - و
مقدم ماہ مذکور باشارۃ درویشے از جمیع منہیات توبہ
کرد^(۳) - و تا نفس واپسین برحالت توبہ ماند *

ازانجا^(۴) (کہ فلک شعبدہ باز در ہر جزو زمان نقشے تازه
بر روی کارمی آرد) سرداران افغانۃ کرناٹک (کہ درین بہاق
ملازم (کاب بودند) بادصف شمول عنایات و انواع (عایات و
حقوق پرورش مطلقاً پاس نمک خوارگی دلی نعمت نداشته و
از فہر و غضب منتقم حقیقی نیزدیشیدہ بطمع ملک و مال
باطناً بافرنگیان بیدین متفق و یکدل شدند - و جمعے از

---

(۲) نسخۃ [ج] چنچي - (۳) نسخۃ [ب] توبہ کردہ تانفس واپسین

النج - (۴) نسخۃ [ب] در ہر چرخ زدن *

کافر نعمتان دیگر را هم ضمیمه ادبار خود ساختند . و جواسیس
خود . فرستاده فرنگیان را (که زور قلعه چنگی اجتماعی
داشتند) بقصد شبخون طلبیدند . شب هفدهم محرم
بحساب تخریم سنه (۱۱۶۴) اربع و ستین و مائه
و الف آخر شب رسیده یکایک جنگ انداختند . اگر افغانه
بتقویت نصاری نمی پرداختند آن جماعه (که شرذمه
قابل بودند) قدرت نداشتند که در بلشکر آرند . هر چند
بعضی دولتم خواهان پیش ازین بنواب ^(۲) رسانیدند که افغانه
بر سر غدر اند از کمال مفای طینت اعتبار نکرد . که من
با ایشان چه بد کرده ام . تا بعدی (که در وقت جنگ
فیل را جانب افغانه راند) که باتفاق اینها فرنگیان را
باید برداشت . همان که فیل نواب قریب فیل همت خان
سردار افغانه رسید نواب تواضعاً پیش از مجرای او دست
بسر گذاشت . ازان طرف آداب مجرا بعمل نیامد . چون
صبح هنوز خوب ندیده بود نواب گمان کرد که مرا
نشناخته اند . اندک خود را عمارتی بلندتر ساخت . در همان
فرصت همت خان و شخصی (که در خواصی او نشسته بود)
تفنگها معاً سر دادند . هر دو تیر و تفنگ بسینه نواب

(باب الذنون) [۸۵۶] (مآثر الامراء)

رسید و کار آخر شد . ^(۲)افاغنه سر نواب را بریده بر نوک
نیزه کردند . و سلوک [که امت در ماه محرم با امام
الشهدا (رضی الله عنه) کرده بودند] نوکران نواب با نواب
کردند . ^(۳)إِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ - مردم لشکر آخر (رز
سرا با تن ملحق ساختند . و تابوت را روانه خجسته بنیان
نمودند . و پائین مرقد شاه برهان الدین غریب نزد نواب
آمف جاه زیر خاک سپردند . شهادت نواب قریب قلعه
چنجی بفاصله بیست کوزه از پهلچری رافع شد . ^(۴)میر غلام
علی آزاد گوید *

* نواب عدل گستر عالی جناب رفت *

* فرصت نداد تیغ حوادث شتاب رفت *

* در هفدهم ز ماه محرم شهید شد *

* تاریخ گفت نوحه گریه افتاب رفت *

دران شب (که آبستن صبح قیامت بود) وقت دستار

بستن آئینه طلبد - و بدستار بستن مشغول شد . دران

حال با عکس خود مکرر خطاب کرد . که ای میر احمد

خدا حافظ تسمت - (نام اصلی او میر احمد است) . وقت

سوار شدن با وصف آنکه وضو داشت تجدید وضو نمود .

---

(۲) نسخه [ج] افاغنه ملاعنه نمک حرام سر نواب را ^(۳)البح - (۳) نسخه

[ب] علیه الصلوة والسلام - (۴) یعنی سده هزار و یک صد و شصت و چهار *

(مآثر الامراء) . [۸۵۷] (باب الذون)

و دروگانه نماز ادا کرد - و سبزه گردانان و ادعیه خوانان بر
فیل سوار شد - و معمول نواب بود که در محاربات از سر
تا پا آهن می پوشید - دران شب جز جامه یک تپی
هیچ نپوشید - و بهمن حالت بمرتبه عالی شهادت فایز
گردید^(۲) - نواب شهید ذکا طبع و سرعت اندیشه بدرجه
کمال داشت - و در امکه غزل طولانی^(۳) آبدار بنظم
می آورد - این چند بیت از در خزانه حافظه موجود بود

* شعر *

* کدام گل بچمن گوشه نقاب شکست *

* که شبم آئینه بر روی آفتاب شکست *

* وله *

* ای دل ز زلف یار مدد می توان گرفت *

* سر رشته ها ز عمر ابد می توان گرفت^(۴) *

* گر بیدخود بمیکسده فال سفر زند *

* از چشم مصمت یار بلد می توان گرفت *

* وله *

* ای شوخ هوایی مکن تیرنگه را *

* این نازک بیداد بکار جگر کن *

---

(۲) نسخه [ج] فایز شد - (۳) در نسخه [ج] لفظ [آبهار] نیست -

(۴) نسخه [پ - ج] سر رشته ز عمر ابد *

* و له *

* مرنجان خاطر جانان مزاج نازک دارم *

(۲)
* تو گر از حسن مغروری من از عشق تو مغرورم *

* و له *

* از گل گوشه دستار بخود میلرزد *

* قد از تازه نهاله سمت که من میدانم *

بعد شهادت نواب نظام الدوله افغانه و نصاری هدایت
محمی الدین خان را به سرداری بر داشتند - و افغانه در جلدی
این حرکت قلاع و ملک بسیاری از هدایت محمی الدین
خان نوشته گرفتند - هدایت محمی الدین خان با افغانه
به پهلچری رفت - و کپتان یعنی حاکم (۳) را ملاقات کرد -
و جمعی از سپاه نصاری همراه گرفته عازم حیدر آباد شد -
و بر سر آرکات عبور نموده در ملک افغانه در آمد - قضا و
قدر اسباب انتقام نواب نظام الدوله آماده ساخت - و در
دل هدایت محمی الدین خان و افغانه غبار نفاق برانگیخت -
روز (که در سرزمین لکریه بلی مخیم شد) ناخوشی
طرفین باعلان رسید - و عماید بدو خاش شد - از یک طرف
هدایت محمی الدین خان و نصاری و از طرف دیگر افغانه

(۲) نسخه [ب] معذورم - (۳) نسخه [ج] حاکم آنجا را - (۴) نسخه

[ب] لکریه بلی *

مستعد شده صف آرای قتال گردیدند - همت خان و دیگر سرداران افغانه بقتل رسیدند - و کار هدایت محی الدین خان نیز بوزم تیرے (که در حدقه چشم رسید) آخر شد - اعیان لشکر نواب ملابت جنگ بن نواب آصف جاه را سردار ساختند - و سر همت خان و دیگر سرداران افغانه را بر نوک نیزه کرده شادیانه نواخته داخل خیام گردیدند - و این سانحه هفدهم ربیع الاول سنه (۱۱۶۴) اربع و ستین و مائه و الف واقع شد - خون نواب شهید طرود بگیرا افتاد - و کسانی (که با نواب شهید بدعا پیش آمدند) همه بجزا رسیدند - و بعد شصت و نوز این همه فائلان در آن واحد مقتول گردیدند *

* شعر *

* دیدی که خون ناحق پررانه شمع را *

* چندان امان نداد که شب را سحر کند *

بز اتفاقات آنکه در نوز (که این جنگ واقع شد)

یعنی هفدهم ربیع الاول فرصت دفن مقتولان نشد - هرزدهم آنها را از معرکه برداشته در صحرای لق و دق مسکن وحوش و سباع درزانه دفن ساختند - و تابوت نواب نظام الدوله در همین تاریخ هرزدهم بر روضه مقدسه رسید - و بعد شام در جزار اریاء الله مدفون گردید : سُبْحَانَ اللَّهِ نواب اول

(باب النبی) [۸۶۰] (مآثر الامرا)

قاتلان خود را زیر زمین فرستاد و بعد ازان خود در کنار زمین آسود - فَأَعْتَبِرُوا يَا أُولَى الْأَبْصَارِ^(۲) و هر جا در اثنای راه تابوت او را گذاشته اند مردم مکانی ترتیب داده زیارت می کنند . و نیازها می گذرانند *

از جمله سرداران افغانه (که با نواب شهید طریق دغا پیمودند) عبدالمجید خان است - که جدش عبد الکرم میانه از عمده امرای سلاطین بیجاپور بود - و ارلاد او تا حال بحکومت بنگاپور و غیره از توابع کرناٹک می پردازند - عبدالمجید خان پسر خود بهلول خان را به اتالیقی نصیب یادر خان در رکاب نواب فرستاد - اما باطناً پسر خود و دیگر سرداران افغانه را براه غدر دلالت میکرد - و منصوبه^(۳) شطرنج دغا غایبانه می باخت - و همت خان (که نواب را بشهادت رسانید) پسر الف خان بن ابراهیم خان بن خضر خان پنی سمت - خضر خان مدار کار عبد الکرم میانه مذکور بود - و دارد خان پنی (که با امیر الامرا حسن علی خان بیوفائی کرد - و جنگیده کشته شد) پسر خضر خان است *

چون صوبه دارمی دکن در عهد شاه عالم به ذوالفقار خان بن اسد خان وزیر تفویض یافت - و نیابت بدارد خان پنی

---

(۲) نسخه [ب] اولی الالباب - (۳) نسخه [ب] شطرنج و غا می باخت *

مروممت شد) داؤد خان برادر خود ابراهیم خان را به نیابت
حیدرآباد مقرر کرد . - و (چون حیدر قلی خان در ادایل
عصر محمد فروخ سیر دیوان دکن شد) ابراهیم خان را
بفوجدارئی کرنول مامور ساخت . ازان وقت کرنول در دست
ارلاد ابراهیم خان است . - در جنگ انتقام همت خان و
دیوان او امانت الله خان (که تخم این همه فساد
کشته او بود) و بهلول خان و نصیب یاور خان و دیگر
بدخواهان از طرفین بیاسا رسیدند . - و چون لشکر بر سر
کرنول آمد شهر را غارت کرد . - و اهل و عیال همت خان
همه باسیری در آمدند . - و از شامت عمل (که ازان
بے همت صادر شد) جان و مال و آبرو همه برباد
رفت . - حالت دنیا خود این شد . - مال عقبی چه
خواهد بود . - و سَعْلَمُ الدِّینِ ظَلَمُواْ اَيَّ مَنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُوْنَ . - و
حسین دوست خان عرف چندا هم بتیغ انتقام مذبح شد . -
و سرش بذوک نیزه رسید *

تفسیر این مقال آنکه محمد علی خان پسر انور الدین
خان گوباموئی بعد شهادت پدر قلعه ترچناپلی را قائم
کرد . - (چون طرہ پرچم رایات نواب نظام الدوله عرصه
آزکات را معطر ساخت) محمد علی خان آمده دولت
(۲) نسخه [ب] خواهد شد . - (۳) نسخه [ب] عرف نواب چندا صاحب *

(باب الذون) [۸۶۲] (مآثر الامرا)

ملازمت در یافت . و بخطاب پدر مخاطب گشت . و بعد
شهادت نواب نظام الدوله پناه بقلعه ترچناپلی برد . درین
وقت ریاست آرکات به چندا (که در بهلچری نشسته بود)
عماید شد . و همان جماعه نصاری فراسیس (که بر نواب
نظام الدوله شبخون آورده بودند) همراه گرفته با فوج دیگر
بر سر ترچناپلی رفت . انورالدین خان فوج خود و
فرنگیان انگریز ساکن دیوانان پتن^(۲) را با خود متفق ساخته
بمقابله بر آمد . چندی آتش حرب شعله خیز بود .
آخر انورالدین خان غالب آمد . و چندا^(۳) زنده دستگیر
شد . و غره شعبان سنه (۱۱۶۵) خمس و ستین و مائده
و الف چندا را مذبوح ساختند . و سوش را بر نوک نیزه
کرده تشهیر نمودند . و همچنین سرداران فراسیس با قوم
خود هزار و یک صد فرنگی سفید پوست ولایت را سوای
فرقه کاردی زنده دستگیر شدند و بعد شهادت نواب
نظام الدوله جماعه^(۴) (که شبخون آورده) هیچ کس (دی
آسایش ندید . و مآل کار باین حالت کشید *
ان فی ذلک لَذِکْرٌ لِّمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ
وَهُوَ شَهِید *

(۲) نسخه [ج] دیوانان پتن - (۳) نسخه [پ] نواب چندا صاحب -

(۴) نسخه [ج] آورده بودند .

* نجیب الدوله شیخ علی خان بهادر *

از اولاد سید الطایفه شیخ جنید بغدادی ست - پدرش
 شیخ علی خان کلان و عمش بهروز خان پسران شیخ محمد
 جنیدی (که صبیۀ او بدست شیخ منهاج بیجاپوری بود -
 و شیخ منهاج از امرای بیجاپور بود) - سال هفدهم
 عالمگیری [چون بهلول خان عبدالکریم خواص خان را (که
 وکیل مهمات سکندر عادل شاه بود) دستگیر کرده خود
 مختار گردید] از انجا (که از دکنیان مطمئن نبود)
 شیخ را با جمعه بتقریب تنبیه سیوا بهونسله برآورد -
 و عقب از خضر خان پنی را بظاهر بزام کومک و در
 باطن بکشتن شیخ تعیین نمود - (رزے) که خضر خان
 شیخ را بدعوت طلبید) او بر مافی الضمیر او پی برده
 چستی نموده خان مزبور را کشت - و خود را بفوج خود
 رسانید - بهلول خان با جمعیت خود رفته با شیخ جنگ
 عظیم نمود - و شیخ بگلبرگه آمد - سال پانزدهم (که
 بهادر خان کوکه بموجب حکم پادشاه به تنبیه عبدالکریم از
 خجسته بذیان روانه شد) شیخ مزبور آمده شریک فوج
 پادشاهی گردید - و پس از صلح کوکلتاش مزبور شیخ را
 بجانب گلبرگه فرستاد - شیخ نوشت که اگر فوج تعیین شود
 قاپوی تسخیر قلعه همت - خان مزبور وزیر بیگ پسر قلندر

ملازمت در یافت - و بخطاب پدر مخاطب گشت - و بعد
 شهادت نواب نظام الدوله پناه بقلعه تروچنابلی برد - (۱)
 وقت ریاست آرکات به چندا (که در بهلچری نشسته بود)
 عاید شد - و همان جماعه نصاری فراسیس (که بر نواب
 نظام الدوله شبخون آورده بودند) همراه گرفته با فوج دیگر
 بر سر تروچنابلی رفت - انور الدین خان فوج خود و
 فرنگیان انگریز ساکن دیوانان پتن^(۲) را با خود متفق ساخته
 بمقابله بر آمد - چندی آتش حرب شعله خیز بود -
 آخر انور الدین خان غالب آمد - و چندا^(۳) زنده دستگیر
 شد - و غره شعبان سنه (۱۱۶۵) خمس و ستین و مائه
 و الف چندا را مذبح ساختند - و سرش را بر نوک نیزه
 کرده تشهیر نمودند - و همچنین سرداران فراسیس با قوم
 خود هزار و یک صد فرنگی سفید پوست ولایت را سوای
 فرقه کاردی زنده دستگیر شدند و بعد شهادت نواب
 نظام الدوله جماعه^(۴) (که شبخون آوردند) هیچ کس روی
 آسایش ندید - و مآل کار باین حالت کشید *

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ
 وَهُوَ شَهِيدٌ *

(۲) نسخه [ج] دیوانان پتن - (۳) نسخه [پ] نواب چندا صاحب -
 (۴) نسخه [ج] آورده بودند •

* نجیب الدوله شیخ علی خان بهادر *

از اولاد سید الطایفه شیخ جنید بغدادی ست - پدرش
 شیخ علی خان گلان و عمش بهروز خان پسران شیخ محمد
 جنیدی (که صبیۀ او بدست شیخ منہاج بیجاپوری بود -
 و شیخ منہاج از امرای بیجاپور بود) - سال هفدهم
 عالمگیری [چون بہلول خان عبدالکریم خواص خان را (که
 وکیل مهمات سکندر عادل شاه بود) دستگیر کرده خود
 مختار گردید] از انجا (که از دکنیان مطمئن نبود)
 شیخ را با جمعی بتقریب تنبیه سیوا بہونسلہ برآورد -
 و عقب از خضر خان پنی را بظاہر بقام کومک و در
 باطن بکشتن شیخ تعیین نمود - (دزے) کہ خضر خان
 شیخ را بدعوت طلبید) او بر مافی الضمیر او پی برده
 چہستی نموده خان مزبور را کشت - و خود را بفوج خود
 رسانید - بہلول خان با جمعیت خود رفته با شیخ جنگ
 عظیم نمود - و شیخ بگلبرگہ آمد - سال پانزدہم (کہ
 بہادر خان کوکہ بموجب حکم پادشاہ بہ تنبیه عبدالکریم از
 خجستہ بنیاد (راندہ شد) شیخ مزبور آمدہ شریک فوج
 پادشاہی گردید - و پس از ملع کوکلتاش مزبور شیخ را
 بجانب گلبرگہ فرستاد - شیخ نوشت کہ اگر فوج تعیین شود
 * قابوی تسخیر قلعہ ہست - خان مزبور وزیر بیگ پسر قلندر

خان قلعه دار بیدر را (که آخرها جان نثار خان شده) با
جمعه فرستاد . شیخ درون قلعه رفته پاسداران قلعه دستگیر
ساخته قلعه حواله وزیر بیک نمود . و چون داود خان قلعه
نلدرك را گذاشته در فوج پادشاهی آمد بخاطر داشت از
بهادر خان شیخ منہاج را نزد حاکم حیدر آباد روانه ساخت .
و پس از تسخیر حیدر آباد بنوکری پادشاهی اعتبار
اندوخت . بوقت منوعود در گذشت . و شیخ محمد جنیدی
بنوکری والی بیجاپور می گذرانید . بعد فتح بیجاپور
بنوکری پادشاهی می پرداخت . پس از فوت وی سرکردگی
به بهروز خان تعلق گرفت . و بعد در گذشتن او بنام شیخ
علی خان قرار یافت . اوایل سلطنت فردوس آرامگاه در
ایام (که نظام الملک آصف جاه بکشاکش بهیار الکة
دکن را از دست سادات بارهه مستخلص ساخت) خرد و
بزرگ دکن به دولتخانه اش شتافتند . او ازین معنی اکراه
می کرد . روز اول ملاقات (که بسلام گاه استاد) دفعه مفلوج
شد . و بهمان بیماری دژ گذشت *

پس از کار دولت به شیخ علی خان بهادر رسید .
همواره بمرافعت نظام الملک آصف جاه می گذرانید . نوبت
به صوة داری ناندیر امتیاز یافته . بمنصب عمده مرقی
گردیده بود . در عمل ملاحت جنگ بخطاب نجیب الدوله

مخاطب گشت - اما خوش نمي داشت که کسی باین نام او را یاد کند - عظیم الجثه بود - لیکن مشق سواری اسب خوب داشت - مطابق سنه (۱۱۸۲) هزار و یک صد و هشتاد و دوم هجری سفر آخرت گزید - پسر کلانش عبدالقادر نام پس از او به تئولداری آشتی و غیره دیهات برگشته پاتهری موبه برار (که بموجب فرامین سلطانی بطریق سیورغال در تصرف نیاکانش و تا حیانتش باو مقرر بود) شاد کام گردید - لیکن زود در گذشت - دیگر پسرانش هیچ کس نشده نکرده *

* نجیب الدوله نجیب خان *

از قوم افغان بود - بعنوان جماعه داری می گذرانید - در ایامی (که ما بین غازي الدین خان عماد الملک و ابوالمنصور خان نوبت به پرخاش رسید) او نوکری غازي الدین خان اختیار کرده به آمد و رفت دربار چهره قربیت بر افروخت - و بتجویز عماد الملک به منصب هفت هزار و خطاب نجیب الدوله بهادر ثابت جنگ لوی ناموزی بر افراشت - و بعد آمدن شاه درانی در سنه (۱۱۷۰) هزار و یک صد و هفتاد هجری در دارالخلاه با او ملاقات نموده بذات رابط قومیست از اهل حل و عقد

(۲) نسخه [ج] دیگر هیچ کس از پسرانش نشده نکرده .

گردید - و بمراائب عمدگي تصاعد نمود - و بجائے رسید
که با امیرالامور و عماد الملک طرف گشت ^(۲) *

و (چون عماد الملک از فرخ آباد برگشته رکھذاتہ راد
و ملہار راد ہولکر را از دکن طلب داشته باتفاق محاصرہ
دہلی نمود) نجیب الدولہ با ہولکر کارسازی کردہ با احوال
و ائصال بر آمدہ بتعلقہ خود آن طرف دریای جمنا
رفت - و درانجا دتا سیفندیہ در شکرقال سنہ (۱۱۷۳)
ہزار و یک صد و ہفتاد و سہ ہجری او را محصور ساختہ
بحالت معویہ رسانیدہ بود کہ بکمک شجاع الدولہ نجات
ازان رد داد - درین ضمن (کہ شاہ درانی آمدہ)
نجیب الدولہ در ہراولی شاہ بر سر سداسیو راد بہار
رفتہ شریک تردد گردید - پستور (چون سلطنت ہنام شاہ
عالم بہادر قرار یافت - و شاہ درانی بملک خود مراجعت
نمود) او بہ امیرالامورائی مستقل شد - و در سنہ (۱۱۷۹)
ہزار و یک صد و ہفتاد و نہ ہجری با جواہر سنگھ جات
پسر سورجمل ^(۳) (کہ بارادہ انتظام پدر بر سر شاہجہان آباد
آمدہ بود) مقابلہ بآئین شایستہ نمود - میرزا جوان بہمن
پسر شاہ عالم پادشاہ را دست آریز حکومت ساختہ باستقلال
در دار الخلافہ می بود - و بمیارے از ملک میان دو آب

---

(۲) نسخہ [ج] حریف گشت - (۳) نسخہ [ب] سورجمل جات -

در اقطاع داشت . در سنه (۱۱۸۵) هزار و یک صد و هشتاد

و پنج هجری در گذشت *

پسرش فایط خان بر تیول پدر قابض شد . تا آن
(که شاه عالم پادشاه از موبه آله آباد بجانب شاهجهان آباد
مزیمت نمود) او از حضور بوساطت مجدد الدوله (که در آن
ایام نایب وزارت بود) مستمال گردیده بعتبه خلافت (سید -
(۲)
و ریایات عالیات شاهي در سواد بادلي درازده گروهی
دار الخلافه بود که میرزا نجف خان بهادر از نواح اکبر آباد
حسب الطلب آمده شرف ملازمت حامل ساخت . در
همان آردان متصدیان مال سرکار والا مبلغ کلی بابت
محالات میان درآب موبه شاهجهان آباد (که بتصرف
فایط خان بود) از خان مذکور پای طلب بمیان آوردند .
او از نامفائى متصدی کل و ملحق شدن بهادر مذکور
بعسکر فیروزی (چون از کرده های خود موسوس بود)
و علاوه رنگ مجلس دگرگون دیده شب هنگام از لشکر
پادشاهی گریخت . و آن (زی آب گنگ به غوث گدهه
(که از مدتی مسکن و مادی او بود) (سیده متحصن
گشت . پادشاه پس ازان (که داخل دار الخلافه گردید)
باتفاق میرزا نجف خان فوجی بر سر او برده بقتال و جدال

(باب النون) [۸۶۸] (مآثر الامرا)

و محاصره مسکن او پرداخت - او تگ گزیده از قلعه فرار
نموده بقوم سکهان (که در ضلع پنجاب سر انا و لاغیرتی
برداشته از ملتان تا لاهور و بعضی محالات شاهجهان آباد
هم بتصرف دارند) پیوست - مدتی بافواج آنها بر محالات
پادشاهی می تاخت - میرزا نجف خان باستمالک او
همین گماشته نزد خود طلب داشته از پادشاه درخواست
عفو جرایم او نمود - و پاره از محالات قدیم او داده
جهت بندوبست آنجا رخصت دهانید - تا حالت تحریر
بقید حیات است *

* نظام الملک نظام الدوله آصف جاه *

چارمین خلف نظام الملک آصف جاه است - نام اصلی
او میر نظام علی - در کنف حمایت پدر بزرگوار خود تربیت
یافته بخانی و خطاب اسد جنگ بهادر مخاطب گشته
(چون آثار جرأت از لوحه جبینش می تافت) در صغر
سن نوبت به اتالیقی شیخ عالی خان بهادر به تنبیه مرهغه
تعیین شد - در عمل صلاحیت جنگ مطابق سنه (۱۱۶۹)
هزار و یک صد و شصت و نه هجری بصوبه داری برار
شادمانی هواخواهان اندوخته - و پس ازان در خجسته بنیاد
پیش برادر خود صلابت جنگ رسیده بر وهاده ولی مهدی
جا گرفت - و دران ایام (که از رار بالاچی آثار

(مآثر امرا) [۸۶۹] (باب النور)

زیاده طلبی مشاهده نمود (دفعیۀ او لازم شمرده برادر را
در بلد مذکور نشاند - و خود با همگی فوج رفته بمقابلہ
پرداخت - آخر پای مانع بمیان آمد *

درین ضمن موسی بهوسی سردار کلاه پوشان فراسیس (که
در زمرة ملازمان ملابت جنگ بود) از حیدر آباد در (رسید -
(چون از حیدر جنگ کار پرداز از وضع نفاق ملاحظه نمود)
کاسۀ دماغش را از بادہ زندگي خالی کرده با کمال جریدگی
راہ برهانپور در پیش گرفت - و درانجا بفراہمی سامان
ہمت گماشته بہ برار رفت - و با جانوجی پسر (کہو جی
بہونسلہ) کہ بر اخذ چہارم حصہ مرہقہ دران موہبہ بود)
مکرر جنگ کردہ صورت بند و بعت بر روی کار آورد - پستر
بارادہ ملاقات ملابت جنگ (کہ دران هنگام متصل
چہلی بندر موہبہ فرخندہ بنیاد رفته متوقف بود) عازم ان
سمت گردید - (چون بمالت جنگ برادر کوچکش بہ خبر
آمد آمد او از برادر کلان جدا شدہ از آب کشنا عبور نمودہ
راہ موہبہ متعلقہ خود سر کرد) او رفته بعلاقہ ولیمہدی
قابض امور آنجا گردید - پس ازان (کہ در سنہ ۱۱۷۳)
ہزار و یک صد و ہفتاد و سہ ہجری بالاجی (او قلعہ
احمد نگر را بتصرف آوردہ بدرخواست ملک برخاست)
التزام جنگ با او نمودہ کمر عزیمت بر بہمت - حسب

تقدیر بز فوج چنداول شکست افتاده سر کرده های آن
مثل مقتول و مجروح گردیدند - بصلاح وقت ملک شخصیت
لک رویه بمرهزه داده بمصالحه پرداخت - و از ملابت
جنگ رخصت شده برای اخذ پیشکشات جانب راجیندری
صوبه مزبور گام همت بر داشت - و بعد مراجعت ازانجا
(چون طلب سپاه سرکار ملابت جنگ افزود شده رای
حکم درمیان نموده بود) چند سرکار صوبه حیدرآباد بقبول
ادای زر سپاه بقدر آن بنام خود گرفته بوسات را رفته
به ایلمکندل مضاف صوبه مذکور گذرانید - سال دیگر (که
رگهنامه رار برادر بالاجی با فوجی آمده تکلیفات چند در چند
بمیان آورد) سر رشته استقامت از دست نداده با ار
جنگ کزان تا قصبه میدک متعلقه صوبه مسطور آمد - و
درانجا مقدمه بصلح انجامید - پستتر بجانب بیدر شتافته
قلعه را از پیر مقتدا خان گرفت - درز چند درانجا متوقف
بوده متصل حیدرآباد رفت - و دران ایام بسالت جنگ
ملابت جنگ را برای گرفتن زر از زمینداران صوبه بیجاپور
(که تعلق بار داشت) آن طرف کشنا برد - و چون فائده
مترتب نشد ملابت جنگ ازو مفارقت نموده روانه قلعه
گلبرگه گردید - بدریافت این خبر عجاله خود را بقلعه مزبور
رسانیده بتسلیم برادر پرداخته همراه گرفته برای گذرانیدن

برسات به بیدر آمد. و چون دران سال بالا جی فوت نمود -
 و رگه‌ناته‌ه (اد برادر و مادھو (اد پسرش باهم نفاق داشتند)
 قابوی تنبیه آنها غنیمت شمرده سنه (۱۱۷۵) هزار و یک
 صد و هفتاد و پنج هجری نبرد کنان شش کورده‌ی پونه (که
 ممکن و مارای آن فریق است) رسید - و بعد استقرار صلح
 به بیدر معادلت نمود - و در همان سال سندن موبه‌داری
 دکن از پیشگاه خلافت بنام او مدد یافست - بغالبوان برادر را
 منزوی ساخته خود رائق و فائق مهمات آن الکه گردید -
 و سال دیگر تادیب مرهته تصمیم کرده از دریای بهیمرا هم
 عبور کرد - رگه‌ناته‌ه راو بغالب فامت جمعیت چهره شدن
 نتوانسته راه فرار سپرد - در تعاتب او یلغار کرده (که گاه
 پانزده کرده و گاه بیست کرده منزل میشد) تا سرحد
 پایان گهات برار و از انجا تا قصبه پتن موبه خجسته بنیان
 به طی مسافت پرداخت - (چون رگه‌ناته‌ه (اد جهت تلخمت
 و ناراج (رینه سمت حیدرآباد گشت) او خود را به پونه
 رسانیده در مکافات آن قوم و تخریب انجا دقیقه
 فور بگذاشت - پستر بقلعه ارسا آمده تخفیف بار نموده
 بقصد خجسته بنیان برگشت - چون دریای گنگا طغیانی
 داشت برای عبور چند روز کشید - و مردم فوج در جوق
 شدند - یکی آن طرفه (که بهجراهی او به خجسته بنیان

(باب الذون) [۸۷۲] (مآثر الامرا)

(رسیدند) دوم این طرفه (که همراه دیوانش راجه بیتهل
داس بودند) - مرهته (که در مدد قابو بود) ناگهان
بر سر افتاد - برخیزد بقتل و تخته بغارت در آمدند - ازان
بعد فیما بین او و مادهو رار (که بر عم خود رگهناقه رار
تسلط یافته بود) صلح منعقد گشت - و در سنه (۱۱۷۸)
هزار و یک صد و هفتاد و هشت هجری در سر قمرنگر
کرنول (که تعلقه دار آنجا وسواس بخود راه داده بود)
شتافته بمصالحه او را ایل ساخته پیشکش گیران از راه
کنجی کوته و تربتی و ازان طرف دریای کشنا طی مسافت
کرده متصل بجواره مضاف صوبه گجرات از دریای مزبور
عبره نمود - و در سنه (۱۱۸۲) هزار و یک صد و هشتاد
و دو بتعلقه سری رنگ پتن رفته هیدر علی خان تعلقه دار
آنجا را (که ترجمه اش جداگانه درین نامه اندراج پذیرفته)
متفق ساخته لشکر بر سر نصارای کرناٹک هیدرآباد
کشید - اما مال آن خاطر خواه بوقوع نیامد - آخر طریق
مدارا پیموده بهیدرآباد رسید - پس ازان (که مادهو
رار در گذشت - و برادرش نراین رار نام را رگهناقه رار
گشته سنه (۱۱۸۷) هزار و یک صد و هشتاد و هشت
بخیاال فاسد در ملک او در آمد) لهذا با جمعیت موجود
تا بیدر خود را رسانید - قریب یک ماه جنگ توپ

و رهنه در میان بود - آخر بعهده و قرار رفع نزاع شد -
 از آنجا (که رگه‌ها را در ا دران ایام سرمستی باده پندار
 در گرفته بود) پاس قسم از دست داده وقت مراجعت از آنجا
 به تعاشی از محالات متعلقه او زرها گرفت - درین ضمن
 کار پردازان قدیمی را ر بالا جی (که از تاون مزاجی رگه‌ها را
 را کاره بودند - و جهت ناحق کشتن نراین را خار عداوت
 در دل می شکستند) بار رجوع آورده خواهان اعانت شدند -
 او که رهت بامداد آنها بسته از نزدیکی قاعه کلیان تا قریب
 قلعه مرج و از آنجا تا برهانپور از تعاقب رگه‌ها را در دست
 بر نداشت - و جهت امضای ایام بارش به خجسته بنیاد
 آمد - و سال دیگر باز همان سمت رخش عزیمت
 بر جهانند - تا آنکه رگه‌ها را در رخت ادبار آن طرف دریای
 نربدا برد - پس از آن اصلاح مقدمات موبه برار (که ساجی
 و مادهوجی پسران رگهوجی بهونسله باهم مذاقشه داشتند -
 و با اسمعیل خان بهادر نایب نظامت سر خود سری
 میخاریدند) انصت عنان تافته تا ناگپور (که جای بود و باش
 کسان رگهوجی است) زمام حرکت باز نکشید - اگرچه ساجی
 پیش از رسیدن او بر دست برادر خود کشته گردید اما
 حین معادرت از ناگپور مادهوجی هم صلح را باعث امن
 دانسته از مخاصمت دست برداشت - درین ضمن دیوان سرکارش

مخاطب به رکن الدوله (که مرد کثیر الخلق بود بدست سپاهي اسماعيل خان سنة (۱۱۸۹) هزار و یکصد و هشتاد و نه مقتول گشت - و اسماعيل خان مذکور هم قريب لشکر رسیده بمقابله فوج سرکار پرداخته جان مردانه در باخت - ازان بعد بنفس نفیس متوجه کارهائی سرکار خود گردیده بکلي و جزري را ميرسد - و الحق در تدابير ملکي مو شگاني مي کند - در قبیله يزوري و مزاعات مله رعم يد طولی دارد - صغیر و کبیر دکن بقدر قسمت از خوان نعمت از فیض یاب اند - با آنکه عمیم الخلق و کم غضب اسمی اما در محفل از مهابت جلوه گر - هر چند شان و شوکتش بمرتبه سلاطین کشیده اما پاس غربا او را در نظر - بفنون سپاه گري از تیز افکزي و برقندازي و اسب تازي شناسا و بشیوه سنیه خشیت الهی و رجوع در کارها بجانب او اشداء ایزد تعالی شانه بجمیع توفیقات حسن او را موفق دارد - و عمر دراز با مرء آن روزي کذاب - پسر کلانش میر احمد خان بهادر (که بخطاب امیر الممالک عالیجاه مخاطب است) آثار هوشمندی از جبین حالش لایم - و پسر دوم میر اکبر علي خان عرف میر فولاد خان - اگرچه حدیث الحسن است اما آداب شناسي از ریئه او پیدا - اولاد دیگر هم دارد - و سبخانه همه را در زیر سایه او بر خوردار گردانند *

[از عهد نواب سعد الله خان وزير شاهجهان پادشاه]

تا عهد نظام علي خان سنه (۱۱۷۶) يک هزار

و يک صد و هفتاد و شش [

• نواب آصفجاء غفران پناه المتخلص به آصف •

جد مادري او . سعد الله خان وزير اعظم شاهجهان پادشاه

است . و جد پدری او عابد خان (که از سمرقند و از

اهل شايخ شهاب الدين سهروردي ست) . عابد خان در

عهد شاهجهان پادشاه وارد هندوستان شد . و در سلک

خدمت گزيان شاهزاده اردنگ زيب انتظام يافت . بعد از

اردنگ آرائی شاهزاده بتدریج بمنصب پنج هزاري درجه پيماي

اعتبار گشت . و در بار بمنصب مدارت کل صدر آرا

گردید . بيست و چهارم ربيع الاول سنه (۱۰۹۸) ثمان و تصعين

و الف در محاصره قلعه گلکنده بزخم گوله گوی جانفشاني

از ميدان برد . خلف او مير شهاب الدين از کبرای امرای

خداد مکان است . رفته رفته بمنصب هفت هزاري و خطاب

فازي الدين خان بهادر فيروز جنگ عاج آسمان ترقی

گشت . و در جلدی ترددات شايسته (که در فتح بيجاپور

بتقدم رسانید) باضافه فخر فرزند ارجمند بر القاب سابق

طرق زيادتي بر دستار افتخار زد . و در عهد شاه عالم

بصوبه داری گجرات علم مباحثات افراخت . و در ایام حکومت

آنجا در سنه (۱۱۲۲) اثنین و عشرين و مائة و الف
کوس رحمت ازین عالم گرفت - خلف او نواب آصف جاه -
نام اصلی او میر قمرالدین است - و سال ولادت او سنه
(۱۰۸۴) اثنین و ثمانین و الف - در زمان خلد مکان
بخطاب چین قلیچ خان و منصب پنج هزاره بلند پایه
گشت - و اواخر العهد بصوبه داری بیجاپور مورد عنایت
گردید - و در عصر شاه عالم بخطاب خاندوران بهادر و
صوبه داری اردهه امتیاز یافت - و بکمتر فرصت بنابر
ناموافقی امرا بر حضور ترک منصب کرده و لباس فقر
پوشیده در شاهجهان آباد گوشه انزوا گرفت - و در ایام
جهاندار شاه از انزوا بر آمده بمرحمت اعلیٰ منصب و
خطاب برنواخته آمد - و در سال اول جلوس محمد فرخ سیر
بخطاب نظام الملک بهادر فتح جنگ و منصب هفت هزاره
و صوبه داری دکن مباحی گشت - و (چون ایالت دکن
به امیر الامرا حمین علی خان تفویض یافت - و نواب بتقبیل
عتبه خلافت شتافت) بنابر دفع آن وقت که مثل شاه
بے پردبال مطلق شده بنشیند حکومت مراد آباد از پیشگاه
خلافت برگرفت - و در حین سلطنت رفیع الدرجات
بصوبه داری مالوه سر بر افراخت - و بوی نفاق از امرای
حضور استشمام نموده قصد تسخیر دکن بخاطر آورد - در سنه

(۱۱۳۲) اثنتین و ثلاثین و مائة و الف از مالوه متوجه دکن
گردید - و قلعه آسیر را از طالب خان و شهر برهانپور را از
محمد خان النور^(۲) (که در عهد رفیع الدرجات بصوبه داری
برهانپور مامور شده بود) بصلح بدست آورد - و سیزدهم
شعبان سال مذکور بر سید دلدار خان (که از حضور بمحاربه
نواب تعیین شده بود) در موضع حسن پور سرکار هندیه ظفر
یافت - و به برهانپور معادلت نمود - و ششم شوال سال
مسطور بر سید عالم علی خان برادرزاده امیرالامرا سید حسین
علی خان (که نایب دکن بود) در نواح بالاپور لوی
نصرت افراخت *

و [چون طبقة سادات باره برهم خورده - و اعتماد الدوله
محمد امین خان (که بعد سادات وزیر فردوس آرامگاه
محمد شاه شده بود) نیز در گذشت] نواب در سنه
(۱۱۳۴) اربع و ثمانین و مائة و الف از دکن بحضور رفته
پنجم جمادی الاولی بخلعت وزارت قامت مباحات آرامت -
فقیر دران وقت بدارالخلافه اقامت داشت - و در همان ایام
معزالدوله حیدر قلی خان اسفراینی^(۳) ناظم کجرات قدم جرأت در
دادمی بغی گذاشت - فردوس آرامگاه صوبه داری کجرات و مالوه
ضمیمه وزارت و ایالت دکن بنواب مقرر داشته مهم حیدر قلی

(۲) نسخه [ج] النور - (۳) در نسخه [ج] لفظ اسفراینی نیست *

(۲)
 خان بار تفویض فرمود - نواب پاشنه کوب تا چهارم قریب
 کجرات خود را رسانید - حیدرقلی خان تاب مقارمت در
 خود ندیده خود را مجنون ساخته بدر زد . و نواب عم
 خود حامد خان را نیابت صوبه دارئی کجرات و اردهه داده
 بمالوه آمد - و نیابت صوبه دارئی مالوه به عظیم الدین
 خان پسر عم خود سپرده اوائل جمادی الاولی ازان سال
 بدار الخلافه مراجعت نمود - امرای حضور نمی خواستند که
 پای نواب در آستان خلافت قائم شود - مزاج پادشاه را
 بر گردانیدند - و در سنه (۱۱۳۶) ست و ثلثین و مائه
 و الف حکومت دکن از تغیر نواب مبارز خان ناظم
 حیدرآباد بار مفوض گشت - نواب مخالفت هوای دار
 الخلافه و موافقت هوای مرادآباد با مزاج خود (که سابق
 بحکومت آنجا پرداخته بود) بهانه ساخته از فردوس آرمگاه
 رخصت مرادآباد گرفت - و مسافته طی کرده جانب
 دکن عطف عمان نمود - و بر جناح استعجال خود را
 بدکن رسانید - مبارز خان بمقابله و مقاتله پیش آمد -

بیست و سیوم محرم الحرام سنه (۱۱۳۷) سبع و ثلثین و
 مائه و الف در شکرکهره جنگ معب (۳) داد - مبارز خان

(۲) نسخه [ج] چهارم . (۳) نسخه [ج] شکرکهره - و در [تاریخ]

بقتل رسید - و مجموع ممالک دکن بنواب مسلم گشت -
 بعد وصول این خبر بحضور صوبه گجرات از عزل نواب
 بمبارز المانگ سربلند خان تونی و صوبه مالوه به گودهر مقرر
 گشت - فردوس آرامگاه خاطر باستقامت نواب متوجه ساخته
 در سنه (۱۱۳۸) ثمان و ثلثین و مائه و الف بخطاب [مفجاء
 سرفراز فرمود - و در سنه (۱۱۵۰) خمسین و مائه و الف بمبالغه
 تمام طلب حضور نمود - نواب خلف خود نواب نظام الدوله
 نامر جنگ را نائب دکن ساخته روانه حضور شد - اواخر ربیع
 الاول سال مذکور داخل دارالخلافه گشت - و بعد دو ماه
 فردوس آرامگاه نواب را برای تنبیه غنیم رخصت کرد - و
 صوبه دارهی اکبر آباد از عزل راجه جی سنگه و صوبه دارهی مالوه
 از تغییر باجی راو بنواب عنایت فرموده به اکبر آباد آمد - و
 صهی الدین قلی خان را که (وزیر و از اقربای نواب بود)
 نائب صوبه اکبر آباد کرده عازم مالوه شد - و چون کنار دریای
 خلیل یکدست غارهای عمیق پیچ در پیچ است در وقت
 آمدن نواب از دکن دزدان کنار خیل لشکر را تصدیع بسیار
 رسانیده بودند - نواب زیر اکبر آباد جمن را عبور کرده شرق دریه
 روان شد - و بر صراط نادیده کمین پور گذشته زیر کالپی دو باره
 دریای جمن را عبور نموده در ملک بندیله آمد - راجه بندیله
 با جمعیتی در رکاب شد - و بعد طی منازل به بهریال از توابع

(باب النون) [۸۸۰] (مآثر الامراء)

مروءة مالوه رسید - و باجی راو هم با فوج سنگین از
دکن استقبال کرده در ماه رمضان سال مسطور در سواد
بهویال آتش جدال و قتال اشتعال گرفت - چون خبر
آمد آمد . نادر شاه استیلا یافت با نواب نسبت بامرای
دیگر حسن سلوک فراوان بعمل آورد - و چون امیرالامرا
مصمم الدوله خاندوران در محاربه نادر شاه جانفشانی نمود
منصب امیرالامرائی ضمیمه مراتب دیگر بنواب مقرر گشت *
درین ایام نواب نظام الدوله ناصر جنگ نائب دکن
باغواى مغویان سالک خود سرب پیمود - نواب برای اصلاح
شر در سنه (۱۱۵۳) ثلث و خمسين و مائه و الف کمر
بامید تسخیر ملک کرناٹک برہست - اول بالتجا از بادشاه
رخصت گرفته بدکن آمد - بیستم جمادی الاول سنه (۱۱۵۴)
اربع و خمسين و مائه و الف در سواد اوزنگ آباد جانب
غرب با پدر و پسر جنگ واقع شد - و نواب نظام الدوله
زخمها برداشته بدست پدر والا گهر افتاد - نواب در سنه
(۱۱۵۶) ست و خمسين و مائه و الف کمر بتسخیر ملک
کرناٹک برہست - اول قلعه توچناپای را محاصره کرده مفتوح
ساخت - و بعد ازان آرکات را از قوم نوابیت انتزاع نمود -
در سنه (۱۱۵۷) سبع و خمسين و مائه و الف قلعه بالکنڈ
از توابع حیدرآباد محاصره کرده از دست مقرب خان دکنی

بتهرفت در آرد - و چهارم جمادی الآخر سنه (۱۱۶۱)

اعدهی و ستین و مائة و الف در سواد برهانپور علم بکشور
بقا زد - و نعلش او را نقل کرده در روضه منوره (که
قریب قلعه دولت آباد است) پائین مرقد شاه برهان الدین
غریب دفن کردند - و در همین سال فردوس آرامگاه محمد
شاه پادشاه و وزیر اعتماد الدوله قمرالدین خان روی توجه
بعالم جاوید آوردند - مواف گوید * قطعه *

* سه رکن مملکت هند از جهان رفتند *

* فتاد حیف سه در یگانه از کف دهر *

* برای رحلت این هر سه یافتیم تاریخ *

۱۱۶۱

* نماند شاه زمان با وزیر و اصف دهر *

نواب از اعظم امرای دولت تیموری هندوستان اسم -
از عهد خلد مکن تا منتهای دولت فردوس آرامگاه محمد شاه
پادشاه بر چار بالش امارت کامرانی کرد - و قریب سی سال
بهکومتش شش صوبه دکن (که ظهیر چندین پادشاهان
مالیجاه بود) پرداخته - جمعی از امرای عهد فردوس آرامگاه
عیال او بودند - و مراسم آداب فرزندان بهتقدیم رسانیدند -
عجب ذات ملکی صفات مجبول بخیر بود - همیشه در سرکار
او فقرا و علما و صلحا و ارباب استحقاق را بقدر قسمت
هر کس ترشح بظهور می رسید - علما و مشایخ دیار

(باب الذوق) [۸۸۲] (مآثر الامراء)

عرب و مادراء النهر و خراسان و عراق و اطراف هندوستان
صیت قدر دانی او شنیده و بدکن آوردند - و زله از شیلان
کثیر الالوان او بردند - از آثار او سمع حصار شهر پناه
برهانپور (که در سنه (۱۱۴۱) احدى و اربعین و مائه و
الف بنای آن گذاشت) و بمرور ایام باتمام رسید - و
آبادی نظام آباد بالای کتل فرداپور (که در ویرانه محض
بود) طرح انداخت - و مسجد و کاروان سرا و دولتخانه و
پل تعمیر نمود - مطابق این آبادی سمع حصار شهر پناه
حیدرآباد و نهر هرسل (که وسط شهر اورنگ آباد می آید) -
نواب سخن موزن می کرد - و دیوانه ضخیم دارد - از
نقایع طبع شریف او سمع

* بیت *

* تا مقابل کرد با خود حصن یار آئینه را *

* تازه آبی آمده بر روی کار آئینه را *

---

(۲) در [تاریخ مظفری] الحاصل او مدت می سال بحکومت شش صوبه دکن
(که هر یک مملکت است علیده) استقلال تمام یافته ذخایر کامرانی اندوخته
و دران صوبجات ممرات عالی بنا نهاد - حصار شهر برهانپور و حیدرآباد و
معموری نظام آباد بالای کتل فرداپور و نهر هرسل (که در شهر اورنگ آباد
می رود) و مسجد عالی و کاروان سرا و وسیع و پل استوار از آثار او سمع -
و او علما و فقرا و مورخین و شعرا را عزیز داشت و دامن امده اینها را
از زر و سیم گران بار ساخت *

* رُلّه *

* سوخت با داغ محبت دل دیوانه ما *

* شمع گودید بگردد سر پرانۀ ما *

نواب غفران پناه وقت رحلت شش پسر والا گهر
 گذاشت - میر محمد و میر احمد که هر دو از یک مادر
 اند - و میر سید محمد و میر نظام علی و میر محمد
 شریف و میر مغل این چهار مختلف اند - و هر کدام
 بخطابات عمده مختلف معزز - برای امتیاز اولین را
 امیرالامرا و دومین را نظام الدوله و سیومین را امیرالمالک
 و چهارمین را آصف جاه ثانی و پنجمین را برهان الملک
 و ششمین را ناصرالملک یاد میکنم - امیرالامرا فیروز جنگ
 غازی الدین خان بهادر بن نواب آصف جاه غفران پناه
 از پیشگاه خلافت بخطاب جد خود سرفراز گشته سرمایه
 ناموری اندوخت - نواب آصف جاه از دکن وارد دهلی
 گشته به تقبیل پایه تخت سلطنت اعزاز می یابد - و چون
 نواب آصفجاه در سنه (۱۱۵۳) ثلث و خمصین و مائه و الف
 از فردوس آرامگاه رخصت دکن گرفت نیابت امیرالامرائی
 [که بعد گشته شدن خواجه عامر (مخاطب به مصلح الدوله
 خاندوران در جنگ نادر شاهی) بنواب آصف جاه مقرر شده
 بود] بخلف خود فیروز جنگ تفویض نمود - و بعد رحلت

نواب آصف جاه در عهد احمد شاه منصب امير الامرائيه به بشارت خان قرار گرفت - و بعد چند روز خلعت امير الامرائيه از تغير او به شهادت خان فيروز جنگ عنايت شد - و بعد شهادت نواب نظام الدوله ناصر جنگ امير الامراء را هوس رياست دکن در سر افتاد - اعيان حضور بنابو بعضه وجوه اول راضي نبودند - آخر راضي شدند - نوعيكه در ترجمه مفرد جنگ رقم ايضاح خواهد يافت - امير الامراء سيوم رجب سنه (۱۱۶۵) خمس ستين و مائه و الف از احمد شاه بخلعت حكومت دکن قامت مباحثات [راست] - و در عين موسم برشكال جانب دکن قطره زد - و چون در دکن امير الممالك برادر سيومين مسلط بود (هولكر مرهقه را) كه با فوج سنگين در نواح دهلي بود (رفيق خود گردانيد - و بعد طي مسافت بيستم ذيقعدة سال المذكور داخل اورنگ آباد شد - امير الممالك) كه در حيدرآباد بود (بقصد مقابله مسافتي نورديد - غنيم قابو يافته از امير الامراء ملك خانديس تمام و كمال و سنگميز و جالفه از توابع اورنگ آباد وغيره استثناء نمود - امير الامراء) چون نوآمده و نا واقف بود و كار عمده مقابله با امير الممالك در پيش داشت (سقو ملك خانديس

و غیره بهر خود حواله غنیم نمود - و این چنین ملک
عظیم مفت در دست غنیم رفت *

چون قلم قضا برین رفته بود (که ریاست ملک دکن
بر امیرالممالک بحال باشد) امیرالامرا بعد هفده روز
از داخل شدن اوزنگ آباد هفتم ذی حجه آخر روز مال
مذکور بمرگ ^(۲) مفاجات درگذشت - و (نقای او) که بچه
توفعات سبیل رفانت پیموده بودند (همه در چاه یاس
فرورفتند - و تابوت او را به سکیفه خاطر بدرقه سلامت
راه معاینه نموده قرار دادند که پیش و پس صف
خود نگاهداشته از اوزنگ آباد بدھلی برزد - آخر همچنان
کردند - و چون بذات النعش در رکاب نعش راه طی کرده
بدهای رسیدند - و درانجا نعش را بزمین سپردند *

اما عماد الملک بن امیرالامرا فیروز جنگ بن نواب

---

(۲) در [تاریخ مظفری] چون آصف جاه نظام الملک فتح جنگ جهان
فانی را گذاشت نظام الدوله ناصر جنگ پسر دومین آصف جاه بجای پدر
نشست - پس از چند روز غازی الدین خان فیروز جنگ (که در حضور پادشاه
بود) بدظامت دکن مقرر شد - و او پسر خود عماد الملک را به نیابت
مهر بخشگری بحضور والا گذاشته با محمد ابراهیم خان عم راقم روانه
حیدرآباد گردید - و فتنه که متصل آن بله رسید از اتفاقات قضا و قدر
بمرگ مفاجات یا باغوی کسی به تعبیه زهر در طعامش کردند فی الفور ادهم
مزیت از جهان فنا بر تافت و بملک بقا شقاوت - نعش او را به شاهجهان آگاه
آوردند و در گورخانه بزرگان او بخاک سپردند *

(باب الفون) [۸۸۶] (مآثر الامرا)

آمغچاه غفران پناه و دخترزاده وزیر الممالک اعتماد الدوله
قمر الدین خان مرحوم نام اصلی او میر شهاب الدین
است - او هم بخطاب موردی غازی الدین خان بهادر
فیروز جنگ ناموری دارد - و قتیکه پدرش امیر الامرا در
دکن رفته بمرگ مفاجات در گذشت بمجرد وصول این
خبر وحشت اثر به دار الخلافه عماد الملک بخانه وزیر
الممالک مفدر جنگ رفته نشست - و غم نالی را بجائی
رساند که مفدر جنگ بر سر ترحم آمده امیر الامرائی
ارثی را از احمد شاه بار دهانید - آخر این نقش
راست از نگین اخلاص کج نشست - عماد الملک خواست
که مفدر جنگ را برهم زند - چنانکه تفصیل آن در ترجمه
مفدر جنگ خواهد آمد - عماد الملک در ایام جنگ مذکور
هولکر را از مالوه و چه آبا را از ناگور بکومک خود
طلبید - اما پیش از رسیدن اینها با مفدر جنگ مصالحه
در میان آمد - عماد الملک و هولکر و چه آبا هر سه
باتفاق بر سر سورجمل جات رفتند - و بهرت پور و کمپور
و دیگ را (که هر سه از قلاع حصینه ملک جات است)
محاصره نمودند - و (چون عمده اسباب قلعه گیری اضراب
اتواب است) عماد الملک بالتماس سرداران غنیم عربضه
بدرگاه احمد شاه مشتمل بر استدعای اضراب توپ مصحوب

عاقبت محمود خان کشمیری (که مدارالمهام او بود) ارسال داشت - انتظام الدوله وزیر بن عماد الدوله قمرالدین خان مرحوم بضد عماد الملک پادشاه را از فرستادن اضراب توپ مانع آمد - عاقبت محمود خان اکثری از منصب داران پادشاهی و مردم توبخانه را بوعده این (که اگر دور اعتماد الدوله شود با شما مراعات چنین و چنان بعمل می آید) با خود متفق ساخته خواست که انتظام الدوله را بر دارد - و درز قرار داده بر سر خانه انتظام الدوله غلو کرده هنگامه داروگیر گرم ساخت - و همان روز کاره نساخته (دی گریز بجانب داسنه^(۲) نهاد - و از راه قطاع الطریق دز آمده بتاخت و تاراج محاللات پادشاهی و جواگیر منصبداران (که در نواحی دارالخلافه بود) غبار فتنه برانگیخت - درین ضمن سورجمل جات (که از دست اهل محاصره بحالت کسوف رسیده بود) از احمد شاه امداد التماس کرد - احمد شاه در ظاهر برای شکار و نظم و نق آن الکه و در باطن برای کمک جات از دهلی بر آمده در سکنده مضرب خیام ساخت - و عاقبت محمود خان را (که دران نواحی هنگامه پرداز بود) استمالی نموده بحضور طلبید - عاقبت محمود خان از مقام خورجه جویده آمده

(۲) در [تاریخ مظفری] داسنه *

(باب الثون) [۸۸۸] (مأثر الامرا)

ملازمت پادشاه نموده بخورجه برگشت - از مقدرات الهی
اینکه هولگر بخاطر آرزو که احمد شاه در دادن اضراب
قرب تغافل ورزید - الحال (که بیرون برآمده است) رفته
رسد غله و کاه لشکر او را بند باید کرد - و قافله او را
تنگ نموده اضراب اتواب باید گرفت - و خواست که این کار
به سهیم و شریک بگوسی نشاند - عماد الملک و جی آبا را
خبر ناکرده شبگیر نمود - و از گذر متعرا عبور دریای جمن
نموده شیء (که عاقبت محمود خان ملازمی نموده بخورجه
برگشت) هولگر قریب معمر احمد شاه رسیده اول شب
چندان بلن سرداد که مردم گمان بردند که عاقبت محمود
خان از راه شرارت باز آمده آتش افروز هنگامه است -
امر سهل دانسته استعداد جنگ نکردند - و فکر فرار هم
نه نموده - و الا خرابیها پیش نمی آمد - آخر شب متحقق
شد که هولگر آمده است - دست و پا گم کردند - که نه
وقت استعداد جنگ و نه فرصت فرار - ناچار احمد شاه و
بهارلو و مصمام الدوله ویر آتش پسر امیرالامرا مصمام الدوله
خاندوران ناموس و احمال و ائقال را گذاشته با چند کس
راه دار الخلافه برگرفتند - و از طغلی و نا تجربگی و
به حیثیتی پادشاه چشم زخم عظیم بغاموس تیموریه رسید -
هولگر آمده به منازعت تمام اثاث سلطنتی را غارت کرد -

بلکه زمانیه دختر فرخ سیر پادشاه (که زوجه فردوس آرامگاه بود) و دیگر پردگیان سرادقات پادشاهی به اسبیهی در آمدند - هرچند هولکر اینها را بحرمست نگاهداشت اما خاک بر سر این حرمت - عماد الملک این خبر شنیده محاصره را گذاشته بدار الخلافه شتافت - جی آبا (چون دید که این هر دو سردار برخاسته رفتند و تنها عهده برای محاصره نمی توان شد) او هم دست از محاصره برداشته بذارنول رفت - و سورجمل جات خود بخود از کسوف محاصره بر آمد - عماد الملک بزور هولکر و سازش امرای حضور (خصوص مصمم الدوله میر آتش) وزارت از تغیر انتظام الدوله خود گرفت - و امیرالامرائی به مصمم الدوله میر آتش دهانید - (روزه) که وزارت گرفت (صبح خلعت پوشید وقت استوا احمد شاه را با مادرش قید کرده عزالدین خلف معزالدین جهاندار شاه را دهم شعبان روز یکشنبه سنه (۱۱۶۷) سبع و ستین و مائة و الف بر تخت سلطنت نشاند به عالمگیر ثانی ملقب ساخت - و بعد یک هفته از قید کردن چشم احمد شاه و مادرش را (که تمام فتنه از دسترسیده بود) (۳) میل کشید - بعد ایام برای انتظام صوبه پنجاب قصد لاهور کرد *

(۲) نسخه [ج] مریزالدین - (۳) نسخه [ج] برخاسته بود *

مخفي نمايد که در سنه (۱۱۶۱) احدی ر ستين
 ر مائة ر الف صوبه دارى لاهور به معين الملك قرار يافت
 ر بعد فوت معين الملك حکومت لاهور بزمن از عايد شد -
 چنانچه در واقعات شاه دراني مفصل مي آين - عماد الملك
 الهمير ثاني را در دهلي گذاشته شاهزاده عالي گوهر را
 بتوزكي برداشته از راه هانسي و حصار روانه لاهور گويد -
 ر به بودانه رسیده خصم الطلب آدينه بيگ خان فوج را
 سرکردگی سيد جميل الدين سپه سالار و عباد الله خان
 کشميري مدار المهم شبا شب بلاهور (که از انجا چهل کوه
 ممانعت دارد) رخصت کرد - اينها در يك شب و روز خود را
 بلاهور رسانيدند - و خواجه سرايان را در حرم فرستاده بيگم را
 (که در تمام غفلت خوابیده بود) بيدار کرده مقيد ساختند -
 و از عمارات بر آورده در خيمه جا دادند - بيگم زن تغاى
 عماد الملك اسم - ر نيز دختر از به عماد الملك نامزد
 بود - عماد الملك صوبه دارى لاهور به آدينه بيگ خان در
 بدل پيشکشی سي لک روپيه مقرر کرده بدهلي معاودت نمود -
 چون اين خبر بهمع شاه دراني رسيد بسيار شاق آمد - و
 از قندهار پاشنه کوب خود را بلاهور رسانيد - آدينه بيگ خان
 چون طفل آدينه (که از کتب رم کند) از لاهور بصحرای
 هانسي و حصار فرار نمود - شاه دراني بر جناح استعجال

(مآثر امرا) [۸۹۱] (باب الذون)

به بیست کرده‌ی دهلی علم افراز شد - عمان الملک (که
سروسامانی نداشت) جز انقیاد چاره نیافته ملازمیت شاه
درانی نمود - اول معاتب شد - آخر بسفارش بیگم مذکور و
اشرف اور شاه درانی از خان محظوظ شد - و وزارت هم
بغیر از پیشکش بار مسام شد - و چون شاه درانی جهان خانرا
به تسخیر قلعجات سورجمل جات تعیین کرد عمان الملک
همراه جهان خان ترددات نمایان بعزم ظهور آورد - و مورد
آفرین شاه گردید - و چون طلب پیشکش بابت وزارت
درمیان آمد عمان الملک از شاه التماس کرد که توره از
نسل تیموریه و فوج از درانیان همراه من شود که از انقبود
زر خطیر بمعرض وصول در آورده داخل سرکار سازم - شاه
درانی دو شاهزاده یکی هدایت بخش بن عالمگیر ثانی و
دیگر میرزا بابر خویش عزیزالدین برادر عالمگیر ثانی را از
دهلی طایفه با جانباز خان (که یکی از سرداران زکاب شاه بود)
همراه عمان الملک کرد - عمان الملک با دو شاهزاده و جانباز
خان در کمال بی سرانجامی عبور جهن نموده عازم فرخ آباد
مسکن احمد خان پسر محمد خان بنگش گردید - احمد خان
استقبال کرده خیمه و خرگاه و اخیال و افراس و غیره پیشکش
شاهزاده نمود - عمان الملک از انجا پیشتر رفته از آب گنگ
گذشته در بصره اردو آورد - و شجاع الدوله ناظم اردو

(باب النون) [۸۹۲] (مآثر الامرا)

باستعداد جنگ از لکهنؤ بر آمده خود را در میدان ساندي و پالي (که سرحد صوبه اودهه است) رسانيد . دو بار جنگ سهل با قراردادان طرفين واقع شد . آخر بوساطت سعد الله خان روهيله بر پنج لک روپيه (قدرے نقد و باقي بوعده) صلح قرار يافت . عماد الملک مع شاهزاده هفتم شوال سنه (۱۱۶۰) ستين و مائه و الف از میدان سراع کوچيد .

و از دريائي گنگ گذشته بفرخ آباد رفت *

و چون شاه دراني بظاہر حدوث وبا در لشکر او از حوالی اکبر آباد بعزم ولايت گام سرعت بر گرفت روزی (که محاذی دار الخلافه (سيد) عالمگیر ثاني با نجیب الدوله بر سر تالاب مقصود آباد آمده با شاه ملاقات نمود . و از عماد الملک شکایت بسیار کرد . لهذا شاه نجیب الدوله را منصب امیر الامرائی هندوستان داده روانه لاهور گردید . نجیب الدوله از قوم افغان سمت . چون آثار رشد از ناصیه حالش پرتو ظهور مي داد عماد الملک او را در سرکار خویش پیش آورد . و چون شاه دراني به هندوستان آمد بظاہر جوهر ذاتي و هم قومي تقرب پادشاه پیدا کرد . تا بجائی که امیر الامرا شد . و با عماد الملک طرف گردید . القصة عماد الملک در فکر بیجا ساختن نجیب الدوله از فرخ آباد عازم دهلي گردید . و رکذاته را برادر اعیانی بالاجي (او

و هولكر را بمبالغه تمام از دكن طلييده باتفاق دهلي را
 محاصره نمود . عالمگير ثاني و نجيب الدوله محصور شدند .
 و چهل و پنج روز جنگ توپ و رهمكه درميان ماند . آخر
 هولكر رشوت سنگين از نجيب الدوله گرفته بذاي صلح
 گذاشت . و نجيب الدوله را با آبرو و مال و ائقال از قلعه
 برآورده متصل خيمه خود جاداد . و تعلقه او آن طرف
 آب جمن (كه عبارت از مهارپور و چاندر و تمام فصبات
 بارهه باشد) به تصرف در آورد . و چون سردار غنيم
 نجيب الدوله را در شورتال محاصره كرد (نوعيكه در
 ترجمه شجاع الدوله خواهد آمد) عماد الملك را از دهلي
 بكومك طلبيد . عماد الملك [كه با خانخانان انتظام الدوله
 ناخوش بود . و با عالمگير ثاني هم مفائي نداشت .
 كه اين ها با شاه دراني مخفي سلسله رسل و رسايل
 دارند . و نيز غلبه نجيب الدوله بر ما مي خواهند] اول
 خانخانان را بقتل رسانيد . و بعد سه روز هشتم ربيع الآخر
 روز پنجشنبه سنه (۱۱۶۳) ثابث و ستين و مائه و الف
 عالمگير ثاني را جرعه شهادت چشاند . و در تاريخ
 مذكور پسر محي السنه بن كام بخش بن خلد مكان را
 بر تخت نشانده بشاهجهان ملقب ساخت . و بعد قتل
 پادشاه و خانخانان بر طبق طلب دلا برك او شذافت .

و در همین ایام آمد آمد شاه درانی غلغله دران نواحی افکند - و دتا از نواحی شکرآل برخاسته باراد مقابله با شاه درانی بجانب سرهند روانه شد - عماد الملک به شاهجهان آباد آمد - و چون خبر مقابله دتا با فراوان شاه درانی شنید غالبیت درانیان و مغلوبیت عم استنباط نمود - زیرا که در در پهلوان (که باهم کشتی میکردند) او دید زرد کم زرد را به نیروی بارو عتب می برد - درانیان بقوت ترکیزی عم در را جانب دهلی پس پا ساختند - عماد الملک دریافت که عنقریب شاه درانی عم را برداشته بر سر شاهجهان آباد میرسد - از خوف او پادشاه نازه را در دهلی گذاشته خود نزد سورجمل جات رفت *

اما نظام الدوله خلف دوم نواب آصف جاه غفران پناه راسخة العقد امراست و بلیة القصیده شعرا - احوال او مفصل در ترجمه او صورت تحریر پذیرفته - درینجا رخسار صفحه بحال اجمال آرایش می یابد - (چون نواب آصفجاه در سنه (۱۱۵۰) خمسين و مائة و الف بشاهجهان آباد تشریف برد) پسر والا گهر را نیابت دکن تفویض فرمود - و او در ایام نیابت خود راجه رار را (که نشه غرور در سر داشت) مغلوب ریامت ساخت - نوعیکه در احوال غنیم گذشت - و بعد رحلت نواب آصفجاه بر مسند دکن نشست - و (عیب

از قسمی غنیمت را دست خوش هراس داشتند که تا آخر عهد او از حد خود پادشاهان نگذاشتند - احمد شاه فرمانروای هندوستان برای اصلاح امور سلطنت شقه بخت خاص بنواب نظام الدوله نوشت - نواب تا دریای نریدا جلوریز خود را رسانید - درین ضمن احمد شاه شقه ناسخ عزیمت حضور بقلم آورد - و نیز مظفر جنگ (که در توجمه او می آید) سر از اطاعت پیچید - نواب از نریدا معارفت نموده با هفتاد هزار سوار جرار و یک لک پیاده بعزم تنبیه مظفر جنگ لوای عزیمت افراخت - و تا بندر بهاچری (که از اورنگ آباد پانصد کوه جویبی سمت) بر جناح استعجال خود را رسانیده به بیست و ششم (بیع الآخر سنه ۱۱۶۳) ثلث و ستین و مائه و الف معرکه قتال آراست - نسایم فیروززی بر پرچم اعلام نظام الدوله وزید - و مظفر جنگ زنده دستگیر شد - نظام الدوله موسم بوشکال در آرکات گذرانید - افغانه کرناٹک و همت خان و غیره (که درین یساق ملازم رکاب بودند) چشم از حقوق تربیت و نمکخوارگی پوشیده بطمع مال و مال کمر دغا بستند - و باتفاق نصاری بهاچری شب هفدهم محرم بحساب تنجیم و شازدهم بحساب رویت سنه ۱۱۶۴) اربع و ستین و مائه و الف شبخون زده نواب نظام الدوله را بگلگشت ارغوان زار

(باب الذون) [۸۹۶] (مآثر الامرا)

شهادت روانه ساختند - و بعضی ارباب توفیق ثابت او را بروضه شاه برهان الدین غریب رسانیده قریب مرفد نواب آصفجاه دفن کردند *

بعد شهادت او مظفر جنگ را (که مقید همراه بود) بریاسمت دکن برداشتند - و از بهلچری قصد حیدرآباد کردند - قضا و قدر اسباب انتقام نواب نظام الدوله آماده ساخت - و در دل مظفر جنگ و افغانه ماده نفاق ریخت - روزی (که زمین لکریست پلی مضرب خیام شد) ناخوشی از باطن بظاهر بروز کرد - هفدهم (بیع الاول سال مذکور فریقین از مکانهای خود حرکت کرده هنگام پیکار گرم ساختند - و سرداران طرفین با مظفر جنگ و همت خان و غیرهما بقتل رسیدند - و خون نواب نظام الدوله یقلم قاتلان خود را بخاک هلاک غلطان ساخت - مظفر جنگ نام اصلی او هدایت محی الدین خان است - او بدر واسطه به عبد الله وزیر صاحب قران ثانی شاهجهان پادشاه می رسد - و دختر زاده نواب آصف جاه غفران پناه است - در عهد نواب آصف جاه بحکومت بیجاپور می پرداخت - و در عهد نواب نظام الدوله شهید مسلک مخالفت پیمود - نواب حسین دوست خان عرف نواب چندا صاحب (که از سرداران نوایم آرکات است) بار پیوسته

(مآثر الاموا) [۸۹۷] (باب الذون)

بگرفتن آرکات تحریر نمود - مظفر جنگ زر بآرکات آورد -
آنجا جم غفیر از نصاری فراسیس ساکن پهاچری را بوساطت
نواب چندا صاحب همراه گرفت - و بر سر انورالدین خان
گویاموئی (که از وقت نواب آصف جاه ناظم آرکات بود)
رفته شانزدهم شعبان سنه (۱۱۶۲) اذنین و ستین و مائه
و الف درلاب خون یزی بگردن او زد - شهادت جنگ پای
جلالت افشوده ساغر موت چشید *

بعد شهادت نواب نظام الملک افغانه و نصارا مظفر جنگ را
بر مسند ریاست نشانند - مظفر جنگ رام داس را دیوان
خود مقرر کرده به راجه رگهزانه داس مخاطب ساخت - و
این رام داس برهمن سپاهی ست ساکن سیکاکول (که
در ذیل متصدیان سرکار نظام الدوله بود) - چندان رتبه
نداشت - لیکن در قتل نواب نظام الدوله جد و جهد
بسیار بعمل آورده زنار محبت مظفر جنگ بر کمر
بست - لهذا مظفر جنگ او را باین مرتبه رسانید - و با
افغانه به پهاچری رفت - و کپتان یعنی حاکم آنجا را ملاقات
کرد - و جمعی از سپاه نصارا همراه گرفته عازم حیدرآباد
شد - و بر سر آرکات عبور نموده در ملک افغانه در آمد -
نیرنگی قدرت درمیان مظفر جنگ و افغانه خلاف انداخت -
(در) (که سرزمین لکیم پلای مخیم شد) ناخوشی پنهانی

گل کرد - و عاید به پرخاش گشت - از یک طرف مظفر جنگ و نصارا و از طرف دیگر افغانه مستعد شده صف آرای قتال گردیدند - همه خان و دیگر سرداران افغانه بقتل رسیدند - و هر مظفر جنگ نیز بـزخم تیر (که در حدقه چشم رسید) آخر شد - و این سانحه هفدهم (بیع الاول سنه (۱۱۶۴)) اربع و ستمین و مائة و الف بعالم ظهور آمد *

مظفر جنگ طبع طالب علمی داشت - و تهذیب المنطق ازبر کرده بود - با شعرا اصلا مناسبتی نداشت - در ایام ریاست (که در ماه پیش نبود) قریب هشت روز فقیر را هم اتفاق محبتش دست داده - شبها خود را به بحث علمی مشغول داشت - و او تزکیه نفس بمرتبه کمال نداشت - هرگاه خود ستائی آغاز میکرد حضار الفاظ تأیید و تصدیق او بر زبان می آوردند - و در ایام ریاست مظفر جنگ بالاجبی با فوج از پونه بر سر اورنگ آباد آمد - و رکن الدوله ناظم آنجا بنزده لک درپیه داده آفت او را دفع ساخت - و این رکن الدوله از اعظم امرای نواب آصفجاه است - یازدهم رجب سنه (۱۱۷۰) سبعین و مائة و الف بهجوار رحمت آمد - مظفر جنگ اول کسمه سمی که نصارا را نوکر کرده بطرف دیار اسلام آورد - پیش ازین نصارا در بغداد

خود بودند - و با از حدود خود بیرون نمی گذاشتند -
 بعد شهادت نواب نظام الدوله مظفر جنگ نصاری
 فرامیس را نوکر گرفته آنها را اعتضاد خود ساخت - و
 بعد قتل مظفر جنگ نصارا بصیغه نوکری در رکاب
 امیر الممالک شدند - و سیکاکول و راجبندری و دیگر
 مواضع را در جاگیر خود گرفتند - و طرفه افتداره بهم
 رسانیدند - که در دکن حکم حکم ایشان شد - موسی بهوسی
 سرکرده نصارا بخطاب عمدة الملک مخاطب گردید - (چون
 انگریز و فرامیس همیشه باهم انجیل عداوت تدارت می کنند -
 و بغداد هر دو فرقه باهم قریب واقع است) نصاری انگریز را
 هم هواسه مداخلت در ملک پادشاهی بهم رسید - که
 الوالو را دیده رشک میگیرد - و بعض ملک آرکات را
 بتصرف آوردند - و نیز بر بنگاله مسلط شدند - و قلعه
 بغدر سورت را قابض گشتند - و در سنه (۱۱۷۳) (اربع
 و سبعین و مائة و الف بغدر بهلچری را محاصره کرده
 از دست فرامیس انتزاع نمودند - و عمارات بهلچری را
 تزیین کننده قاعاً مفضفاً ساختند - و سیکاکول و راجبندری
 و دیگر مواضع (که در جاگیر فرامیس رفته بود - و
 فیس کار نمی کرد که چه طور از دست اینها خواهد
 بر آمد) خود بخود مستخلص گردید *

(باب النون) [۹۰۰] (مائز الامرا)

امير الممالک خلف هيوم نواب آصف جاه غفران پناه - نام
اصلی او مید محمد خان است - اول مخاطب به ملاهت جنگ
بود - و آخر در عهد عالمگیر ثاني به امير الممالک مخاطب
گردید - بعد قتل مظفر جنگ راجه رگهنا ته داس و جمیع
ایمان او را سردار ساختند - راجه رگهنا ته داس وکیل مطلق
شد - راجه جمیع از نصارای فراسیس را (که مظفر جنگ از
بهلچری نوکر کرده همراه آورده بود) استمالت نموده رفیق
امير الممالک ساخت - امير الممالک بعد طعی منازل رونق افزای
ادرنگ آباد شد - و ایام برشکال درانجا گذرانیده یازدهم
ذی حجه سنه (۱۱۶۴) اربع و ستین و مائه و الف بقصد
ننبدیه بالا جي با پنجاه هزار سوار جرار بمقابله پیش
آمد - و دوازدهم محرم سنه (۱۱۶۵) خمس و ستین و
مائه و الف جنگ شروع شد - بهادران اسلام جنگیده
جنگیده غنیم را قریب پونه (سانیدند) و آبادیهای غنیم را
(که سر راه پیش آمد) سوخته با خاک برابر ساخته
جلو خانه دوزخ کردند - درین محاربات فرنگیان بآتش خانه
خود دود از نهان غنیم بر آوردند - علی الخصوص شب
چهاردهم محرم (که ماه خسوف تمام کرده بود) نصارا بر
فوج غنیم شبخون زدند - و جمیع کثیر را به آتشکده
آخرت فرستادند - بالا جي (که در حالت پوچا یعنی پرستش

(مآثر الامرا) [۹۰۱] (باب الذون)

خمر و ف بود) برهنه سر بر باد پائے برهنه پشت سوار شده
فرار را وسیله نجات خود ساخت - و ادوات و آلات طلائی
پوچا بغنیمت اسلامیان در آمد - اما بسبب نفاق
خنده برانداز انجام این همه آورد و مصالح برابر خاک بود -
امیر الممالک بعد انفصال جنگ متوجه حیدر آباد شد -
سپاه نصارا در میدان تهاکی سیزدهم جمادی الآخر سنه
(۱۱۶۵) خمس و ستین و مائة و الف راجه رگهاته
داس را کشتند - نواب امیر الممالک بحیدر آباد شتافت - و
حسب الطلب او رکن الدوله و مصم الدوله از اورنگ آباد
خود را بحیدر آباد رسانیدند - و رکالت مطلق برکن الدوله
تفویض یافت - ناگاه خبر رسید که امیر الامرا فیروز جنگ
بن نواب آصفجه از پیشگاه احمد شاه خلعت صوبه داری دکن
پوشیده عازم دکن است - رکن الدوله از رکالت پهلوتپی کرده
به کپرتله نزد جانوجی ببالکر آمد - مقصدش اینکه امیر الامرا
باتفاق هولکر مرهقه بدکن می آید بواسطت جانوجی
ببالکر و نیز بواسطت بالا جی (که با او از عهد نواب
آصفجه غفران پناه ربط داشت) بامیر الامرا پیوسته سر رشته
موافقت بدست آورد - و قتیکه رکن الدوله از حیدر آباد روانه
شد مصم الدوله همانجا ماند - و بصوبه داری حیدر آباد
از امیر الامرا امتیاز یافت - و چون امیر الامرا بارنگ آباد

(باب الذون) [۹۰۲] (مآثر الامرا)

رسیده هفده روز زندگانی کرده در گذشت (درین هفده روز چه خرابیها که و فداد) غنیم (که در سرکار امیرالامرا صاحب اختیار و اقتدار بود) ملک خاندیس و سرکار سانکبیز و جالفه و غیره از امیرالامر سند کرده گرفت . و شوکت اسلام ازین الکه برداشت . و بعد فرت امیرالامرا به امیرالممالک که بقصد مقابله امیرالامرا از حیدرآباد برآمده بود پیوست . و ملکه (که از امیرالامرا گرفته بود) سند از امیرالممالک هم حاصل کرد . و بعد ازان رکن الدوله از کپرتله برآمده به امیرالممالک پیوست . و بر وکالت مطلق قایم شد . و مصاص الدوله را معطل ساخته به اورنگ آباد فرستاد . و چون ایام برشکال قریب رسید امیرالممالک با رکن الدوله به اورنگ آباد آمد . - عمده الملک و موسی به موسی با رکن الدوله رسیدند . و چهاردهم صفر سنه (۱۱۶۷) سبع و ستین و مائه و الف وکالت از تغیر رکن الدوله به مصاص الدوله شاهنواز خان اورنگ آبادی مقرر گردید . - مصاص الدوله چهار سال به سرانجام این منصب جلیل القدر پرداخت . و در ایام وکالت خود بتدبیر صائبه نوع غنیم را بر حد خود نگاهداشت که املا سر شورش بر نداشت . تفصیل این در دیباجه کذاب مآثر الامرا بزبان قلم رفته *

میر نظام علي و میر محمد شریف (که این مدت معطل با امیر الممالک بحر می برداد) مصمم الدوله در سنه (۱۱۶۹) تسع و ستین و مائه و الف اولین را صوبه داربی برار و دومین را صوبه داربی بیجاپور از امیر الممالک دهانیده هر کدام را بصوبه خود فرستاد - میر نظام علي آخر مخاطب به آصف جاه ثانی شد - و محمد شریف اول به شجاع الملک و آخر به برهان الملک مخاطب گردید -

---

و بتاريخ ششم ذیقعد سنه (۱۱۷۰) سبعین و مائه و الف و کالم مطلق از عزل مصمم الدوله به برهان الملک (که از صوبه بیجاپور در حضور امیر الممالک به اوزنگ آباد بود) تقرر یافت - و در همین ایام آصف جاه ثانی با فوج شایسته از برار به اوزنگ آباد تشریف آورد - و برهان الملک را معطل ساخته اختیار ریاست بدست خود آورد *

و چون اطلاق دکیل مطلق به برهان الملک بود لقب او دلی عهد مقرر گردید - و در همین سال بالاچی راو بازاده پرخاش در سواد اوزنگ آباد آمد - آصف جاه ثانی نواب امیر الممالک را بهراست اوزنگ آباد گذاشت و خود با برهان الملک جنگ کفان تا سذکھیر (که قریب می کرده از اوزنگ آباد است) رفت - انجام کار

مصالحه به قرار دادن جاگیر غنیم قرار یافت - و
ملک بیست و هفت لک روپیه از موبجات دکن تسلیم
غنیم شد - و شرکت حکومت اسلام ازین محالات
بر خواست - نواب آصفجاء ثانی بعد مصالحه از سندکهر
بازرنگ آباد تشریف آورد - و حیدر جنگ مدار المہام موسی
بہوسی ہرگزہ نصارا گردید - و چون دید (کہ باوصف
نواب آصفجاء نقش تسلط او درست نمی توان نشست) در
شکست نواب آصفجاء افتاد - و بانواع حیلہ سازی ابراہیم
خان کاپردی و سایر فوج نواب آصفجاء را از نواب جدا ساخته
در ذیل نوکران موسی بہوسی داخل کرد - زر سپاہ ہشت
لک روپیه از نزد خود تسلیم نمود - و نواب را تظہا ساخت -
بعد ازان مصمم الدولہ را مقید کردہ خاطر خود را از ہر دو
طرف جمع نمود - و خواست نواب آصفجاء را بہ بہانہ
صوبہ داری حیدر آباد بحیدر آباد فرستد - و در قلعہ گواکندہ
نگاہدارد - و میدان برای جولان خود خالی سازد - ندانست
کہ تقدیر بر تدبیر سر پیچید - در سیوم رمضان قریب
استوا سنہ (۱۱۷۱) احدی و سبعین و مائتہ و الف
حیدر جنگ در خیمہ نواب آصفجاء آمد - نواب آصفجاء
پیشتر با مشیران خود مخفی قتل حیدر جنگ قرار دادہ
بود - حضار مجلس و خواص محفل حیدر جنگ را گرفته

ذبح کردند - و نواب آصفجاه بر اسبی سوار شده از لشکر
 قنجا برآمد - و این همه توبخانه فرنگ در مقام حیرت معطل
 ماند - و جراح نمود که کارنامه رستم و افراسیاب را
 منسوخ ساخت - و از مذبح شدن حیدر جنگ موسی بهوسی
 و دیگر اعیان لشکر هوش باختند - درین رستخیز واقعه طلبان
 نواب مصمّم الدوله و یمین الدوله و میر عبد النبي خان
 پسر نواب مصمّم الدوله را بسیر لاله زار شهادت فرستادند -
 بعد این هنگامه امیر الممالک و برهان الملک و موسی بهوسی
 بحیدر آباد شتافتند - و نواب آصفجاه ثانی پس از ذبح
 کردن حیدر جنگ راه برهان پور گرفت - و ابراهیم خان
 کاپردی (که جبراً و قهراً حیدر جنگ او را از نواب آصفجاه
 جدا کرده بود) درین وقت بنواب پیوست - نواب آصفجاه
 سیزدهم رمضان سال مذکور سواد برهان پور را مرکز نزول
 ساخت - و متمولان شهر و محمد انور خان برهانپوری و غیره را
 مصادره نمود - خان مذکور بشدت محصلان و از غم مصادره
 هفدهم ذیقعد سال مذکور زندگانی را وداع نمود - و در درگاه
 شاه برهان الدین غریب مدفون گردید - نواب آصفجاه از
 برهانپور به برار رفت - و در قصبه پاتم (که از قصبات
 اعظم برار است) چهارنی کرد - و بعد چهارنی با جانوجی
 پسر رگه و بهونماه مکامدار برار محاربات در میان آمد -

(باب الفون) [۹۰۶] (مآثر الامرا)

و بصلح انجامید - و بعد مصالحه عازم حضور امیر الممالک
(که در نواحی حیدرآباد بود) شد - و بعد ملاقات
درمیان هر سه برادران جدال و نزاع بسیار بوقوع آمد - آنچه
انجام کار صورت گرفت اینکه نواب امیر الممالک و نواب
آصفجاء ثانی یکجا شوند - و نواب برهان الملک بصوبه خود
بیجاپور باشد - هیژدهم (بیع الاول سنه (۱۱۷۳) ثلث و
سبعین و مائة و الف فتنة عجی گل کرد - که قلعه
احمد نگر پای تخت نظام شاهی را سدا سیو با دو برادر
غمزاده بالاجی با قلعه دار سازش کرده گرفت - و بتاریخ
مذکور مردم از داخل قلعه شده قابض گشتند - شهر
احمد نگر آباد کرده احمد نظام شاه است که در سنه (۹۰۰)
تعمیلة طرح انداخت - و بنام خود موسوم ساخت - و در
در سه سال شهر را بکمال خوبی آباد شد - و بعد اندک
فرصت حصار از سنگ و گل تعمیر نمود - و در درون
آن عمارات دلکش و قصور منقش برای سکونت خود
مرتب ساخت - و بعد فوت از اخلاف از این قلعه را
متوارث بودند - شاهزاده دانیال بن اکبر شاه مع سپه سالار
خان خاغان در اوائل سنه (۱۰۰۹) تسع و الف
قلعه را از طبقه نظام شاهی بتصرف خود آورد - و بعد
ازین قلعه داران پادشاهان تیموری هند بصیانت این قلعه

مامور می شدند - بعد دو صد و هفتاد سال تخمیناً این
 قلعه از دست اسلامیان بدست اصفهانیان افتاد - و درین سال
 یادو رار خیال خام در سر خود پخت - و خواست که
 ریاست اسلام را از دکن بردارد - و کار اصفام را رونق دهد -
 ابراهیم خان کاپردی را (که بدتر از آزر بت تراش بود)
 نوکر گرفت - و این ابراهیم خان یکی از قوم اردال بود
 که در فرنگیان تربیت یافته جنگ بقواعد فرنگ می کرد -
 سامان حرب و توپخانه شایسته با خود داشت - اول در سلک
 نوکران اصفجاه ثانی بود - بتفریط و افراط نواب جدا
 شده بغنیم پیوست - غنیم از پونه بر آمده بیست و دوم
 جمادی الاول سال مذکور در سواد اردگیر بتقابل عساکر
 رسید - درین وقت فوج غنیم شصت هزار سوار بود -
 امیر الممالک و اصفجاه ثانی خواستند که از اردگیر به دهاردر
 دایر بیایند - و بعضی افواج سرکار را (که قریب دهاردر بود)
 با خود گرفته بر سر دار الحرب پونه روند *

مخفی نماند که پیشتر با غنیم تفه جنگ قزاقی بود -
 هزار اینها همین که رسد غله و کهی لشکر اسلام بند میکردند -
 و قاپو دیده به کوته یراق می جنگیدند - و مدار فوج اسلام
 بر توپخانه بود که گرد لشکر حصار از توپخانه کشیده بدفع
 می پرداختند - این مرتبه بعلمت رفاقت ابراهیم خان با

غزیم جمع جنگ قزاقی و جنگ فرنگی یعنی آشکاری توپخانه شد - و اضراب توپ نیز همراه گرفت - چون فوج اسلام در زنجیره توپخانه بهیئت مجموعی و اجتماعی راه طی میکرد تیر توپخانه غزیم کم خالی می رفت - و تیر توپخانه اسلام باینها اتفاقی می رسید - ابراهیم خان با آن (که خود را مسلمان می گرفت) طرفه کمر بر شکست اسلام بر بست - در حالت کوچ و مقام شب و روز توپخانه را مقابل آورده در کار داشت - و در حرکت و سکون و خواب و بیداری توپها سر داده آنی فرصت نمی داد - ازین جهت در لشکر اسلام خستگی سپاه راه یافت و عالم راه نورد کوچ شهادت گردید - و ششم جمادی الآخر سال مذکور بهادران اسلام از زنجیره توپخانه برآمده بر ابراهیم خان و دیگر فوج غزیم ریختند - و بشمشیر جلالت بسیاری از مخالفان را مقتول و مجروح ساختند - و پانزده علم از جماعت ابراهیم خان کشیده آوردند - بر همین منوال جنگیده جنگیده بقاعه اودیسه سه گروهی دهارد رسیدند - غزیم دید که اگر عساکر اسلام بدهاردر رسیده فوج آنجا را با خود ملحق می سازند عهده برائی متعذر خواهد شد - پانزدهم جمادی الآخر سال مذکور قریب چهل هزار سوار اسمب مجموعی بر چنداول فوج اسلام ریختند - چون جمعیت

اعدا بسیار و فوج اسلام در سه هزار کس بیش نبود
 بعد از کشش و کوشش بسیار چنداول بغارت درآمده
 چشم زخم عظیم به اسلامیان رسید - روز دیگر بساط معارفت
 برچیده شد - ناگزیر ملحه (که آبستن هزاران فساد بود)
 انعقاد یافت - غنیم جاگیر شصت لک روپیه محالات
 خجسته بنیاد تمام و کمال سوای شهر و پرگنه و حویلی هر رسول
 و ستاره و نیمه از صوبه بیدر و بیجاپور و قلعه دولت آباد
 و قلعه اسیر و قلعه بیجاپور (که هر کدام پای تخت
 سلاطین اسلام بود) گرفت - و جاگیرات خاصه سرکار
 و جاگیرات امرا و منصبداران بسیاری در تنخواه غنیم رفته
 بحکم تقدیر قتل عام عجبه بوقوع آمد - جز صوبه
 حیدرآباد و بعضی از صوبه برار و بعضی از صوبه بیجاپور
 و قلاع بیدر در دست اولاد آصفجاه نماند - آنهم بشرکت
 غالباً چهارم حصه - و خون فامد در عرق ملک سرایت آورد -
 هر چند دهن عظیم در بنیاد اسلام راه یافت لیکن آنهم
 نشد که حسب خواهش یادر ریاست اسلام بقتل از
 قلمرو دکن بر خیزد - و چون آغاز این دهن رفتن قلعه
 احمدنگر است شخصی تاریخ رفتن ملک شصت لک روپیه
 چندین یافته .

* قطعه *

* کافر دشمن اسلام گرفت *

* حصن بسیار حصین از فن *

* سال تاریخ^(۲) رقم کرد خورد *

* رفت احمدنکر و ملک دکن *

بعد انعقاد صلح غنیمت فوج برای قبض دولت آباد
فرستاد - قلعه دار آنجا شجاعت جنگ از اولاد سید محمد
قنوجی فی الجمله استادگی کرد - غنیمت احکام امیر الممالک
(که بنام شجاعت جنگ بود) مردم او را طلبیده نمود - و
گفت که قلعه موافق قرار دادست (که با ما در میان آمده)
تسلیم باید کرد - ناچار نوزدهم شعبان سنه (۱۱۷۳) ثلث
و سبعین و مائت و الف قلعه را بمردم غنیمت حواله نمود -
شخصه تاریخ بنظم آورده *

* گرفتند کفار احمدنکر را *

* دگر دولت آباد حصن علم رفت *

* خورد سال تاریخ بر لوح گیتـی *

* چنین زد رقم دولت آباد هم رفت *

(۲) یعنی سنه هزار و یک صد و هفتاد و سه - (۳) یعنی سنه هزار و یک صد

و هفتاد و سه *

درین مقام بیان این (که دولت آباد در چه وقت
و بچه نهج بتصرف اسلامیان آمده بود)
بزبان قلم می آید *

مورخان آورده اند که سلطان علاء الدین برادر زاده و داماد
جلال الدین خلجی والی دهلی پیش ازان (که بهندوستان
رسد شنید که رام دیو راجه دکن خزاین موروثی چندین
قرن دارد - در سنه (۷۰۴) اربع و سبعمائنه با هفت
و هشت هزار سوار از هندوستان بقصد تسخیر دیوکر یعنی
دولت آباد رهگرای دکن شد - و مسافت دور و دراز طی
کرده بایلچپور رسید - و ازانجا بایلغار جانب دیوکر شتافت -
رام دیو (که از رطل گران غفلت سیاه مست بود) جمعی را
(که دران وقت حاضر بودند) به مقابله و مدافعه فرستاد -
و در کورهی دیوکر با قراردان سلطان روبرو شدند - (چون
هندوان دکن هرگز مسلمانان را ندیده بودند - و تیر اندازی
و قزاقی بهادران اسلام مشاهده نهموده) تاب حمله اول
ندارنده تا شهر دیوکر هیچ جا نه ایستادند - رام دیو این
حالت معاینه کرده در قلعه دیوکر متحصن گردید - سلطان
علاء الدین جلو ریز به شهر دیوکر آمده برهمنان و

متمولان آنجا را دستگیر ساخته صد و پنجاه من طلا و چند من مروراید و اتمشه نفیسه از آنها گرفت . و دو صد زنجیر فیل و چندین هزار اسب از طویل، خاصه رام دیو بدست آورد - و بذابر فقدان ذخیره رام دیو سفیران فرستاده بالعاج تمام پیغام صلح کرد - و ما به الصلح یک هزار من طلا بوزن دکن و هفت من مروراید و دو من جواهر مختلف و یک هزار من نقره و چهار هزار چادر ابریشمی بوته بافت نقره و طلا و دیگر اشیا (که عقل از تصدیق آن ابا دارد) قبول نمود - و سلطان پیشکش را قبض کرده و هر سال خواجه بر رام دیو مقرر نموده جمع اسارا را از قید نجات داده (در بیست و پنجم از محاصره عطف عذان نموده سالم و غانم بهندوستان رسید - و سلطان جلال الدین را از هم گذرانیده خود بر تخت نشست *

و چون رام دیو تمرود و زبده سه سال باج و خراج نفرستاد سلطان در سنه (۷۰۶) سمت و سبعمائت ملک نائب کافور را (که عمده ترین امرای حضور بود) با لک سوار به تسخیر دکن روانه فرمود - و چون ملک نائب بحوالی دولت آباد رسید رام دیو صرفه در آریزه و ستیزه ندیده پسر خود سکندر دیو را در قاعه گذاشته خود با سایر فرزندان

(مآثر الامراء) [۹۱۳] (باب النون)

و تعجف و هدایا از قلعه برآمده ملاقات ملک نائب
نمود - ملک نائب او را همراه گرفته در اوایل سنه (۷۰۷)
سبع و سبعمائه به خدمت سلطان علاء الدین آورد - و
سلطان او را مورد مراحم ساخته باعطای چتر سفید و خطاب
رای رایان و تفویض دیوکر با بهیاری از ممالک قدیم
سرفراز گردانید - و قصبه توساری را (که متصل بغدر
سورت است) بانعام او مقرر کرده یک لک تنگه نقد
مرحمت نموده با بصران و تمامی خیل رخصت آن طرف
ارزانی داشت - (ام دیو بدیوکر) سیده آن قدر ملک (که
از سلطان یافته بود) متصرف گشته مدة العمر قدم از
جاده اطاعت بیرون نگذاشت - در سنه (۷۰۹) تسع
و سبعمائه سلطان ملک نایب کافور را با لشکر گران از راه
دیوکر به تسخیر درنگل تعیین فرمود - چون بدیوکر رسید
(ام دیو) استقبال نموده خدمات شایسته بتقدیم رسانید -
و اعانت ۲۰ فرادان بعمل آورد - و ملک نائب بعد
فتح درنگل لک دیو راجه آنجا را امان داد - و پیشکش
سنگین گرفته به هندوستان مراجعت نمود - و در سنه
(۷۱۰) عشر و سبعمائه باز ملک نائب را بتسخیر
دهور سمندر یکی از بنادر دکن (که درین عصر
از طغیان آب خراب است) و بعضی بنادر دیگر

با لشکر عظیم روانه کرد - چون بدینوگر رسید معلوم شد که رام دیو جان به قابض اراج سپرده و پسرش قائم مقام گردیده - و چون پسر را باخلاص پدر نیافت بنابر احتیاط فرجه را در جالنه باز داشته پیشتر گذشت - و بعد سه ماه به بنادر مقصوده رسیده آن ولایت را غارت کرد - و بلال دیو راجه کرناٹک را دستگیر ساخت - و نقود و جواهر چندین هزار قرن (که تعداد آن منحصر در علم الہی است) بدست آورده قرین سلامت بجالنه برگشت - و درانجا بلال دیو و دیگر اعیان کرناٹک را (که اسیر کرده آورده بود) یکقلم سز داد -

(۲)

و از راه سلطان پور و نذر بار در سنه (۷۱۱) احدی عشر و سبعمائے ہومول دہلی سرمایۂ مسرت اندوخت - و سیصد و دوازده زنجیر فیل و نود و شش من طلا و منادیق جواهر و موزارید مع بیست هزار اسب از نظر سلطان گذرانید - و بعد چند روز بعرض سلطان رسانید کہ رام دیو فوت شده - پسر او محل اعتماد من نیست - اگر حکم شود بدکن رفته خراج چندین سالہ را بجنگ بدست آورده مملکت رام دیو را نیز ضمیمہ ممالک منحصوسہ ہازم - سلطان التماس از را پذیرفته مورخص دکن فرمود *

(۲) نسخہ [ج] کہ اسیر کرده بود . (۳) نسخہ [ج] ہفت ہزار اسب .

ملک نائب چون بدیوکر رسید پھر رام دیو را گرفته
 بقتل رسانید - و قلعه را بتصرف خود آورد - و دران
 سرزمین علم محمدی نصب کرده بجای رام (ام تحیة و
 سلام رایج ساخت - ازان وقت این قلعه در ایدی حکام اسلام
 متداول بود - تا آنکہ مہابت خان یکے از امرای صاحبقران
 ثانی شاه جهان پادشاه نوزدهم ذیحجہ سنہ (۱۰۴۲)
 اثنین و اربعین و الف قلعه را از طبقہ نظام شاہیہ گرفت -
 و ازان عصر قلعه داران سلاطین تیموریہ ہند یکے بعد
 دیگرے بحفظ قلعه می پرداختند - بعد چہار صد و شصت
 سال تخمیناً از دست ایمانیان بہ تصرف امانمیان رفت -
 وَ تِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ *

در وقت راجہ ہا دیوکر حصار و در بند و خندق
 و استحکام نداشت - سلاطین اسلام حصار متعدد ساختند -
 و سلطان محمد بن تغلق شاہ دیوکر را دولت آباد
 نام کرد - و گرد قلعه سنگ را تراشیدہ خندق عمیق
 ساخت - و عمارات عالیہ طرح کرد - و خواصت کہ
 دارالملک سازد - و دہلی را ویران کردہ سکنة آنجا را آوردہ
 آباد سازد - آخر الامر منصورہ این خیال صورت نہ پذیرفت -
 اما قلعه دار بیجاپور بذابر بے ساهانی استادگی نکرد -

(باب النون) [۹۱۶] (مآثر الامراء)

همین که غنیم حکم امیر الممالک حاصل کرده فرستاد قلعه را تسلیم رسان غنیم نمود . قلعه ارک بیجاپور از ابنیه یوسف عادل شاه مبدع طبقه عادل شاهیه اسمی . اول از خاک بود . یوسف عادل شاه در اواخر مائه سابعه دیوار گلی را شکسته قلعه را از سنگ و گچ مرتب ساخت . و بعد فوت او ورثه او قابض بودند . خلد مکان در ادائل ذی قعدة سنه (۱۰۹۷) سبع و تسعین و الف این قلعه را از سکندر (که خاتم طبقه عادل شاهیه بود) انتزاع نمود . و ازان وقت قلعه داران سلاطین تیموریه محافظت این قلعه بجا می آوردند . بعد در صد و هفتاد سال و کمره قلعه از دست تسبیح شماران بیرون رفته در قبضة زناداران افتاد *

اما میر نجف علی خان قاعه دار آسیر بنابر حمیمت اسلام در دادن قلعه بمردم غنیم سر باز زد . و غنیم در لوازم محاصره کوشیده خان مذکور قریب یک سال جنگیده قلعه را نگاهداشت . آخر الامر چون فقدان ذخیره بحالت

اضطرار رسانید درازدهم ربیع الآخر (روز جمعه سنه (۱۱۷۴)

اربع و سبعین و مائه و الف قلعه را بصلح تسلیم مردم غنیم نمود . مولف گوید *

* در شاه اسلام کافر گرفت *

* بدین شکل فرمان تقدیر رفت *

* دبیر خرد سال تاریخ او *

(۲)

* (تم زد عجب حصن آسیر رفت *

قلعه آسیر از ابنیه آسا اهیر است که از کثرت استعمال
تخفیف یافته سه حرف میانه ساقط گردید. و آسا نام شخصی
و اهیر لقب اوست. اهیر بزبان هندی گار چراننده. آسا اهیر
از زمینداران معتبر خاندیس بود. آبا و اجدان او قریب
هفت صد سال دران کوه آسمان شکوه توطن داشتند. و
برای حفظ مواشی و سایر اموال حصاره از سنگ و گل
ساخته (روزگار می گذرانیدند. (چون نوبت به آسا اهیر رسید
و در مال و مواشی از آبا ترقی کرد (چار دیوار قدیم
شکسته حصاره از سنگ و گچ تیار نمود. و قلعه بنام او
شهرت گرفت *

نصیر خان فاروقی والی برهانپور (که در سنه (۸۰۱)

احدی و ثمانمائه بمسلطنت رسید) قلعه را از آسا اهیر
انتزاع نمود. باین طریق که آسا را پیغام کرد که
راجه بگلانه و انتور جمعیت بسیار فراهم آورده با من در
مقام مخالفت اند. می خواهم اهل و عیال مرا در قلعه
جادهی. تا بخاطر جمع بدفع دشمن پردازم. آسا قبول
کرد. نصیر خان روز اول چند دوله عورت در قلعه فرستاد.

(۲) یعنی سنه هزار و یکصد و هفتاد و چهار هجری. (۳) نسخه [ج] زنتور *

(باب النون) [۹۱۸] (مؤثر الامور)

و تعلیم کرد که اگر زنان آسا به ملاقات شما بیایند مراتب تواضع چنانچه باید بعمل آرید - روز دیگر مردم شجاع در دروایها نشانده فرستاد - چون دروایها بقلعه در آمدند سپاهیان یکبار از دروایها بدر جسته و شمشیر از غلاف بر آورده متوجه خانه آسا شدند - قضا را آسا و فرزندان او مصمت غفلت بودند - و برای مبارکباد قدوم می آمدند - مردان دوچار شده تمام را بقتل رسانیدند - و باقی اهل قلعه امان خواسته بر آمدند - نصیر خان این خبر شنیده از جانیکه بود بر جناح استعجال خود را به اسیر رسانید - و مجدداً به تعمیر او مشغول گشته شکست و ریخت درست کرد - ازان وقت این قلعه در دست ارلاد نصیر خان بود - تا آنکه اکبر پادشاه در سنه (۱۰۰۹) تسع و الف قلعه را از دست بهادر پسر راجه علی خان انتزاع نمود - و ازان عهد قلعه داران سلاطین تیموریه نوبت بنوبت حراست قلعه بتقدیم رسانیدند - بعد از شش صد و شصت سال و کسریه این قلعه از تصرف اهل اسلام بدر رفت - و باختیار حربیان در آمد *

القصة بعد گرفتن ملک شصت لک روپیه و قلاع
ثلاثه نخوت دماغ یاس را در گرفت - و بله افواج پیش
آهنگ و توپخانه فرنگ قصد هندوستان کرد - که بتدارک

شکست دتا پردازد - و غافل از آنکه تقدیر بر تدبیر می خندد -
و قاعد اجل از را زهنه نوی کرده بهندوستان رسانید - اگرچه
سرداری فوج بزم بسواس را بر پسر بالا جی را قرار یافت و
مدار المهای بزم یادو بود لیکن هرچه بود یادو بود - بعد
رسیدن هندوستان و جنگ با شاه درانی بسواس را و یادو و
سرداران دیگر بمعرض تلف در آمدند - و این همه فوج و
توبخانه و اموال بی قیاس به یغمای درانیان رفت - چنانچه
در رافعات شاه درانی مفصل می آید - و این قصه ششم
جمادی الآخر سنه (۱۱۷۴) اربع و سبعین و مائه و الف
بوقوع آمد - و بالا جی را هم در دکن نوزدهم ذی قعدة
سال مذکور با پسر و برادر ملحق گردید - و ریاست به پسر
او مدهو را (که مغیر سن است) و برادر اعیانی او
رگهناهم را عاید شد - و در سنه (۱۱۷۵) خمس و
سبعین و مائه و الف آصفجاه ثانی فوجها فراهم آورده با
امیر الممالک از قلعه بیدر (که در آنجا چه اونی شده بود)
بهذا بر وجوه اول متوجه اورنگ آباد شد - رگهناهم را و
مدهو را هم با فوج سنگین و توبخانه از پونه حرکت کرده
در میدان شاه گده ایمانیان و ارنانیان نزدیک هم رسیدند - و
تا اورنگ آباد فی الجمله زد و خورد واقع شد - آصفجاه
ثانی بنه و اقبال زائد را در اورنگ آباد گذاشته بیست

و سیوم (بیع الآخر سنه (۱۱۷۵) خمس و سبعین و
 مائه و الف بقصد دار الحرب پونه ازانجا نهضت
 نمود - و غنیم را زده تا هفت کرده پونه (سانید - و در
 اننای راه لونکر را (که شهر یست بر لب دریای گنگ دکن
 و مشتمل بر بتخانه معتبره و غنیم در دولت خود عمارات
 عالیه درانجا طرح انداخته) سوخته و بخت را شکسته
 عمارات را با زمین هموار کرد - و قریب بود که پونه هم
 باین حالت رسد که ناگاه نامر الملک پهر ششمی نواب
 آصفجاء غفران پناه بذابر غباری (که با برادر داشت)
 و راجه (ام چندر (که عمده سردار لشکر اسلام بود) با غنیم
 در ساخته شب بیعت و هفتم جمادی الاول سال مذکور از
 لشکر اسلام بر خاسته بلشکر غنیم پیوستند - و کارے (که
 ناکردنی) بود بعمل آوردند - و بعد وقوع این قصه
 غنیم پله اسلامیان را سبک پنداشته روز دیگر از چهار
 طرف یورش کرده جنگ انداخت - و توبها را آورده بازار
 گوله اندازی گرم ساخت - مجاهدان اسلام از زنجیره توبخانه
 خود برآمده دست بجنگ کوتاه یراق دراز کردند - و
 پیروی شمشیر ابدار صف مخالفان را برهم زده بسیاری را
 بر خاک هلاک انداختند - غنیم تاب نهارده از میدان
 خود را وا کشید - و چون دید که رایست منصور آن قدر راه

(مآثر الامراء) [۹۲۱] (باب النور)

دور و دراز طی کرده بر هفت کره پونه (سید) پیش
مادهو (او رفته فریاد کردند و گفتند که هرچند بر سر راه
شدیم فائده نه بخشید - فرداست که پونه زده آتش
می شود - و سکان پونه هم پیش رگهناقه (او وادیا و
فریاد بر آردند که می خواهی که خانمان ما را بردست
مسلمانان بر باد دهی - ناچار رگهناقه رار و مادهو (او
سفیران را فرستاده پیغام صلح کردند - و ملک بیست و
هفت لک روپیه از صوبه خجسته بنیاد و صوبه بیدر بدل
صلح باصف جاه ثانی تسلیم نمودند - و این مصالحه
ششم جمادی الآخر سنه (۱۱۷۵) خمس و سبعین و مائه
و الف واقع شد - طرفه اینکه سال گذشته در همین
تاریخ شاه درانی بر یادر ظفر یافت - نواب آصفجاه
از هفت کره پونه کوچیده جانب محلات راجه
رامچندر خرامید - و در پاداش حرکت لغوت (که از
بوتوق آمده) ملک از را پامال عماکر گردانید - و آغاز
موسم برشکال چهاردهم ذیحجه سنه (۱۱۷۵) خمس و
سبعین و مائه و الف باران چهارونی داخل قلعه صوبه
بیدر با امیر الممالک شد - همان روز امیر الممالک را در قلعه
مذکور مقید کرد - از یک سال و سه ماه و شش روز
در حالت حبس گذرانید - و بعد تحریر این کتاب هشتم

(۱۱۶)

(بیع الاول روز پنجشنبه سنه (۱۱۷۷) سبع و سبعین
و مائة و الف از قید زندان همتی برآمد - و در
جوار مرقد شیخ محمد ملتانی قدس سره مدفون گردید -
و در تاریخ فوت از میر اولاد محمد ذکا طال عمره گوید -

* قطعه *

* خدیو دکن (دج والای اد *

* به پرواز از دام محنت شده *

* رقم کرد تاریخ فوتش ذکا *

۱۱۷۷

* امیر الممالک بجنت شده *

نواب آصفجاء ثانی بعد ازان (که قلعه بیدر را دایره
مرکز نزول خود ساخت) فرمان شاه عالی گوهر را (که
بنام او مشتمل بر تفویض صوبه داری دکن از تغیر امیر
الممالک صادر شده بود) استقبال نموده بدست تعظیم
گرفت - و مسند ریاست را بالاستقلال آرایش تازه داد - و
راجه پرماسوت را (که برهمنی ست ساکن سنگمیز) مختار
کل کرده جمیع مهمات مالی و ملکی بار گذاشت -
بعد مصالحه ششم جمادی الآخر سال مذکور نحوه که
عنقریب گزارش یافت رگهنازه را و مادهو را و
بدار الحرب پونه چهارونی کردند - درین ایام میان هر دو
مخالفت بهم رسید : متصدیان مادهو را خواستند که

(مآثر الامرا) [۹۲۳] (باب النون)

قابو یافته رگه‌ناته راد را مقید سازند . رگه‌ناته راد برین
معنی اطلاع یافته سیوم صفر سنه (۱۱۷۶) سم
و سبعین و مائه و الف جریده با سواران معدود از
پونه بر آمده راه ناسک گرفت - محمد مراد خان
بهادر ادرنگ آبادی (که از عمده نوکران نواب آصف‌جاه
ثانی سم) باستمالک غنیم از نواب مامور گردید . او
در ادرنگ آباد اقامت داشت - سر برزده بر آمدن رگه‌ناته
راد شنیده چهاردهم صفر سال مذکور با جمعی از ادرنگ آباد
دریده در نواحی ناسک با رگه‌ناته راد برخورد - رگه‌ناته
راد (که کمال بی سامانی و سراسیمگی داشت) آمدن
محمد مراد خان بهادر را در حق خود مغتنم شمرده با عزاز
تمام پیش آمد - سرداران غنیم از رفاقت محمد مراد
خان معاینه کردند که نواب آصف‌جاه جانب رگه‌ناته
راد است - اکثران بار گردیدند - و در رفاقت مادهو راد
قهاران ورزیدند - بنابراین جمعی شایسته با رگه‌ناته راد
فراهم آمد - بیست و پنجم ربیع الآخر او از ادرنگ آباد
با احمد نگر شتافت - مادهو راد هم با فوجی از پونه بر آمد -
بر درازده کردی از احمد نگر بیست و پنجم ربیع الآخر
سال حال مادهو راد شکست یافته از میدان کذاره گرفت -
و امان خواسته رز دیگر خود را پیش عم رگه‌ناته راد

(باب الفون) [۹۲۳] (مائرا لامرا)

رسانید . نواب آصفجاء بکومک رگهذاته را از بیدر
بر آمده قریب ناردگاه رسیده بود که این جا مفاشه
انفصال یافت . چون موکب آصفجاء به موضع بیدگانو رسید
رگهذاته را در هم آنجا شتافته در نخستین عشره جمادی الاول
سال حال باهم ملاقاتها و ضیافتها بعمل آمد . رگهذاته را
ملک پنجاه لک روپیه و قلعه دولت آباد در جلدوی
این عنایت بنواب آصفجاء گذرانید . و اسناد موآتب کرده
بوکلای سرکار حواله نمود *

چون این امر جلیل القدر بحسن تردد محمد مراد خان
بر کرسی نشست راجه پرماسوت نتوانست دید که پیش ازان
عمل و دخل او در ملک و قلعه دولت آباد شود . صلح را
برهم زد . و نواب آصفجاء را بران داشت که رگهذاته را
معطل باید کرد . و جانوجی پسر رگهو بهرنسله مکاسدار برار را
بتطمیع این (که ترا بر جای رگهذاته را قایم میکنم) طلبیده
ملازم رکاب نواب آصفجاء ساخت . و نامر الملک پسر ششمی
نواب آصفجاء غفران پناه (که بطرف غنیم رفته بود) از
نا قدر دانی کشیده خاطر گشته چهاردهم شعبان سال حال
بنواب آصفجاء ثانی پیوست . رایات نواب با فوج سنگین متوجه
تادیب رگهذاته را شد . رگهذاته را تاب مقاومت در خود
ندیده آوارگی و قاراج ملک (که اصل شیوه غنیم است)

اختیار کرد - و با سی هزار سوار بر سر اردنگ آباد آمده در
 سواد غریبی شهر نزل کرد - و زر معتد به از شهریان طلب
 کرد - موتمن الملک بهادر ناظم اردنگ آباد با وصف قلت
 سپاه و سامان حرب در کمال حزم و هوشیاری باستحکام برج
 و باره حصار شهر پناه پرداخته مورچالها را بر همت خان
 بهادر کوتوال شهر برادر اعیانی محمد مراد خان بهادر و
 دیگر متصدیان و مردم شهر تقسیم نموده بانتظار کومک نواب
 آصفجه با غنیم به لطائف الحیل گذرانید - رگه‌نامه رار
 این معنی دریافته گرفتن شهر تصمیم کرده نردبانهای
 قلعه گیري مرتب ساخت - و صبح بیستم شعبان سال حال
 (همین که از دریچه شرق سر بر آورد) غارتیان همراهی
 او بر آبادی خارج شهر پناه ریخته دست تاراج دراز
 کردند - رگه‌نامه رار خود با فوج جانب شمال شهر ایستاد -
 و سپاهیان او نردبانها پدای قلعه قایم کردند - و فیلان
 متصل دیوار داشته چند کس بر دیوار بر آمدند - و
 تختهای دروازه را (که در دیوار کلان باغ قلعه ارک است)
 خواستند شکسته در آیند - همت خان بهادر و میرزا محمد
 باقرخان و تماشائیان شهر بپارش تفنگ و سنگ و کفش آنقدر
 تردد و تلاش بظهور رسانیدند که خام خیالان بسیاری در پای
 دیوار راه درک اسفل گرفتند و در اطراف دیگر هم جمعی

کثیر از غارتیان بر دست شهریان قتل و جرم گشتند . در
 این گرمی مهرکه (که تیر و تفنگ می بارید تغنم بقیان
 رگهاته رار رسید - و همین تیر فارغ میدان دارو گیر شد -
 رگهاته رار دست حضرت خائیده و خاک تشویر بر رو
 مالیده از یورش برگشت - و خبر قرب وصول موکب آصفجاهی
 شنیده رخت آراگی جانب بکلان کشید - بیست و ششم
 شعبان سال مذکور موکب آصفجاهی وارد اورنگ آباد شد -
 چون غنیم اراده داشت که بملک برار درآمده گرد تاراج
 برانگیزد نواب غره رمضان بمنازل طولانی قریب بالاپور
 رسیده حد راه گشت غنیم ازان طرف برگشته و از
 نزدیکی بلده اورنگ آباد گذشته متوجه حیدرآباد شتافت
 نواب هم عطف عذر نموده تا دریای گنگ سبیل تعاقب
 پیمود - و درانجا چنین مصلحت قرار یافت که تخریب
 دیار غنیم بر تعاقب رجحان دارد - نواب تعاقب را گذاشته
 متوجه دارالحرب پونه شد - و بعد بر آمدن از کتل
 احمد نگر جوق جوق سپاه را بهر ناحیه مقرر نمود که بتاراج
 مساکن و مواطن غنیم پردازند - و خود بدو گروهی پونه رسیده
 مخیم ساخت - مساکن پونه پیش ازین گریخته بقلاع و امکنه
 قریب رفته بودند - فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ - مردم
 لشکر اسلام یکقام عمارات پونه را سوخته با خاک سپاه برابر

(مآثر الامراء) [۹۲۷] (باب النون)

کردند - و افواج در یغما و نهب اطراف پونه و ملک
کوکن دقیقه فرور نگذاشتند - سُبْحَانَ اللَّهِ در عهد بالا جی و
یادو از حدود دکن تا لاهور کس چه قدرت داشت که
برگاه اینها دست مزاحمت رساند - اکنون اموال و امتعه
اینها به یغما در آمد - و عماراتی که بصرف لکوک ساخته
بودند و قود آتش غضب الهی گردید - میر اولاد محمد ذکا
طال عمره گوید * قطعه *

* آصف جاه دریم سلیمان اعلام *

* آبادی قوم برهمن سوخت تمام *

* تاریخ شنو ز شعله طبع ذکا *

۱۱۸۱

* آتش زده پونه را سپاه اسلام *

رگهنا ته رار بحیدر آباد رفته غره ذیقعه سال حال
بر شهر یورش کرده تلاش گرفتن شهر از حد گذرانید -
شجاع الدوله بهادر دل خان اوزنگ آبادی ناظم حیدر آباد
جمع شایسته نگاه داشته بند و بست شهر کرده بود - او
و مردم او قدم همت در مقام جهاد فشرده بضرب توپ
و تفنگ و تیر یورش را رد کردند - و بهیارے از غازیان
سپاه او را تحفه آتش جهنم ساختند - از انجا هم رگهنا ته
راو بے نیل مقصود برگشت *

* حرف الواو *

* وزیر جمیل *

از منصبداران عهد عرش آشیانی ست - بدایه هفت مدی
رسیده در سفر و حضر بار یابی داشت - پس از قتل
علی قلی خان خانزمان در دیار شرقی جاگیر یافته سال
نوزدهم جلوس همراه خانخانان منعم بیگ به یساق بنگاله
رخصت شده - و دران صوبه بکارها می پرداخت - ناگاه
فاک شعبده باز توطیه فساد برانگیخت - و میان مظفر
خان حاکم آن صوبه و قاقشالان غبار دوئی برخاست -
از آنجا (که در رنگی مجبول مزاج نامبرده بود) سال بیست
و پنجم حقوق پرورش دلی نعمت را بر طاق نسیان نهاده
بمخالفتان پیوست - و چندی دران خراب دردنان گذرانید -
تا آنکه سال بیست و هشتم قاقشالان از معصوم خان
کابلی جدائی گزیده روی نیایش بدرگاه والا آوردند -
معصوم خان بعزم تاراج زه و زاد قاقشالان درانه شد - خان
اعظم کوکه حاکم آن صوبه ترسون محمد خان را با جمعی

بکمک قاقشالان فرستاد - نامبرده نزد خان مزبور آمد - سال
بیستم و نهم بعد از خلافت رسیده ملازمت در یافت -
پس ازان تا وقت موعود سرگرم نوکری بود *

* وزیر خان هروی *

برادر آصف خان عبدالمجید است که سابقاً بتقریب
احوالش خامه سبک خرام عرصه این دافعه با اقدام بیان
پیموده - که (چون هر در برادر از دست خانزمان و بهادر
خان شیدانی رهائی یافته بکره مانکپور آمدند) وزیر خان
گرم دگیرا به آگره شتافت - ^(۲) در هنگامی که عرش آشیانی
نصارت بخش ملک پنجاب بود - و مظفر خان دیوان اعلی
حسب الحکم احرام حضور بسته) خان مزبور در دهلی بدر
پیوست - از بنوید عواطف خسروانی امیدوار ساخته همراه
گرفت - چون بملازمت پادشاهی فایز گردید التماس عفو جرایم
هر در برادر نمود - از پیشگاه جرم بخشی و مجرم نوازی
وزیر خان بتازگی مورد نوازش گشت - و بنام آصف خان
نیز منشور عنایت شرف نفاذ یافت - و چون میرزا
کرکه ناظم کجرات مورد عتاب گردید (سال بیست و یکم
(اگرچه سرداری بنام میرزا خان قرار گرفت) اما حل و
عقد مهمات آن ولایت به (ای) (زین) وزیر خان تفویض
^(۲) نسخه [ج] همین هنگام که مرث آشیانی نصرت بخش پنجاب بود *

(باب الولو) [۹۳۰] (مائرا الامرا)

یافت - پس ازان (که میروزا خان طلب حضور گشت)
سه سالاری نیز بدو باز گردید - و چون سال بیست
و دوم ظاهر شد (که آن ناحیه از بے پروائی وزیر خان
غبار آلود ناایمنی است) راجه تودومل (که در کار دانی
و مردانگی از یکتایان روزگار بود) بیداری تعیین گردید -
اتفاقاً در همین سال مهر علی کولابی (که از ملازمان
ابراهیم حسین باغی بود) مظفر حسین پسر خرد سال او را
از دکن آورده گرد شورش برانگیخت - هر چند وزیر خان
جرات به صف آرایی نمیکرد بذیروی شہامت و پردلی راجه
(چنانکه در ذکر او ثبت افتاده) مخالف خاک ادبار بر فرق
روزگار خود بیخت - چون راجه بحضور شتافت بار دیگر
مهر علی مهیج غبار آشوب گشته سر بفساد برداشت - وزیر
خان بعزم پیکار از احمدآباد برآمد - پیشتره از نوکران
فرومایه جدائی گزیده بغنیم پیوستند - ناچار بهر معادلت
نموده متحصن گردید - آن فتنه پزده خیره تر گشته بمحاصره
پرداخت - (روزی که بسازش درونیان نردبانها گذاشته در
مدد بر آمدن بودند) از کشادگاه تقدیر تغلم بهر علی
رمیده بکوی نیستی فرو شد - مظفر حسین میروزا را از
ناتجربگی دل از جا رفته در بهزیمت آورد - و معیناً چون
کارهای گجرات از وزیر خان متممی نمی شد - و نا درائی

داد دهی علاوه اختلال آن دیار گشت) معزول شده بحضور
آمد . در سال بیست و پنجم از تغیر شاه منصور
شهرازی بمنصب وزارت امتیاز اندوخت . و در همین ایام
بهکومت اوده دستوری یافت . و در سال بیست و هشتم
(که خان اعظم بدفع معصوم خان عامی و استخلاص بنگاله از
تصرف متغلبان کافر نعمت تعیین گشت) وزیر خان
بکمک نامزد گردید . و پس از انهزام معصوم خان (که میرزا
کوکه از ناسازی هوای آنجا بصوبه بهار معاودت نمود)
سه ساله عمارت آن مملکت تا رسیدن صوبه دار حضور
بوزیر خاں اختصاص گرفت . خان مزبور از کار طلبی
بر سر قتلو خان لوهانی (که بر ولایت اودیسه استیلا
یافته بود) فرج کشیده او را اداره بادیه فرار ساخت .
قتلو خان ناچار در سال بیست و نهم با سال پیشکش راه
اطاعت و انقیاد پیمود . وزیر خاں اودیسه بار گذاشته خود
بقانده برگشت . و با صادق خاں و شهباز خان کنبر
کمکی بوده در ضبط و نسق آب ملک می کوشید *
چون در سال سی و یکم هر صوبه بدر امیر کارگاه حواله
شد . (تا یکی اگر بدرگاه آید یا رنجور شود دیگری بکار او
پردازد) پاسپانی بنگاله بوزیر خان و معجب علی خان قرار
گرفت . و در سال سی و دوم سنه (۹۹۵) نه صد و نود و

پنج هجري باسفال در گذشت - از امرای چهار هزارى بود - پس از فوتش شهباز خان (که دران هنگام بخشی سپاه آن دیار بوده) نوکران او را به میرزا محمد صالح پسرش سپرد - (چون در مری و سپه آرائی نسبت عنصري و شایسته کردار) نیاگان کارگر نیاید - و تا که مزاج شناسی زمانه و فراخ حوصلگی و خیر سگالی و آکری بر درام فراهم نشود سزادار آن نکرده) در کمتر فرصت^(۲) آن تباہ گوهر بهم نشینی هرزه درایان یافه سراے نیرو خواسته اندیشه کج گرائی فرادیش گرفت - درین اثنا میر مراد از حضور تعیین شد که سپاه وزیر خان را با پسرش بحضور آورد - محمد صالح در راه با از گلیم فرا تر گذاشت - میر مراد ناچار به فتح پور منصوره محصور گردید - تا جاکیر داران اطراف جمع گشته مقیدش ساختند - چون بحضور رسید عرش آشیانی چو در زندانی فرمود *

• وزیر خان مقیم نام •

در آخر عهد عرش آشیانی بمنصب درخور و خطاب وزیر خان سرفرازی یافته - پس ازان (که سکه سلطنت بنام جنت مکانی نورانی شد) از اصل و اضافه بمنصب هزار

(۲) نسخه [ب] در کمتر فرصت آن تباہ گوهر هم نشینی هرزه درایان فیه سراے به نیروی خواسته اندیشه کج گرا فرادیش گرفت *

(مآثر الامراء) [۹۳۳] (باب الوار)

و پانصدی و تقرر وزارت ممالک محروسه بشرکت وزیرالملک
جان بیگ (که از والا شاهیان آن پادشاه بود) سر بلند
گردید . پس ازان بدیوانی بنگاله ممتاز گشته بدان صوبه
دستوری پذیرفت . و تعالیه مزبور به غیاث بیگ اعتماد الدوله
تقرر یافت . سال سیوم حسب الحکم از بنگاله معادرت نموده
بملازمت پیوست . پستر (چون پادشاهزاده سلطان پردیز
بیهاق دکن معین شد) او بهمراهی پادشاهزاده کمر عزیمت
بسمت - ازان بعد همواره بخدمت پادشاهزاده بود . سال
یازدهم از اصل و اضافه بمنصب در هزاری هزار سوار شادکامی
اندوخت . سال دوازدهم بعطای علم و اضافه پانصدی قامت
قابلیت برآراست . پستر بر احوال او اطلاع نیافته *

• وزیر خان حکیم علم الدین •

مسقط الرأس ری چنوت پنجاب است . در طبابت
مهارت داشت . در عنفوان شباب و ریعان جوانی در سلک
ملازمان شاهزاده شاهجهان انتظام گرفت . چون بوسیله
پزشکی بدولت قرب و مزاج شناسی فایز گردید شاهزاده
از کمال التفات بداردنگی عدالت محکم خود مامور گردانید .
او در رفع و قطع خصومات نقش دیانت و معامله فهمی
خود بر لوحه ظهور مرتسم ساخت . و از قرار واقع جا در
دل شاهی نمود . و در مهم رانا (که دیوان بیوثات بود)

(باب الوار) [۹۳۴] (مؤثر الاموا)

خدمات شگرف بجا آورده بپایه عمده‌گی ترقی و تصاعد نمود - و در ایام هرج و مرج ملتزم رکاب بود - املا درخواست چیزی ننمود - بلکه آنچه درین مدت بهم رسانیده بود قریب ده درازده لک روپیه بدوای ضرورت بصرف خاص شاهي در آورد - و هنگام اقامت جذیر بدیوانی سرکار شاهزاده عز اختصاص گرفت - و دران وقت بعد از مهابت خان عمده تری از دیگرے همراه نبود ^(۳)

روز جلوس صاحب قران ثانی بر سریر خلافت و حکم رانی بمنصب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار و مرحمت علم و نقاره و انعام یک لک روپیه فرق مباحات بر افراخت - و در سال پنجم (چون فتح خان دولتابادی با وصف اظهار انقیاد بادای پیشکش تعلل می نمود) اعلیٰ حضرت وزیر خان را باضافه سواران بمنصب پنجهزاری پنج هزار سوار بر نواخته با ده هزار سوار جرار از برهانپور رخصت فرمود - تا هم بتسخیر قلعه دولت آباد پردازد و هم آن گران خواب غفلت را بیدار سازد - ازین آگهی فتح خان ترسان ^(۴) گشته پسر کلان خود را با پیشکش درانه درگاه ساخت - لهذا وزیر خان حسب الحکم از راه برگشته ملازمت در یافت - ازانجا (که در یحاق

---

(۲) نسخه [ب] بصرف خاصه پادشاهی در آمد - (۳) نسخه [ج]

مده ترین - (۴) نسخه [ب] هواپان •

دکن جمعیت زیاده نگاهداشته بود) بیش از بیش مورد تفضل
پادشاهی شده در همین سال حین معارفت از برهانپور
نظم موبه پنجاب [که در قبول یمین الدوله بود -
و تذهیق محال خالصه آنجا (که نسبت بخالصات
دیگر ممالک زیاده اسم) از نایب از چنانچه باید بر روی
کار نمی آید] بوزیر خان (که قدیم الخدمه معتمد بود)
مفوض گشته از عرض راه رخصت یافت - و زیاده هر
هفت سال من حیث الاستقلال به صاحب صوبگی آن ولایت
پرداخت - و در مورد و عبور خلافت پناهی پیشکش های
لابی از نظر می گذرانید - سال چهاردهم بصوبه داری
اکبر آباد سرفرازی یافته همگی ده ماه کامرا شد - و در سنه
(۱۰۵۰) یک هزار و پنجاه هجری به آزار قولنج در گذشت *
گویند روزی از بیرون شهر بدرون قلعه می رفت - چون
بدروازه هتیاپول رسید پای اسب لغزیده افتاد - احوالش متغیر
شد - در آن حالت بلا کم و کاست مال ناطق و صامت خود را
داخل طومار کرده ارسال حضور نمود - آثار خیر بهیار هر
روی روزگار گذاشته - در لاهور حمام و بازار و حویلیهای
متعدن ساخته - مسجد جامع دارد که بمردود روز و اعوام
نام او هر مفعله زمانه خواهد ماند - وزیر آباد نزدیک
لاهور احداث کرده قصبه چلوس را حصار از حشم

(باب الوار) [۹۳۶] (مآثر الامرا)

پخته کشیده عازات سنگین و پخته درست نموده بمتوطنان داد - و راسته بازارها و دکان و محاجد و رباط و مدرسه و دارالشفاء و چاه و برکه اساس گذاشته وقف مردم آنجا کرده تکالیف داد و ستد از اهل حرف برانداخت - و نوع وطن را آرامت که این دولت بهیچ امیر دیگر در هندوستان میسر نشده - اما روی وطن ندید - همیشه درین آرزو ماند - گویند مرد سلیم النفس و یک پهلوا بود - همه عمر بهادگی و بے تکلفی بهر برد - خرج بیوتات و پوشاک کم داشت - چون در لاهور هر خرید و فروخته که می شد اکثر از سرکار او بود زرهایی بسیار اندوخت - اما انصوس که کرم وجود نداشت - و باندک حرفه احوال او منقلب میگشت - و فوراً صورت غضب فرو می نشست - و از فرط ارادت و دولت خواهی کار پادشاهی را توأم عبادت آلهی می دانست - بهرش ملاح خان است که مدتی در عهد عالمگیری میرتوزک بود - سال بیست و نهم بخطاب انور خان و داروغگی خوامان سرفراز شد - سال می و ششم فوت نمود *

• وزیر خان محمد طاهر خرامانی •

از خاک پاک مشهد مقدس رضویه است - سَلَامُ اللَّهِ عَلَی سَاكِنِهَا - مشارالیه عده سایر ملازمان معتبر و

(مائر الامرا) [۹۲۷] (باب الواو)

سرآمد مقربان عقیدت اثر ایام شاهزادگی عالمگیر پادشاه
بود - مدتی محمد بدیوانی سرکار شاهزاده پرداخت - و
کارهای شایسته و فوج کشیهای شایان نمود . سال دهم
شاه جهانی (چون شاهزاده بعد از وقوع طوی کتخدانی
خویش از حضور پدر والا تدر رخصت معارفت بصورت داری
دکن یافت) بانتزاع الکای بکلانہ (که مابین گجرات و
دکن بهیر حامی مشهور است - و بر سیل آلهذا نامزد
شاهزاده شد) مامور گردید - جذاب شاهی پس از وصول
بتعلقه محمد طاهر را باتفاق مالوچی دکنی بتسخیر آن
ولایت تعیین نمود - مومی الیه از کار طلبی و کذب آوری
سه فوج ترتیب داده از سه جانب بر بار قلعه ملهیر
(که مسکن و مادی بهرجی مرزبان آنجا بود) یورش
نموده بتصرف در آمدن - آن بومی از آسیمه سری بقاعه
(که بر قلعه کوه است) رفته متحصن گشت - سردار
جد کار به انسداد ابواب غله پرداخته در مورچال دوانی
و نبرد آری کمر سعی چسب بر بست - آن زمیندار
مغارب رعب و هراس گشته در سال یازدهم بعد و
پیمان لاقی گردید - بند و بست آن مرز بوم مفتوحه و
حراس قلعه ملهیر (که حاکم نشین آن دیار است)
محمد طاهر مقرر گشت - و (چون در سنه ۱۰۶۲) هزار و

شخصت و دردم هجری مرتبه ثانی نظام دکن بشاهزاده
تفویض یافت) او بنیابن صوبه خاندیس من حیث الاستقلال
اختصاص گرفت *

و (چون بیست و پنجم جمادی الآخره سنه (۱۰۶۸)
هزار و شخصت و هشت از خطه برهانپور رایات عزیمت
بدفع دارا شکوه برافراخته گشت) نظر بر قدم بزدگی و
دیرین قدومیت و فرط محرمیت و بسیاری قرب و منزلت
بدستور سابق بحکومت خاندیس مقرر داشته بعطای علم
و نقاره و خطاب وزیر خانی سر اعتبار بر افراخت . و پس
از ظهور کامیابی (که سریر سلطنت هندوستان بجلوس
عالمگیری مزین گشت) صوبه خاندیس بمعظم خان
میر جمله (که باقتضای مصلحت وقت در دولت آباد
نظر بند بود) متعلق گردید . خان مذکور حسب الحکم
به اورنگباد نزد شاهزاده محمد معظم شتافت . و بعد ازان
بمرافقت شاهزاده مذکور بتقبیل سده خلافت جبهه آرا گشت .
و در سال سیوم بصوبه داری اکبر آباد خلعت امتیاز
پوشید . و چون سال ششم پادشاهزاده محمد معظم
از تغیر شایسته خان امیر الامرا بنظم دکن مرخص گردید (
خان وزیر از آگره بهمدراهی شاهزاده متعین گشت . و

ایالت خاندیس مجدداً بدو تعلق گرفت . و در سال
هفتم بصوبه داری مالوه از انتقال نجابت خان مامور شد .
و بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار در هزار سوار در اسبه
سه اسبه بلند پایگی یافت . مدتی دران ولایت گذرانید .
سال پانزدهم (۲) سنه (۱۰۸۳) یک هزار و هشتاد و سیوم
هجری همانجا ودیعت حیات سپرد . در نفس شهر
اورنگاباد باغی احداث نموده . با آنکه درین ایام کشت زاری
بیش نیست هنوز بدام او زبانزد است . و محمود پوره
بیرون شهر مذکور (که ما بین تالاب خرد و روضه
اسلام خان مشهدی ست) احداث کرده برادر کلان او میرزا
محمود است که پسرش محمد تقی خان در سال
ششم عالمگیری بخدمت بخشیکری و واقعه نویسی صوبه
خجسته بذیان سرفرازی یافت . و در سال دهم باجل
طبیعی در گذشت . حویلی عالیشان مطبوع مشرف بر
تالاب خرد در پوره مذکور اساس نهاده که سیرگاه بود .
و مثل شاهزاده بیدار بخت خلف محمد اعظم شاه
درانجا فرود آمد . پسرش میرزا عبد الرحیم مدتها در
کم منصبی دران دلنشین مکان داد عیش و عشرت داد .
پسره گذاشته بود . الحال ازانها کسی نیست . و هنوز

آن مکان پا برجا است . دیگر برادر زاده وزیر خان رفیع
خان باذل تخلص است . مدتی فوجدار بانس بریای بود .
غزوات اعجاز سمات حضرت نبوی صلی الله علیه و آله و سلم^(۲)
در زمین شاهنامه فردوسی بنظم آورده موسوم به حمله حیدری
ساخت . تلاشها کردم قریب چهل هزار بیت است *

* حرف الهاء *

* هاشم خان *

پسر قاسم خان میر بحر است . (چون پدرش سال
سی و نهم جلوس عرش آشیانی در کابل کشته شد . و ایالت
آنجا بقایم خان مقرر گردید) از بیارگاه سلطانی رسیده
مورد نوازش گشت . و سال چهل و یکم بهمراهی میرزا
رستم قندهاری بتادیمب راجه باسو و غیره بروم نشینان شمالی
کهسار رخصت یافت . و در گشایش قلعه مؤ مصدر تردد
گردید . بهتر بحضور آمد . سال چهل و چهارم همراه

(۲) در نسخه [ا . ب] لفظ [حضرت] نیست *

(مآثر الامراء) [۹۴۱] (باب الوار)

شیخ فرید بخشې بتسخیر آسیر مامور گشت - پس ازان همراه
سعادت خان (که از جانب حکام دکن قلعه دارئی کالده
و تربنگ داشت و از سعادت بخت رجوع ببارگاه سلطنت
آورده بود) بجانب ناسک دستوری پذیرفت - و بعد گرفتن
قلعه تربنگ سال چهل و ششم به پیشگاه خلافت رسیده شرف
کورنش در یافت - و سال چهل و هفتم بمنصب هزار و
پانصدی امتیاز اندوخت - سال اول جلوس جهانگیری از
اصل و اضافه بمنصب در هزارئ هزار و پانصد سوار و عنایت
اسب خامه چهره ناموری در افزودخت - سال دوم بمنصب
سه هزارئ در هزار سوار و صاحب صوبگی ملک اردیسه
بلند پایه گشت - سال پنجم غایبانه بحکومت کشمیر سرفراز
شد - خواجگی محمد حسین عم او رخصت آنجا یافت -
که تا رسیدنش ازان ماک خبردار باشد - ^(۲) اواخر همان سال
بحضور آمده جانب کشمیر مرخص گردید - پسر او محمد
قاسم خان میر آتش شاهجهانی سم که ترجمه اش درین
اوراق اندراج یافته *

* هادی داد خان *

برادر رشید خان انصاری سم - در عهد فردوس آشیانی
بمنصب پانصدی سرفراز شده - سال هشتم همراه سید

(باب الوار) [۹۴۲] (مآثر الامراء)

خانجهان باره بگوشمال ججهار سنگه بوندیله تعین یافته .
سال نهم (که ملک دکن مضرب خیام سلطانی بود - و سه
فوج بسرکردگی سه کس به تذبیه ساهو بهونسله و پامال
ساختن تعلقه عادل خان دستوری پذیرفت) او بهمراهی
خاندوران اختصاص گرفت - سال یازدهم از اصل و اضافه
بمنصب هزاری هزار سوار چهره عزت برافروخت - و سال
بیست و دوم (که برادرش رشید خان رهگرای سفر آخرت
گردید) او بمنصب دو هزاری دو هزار سوار سر برافراخته
بجای برادر بضبط موبه تلنگانه (که عبارت از ناندر و غیره
محالات مفتوحه باشد) مامور شد - سال بیست و چهارم
از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد
سوار و خطاب خانی مامور گشت - سال بیست و نهم بعطای
علم و نقاره طبل شادکامی بر نواخت - و در همین سال
برطبق حکم حضور و اشاره شاهزاده محمد ادرنگ زیب بهادر
با جمع از منصبداران برای گرفتن پیشکش باقی ذمه کیسر^(۲)
سنگه پسر کوکنا زمیندار دیوگده گام عقیدت بدان موب
برداشت - و میرزا خان موبه دار ایلچپور نیز از سمت
دیگر عزیمت نمود - و او مضطرب شده با موبه دار ایلچپور
برخورده مع پیشکشات پیش شاهزاده درانه گشت - سال

(مائرا لامرا) [۹۴۳] (باب الوار)

سي ام بر طبق حكم خسروي همراه محمد سلطان شاهزاده بجانب قلعه گولگنده شتافت . پس از رسيدن پادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر در مورچال مصدر مساعي جميله گرديد . و هنگام معاودت پادشاهزاده بناندير رخصت يافت . و

در همين سال مطابق سنه (۱۰۶۶) هزار و شصت و شش هجري بكنج نيستي خزيد . و در ناندير مدفون گرديد .

اگرچه سي پسر ازو مانده بود اما الهام الله پسر رشيد خان (كه برادر زاده او باشد) براي نگاهداشتن جمعيت او شايسته بود . پادشاه او را از امل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار بر نواخت . و پور حقيقي او عبدالرحيم نام تا سال سي ام . منصب پانصدي صد و بيست سوار كاميابي داشت *

* هوشدار خان مير هوشدار *

پسر ملتفت خان . مخاطب به اعظم خان عالمگيري ست .

در سال بيست و هفتم شاهجهاني از تغير عم خویش مفتخر خان خانزماں بداروغگی توپخانه دکن بدييه اعتبار بر آمد . و بمنصب نه مدي چهار صد سوار سرفرازي يافت . و در آخر آن عهد برکت مهد به هزارى شش صد سوار رسيد . (چون الويه ظفر طراز شاهزاده محمد اورنگ زيب ناظم دکن بقصد مستقر الخلافه

(باب الاول) [۹۴۴] (مائراامرا)

اکبر آباد سایه و محل ببلده برهانپور انداخت (بافزایش
پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفت صد
سوار و خطاب خانی کامیاب عزت گردید - و در معارک
رزم و دغا همه جا ملتزم رکاب عالمگیری بود -) (چون
روز جنگ دارا شکوه بعد ظهر تباشیر فتح پدرش از حدت
هوا جان در باخت) پادشاه قدر دان او را باعطاف خسروانی
از غزا بر آورده باضافه نمایان استمالک و دلجوئی فرمود -
و داروغگی غسلخانه (که جز به معتمد^(۲) اخلاص منش
عقیدت نشان تفویض نشود) بخان مذکور مفوض گردید -
و او بحسن کار دانی و مزاج شناسی مدتی بتقدیم آن
خدمت خود را شایان الطاف پادشاهانه گردانید - و بعد
جنگ شجاع بمنصب سه هزاری در هزار سوار مورد
عفايت گشت - و در سال پنجم از اصل و اضافه بمنصب
چار هزارى سه هزار سوار بلندرتبگی یافت -) (چون در
همان ایام باراده سیر کشمیر رایات عالیہ بجانب پنجاب
نہضت نمود) به صوبہ داری دار الخلافہ شاہجہان آباد
خلعت سرفرازی پوشید - و در سال ششم با ارسال فرمان
حکومت مستقر الخلافہ اکبر آباد از انتقال اسلام خان
بدخشی مہارات اندوخته سر گرم کار گشت - و در سال

---

(۲) نسخه [ج] معتمد خاص عقیدت منش .

هشتم فرج‌داری نواح آن مصر جامع نیز ضمیمه بخان مزبور
مقرر شده بافزایش هزار سوار مشمول مراحم گردید . و چون
مداتمت و قدرمت خان مشارالیه با نیکو معاملگی و
واسعت کیشی دلنشین خادم مکان بود در صوبه دارئی آگره مدتها
بسر برد . و در سال چهاردهم بصاحب صوبگی خاندیس
مامور شد . و در هر آغاز سال پانزدهم سنه (۱۰۸۲)
هزار و هشتاد و دوم هجری در برهانپور بباط هستی
در نوردید . خان مومی الیه در شیوه بندوق اندازی سرآمد
امثال و اقران بود . چندی بتعلیم پادشاهزاده محمد
اعظم (که ورزش فن ناگزیر نشاء سردری ست) تارک
افتخار می افراخت . پسرانش کامگار و جعفر بعد فوت
پدر به استانبوس خلافت رسیده کامیاب عنایت شاهانه
گشتند . نخستین در پردلی و جمارت منشی مشهور
روزگار بود . (۲) رسوم سپاهگری بر لازم گرفته . تکیه و لعاف
او بی زره نبود . جمع را با خود رفیق داشت و آنرا
چهل تن می نامید . از غرور خانه زادی اکثر مصدر بی باکیها
میهن . و معاتب میگشت . در سال بیست و سوم هنگام
(که اجمیر معسکر پادشاهی بود) بنابر جهت از منصب
بر طرف شده چهار زخم جمدهر بشکم خود زد . ناچار

(۲) نسخه [ج] رسوم سپاهگری را لازم گرفته .

(باب الوار) [۹۴۶] (مآثر الامرا)

از روی خانه زاد نوازي هم التفات بكار رفت . بسيار
پر زور و قوت بود - و حكايات غريبه از نقل كنند . جنگ او
با نهنك در قلعه دارى چنانده گدھے مشهور عالم است . در
قلعه دارى راى سين مالوه در گذشت - از كسى نماند *

* هزبر خان خلف آلہ وردى خان *

در عهد خلد مكان سال هفتم بقلعه دارى رهتاس
و پستتر بفوجدارى بنارس از تغير ارسلان خان برادر خود
و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدى هفت صد
سوار مدمات اندوخت . سال هجدهم مطابق سنه (۱۰۸۵)
هزار و هشتاد و پنج هجرى به تمانه دارى جگدلك
(كه در راه كابل واقع است) سربلند شده در جنگ
با افغانه آنجا باتفاق پسر بكار دلي نعمت در آمد *

* همت خان مير ميسى *

خلف الصدق اسلام خان بدخشي است - از سر آغاز
نشو و نما بل در سن صبا بعنايت و الطاف خلد مكان
سرافراز بود - و بنوازش تربيت آن شاه ستوده شيم ممتاز -
مجموعه بود در قابليت و كمال - نسخه بود از فضائل
خصال - پيوسته ملاذ علماي دقيقه طراز و مرجع سخن فهمان
لگته پرداز - سليم النفس نيك ذات كريم الاخلاق خير خواه
كاينات . ارباب علم و هنر از هر باب در محفلش بارباب

و کامیاب - طبع موزون داشت - از رست * بیت *

* بجز خارے که مجنون داشت در دل *

* بیابان جذون خارے ندارند *

مشار الیه بنابر افتدار و اعتبارے (که پدرش را در ایام
شاهزادگی در سرکار خلد مکان بود) خود هم باعزاز
و احترام می زیست - بعد محاربه جسونت بمنصب
در هزاری و خطاب همت خانی (که والد او نیز بدان
چندے مخاطب شده بود) سر بلند گردید - و چون
سال ششم پدرش بصوبه داری مستقر الخلافه آگره سرافرازی
یافت او را بقومداری نواحی آن مرکز سلطنت برنواخته
از منصبش (که هزار سوار بود) پانصد سوار در اسبه
سه اسبه گردید - و پس از فوت پدر بحضور (سیده قور بیگی
شد - و در سال نهم بداروغگی گرز برداران افتخار اندوخت -
و سال دوازدهم بداروغگی دیوان خاص اختصاص گرفت -
و پستتر بمنصب سه هزاری و بخشیکری سیوم فایز شد -
و در سال چهاردهم از تغیر اسد خان به بخشیکری
دوم مغلغ و معزز گشت - و در سال پانزدهم از تغیر
سر بلند خان بصوبه داری اکبر آباد امتیاز یافت - و سال
هفدهم (هنگام نهضت پادشاهی بجانب حسن ابدال)
بداروغگی غسلسخانه مفتخر گردید - و در سال نوزدهم از تغیر

(باب الوار) [۹۴۸] (مآثر الامرا)

حسن علي خان بصاحب موبگي آله آباد و مرحمت
يك لك (رپيه خرمي اندوخت - و سال بيست و سيوم
در اجمير به استانبوس خلافت (سيده از اودهپور رخصت
معادرت بتعلقه يافت - و در همين سال سر بلند خان
مير بخشي وديعت حيات سپرد و حكم مطاع بطلب
هست خان رفت - دهم شوال سال بيست و چهارم
در بلده اجمير بخدمت جايل القدر بخشيگري اول فرق
تفاخر بلند ساخت و از فرط نوازش خلعت دوپننه زرین
بخانه اش مرسل گشت - و همين سال در عين هنگامه بغی
و طغیان اکبر [که باتفاق مغروران راتهور و برخه سران
لشکر پادشاهی از غایت وقاحت و بے سعادتي باراده
مقابله پدر عالیقدر دران وقت (که زیاده بر ده هزار سوار
در رکاب پادشاهی نبود) نزدیک رسید] خلد مکان همت
خان را (که بشدت مرض مبتلا بود) بحراست اجمير
در قلعه گذاشته از شهر بر آمد - پنجم ماه محرم
سنه (۱۰۹۲) هزار و نود و دوم هجري خان مذکور
بساط حيات در نورديد - از مستعدان روزگار بود - و در
همسران سرآمد اقوام - فصاحت و بلاغت از نظم و نثر
بر مفعله يادگار نگاشته - بهندي نیز شوق و سلیقه درست
داشت - ميرن تخلص میکرد - پسرانش ^(۲) محمد مسیح مرید

(۲) نسخه [ج] محمد مسیح مهر خان و روح الله بیگ خان .

(مآثر الامراء) [۹۴۹] (باب الواز)

خان و (رح الله نيكنام خان ادين در سال بيست و ششم
بخدمت ميرتوزكي سر برافراخت - پستتر خطاب خانه زان
خاني يافت - و در سال بيست و هشتم از تغير ملايك
خان بداررنگي بندهای جلو اختصاص گرفت - و پس
ازان بقلعه داري ارک خجسته بندياد و آخر بقلعه داري
بندر صورت تعين يافت - درمين منصب هزاري و بخشيدگري
فوج شاهزاده محمد بيدار بخت داشت *

• همت خان محمد حسن و سپه دار خان •

• محمد محسن •

يسران خانجهان بهادر كوكلتاش اند - ابتدا بمنصب
درخور و خطاب خاني سر برافراخته پستتر ادين خطاب
مظفر خان و درمين بخطاب نصيري خان چهره عزت
بر افروختند - سال بيست و هفتم جالس خلد مكان
(چون عرضداشت خانجهان بنظر پادشاه گذشت كه غنيم
بر درباري كشنا باراده فاسد فراهم شده بود) مومي اليه
هي كرده تاخته بمالش قوي بسيار را قتل و امير
گردانيد - فرمان آحمين بنام از صدور يافته اقربايش باضافه
منصب و عطاي خطابها شادكامي افروختند - ازان جمله مظفر
خان بخطاب همت خان و نصيري خان بخطاب سپه دار خان
نامور گرديدند - و سال نهم اولين بعطيه خلعت

(باب الوارد) [۹۵۰] (مآثر الامراء)

و شمشیر و فیل مهابه گزیده رخصت بیجاپور یافت -
و پس از دفع فتح آنجا سال سی ام بعنایت اسب
با ساز مومع و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی
دو هزار دو صد سوار و خطاب بهادر و عطای هشتاد
لک دام بانعام کامیاب گشته به تفویض صوبه آله آباد
نامزد شد - و سال سی و سیوم (چون خانجهان کولکلتاش
ناظم آله آباد گردید) نامبرده بصوبه دارمی اوده و فوجدارمی
گورکهور اختصاص گرفت - سال سی و چهارم باز تعاقه داری
آله آباد بار قرار یافت - پستور طلب حضور شد - سال
سی و هفتم بملازمت پادشاهی پیوست - و جهت رسانیدن
متعلقان سلطان معز الدین بقاعه پرناله دستوری پذیرفت -
سال سی و نهم [چون روح الله خان و غیره امرای پادشاهی
بتفصیل (که در احوال قاسم خان کرمانی رقم زد) کلک
اخبار سلک گشته) در کهور پره از سنتای سردار مرهته مغلوب
گردیدند] او حسب الحکم یلغار نموده با سنتای مذکور بمقابله
پرداخت - و آویزش سترگ رد داد - اگرچه مقاهیر را از
پیش رد برداشته بود - اما از نیرونگی تقدیر تیر بندرق
اجل بر سینه اش خورده مطابق سنه (۱۱۰۶) هزار و یک
صد و شش هجری کار او باتمام رسانید - دومین سال

سي ام از تغيير مكرم خان بصوبه دارى دكن و سال سي و هفتم بنظم آله آباد از انتقال بزرگ اميد خان بانضمام فوجدارى چونپور و از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و عطايى يك كرور دام بطريق انعام مشمول عواطف گشت . و سال چهل و يكم از انجا معزول گرديد *

(۲) صاحب مآثر عالمگيري مي نويسد كه سال چهل و هشتم سپه دار خان ناظم آله آباد در جلدري تذيبه مهابت بومي چونپور از اصل و اضافه بمنصب چهار هزارى سه هزار و پانصد سوار و سال چهل و نهم باضافه هزارى ذات درجه پيمائى افتخار گرديد . از انجا معلوم ميشود كه نامبرده بار دوم هم صوبه دار آله آباد شده . و پس از ارتحال خلد مكان بوقت خاد مزل بخطاب خانجهان اعزالدوله بهادر رايت اعتبار بلند ساخته - غالباً سال سوم جلوس پادشاه مزبور بصوبه دارى بنگاله اختصاص پذيرفته - تاريخ فوئش بنظر نيامده - در اردنگ آباد متصل دهلي دروازه حويللى عاليشان (كه معاذلى عمارت حمام در نهايت پاكيژگي ساخته) يادگار از بوده - الحال آن عمارت بر هم خورن *

---

(۲) در [مآثر عالمگيري] سپه دار خان ناظم آله آباد چهار هزارى سه هزار سوار در جلدري حسن خدمت تذيبه مهابت بومي چونپور باضافه پانصد سوار درجه پيمائى افتخار گرديد *

* حرف الیاء *

* یوسف محمد خان کرکلتاش *

پسر کلان خان اعظم اتکه است - با عرش اشیانی
 نصبت رضاءت داشت - چون پدرش با جمعی از پیشگاه
 سلطنت دستوری یافت تا سر راه بیرام خان (که عازم
 نواح پنجاب بود) بگیرد او نیز در سن درازده سالگی
 بهمراهی پدر تعیین یافت - و در روز معرکه با جمعی از
 مبارزان میان قل و التمش اختصاص گرفت - و چون اتکه
 خان بعد برهم خوردن افواج میمنه و میسره چاره داران
 دید (که بر فوج بیرام خان تلخمت آرد) خان مذکور پیش
 پیش پدر بوده مصدر ترددات شد - و بخطاب خان
 نام آرد گردید - و چون پدرش بر دست ادهم خان کوکه
 کشته گردید او با جهتمندان خود مسلح شده سر راه

---

(۲) نسخه [ج] با منصب داران خود *

ادهم خان و ماهم انگه گرفت - تا آنکه سیاست پادشاهی در
بار ادهم خان خاطر نشین گردیده باره تسلی شد - پس
ازان خان مزبور و برادرش عزیز محمد کوکلتاش مشمول
گوناگون عذایات خسروانی گشته در بزم و رزم دوام حضور
و کمال تقرب داشتند - سال دهم جلوس (که ماجرایی
کافر نعمتی و فتنه پزدهی علی قلی خان زمان و بهادر
خان و اسکندر خان معروض بارگاه والا گردید) پادشاه
به تنبیه این گروه شقاوت پزوه وجه همت ساخته از
آگره نهضت فرمود - بعد عبور از ساحل گنگ بعرض
رسید که هنوز اسکندر خان در لکهنؤ بجای خود است -
عرش اشیانی توجه بان صوب نمود - و حکم شد که خان
مذکور باتفاق شجاعت خان و برخی از بهادران اخلاص گزین
به منزل هراول بوده پیش پیش می رفته باشد - در سایه
عاطفت عرش اشیانی بمنصب والی پنج هزاره رسیده بود
که در عین رباع شهاب از فرط باده پیمائیها بیمار شده
در سال یازدهم جلوس مطابق سنه (۹۷۳) نه صد و
(۲)
هفتاد و سه هجری بخلوتکده فذا شتافت *

(۲) در [اکبر نامه] یوسف محمد خان کوکلتاش برادر کلان میرزا عزیز
ازین جهان گذران از فرط باده پیمائی روز خور پانزدهم خرداد ماه الهی
موانق پنجم ذیقعد پنچ روز مزاج او از پای امتدال انحراف نموده بخلوتکده
فنا شتافت *

* التبیاه *

حکما آب انگور را (چون در باب تقویت مزاج انسانی
 مناسب تجربه نموده متضمن فواید کثیره یافته اند) مجوز
 استعمال آن گردیده تعیین مقدار و تقدیر وقت نموده - و
 در ادمان آن (که مزیل جوهر عقل و مورث امراض کثیره
 است) منع شدید و تهدید بلیغ بکار برده - چنانچه این
 معنی از کتب قوم واضح و لایح است - اما شریعت
 مصطفوی (علی صاحبها الصلوة والسلام - که بر ادق طرق و عموم
 مصلحت نازل گردیده) نظر بحکم ماده ضرر رخصت بارتکاب
 قلیل و کثیر آن نداده - و برای صلاح جزئی فساد کلی
 جایز نداشته - و آیه اِثْمُهُمَا اکْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا مبین آنست *

* یوسف خان کشمیری *

پدرش عالی خان چک^(۲) مرزبان کشمیر داشت - چون
 در تگاپوی چوگان بازی به آسیب پیش کوه زین راه عدم
 پیش گرفت مردم او را بکلانی برگرفتند - از فحش
 خانه ابدال عم خود (که اندیشه سرب بخاطر آورده بود)
 گرد گرفت - و در زد و گیر ابدال مذکور بزخم بندرق
 در گذشت - مردم آنجا سید مبارک نامی را برداشته بمیدان
 میدگاه عرصه نبرد آراستند - هراول یوسف خان در جنگ

کشته شد - یوسف خان به اردگاه فرسیده راه گریز سپرد -
 اواخر سال بیست و چهارم جلوس عرش آشیانی به بارگاه
 سلطنت رسیده بانواع نوازش اختصاص یافت - و (۱) چون
 پیش از سپری شدن در ماه بد نهادان آن سرزمین سید
 مبارک را بکنج خمول نشانیده لوه‌ر چک عم زاده خان مذکور را
 (۲)
 بسردای (برگزیدند) سال بیست و پنجم او از بارگاه سلطانی
 رخصت پذیرفت - و به امرای پنجاب حکم شد که فوجی
 همراه او سازند - ازین خبر کشمیریان به لابه گری در آمده
 او را تنها طلب داشتند - او بے اطلاع امرا عازم آن سو گردید
 (۳)
 و بدون سزار از آویزش لوه‌ر چک را بدست آورده بر حکومت
 آنجا قابض گشت - چون سال دیوانه داستان (سوخ او
 بعرض رسانید در سال بیست و هفتم پادشاه شیخ یعقوب
 کشمیری را (که از معتمدان رگاب بود) جهت دلدهی با حیدر
 پسر او روانه گردانید - سال بیست و نهم او یعقوب پسر
 خود را با هدایای آن دیار بحضور فرستاد - سال سی ام (که
 موبه پنجاب مقرر سلطانی بود) پادشاه را نیز طلب او
 بخاطر رسید - یعقوب متوحش شده راه فرار سپرد - حکیم علی و
 بهاء الدین کنبو دستوری یافتند که باندزها رهنمون شوند - اگر
 خود دولت استان بوس نیندوزد پسر آشفته را بی خود را روانه

(۲) نسخه [ب] گوهر چک (۳) در نسخه [ج] حرف [واء] نیست *

سازد - چون نرسندگان باز گردیده نخوت فروشی او برگزاردند
 میرزا شاهرخ با فوجی گران بتسخیر آن ملک رخصت یافت -
 پس ازان که (از راه پهلوی نزدیک بولباس ^(۲) رسید نامبرده
 بجز زنهاری شدن چاره ندیده آمده امرا را دید - خواستند
 او را همراه گرفته برگردند - این رای پسند پادشاه نشد - و
 برای تسخیر ملک تاکید رفت - بنابران کشمیریان اولاً حسین
 خان چک را و ثانیاً یعقوب خان پسر یوسف خان را
 به سرداری برداشته جنگی کرده به پراگندگی افتادند - آخر
 پیغام نمودند که مرزبان اینجا (و بدرگاه آرد - و دنایر و
 درهم بزام پادشاه رونق پذیرد - و دار الضرب و زعفران و
 ابریشم و شکاری جانور بسرکار والا باز گردد - و چون امرا از
 بارش برف بستره آمده بودند داروغه ها بتعلقات مذکور
 تعیین نموده بعد پذیرائی این معامله در حضور مع یوسف
 خان باز گشته ادایل سال سی و یکم بعثت خلافت
 جبهه ها گردیدند - خان مذکور حواله تودرمل شد - و
 (چون از یعقوب و غیره کشمیریان آثار برخلاف آشتی
 بظهور پیوست) قاسم خان را با فوجی شایان راهی ساختند -
 او بشایسته تدبیر ملک را مسخر ساخت - و بارها
 به یعقوب خان پسر یوسف خان و دیگر کشمیریان آریزش

---

(۲) نسخه [ج] پولباس - (۲) نسخه [ج] این رای پسند نشد *

نموده غالب آمد - سال سی و دوم او را از زندان برآورده
 در حدود بهار جاگیر تاختخواه شد - و تعینات صوبه بنگاله
 گردید - تا سال سی و هفتم در آن صوبه سرگرم خدمات
 بود - پسرش یعقوب خان است که پس از آمدن پدر بدارگاه
 سلطنت مردم کشمیر او را دست آریز شورش افزائی ساخته
 مدعی بهرداری برداشته بودند - چون قاسم خان میر بحر
 بگشایش آن صوبه تعیین شد باقبال پادشاه در مجمع آنها
 دو (دو) افتاد - و بدین تقریب خان مذکور داخل سری نگر
 گشت - بعد آن هم نامبرده شیوه سرقتابی داشت - در سال
 سی و چهارم رفت (که پادشاه در کشمیر بود) پس ازان
 (که با افراز خاصه برای دلجمعی او رفت) بتارک نهاده
 کامیاب آستانبوسی گردید *

* یوسف خان ولد حسین خن تکویره *

پس از فوت پدر مشمول عواطف عرش اشیانی گردیده
 بمنصب شایان سرمایه اعتبار اندوخت - و سال پنجاهم
 بمنصب در هزاره ذات و سیصد سوار مهابی گردید - و
 پس از جلوس جهانگیری پانصد سوار بمراتب از افزود - و
 سال پنجم همراه خان اعظم بهم دکن تعیین گردید - و چون
 ترددات او درین صوبه بعرض رسید سال هشتم بعنایت
 علم لوی کامروانی برافراشت - و سال دوازدهم بالتماس

(باب الیاء) [۹۵۸] (مآثر الامراء)

شاهزاده سلطان خرم از اصل و اضافه بمنصب سه هزار
ذات و هزار و پانصد سوار مرتقی گردیده بفوجداری
کوندوانه و عنایت خلعت و فیل نوازش یافت *

* یعقوب خان بدخشی *

ابتدا نهمصدی پنجاه سوار منصب داشت - و با خانخانان
عبد الرحیم تعینات دکن بود - در جنگ (که شاه نواز خان
مرزا ایرج عنبر حبشی را شکست داد - و کار نمایان صورت
بسمت) خانخانان عذر اختیار پسر بدست او داده بود -
چون از ترددات نمایان بوتوق آمد سال هشتم جلوس
جهانگیری از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد
سوار گردن باند پایگی بر افراخت - و آخرها تعینات صوبه
کابل گردیده سال اول جلوس فردوس آشیانی (که نذر
محمد خان والی بلخ در نواح کابل آمده بمحاصره
پرداخت - و آخر به پیغامهای تهدید آمیز خواست که بلاه
مزبور را بتصرف آورد) او در کابل بود - پاس نمک خوارگی
مقدم داشته جوابهای صاف درشت گفته فرستاد - و وقت
موعود بعدم آباد شتافت *

* یاقوت خان حبشی *

که از غلامی خدایند خان مشهور به یاقوت خدایند خان
اشتهار یافته و از رشد و شجاعت مدار علیه و مشارالیه دولت

نظام شاهیه گردیده بعد از ملک عنبر سردارے عمده تر ازو نبود - بلکه لشکرکشی و انتظام افواج در حیات عنبر نیز بعهده او بود - چنانچه مکرر مملکت پادشاهی را بمراکب باد پا لکد کوب نهب و غارت ساخته برهانپور را محاصره نمود - و (چون نظام شاه حمید خان نام غلام حبشی را پیشوای خود ساخته اختیار مهمات مالی و ملکی در قبضه او سپرد) به فریب کاری زنش (که هر روز زنان مردم را از افسون طرازی از راه برده بمعاشرت او می برد) بمرتبه شیفته و فریفته او شد که خود به اسم بی مسمای حکومت خورسند گشته رتق و فاق کارها را بآن محتانه داله باز گذاشت - چنانچه یکبار عادل شاه فوجی بسرحد نظام شاه فرستاد - آن زنکه از فرط جرأت و دایری سرداری لشکر را استدعا نموده نقاب افکنده بر اسب سوار شد - و بمقابله شتافته جمعی کثیر را از سران آن فوج مقتول و ماسور ساخته سالم و غانماً معارفت نمود - از آنجا (که مبلغهای خطیر بمردم بخشید) رفته رفته کارش بجائے رسید که سران سپاه و عمدهای ملک پیاده در رکابش رفته عرض حوایج خود می نمودند - ازین جهت یاقوت خان (که سردار نامور صاحب جمعیت بود) دل برداشته نوکری نظام شاه گذاشته اختیار بندگی پادشاهی را سرمایه فلاح خود دانست -

در سال بیست و یکم جهانگیری به پانصد سوار حوالی
جالند پور آمده به راد رتن هادا (که بحفاظت بالاگهات
می پرداخت) بر نوشت - که من با فتح خان پسر ملک
عنبر و دیگر سرداران نظام شاهیه قرار دولت خواهی داده
از پیشقدمان این سعادت شده ام - راد رتن باستمال
و دلجوئی از پرداخته سرگرم این عزیمت ساخت - و
به خانجهان لودی (که دران وقت صاحب صوبه دکن بود)
اطلاع داد - خان مذکور او را بتجویز منصب پنج هزاره ذات
و سوار و به برخی همراهانش منصب درخور (که مجموع
بیست هزاره پانزده هزار سوار باشد) سرفراز نموده در
ساک بندگان پادشاهی منسلک گردانید - و در سر آغاز
جلوس فردوس آشیانی او را بارسال عالم و نقاره میاهی
فرمودند - و (چون سرآمد امرای دکن بود) نقش او درین
سلطنت درست نشسته صوبه داران آن ملک بے صوابدید
او کارهای بزرگ بعمل نمی آوردند - (چون در سال ششم
مهابت خان خانخانان حصار استوار دولت آباد را با فوج
قاهره احاطه نمود - و ماجارها برافراخت - و بدوانیدن
نقب و ساختن کوچه سلامت و سرانجام دیگر اسباب
کشایش آن همت گماشت) یاقوت خان فرتوت (که با وجود
نوکری پادشاهی سرشته هواخواهی نظام شاه را از دست

(مائراامرا) [۹۶۱] (باب الیه)

نگذافتم) انفتاح قلعه را قریب الوقوع دیده دانست که
بعد ازین بالکلیه استیصال این خاندان شده آن دیار بالتام
بتصرف اریای دولت خواهد آمد - نهانی در مده
تقریب محصوران شد - هر چند سعی نمود (که آنرقه و
تفنگچی و دیگر لوازم قاعه داری محصوران برساند) بهسبب
دیدبانی اهل ملجاء مطلب از بفعل نیامد - و ازآنکه غله
(که از بازار آن نفاق کیش بقلعه می بردند) مکرر بدست
افتاد اندیشه او بر روی (رز آمد - آن خاین خایف براه
فرار (که شعار غلامان است) شتافته بخیل عادلشاهیه
پیوست - ازآنجا (که اقبال پادشاهی (رزافزون بود) کاره
(که بظاهر موجب رهن جناح تواند شد) در باطن سبب
شکست مخالف گردید - چه آن کافر نعمت از لاف و گزاف
پاهنگری سرزنش چند به سران بیجاپور نمود - (رزے بعد
فتح انبرکوت (که عبارت از شهر پناه دولت آباد است)
رندوله خان و ساهو بهونسله در بروی خانزمان (که برگهات
کاغذی داده بود) مانده یاقوت خان بهمراهی مراری دت
ماحب اختیار عادلشاه با لشکر جرار نمایان گردید - خانخانان
میرزا لهراسپ پسر خود را با فوج تعیین نمود - و بالختی
از بهادران خود نیز روان شد - پیش ازان (که بمند لهراسپ
پردازد) در اثنای راه نوردی بهجزیره از فوج مخالف

بر خورد - و آن درباه منشان برافراز افتادند - درین ضمن
گروهی دیگر از میان حرس برآمده نمودار گشتند - و ظاهر
شد که یاقوت تیره درون و بیرون درین فوج است - و
مرای عقب آن قشون آراسته هزارل را بر سر لهراسپ
فرستاد که تا او را بجنگ در گریز جانب اینها کهد
هفته سالار جز نبرد چاره ندیده با وجود قلت سپاه تنگی
بر حفظ ایزدی نموده رایت همت برافراخت - و شمشیر
سرافشان فتنه نشان از نیام انتقام آخته با همراهان بر
قلب غنیم تاخت - از ستیز و آریز بهادرانه مخالفان پای
ثبات از دست داده راه هزیمت پیمودند - اتفاقاً در اثنای
گریز حرس پیش آمده از تنگی راه افواج ادبلا امتزاج
آنها از تزک افتاده بهادران عرصه شهادت از عقب
خود را بیاقوت خان خون گرفته رسانیدند - هر چند
حبشیان برای محافظت سردار لخته با افشردن آتش
قتال ملتهب گردانیدند اما پودلان تهور آئین پھیاری ازان
طایفه را بگوی نیستی فرستادند - و بقیه بر یاقوت خان
روخته به بیعت و هفت زخم نیزه و شمشیر کار دشمن
بانجام رسانیدند - حبشیان همچو مور و مگس فراهم آمده
خواستند که پیکر آن سیه روی تیره رز را از میان ببرند -

دلیبران نصرت کیش بذا کامی آن گرده کمال جلالت بکار برده
جمعه او را بدست آوردند - کشته شدن چنین سواران (که
در علم مرتبه سده کشی و فوج آرائی سپه و عدیل
نداشت) درین هنگام موجب فرار و بیداری سواران مخالف
و باعث دل شکنی محصوران گشته مقدمه افتتاح قلعہ
گردید - پسرش فخرالملک نیز درین سلطنت علیه بمنصب
سه هزاری دو هزار سوار در سلک امرا انتظام داشت - پیش
از فرار پدر در سال پنجم باجل طبیعی در گذشت - حسن
خان و غیره پسران فخرالملک بعد کشته شدن یاقوت خان
نوکری عادلشاه اختیار نمودند - پسر حسن خان برهنموتی
بخمتی بیدار بدرگاه فلک اشتباه اعلی حضرت نامیده عجز و
استکانت سوده داخل بندها گردید - و در سال نهم باضافه
هزاره پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار امتیاز
یافت - و به تنخواه جاگیر دکن کام اندوز دل گردید *

* پیرمف محمد خان تاشکندی *

تاشکند شهر است از ولایت فرغانه که از اقلیم پنجم
است و در کنار معمور عالم واقع شده - شرقی آن کاشغر
و غربی آن سمرقند و جنوبی کوهستان سرحد بدخشان
(۲) و شمالی اگرچه پیش ازین شهرها بود مثل المالیغ و الماتو

و بانگی (که به اترار^(۲) مشهور است) اما الحال بصیبه عبور
 و مرور اوزبکیه اثری از رسوم و اطلال آنها هم نمانده -
 غیر از جانب غربی (که کوه ندارد) گذار^(۳) بیگانه صورت پذیر
 نیست - و دریای سیحون (که بآب خجند مشهور است)
 از میان شرق و شمال این ولایت آمده بسمت غرب
 میورد - و از شمال خجند و جنوب فناکمت (که بشاهرخیه
 اشتها دارد) گذشته پایان ترکستان در ریگ فرو رفته غایب
 میگردد - و درین دیار هفت قصبه واقع است - پنج بجانب
 جنوب - اندجان و اوش و مرغینان و اسفهره و خجند و
 از شمال آخسی و شاش^(۴) (که از بلاد قدیم اسمت و سابق
 بنیادکمت اشهار داشته) الحال به تاشکند و تاشکذیت معروف -
 لاله زار آنجا چون گل سرخ بخارا بین الجمهور مشهور -
 خصوصاً لاله هفت رنگ که خاصه آن ناحیه اسمت *

بالجمله (چون خان مذکور از وطن مالوف دارد
 هندوستان گردید) ایامی چند بموافقت عبدالله خان فیروز
 جنگ بسرد برد - آخر بمعادت منشی و بخت یاری بخدمت
 شاهزاده شاهجهان پیوست - و بخدمت خدمت و درام حضور
 مباحثات اندرخت - و در سفر و حضر بلوازم خدمتگاری قیام

---

(۲) نسخه [ج] اترار - (۳) نسخه [ب] گذر - (۴) نسخه [ج]
 شاش - (۵) نسخه [ج] تاشکوت و نسخه [ب] تا مکنیت *

ورزید - و پس از سریر آرائی بمنصب دو هزارى هزار سوار
و مرحمت علم و نقاره و اسب و فیل و پانزده هزار روپیه
نقد چهره کامیابی برافروخت - و بتفویض تیول از نواحی
ماندو اختصاص گرفت - و سال چهارم در یساق دکن باتقاضی
نیرنگ پردازیهای تقدیر بیک ناگاه گرفتار حادثه غیبی
گردید - یعنی بهمراهی بهادر خان (دهیله در روز نوبت
کهی با رندوله خان و بهلول خان عادلشاهی تلاشهای بهادرانه
و کوششهای رستمانه نموده بزخمهای گران در میدان
افتاد - مخالف فوزی عظیم دانسته او را با بهادر خان
برداشته بردند - مدتی در بیجاپور مقید و محبوس بود -
چون در سال پنجم یمین الدوله آصف خان بتاخت و
تاراج حوالی بیجاپور پرداخته آنرا محاصره نمود عادل شاه
هر دو را نزد یمین الدوله فرستاد - چون بر آستانه خلافت
نایب دولت بر سوئند پادشاه قدر شناس بهرام خسروانه
(که در باره زندگان وفا گزین عقیدت آئین مبذول است)
تدارک گذشته فرمود - تا هر کدام بمرحمت خلعت و
شمشیر و سپر با یراق طلای میناکار و اسب و فیل سر
برافروخت - یوسف محمد خان از امل و اضافه بمنصب سه
هزارى دو هزار سوار و عطای نقاره و بیست هزار روپیه مهابی
گودید - و پستر بصوبه دارى تهنه علم اعتبار برافروخت *

گویند پیشتر مغلیه توران نوکر داشت - چون درین سانحه
 بخلاف متوقع بے حقیقی و بیوفائی ازینها - مشاهده نمود
 [که آقای ولی نعمت خود را باسیری مخالفان داده خود
 صحیح و سالم از معرکه بر آمده بمحال جاگیرش شتافتند -
 و از پدر بزرگوار خان مذکور (که ترک روزگار نموده
 درویشانه بحر می برد) غدر کرده بتحکم مبلغ بصیغه طلب
 برگرفتند] ازین جهت مغل را کمتر نگاه میداشت - اکثر
 هندوستان را نوکر میکرد - و پس ازان فوجداری بهکر
 مامور شد - چون در سال یازدهم قلعه قندهار بتصرف
 پادشاهی در آمد از با فوجدار سیوستان تا بندر بسمت
 آن ناحیه بکمک تعیین گشت - خان مشارالیه بهمراهی
 قلیچ خان ناظم آن الکه در تسخیر قلعه بسمت مساعی
 جمیله بکار برد - و در سال دوازدهم از فوجداری بهکر
 تغیر شده بصوبه داری ملتان و اضافه هزار سوار کامیاب
 دولت گشت - و در همین سال سنه (۱۰۴۹) هزار
 و چهل و نهم رخت سکونت بعدم آباد کشید - در بهار
 داشت میرزا روح الله و میرزا بهرام - نخستین در آخر سال
 بیست و هشتم بمنصب هزار و پانصدی هشت صد
 سوار و فوجداری و جاگیرداری ماند و سرفراز گشت - و
 بجهت مورد عتاب گردید - و هزاری بهال ماند - و بهتر

بوجود آمدی و قلعه دارینی کانگره دستوری یافت - و در اوایل
 مجلوس عالمگیر شاهي^(۲) بصدد برخی حرکات مخالف مرضی
 پادشاهی از منصب و جاگیر افتاده گوشه انزوا برگزید *
 پسوانش با وصف خانه زادی بنابر سوء مزاج
 خلد مکان منصب یاب نگشته چندی برفاقت خان جهان بهادر
 کوکلتاش گذرانیدند - پس ازان میرزا عبدالله در سرکار
 شاهزاده محمد اعظم شاه نوکر شده قوریگی گردید - و پایه
 عزت و اعتبار برتر افراخته آب رفته بجو آرد - و
 به میرآتشی امتیاز یافته در جنگ جاجو^(۳) ادای حق
 نمک بجا آورده بهمرامی آن شاه والا همت نقد هستی
 برافشاند - خائف از میرزا فتح الله (که خرد سال بود)
 بصالت خان سلطان نظر اعظم شاهي بعلاقه آشنائی و
 خواجه تاشي بتربیتش توجه بر گماشت - بعد فوتش در
 سرکار آصف جاه نظام الملک نوکر گشته بدادرغی دیوانخانه
 و هرکارها اختصاص یافت - و به همین عنایت آن امیر
 سلاطین نظیر بمنصب و خطاب موردی سر عزت برافراخت -
 در حالت تحریر بقید حیات است - با راقم این سوانح
 محبت و الفت دارد *

(۲) نسخه [ج] عالمگیری - (۳) نسخه [ج] حاجو *

• یکه تاز خان عبد الله بیگ •

پسر منصور حاجی بلخی ست که مرد فهمیده آزموده کار
و از اعیان دولت نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان
بود. خان مزبور در سال دوازدهم ار را با قدری تنسوقات
بعنوان سفارت پیش فروردس آشیانی فرستاد. (۲) از پیشگاه
خلافت بانعام پنجاه هزار درپیه نقد و دیگر عطایا مشمول
نوازش خمردانی گردیده رخصت انصراف یافت. (۳) پسرانش
نیز همراه بودند. هر یکم بعطیه در خور کامیابی اندوخته
بوطن مالوف شتافتند. هنگامی (که بسعی شاهزاده مراد بخش
ولایت بدخشان و بلخ بحوزه تصرف پادشاهی در آمد
و نذر محمد خان آواره بیابان نوردی گردید) حاجی
مذکور بایالت و حراسم قلعه ترمذ می پرداخت. از
صوابدید و به اندیشی پسران خودش محمد منصور و
عبد الله بیگ را بخدمت شاهزاده فرستاده اظهار بندگی
درگاه والا نمود. در همانوقت از جانب شاهی استمالت نامه
با خلعت مصحوب یکم از معتمدان ارسال یافت. و
سعادت خان نبیره زین خان کوکلتاش بحفاظت ترمذ تعین
گردید. از قلعه مذکور را بخان مشار الیه تسلیم نموده
بجناب شاهی پیوست. و غایبانه بمنصب در هزاری هزار

(۲) نسخه [ب] او از پیشگاه خلافت - (۳) نسخه [ب] آنطرف •

سوار و خدمت مدارت بلخ سرافراز گردید - و پسرانش
 نیز بمنصب مناسب هرمایه افتخار اندوختند - و در
 همین ایام پسر کلانش محمد محسن جبهه ساری پیشگاه خلافت
 گشت - و در سال بیست و یکم منصب هزارری چهار
 صد سوار و خطاب خانیه یافته تعیین هنگامه گردید - و در
 سال بیست و سیوم بشرط مدام (و بنهانخانه نیستی نهاد -
 و عبد الله بیگ در سال و بیست و یکم از بلخ آمده
 بنامهیم ساخت سلطنت فرق طالع برافراخت - و بعنایت
 خلعت و خنجر مرصع و اضافه منصب و انعام پنج هزار
 درپیه نوازش یافت - و در سال بیست و چهارم باضافه
 پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار اختصاص
 گرفت - و در سال بیست و هفتم بخدمت میرتزکی
 و خطاب مخلص خان و از اصل و اضافه بمنصب
 در هزارری هشت صد سوار کام دل اندوخت - و در
 اواخر عهد اعلی حضرت بهراهی مهراجاه جسونت تعیین
 مالوه گشت - و چون راجه از جانب دارا شکوه (که
 بهمت و گشاد سلطنت در دستش بود) اشاره داشت
 که هرگاه صاحب مداران دکن و گجرات اراده حضور
 نمایند نگذارد که پای جسارت پیش نهند - درین هنگام
 (که موکب عالمگیری عبور نموده رهگرای مستقر الخلافه

(۲) نسخه [ب] بشده

بود (راجه بقرتیب فوج پرداخته هفت گروهی اوجین سد
 راه گردید . نبرد سترگ در پیوست . مخلص خان با
 جمعی از سپاهیان نامی توران در قراردلی بود . چون
 «ران راجپوتیه عاف تبغ بیدریغ گشتند راجه ننگ فرار
 بر خود پهنیدیده و نیل عار بر چهره (رزگار خود کشیده
 با راجپوتان زخم خورده طی راه پیش گرفت . و اکثری
 از امرای پادشاهی بتگ تگ پا جان بدر بردند . مشارالیه
 با گروه دیگر از خیل مخالف جدا شده برهنه و بی بخت
 باسلام عتبه عالمگیری معادت اندوخت *

و [چون پیش ازین (هنگام برافراختن رایات عزیمت
 جهانگیری از دکن) خطاب مخلص خانی نامزد قاضی
 نظامی کره رده شده بود] او را بخطاب یکه تاز خان و منصب
 سه هزار و پانصد سوار و انعام بیست هزار (رببه
 مباحی گردانیدند . پس از جنگ کهجوه (چون شجاع
 هزیمت نصیب بجانب بنگاله (سپر دادی فرار گردید) او
 هم بهرامی شاهزاده سلطان محمد بتعاقب تعیین گشت .
 و (چون شاهزاده از کوه اندیشی و تبه رائی بشجاع ملحق
 گشت) معظم خان (که کارفرمای این یماق و سردار عساکر
 پادشاهی بود) بعد انقضای برسات در حوالی بل کلهه
 (۲)

(که بیست و چهار کورهی اکبرنکر است) در عقب
 ناله عمیق * قوار اقامت داده در جسر بفاصله نیم کورهی
 از هم بران ناله بستم . و دران طرف جمرها مورچال بسته
 با ادوات توپخانه استحکام داد . و شجاع در ماه ربیع الآخر
 سال دوم در مقابل فرود آمده هنگامی توپ و تفنگ گرم
 ساخت . چون دید که جمر محاذی لشکر معظم خان بافرونی
 توپخانه استوار است بهرادی سلطان محمد بسمت جمر
 دیگر روان شد . یکم تاز خان با همراهان خود بقدم همت
 و جلالت بقصد ممانعه مورچال این طرف آب آمد .
 (۲) معظم خان ازین آگهی ذوالفقار خان را با فرقه اعوان
 و روزهانیان کمک فرستاد . از طرف شجاع مقصود بیک
 مخاطب به تدر انداز خان و سرمست انغان هدف نازک
 قضا شدند . و ازین طرف یکم تاز خان با برادر خرد خود
 نقد جان نثار کرد . و جوفی دیگر نیز سر بجیب نیستی
 فرود بردند . و بسیار زخم برداشتند *

• یلنگتوش خان بهادر •

سال چهاردهم جلوس خلد مکان بعطای شمشیر و
 جمدهر و برچی محسود انران گردید . و سال نوزدهم
 درز طوی . او بعنایت خلعت و سر پیچ زمرد و اسب
 (۲) نجف [ج] افران . (۳) در [بعضی نسخه] یلنگتوش خان *

با ساز طلا و فیل با ساز نقره سرمایه مبداهات اندوخت .
و سال بیستم از اصل و اضافه بمنصب * در هزارم
هفت مد سوار چهره عزت بر افروخت . و سال بیست
و پنجم از عزل ابونصر خان قور بیگی گشت . پس ازین
معاتب گردیده سال بیست و هشتم به بحالی منصب آب
رفته بجزو آورده از انتقال بختاور خان بدارغی خواصان
قامت قابلیت آراست . و سال بیست و نهم باز
ببرطرفی خدمت و منصب بدایه عتاب آمد . تتمه احوالش
بدریافت نیامده *

خاتمه

(۲) الحمد لله که این نسخه اتمام طلب بانضمام مآثر
تتمه مردم حسن انصرام گرفت - الحال خامه تکمله نویسن
بعرض مدعا می پردازد *

* اگرچه نیک نیم خاک پای نیکانم *

* عجب که تشنه بدانم ^(۳) سفال ریحانم *

نظر برین پاره از سرگذشت خود هم بزبان قلم می دهد *
نام این بی بضاعت عبدالحی است - در سائ
(۱۱۴۲) هزار و یکصد و چهل و دوی هجری از عالم

کمون بساحت بروز پیوسته - بعد وصول بسن تمییز چندی
بهجز و کشی در مداس گذرانیده بتحصیل علوم درسی پرداخته
و لختی بمسب فنون ادبیه و عربیه و فصلی بمطالعه کتب
حکمت نظری و عملی همت گماشته - سال (۱۱۶۲)

(۲) نسخه [ج] الحمد لله - (۳) نسخه [ج] بمآذد .

هزار و یکصد و شصت و دو هجری بمنصب و خطاب
خانی اعتبار یافته از جانب ناصر جنگ شهید دیوانی
موبه برار و متصدیگری محالات تیول آن فوئین بلاند مرتبه
(که دران موبه بود) مامور گردید . و در عمل ملائمت
جنگ بنظامت بلده خجسته بنیاد و قلعه داری قلعه
دولت آباد نامزد شد *

و چون مقدمه ناگزیر والد مغفور بعمره دفع
رسید و زمانه بکام بدخواهان شد (اگرچه چنده
بکنج توارای بر نشانند و از همه سو یاس نمودار
گردید) ناگهان جاذبه عنایت نواب نظام الملک نظام الدوله
دست این پا شکسته برگرفت و بانواع عواطف بنواخت .
ابتدا به بحالی منصب قدیم و عطای خطاب موروثی
بر فراز امتیاز آورد . و بتفویض تعلقه دیوانی مویجات
دکن (که ارثی ست) بین الاقرا تفرق بخشید . در بزم
و رزم جایس خود ساخت . و در معارک و مهالک مورد
تحصین و نوازش داشت . درینولا بوفور مرحمت و قرب
هم نشینی آن امیر بے نظیر ممتاز است . و بمنتهای
منصب مرسوم الوقت و خطاب مصمم الملک مرفراز .
به مناسبت آن مامور تخلص می کند . و شعره چند
از گفتهای خود بر صفحه بیاض یادگار می گذارد .

* شعر *

* دیدن آسان نیست حسن آتشین خوی ترا *

* آفتاب آئینه باشد جاود ری ترا *

وَلَهُ

* بدیها نیک گردد چون مناسب با مزاج افتد *

* که باشد آب حیوان آتش سوزان سمندر را *

وَلَهُ

* هنرور کی تواند دید زیر چرخ آرامی *

* در غلطان ندارد یار شکل آرمیدن ها *

وَلَهُ

* ز خط پشمت لبش نقش و نگاری میکند پیدا *

* عقیق از کندن نام اعتباری میکند پیدا *

وَلَهُ

* غنچه سان تا بفکر در باشی * نتوان دید دل کشائیه

وَلَهُ

* ناتوانانرا نمی باشد غم از آشوب دهر *

* موج دریا از برای کاه بازی شناسست *

وَلَهُ

* بعد استعمال بوی عطر کاهد دم بدم *

* قدر کمتر ساز خوبان هرچه هست آمیزش است *

وَلَهُ

* آئینه تا صفای رخ یار دیده است *

* در چشم خویش سرمه حیرت کشیده است *

وَلَهُ

* غافل مشو ز فتنه مکر زبان نرم *

* با سنگ کار تیشه کند آب عاقبت *

وَلَهُ

* دامن زلف را ز کف من کشید و رفت *

* گفتم که من شکار تو ام دام چید و رفت *

وَلَهُ

* گم تغافل و گم ناز و گم جفا دارد *

* برای کشتن عشاق شیوها دارد *

وَلَهُ

* سخن بقدر ضرورت بود بزرگان را *

* که جز جواب نگردد مدا ز کوه بلند *

وَلَهُ

* دل دیوانه از چشم تو هر دم کام میخواهد *

* ز خود رفتست مهت ما و دیگر جام میخواهد *

وَلَهُ

* ماتم کده گر نیست جهان هر چه هر صبح *

* شد هر که در چار دگر دست بسر زد *
وله

* دل شد ز شوق خطاش محبوس زندان ذنن *
* عاقبت این طفل نادان را پری در چاه برد *
وله

* از خم قامت پیریمت عیان شکل فدا *
* آه دیوار چو گردید درتـا می افتد *
وله

* گران جانان نمی دانند رسم راز داری ها *
* بر آری گرسخن از لب بکوهستان مداد گردد *
وله

* دل نازک مزاجان از نسیم می شود برهم *
* مباد در گلستان بر خویشتن لرزیده می آید *
وله - قطعه

* خار را گل میدهد جا در پناه خویشتن *
* دست شفقت بر مگیر از خیر خواه خویشتن *
* لازم افتاد دست در عالم مکافات عمل *
* چاه کن اول درد در قعر چاه خویشتن *
وله

* تاز باغ دیده من رفتی ای جهان نگاه *
(۱۲۳) .

* هر سو وژگان من شد خار دامان نگاه *
وله

* مپیچ با سخن لغو سنگدل هرگز *
* که منتفع نشود از جواب کوه کس *
وله

* قدمی که خم شده از طول عمر معراب اسی *
* ازان بترس که با پدر بے ادب باشی *

• رباعیه *

* هر کس که زند بر لب خود مهر ادب *
* بدخواهش را بود هم بستہ دولب *
* ای شمع خاموش تا بمحفل باشی *
* هرگز نکشی ز جور مقراض تعب *

رباعیه—

* با خلق ز حسن خلق بیکار مباش *
* سود از نرسانی پی آزار مباش *
* چون گل نکنی اگر دل کس را خوش *
* بارے بخراس دامن خار مباش *

رباعیه—

* دنیا که براه چار سو می ماند *
* هر کوچه تنگ را بمر می ماند *

* تا در گذري ازو نکوئي مي کن *

* کز مرد همين نام نکو مي ماند *

رباعی—

* بگذشت شباب و عهد پيري چو رميد *

* حيف است سياه کردن موی سفيد *

* ای محو خيال خواب غفامت تا چند *

* شب آخر شد سفيد صبح دميد *

رباعی—

* ای خاتم انبياء چه عالي شاني *

* آني تو که خود مرتبه ات ميداني *

* چون ذات خدا که خالق ہے مثل است *

* تو مخلوقی دله نداری ثاني *

رباعی

* ای راکب دوش فيض آماے نبي *

* وی ذات تو عين ذات والے نبي *

* زين رو ست که در مکہ کسی فرق نکرد *

* چون خوابيدي شيء تو بر جاء نبي *

(تاریخ طبع) [۹۸۰] (مآثر الامرا)

الحال ختم کلام بر ستایش ملک تلام و درود بر رسول

خیر انام (عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ السَّلَام) مینماید *

* نـ مـ ت *

تمام شد جلد ثالث

مآثر لامرا بعون الله الملك الوهاب

* و اليه المرجع والمآب *

تاریخ طبع مآثر الامرا

قمری هجری

۱۳۰۹

* اٰمَنْتُ بِعَوْنِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ *

* قطعه *

چو گشت طبع کتاب مآثر الامرا * که مخبر است ز احباب منصب هندی

۱۳۰۸

نوشت از سرانصاف خامه تاریخش * بحق مآثر ارباب منصب هندی

(دیگر)

شد طبع چو از عنایت حق * این دفتر - مخبر السوانح

۱۳۰۹

تاریخ وی از خود بهستم * بر خواند - چه مظهر السوانح

(مؤثر الامر) [۹۸۱] (تاریخ طبع)

(دیگر — مثنوی)

چو از افادت ایثباتک سوسبتی یک * کتاب پر زندانم مؤثر الامر

۱۳۰۹

بگفت طبع ضیای خرد سنش بنود * سذ-اے بزم سوانح مؤثر الامر

(دیگر)

چو شد مطبوع این تاریخ بے عیب

بد-و دم سر به-ر سأل در جیب

که هاتف خوش بگفت از دامن غیب^۲

۲۱۲

۱۵۱۹

تواریخ امید-ران است بے زب

(دیگر)

ختم چو شد طبع این تذکره بے مثال

از مدد ذوالامن و از کرم ذوالجلال

۱۴

جسمت دلم سال آن کفایت خود از هجاب

۷۰۶

۵۸۹

پرده ز رخ بر کشید شاهد صدق المقال

* دیگر - ظاهراً و باطناً *

۱۳۰۹

* بهمه الحرام یک هزار سیصد و نه از هجری *

(تاریخ طبع) [۹۸۲] (مآثر امرا)

شمسی عیسوی

۱۸۹۱

* نَمَ طَبَعَ مَآثِرُ الْأَمَرَاءِ بِعَوْنِ الْعَلِيِّ التُّبْدِيِّ *

۱۸۹۱

(دیگر) — ختم بالخیر جدا

(قطعه)

چو از حسن توفیق و عون آلهی * بآخر رسید این بیاض مآثر

۱۸۹۱

بجستم ز دل سال طبعش که ناگه * خرد گفت - الحق ریاض مآثر

(دیگر)

کتاب بر ز اثرها مآثر الامرا * زه کلید ظفرها مآثر الامرا

۱۸۹۱

چو طبع شد بی سالش گشاد لب خامه * کلید باب خبرها مآثر الامرا

(دیگر — مثنوی)

طبع پایان رسید دل ز بی سال زود

آمده در جستجو نکته خوش بر سر زد

۱۸۲۶

دوامت مصام ملک جوهر خالص نمود

۴۲

۲۳

تبغ بلاغت کشید سر ز امیران گشود

* دیگر - ظاهرآ و باطنآ *

۱۸۹۱

* بمه اگست بسال هزار هشتصد و بود و یک عیسوی *

* دیگر - ظاهرآ هجری و باطنآ عیسوی *

* فرد *

۱۸۹۱

ده بهاء مجد رم نصاب طبع انجام * هزار و سیصد و نه سال هجری قمری

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست نامهای مردمان و قبائل و اقوام و مواضع و قلعات
و آنها و غیره (که در - یومین جلد - آثار الاصرار اندراج
یافته اند) بتوابع حروف هجا - و ترتیب هر در منظر - اولین
برای مردمان - و دومین برای مواضع و غیره • شعر •
حَسْبِيَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ فَإِنَّهُ • مَوْلَى حَصْبٍ قَادِرٌ نَصِيرٌ

منظر اول در اماهی مردمان و قبائل و اقوام و غیره

• حرف الف •	
۹۱۸	آباد زمیندار گدهی بهلچری
۵۴۸ - ۳۵۵ (قو)	آشامیان
۵۵۲ - ۵۵۱ ..	۷۳۷ .. ..
۹۸۱ ..	آش خان درزبانی ۳۱ -
۹۸۱ ..	آصف الدوله
آصف الدوله اسد خان (شف	۳۸ .. ..
جملة الملك اسد خان (	آدینه بیگ خان مرده دار لاووز
۸۰۲ - ۷۰۶ - ۶۶۹ - ۱۲۳	۸۹۰ .. ..
۱۷۷ - ۱۴۰	آما اهر زمیندار خاندیس
۷۱۵ - ۷۱۴ - ۵۶۶ - ۳۵۲	دانی قلعه ۹۱۷ -

آصف جاهي ۳۷۱ - ۳۹۹ -	۷۵۳ - ۷۸۶ - ۷۹۰ - ۷۹۳
.. .. ۵۱۴	آصف جاه نظام الدوله ۸۰۱
آصف خان ۲۰۱ - ۲۶۱ -	آصف جاه نظام الملک (خطاب
۳۷۱ - ۳۷۲ - ۳۸۸ - ۳۹۱ -	اميرالامرا نواب نظام الملک
۳۹۲ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۷ -	خاندوران بهادر - شف -
.. ۴۳۶ - ۴۳۷	خاندوران بهادر (۷۱ -
آصف خان ابوالحسن بلاقي	۸۵ - ۸۶ - ۸۸ - ۱۳۳ -
بصر خمرز .. ۲۱	۱۲۸ - ۱۴۱ - ۱۶۳ - ۱۷۶ -
آصف خان جعفر ۲۶۳ - ۳۵۰ -	۴۰۵ - ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۵۴ -
آصف خان عبدالعجيد ۲۰۰ -	۴۵۵ - ۴۸۰ - ۵۱۸ - ۵۵۹ -
.. .. ۲۱۹ - ۹۲۹	۵۷۰ - ۵۷۲ - ۶۴۵ - ۶۴۶ -
آصف خان يمین الدوله ۳۴۱	۶۵۵ - ۶۶۷ - ۶۷۷ - ۷۱۴ -
آل یسین (طائفه) ۸۱۵	۷۴۲ - ۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷ -
اباغ خان .. ۳۰۲	۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۵ - ۷۶۶ -
ابدال عم يوسف خان کشميري	۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ -
.. .. ۹۵۴	۷۹۶ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۳ -
ابدالي (طائفه از اقوام افغانان)	۸۰۶ - ۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ -
.. ۷۰۳ - ۷۰۴	۸۴۵ - ۸۶۴ - ۸۹۳ - ۸۹۷ -
ابراهيم بيگ بسري ۱۷۶	.. ۹۴۲ - ۹۶۷
ابراهيم بصر رستم ميرزا ۴۳۶	آصف جاه فتح جنگ ۵۰۸

(مآثر الامراء) (۳) (فهرست جلد سوم)

ابراهيم حسين	۱۹۳ - ۱۹۴	ابراهيم خان کابردی	۹۰۴ -
.. ..	۱۹۵	.. ..	۹۰۵ - ۹۰۷ - ۹۰۸
ابراهيم حسين باغي	۹۳۰	ابراهيم عادل خان	۸۵
ابراهيم حسين ترکمان	۱۰۰	ابراهيم عادل شاه والی بيجاپور	
ابراهيم حسين ميرزا	۱۴۸ -	(شف - عادل شاه)	۵ -
۱۹۴ - ۱۹۵ - ۲۱۹ - ۲۲۱		۴۳ - ۱۶۴ - ۲۹۱ - ۳۵۸	
ابراهيم خان	۶۱۶ ..	۲۹۱ - ۴۰۰ - ۴۰۵ - ۴۱۵	
ابراهيم خان فواجدار کرنول		۴۶۲ - ۴۸۲ - ۵۲۱ - ۵۲۳	
(برادر داد خان پني)		۵۲۳ - ۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۷۰	
(برادر خضر خان پني)		۵۷۸ - ۵۸۱ - ۹۵۹ - ۹۶۱	
.. ..	۸۶۰ - ۸۶۱	.. ..	۹۶۳
ابراهيم خان برادر مرشد قلي		ابراهيم غلام حسين برادر محمود	
خان	۴۲۵ ..	غازي	۷۰۶ ..
ابراهيم خان زيبک موبه دار		ابراهيم منور خان مخاطب	
گجرات	۶۵۸ - ۶۹۰	بخان زمان خان پسر کلاش	
.. ..	۶۹۱	منور خان	۸۰۱ ..
ابراهيم خان موبه دار کابل		ابن دريد	۴۱۷ ..
.. ..	۸۳۳	ابوالحسن	۶۲۸ - ۶۲۹
ابراهيم خان فتح جنگ حاکم		۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴	
بنگاه	۳۶۷ - ۳۸۲	.. ..	۶۸۹

ابو طالب پسر آصف خان	ابوالحسن قطب شاہ والی
۳۹۶	تلنگ (شف قطب شاہ
ابو طالب خان پسر مطلب خان	والی تلنگ) ۶۱۳ -
۶۵۲ - ۶۵۳	۶۲۸ .. ..
ابو طالب نبیرہ مہتر خان	ابوالغیر خان .. ۲۳۵
۳۴۵	ابوالفتح پسر عبدالنبی خان
ابو محمد خسان پروردہ	فوجدار کرہ (یا) کرہ
عبدالقادر معتبر خان ۵۶۵	۷۳۷ .. ..
ابونصر خان پسر شایستہ خان	ابوالفتح خان میانہ ۷۴۲
امیر الامرا .. ۳۵	ابوالفتح قابل خان مذہبی
ابونصر خان قورلیگی ۹۷۳	قدیمی الاشامی ۲۲ -
ایہی سنگھ (عرف دھوگر	۳۵ .. ..
سنگھ پسر اجیت سنگھ)	ابوالقاسم پسر قباد خان میراخور
۸۰۵	۱۰۲ .. ..
ایہہ خان کشمیری ۶۸	ابوالمختار النقیب الدیرالحاج
اتکوتمر (یا) اتکوتمر (یا)	۴۰۹ .. ..
ایکو تیمور .. ۳۵۰	ابوالناصر خان صفدر جنگ
انکہ خیل (طائفہ) ۲۱ -	۷۷۵ - ۷۷۶ - ۸۶۵ ..
۵۶ ۲۱۳ - ۴۵۷ ..	ابوسعید میرزا برادر رستم میرزا
اجیت سنگھ (یا) اجیت	۲۹۷ - ۴۳۴ - ۴۳۷ ۴۴۱

۸۸۹ - ۸۸۸ - ۸۸۶ - ۸۸۳	۷۴۹ - سنگه راتور
۹۰۱ - ۸۹۵	۸۰۵ - ۷۵۰ .. ..
۹۰۶ .. احمد نظام شاه	۱۰۲ .. امتشام خان
اختصاص خان پسر منور خان	احسن خان (خطاب ميرملنگ
۴۵۵ .. قطبي	همشيرهزاده محمد - مراد
اختيار اداك گه - راتي	۶۸۲ .. خان (
۲۸۲ - ۱۹۷ - ۱۹۶ ..	۳۸۲ - ۲۶۶ احمد بيگ خان
۱۶۵ .. اخلاص خان	۳۷۶ .. احمد خان
۵۹۱ اخلاص خان چنداول	۸۴۷ احمد خان ابدالي
۱۸۸ .. ادام گهر	احمد خان بنگش برادر قائم
- ۱۸۴ - ۱۸۳ ادهم خان	خان پسر محمد خان
۲۳۴ - ۲۱۷	۷۷۳ - ۷۱۵ بنگش
- ۲۰۴ ادهم خان كوكه	۸۹۱ - ۸۳۵ ..
۹۵۳ - ۹۵۲	احمد خان حاكم كول جليسر
۱۷۰ .. ارادت خان	۷۷۳ .. ..
۴۱۵ ارادت خان ميرحامان	- ۵۱۲ احمد خان نيازي
۳۹۵ .. ارجن كور	۵۸۷ .. ..
۱۱ .. ارسلان آغا	احمد شاه پادشاه فرمان راي
ارسلان خان برادر مؤبر خان	هندوستان ۱۷۸ - ۷۷۲
۹۳۶	- ۸۵۰ - ۸۳۷ - ۸۵۶ - ۷۷۶

(فهرست جلد سیوم) ( ) ((مکر الامرا))

۲۳۰ .. مانک پور	۱۴۰ * .. ارسلو
۸۶۰ .. اسد خان وزیر	ارشد خان دیوان خالصه یزنه
اسعد خان (یا) اسد خان	۷۱۶ محمد کاظم خان
پسر خرد مبارز خان	۳۰۲ ارغون خان
عماد الملک خواجه محمد	۴۳۸ - ۳۰۸ (قوم)
۷۴۴	۳۰۳ ارکیوت (گروه)
اسفندیار خان ولد آله یار	۳۵۶ اژدر خان
۵۴۶ .. خان	۶۱ الهانوقا خان
۹۵۳ - ۲۷۵ اسکندر خان	استاجلو (یا) استجار (قوم)
اسکندر خان اوزبک ۲۰۵ -	۴۲۸ - ۴۲۴ .. ..
۲۰۶	اسدالله پسر عبدالله خان
اسکندر مخاطب بصلابت	۷۰۳ ابدالی
خان برادر فتح جنگ خان	اسدالله پسر نظر بهادر خویشگی
(شف - ولایت خان)	۸۲۱ .. ..
۲۵ - ۳۳ - ۳۸ - ۱۷۳ -	اسدالله خان معدوی ۵۰۳
۹۴۹	اسد خان ۲۸ - ۲۹۶ - ۶۱۶ -
۴۱۶ - ۳۵۵ - ۶ اسلام خان	۹۴۷ .. ..
۴۵۲ - ۴۳۳ - ۴۳۰ ..	اسد خان پسر قتلقد قدم خان
اسلام خان بدخشی ۵۴۱ -	۵۲ .. ..
۹۴۶ - ۹۴۴ - ۵۴۲ ..	اسد خان ترکمان جاگیردار

۷۵۸	اسلام خان چشتی فاروقی
۸۹۱	صوبہ دار بنگالہ ۷۸
۱۹۴ - ۱۵۹	اسلام خان شیخ علاء الدین
۳۱ اشرف خان میر بخشی	۳۶۵ - ۳۵۵ ..
۴۴۵ - ۸۲۸	اسلام خان مشہدی ۳۷
۸۲۹	۹۳۹ - ۵۸۱ - ۵۱۳ - ۸۸
۸۲ اشرف خان میر بخشی	۶۶۸ .. ..
۶۱۱	۸۱۰ .. ..
۴۱۷ امیران بن سام	۸۷۴ - ۸۷۳
۵۵۶	۷۷۷ .. ..
۷۲۰	۳۴۱ - ۳۰۲ .. ..
۱۳۵ اعتقاد خان کشمیری	۷۰۵ .. ..
۳۸۷ - ۱۸ اعتماد الدولہ	۷۰۵ .. ..
۵۱۴ - ۵۱۳	۷۰۵ .. ..
۷۳۹ - ۸۰۷ - ۸۳۴ - ۸۸۱	۷۰۵ .. ..
اعتقاد الدولہ محمد امین خان	۷۰۵ .. ..

معروف بہ فدائی خان	بہادر وزیر فرانس آرامگا
(شف . فدائی خان)	محمد شاہ بادشاہ (شف .
۳۳ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۶۵۶	محمد امین خان بہادر)
اعظم م شاہ (شف . محمد اعظم	۷۳۹ - ۷۶۷ - ۸۴۱ - ۸۷۷
شاہ) ۳۱ - ۳۲ - ۳۸ - ۱۱۳ -	اعتماد خان ۷۰ - ۸۴ -
۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۱ -	.. ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۵
۱۷۲ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۲۶۳ -	اعتماد خان آقا افضل فاضل
۶۲۸ - ۶۳۳ - ۶۳۷ - ۶۳۹ -	خان (شف . فاضل خان
۶۵۱ - ۶۵۴ - ۶۵۶ - ۶۵۷ -	.. ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۱
۶۵۸ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۹ -	اعتماد خان گجراتی ۱۹۳
۶۷۱ - ۶۹۳ - ۷۰۷ - ۷۱۸ -	اعزاز خان پسر منور خان
۷۱۸ - ۷۵۶ - ۷۶۹ - ۷۷۹ -	قطبی .. ۶۵۵
۷۸۰ - ۷۸۶ - ۷۹۳ - ۸۳۲ -	اعزاز (یا) انحران (فرقہ)
۹۳۹ - ۹۴۵	.. .. ۹۷۱
اعلیٰ حضرت (یعنی شہاب الدین	اعظم خان ۳۹۹ - ۴۵۲ -
محمد شاہجہان بادشاہ	۴۶۳ - ۴۸۷ - ۵۶۹ - ۸۱۷
ملقب بہ فردوس آشیانی -	اعظم خان جہانگیر شاہی
شف . محمد شاہجہان	.. .. ۵۰۰
بادشاہ) ۸ - ۱۰ - ۱۶ -	اعظم خان حاکم جوئیپر ۴۸۵
۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۳۲ - ۲۶ -	اعظم خان کوکہ ناظم ہنگالہ

- ٨٣٠ - ٨٢٧ - ٨٢٥ - ٨٢١	- ١٩٣ - ١٩١ - ١١٥ - ٨٥
- ٩٣٣ - ٨٩٩ - ٨٧٥ - ٨٣٧	- ٣٠٢ - ٢٩٩ - ١٧١ - ١٩٨
- ٩٩٠ - ٩٥٨ - ٩٣١ - ٩٣٥	- ٣٩٣ - ٣٩٢ - ٣٢٢ - ٣٢١
٩٩٩ - ٩٩٣ - ٩٩٣ ..	- ٣٧٩ - ٣٧٨ - ٣٧٥ - ٣٦٨
افغانه (يا) افغانان (قوم)	- ٣٨٩ - ٣٨٥ - ٣٨٢ - ٣٨٣
- ٢٥٩ - ١٢٠ - ٧٥ - ٢٠ - ٩	- ٣٢١ - ٣١٩ - ٣٩٩ - ٣٨٩
- ٢٠٩ - ٣٩٢ - ٣٧٢ - ٢٧٧	- ٣٢٢ - ٣٢٨ - ٣٢٣ - ٣٢٩
- ٤٩٥ - ٥٩٣ - ٣٣٣ - ٣١٨	- ٣٦٩ - ٣٥٣ - ٣٥٢ - ٣٥٥
- ٧٢٧ - ٧٣٥ - ٧٣٢ - ٧٠١	- ٣٨٣ - ٣٨٢ - ٣٨١ - ٣٧٢
- ٧٧٩ - ٧٧٣ - ٧٢٩ - ٧٢٨	- ٣٩٣ - ٣٩٠ - ٣٨٦ - ٣٨٥
- ٨٢٣ - ٧٨٥ - ٧٨٢ - ٧٨٠	- ٥١٥ - ٥١٢ - ٣٩٧ - ٣٩٣
- ٨٥٨ - ٨٥٩ - ٨٥٥ - ٨٥٣	- ٥٢٠ - ٥١٩ - ٥١٨ - ٥١٦
- ٨٩٢ - ٨٩٥ - ٨٩٠ - ٨٥٩	- ٥٢٧ - ٥٢٦ - ٥٢٥ - ٥٢٣
- ٨٩٨ - ٨٩٧ - ٨٩٦ - ٨٩٥	- ٥٣٣ - ٥٣٧ - ٥٣٦ - ٥٢٩
٩٣٩	- ٥٧٩ - ٥٥٨ - ٥٥٧ - ٥٥٥
٣٨٢ - ٣٢٩ افتخار خان	- ٥٨٧ - ٥٨٣ - ٥٨٢ - ٥٨١
افتخار مخاطب افتخار خان	- ٥٩٠ - ٥٩٩ - ٥٩٧ - ٥٩٢
- ٢٨ - ٢٧	- ٦١٣ - ٦٠٦ - ٦٠٥ - ٦٠١
٩٥٥ ... افراحياب	- ٦٢٦ - ٦٢٦ - ٦٢٥ - ٦٢٠
افراحياب خان مرزا جمهری	- ٨١٨ - ٧١٧ - ٦٦٥ - ٦٦٣

- ۲۲۸ - ۲۳۱ - ۲۳۳ - ۲۳۵	۷۵۲ ... ..
- ۲۳۷ - ۲۴۱ - ۲۴۳ - ۲۴۴	۷۵۳ ... (قوم) افشار
- ۲۴۵ - ۲۴۹ - ۲۴۹ - ۲۵۰	- ۴۸۲ - ۹۲ افضل خان
- ۲۵۱ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۹	۵۹۲ ... ..
- ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱ - ۲۶۳	افسقال ادریات قزلباش (یا)
- ۲۷۱ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۹	اقمقالان قزلباش (طائفه)
- ۲۸۰ - ۲۸۳ - ۲۸۵ - ۲۸۹	۴۲۶ - ۲۹۷ ... ..
- ۲۸۸ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۲۹۳	اکبر شاه بادشاه ملقب به عرش
- ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۸	آشیانی (شف - عرش
- ۳۰۹ - ۳۱۲ - ۳۱۷ - ۳۱۹	- آشیانی (۱ - ۲ - ۸
- ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۳ - ۳۲۵	- ۵۳ - ۵۲ - ۵۱ - ۴۹ - ۱۷
- ۳۲۷ - ۳۲۰ - ۳۲۲ - ۳۳۳	- ۵۵ - ۵۷ - ۵۹ - ۶۲ - ۷۱
- ۳۴۲ - ۳۴۴ - ۳۴۸ - ۳۴۹	- ۷۲ - ۷۴ - ۷۵ - ۷۸ - ۹۰
- ۳۵۰ - ۳۵۳ - ۳۵۵ - ۳۵۷	- ۱۴۶ - ۱۸۱ - ۱۸۴ - ۱۸۳
- ۳۵۸ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۷۹	- ۱۸۵ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۹۳
- ۳۷۹ - ۴۰۰ - ۴۰۴ - ۴۵۸	- ۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۸
- ۴۵۹ - ۴۶۰ - ۴۶۹ - ۴۷۵	- ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۳ - ۲۰۴
- ۴۸۸ - ۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۷	- ۲۰۵ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۰
- ۴۵۸ - ۷۵۴ - ۸۰۴ - ۸۱۴	- ۲۱۱ - ۲۱۵ - ۲۱۷ - ۲۱۸
- ۸۱۴ - ۸۱۵ - ۹۰۴ - ۹۱۸	- ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۷

آلهداد ... ۱۲۰	۹۲۸ - ۹۲۹ - ۹۳۲ - ۹۵۲
آله داد خان پسر درمین	۹۵۳ - ۹۵۵ - ۹۵۷
اسماعيل خان حسين زئي	۹۳۸
آله داد خورش فتح جنگ	۳۲۲ ...
خان ... ۲۶	۸۱۱
آله وردی خان ۴۲۸ - ۴۶۳	الغ میرزا ۱۹۲ - ۱۹۳
... ۹۴۶	الف خان بن ابراهيم خان
آله وردی خان حاکم فارس	بن خضر خان پني ۸۶۰
... ۲۳۳	القاس میرزا ... ۳۰۰
آله وردی خان فراج-دار	آلمانان (قوم) ۹۴ - ۴۴۶
گورکھپور ... ۵۵۹	الوس ارغون ... ۲۰۴
آله یار خان ۴۷ - ۸۱	الوس (یا) الوسات افغانه
... ۵۴۶ - ۶۱۲	... ۵۹۶ - ۶۳۷ - ۶۳۸
آله یار خان (یا) الله یار	الوس چغتای ... ۱۸۲
خان پسر افشار خان	الوس خان ... ۸۳
... ۴۲۹	الوس کچهوايه ... ۱۵۰
الیاس خان لنکاه نوکر اسمعیل	الوس گهراي ... ۱۴۵
قلی خان ... ۸۱۰	الهام الله پسر رشید خان
حضرت امام العین و الانس	انصاري و برادر زاده
	هادی داد خان ۹۴۳

امام العزيب (يا) امة العزيب	۴۲۴ ... ..
حرم محترم پادشاه زاده	امام الحرمین ابوالمعالی
محمّد معظم ۷۷۹ -	۷۸ ... ..
۷۹۱ - ۷۸۰	امام الدین خان پسر میر سید
امرا ر امرا زادهای چغتائی	محمّد چشتی ۶۰۹
۱۸۱	امام الشهداء (رضی الله عنه)
امرای نظام شاهی ۳۵۹	۸۵۶ ... ..
امرسنگه زمیندار پنیاله	امام موسی کاظم (رض) ۳۳۵
۸۰۸ - ۵۹۹	امان الله خان ... ۱۷۹
امید علی .. ۲۷۰	امان بیگ بدخشی معزالدوله
امیر ابوطالب بدخشی ۷۲۸	حامد خان بهادر ملاپ
امیر الامرا بهارت خان ۸۸۴	جنگ .. ۷۶۸
امیر الامرا جملة الملك ۴۵	امانت الله خان دیوان همت
امیر الامرا خان دوران (خطاب)	خان .. ۸۶۱
نواب نظام الملك اصف	امانت خان .. ۷۱۶
جاء (شف - امیر الامرا	امانت خان (خطاب)
نواب نظام الملك ۷۱ -	خواجه محمد مبارز خان
۸۵ - ۸۶ - ۸۸ - ۱۳۳ -	عماد الملك .. ۷۳۰
۱۳۸ - ۱۴۱ - ۱۶۳ - ۱۷۶ -	امانت خان میرک معین الدین
۴۰۵ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۵۴ -	خان .. ۲۶۴

(مآثر الامرا) (۱۳) (فهرست جلد سوم)

۳۳ - ۳۵ - ۱۲۵ - ۲۵۳	۳۵۵ - ۳۸۰ - ۵۱۸ - ۵۵۹
۵۰۱ - ۵۹۸ - ۵۹۹ - ۹۰۲	۵۷۰ - ۵۷۲ - ۶۳۵ - ۶۴۶
۹۳۸ - ۹۳۳ - ۹۲۲ ..	۶۵۵ - ۶۶۷ - ۶۷۷ - ۷۱۳
اميرالامرا شهادت خان فيروز	۷۲۲ - ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۴۷
جنگ ۸۸۵ - ۸۸۳	۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۵ - ۷۶۶
اميرالامرا مصمص الدوله مير	۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰
آتش خلف اميرالامرا	۷۹۹ - ۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۳
مصمص الدوله خازدوران	۸۰۶ - ۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷
۸۸۹ - ۷۸۸	۸۴۵ - ۸۶۳ - ۸۹۲ - ۸۹۷
اميرالامرا صوبه دار كابل ۴۵۵	۹۴۲ - ۹۶۷ .. ..
اميرالامرا ر سبه سالار سلطان	اميرالامرا سيد محمد علي
محمد حسن مرزا (شف -	خان ناظم دكن (شف
سلطان محمد حسن ميرزا)	(محمد خان) ۱۰۸ -
۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۹ - ۳۰۵	۷۱۲ - ۷۲۲ - ۷۳۳ - ۸۲۹
۴۱۱	۸۳۰ - ۸۴۱ - ۸۶۰ - ۸۷۹
اميرالامرا نجيب الدوله	۸۷۷ .. ..
۸۹۲ - ۸۹۲	اميرالامرا سيد دلاور خان
حضرت امير الدوله حسن	۳۷ .. ..
عليه السلام .. ۴۱۱	اميرالامرا شايسته خان (شف -
امير بيگ برادر فضل خان	شايسته خان اميرالامرا)

امیر صاحب قران امیر تیمور	۱۸	..	..
گورگان ۲۰۵ - ۲۶۵	۲۱۹	امیر بیگ مغل	
امیر صدرالدین شیرازی ۲۸۱		امیر تیمور صاحب قران	
امیر غیاث الدین محمد میر	۱۵۸	..	..
میران ۳۳۶ - ۳۳۷	۲۰۵	امیر جاکوی برلاس	
۳۳۹	۶۱۹	..	..
امیر نجم ثانی ۳۳۸ -		امیر خان برادر شیخ میر	
۳۳۹	۸۲۶	..	..
امیر نظام الدین ۱۰۹		امیر خان عبدالکریم تهنه	
امین خان بهادر ۷۹۶	۱۶۰	..	..
امین خان دکنی ۷۴۲ -	۷۱۳	امیر خان ناظم کابل	
۷۸۴	۷۷۸	..	..
امین خان غوری ۸۱۲	۴۶۴ - ۴۷۴	امیر خسرو	
انباچک (یا) انباچک نور	۲۶۴	..	..
حسین ۳۴۳	۲۰۵	..	..
انتظام الدوله وزیر پسر		امیر ذوالنون	
عماد الدوله قمر الدین		امیر شمس الدین ثالث	
خان ۸۳۴ - ۸۸۷	۴۱۰	..	..
۸۸۹		امیر شمس الدین علی ثانی	
اندرمن زمیندار دهن دیره	۴۰۹	نقیب انقبای ممالک	
		عراق و خراسان	

- ۹۶ - ۹۸ - ۱۱۵ - ۱۱۸	۳۲۳ .. ..
- ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۳۱	انرويه سنگهه زبيرو راد راد
- ۱۴۰ - ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۷۲	۸۲۴ سنگهه هادا
- ۳۶۲ - ۳۵۳ - ۳۵۵ - ۳۹۳	انفد راد جيونمک پسر کلان
- ۳۹۴ - ۳۹۸ - ۳۹۹ - ۵۰۱	مهاراد جانوجي ج-ونمک
- ۵۰۲ - ۵۰۴ - ۵۰۶ - ۵۰۹	۸۰۷ .. بذالکر
- ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۵ - ۵۱۷	۳۲۲ .. انفد سنگهه
- ۵۱۹ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳	انور الدين خان شهابي جنگ
- ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۱	گوبا موني ناظم آرکت
- ۵۳۲ - ۵۳۶ - ۵۳۹ - ۵۵۸	- ۸۴۷ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۶۱
- ۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۷۰ - ۵۷۲	۸۹۷ - ۸۹۸ .. ...
- ۵۷۳ - ۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۳	اني راي سنگهه دلن (يا)
- ۵۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۳ - ۵۹۷	۴۳۸ .. دلين
- ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۵ - ۶۰۹	۳۹۰ - ۱۶۵ ارداجي رام
- ۶۱۰ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۲۰	اددا چوهان سردار مرهله
- ۶۲۱ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۴	۷۴۶ .. ..
- ۶۲۶ - ۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۹	اورنگزيب پادشاه (ملقب به
- ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۵۰ - ۶۵۱	خلد مکان - شف خلد مکان)
- ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۷ - ۶۶۰	- ۲۲ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱
- ۶۶۲ - ۶۶۶ - ۶۶۸ - ۶۶۹	- ۳۳ - ۳۴ - ۳۷ - ۸۸ - ۹۴

۶۱	..	اویس خان	- ۶۸۳ - ۶۷۸ - ۶۷۴ - ۶۷۰
		ائمه معصومین علیهم السلام	- ۶۸۹ - ۶۸۷ - ۶۸۶ - ۶۸۳
۵۱۳	..	..	- ۶۹۵ - ۶۹۳ - ۶۹۲ - ۶۹۱
۳۴۳	..	ایدر زمیندار مرور	- ۷۱۱ - ۷۰۹ - ۷۰۲ - ۶۹۸
		ایرج خان (خلف قزلباش	- ۷۴۷ - ۷۱۸ - ۷۱۵ - ۸۱۳
۸۶	..	خان	- ۷۶۵ - ۷۵۹ - ۷۵۶ - ۷۵۱
		ایکنا برادر مادنا وکیل السلطانه	- ۷۸۰ - ۷۷۹ - ۷۷۷ - ۷۶۶
۶۲۸	..	تلنگ	- ۸۲۰ - ۸۰۶ - ۸۰۱ - ۷۹۴
۵۰۸	..	ایلمه (قوم)	- ۸۳۱ - ۸۳۰ - ۸۲۷ - ۸۲۶
		..	- ۸۴۲ - ۸۳۹ - ۸۳۸ - ۸۳۵
		..	- ۸۸۱ - ۸۸۱ - ۸۷۶ - ۸۷۵
		..	- ۹۴۱ - ۹۳۷ - ۹۱۶ - ۸۹۳
		..	- ۹۴۷ - ۹۴۶ - ۹۴۵ - ۹۴۲
		..	- ۹۶۷ - ۹۵۱ - ۹۴۹ - ۹۴۸
		..	۹۷۱ .. ..
		..	ارز بکیه (یا) اوزبیک (قوم)
		..	- ۲۶۸ - ۹۵ - ۸۳ - ۵۰
		..	- ۷۱۱ - ۴۳۵ - ۲۹۹ - ۲۶۹
		..	۹۶۴ .. ..
		..	ارز بکیه خراسان
		..	۲۹۸

• خوف با •

بابا خان قاتشال (یا) بابایی

قاتشال ۲۰۸ - ۲۲۶

.. .. ۲۳۷ - ۲۴۶

بابا شیر قلندر ۲۲۶

بابا مدرک .. ۱۶۸

بابر پادشاه (ملقب به فردوس

مکانی شف - فردوس

مکانی (۴۸ - ۶۱

۱۴۵ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۹۲

۱۹۹ - ۲۰۲ - ۲۳۹ - ۲۵۲

۹۰۱ - ۹۰۳ - ۹۰۶ - ۹۱۹ -	۴۸۸ - ۴۰۶ - ۴۶۳ ..
۹۲۷	بابوی منگلی ۲۱۰ - ۲۰۹
بالجو قلیچ (یا) بالو قلیچ	۷۳۹ - باجی راد مرهه
۳۵۳	۸۸۰ - ۸۷۹ .. ..
بخت منگه پسر دزمین	۷۷۰ - باره (گره)
مها راجه اجیت منگه	باره (یا) بادیه (گره)
۷۵۹ - ۷۵۸ (آتور)	۱۳۴ .. ..
۲۰۸	باز بهادر ۲۱۷ - ۱۸۴
بخت منگه پسر بخت منگه	بازد خان (یا) بازید خان
۷۵۹	(یا) بازیر مخاطب به
۹۷۲	قطب الدین خان خویسکی
بختار خان ۵۹۷	فوج - دار جمو (شف -
۲۱۷	قطب الدین خان خویسکی
بختی الملک بهر مدد خان	۱۲۹ - ۱۰۷ .. ..
۳۴	بازر خان نجم ثانی ناظم
بختی الملک موزا صدرالدین	اردیه ۴۸۳ - ۲۶ -
۹۹۳ محمد خان	۴۴۴ .. ..
۲۲۵	بابی سلطان ۲۹۸ .. ..
بدختی (یا) بدختیان ۹۶ -	۸۷۱ - ۸۷۰ - باجی راد
۲۵۶ - ۲۷۵ - ۲۷۲ ..	۸۷۳ - ۸۹۲ - ۹۹۸ - ۹۰۰ -

بدیع الزمان ..	۳۳۰	بمالت جنگ برادر کوچک اسد
بدیع الزمان میرزا	۳۰۵	جنگ یسر نواب نظام الملک
براق خان ..	۶۱	آصف جاه ۸۶۹ - ۸۷۰
برقی (اجه) ..	۶۷۳	بمالت خان سلطان نظر اعظم
برلاس (قوم)	۳۶۳ -	شاهی .. ۹۶۷
.. ..	۶۶۷	بسواس (اد) یسر بالاجی (اد)
برهان الدین (که اولاً قابل خان	.. ..	.. .. ۹۱۹
و ثانیاً اعتماد خان خطاب	.. ..	بشارت خان فومدار ملکپور
یافته بفاضل خان مخاطب	.. ..	صوبه برار طغای مبارز الملک
گشت) ..	۳۵	دلدار جنگ سر بلند خان
برهان الدین برادرزاده فاضل	.. ..	بهادر میر محمد رفیع
خان (شف - فاضل خان)	.. ..	.. .. ۸۰۱
.. ۳۴ ۳۶ - ۵۳۰	.. ..	بقاء الله خان یسر میر جمله
برهان الملک سعادت خان	.. ..	خانخانان مرحمت خان
.. ..	۸۰۵	بهادر غضافر جنگ ۷۱۵
برهان شاه ..	۷	بکرماجیت .. ۴۸۲
برهمن (قوم) ۴۷۹ - ۷۵۱ -	.. ..	بلاقی بیگم دختر شاهزاده
.. ..	۸۹۷ - ۹۲۷	دانیال ۴۶۰ - ۵۵۷
بزرگ امید خان	۴۳۴ -	جل دیوراجه کرناٹک ۹۱۴
.. ..	۹۵۱	بله یو برادر بریچیت زمیندار

۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۴۵	۴۵۲ .. کوچ هاجر
۵۶۲ - ۷۲۹ - ۹۵۳ ..	۴۳۹ .. بلفیس
بہادر خان بنی فوجدا کونول	۵۴۱ بلند اختر پسر شجاع
۷۳۷ - ۷۴۲ - ۷۸۲ ..	۳۱۲ - ۱۹۵ (قوم)
بہادر خان دارا شکوہی ۵۹۵	۷۱۸ .. ..
بہادر خان (رہیلہ) ۸۴ -	۵۹۶ .. بلوکان بھرا
۹۶۵ - ۴۵۴	۸۰ .. ہنگالیان (قوم)
بہادر خان شیبانی (یا) بہادر	۴۱۷ بنی اسرائیل (قوم)
شیبانی ۱۸۸ - ۲۰۵ -	۵۶۲ بنی قریش (طائفہ)
۹۲۹	۶۲۳ بنی مختار (قبیلہ)
بہادر خان کنبر (یا) بہادر	۱۲۴ ہومی چینل درک
کنبر .. ۱۸ - ۹۵۵	۱۲۴ ہومی راسی درک
بہادر خان کوکھ ۸۶۳ -	۲۹۵ .. بہادر
۸۶۳	بہادر بچکوتی (یا) بچکوتی
بہادر سنگھ (شف - میرزا	۵۶۲ .. ..
(اجہ بہادر سنگھ) ۲۶۰ -	بہادر پسر (اجہ علی خان
۳۶۱	۹۱۸ .. ..
بہادر شاہ پادشاہ (مخاطب	بہادر جی پسر جادر راسی
بہ خلد منزل شف - خلد	۴۴۳ .. ..
منزل (۲۲ - ۳۷ -	۱۸۹ - ۴۵۸ - بہادر خان

۱۵۹ -	بهره مند خان	۴۷ - ۱۲۱ - ۱۲۷ - ۱۲۸ -
۹۵۰ - ۹۴۲ ..	.. ..	۱۷۷ - ۵۰۷ - ۹۰۷ - ۹۴۳ -
بهرجا (یا) بهرما (یا) بهرنا		۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۴ - ۹۵۸ -
(بغیر نقطه حرف رابع)		۹۶۳ - ۹۶۶ - ۹۷۰ - ۹۷۲ -
زمیندار چیتلدرک (یا)		۹۷۷ - ۹۸۰ - ۹۸۶ - ۹۹۳ -
۷۸۲ ..	چیتلدرک	۹۹۴ - ۹۹۸ - ۷۰۲ - ۷۰۹ -
۵۹۱ ..	بہلول	۷۳۰ - ۷۵۶ - ۷۵۷ - ۷۶۶ -
۴۰۱	بہلول خان بیجا پوری	۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳ -
	بہلول خان پسر عبدالمجید	۷۹۴ - ۸۰۲ - ۸۰۵ - ۸۳۳ -
۸۶۰ ..	خان	۸۳۵ - ۹۵۱ -
	بہلول خان پسر همت خان	بہادر نظام شاہ .. ۷
۸۶۱ ..	.. ..	بہادر زاد .. ۸۸۸
بہل - ول خان عادل شاہی		بہرام خان .. ۵۹۴
۹۶۵ ..	.. ..	بہرام میرزا ۲۹۹ - ۳۰۰ -
۸۶۳	بہلول خان عبدالکریم	۳۰۱ .. ..
۳۰	بہلول خان میانہ	بہرجی مرزبان صلیہر ۹۳۷
۱۴۴ ..	بہوکیان	بہروز خان عم نجیب الدولہ
۵۴ -	بہیل خان غلام سلیم شاہ	شیخ علی خان بہادر و
۵۵ ..	.. ..	پسر شیخ محمد جنیدی
۳۲۲ ..	بہیم سنگھ	۸۶۳ - ۸۶۴ .. ..

۱۹۶ -	راجہ بیردر (طائفہ)	۴۳۵	بیات (طائفہ)
۶۱۸ - ۲۴۶	.. ..	- ۱۰۶	بیجاپوریہ (طائفہ)
بیر سنگھ (یا) سرمنگھہ نییرا		- ۵۶۳ . ۴۸۰ . ۴۰۳ -	
راجہ بہریت داس کھ		۵۷۹	
۵۹۳	.. ..		بیچن سلطان لکڑی ساکن فراء
۲۵۳	بیرم کاج	۷۰۴	
۴۸۱	بیس (طائفہ)		بیدار تخت پسر محمد اعظم
بیرون خان قوا بن مولگان		۶۷۱ - ۶۴۳	شاہ
۶۱ (یا) مولگان			بیرام خان خاندانان (شف .
بیگ اوغلی (یا) بیگ اوغلی			خاندانان بی - رام خان (
۲۴۲	.. ..	۵۰ - ۵۱ - ۱۸۱ - ۱۸۲ .	
بیگ بابای کولالی (یا) کولانی		۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۷ - ۱۸۸ .	
۱	.. ..	۱۸۹ - ۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۹ .	
۸۰۴	بیلاچی گابکوار	۲۱۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۵۵ .	
		۲۶۱ ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۲۰ .	
		۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۵۷ .	
		۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۸۵ - ۳۳۶ .	
		۳۰۷ - ۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۵ .	
		۹۵۲	
			بیربر (یا) بیربرل (شف .
۱۲۸ - ۶۵۱ - ۶۵۴ - ۹۷۰ .			
۶۷۷ - ۶۸۶ - ۶۹۳ - ۶۹۴ .			

• حرف پے •

یادشاهزادہ بہادر شاہ (شف .
 بہادر شاہ (۳۷ - ۱۲۷ .
 ۱۲۸ - ۶۵۱ - ۶۵۴ - ۹۷۰ .
 ۶۷۷ - ۶۸۶ - ۶۹۳ - ۶۹۴ .

جهان ملقب به فردرس

اشیانی و اعلیٰ حضرت و

ماهب قران ثانی (شف -

محمّد شاه جهان پادشاه)

- ۸ - ۱۰ - ۱۶ - ۱۹ - ۲۰ -

- ۲۱ - ۲۲ - ۲۶ - ۸۵ - ۹۲ -

- ۱۱۵ - ۱۲۱ - ۱۶۳ - ۱۶۸ -

- ۱۷۱ - ۲۹۶ - ۳۰۲ - ۳۲۱ -

- ۳۲۲ - ۳۶۲ - ۳۶۶ - ۳۶۸ -

- ۳۷۵ - ۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۳ -

- ۳۸۴ - ۳۷۵ - ۳۸۶ - ۳۸۷ -

- ۳۸۹ - ۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹ -

- ۴۱۹ - ۴۲۱ - ۴۲۹ - ۴۳۳ -

- ۴۳۸ - ۴۴۲ - ۴۴۵ - ۴۵۲ -

- ۴۵۳ - ۴۶۹ - ۴۷۲ - ۴۸۱ -

- ۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۶ - ۴۹۰ -

- ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۷ - ۵۱۲ -

- ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۸ - ۵۱۹ -

- ۵۲۰ - ۵۲۴ - ۵۲۵ - ۵۲۶ -

- ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۴ - ۵۳۷ -

- ۶۹۸ - ۷۰۹ - ۷۶۶ - ۷۸۰ -

.. ۷۸۱ - ۷۹۲ - ۸۳۳

پادشاهزاده دارا شکوه (یا)

محمّد دارا شکوه (شف -

محمّد دارا شکوه) ۱۸ -

- ۲۷ - ۲۸ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۰۱ -

- ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۰۳ - ۱۵۴ -

- ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۷۰ - ۲۷۴ -

- ۴۸۸ - ۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ -

- ۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۰ -

- ۵۱۱ - ۵۱۹ - ۵۲۳ - ۵۲۶ -

- ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۵۸ - ۵۶۰ -

- ۵۶۱ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۷۲ -

- ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۴ -

- ۵۸۵ - ۵۹۷ - ۵۹۹ - ۶۰۰ -

- ۶۰۱ - ۶۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۶ -

- ۸۲۷ - ۸۳۱ - ۹۳۸ - ۹۴۴ -

.. ۹۶۹ ..

پادشاهزاده شاهرخ (یا)

پادشاهزاده دلی شاه

(شف محمد اعظم شاه)	۵۴۴ - ۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۵۸
۳۱ - ۳۲ - ۳۸ - ۱۱۳	۵۷۹ - ۵۸۱ - ۵۸۳ - ۵۸۴
۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۱	۵۸۷ - ۵۹۲ - ۵۹۷ - ۵۹۹
۱۷۲ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۳۶۳	۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۰۶
۶۱۸ - ۶۲۳ - ۶۲۷ - ۶۳۸	۶۱۴ - ۶۲۰ - ۶۲۵ - ۶۲۶
۶۳۹ - ۶۵۱ - ۶۵۳ - ۶۵۶	۶۳۶ - ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۷۱۷
۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۶۱ - ۶۶۲	۸۱۸ - ۸۲۱ - ۸۲۳ - ۸۲۷
۶۶۹ - ۶۷۱ - ۶۹۳ - ۷۰۷	۸۳۰ - ۸۳۷ - ۸۷۵ - ۸۹۶
۷۱۸ - ۷۵۶ - ۷۶۶ - ۷۷۹	۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۴۱ - ۹۵۷
۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۹۳ - ۸۳۲	۹۵۸ - ۹۶۰ - ۹۶۳ - ۹۶۴
۹۳۹ - ۹۴۵	۹۶۹ .. ..
یادشاهزاده محمد اورنگ زیب	یادشاهزاده شاه عالم بهادر
(ملقب به خلد مکان شف)	(شف - شاه عالم بهادر)
۲۸ - ۲۳ (خلد مکان)	۱۲۲ - ۱۲۱ - ۱۲۶ - ۱۳۷
۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴	۱۳۸ - ۱۷۵ - ۲۴۷ - ۲۴۸
۴۷ - ۸۸ - ۹۳ - ۹۶ - ۹۸	۳۵۱ - ۴۲۹ - ۶۵۷ - ۶۶۰
۱۱۵ - ۱۱۸ - ۱۲۱ - ۱۲۲	۶۶۲ - ۶۶۶ - ۷۷۶ - ۸۰۸
۱۲۳ - ۱۳۱ - ۱۴۰ - ۱۵۳	۸۳۹ - ۸۶۰ - ۸۶۶ - ۸۶۸
۱۵۴ - ۱۷۲ - ۳۶۲ - ۴۵۲	۸۷۹ - ۸۷۵ .. ..
۴۵۵ - ۴۶۳ - ۴۹۳ - ۴۹۸	یادشاهزاده محمد اعظم شاه

- ۷۵۹ - ۷۵۱ - ۷۴۷ - ۷۱۸	- ۵۰۴ - ۵۰۲ - ۵۰۱ - ۴۹۹
- ۷۷۷ - ۷۶۶ - ۷۶۵ - ۷۵۹	- ۵۱۱ - ۵۱۰ - ۵۰۹ - ۵۰۶
- ۸۰۱ - ۷۹۴ - ۷۸۰ - ۷۷۹	- ۵۲۱ - ۵۱۹ - ۵۱۷ - ۵۱۵
- ۸۲۷ - ۸۲۶ - ۸۲۰ - ۸۰۶	- ۵۲۷ - ۵۲۶ - ۵۲۴ - ۵۲۲
- ۸۳۸ - ۸۳۵ - ۸۳۱ - ۸۳۰	- ۵۳۶ - ۵۳۲ - ۵۳۱ - ۵۲۹
- ۸۷۶ - ۸۷۵ - ۸۴۲ - ۸۳۹	- ۵۶۷ - ۵۶۶ - ۵۵۸ - ۵۵۶
- ۹۳۷ - ۹۱۶ - ۸۹۲ - ۸۸۱	- ۵۷۵ - ۵۷۳ - ۵۷۲ - ۵۷۳
- ۹۳۶ - ۹۴۵ - ۹۳۲ - ۹۴۱	- ۵۸۸ - ۵۸۵ - ۵۸۴ - ۵۸۱
- ۹۵۱ - ۹۴۹ - ۹۴۸ - ۹۴۷	- ۶۰۰ - ۵۹۷ - ۵۹۴ - ۵۹۳
۹۷۱ - ۹۶۷	- ۶۱۰ - ۶۰۶ - ۶۰۵ - ۶۰۱
پادشاهزاده محمد رفیع الاشان	- ۶۲۱ - ۶۲۰ - ۶۱۴ - ۶۱۳
۹۷۲	- ۶۳۶ - ۶۲۶ - ۶۲۴ - ۶۲۳
پادشاهزاده محمد سلطان (شف	- ۶۴۴ - ۶۴۳ - ۶۳۹ - ۶۳۷
شاهزاده محمد سلطان)	- ۶۵۴ - ۶۵۳ - ۶۵۱ - ۶۵۰
- ۵۴۰ - ۵۳۹ - ۵۰۴ - ۴۹۴	- ۶۶۶ - ۶۶۲ - ۶۶۰ - ۶۵۷
۹۴۳ - ۸۲۵ - ۵۴۲ - ۵۴۱	- ۶۷۴ - ۶۷۰ - ۶۶۹ - ۶۶۸
پادشاهزاده محمد شجاع درمین	- ۶۸۶ - ۶۸۳ - ۶۸۲ - ۶۷۸
خلف سلطنت) شف	- ۶۹۲ - ۶۹۱ - ۶۸۹ - ۶۸۷
- شاهزاده محمد شجاع ۲۱	- ۷۰۲ - ۶۹۸ - ۶۹۵ - ۶۹۳
- ۴۳۹ - ۴۰۴ - ۳۸۴ - ۸۵	- ۷۱۵ - ۷۱۳ - ۷۱۱ - ۷۰۹

۲۲۹	پری پیکر خانم	۵۳۲ - ۳۸۵ - ۲۷۸ - ۳۵۲
پریچمتی زمیندار کوچ هاجو		۵۳۲ - ۵۴۱ - ۵۴۰ - ۵۳۹
(یا) کوچ هاجو ۳۶۵ -		۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ - ۵۵۸
۳۵۲		۹۷۱ - ۹۷۰ - ۵۵۹ ..
پرتی پیکم (زرجه شاهزاده		پادشاهزاده محمد معظم شف
محمد بیدار بختی (۶۵۶		سلطان محمد معظم ۳۵ -
پهلوان گل گر عس ۱۸۸		۹۰۲ - ۵۸۱ - ۵۶۸ - ۱۵۹
پیران دیس .. ۵۵۰		۶۸۳ - ۶۶۸ - ۶۱۵ - ۶۰۳
پیر خان پسر قطب الدین		۹۳۸ - ۷۷۹ - ۷۱۷ - ۷۰۸
خوبشگی .. ۱۲۷		پادشاهزاده همایون ۲۶۶ - ۲۶۵
پیر محمد خان ۱۸۵ - ۱۸۴ -		پادشاه نواز خان (خطاب
۱۸۶ - ۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ -		میردیس غازی (شف
۳۵۸		میردیس غازی ۷۰۱ -
پیرا نایک .. ۶۳۸		۷۰۲ - ۷۰۳ .. ..
پیلچی گایکوار .. ۷۶۷		پرتاب ارجندیه (یا) پرتاب
پیم نراین زمیندار کوچ پیر		اجندیه ۴۱۲ - ۴۱۱ - ۱۶
۵۵۴ - ۵۴۵ - ۵۴۴ ..		پرتاب خان افغان ۳۲ ..
		پرتابی برادر که یاجی (یا)
		کیلوجی بهرله ۵۴۰ -
تاج خان پسر فتح جنگ خان		۵۴۱ - ۵۴۳ - ۵۴۴ ..

• حرف تا •

۷۱۰	تقرب خان شیرازی	۲۶	..	..
	تلمسی بائی (زن یگی از سرداران	۶۸۹	۳۶۳	۱۲۰ - تربیت خان
۶۶۳	.. (مرهقه)	۶۸۹		تربیت خان ایلچی
	تودرمل (شف - راجه تودرمل)	۳۶۲		تربیت خان بخشی
۵۳ - ۷۰ - ۱۹۷ - ۲۰۶				تربیت خان میرآتش / ۴۳ -
۲۱۸ - ۲۲۵ - ۲۲۸ - ۲۳۰		۶۵۲	..	..
۲۴۶ - ۴۹۷ - ۹۳۰ - ۹۵۶		۳۰۲		ترخان صاحبقرانی
۶۵	.. توران شاه		۲۲۴ - ۲۴۶	تودون خان
۱۰۱	.. (طائفه)	۲۵۰	..	..
	توغلقتمور (یا) تغلق تیمور امیر	۹۲۸		توسون محمد خان
۳۰۳	لولاجی (یا) لولاجی	۲۱۵		توقوه خان کلان
۳۱۱	تهرردی (یا) نهردی	۴۹۳	..	ترکان (قوم)
	تهور دل خان برادر رحمت	۴۳۶	..	ترکبان
۷۸۳	.. خان	۴۷۵	..	تغلق شاه
۵۷ -	تیموری (خاندان)	۶۱	..	تغلقمور خان
۱۲۷	..			تقتمش خان (یا) تقتمش
				خان (یا) تقتمش خان
		۳۰۲	..	..
	ثناء الله خان فوجدار سیکاکول			تقرب خان حکیم دأرد - ۶۲۵
۷۴۶	نپیرو عطاء الله خان	۶۲۶	..	..

• حرف ثاء •

۳۵۴ .. جان قليچ	* حرف حيم *
۲۰ - ۱۹ - ۲۰۰ جان نثار خان	جاجو (يا) جاجر ۱۷۵ - ۹۹۷
۴۹۳ - ۱۹۹ - ۴۷ ..	جادر داس ديوان بيونات ۴۸۲
۱۴۴ .. جانوتهه	جادر راي ۱۶۵ - ۳۹۰ - ۴۴۳
۹۰۱ .. جانوجي، بنالکر	جام صلاح الدين .. ۳۰۶
جانوجي پسر رگهوجي بهونله	جام فيروز .. ۳۰۶
مکامدار برار ۸۹۹ -	جام نظام الدين مشهـ—وربه
۹۲۴ - ۹۰۵ ..	جام ندا ۳۰۵ - ۳۰۶
۳۵۴ .. جاني بيگ	جان بابا .. ۳۰۸ - ۴۸۵
جاني بيگ حاکم سنده ۴۸۵	جانباز خان .. ۸۹۱
جاني فرطاني (قوم) ۶۹	جانباز خان خورشکي برادر زاده
۲۱۰ - ۲۰۸ جباري	د خویش رحمت خان
جهاز خان حبشي ۱۹۴	متهور خان بهادر خورشکي
جهاز سنگه بنديله (يا)	.. .. ۷۹۲ - ۱۲۶
جهاز سنگه بونديله	جان جهاز خان بهادر ۹۵۲
۲۰ - ۸۸ - ۱۵۲ - ۲۲۲ -	جان جهاز خان پسر سيد محمد
۲۴۵ - ۴۵۴ - ۴۶۱ - ۸۱۷ -	.. .. ۴۱۳
۹۴۲	جان جهاز خان فوجدار بدير
جسونت رانهور ۱۰۳ - ۵۰۴	.. .. ۳۹۱
۵۰۴ - ۸۱۸ - ۹۴۷ ..	

۷۴۲	جکدیوراد جادون	جعفر بیگ قلعه دار کالنه	
۲۳۵	... جگمال	... ..	۴۲۰
	جلال الدین پھر ملک محمود	جعفر پھر ہوشدار خان میر	
۴۳۵	... ..	ہوشدار	۹۴۵
۳۶۳	جلال الدین خان	جعفر خان	۱۵۹ - ۱۶۰
	جلال الدین خلجی والی دہلی	... ..	۵۹۴
۹۱۲ - ۹۱۱	... ..	جعفر خان المخاطب بہ مرشد	
۲۱۰	جلال الدین سور	قاسم خان مصطفی بہ محمد	
۲۳۱	جلال الدین محمد اکبر	ہادی صوبہ دار بنگلہ	۷۵۳
۷۴۴	جلال الدین محمود خان	... ..	۷۵۴
۷۸۰	جلال خان افغان	جعفر خان صوبہ دار لاہور	۸۳۰
۶۴۰	جمال چیاہ	جعفر خان صوبہ دار مالوہ	۸۲۷
۸۳۸	جمدة الک	جعفر خان وزیر اعظم	۶۱۶
	جمدة الملکی جعفر خان ناظم	جعفر علی خان خراسانی	
۸۳۰	صوبہ دار الخلافہ	... ..	۵۰۶
۸۳۲	... ..	جگت سبہ مامو	۷۵۲
۱۹۱	جہان خان	جگت سنگھ پسر مکند سنگھ	
۴۳۹	جمشید	... ..	۵۱۰
۲۹۱	جمشید خان شیرازی	جگت سنگھ پور راجہ مانسنگھ	
۱۲۳	جملة الملک اسد خان	... ..	۴۳۷

۱۹ - ۲۱ - ۹۶ - ۷۹ - ۸۸ -	۶۶۹ ... ..
۹۰ - ۹۵ - ۱۹۹ - ۲۹۹ -	جملة الملك احمد الله خان
۳۲۵ - ۳۲۷ - ۳۲۳ - ۳۲۱ -	(يا) جملة الملكي (يا)
۳۴۶ - ۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۵ -	عمدة الملكي ۲۸ -
۳۵۷ - ۳۵۹ - ۳۶۱ - ۳۶۵ -	... .. ۵۷۴ - ۱۷۱
۳۷۰ - ۳۷۳ - ۳۷۲ - ۳۷۸ -	جذت اشيا ني (يعني نصير الدين
۳۸۰ - ۳۸۴ - ۳۸۷ - ۳۸۸ -	محمد همايون بادشاه)
۳۹۶ - ۳۹۹ - ۴۱۱ - ۴۱۵ -	۱ - ۴۸ - ۴۹ - ۵۲ - ۵۴ -
۴۲۹ - ۴۳۱ - ۴۳۸ - ۴۳۸ -	۶۰ - ۶۲ - ۸۹ - ۱۸۰ -
۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۶۰ - ۴۷۷ -	۱۸۱ - ۱۸۶ - ۱۸۷ - ۱۹۰ -
۴۷۹ - ۴۸۳ - ۴۸۶ - ۴۸۷ -	۱۹۲ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۲ -
۴۸۸ - ۴۹۰ - ۴۹۲ - ۵۵۲ -	۲۰۳ - ۲۰۵ - ۲۰۷ - ۲۱۱ -
۵۸۷ - ۵۸۹ - ۸۱۷ - ۸۱۸ -	۲۱۶ - ۲۳۱ - ۲۳۳ - ۲۳۴ -
... ۸۲۱ - ۸۲۹ - ۹۳۴ -	۲۳۸ - ۲۲۹ - ۲۵۲ - ۲۵۵ -
جنید کرانی ... ۲۷۸	۲۶۸ - ۲۷۷ - ۲۹۲ - ۳۰۷ -
جوان علي خان پسر محمد	۳۴۴ - ۳۷۵ - ۳۷۵ - ۳۸۸ -
مراد خان ... ۶۹۱	... .. ۸۱۳
جواهر سنگهه جانی پسر	جنس مکنی (يعني نورالدين
سوزجیل (يا) سوزجیل	محمد جلالگیر بادشاه
جاث ... ۸۶۹	۸ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۵ - ۱۸ -

۴۲۰	چرکس (قوم)	۱۷۵ -	جهاندار شاه معزالدين
۲۹۹	چغتآ ...	۹۷۷ - ۹۰۶ - ۱۷۸	...
۶۱	چغتائی خان ...	۷۲۰ - ۷۱۹ - ۷۱۱	۷۰۹ -
۸۷۰	چنداول ...	۷۸۲ - ۷۵۲ - ۷۳۲	۷۳۱ -
۶۱	چنگز خان قتلغ	۸۷۶ - ۸۰۲	...
- ۱۹۴ - ۱۹۳	چنگیز خان	...	جهان شاه بن شاه عالم بادشاه
۲۶۳ - ۲۵۹ - ۲۳۷	...	۱۳۷ - ۱۳۶	...
(يا)	چنگیز خان قشلیق و باتا	۱۹۹ -	جهانگیر بادشاه
۳۰۲	قشلق و بانا	۸۲۸ - ۲۸۰ - ۳۲۴	...
۶	چنگیز مخاطب بمصور خان	...	جهيله رام (يا) چياه رام ناگر
۱۸۰	چوسا (يا) جوسا ...	۱۷۸	...
چی دهج سنگه زيا) جي	...	۱۴۴	جهده
دهج سنگه زميندار اشام	...	۷۷۳ -	جی آيا سندهه
ملقب به سرکي (يا)	...	۸۸۹ - ۸۸۸ - ۸۸۶	...
سرکي (اجه ۵۴۴ . ۵۴۵	...	۱۰۷ -	جی سنگه سونئي
چين قليچ خان (خطاب نواب	...	۱۳۶	...
نظام الملك آصف خان)	...		
۸۳۸	...		
چن - ن قليچ خان (که اول	...	۱۴۴	چترنیه (يا) جهترنیه
عبدالرحيم خان ابن خطاب	...	۳۸۶	چتر

• حرف چ •

یافته بود بعده مخاطب به	حامد الله خان پسر مبارز خان
نصیر الدوله ملائی جنگ	عماد الماک خواجه محمد
شد) ... ۸۲۵	... ۷۴۶
• حرف حا •	
حاتم بیگ کفایت خان ۵۰۶	حامد خان ذاب موبه دار
حاجی احمد سعید خان ۱۷۲	گجرات ر اوده عم نواب
حاجی بیگم ۶۰ - ۲۴۰	امف جاه ... ۸۰۳ -
حاجی خان غلام شیر خان	... ۸۷۸ - ۸۰۴
انغان ۲۰۷ - ۵۰	حبشیان (قوم) ۹۶۲
حاجی شفیع امفانی ۷۵۱	حبشیان عنبری م
حاجی شفیع خان ۹۳۵	حبیب علی خان ۲۷۹
حاجی شکرالله تبریزی ۷۵۴	حاج بن یوسف ۵۶۲
حاجی عبدالله خراسانی دیوان	حجة الاسلام امام محمد غزالی
موبه برار ۷۵۱	... ۹۰۵
حاجی محمد ... ۷۵۵	حز الله خان بهادر موبه دار
حاجی محمد خان سیستانی	ناندیر ... ۸۰۰
... ۵۵	حز الله خان نیرا سعد الله
حاجی محمد علی خان ۶۴۳	خان ... ۷۲۶
حافظ محمد امین خان ۶۲۰	حسام الدوله مهرزا شاه نواز
	خان مغوی ۹۳ - ۶۹۳
	حسام الدین خان ۶۳۱

(فهرستی چند مدوم) (۳۲) (سایر الامرا)

۷۰۶	۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ حسن
۵۱۳ - حسین بیگ خان	۷۶ - حسن بیگ بدخشی
۸۳۳	۷۷ ... ..
۳۱۶ حسین بیگ شیخ عمری	۴۳۶ حسن پسر دستم میرزا
۴ حسین پسر نظام شاه	۳۸۵ حسن خان ...
۴۳۰ - ۱۲۷ حسین خان	حسن خان پسر فخرالملک
۹۵۷ حسین خان تکرده	۹۶۳ ... ..
۹۵۶ حسین خان چک	۵۸۵ حسن خان خورشیدی
۲۴۶ حسین خان شاملو	۱۲۰ حسن علی ...
حسینی خان پسر علی مردان	حسن علی خان ۱۳۱ - ۱۳۲ -
۷۴۲ حیدر آبادی	۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۷۶ - ۹۰۹
حسین خان پسر قطب الدین	حسن علی خان بهادر عالمگیر
۱۲۷ خان خورشیدی	۹۳۲ شاهي ...
حسین دوست خان عرف چندا	حسن جلای خان (خطاب
(یا) نواب چندا صاحب	محمود غلزی) ۷۰۴
از رُسای نوابت ارکات	حسن یار خان پسر محمد یار
۸۶۲ - ۸۶۱	خان ۷۰۹ - ۷۱۰
۷۷۷ حسین زئی (قوم)	۳۳۰ - ۳۳۱ حسین
حسین علی خان امیر الامرا	۳۵۹ حسین بیگ بدخشی
موبه دار اورنگ آباد ۱۳۱ :	حسین برادر محمود غلزی

۵۹۷ - ۱۷۹ - ۱۴۲ - ۱۳۴	
۵۹۶ - ۶۸۷ - ۶۳۵ - ۷۱۲	
۷۱۳ - ۷۱۴ - ۷۲۷ - ۷۳۸	
۷۵۷ - ۷۶۶ - ۷۸۲ - ۸۰۹	
حمیدین قلیچ خان بهادر ۳۲	
حمیدین قلی خان ۱۹۵	
... ۲۳۶ - ۲۰۴ ...	
حمیدین ذبی خان نذرالقدر ۲۱۴	
حشمت الله خان بصر محترم	
خان بهادر میر محمد خان	
(یا) میر محمد جان	
... ۷۹۶ ...	
حضرت جنگ بهادر (خطاب	
محمد امیر پسر محمد	
اسام خان (۶۶۷)	
حفظ الله خان فوجدار جفوت	
بنجاب برادر لطف الله	
... ۱۱۳ ...	
حافظ الدین ... ۱۷۶	
حافظ الدین خان بهادر ۱۷۷	

۲۷۲	... حیدر علی	۴۳۵	حمزه بیگ لله
	حیدر علی خان تعلقه دار	۴۵	حمید الدین خان
۸۷۲	سری رنگ پتن :		حمید الدین خان مخاطب به
۱۹۰	حیدر قاسم کوهر		خانہ زاد خان پسر می-رزا
- ۱۳۹	حیدر قلی خان	۵۱۵	ابوسعید ...
۸۳۵ - ۷۶۷	... ..		حمید خان حبشی غلام
	حیدر قلی خان خ-واسانی	۹۵۹	نظام شاه ...
۵۶۶	دیوان دکن		حمید خان حبشی دکیل
	حیدر قلی خان میر آتش	۴	المطلنة ...
	(شف - معزالدوله) ۱۳۸ -	۲۸	حوزی خانم ...
۷۴۹	... ..	۸۳۱	حیات خان ...
	حیدر قلی خان ناظم گجرات		حیات مخاطب بزبردستی خان
۸۴۲	... ..	۲۵	برادر فتح جنگ خان
۸۶۱	حیدر قلی دیوان دکن	۹۵۵	حیدر ...
۳۰۱ - ۳۰۰	حیدر میرزا	۷۵۲	حیدر بیگ ...

• حرف خا •

	خاقان زمان یعنی شاه عالم		حیدر جنگ مدار المہام
۲۹۱	... پادشاه		موسیٰ بهرمنی سوگرده نصارا
- ۳۵۹ - ۲۳۲ - ۵۹	خان اعظم	۹۰۵ - ۹۰۴	... ..

(مؤثر الامراء) (۳۵) (فهرست جلد سوم)

۲۰ - ۷۸ - ۱۵۳ - ۱۶۵ -	۹۵۷ - ۹۳۱ ... ..
۳۲۲ - ۳۷۸ - ۳۹۹ - ۴۰۸ -	خان اعظم انگه ... ۹۵۲
۴۲۰ - ۴۵۳ - ۵۰۰ - ۵۶۹ -	خان اعظم کوکه (یا) میرزا کوکه
۹۶۰ - ۸۱۷	۹۲۸ - ۲۹۵ - ۲۵۸ ...
خانخانان النظام الدوله ۸۹۳	خان بالي خان ۲۱۸
خانخانان بهادر شاهي ۷۴۴	خانجهان ۲۷۴ - ۳۹۱ -
خانخانان بهرام خان (شف -	۶۳۰ .. ..
بهرام خان خالخانان)	خانجهان - ان اعزالدوله بهادر
۵۰ - ۵۱ - ۱۸۱ - ۱۸۲ -	(شف) - بهادر - دار خان
۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۷ - ۱۸۸ -	محمد معین ۹۵۱
۱۸۹ - ۲۰۹ - ۲۰۷ - ۲۰۹ -	خانجهان بهادر ۱۰۶ - ۲۶۴ -
۲۱۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۵۵ -	۶۸۴ - ۶۴۴ ... ..
۲۹۱ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۲۰ -	خانجهان بهادر شایسته خان
۳۲۳ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۵۷ -	۶۰۱ ... ..
۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۸۵ - ۳۳۶ -	خان جهان بهادر کورکنش
۴۳۷ - ۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۵ -	۳۴ - ۶۲۹ - ۹۴۹ - ۹۵۰ -
۹۵۲	۹۶۷ ... ..
خانخانان منعم بیگ ۵۳ -	خان جهان صوبه دار بنگاله ۲۲۵
۵۵ - ۲۰۴ - ۸۰۹ - ۹۲۸ -	خانجهان لودی ناظم دکن (یا)
خانخانان منعم خان ۱۹۱ -	صاحب صوبه دکن ۱۹ -

۲۲۷ - ۳۷۹ - ۳۸۵ - ۴۴۳	۲۰۶ - ۲۰۸ - ۶۵۱ - ۶۶۰
۴۴۴ - ۵۷۰ - ۵۹۰ - ۶۲۳	۶۷۳ - ۶۷۴ - ۶۷۵ - ۶۷۶
۶۷۱ - ۷۵۰ - ۹۲۹ - ۹۶۱	خانخانان میرزا عبدالرحیم کوکہ
خان زمان امانی دہر	۸ - ۳۲۳ - ۳۵۴ - ۳۶۰
مہابت خان خانخانان	۹۵۸ ... ..
۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲	خانہ دران بہادر (خداب نواب
۴۰۴ - ۴۰۷ - ۴۰۹ - ۵۲۰	نظام الملک آصف جاہ
خان زمان برج علی ۱۸۶	صوبہ دار اردہ و فوجدار
خان زمان پسر منع م خان	لکھنؤ ۷۱ - ۸۵ - ۸۶
خانخانان ۷۵۶	۸۸ - ۱۲۳ - ۱۶۳ - ۴۰۵
خان زمان شیبانی ۱۴۶	۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۵۴ - ۴۵۵
... ۱۸۶ - ۲۰۵ - ۲۹۴	۴۸۰ - ۵۷۰ - ۵۷۲ - ۷۴۷
خان زمان شیخ نظام ۶۵۴	۸۹۳ - ۹۴۲ ... ..
خان زمان دہریم خان بن	خان دران خواجہ حسین ۷۸۱
خانخانان بہادر شاہی	خان دران صوبہ دار پوہاندور
۷۴۴	۴۵۴ ... ..
خانم خانم ... ۳۳۹	خان دران نصرت جنگ ۴۹۰
خان عالم .. ۲۸۲	۵۸۸ - ۶۹۱ ... ..
خان فیروز جنگ ناظم دہر	خان زمان ۵۵ - ۸۵ - ۱۵۴
گجرات (اول بھتاب	۱۸۶ - ۱۹۳ - ۲۰۰ - ۲۰۱

خانہ زاد خان پسر منعم خان	شہاب الدین خان و ثانیاً
خانخانان .. ۶۷۷	بخطاب غازی الدین خان
خانہ زاد خان خان زمان ۳۸۷ -	بہادر فیروز جنگ مخاطب
.. .. ۳۴۲	شده (۴۰ - ۴۱ - ۱۷۴ -
خدا بنده پسر قریش سلطان	۵۰۶ - ۶۷۸ - ۶۸۰ - ۷۳۱ -
.. .. ۶۲	... ۷۶۵ - ۷۶۹
خدا بنده خان .. ۳۹	خان کلان ۱۴۷ - ۲۱۳ -
خدا داد برلاس .. ۲۲۵	... ۲۰۴ - ۲۱۵ - ۲۵۷
خدا داد خان ؟ - رادر ملائی	خان محمد خان ۵۹۱
رحمت خان و پسر الہ دین	خان مبارز پسر سلطان محمود
خان .. ۷۸۱	مبارز ... ۲۶۵
خداوند خان .. ۹۵۸	خانم (اہلیہ مصائب خان) ۴۰۷
خداوند خان حبشی ۲۹۱ -	خانم سلطان ... ۱۹۸
.. .. ۳۵۶	خانہ زاد خان ۱۲۴ - ۱۲۵ -
خدا یار خان پستی ۳۱۲	.. ۱۷۴ - ۳۶۶
خدمت خان .. ۴۳	خانہ زاد خان پسر کلان
خرم بیگم مشہور بہ دلی نعمت	مبارز الملک مرہند خان
۲۶۹ - ۲۷۱ - ۲۷۲ - ۳۲۹	بہادر دلدار جنگ میر محمد
خسرو .. ۲۱	جمع .. ۸۰۵
خسرو خان چوکس ۴۲۶ -	

(فهرست جلد میوم) (۳۸) (مآثر الامرا)

- ۵۸۸ - ۵۹۴ - ۶۰۱ - ۶۰۵	۴۸۶ - ۴۸۵ - ۴۲۸ - ۴۴۷
- ۶۰۶ - ۶۲۳ - ۶۲۴ - ۶۲۶	۵۰۶ .. خمر زمان
- ۶۳۶ - ۶۳۷ - ۶۳۹ - ۶۴۳	خمر سلطان بن نذر محمد
- ۶۴۴ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۳	۶۳۶ .. خان
- ۶۵۴ - ۶۵۷ - ۶۶۰ - ۶۶۲	۲۶۵ .. خمر شاه
- ۶۶۶ - ۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰	۲۸۷ .. خمر قزويني
- ۶۷۴ - ۶۷۸ - ۶۸۲ - ۶۸۶	۸۸ خمر دلي اوزبك
- ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۸	- ۶۲۹ .. خضر خان بندي
- ۷۰۲ - ۷۰۹ - ۷۱۱ - ۷۱۳	۸۶۳ - ۸۶۰ .. ..
- ۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۴۷ - ۷۵۱	۶۱ خضر خواجه خان
- ۷۵۶ - ۷۵۹ - ۷۶۵ - ۷۶۶	۳۰۲ خضر خواجه مير خدا داد
- ۷۷۹ - ۷۸۰ - ۷۹۴ - ۸۰۱	خلد مكان (يعني محمد - مد
- ۸۰۶ - ۸۲۶ - ۸۳۵ - ۸۳۸	ادرنگ زيب عالمگير بادشاه -
- ۸۳۹ - ۸۴۲ - ۸۷۵ - ۸۷۶	شف محمد ادرنگ زيب
- ۸۸۱ - ۸۹۳ - ۹۱۶ - ۹۴۵	- ۲۹ - ۳۲ (بادشاه
- ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹	- ۳۳ - ۳۴ - ۴۷ - ۱۱۸
- ۹۵۱ - ۹۶۷ - ۹۷۱ ..	- ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۳۱
خلد منزل (يعني قطب الدين	- ۱۴۰ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۶
محمد معظم شاه عالم	- ۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۲۳
مخاطب به پادشاه (	- ۵۵۸ - ۵۶۶ - ۵۷۵ - ۵۸۵

(مآثر الامراء) (۲۹) (فهرست جلد سوم)

۱۵۵ - ۴۷۲ - ۴۷۹ - ۵۷۵	۳۲ - ۳۷ - ۴۷ - ۱۲۱
خلیل الله خان پلنگ حملہ	۱۲۷ - ۱۲۸ - ۱۷۷ - ۵۰۷
خطاب مہاراجہ خان	۹۰۷ - ۹۴۳ - ۹۵۱ - ۹۵۲
حیدر آبادی ۹۲۸ -	۹۵۴ - ۹۵۸ - ۹۶۲ - ۹۶۶
۹۴۹ - ۹۳۱ - ۹۲۹ ..	۹۷۰ - ۹۷۲ - ۹۷۷ - ۹۸۰
خلیل الله خان میر بخش	۹۸۶ - ۹۹۳ - ۹۹۴ - ۹۹۸
۸۲۹ - ۸۲۸ - ۵۹۰ - ۵۹۷	۷۰۲ - ۷۰۹ - ۷۳۰ - ۷۵۶
خلیل الله خان میر تورک ۴۲۱	۷۵۷ - ۷۶۶ - ۷۸۰ - ۷۸۱
خلیل الله ولد میر میران ۳۹۶	۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۸۰۲
خضر خان داماد قلیچ خان	۸۰۵ - ۸۲۳ - ۸۲۵ - ۹۵۱
۴۹۳ - ۹۴	خلیفہ عباسیہ ۴۷۰
۴۷۳ خواجه اقا خان	خلیفہ ابدالہ ۱۰۹
۴۸۸ - خواجه ابوالحسن	خلیفہ سید علی مظاہر بہ
۴۲۹	خلیفہ سلطان وزیر اعظم
۷۲ - خواجه ابوالحسن تربتی	ایران خلف میر رفیع الدین
۵۹۹ - ۴۷۲ - ۱۶۶ ..	محمد ۱۰۹ - ۱۱۰
خواجه احمد مظاہر بہ	۱۱۱ - ۹۴۱ - ۹۴۳ - ۹۷۷
شہادت خان پسر کلان	۹۷۸ - ۹۸۰ .. ..
ہزار خان عماد الملک	خلیفہ مہر ۱۱۷ ..
۷۴۴ - خواجه محمد	خلیل الله خان ۱۰۰ - ۱۰۱

(فہرست جاد میوم) (۴۰) (مآثر الامرا)

۳۱۹ - ۲۲۵ - ۲۲۴ ..	۷۴۵ .. ..
خواجہ شمس الدین صاحب	خواجہ اسد خان پسر مبارز خان
۷۸ .. دیوان	ناظم حیدر آباد ۶۵۳
خواجہ عامر مخاطب بہ	خواجہ باقی باللہ سمر قندی
امیر الامرا مصمم الدولہ	۳۲۴۰ .. ..
خاندوران ۸۸۰ - ۸۸۳	خواجہ بہاء الدین قاضی بلدہ
۸۸۸	سمرقند برادر نواب عابد
۲۳۴ خواجہ عبدالباری	خان ۸۴۲ .. ..
۲۳۳ خواجہ عبدالخالق	خواجہ جہان ۳۷۸ .. ..
۳۶۹ خواجہ عبدالخالق خوانی	خواجہ حسن نقشبندی ۲۱۲ -
۶۶۲ خواجہ عبدالرحیم خان	۲۹۳ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸ -
۲۲۳ خواجہ عبدالشہید	۴۵۹ .. ..
خواجہ عبدالعلیم (یا)	خواجہ حسین ۱۳۳
۲۲۳ عبدالعلیم	خواجہ حسین علی مخاطب بہ
۷۶۴ خواجہ عبداللہ	خان دروان ۱۳۳
خواجہ عبدالواحد خان خواجہ	خواجہ خازند محمود ۲۳۳
ہمت بہادر مخاطب بہ	خواجہ سہیل خان بیجاپوری
امین الدولہ بہادر صیف	۳۳۲ .. ..
جنگ نبیرا میرزا ابوالمعالی	خواجہ شاہ منصور وزیر ۲۲۵
۵۵۹	خواجہ شمس الدین خان خوانی

۱۹۹	خواجه دوسي ..	۲۳۴	خواجه عبدالهادي
	خواجه هادي مشهور بخواجه	۱۸۰ - ۳۸	خواجه کلان بيگ
۲۰۵	کلان ..		خواجه کلان مشهور به خواجهان
۲۱۳	خواجگي حاجي محمد		خواجه پسر بزرگ خواجه
	خواجگي محمد حسين عم هاشم		ناموالدين عبيدالله احرار
	خان برادر قاسم خان	۲۳۲	(قدس سره)
۹۴۱ - ۶۲	ميربهر	۱۸۶	خواجه محمد سمیع
۱۹۸	خواجگي فتح الله		خواجه محمد نظام برادر شيخ
۶۹۸۰ - ۱۵۲	خواص خان		الاسلام خواجه عصام الدين
	خواص خان رکيل مهمات	۲۳۳	.. ..
۸۶۳	مکندر عادل شاه	۲۳۳	خواجه محمد يوسف
	خوابي خان صاحب تاريخ	۲۸۲	خواجه محمد هروي
۶۸۰	منتخب اللباب	۲۲۱	خواجه مظفر علي
- ۱۰۸	خوبشکي خان	۲۳۵ - ۲۳۳	خواجه معين
۷۷۹ - ۷۷۷	.. ..	۲۳۶	.. ..
	خير الله خان بحر معز الدوله		خواجه سليم هروي بدر
	حامد خان بهادر ملايت	۲۴۲	نظام الدين بخفي
۷۶۸	جنگ ..	۲۵۰	.. ..
	خيريت خان عم زندرله خان		خواجه نظام الدين عبدالهادي
۴۰۱	.. ..	۲۳۳	.. ..

۲۹۷	..	داغ بیگ	• حرف دال •
۶۱۴ - ۵۱۷		دانشمند خان	داراب خان ۵۸۹ - ۳۳۵
		دانشمند خان میر بخشی	داراب خان پسر صید محمد
۱۷۱	..	..	۴۱۳ ..
۲۲۰	..	داؤد	دارا شکوه (شف - پادشاهزاده
۸۶۴ - ۸۴۱		داؤد خان	دارا شکوه) ۲۷ - ۱۷
		داؤد خان پنی نایب صوبه دار	۲۸ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۰۱
		دکن پسر خضر خان پنی	۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۵۳ - ۱۵۴
۸۶۱ - ۸۶۰	..	..	۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۷۰ - ۲۷۴
		داؤد خان قریشی صوبه دار	۳۸۸ - ۳۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴
۵۴۱	..	بهار	۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۰
		داؤد خان کرانی	۵۱۱ - ۵۱۹ - ۵۲۳ - ۵۲۴
۲۱۰ - ۲۰۹ - ۲۰۶ - ۱۶۱			۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۵۸ - ۵۶۰
۳۹۴ - ۱۹		دار بخشی	۵۶۱ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۷۲
		دقا میزدهیه	۵۷۳ - ۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۴
۹۱۹ - ۸۹۴	..	..	۵۸۵ - ۵۹۷ - ۵۹۹ - ۶۰۰
۳۴۱	..	دجال	۶۰۱ - ۶۲۲ - ۸۲۴ - ۸۲۵
		درانیان (گروه)	۸۲۷ - ۸۳۱ - ۹۳۸ - ۹۴۴
۹۱۹ - ۸۹۴	..	..	۹۶۹ ..
۶۲۳		درجی سنگه هادا	..

(مؤثر الاقرا) (۴۳) (فهرست جلد سوم)

۸۰۳	دهرماچي زميندار	۲۸۸	درويش خضر ..
۷۳۸	دیا بهادر ..	۵۷۹ - ۵۳۸	دکنیان (گره)
۴۹۵	دیال داس جهاله	۸۹۳	.. ..
	دیانتی خان لیدر امانت خان	۴۲۱	دلور خان حبشی
۴۷	.. ..		دلور خان خضر خواجه احمد
	دیمل (یا) امل زمیندار		خان بن خواجه محمد دپارز
۱۰۴	دلاویج جام	۷۴۵	خان عمامه الملک
۲۹۸	دین محمد سلطان		دایمت برادر (راجه) راج - حکه
۴۳۵	دیوداس ..	۴۴۵	.. ..
			دلیر خان رهیلہ ۱۷۸ - ۱۰۶
			۵۴۱ - ۵۵۳ - ۵۸۰ - ۷۳۲
		۷۳۷	.. ..
۲۱۲	دانیل ..		دوا خان (یا) درا خان ۶۱
۲۱۳	دھدره ..	۸۲۲	دروست بیگ منل
		۴۳۴	دروستکام پسر معتمد خان
			دروست محمد نواس قطب الدین
	ذوالفقار الدولہ میرزا نجف	۱۰۷	خان خورشیدی
۸۰۸	خان ..	۷۳۲	دروست محمد رهیلہ
	ذوالفقار خان ۴۹۵ - ۶۶۳		دھرم (راج) مرزبان کوه بهوتنس
	۹۷۴ - ۹۷۷ - ۹۷۹ - ۹۸۹	۵۴۶	.. ..
	۶۸۷ - ۷۱۰ - ۷۱۲ - ۷۳۱		

• حرف ذال •

• حرف ذال •

۹۷۱ - ۸۰۲ . . .	راجہ باجو	۱۴۹ - ۴۳۷ -
ذوالفقار خان . . .	..	۵۷۱ - ۹۴۰
پسر اسد خان وزیر	راجہ ہرماہوت (برہمنی ساکن	
ذوالفقار خان نصرت جنگ	سنگہذیر و مختار کل نواب	
۱۱۷ . . .	امف جاہ ثانی	۹۲۲ -
ذوالفقار (نام فیل)	..	۹۲۴

• حرف را •

راتھور (قوم)	۷۵۵ - ۵۹۸ -	راجہ بہگونت داس	۷۰ -
..	۷۵۹ - ۹۴۸	..	۲۷۳ - ۲۸۰
راجپوتانہ (یا) (اچھوتان (قوم)		راجہ بہوت داس کور (یا)	
۱۵ - ۹۸ - ۲۱۵ - ۳۹۲ -		بہوت داس (یا) بیتھل	
۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶ -		داس ..	۵۹۳
۳۹۸ - ۴۰۴ - ۴۰۶ - ۴۰۷ -		راجہ بہیم پسر رانا امر	
۴۰۸ - ۴۹۵ - ۵۰۱ - ۵۰۰ -		سنگہ ..	۴۲۹
۵۹۱ - ۵۹۹ - ۶۰۱ - ۶۶۳ -		راجہ بیتھل داس (یا) بیتھل	
۷۷۰ - ۹۷۰		(یا) بتھل . دیوان اسد	
راجہ میان دکنی	۸ - ۷	جنگ ..	۴۳۳ - ۸۷۲
راجہ ارجینیہ (یا) ارجینیہ		راجہ بیربر (یا) بیربر (شف	
(یا) ارجینیہ	۳۸۶	بیربر)	۱۹۶ - ۲۴۶ - ۶۱۸

راجہ (ام سنگھ پسر میرزا) راجہ	۵۵۳ ..	راجہ پدما
جیصنگھ کچواہہ ۵۷۷ -		راجہ تودرمل (شف تودرمل)
۳۰	۵۳ - ۷۰ - ۱۹۷ - ۲۰۶ -	
راجہ رار .. ۸۹۳	۲۳۰ - ۲۲۸ - ۲۲۵ - ۲۰۸	
راجہ راج سنگھ سیسودیہ ۵۹۱	۹۵۶ - ۹۳۰ - ۲۹۷ - ۲۳۶	
راجہ (آن چند ۱۳۵ - ۷۴۷ -	۹۱۵	راجہ جسونت سنگھ
۷۴۸		راجہ جگت سنگھ پسر راجہ باسو
راجہ رخنگ .. ۵۴۳	۵۷۲ - ۵۷۱ - ۱۷	..
راجہ ساہو .. ۵۰۸	۱۰۷ - ۴۵	راجہ جیصنگھ
راجہ ساہو بہونملہ (شف ساہو	۸۷۹ - ۷۵۷ - ۵۸۲	..
بہونملہ) ۸۵ - ۱۵۴ -	۲۷۷	راجہ چندامن برہمن
۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۴ -		راجہ چھبیلہ (ام ناگر (یا) چھبیلہ
۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۵۳ - ۴۵۵ -	۷۴۸	ام عم گودھر بہادر
۵۷۰ - ۸۰۶ - ۹۴۲ - ۹۹۱	۹۵۷	راجا (ام جات ..
راجہ سری نگر .. ۸۲۲	۷۳	راجہ (ام چند ..
راجہ سنہا (یا) سنہاجی	۹۲۱ - ۹۲۰	راجہ (ام چندر
بہونملہ (شف سنہا		راجہ (ام چندر - مین جادون
بہونملہ) ۲۲ - ۴۱ -	۸۰۰	..
۷۵۹ - ۹۵۳ - ۹۲۹ - ۵۸۸		راجہ (ام چند مرزبان لہتہ ۲۰۸
راجہ سورج سنگھ رائہور ۱۵۰	۵۵ - ۵۴	راجہ (ام ساء ..

رام داس مخاطب به راجه	۴۴۵ - ۱۵۲ - ۱۵۱ ..
رگه ناتھ داس دیوان مظفر	راجہ سرور جمل (شف مور جمل)
جنگ ۸۹۷ - ۹۰۰	۳۶۶ - ۸۸۶ - ۸۸۷
۹۰۱	۸۸۹ - ۸۹۱ - ۸۹۳ ..
رام دیو راجہ دکن مخاطب به	راجہ علی خان ۱۹۸ - ۳۳۲
رای (ایان) ۹۱۱ - ۹۱۲	راجہ گچپتی (شف - گچپتی)
۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵ ..	۲۷۹ - ۳۲۵ ..
رام سنگھ هادا ۵۱۰ ..	راجہ گچ سنگھ ۱۵۳
رانا ۵۵ - ۸۸ - ۳۸۷	۳۲۲ - ۵۹۹ .. ..
۳۹۲ - ۳۹۸ - ۴۳۱ - ۶۱۹	راجہ گردھر بہادر (یا) راجہ
۸۱۲ - ۹۳۳	گردھر بہادر شف - گردھر
رانا اُدی سنگھ زمیندار میوار	بہادر (۷۴۸ - ۷۷۱)
۵۰	۸۷۹ .. ..
رانا امر سنگھ ۱۲۹ - ۱۲	راجہ مان ۲۴۷ ..
۴۲۹ - ۳۵۴	راجہ مان سنگھ کچھ - واهہ
رانا پرتاب زمیندار میوار ۳۴۴	(شف - مان سنگھ) ۵۵ -
رانا پرتاب عرف کیکار (یا) کتکار	۱۴۹ - ۱۵۰ - ۲۹۵ - ۳۲۵
۲۵۸	۳۷۶ .. ..
رانا سانکا (یا) سانکا ۱۴۵	راجہ خان موہدار اٹھ آباد
۲۶۵	۱۳۲ .. ..

(مائرا الامرا) (۴۷) (فهرست جلد سوم)

رای مانسنگه دیوهره	۲۱۵	۳۷۷	..	رانا سیوهره
رای مکند	۵۱۰	۸۶۸ - ۸۶۹		زار بالاجی
رتن پسر کلان مهیس داس		۶۲۴		زار بهار سنگه هادا
راتهور	۴۴۶	۵۰۱		زار دودا چندرات
رتن راتهور	۴۹۵	۱۶۸ - ۴۵۳ - ۴۵۴		زار رتن
رتن سنگه چندرات مخاطب		۵۱۲	..	..
به اسلام خان زمیندار رامپوره				زار رتن هادا مخاطب به
..	۷۳۱	۱۶۵ -		مربلند رای
رحمان داد خان خورشیدی		۳۶۷ - ۳۶۸ - ۳۸۹ - ۳۹۰ -		
..	۷۷۸ - ۷۷۹	۹۶۰	..	..
رحمت خان	۷۸۷			زار (نہا) پسر افند زار جہونمت
رحمت خان (شف - امیرالامرا		۸۰۶ - ۸۰۷	..	..
حسین علی خان	۱۰۸ -	۵۳۵ - ۵۳۷		زار ستر سال
..	۱۵۹	۵۹۱	..	..
رحیم اللہ خان بہادر مولد لاہر گنہ		۳۷۳	..	زار مردان
میونا مضاف ہزار مخاطب		۶۳۱	..	رای ہندرابن
به منظور الدولہ متہرز جنگ		۱۲۳	..	راسہ درک
بحر محمد غیاث خان		۴۴۰		رای سالی درباری
بہادر	۷۷۰ -	۱۰۴ - ۱۰۵ -		رای سنگه
...	۷۷۱	۱۹۷	..	..

۷۹۷	..	جماعه دار	رحيم داد پسر منهور خان بهادر
- ۲۹۸ - ۲۹۷		رستم ميرزا	رحمت خان خويشگسي
۲۹۹	..	..	۷۹۱ .. ..
- ۲۹۸ - ۲۹۷		رستم ميرزا	۳۸۲ ..
۲۹۹	..	..	رستم ۳۸۲ - ۵۱۰ - ۹۰۵
		رسل برادر زاده نعيم جنگ	رستم برادر زاده فتح جنگ
۲۵	..	خان	۲۵ ..
۴۰۹	..	رسل مختار	رستم خان ۴۴۹ ..
۵۵۴	..	رشيد خان	رستم خان بيدپروري ۵۹۱
		رشيد خان انصاري شاهجهاني	رستم خان دكني ۹۴ - ۹۹
		برادر هادي داد خان	.. ۱۰۱ - ۸۲۰ - ۸۴۱
۹۴۳ - ۹۴۲ - ۹۴۱ - ۱۴۰			رستم خان صاحب صوبه اندخود
		رشيد خان برادر افراسياب خان	۸۳ .. ..
۷۵۲		مرزا جميري	رستم خان فيروز جنگ ۹۵
۱۲۲	..	رضوي خان	رستم زار عمزاده مادنا - ۶۲۹
۵۹۸		رعد انداز خان	۶۳۰ .. ..
۶۳۶		رعد انداز خان ميرآتش	رستم علي خان برادر شجاعت
		رفيع الدرجات بن رفيع الشان	خان گجراتي ۸۰۴
		بن شاه عالم بادشاه (شف	رستم علي خان حاكم هندو
		سلطان رفيع الدرجات)	سورت پسر محمد كاظم

۹۱۹ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۹۲۳	۱۲۶ - ۷۳۷ - ۸۰۳ - ۸۷۶
۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ - ۹۲۷	۸۷۷ .. ..
رگهاتمه متصدی مهمات	رفیع الشان بن شاه عالم بادشاه
دیوانی .. ۵۲۸	۱۳۶ - ۱۳۸ - ۷۳۹ ..
رگهوجی بهوسله (یا) رگهر	رافع الدوله ملقب به شاه جهان
بهونسله ۸۶۹ - ۸۷۳	ثانی بن رفیع الشان بن
.. .. ۹۰۵	شاه عالم بادشاه (شف -
رنبها مرده .. ۸۴۰	شاه جهان ثانی (۱۳۶ -
روح الله برادر زاده مکرمت خان	۷۳۷ .. ..
.. .. ۴۷۰	رفیع خان باذل برادر زاده وزیر
روح الله بیگ خان (یا) روح الله	خان محمد طاهر خراسانی
نیکدام خان ۹۳۸ -	۹۴۰ .. ..
.. .. ۹۴۹	رکن الدوله دیوان سرکار میر
روح الله خان ۲۸ - ۶۲۴ -	نظام علی احد جنگ ۸۷۴
۶۲۶ - ۶۲۲ - ۶۸۹ - ۹۵۰	رکن الدوله ناظم اردنگ آباد
روح الله خان ثانی ۴۱ -	۸۹۸ - ۹۰۱ - ۹۰۲ ..
.. .. ۶۹۳	رکبی .. ۴۰۱
روح الله میر بخش ۶۶۱ -	رگهاتمه رار برادر امینی
.. .. ۹۶۷ - ۸۰۲	الاجبی رار ۸۶۶ - ۸۷۰ -
دز بهانیا (برده) ۹۷۱	۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۹۲

۲۳ - ۲۲ .. زکریا خان	۷۰ .. (دشانیان) قوم
زمان شاه عباس (یا) زمان	روشن اختر - نام محمد شاه
۴۰۹ .. بن العباس	بادشاہ بن جهانشاہ بن شاه
زمانہ بیگ مہابت خان ۳۸۷ -	عالم بادشاہ (شف - محمد
۳۸۸	شاه بادشاہ) ۱۳۶ - ۱۳۷
زمانیہ دختر فرخ سیر بادشاہ	(رمیان) قوم) ۸۷
و زرچہ فـردوس آرامگا	(رمی خان میر آتش شاہی
۸۸۹	۴۳۹ .. ..
زوالی پسر مخلص خان ۴۳۰	روندرلہ خان (یا) زندرلہ خان
زین الدین علی خان پسر ملا	بیجاپوری .. ۴۰۰ -
۵۶۶ - ۵۶۵ یحییٰ	۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۱۹ - ۴۲۰ -
زین الدین کنبر .. ۵۸	۹۶۵ - ۹۶۱ .. ..
زینت النساء بیگم همشیر اعیانی	(رھیلہ) قوم) ۲۲
محمد اعظم شاه ۶۶۹	زابلی ہزارہ (قوم) ۶۵
زین خان (یا) زین الدین خان	زال ۳۸۳
کوکہ (یا) کوکلتاش ۳۰۰	زاهد خان کوکہ .. ۲۸
۴۳۶ - ۴۹۰ - ۶۱۸ - ۹۶۹	زبر دست خان والا شاہی
	۱۶۸ علی حضرت
	زربخش جنوہ زمیندار پرگنہ
	کرجہ اک بند .. ۱۵

• حرف سین •

ساباجی پسر (گھوڑی) ہوسلہ

(مآثر الامراء) (۵۱) (فهرست جلد سوم)

۸۱۲	۸۷۳ .. ..
سادات مفاهان (گرز) ۱۰۹	سادات (قوم) ۵۱۶ - ۱۸۴
سادات مازندران (طائفه) ۷۹۲	۷۶۶ - ۷۵۸ - ۷۵۷ - ۷۲۴
سادات مرعشيه (طائفه) ۱۰۹	۷۹۱ - ۷۸۳ .. ..
سادات مشهد مقدس (گرز)	سادات امفهان مشهور بصادات
۴۴۱	شهرمندان (طائفه) ۴۳
۴۱۷	سادات بارهه (طائفه) ۱۳۱ -
صام ميرزا برادر شاه طهماسب	۱۷۵ - ۵۴۴ - ۷۱۰ - ۷۱۲ -
مقوي .. ۱۸۰۰	۷۱۳ - ۷۱۵ - ۸۴۱ - ۸۶۴ -
مامعه بيگم ۲۴۳ - ۲۴۴	۸۷۷ .. ..
صاهو بهونمده (شف - راجه	سادات بغي مختار (گرز)
صاهو بهونمده (۸۵ -	۴۰۹ .. ..
۱۵۴ - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ -	سادات ترمذ (گرز) ۱۸۶
۴۰۴ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۵۴ -	سادات حسيني هردی (گرز)
۴۵۵ - ۵۷۰ - ۸۰۶ - ۹۴۲ -	۴۹۲ - ۷۴ .. ..
۹۶۱	صادات خان ۸۳۳ .. ..
صباحان قاي خان والي بلخ	صادات خليفه (گرز) ۱۰۹
۵۱۸	صادات خو (قوم) ۴۰ .. ..
۵۲۳	صادات (صوبه) (طائفه) ۲۸۵
۹۰۶ صده مالار خانخانان	صادات صفي نژدين (طائفه)

(فهرست جلد سیوم) (۵۲) (مآثر الامراء)

۲۷۹	سری رام	۵۹۸	سید بامی (طائفه)
۱۹۸	سزادار خان	۳۲۲	سیر سال (یا) چتر سال
۵۵۷	سزادار خان مشہدی	۷۷۲ - ۷۷۱	سیر سال ہندیلہ
	سعادت اللہ خان فوجدار ناکرتک		سیر سال پسر ریمل (یا) ایمل
۷۳۷	.. ..	۱۰۴	زمیندار رلایت جام
۵۶۶	سعادت اللہ خان نایتہ	۹۰۶	سدا سیو
۶۸۳ - ۶۸۳	سعادت خان	۸۶۶	سدا سیو راد بہار
	سعادت خان قلعه دار کالندہ	۶۰۰	سربدیو میسودیدہ
۹۴۱	تربنگ		سربہراہ خان چیلہ جلال نام
	سعادت خان ندیرہ زین خان	۱۷۳	.. ..
۹۶۸	کوکلتاش	۷۳۱ - ۲۸	سربلند خان
۹۵ - ۹۴	سعد اللہ خان	۹۴۷ - ۷۵۹	.. ..
۱۷۱ - ۳۴۶ - ۶۷۲ - ۵۰۹		۲۶۳	سربلند خان میر بخش
۷۲۶ - ۵۴۷ - ۵۲۹	.. ..	۹۴۸ - ۶۳۶	.. ..
	سعد اللہ خان زریلہ پسر علی	۶۰۸	سردار خان
۷۷۲	محمد خان زریلہ	۷۳۰	سردار خان کوتوال
۸۹۲ - ۷۷۲	.. ..		سرگی (یا) سرگی (اجہ) لقب
	سعد اللہ خان وزیر اعظم صاحب	۵۵۱	(اجہ آشام)
	قران ثانی شہجہان بادشاہ	۹۷۱	سرمخت افغان
	و جد مادریہ نظام الملک	۲۵۳	سرمخت خان

- ۵۱۹ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۴	سلطان ابو سعید خان کاشغری
- ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۱	.. ۴۸ - ۴۹ - ۶۱
- ۵۳۲ - ۵۳۶ - ۵۵۴ - ۵۵۸	سلطان ابو سعید گورکان ۲۶۴
- ۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۷۰ - ۵۷۲	سلطان احمد ۲۸۱ - ۷۷۹
- ۵۷۳ - ۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۴	سلطان احمد خان المشهور به
- ۵۸۵ - ۵۸۸ - ۵۹۰ - ۵۹۴	بالا بچه خان .. ۶۱
- ۵۹۷ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۵	سلطان احمد خلف زنی ۱۲۶
- ۶۰۶ - ۶۱۰ - ۶۱۳ - ۶۱۴	سلطان احمد شاه بهمنی دکن
- ۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۲۳ - ۶۲۴	.. .. ۳۳۶ - ۳۳۷
- ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۹ - ۶۴۶	سلطان المهایخ .. ۳۲۴
- ۶۴۳ - ۶۴۴ - ۶۵۰ - ۶۵۱	سلطان اردنگ زیب بهادر
- ۶۵۳ - ۶۵۴ - ۶۵۷ - ۶۶۰	(شف - محمد اردنگ
- ۶۶۲ - ۶۶۶ - ۶۶۸ - ۶۶۹	زیب عالمگیر شاه) ۲۲ -
- ۶۷۰ - ۶۷۴ - ۶۷۸ - ۶۸۲	۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳
- ۶۸۳ - ۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۹	۳۴ - ۳۷ - ۸۸ - ۹۴ - ۹۶
- ۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۵	۹۸ - ۱۱۵ - ۱۱۸ - ۱۲۱
- ۶۹۸ - ۷۰۲ - ۷۰۹ - ۷۱۱	۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۳۱ - ۱۴۰
- ۷۱۳ - ۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۴۷	۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۷۲ - ۳۶۲
- ۷۵۱ - ۷۵۴ - ۷۵۹ - ۷۶۵	۳۵۳ - ۳۵۵ - ۵۰۶ - ۵۰۹
- ۷۶۶ - ۷۷۷ - ۷۷۹ - ۸۰	۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۵ - ۵۱۷

سلطان حمزه ميرزا ۴۲۷	۷۹۴ - ۸۰۱ - ۸۰۶ - ۸۲۰
سلطان حيدر ميرزا پسر شاه ۴۱۴	۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۱
طهماسب صفوي ۳۵۴ - ۷۸	۸۳۵ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۲
سلطان خرم ۳۵۴ - ۷۸	۸۷۵ - ۹۴۲ - ۹۴۵ - ۹۴۶
سلطان خسرو ۳۲۸ - ۷۶ - ۸	۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ - ۹۵۱
۳۵۹	۹۷۱ - ۹۶۷ .. ..
سلطان دارا شکره (صف -	سلطان اديس .. ۲۶۶
سلطان دارا شکره ۱۷ -	سلطان بايسنقر .. ۸۷
۲۷ - ۲۸ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۰۱ -	سلطان بهادر والي گجرات
۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۵۳ - ۱۵۴ -	۳۰۶ - ۲۰۰ .. ..
۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۶۰ - ۲۷۴ -	سلطان بيدار بخت ۶۵۸
۳۸۸ - ۱۰۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ -	سلطان بيگ .. ۶۶۷
۵۰۳ - ۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۰ -	سلطان پريز ۱۲ - ۱۹ -
۵۱۱ - ۵۱۹ - ۵۲۳ - ۵۲۶ -	۱۶۵ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۱ -
۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۵۸ - ۵۶۰ -	۴۲۸ - ۴۳۸ - ۵۶۸ - ۹۳۳ -
۵۶۱ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۷۲ -	سلطان حسين .. ۳۰۷
۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۴ -	سلطان حسين ميرزا ۲۹۶ -
۵۸۵ - ۵۹۷ - ۵۹۹ - ۶۰۰ -	۲۹۷ - ۲۹۹ - ۳۱۱ -
۶۰۱ - ۶۲۲ - ۸۲۴ - ۸۲۶ -	سلطان حسين ميرزا بايقرا
۸۲۷ - ۸۳۱ - ۹۳۸ - ۹۴۴ -	(۲) بايقرا ۶۹ - ۱۹۲ -

سلطان شمس الدین ۴۷۴	۹۶۹ .. ..
سلطان شهر یار ۱۵ - ۱۹ -	سلطان رفیع الدراجات (شف -
۳۹۵	رفیع الدراجات ۱۳۶ -
سلطان عبد اللہ قطب شاہ والی	۷۴۷ - ۸۰۳ - ۸۷۶ - ۸۷۷
حیدر آباد و گولکنڈہ ۵۱۷	سلطان رفیع الدولہ (شف -
۵۳۰ - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ -	رفیع الدولہ (۱۳۶ -
۵۳۴ - ۵۸۸ - ۶۲۱ ..	۷۴۷ .. ..
سلطان عظیم الشان ۷۴۶ - ۸۰۲	سلطان رفیع الشان (شف -
سلطان علاء الدین ۴۷۴	رفیع الشان (۱۳۶ -
سلطان علاء الدین برادر زادہ ر	۷۴۹ - ۱۳۸ .. ..
داماد جلال الدین خلجی	سلطان زین الدین کھمبیری
والی دہلی ۹۱۱ - ۹۱۳	ملک کد نامی ۱۴۴
سلطان علاء الدین مشہور بہ	سلطان مارگ ۱۴۴ - ۱۴۵ -
ہمایون شاہ ظاہر ۳۲۸	۱۴۷ .. ..
سلطان غیاث الدین بلبن	سلطان سعید خان ۲۶۶
۴۷۴	سلطان سلیمان شکوہ ۹۹ -
سلطان فیروز ۴۷۵	۱۵۷ - ۱۵۸ - ۵۱۳ - ۵۷۴ -
سلطان فیروز خلجی ۴۶۵	۵۷۵ .. ..
سلطان فیروز شاہ ۳۰۵	سلطان شجاع ۴۵۴ - ۴۵۵ -
سلطان قطب الدین ۲۸۱ -	۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۴ - ۵۷۵ -

١٨٨ - ١٨٧ - ١٨٥ - ١٨٣	٤٧٣ . . . .
١٩٩ - ١٩٥ - ١٩٣ - ١٩٢	سلطان محمد . ٢٦٣ - ٢٦٢
٢٠٣ - ٢٠١ - ٢٠٠ - ١٩٨	٩١٣ . . . .
٢٠٨ - ٢٠٧ - ٢٠٥ - ٢٠٤	سلطان محمد اعظم شاه (شف
٢١٧ - ٢١٥ - ٢١١ - ٢١٠	محمد اعظم شاه) ٣١ -
٢٢٣ - ٢٢٢ - ٢٢١ - ٢١٨	٣٢ - ٣٨ - ١١٣ - ١١٧
٢٢٣ - ٢٢١ - ٢٢٨ - ٢٢٧	١١٨ - ١٢٨ - ١٣١ - ١٧٢
٢٣٢ - ٢٣١ - ٢٣٧ - ٢٣٥	١٧٥ - ١٧٩ - ٢٦٣ - ٢٢٨
٢٣٩ - ٢٣٩ - ٢٣٥ - ٢٣٤	٢٣٢ - ٢٣٧ - ٢٣٨ - ٢٣٩
٢٥٥ - ٢٥٤ - ٢٥١ - ٢٥٠	٦٥١ - ٦٧١ - ٦٩٢ - ٧٠٧
٢٦١ - ٢٦٠ - ٢٥٩ - ٢٥٩	٧١٨ - ٧٥٩ - ٧٦٩ - ٧٧٩
٢٧٣ - ٢٧٣ - ٢٧١ - ٢٦٣	٧٨٠ - ٧٨١ - ٧٩٢ - ٨٢٢
٢٨٥ - ٢٨٣ - ٢٨٠ - ٢٧٩	٩٢٩ - ٩٣٥ . . . .
٢٩٢ - ٢٩١ - ٢٨٨ - ٢٨٩	سلطان محمد اکبر - ر (شف -
٣٠١ - ٣٠٠ - ٢٩٩ - ٢٩٢	جلال الدین محمد - د اکبر
٣١٩ - ٣١٧ - ٣١٣ - ٣٠٩	بادشاه) ١ - ٢
٣٢٥ - ٣٢٣ - ٣٢١ - ٣٢٠	٨ - ١٧ - ٣٩ - ٥١ - ٥٢
٣٢٣ - ٣٢٢ - ٣٢٠ - ٣٢٧	٥٣ - ٥٥ - ٥٧ - ٥٩ - ٦٢
٣٣٩ - ٣٣٨ - ٣٣٦ - ٣٣٢	٧١ - ٧٢ - ٧٣ - ٧٥ - ٧٨
٣٥٧ - ٣٥٥ - ٣٥٤ - ٣٥٠	٩٠ - ١٢٩ - ١٨١ - ١٨٢

- ۵۳۲ - ۵۳۱ - ۵۲۹ - ۵۲۷
 - ۵۴۴ - ۵۵۸ - ۵۵۴ - ۵۳۶
 - ۵۷۳ - ۵۷۲ - ۵۷۰ - ۵۶۷
 - ۵۸۵ - ۵۸۳ - ۵۸۱ - ۵۷۵
 - ۵۹۷ - ۵۹۴ - ۵۹۰ - ۵۸۸
 - ۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۱ - ۶۰۰
 - ۶۲۰ - ۶۱۴ - ۶۱۳ - ۶۱۰
 - ۶۲۶ - ۶۲۴ - ۶۲۳ - ۶۲۱
 - ۶۴۳ - ۶۳۹ - ۶۳۷ - ۶۲۶
 - ۶۵۳ - ۶۵۱ - ۶۵۰ - ۶۴۴
 - ۶۶۲ - ۶۶۰ - ۶۵۷ - ۶۵۴
 - ۶۷۰ - ۶۶۹ - ۶۶۸ - ۶۶۶
 - ۶۸۳ - ۶۸۲ - ۶۷۸ - ۶۷۴
 - ۶۹۱ - ۶۸۹ - ۶۸۷ - ۶۸۶
 - ۶۹۸ - ۶۹۵ - ۶۹۳ - ۶۹۲
 - ۷۱۳ - ۷۱۱ - ۷۰۹ - ۷۰۴
 - ۷۵۱ - ۷۴۷ - ۷۱۸ - ۷۱۵
 - ۷۴۶ - ۷۴۵ - ۷۵۹ - ۷۵۶
 - ۷۹۳ - ۷۸۰ - ۷۷۹ - ۷۷۷
 - ۸۲۶ - ۸۲۰ - ۸۰۶ - ۸۰۵

- ۳۷۶ - ۳۶۵ - ۳۶۳ - ۳۵۸
 - ۳۵۸ - ۳۵۷ - ۳۰۰ - ۳۷۹
 - ۴۷۹ - ۴۶۵ - ۴۶۰ - ۴۵۹
 - ۴۰۷ - ۴۱۸ - ۴۹۷ - ۴۸۸
 - ۸۱۱ - ۸۰۹ - ۷۵۶ - ۶۵۸
 - ۹۱۸ - ۹۰۶ - ۸۱۵ - ۸۱۳
 - ۹۵۲ - ۹۳۲ - ۹۲۹ - ۹۲۸
 ۹۵۸ - ۹۵۵ - ۹۵۳ ..

سلطان محمد اورنگ زیب

بہادر (شف - خاندان مکان)

- ۳۲ - ۳۰ - ۲۹ - ۲۸ - ۲۳
 - ۹۴ - ۸۸ - ۴۷ - ۳۴ - ۳۳
 - ۱۱۸ - ۱۱۵ - ۹۸ - ۹۶
 - ۱۳۱ - ۱۲۳ - ۱۲۲ - ۱۲۱
 - ۱۷۲ - ۱۵۳ - ۱۵۳ - ۱۳۰
 - ۳۹۳ - ۴۵۵ - ۴۵۳ - ۳۶۴
 - ۵۰۱ - ۴۹۹ - ۴۹۸ - ۴۶۴
 - ۵۰۹ - ۵۰۶ - ۵۰۴ - ۵۰۲
 - ۵۱۷ - ۵۱۵ - ۵۱۱ - ۵۱۰
 - ۵۵۶ - ۵۴۴ - ۵۴۱ - ۵۴۵

شاهزاده محمد معظم (۳۵ -	۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۵ -
۱۵۹ - ۵۴۸ - ۵۸۱ - ۶۰۲ -	۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۲ - ۸۷۵ -
۶۰۳ - ۶۱۵ - ۶۶۸ - ۷۸۳ -	۸۷۹ - ۸۸۱ - ۸۹۳ - ۹۱۹ -
۷۰۸ - ۷۱۷ - ۷۷۹ - ۹۳۸ -	۹۳۷ - ۹۴۱ - ۹۴۲ - ۹۴۵ -
سلطان محمود ۲۴۰ - ۲۴۱ -	۹۴۹ - ۹۴۸ - ۹۴۷ - ۹۴۶ -
۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۹ - ۲۵۰ -	۹۵۱ - ۹۶۱ - ۹۷۱ - ..
۳۰۴ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ..	سلطان محمد بن تغلق شاه
سلطان محمود بیکره ۲۸۱ -	۳۷۵ - ۵۴۹ - ۹۱۵ - ..
سلطان محمد ورد کوکلتاش	سلطان محمد تغلق ۳۰۵
۲۴۵ - ۳۰۸ -	سلطان محمد خدا باده دارای
سلطان محمود گجراتی ۶۹ -	ایران والد شاهزاده عباس
۱۹۳ - ۳۰۶ - ..	میرزا ۲۹۷ - ۴۲۳ -
سلطان محمود لنگه ۲۰۷ -	۴۲۴ - ۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۳۴ -
سلطان مراد ۱۰ - ۱۱ - ۸۱۲ -	سلطان محمد خلف شاهزاده
سلطان مراد بخش ۴۵۵ -	محمد لورنگ زیب ۶۲۱
۵۷۱ -	سلطان محمد قطب شاه
سلطان مظفر گجراتی ۵۷ -	برادرزاده محمد قلی قطب
۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳ - ۷۴ - ۷۵ -	شاه .. ۴۱۴
سلطان معزالدين ۹۵۰ -	سلطان محمد مهرزا ۲۶۴
سلطان معظم ۵۲۷ - ۸۴۱ -	سلطان محمد معظم (شرف -

(مائثرا لامرا)

(٦٠)

(فهرست جلد دوم)

٢٧٢	سلطان دوس کرا ..
٩٢٧	سلیمان ..
	سلیمان بیگ فدائی خان بخشی
	شکر شاهزاده شاه جهان
٢٣١	.. ..
٢٢٢	سلیمان خان ..
٢٧٨	سلیمان خان کرانی
١٥٧ - ١٥٥ - ٩٩	سلیمان شکوه
٢٠٩	سلیمان منگای ..
- ١٢٦ - ١٢٥ - ٥٢	سلیم شاه
٢٧٨ - ٢٥٥ - ٢٥٢	.. ..
٩٢٢	سموکر ..
	سنبها بهرنسله (یا) سنبها جی
	بهونسله پھر سیواجی
	بهونسله (شف - راجه سنبها)
- ٩٢٩ - ٥٧٧ - ١٠ - ٣٢	.. ..
٧٥٩ - ٧٥٢	.. ..
- ١٢٢	هفتا سردار مره
٩٥٠	.. ..
	مذہب میرزا برادر خرد رستم
٢٩٧ - ٢٣٢	میرزا ..
٢٣٩ - ٢٣١	.. ..
	سنکرا ملہار (یا) سنکراجی
٨٢١ - ٧٨٣	ملہار مره
٣٠٢	سنکل بیگ ترخان
٨١٣	سغیان قزوین (طائفہ)
	سوجمک و جیتارن (یا) جیتارن
٥٩٨	(گرہ) ..
	سورج مل (یا) سورجمل جات
- ٨٨٩ - ٨٨٧ - ٨٨٦ - ٨٦٩	.. ..
٨٩٢ - ٨٩١	.. ..
٣٠٥	سومره (طائفہ)
	سوم سنگھ برادر پیربا نایک
٩٢٨	.. ..
١٩٧	سہراب ترکمان ..
١٧٠	حیات خان ..
- ٧٣	سیتا زن راجہ رامچند
٣٨٢	.. ..
٣٢٢	سید احمد بخاری
٥٩٨	سید احمد خان

سید الطائفة شیخ جنید بغدادی	۸۶۳ .. ..
سید النساء بیگم دختر میرزا (ستم	۵۸۶
بهر مکرّم خان	۹۰۷ ..
سید امجد خان	۱۷۶
سید ارتاد محمد	۴۵۱
سید به - رة بخاری مخاطب	۲۸۳
بدیندار خان	۸۹۰ .. ..
سید جعفر پسر کلان میر سید	۴۵۱ ..
جلال	۲۸۳
سید جلال بخاری	۸۹۰ .. ..
سید جمال الدین - پده سالار	۴۵۱ ..
سید جهانگیر مجتبی خان بهر	۲۸۳
مرتضی خان - سید مبارک	۸۹۰ .. ..
خان .. ۹۴۴ - ۹۴۵	۴۵۱ ..
سید حامد خان بهر مرتضی	۲۸۳
خان سید شاه محمد	۸۹۰ .. ..
سید حصی علی خان نام قطب	۴۵۱ ..
الملك - سید عبد الله خان	۲۸۳
وزیر اعظم محمد فرخ سیر	۸۹۰ .. ..
بارشاه ۱۳۰ - ۱۳۱	۴۵۱ ..
.. ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴	۲۸۳
سید حمید علی خان امیر الامرا	۸۹۰ .. ..
برادر درمید قطب الملك	۴۵۱ ..
سید عبد الله خان ۱۳۰ -	۲۸۳
۱۳۱ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۳۵	۸۹۰ .. ..
.. ۱۳۶ - ۱۳۷	۴۵۱ ..
سید حشمت الله خان پسر	۲۸۳
سید عبد الله خان متبذای	۸۹۰ .. ..
مکرّم خان میرا حق ۹۹۸	۴۵۱ ..
سید خان جهان داره ۱۵۳ -	۲۸۳
۴۰۵ - ۵۶۹ - ۷۳۸ - ۹۴۲	۸۹۰ .. ..
سید دلار علی خان ۱۳۷ -	۴۵۱ ..
۱۳۱ - ۷۱۳ - ۷۷۰ - ۸۳۵	۲۸۳
.. ۸۴۰ - ۸۷۷	۸۹۰ .. ..
سید سلطان کر بلائی ۹۱۹	۴۵۱ ..
سید شجاعی خان ۴۰۵	۲۸۳
سید شمس الدین .. ۹۴۲	۸۹۰ .. ..
سید شهر علی مبارک خان	۴۵۱ ..

بہادر یار وفادار ظفر جنگ	پدر سید مراد علی مبارک
(خطاب سید حسن علی	خان .. ۶۴۵
خان وزیر اعظم محمد	سید صدر جهان صدر الصدور
فرخ سیر بادشاہ) ۱۳۴ -	پہانوی ۱۱۲ - ۱۳۲
[۷۱۲ - ۷۶۶ - ۷۶۷ - ۸۰۲]	سید عالم بارہہ ۵۴۴ - ۵۸۵
سید عزت خان ۱۶۳	سید عالم علی خان برادر زادہ
سید عزت خان بارہہ ۷۴۷ -	امیر الامرا سید حسین علی
۷۴۸	خان نایب دکن ۱۳۷ -
سید عزت خان میر آتش ۱۶۳	.. .. ۸۴۱ - ۸۷۷
سید علی اکبر آلہ آبادی قاضی	سید عبدالغفار نائب صوبہ دار
لاہور ۱۱۲ - ۱۱۴	آلہ آباد - از احفاد سید
سید علی اکبر مجتبیٰ خان	صدر جهان صدر الص - در
پسر سید علی رضا ۶۴۵	پہانوی .. ۱۳۲
سید علی رضا پسر سید جهانگیر	سید عبدالکریم شریف خان
مجتبیٰ خان ۶۴۵	.. .. ۶۰۷ - ۶۰۸
سید علی گیلانی ۱۲۰	سید عبداللہ خان ۱۷۸ -
سید علی مخاطب بہ رضوی	.. .. ۲۵۸
۴۵۱	سید عبداللہ خان بارہہ ۵۰۷ -
سید فاضل میر محمد قاسم	.. .. ۶۳۱
نسبہ .. ۲۱۱	سید عبداللہ خان قطعی الملک

۴۵۰	خان ..	سید فاضل همایون زاده قاضی
۸۶ -	سید مرتضی امیر الامرا	سید علی اکبر آله آبادی قاضی
۲۹۱	.. ..	لاهور .. ۱۲۳
۵۸۳ -	سید مرتضی خان	سید قلی اوزبک .. ۵۴۴
۵۹۸	.. ..	سید مبارک ۹۵۴ - ۹۵۵
۹۲۸	سید مظفر ..	سید محمد خان .. ۴۴۴
۴۵۳	سید مظفر خان ..	سید محسن .. ۳۵۰
۹۹۹	سید میرک خان	سید محمد .. ۲۷۸
	سید میرک شاه ولد میر	سید محمد پسر کلان خان نهران
۹۰	جمال الدین محدث	.. .. ۴۵۴
	سید نعم الدین علی خان	سید محمد جرنپوری ۲۵۴
۱۳۹ - ۱۳۸	.. ..	سید محمد قنوجی ۹۱۰
۳۵۱	سید نظام مرتضی خان	سید محمد گیسودراز ۳۳۷
	سید نعیم الدین مشهور به	سید محمد همایون زاده
۳۳۹	نعمت الله ثانی	محمد امین خان ۶۱۹
	سید نقی الدین محمد کرمانی	سید محمود پسر مرتضی خان
۲۲۳	.. ..	سید مبارک خان ۴۴۴
	سید نور الدین شاه نعمت الله	سید محمود مبارک خان ۴۴۵
۳۳۵	دای ..	سید مراد علی مبارک خان
	سید دای همایون زاده میر	پسر سید محمود مبارک

۵۷۸ - ۵۹۲ - ۵۹۴ - ۶۰۲	۷۶۳ احمد خان
۸۶۳ - ۹۲۲	سید هدایت الله قادری ۵۱۹
سیو رام کور برادرزاده راجه	سیده بیگم زوجة امف جاء
بتمل داس (یا) بیتمل	فتح جنگ ۶۲۵
داس .. ۴۲۳	سیده مہیة حیدر علی خان
	از نبدایر شاه میرزای
	حیدرآبادی ۷۹۲
	سید یوسف خان رضوی ۴۴۱
	سیدی مرجان قلعه دار ۴۰۵
	سیدی مسعود .. ۲۵
	سیف الدین صفوی خلف میرزا
	صف شکن کامیاب خان
	.. .. ۴۷۹
	سیف الله پسر قلیچ خان ۴۴۳
	سین الله خان ۶۵۰
	سیف خان .. ۶۴۷
	سیف خان صوبه دار گجرات
	.. .. ۴۵۱
	سیوا بهونسلہ ۱۰۵ - ۱۰۲
	۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۷۵ - ۵۷۷
۱۸۱ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱	
۲۱۲ - ۲۷۰ - ۴۵۶ - ۴۵۷	
شاه اسمعیل ثانی فرمانرواے	
ایران ۲۶۲ - ۲۷۵	
.. ۲۹۶ - ۴۱۳ - ۴۳۴	
شاه اسمعیل دفری دارای ایران	

* حرف شین *

۸۴ .. شادی اوزبک
۷۷۳ - ۸۴ شادی خان
۴۱۸ شافعی (مذهب)
۱۷۸ .. شاکر خان
۴۲۵ - ۴۲۸ شاملو (قوم)
شاه ابو المعالی ترمذی
(متخلص به شهیدی) ۱ -
۱۸۱ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱
۲۱۲ - ۲۷۰ - ۴۵۶ - ۴۵۷
شاه اسمعیل ثانی فرمانرواے
ایران ۲۶۲ - ۲۷۵
.. ۲۹۶ - ۴۱۳ - ۴۳۴
شاه اسمعیل دفری دارای ایران

(شف فردوس اشکالی)	۸۵ - ۲۸۱ - ۳۳۸ ..
۸ - ۱۰ - ۱۴ - ۱۹ - ۲۰ -	۱۱۷ شاه اسماعیل ماضی
۲۱ - ۲۲ - ۲۶ - ۸۵ - ۱۱۵	۲۲۹ شاه بدایغ خان ..
۱۲۱ - ۱۴۵ - ۱۶۸ - ۱۷۱ -	۲۶ شاه بدرالدین ..
۲۹۶ - ۳۰۲ - ۳۲۱ - ۳۲۲ -	شاه برهان الدین فریب (قدس
۳۶۲ - ۳۶۶ - ۳۶۸ - ۳۷۵ -	مره) ۸۴۵ - ۸۴۸ - ۸۵۶ -
۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۳ - ۳۸۳ -	۸۸۱ - ۸۹۶ - ۹۰۵ ..
۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۹ - ۳۹۹ -	شاه بنده نواز (قدس مره)
۴۱۹ - ۴۲۱ - ۴۲۹ - ۴۳۳ -	۷۶۸ .. ..
۴۳۸ - ۴۴۲ - ۴۴۵ - ۴۵۲ -	شاه بیگ (یا) شاهي بیگ
۴۵۳ - ۴۶۹ - ۴۷۲ - ۴۸۱ -	۲۳۲ .. ..
۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۵ - ۴۸۶ -	۵۰۲ شاه بیگ خان
۴۹۰ - ۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۷ -	شاه بیگ خان ارغون حاکم
۵۱۲ - ۵۱۵ - ۵۱۶ - ۵۱۸ -	بنگش ۲۶۵ - ۲۹۹ -
۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۳ - ۵۲۵ -	۳۰۶ .. ..
۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۶ -	شاه بیگ خان صوبه دار قلعه
۵۳۷ - ۵۴۴ - ۵۵۵ - ۵۵۷ -	۳۷۱ - ۳۸۷ .. ..
۵۵۸ - ۵۷۹ - ۵۸۱ - ۵۸۳ -	شاهجهان بادشاه ملقب به
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۹۲ - ۵۹۷ -	فردوس اشکانی و اعلی
۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۳ -	حضرت صاحب قران گانی

۸۹۳ - ۸۹۴ - ۹۱۹ - ۹۲۱	۶۰۶ - ۶۱۴ - ۶۲۰ - ۶۲۵
شاه دوله (درویش صاحب	۶۲۶ - ۶۳۶ - ۶۴۳ - ۶۴۴
قصر ف) .. ۷۲۹	۷۱۷ - ۸۱۸ - ۸۲۱ - ۸۲۴
شاه راجوی فتار (یا) قتال ۹	۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۷ - ۸۷۵
شاهرخ میرزا پسر رستم میرزا	۸۹۶ - ۹۲۳ - ۹۳۴ - ۹۴۱
۴۵ - ۳۰۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱	۹۵۸ - ۹۶۰ - ۹۶۳ - ۹۶۴
.. .. ۴۱۰ - ۴۲۶	.. .. ۹۶۹
شاهزاده اعزالدين ۷۸۱	شاهجهان پسر مهدي المذه
شاهزاده ارنگ زيب ۴۴۵ -	بن کام بخش بن خلد مکان
۴۴۶ - ۴۴۷ - ۵۹۲ - ۸۳۷	.. .. ۸۹۳
.. .. ۸۷۵	شاه جهان ثاني - لقب رفيع
شاهزاده بيدار بخت خلف	الدوله بن رفيع الشان بن
محمد اعظم شاه ۴۲ -	شاه عالم بادشاه (شف -
۴۶ - ۱۷۴ - ۶۶۲ - ۶۹۰	رفيع الدوله) .. ۱۳۶
.. .. ۹۲۹	شاه جهانگیر .. ۴۳۱
شاهزاده بيگم همشيرا نوازش خان	شاه حبيب الله ۳۳۷ - ۳۳۸
ميرزا عبد الكافي و زوجته	شاه خليل الله ۳۳۶ - ۳۳۷
صف شكن پسر ميرزا حسن	شاه دانه .. ۸۱۱
مغوي .. ۸۲۹	شاه دراني ۸۲۴ - ۸۶۵
شاهزاده پرنيز ۱۶۵ - ۸۱۸	۸۶۶ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲

شاهزاده جهاندار شاه ٩٩٣	شاهزاده سلطان مراد ٥٢ -
شاهزاده دارا شکره ٣٨٨ -	١٦٣ - ٢٩١ - ٣٢٥ - ٣٢٥ -
٣٩١ - ٣٩٢ - ٥٧٣ - ٥٧٣	.. .. ٣٣٢ - ٣٥٩
.. .. ٥٧٥	شاهزاده شاهجهان (یا) شاهزاده
شاهزاده دانیال ٣٢٠ - ٣٣١ -	دلی محمد شاهجهان ١٩ -
٣٥٧ - ٣٥٨ - ٣٣٥ - ٣٣٦ -	١٦٣ - ١٦٨ - ٢٦٦ - ٣٧٥
.. ٣٦٠ - ٥٥٧ - ٩٠٩	٣٨٣ - ٣٨٩ - ٣٢٩ - ٣٣٣ -
شاهزاده سلطان برزیز ١٨ -	.. .. ٢٢٨ - ٢٨٢
١٦٣ - ٣٨٠ - ٥١٣ - ٨١٨	شاهزاده شجاعت (شف
شاهزاده سلطان غرم مخاطب	بادشاهزاده محمد شجاع)
به شاهجهان ٣٠١ - ٩٥٨	٨٥ - ٣٨٤ - ٣٠٣ - ٣٥٢ -
شاهزاده سلطان دانیال ٧٠ -	.. ٥٨٤ - ٩٧٠ - ٩٧١
.. ٢٩٢ - ٣٣٣ - ٣٣٧	شاهزاده عالمگیر پادشاه ٦٣٦
شاهزاده سلطان سلیم ٨ -	شاهزاده عالی گوهر ٨٩٠
٥٧ - ١٣٩ - ١٦٣ - ١٩٥ -	شاهزاده عظیم الشان ١٢٨ -
٢٣٣ - ٣١٩ - ٣٢٥ - ٣٥٩ -	.. .. ٩٩٣
.. .. ٣٧٧ - ٣٨٦	شاهزاده علاءالدین ٣٣٧
شاهزاده سلطان محمد ٥٣٢ -	شاهزاده محمد اعظم شاه (شف
٥٣٣ - ٥٣٤ - ٥٥٩ - ٥٦٨ -	سلطان محمد اعظم شاه)
.. .. ٩٧٠ - ٩٧١	٢١ - ٣٢ - ٣٨ - ١١٣ - ١١٧ -

پسر محمد اعظم شاه ۴۵۶	۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۷۲
۹۴۹	۱۷۵ - ۱۷۶ - ۳۶۳ - ۶۲۸
شاهزاده محمد داراشکوه (شف	۶۳۳ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹
داراشکوه) ۲۸ - ۲۷ - ۱۷	۴۵۱ - ۴۷۱ - ۶۹۳ - ۷۰۷
۹۷ - ۹۸ - ۱۰۱ - ۱۰۳	۷۱۸ - ۷۵۶ - ۷۶۶ - ۷۷۹
۱۰۴ - ۱۰۳ - ۱۵۳ - ۱۵۴	۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۹۳ - ۸۳۲
۱۵۷ - ۱۷۰ - ۲۷۴ - ۴۸۸	۹۳۹ .. .. ۹۴۵
۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۰۳	شاهزاده محمد اکبر شاه ۱
۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱	۱۸۷ - ۲۰۳ - ۳۶۴ - ۶۴۷
۵۱۹ - ۵۲۳ - ۵۲۶ - ۵۳۶	۷۵۶ .. ..
۵۳۷ - ۵۵۸ - ۵۶۰ - ۵۶۱	شاهزاده محمد ادرنگ زب
۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۷۲ - ۵۷۴	بهرادر ۹۴ - ۹۶ - ۲۶۲
۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۴ - ۵۸۵	۴۵۳ - ۴۵۵ - ۴۹۳ - ۴۹۴
۵۹۷ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱	۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۴ - ۵۰۹
۶۲۲ - ۸۲۴ - ۸۲۶ - ۸۲۷	۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۵ - ۵۱۷
۸۳۱ - ۹۳۷ - ۹۴۴ - ۹۶۹	۵۱۹ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۳۱
شاهزاده محمد سلطان ۴۹۴	۵۳۲ - ۵۳۶ - ۵۵۶ - ۵۸۱
۵۰۴ - ۵۳۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱	۵۸۸ - ۵۹۰ - ۶۲۱ - ۸۲۰
۹۴۳ - ۹۴۲	۸۲۷ .. ..
شاهزاده محمد شجاع ناظم	شاهزاده محمد بیدار بخت

بنگاله (شف بادشاهزاده	شاهزاده میران حسین ۲۹۱
محمّد شعاع) ۸۵ - ۲۱ -	شاه سلطان حسین مفوی
۳۸۴ - ۴۰۴ - ۴۳۹ - ۴۵۲ -	۷۰۵ - ۷۰۳ - ۷۰۲ - ۷۰۱
۴۷۸ - ۴۸۵ - ۵۳۲ - ۵۳۹ -	شاه سلیمان مفوی ۷۵۹ -
۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳ -	۷۶۰ .. ..
۵۴۴ - ۵۴۵ - ۵۵۸ - ۵۵۹ -	شاه شرف پانی پتی ۳۸۱
۹۷۱ - ۹۷۰	شاه مفی ۸۷ - ۱۶۹ -
شاهزاده محمد معز الدین	۵۷۱ .. ..
نخستین پور بادشاهزاده	شاه طهماسب مفوی دارای
محمد معظم شاه عالم بهادر	ایران ۱۱۷ - ۱۰۹ -
شاه) ۱۳۲ - ۱۳۲ - ۱۳۲ -	۲۶۲ - ۲۹۶ - ۳۲۹ - ۳۴۰ -
۱۳۴ - ۴۹۹ - ۵۸۶ - ۷۱۷ -	۲۵۸ - ۴۱۰ - ۴۱۴ - ۴۲۳ -
شاهزاده محمد معظم (شف -	۸۱۳ - ۷۵۳ .. ..
بادشاهزاده محمد معظم)	شاه عالم بهادر (یا) شاه عالم
۳۵ - ۱۵۹ - ۵۶۸ - ۵۸۱ -	بادشاه ۱۳۱ - ۱۲۲ -
۶۰۲ - ۶۰۳ - ۶۱۵ - ۶۶۸ -	۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۸ - ۱۷۵ -
۷۰۸ - ۷۱۷ - ۷۷۹ - ۹۳۸ -	۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۵۱ - ۴۵۷ -
شاهزاده مراد بخش ۹۴ -	۶۶۰ - ۶۶۲ - ۶۶۶ - ۷۷۶ -
۹۹ - ۱۰۳ - ۴۴۵ - ۵۰۱ -	۸۰۸ - ۸۳۹ - ۸۶۰ - ۸۶۶ -
۹۶۸ - ۸۱۹ - ۵۱۶ ..	۸۶۷ - ۸۷۵ - ۸۷۶ ..

۳۶۶	شاه قلي خان کوکله	۹۲۲	شاه عالي گوهر
۲۴۶	شاه قلي خان مكرم	شاه عباس ثاني رالي ايران	
۱۴۲	شاه لشكر محمد عارف	۱۶۹ - ۳۴۱ - ۵۸۲ - ۶۰۳	
۳۲۷	شاه محب الله ..	۸۳۱ - ۷۰۲	
۱۴۲	شاه محمد غوث گوالياري	شاه عباس صفوي (۱) شاه	
۴۴۷	شاه محمود ..	عباس ماضي صفوي ۸۷ -	
۴۰۷	شاه مردان ..	۱۱۰ - ۲۸۷ - ۲۹۰ - ۳۲۷	
۹	شاه منتجب الدين زربخش	۳۳۳ - ۳۴۶ - ۳۸۷ - ۴۱۳	
۶۹	شاه منصور ديوان	۴۱۵ - ۴۱۸ - ۴۲۱ - ۴۸۶	
۹۳۱	شاه منصور شيرازي	۴۲۶ - ۴۲۷ - ۶۷۷ - ۸۲۹	
۱۹۳ - ۱۹۲	شاه ميرزا	۷	شاه علي
۱۹۷ - ۱۹۵	.. ..	۱۴۱	شاه عيسى جند الله
۱۸۶	شاهم ساربان ..	شاه غازي خان پسر عم نقيب	
	شاه نواز خان صفوي برادر ميرزا	خان مير غياث الدين علي	
	حسن صفوي (۱) شاه نواز	۸۱۵	
	خان ميرزا بهلوي ۳۷۴ -	شاه قلي خان ۲۷۹ - ۳۶۷ -	
	۴۷۸ - ۵۲۲ - ۶۳۳ - ۸۳۳	۳۶۸	
۹۵۸	.. ..	شاه قلي ملايت خان چركس	
۱۴۲	شاه نور الله درويش	۳۹۱	
	شايمته خان امير الامرا ناظم	۲۹۶	شاه قلي سلطان

(مآثر الامراء) (۷۱) (فهرست جلد سوم)

موله اکبر آباد	۳۴ -	الملك جعفر خان بهادر احمد
۳۵ - ۱۳۵ - ۴۵۳ - ۵۰۱ -		جنگ و بسر نوزالدين
۵۶۸ - ۵۶۹ - ۶۰۲ - ۶۲۲ -		(از قوم افشار) ۷۵۳
۹۲۸ - ۹۲۴ - .. - ..		شجاع الملك محمد شريف
۲۵ - ۲۴ -		بسر پنجمين برهان الملك
۵۸۴ - ۲۹۵ - ۱۵۵ - ۱۱۶ -		نواب اصف جاه ۹۰۳
۵۸۵ - ۵۹۷ - ۶۰۱ - ۶۰۲ -		شجاع بيگ مشهور به شاه بيگ
۹۴۴ - ۶۲۶ - ۶۱۵ - ..		۳۰۵ .. ..
۸۹۳ - ۸۶۶ -		شجاع الدوله از ارلان سيد
شجاع الدوله بهادر دل		محمد قذوجي ۹۱۰
خان ارزنگ آبادي ناظم		شجاعت خان ۹۵۳ - ۱۱۵
هيدر آباد .. ۹۲۷		شجاعت خان بسر محمد كاظم
شجاع الدوله خلف ابوالمنصور		جماعه دار .. ۷۶۷
خان مدور جنگ ۷۷۵ -		شجاعت خان گجراتي ۸۰۳ -
۷۷۶		۸۰۴ .. ..
شجاع الدوله ناظم ارده		شجاعت خان محمد بيگ
۸۹۱		موله دار احمد آباد ۶۸۸ -
شجاع الدوله (يا) شجاع الدين		۷۶۷ .. ..
محمد خان بهادر عرف		شجاعت خان محمد مقيم
مرزا دگني داماد مؤمن		۹۰ .. ..

خان پسر کلان نظر بهادر	شرزه خان میدوی ۲۵ - ۲۶
خویشگی .. ۸۲۰	شریفا .. ۳۸۴
شمس الدین خان مختار خان	شریف برادر فتح جنگ خان
پسر سید محمد ۴۱۳ -	.. .. ۲۵
.. .. ۶۵۵	شریف خان ۳۳ - ۴۳۶
شمس الدین محمد خان آنگه	شریف خان آنگه حاکم غزنین
.. ۵۱ - ۵۶ - ۲۰۵ - ۲۱۱	.. .. ۴۳۶
شمس چک .. ۳۱۴	شریفه بانو .. ۴۳۱
شمس خان خطاب نور خان	شکر نسا (یا) شکرالذما بیگم
پسر پیر خان ۱۲۷ -	.. .. ۲۳۲
.. ۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۰	شمس الدوله بهادر متهور جنگ
شمشیر خان ترین ۶۱۶	(یا تهور جنگ) ۱۷۸
شمشیر خان محمد یعقوب	شمس الدین خان ۶۴۳
.. .. ۶۹۵	شمس الدین خان برادر
شهاب الدین احمد خان موبه دار	قطب الدین خان خویشگی
دهلی ۳۳ - ۵۳ - ۷۰ -	.. .. ۱۰۳
۱۸۹ - ۱۹۳ - ۲۱۹ - ۲۲۷ -	شمس الدین خان پسر کلان نظر
.. .. ۴۶۵	بهادر خویشگی ۷۷۷ -
شهابی جنگ .. ۸۹۷	.. .. ۷۷۸
شهابی خان (خطاب مبارز	شمس الدین (یا) شمس الدین

فہمی ۵۲ - ۲۹۱ - ۲۸۸ -	خان عماد الملک (۷۳۳
۳۰۴ - ۳۱۷ - ۳۲۰ - ۳۲۳ -	شہباز ہرادر فتح جنگ خان
۳۳۳ - ۳۵۶ ..	۲۵ .. ..
شیخ احمد - باقی فاروقی بہری	شہباز خان ۱۹۴ - ۲۴۶ -
۳۲۶	۲۴۷ - ۲۵۸ - ۲۸۳ - ۳۱۴ -
شیخ اسماعیل ظفر - رمند خان	۹۳۲ - ۸۱۰ - ۳۲۵ ..
فرجدار جامود ۹۶۵	شہباز خان کذب ۲۳۸ -
شیخ الاسلام شیخ بہار الدین زکریا	۲۷۹ - ۲۹۵ - ۳۲۲ - ۳۵۷ -
۳۱۱ - ۹۵	۹۳۱ - ۳۷۳ .. ..
شیخ بہار الدین محمد ۶۳۳	شہباز خان میر تیزک ۲۰۸
۸۹ .. شیخ بہارل	شہداد خان یزید شمس خان
۲۵۳ .. شیخ حسن	۱۳۰ - ۱۲۹ .. ..
۳۸۰ .. شیخ حمود	۲۴۰ .. شہر بانو بیگم
۷۸ شیخ عبدالدین حموی	۳۲۹ - ۳۹۴ - ۲۱ شہر دار
شیخ سلیم فتح پوری کرکلتاش	۳۱۲ شہنشاہ زمان نادر شاہ
۰۶۶ جذت مکانی	۲۰۴ شہبانی خان اوزبک
۳۶۵	۲۰۵ شہبک خان
شہنشاہ الدین شہروردی	شیخ ابن حمود مغیر - ۲۰۴
(رحمۃ اللہ علیہ) ۱۴۰ -	۲۵۶ .. مفتی مکہ
۸۷۵ - ۸۴۷	شیخ ابراہیم الفضل مبارک علامی

خان بهادر و بحر شيخ	شيخ عبدالعزيز ۶۳۳
محمد جنیدی ۸۶۳ -	شيخ عبدالعزيز اکبر - رآبادي
.. .. ۸۶۴ - ۸۶۸	.. .. ۱۷۲ - ۳۸
شيخ غياثا خواهرزاده قطب الدين	شيخ عبدالقادر بدائي ۲۵۷ -
خان .. ۶۷	.. .. ۲۶۳ - ۵
شيخ فرید بخاري ۷۶	شيخ عبدالکريم ۵۱۱
شيخ فرید بخشي بيگي ۳۰۰ -	شيخ عبداللطيف برهانپوري
.. .. ۳۱۷ - ۹۴۱	.. .. ۵۸۹
شيخ فرید پسر سيد بهروز بخاري	شيخ عبداللہ - نيازي يکي از
مخاطب به ديگذار خان	خلفای شيخ سليم چشتي
.. .. ۲۵۱	.. .. ۲۵۴ - ۲۵۳
شيخ فرید ولد قطب الدين خان	شيخ عبدالذبي مدر ۲۵۵ -
کوکہ .. ۵۹۹	.. .. ۲۵۶ - ۳۴۸ - ۳۴۹
شيخ فيضي .. ۲۶۱	شيخ عزيزان (طائفه) ۱۲۰
شيخ گدائي کنڊو ۱۸۳	شيخ علامي (شف - شيخ
شيخ مایل .. ۸۴۸	ابوالفضل مبارک علامي)
شيخ مبارک .. ۲۵۴	۲۲۵ - ۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۵
شيخ محب الله آله آبادي	.. .. ۳۷۲ - ۲۸۴
.. .. ۶۰۶	شيخ علي خان کلاں بدر
شيخ محمد جنیدی خسرو شيخ	نجيب الدوله شيخ علي

٢٩٧	..	شير خان	٨٦٣ -	منهاج بيدپوري
٥٠		شير خان افغان	٨٦٤	.. ..
٣٨٣		شير خان تونور		شيخ محمد ملتاني (قدس
٣٧٥ - ٣٨		شير خان دور	٩٢٢	..)
١٩٦ - ١٩٥		شير خان فولادي	٩٠٦	شيخ محمدي
		شير خواجه مختايب بخواجه	٩٠٦	شيخ محي الدين عربي
٣٨٧ - ٣٨٤		باقي خان	١٨	شيخ مرتضى خان
- ٢٠٧ - ١٣٥		شير شاه دور	٧٥	شيخ معروف مدر بهکر
٢٧٧ - ٢٥٢	..	..	٦٢٩ -	شيخ منهاج بيدپوري
٦١	..	شير علي اعلا	٨٦٣ - ٨٦٤	.. ..
٢٢١		شير محمد ديوانه	٨٢٦ - ٩٩٦ - ٩٩٥	شيخ مير
٨٣٦	..	شيطان لعين	١٠١	شيخ مير خان

• حرف صاد •

١٧٦	..	صاحب بيگم	١٣٠	شيخ نور الله
٢٣٥		صاحب طبقات اکبري	٩٥٥	شيخ يعقوب کشميري
		صاحب قران ثاني (يعني	٣٢٩	شير افغان خان
		محمد شاهجهان بادشاه	١٧٨ - ٩٨	شهر افکن خان
		شف محمد شاهجهان	٩٦	شهر افکن خان استجلو
- ١٦ - ١٥ - ٨		بادشاه)	٩٣	شير حامي

- ٨١٨ - ٧١٧ - ٩٩٤ - ٩٩٣	- ٢٦ - ٢٢ - ٢١ - ٢٠ - ١٩
- ٨٣٠ - ٨٢٧ - ٨٢٣ - ٨٢١	- ١٦٤ - ١٢١ - ١١٥ - ٨٥
- ٩٣٣ - ٨٩٩ - ٨٧٥ - ٨٣٧	- ٣٠٢ - ٢٩٩ - ١٧١ - ١٦٨
- ٩٦٠ - ٩٥٨ - ٩٤١ - ٩٣٤	- ٣٦٩ - ٣٦٢ - ٣٢٢ - ٣٢١
٩٦٩ - ٩٦٤ - ٩٦٣ ..	- ٣٧٩ - ٣٧٨ - ٣٧٥ - ٣٦٨
- ١٩٤ - ٩٠ مارق خان	- ٣٨٩ - ٣٨٥ - ٣٨٤ - ٣٨٣
٩٢١ - ٣٥٩	- ٣٢١ - ٣١٩ - ٣٩٩ - ٣٨٩
٣٢٠ مارق خان هزري	- ٣٤٢ - ٣٣٨ - ٣٣٣ - ٣٢٩
٣٥٩ مارق محمد خان	- ٣٦٩ - ٣٥٣ - ٣٥٢ - ٣٤٥
٣٢١ .. صالح بانو بيگم	- ٣٨٥ - ٣٨٢ - ٣٨١ - ٣٧٢
٩٥٥ .. صالح دلواته	- ٣٩٣ - ٣٩٠ - ٣٨٦ - ٣٨٥
صالح بيگم زرجه مير ميران و	- ٥١٥ - ٥١٢ - ٣٩٧ - ٣٩٤
ميرين صبيحه يمين الدوله	- ٥٢٠ - ٥١٩ - ٥١٨ - ٥١٦
آصف خان خانقازان ٨٢٩	- ٥٢٧ - ٥٢٦ - ٥٢٥ - ٥٢٤
صدر الدين مخاطب به صف	- ٥٣٤ - ٥٣٧ - ٥٣٦ - ٥٢٩
شكن خان پسر گلان مير قوام	- ٥٧٩ - ٥٥٨ - ٥٥٧ - ٥٥٥
الدين خان اصفهاني	- ٥٨٧ - ٥٨٤ - ٥٨٣ - ٥٨١
١١٥ - ١١٣	- ٦٠٠ - ٥٩٩ - ٥٩٧ - ٥٩٢
صدر الدين محمد پسر ميرزا	- ٦١٤ - ٦٠٩ - ٦٠٨ - ٦٠١
٣١٣ .. .. رضي	- ٦٣٦ - ٦٢٦ - ٦٢٥ - ٦٢٠

ملایمت جنگ میر سید محمد	مندر الدین محمد خان مفوی
خان مخاطب به نوب	۶۹۲ .. ..
امیر الممالک پسر میرومین	مندر جنگ ۷۷۲ - ۷۷۳
نواب آصف جاہ ۱۴۲ -	۸۸۴ - ۷۷۳ .. ..
۵۶۰ - ۶۴۵ - ۶۶۷ - ۹۰۱	مندر خان ثانی ۷۴۷
ملایمت جنگ بہادر ۷۷۱	مندر خان محمد جمال الدین
ملایمت خان (صف اسکندر)	پسر اعظم خان کوکہ ۲۳ -
۲۵ - ۳۳ - ۳۸ - ۱۷۳ - ۹۴۹	۲۴ .. ..
ملاح خدان مخاطب بہ انور خان	مفر انا غلام ترک سلطان محمود
بصر رز - ر خان حکم	گفرانی مخاطب بخداوند
علیم الدین .. ۹۳۶	خان ۶۹ .. ..
مصام الدولہ شاہ نواز خان	صف شکن بصر میوزا جمن
ارزنگ آبادی ۹۰۲ - ۹۰۳	مفوی ۸۲۹ .. ..
مندل خان خواجہ - را ۷۴۴	صف شکن خان ۱۱۵ -
مونی مانی فمیر (لقب	۶۴۱ - ۱۷۴ .. ..
مہود غلزی) ۷۰۴	صف شکن خان داروغہ توبخانی
	عالمگیری ۵۶۰ .. ..
	صف شکن خان محمد طاهر
	۱۲ .. ..
ضابط نظام بصر نجیب الدولہ	مفویہ (گورہ) ۷۰۵ .. ..
بہادر ثابت جنگ نجیب	

• حرف ضاء •

۱۷	..	..	خان قیولدار محالات میان
۱۳۴	..	ظفر جنگ	درواب صوبہ شاہجہان آباد
		ظفر خان مخاطب بروشن الدولہ	۸۶۷ .. ..
۴۷۳	..	..	ضیاء الدولہ (ضمیمہ خطاب
			حشمیت جنگ محمد امغر
			پسر محمد اسلام خان)

• حرف مین •

	..	..	عابد خان جد نواب نظام الملک
			امف جاہ و یکے از احفاد
			شیخ شہاب الدین سہروردی
۸۷۵	..	..	
			عادل خان بیجاپوری ۱۵۴ -
۹۴۲	۵۷۶	۵۶۷ - ۳۸۹	
			عادل خانیہ (گردہ) ۴۴۷ -
۴۵۵	..	..	
			عادل شاہ مرزبان بیجاپور (شف
			ابراہیم عادل شاہ) ۵ -
			۴۳ - ۱۶۳ - ۲۹۱ - ۳۵۸ -
			۳۹۱ - ۴۰۰ - ۴۰۵ - ۴۱۵ -
			۴۶۲ - ۴۸۲ - ۵۲۱ - ۵۲۳ -
			۵۳۳ - ۵۳۵ - ۵۴۶ - ۵۷۰ -

۹۶۷	..	..	ضیاء الدین برادر زادہ و خویش
			فاضل خان برهان الدین
۳۷ - ۳۶			دیوان دکن
۷۵۲			ضیاء اللہ خان

• حرف طا •

۸۷۷ - ۸۴۰			طالب خان
۱۷۱ - ۱۰۱			طاہر خان
۶۲۳			طاہر خان بلخی
۸۵			طہماسپ بیگ
۳۰۰			طہماسپ میرزا

• حرف ظا •

			ظہرف مخاطب بہ فدائی خان
--	--	--	-------------------------

۵۷۸ - ۵۸۱ - ۹۵۹ - ۹۶۱	عالمگیر بادشاہ	۳۰۰ - ۲۸
۹۶۵ - ۹۶۳		۵۲۹ - ۵۹۴ - ۶۰۶ - ۶۱۰
عادل شاہیہ (طائفہ) ۹		۶۲۰ - ۶۸۳ - ۶۸۷ - ۶۸۹
۳۰ - ۱۶۵ - ۳۰۰ - ۳۹۰		۶۹۱ - ۶۹۵ - ۷۱۸ - ۸۹۲
۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۴۳ - ۴۹۰		۹۳۷ .. ..
۵۲۱ - ۵۲۶ - ۵۸۲ - ۵۹۱	عالمگیر ثانی	۸۹۱ - ۸۹۲
۹۶۱ - ۹۱۶		۸۹۳ - ۹۰۰ .. ..
عاصم	عالی تبار پھر بادشاہزادہ	
عاقبت محمود خان کشمیری	محمود اعظم شاہ	۴۴۰
۸۸۸ - ۸۸۷	عالی جاہ خلف نظام الدولہ	
عاقل پسر میرزا عیسیٰ ترخان	امف جاہ	۲۰۲ - ۵۱۸
۳۸۸		۵۶۰ .. ..
عاقل حسین میرزا ۱۹۲	عایشہ بیگم درمیں بیہ (روح اللہ)	
عاقل خان .. ۱۷۲	بخشی و زرچہ سلطان	
عالم شیخ از عظمای اکابر و رفند	عظیم الشان	۸۰۲
از احفاد شیخ شہاب الدین	عباد اللہ خان کشمیری	
مہروردی ۸۳۷ - ۱۲۰	مدارالمہام	۸۹۰
عالم علی خان ۱۴۱ - ۱۴۲	عباس قلی خان شاملو	۷۰۲
۶۵۲ - ۷۱۴ - ۷۸۳ - ۸۰۶	عباس میرزا مخاطب بہ شاہ	
۸۲۵	عباس ..	۳۲۲

۵۸۶ - ۵۸۳ - ۳۸۸ ..	عبد العلي مخاطب به
عبد الرحيم خلف هادي دان	مصمم الملك متخلص به
۹۴۳ .. خان	صارم مصنف ابن كتاب
عبد الرشيد بصر سلطان ابوسعيد	۹۷۴ - ۹۷۳ .. ..
۴۹ .. خان	عبد الخالق .. ۳۰۴
عبد الرشيد خان ۲۳۴	عبد الرحمن .. ۱۲۰
عبد الرسول بصر كلان فتح خان	عبد الرحمن (شيخ عزيزان)
۴۰ - ۳۵	۱۲۰ .. ..
عبد العزيز ۷۰۲ - ۴۴۴	عبد الرحمن خان بصر عبد الرحيم
عبد الغني كشميري دسمي فردش	خان بن اسلام خان مشهدي
۶۵۸ .. اردر	۳۷ .. ..
عبدالعزیز خان والي بخارا	عبد الرحيم بيگ تهمانه دار
۵۱۸	قصبة سازنگير ۲۳۵
عبدالقادر تيواندار آشتي وغیره	عبد الرحيم بصر برهان الدين
بصر نجيب الدوله شيخ	۳۶ .. ..
علي خان بهادر ۸۶۵	عبد الرحيم بصر شريف خان
عبد القادر معتبر خان خويش	۶۱۰ .. ..
۵۶۵ ملا محمد علی	عبد الرحيم خان ۳۷ - ۱۵۹
عبدالكريم خان برادر كلان خويش	۶۹۷ - ۱۷۳ .. ..
۶۱ خان هاکم کاشغر	عبد الرحيم خان خانخانان

۹۶۴	..	..	عبد الکريم فراش	۱۶۰
۲۷	عبد الله خان قطب الملک	۲۷	عبد الکريم ميانہ (از ۷۰۰ - ۷۰۰)	
	عبيد الله خان متبذای مکرم		امراى سلاطين بيجاپوري	
۶۹۸	خان مير اسحق	۸۶۰	..	..
	عبد الله قطب شاه والي	۹۵ - ۶۲	..	عبد الله
۶۱۹ - ۳۶۲	حيدر آباد		عبد الله پسر قباد خان مير خور	
	عبد الله نبيرہ مرتضى سيد	۱۰۲	..	..
۴۸۱	نظام	۲۳۳ - ۵۲	عبد الله خان	
	عبد الله وزير صاحب قران ثاني	۲۷۶ - ۲۹۹ - ۳۳۱ - ۳۶۷		
۸۹۶	شاه جهان پادشاه	۳۸۸ - ۳۹۰ - ۴۳۹	..	
۳۳۵	عبد الله يماني شافعي	۷۰۳	عبد الله خان ابدالي	
	عبد المجيد خان جـ		عبد الله خان اوزبک والي توران	
	عبد الکريم ميانہ (از ۷۰۰)	۵۱ - ۲۴۰ - ۲۵۷ - ۲۵۹		
	امراي سلاطين بيجاپور	۲۷۵ - ۲۹۸ - ۳۲۰ - ۳۳۸		
۸۶۰	..	۴۱۰ - ۴۱۶	..	..
	عبد المجيد خان مخاطب به		عبد الله خان پسر محمد امين	
۸۰۷	محمد الدوله بهادر	۶۱۸	خان	
	عبد المجيد خان نبيرہ دلير		عبد الله خان صوبہ دار بهار	۱۶
۷۳۷	خان		عبد الله خان فيروز جنگ ناظم	
	عبد المعبود خان مخاطب به	۴۱۱ - ۴۶۳	صوبہ دار	

۱۱۸	..	..	مبارز خان پسر مبارز خان
۳۹۲	عرب دست غیب		عماد الملك - راجه محمد
	عرش آشیانی (خطاب	۷۴۵	.. ..
	جلال الدین محمد اکبر شاه -		عبد المقتدر نبیرا مرتضی خان
	شف جلال الدین محمد	۴۸۱	سید نظام ..
	اکبر پادشاه (۱ - ۲ -		عبد النبی خان فوجدار کوبه
	۸ - ۱۷ - ۴۹ - ۵۱ - ۵۲ -	۷۳۷	(یا) کوبه ..
	۵۳ - ۵۵ - ۵۷ - ۵۹ -	۷۸۲	عبد النبی خان میانه
	۶۲ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۴ - ۷۵ -		عبد الواحد خان پسر میرزا
	۷۸ - ۹۰ - ۱۴۶ - ۱۸۱ -	۵۵۹	ابو المعالی
	۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۵ - ۱۸۷ -		عثمان خان پسر کلان اسماعیل
	۱۸۸ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵ -	۷۷۸	خان حسین زئی
	۱۹۶ - ۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ -	۲۲	عثمان خان روهیلہ
	۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۷ -	۴۸۲	عثمان خان لوهانی
	۲۰۸ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۵ -		عرب (قوم) ۶ - ۱۱۸ - ۵۶۲
	۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۲۱ - ۲۲۲ -		عرب بہادر ۲۲۴ - ۲۲۵ -
	۲۲۳ - ۲۲۷ - ۲۲۸ - ۲۳۱ -	۸۱۱ - ۸۱۰ - ۲۴۷	.. ..
	۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۳۷ - ۲۴۱ -		عرب خان ۱۱۵ - ۱۱۷ -
	۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۵ - ۲۴۶ -	۱۱۹ - ۱۱۸	.. ..
	۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۴ -		عرب خان (خطاب میرزا داراب)

ملقب به عالمگیر ثانی	۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۹ - ۲۶۰
خلف محمد معز الدین	۲۶۱ - ۲۶۳ - ۲۷۱ - ۲۷۳
جهاندار شاه ۱۲۳ -	۲۷۴ - ۲۷۶ - ۲۸۰ - ۲۸۳
.. .. ۸۸۹ - ۸۹۰	۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۸۸ - ۳۹۱
عزیز بیگ بدخشی ۵۹۵	۲۹۲ - ۲۹۳ - ۲۹۹ - ۳۰۰
عزیز محمد کولکناش پسر	۳۰۱ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۳
خان اعظم الگه ۹۵۳	۳۱۷ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱
عسکر خان .. ۵۵۴	۳۲۲ - ۳۲۵ - ۳۲۷ - ۳۳۰
عضد الدوله ۸۳۶ - ۳۵۹	۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴ - ۳۲۶
عضد الدوله عرض خان بهادر	۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰ - ۳۵۴
.. .. ۷۴۱ - ۷۴۲	۳۵۵ - ۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۶۴
عطاء الله .. ۱۵	۳۶۵ - ۳۷۶ - ۳۷۹ - ۴۰۰
عظمت خان پسر مهاریت خان	۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹ - ۴۶۰
.. .. ۴۳۰	۴۶۵ - ۴۷۵ - ۴۸۸ - ۴۹۷
عظیم الدین خان نایب سوبدار	۶۱۸ - ۶۱۷ - ۶۵۸ - ۷۵۶
مالو پسر عم نواب آصف	۸۰۹ - ۸۱۱ - ۸۱۴ - ۸۱۵
جاء .. ۸۷۸	۹۰۶ - ۹۱۸ - ۹۲۸ - ۹۲۹
عظیم الشان ۴۶۰ - ۴۵۹	۹۳۲ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۵
.. .. ۸۳۳	۹۵۷ .. ..
عظیم الله خان .. ۶۰۹	عزالدین (یا) عزیز الدین

۵۹۰	عقیدت خان .. ۱۶۵
۴۱۷	علامہ میر عبد الجلیل بلگرامی
علی بیگ مخاطب ہائے تمام	۸۳۹ - ۱۴۵ .. ..
خان پسر مرشد قلی خان	علامہ آقا حسین خان سارے
۴۹۸	۶۳۳ .. ..
علی پروردہ قطب شاہ ۵۳۵	علامہ سعد اللہ خان ۴۴۶
علی خان .. ۱۲۷	علامہ شیخ ابو الفضل ۳۲۰
علی خان پسر قطب الدین	علاء الدولہ پورفرار خان بہادر
خان خورشیدی ۱۲۷	حبیب جنگ مرسوم بہ میرزا
علی خان چک (یا) بیگ	اسد الدین پسر مؤتمن
مرزبان کشمیر ۹۵۴	الملك شجاع الدولہ بہادر
علی خان متبذای عبد المجید	اسد خان .. ۷۴۴
خان .. ۷۳۷	غازی رمای (یا) غازی
علی رمای زمیندار ۳۴۳	رمائی (یا) علی زئی
علی زئی (قوم) ۷۷۷	(طائفہ) .. ۵۹۶
علی عادل شاہ والی بیجاپور	علی (کرم اللہ وجہہ) ۱۸۷ -
۵۶۳	۴۹۹ .. ..
علی قلی ۳۸۵ - ۲۴۳	علی (نام معہول الذهبی کہ
علی قلی خان خانزمان ۵۰	ازرا عادل شاہیہ بفرماندہائی
۵۱ - ۲۱۸ - ۹۲۵ - ۹۵۳	بیجاپور برداشته بودند)

علي قلي خان شاملو حاکم	عماد الملک مير شهاب الدين
هرات ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵	مضطرب به امير الامرا
علي محمد خان روهله ۷۷۲ -	غازي الدين خان بهادر
.. .. ۷۷۳	فيروز جنگ پسر امير الامرا
علي مردان حيدر آبادي ۷۴۲	فيروز جنگ بن نواب [صف
علي مردان خان ۵۲۵ - ۵۷۱	جاء (غفر الله ذنوبهم)
علي مردان خان امير الامرا	۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴
.. .. ۱۷۰ - ۱۵۵	عمدة الملك .. ۹۰۲
علي مردان خان بهادر ۱۶۹	عمر بن عامي .. ۴۴۴
علي مردان خان زنگ حاکم	عمر بن عبد العزيز .. ۴۴۴
قندهار ۹۳ - ۴۹۳	عمر خان بنی عم دارد خان
علي دردي خان ۷۵۵ - ۷۵۴	.. .. ۸۴۱
علي يار سلطان حاکم فراه	عذابت الله پسر قاسم خان ۸۰
مضاف خراسان يکي از	عذابت الله پسر کلاه ميرزا
اجداد شجاع الدين محمد	عيسى تر خان ۴۸۷ - ۴۸۸
خان بهادر ميرزا دکني	عذابت الله خان ۶۰۹ - ۶۱۰ -
.. .. ۷۵۳	۶۴۳ - ۷۴۴ - ۷۴۶ - ۸۰۷
عماد الدوله قمر الدين خان	عذابت الله خان خسر مبارز
مرحوم .. ۸۸۷	خان عماد الملك ۷۳۷
عماد الملك مبارز خان ۶۷۷	عذابت الله خان کشه يوری

۷۳۸ .. بدخشی	۳۰ - صوبه دار کشمیر
غالب خان پسر (ستم خان	۷۶۴ - ۷۶۱ .. ..
۸۴۱ .. دکفی	۱۷۶ - ۱۷۵ عزایمت خان
۶۲۱ غالب خان عادلشاهی	۱۷۸ عزایمت خان راسخ
۲۹۴ غزالی مشهدی (شاعر)	۱۷۶ عزایمت خان شهید
۲۰۰ .. غضنفر	۸۴۰ عوض خان ..
۱۰۲ .. غضنفر خان	۷۸۵ - ۷۸۴ عوض خان بهادر
۱۹۹ .. غضنفر کوکه	۹۴ - ۹۳ عیدل زمیندار پندهار
۷۷۵ - ۷۷۴ .. غلام علی	۲۵۶ عین خان ..
۷۰۳ - ۷۰۱ (طائفه) غازیان	
۷۶۹ .. غنی بیگ	* حرف غین *
غیاثا خواهرزاده قطب الدین	غازی الدین خان بهادر فیروز
۶۸ .. خان	جنگ پسر کلان قلیج خان
۹۳۳ غیاث بیگ اعتماد الدوله	۱۲۳ خواجه عابد ..
۶۳۱ غیرت خان بطحشی	غازی الدین خان عماد الملک
غیرت خان (یا) عزت خان	۸۶۶ - ۸۶۵ .. ..
برادرزاده عبد الله خان	۳۲۳ - ۱۸۸ غازی خان
۴۶۳ .. فیروز جنگ	۴۹ غازی خان حاکم راجوری
غیرت خان همشیر زاده	۷۴۲ - ۴۰۵ غالب خان
حسین علی خان امیر الامرا	غالب خان پسر امیر ابو طالب

۱۰۷	خان خورشیدی	۷۶۶	..	..
	فتح الله پسر می-رزا علی	۳۸۹ - ۳۸۵	غفور بیگ کابلی	
۴۸۸ - ۴۷	ترخان ..	• حرف فا •		
۶۵۲	فتح جنگ ..			
۲۴	فتح جنگ خان ..		فاخر خان پسر باذر خان	
	فتح جنگ خان (رهیله) فوجدار	۲۶	لحم ثانی ..	
	خاندیس پسر زکریا خان	۲۱۶	فاضل خان ..	
	برادر عثمان خان (رهیله)		فاضل خان آقا افضل خطاب	
۵۴۱ - ۲۲	.. ..		اعتماد خان (شف) اعتماد	
	فتح جنگ خان میانه حصان	۲۰ - ۱۹ - ۱۸	خان (	
۴۰	خان ..	۳۹۲	فاضل خان دیوان دکن	
۰ - ۲۳ - ۶۰۵ - ۴	فتح خان		فاضل خان برهان الدین (شف)	
۰ - ۴۰۳ - ۴۰۲ - ۴۰۰ - ۶۰			برهان الدین (برادرزاده)	
۴۰۴	.. ..		فاضل خان ملا علاء الملک	
	فتح خان بلخی (یا) بنی	۳۶ ۳۵ - ۳۴	تونی	
۲۷۸	.. ..	۳۹۲	فاضل خان دیوان دکن	
۹۳۴	فتح خان دولت آبادی	۳۶	فاضل خان ملا الملک	
	فتح خان پسر ملک منیر حبشی		فاضل خان شیخ مخدوم صدر	
۹۶۰ - ۴۰۱ - ۴۰۰ - ۴		۳۳ - ۳۲	میر منشی	
	فتح الدین علی خان محمودی		فتح الدین پسر قطب الدین	

جانباز خان خطاب یافت	۵۰۷ .. ..
۱۲ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۸	فخرالدین خان شهر متهور خان
فدائی خان میر ظریف ۱۰	بہادر خوشگمی رحمت خان
۸۹۹ .. فراسیس	۷۹۲ .. ..
۵۹۴ .. فرجام خان	فخرالملک پسر یافت خان
فرحت خان مہتر سکائی ۱ -	ہبشی مشہور بہ خداند
۳ - ۲	خان ۹۶۳ .. ..
۲۱۶ .. فرخ خان	فخرالنسا بیگم .. ۱۹۰
فرخ سیر پادشاہ ۳۸ - ۵۰۷ -	فخر جہان بیگم صبیحہ سلطان
۵۶۶ - ۶۰۸ - ۶۵۲ - ۷۲۰ -	ابوسعید .. ۲۳۴
۷۷۲ - ۷۸۱ - ۸۸۹ ..	فدائی خان ۷۹ - ۳۹۱
فردوس آرامگاہ - یعنی محمد	فدائی خان کوکہ معروف بہ
شاہ پادشاہ ۱۷۸ - ۶۴۵ -	اعظم خان کوکہ (شف -
۷۱۳ - ۷۱۵ - ۷۷۱ - ۷۴۸ -	اعظم خان کوکہ) ۳۳ -
۷۵۱ - ۷۵۳ - ۷۵۸ - ۷۶۶ -	۵۴۱ - ۵۴۲ - ۶۵۶ ..
۷۷۰ - ۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ -	فدائی خان محمد صالح پسر
۸۰۳ - ۸۰۷ - ۸۳۴ - ۸۶۴ -	اعظم خان کوکہ ۳۳ - ۳۴
۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۱ -	فدائی خان میر آتش ۵۸۰
۸۸۹	فدائی خان میرزا ہدایت اللہ
فردوس آشیانی (یعنی محمد	بعدہ جان نثار خان (یا)

۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۷۹ - ۵۸۱	شاهجهان پادشاه (مناقب به
۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۹۲	صاحب قران ثانی ر اعلی
۵۹۷ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱	حضرت - شف - اعلی
۶۰۴ - ۶۰۶ - ۶۱۴ - ۶۲۰	حضرت - یا شاه جهان
۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۳۶ - ۶۴۳	پادشاه (۸ - ۱۶ - ۱۷
۶۶۴ - ۷۱۸ - ۸۱۸ - ۸۲۱	۱۹ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۶
۸۲۴ - ۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۷	۸۵ - ۱۱۵ - ۱۲۱ - ۱۶۴
۸۷۵ - ۸۹۶ - ۹۳۳ - ۹۳۴	۱۶۸ - ۱۷۱ - ۲۹۶ - ۳۰۲
۹۴۱ - ۹۵۸ - ۹۶۰ - ۹۶۳	۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۶۲ - ۳۶۶
۹۶۹ .. .. ۹۷۳	۳۶۸ - ۳۷۵ - ۳۷۸ - ۳۷۹
فردرس مکانی (لقب بابر پادشاه	۳۸۳ - ۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶
شف بابر پادشاه (۶۱ -	۳۸۹ - ۳۹۹ - ۴۱۹ - ۴۲۹
۱۴۵ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۹۲	۴۳۳ - ۴۳۸ - ۴۴۲ - ۴۴۵
۱۹۹ - ۲۰۲ - ۲۳۹ - ۲۵۲	۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۶۹ - ۴۷۲
۲۶۴ - ۳۰۶ - ۳۸۸ ..	۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۴ - ۴۸۵
۹۴۰ .. .. فردرعی	۴۸۶ - ۴۹۰ - ۴۹۲ - ۴۹۴
فرزانه بیگم همدیه - را ممتاز	۴۹۷ - ۵۱۲ - ۵۱۵ - ۵۱۶
الزهانی ر مادر نامدار خان	۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۰ - ۵۲۳
۸۳۲ - ۸۳۰	۵۳۵ - ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۹
۷۹ - ۸۰ - ۸۱ - فرنگیان	۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۴۴ - ۵۵۵

۲۵۷ - ۸۵۳ - ۸۵۴ - ۸۵۵ -	فضل علي بيگ مخاطب
۹۰۰ - ۹۰۵ - ۹۰۷ ..	بفضل علي خان پسر
فرنگيان انگريز (گوده) ساکن	دومين مرشد قلي خان
۸۹۲ ديوانان پتن	۴۹۹ - ۴۹۸ .. ..
فرنگيان فراسيس (قوم) ساکن	۸۳۴ فضل علي خان ..
بذدر بهلچري ۸۵۴ - ۸۵۱	فطرت (اخا - ص ميرزا معز
۴۷۴ فردغی کشميري	۶۳۵ موسوي خان)
۱۶۵ - ۵ فرهاد خان .	۳۴۷ فغرومی گيلاني ..
۳ فرهنگ خان ..	فقير الله خان پسر زاده فتح الله
۲۰۷ فریدون خان برلاس	۴۳ خان ..
فصیح الدين خان پسر مير سيد	فقير محمد پسر منور خان
۶۰۹ محمد چشتي	۶۵۵ قطبي ..
فضائل خان ميرهادي پسر	۲۱ فيروز خان خواجه سرا
کلاي دزير خان مير حاجي	۲۸۳ فيروز شاه ..
ديوان پادشاهزاده محمد	۱۷۲ فيض الله خان ..
اعظم شاه .. ۳۸	فيض الله خان پسر زاهد خان
۳۸ فضل الله خان بخشى دکن ..	۲۸ کرکه ..
۳۸ ..	
۷۷۱ فضل الله خان پسر رحيم الله	
خان بهادر ..	۷۷۱
خان بزرگ يعنى چنگيز خان	

• حرف قاف •

٥٦٩ - ٧٨	جويني	٩١	..	..
٣١٤	قاسم خان حاکم کشمير	قابل خان	مير منشي	برادر
	قاسم خان خطاب ثاني محمد	ابو الفتح	قابل خان	
٩٦	.. قاسم	٣٢	..	دالا شاهي
٢٥٨	قاسم خان عرف کاسو	٢٥٨	..	قاجوئي بهادر
- ١٢٣	قاسم خان بکرماني	٨٥	..	قادر آقا
٩٥٠ - ١٢٥ - ١٢٣	..	٩١	..	قادر خان
	قاسم خان محمد قاسم معروف	١٤٠		قادر داد خان بهادر
	بمير انش مخاطب بمعتمد	٣٤٧		قاري (تخلص)
	خان نبید - را قاسم خان	٨١	..	.. قاسم
	مير بهر معروف بمير آبي	٨١٥	..	قاسم ارسلان
٩٥	..			قاسم الراعي (يا) الرشي بن
	قاسم خان محمد نيشاپوري			حسن بن ابراهيم طباطبائي
٥٠	..	٣٥٨	..	حسيني
٧٠	قاسم خان موزيان کابل	٦٣	..	قاسم برلاس
٢٠٣	قاسم خان موجي	- ٦٥ - ٦٣ - ٦٥		قاسم خان
	قاسم خان مير ابو القاسم نمکين	- ٩٨ - ٩٧ - ٨٥ - ٧٩ - ٦٦		
٧٣	..	- ٣٦٥ - ٣٤٥ - ١٢٥ - ١٢٣		
	قاسم خان مير بهر عرش اشدياني	٩٥٦	..	..
	معروف به مير آبي			قاسم خان جويني بهر مير مراد

خواهرزاده درست میرزا	۹۵ - ۹۴۰ - ۹۵۷
قاسم علي خان ..	۵۹
قاسم کوکه ..	۲۴۰
قاضي اسلام ..	۵۱۸
قاضي خان سيفي هميني (يا)	۵۳۲ .. ..
حسني ..	۱۱۰
قاضي سلطان موسوي تربتي	۱۱۰ .. ..
قاضي شيخ الاسلام ..	۱۱۴
قاضي عبد الحبي قاضي اردو	۷۵
قاضي عبد الوهاب گجراتي	۵۹۴ ..
قاضي القضاة ..	۵۹۴
قاضي عالي	۲۵۶ - ۳۱۵
.. ..	۳۱۶
قاضي عيسى عم نقيب خان مير	۸۱۵ -
غياث الدين علي	۸۱۶ .. ..
قاضي محمد اسلام (يا) قاضي	۸۱۶
اسلام (يا) قاضي محمد	۸۱۶
سلیم یکم از ارلان مولانا	۵۱۸ - ۹۰ - ۸۹
خواجه کوهي که اول قاضي	۵۱۸
کابل بود بعده قاضي اردو	۵۳۲ .. ..
شد	۵۳۲
قاضي محمد عارف کشميري	۵۳۲ .. ..
قاضي نظامي کمره ردي	۵۳۲
مخاطب به مخلص خان	۹۷۰ .. ..
قاضي نظام بدخشي	۳۲۳
قاضي نور الله	۳۱۵ - ۳۱۶
قانشالان (گره)	۲۱۰ -
۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۴۵۶	۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۴۵۶
۴۵۷ - ۴۵۸ - ۹۲۸ - ۹۲۹	۴۵۷ - ۴۵۸ - ۹۲۸ - ۹۲۹
قايم خان پسر محمد خان	۷۷۳ - ۷۷۲
بنگش	۷۷۳ - ۷۷۲
قباد	۲۹۶
قباد خان	۱۷۱ - ۱۰۱
قباد خان مير آخور (شف)	۱۷۱ - ۱۰۱
نذر محمد خان والي بلخ	۱۷۱ - ۱۰۱

۴۶	صوبہ دار ہنگالہ	۱۹۹ - ۱۹۵۰ - ۱۲۹ ..
	قطب الدین محمد خان اٹکھ	قطب الدین خان برادر خرد
۲۲۰ - ۲۱۷		خان کلان ۲۱۲
- ۱۳۶ - ۱۳۵	قطب الملک	قطب الدین - خان برادر
- ۱۴۰ - ۱۳۹ - ۱۳۸ - ۱۳۷		شمس الدین خان اٹکھ
- ۵۳۱ - ۲۹۰ - ۱۵۴ - ۱۴۲		۵۶۰ .. ..
- ۶۰۷ - ۵۳۴ - ۵۳۳ - ۵۲۲		قطب الدین خان - خطاب بازید
- ۷۷۱ - ۷۶۹ - ۷۶۷ - ۷۲۰		خان پھر قطب الدین خان
۷۸۲		خویشگی ۱۲۹ - ۱۲۸
قطب الملک برادر امیر الامرا		۱۳۰ .. ..
۸۴۱		قطب الدین خان خویشگی پھر
قطب الملک دیوان خالصہ		دوم نظر بہادر ۱۰۲ -
۱۷۸		۸۲۰ .. ..
قطب الملک سید عبداللہ خان		قطب الدین خان خویشگی
حسن علی نام وزیر اعظم		عرف بازید (یا) بازید
محمد - قرخ سیر پادشاہ		پھر سلطان احمد خلف
- ۱۳۶ - ۱۳۵ - ۱۳۱ - ۱۳۰		(زئی) شف بازید خان
۱۴۰ - ۱۳۷		۱۲۶ - ۱۰۷ .. ..
۲۲۲	قطب خان	قطب الدین خان شیخ خورین
۴۸۲	قطب شاہ	دختر زادہ سلیم فتح پوری

۶۹	قلیچ خان اندجانی	قطب شاه والی تلنگ (شف .
۹۲	قلیچ خان تورانی	ابوالحسن قطب شاه والی
۸۱۲	قلیچ خان حاکم کجرات	تلنگ (۶۲۸ - ۶۱۳
	قلیچ خان خواجه عابد پسر	قطب شاه والی حیدر آباد
	عالم شیخ بن الہداد بن	۴۸۲ .. ..
	عبدالرحمن (یا) عبدالرحیم	قطب شاه والی گلکنڈہ ۲۶۳
	شیخ عزیزان ۱۲۰ - ۱۲۲	قطب شاہیہ (گڑہ) ۳۰ - ۹
۹۶۶	قلیچ خان ناظم قندھار	قطب عالم .. ۴۴۷
	قلیچ خان متخلص بہ الفتی	قلعہ دار خان میرزا عالی عرب
۷۲	.. ..	خلف عرب خان ۱۱۵ -
۳۵۴	قلیچ محمد خان	۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۹ - ۱۲۰ -
	قلیچ محمد خان (یا) قلیچ	قاماق .. ۲۹۵
	محمد خان فیہ - از بیگ	قلندر خان قلعہ دار بیدر ۸۶۳
۷۸۰	.. ..	قلیچ اکبری .. ۸۱۱
	قمرالدین خان بہادر مخاطب	قلیچ الیہ .. ۲۵۳
	بہ اعتماد الدولہ وزیر	قلیچ خان (یا) قلیچ خان
	فردوس آرامگاہ محمد شاہ	۷۰ - ۷۱ - ۷۳ - ۷۴ -
	بادشاہ (شف - اعتماد الدولہ	۹۳ - ۹۴ - ۱۰۰ - ۱۰۱ -
	قمرالدین خان (۷۴۹ -	۱۲۲ - ۲۲۰ - ۲۲۰ - ۲۲۲ -
۸۸۱ - ۸۳۴ - ۸۰۷	..	۸۱۲ - ۸۲۰ - ۸۲۴ - ۹۴۰ -

کاکا پندت دیوان مهابت خان	قمر خان پسر میر عبد اللطیف
۳۰۶	قزويني .. ۵۳
کاکر خان عرف خان جهان کاکر	قندهاري محل .. ۳۰۱
۱۵۳ - ۱۵۲	قوام الدين خان ۱۷۲ - ۱۱۴
کاکر علي خان ۱۴۸	قوام الدين خان اصفهاني برادر
کاکري .. ۷۰۲	خليفه سلطان ۱۰۹ -
کاله زياده .. ۱۲۶	.. .. ۴۷۸ - ۴۴۱
کام بخش بن خلد مکان برادر	قيا خان کذک (يا) کذک (يا)
خرد محمد اعظم شاه	کذک ۵۶ - ۵۵ - ۵۴
۴۸۶ - ۴۸۲ - ۴۷۰ - ۴۶۲	
۸۹۳ - ۷۸۱ - ۷۵۷ - ۴۸۷	
کام خان .. ۳۶۹	کابلي بيگم دختر ميرزا محمد
کامگار پسر هوشدار خان مير	حکيم .. ۳۳۳
هوشدار .. ۹۴۵	کاردی (فرقه) .. ۸۶۲
کامگار خان ۲۵ - ۱۲۴ -	کار طلب خان ۱۵۴ - ۱۵۳
.. ۱۷۳ ۱۶۰ - ۱۵۹	کار طلب خان (خطاب مؤتمن
کامگار خان پسر جمده الملکي	الملك جعفر خان محمد
جعفر خان ۸۳۲	هادي (.. ۷۵۱
کانهو بهونسله .. ۷۴۳	کاظم خان .. ۷۶۱
کاکتمه (قوم) ۳۴۵	کاکري (قوم) ۷۸۰ - ۷۷۹

• حرف کاف •

کچھتی راجہ (یا) کسختی ۲	کلاہا (کھتری لکھا کو فروش)
کچھتی خان داروغہ قیل خانہ	۹۷۳ .. ..
۳۹۵ - ۳۹۳	کٹانی (نوم) ۵۵۱
کچک بیگم دختر علاء الملک	کلماتی (یا) کلماتی ۳۱۱
ترمذی .. ۲۲۴	کمال خان گھر ۱۴۴ -
کچک خواجہ ۱۷۹	۱۴۸ - ۱۴۷ - ۱۴۶ - ۱۴۵
کد بانو خانم حليلة لقیب	۲۱۱ ۱۸۸ .. ..
خان میر غیاث الدین علی	کنتھا مرہدہ ۸۰۴ - ۷۹۷
۸۱۶	کنور پرتھی سنگھ پھر مہاراجہ
کرد (یا) گرد (یا) گرد ۹۷۳ -	جھونم سنگھ راتھ - ۷۳
۹۷۴	۹۰۳ .. ..
کردی (یا) کزوی ۹۷۲	کنور جگت سنگھ ۱۳۹
کرم اللہ (یا) کرم اللہ خان	کنور مانسنگھ ۲۷۶ - ۳۲۲ -
۵۱۶	۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳ ..
کشن ۷۳ - ۴۲۲	کوچ (نوم) ۵۴۶ .. ..
کشن سنگھ پور جھونم راتھور	کوکلتاش ۲۲۲ .. ..
۸۱۸	کوکلتاش خان خانجہاں ۷۱۹ -
کشن سنگھ راتھور ۱۵۰ -	۷۲۰ - ۷۳۱ .. ..
۱۵۱ - ۱۵۲	کوکٹا زمیندار دیوگتھ ۹۳۴
کشن سنگھ ۵۱۰	کوکٹا خان ۷۲۸ -

۹۴۲ - ۱۵۳	پسر کوکيا	۵۸۸	کوکيا زميندار ديوگده
			کونداجي عم نيوجي بهونسله
			(يعني محمد قلي نومسلم)
		۵۸۰	
۳۲۵ - ۲۷۹	.. ..	۱۴۴	کهتر
۷۰۱	گرجه (قوم)	۶۷۳	کهتری (قوم)
۸۷۹	گوده ر ..		کهيلوجي (يا) کيل - وجي
	گوده ر بهادر پسر ديا بهادر	۵۲۱ - ۵۲۰	بهونسله
	ر برادر زاده جهيل رام ناگر		کيخمر خان برادر زاده گوگين
	(شف - راجه گوده ر بهادر)	۷۰۲ ..	خان
۸۷۹ - ۷۴۸	.. ..		کيرت سنگه
	گرگين خان والي گرجستان	۱۵۶ -	
۷۰۲ - ۷۰۱	.. ..	۱۵۸ - ۱۵۷	.. ..
	گرد (مقتداي قوم سکهان)		کيرت سنگه پسر ميرزا راجه
۱۲۸	.. ..		جيسنگه کچهواهه
		۱۰۷ -	
۱۴۳	گهوان (قوم)	۵۷۷	.. ..
۱۹۹ - ۱۹۵	گلرخ بيگم		کيرت سنگه پسر کوکيا زميندار
	گلرنگ بانو بيگم زوجه	۵۸۸	ديوگده ..
۶۵۰	مرزا محسن	۴۱۸	کيقباد ..
	کنج علي خان عبدالله بيگ		کيسر (يا) کيسري (يا) کيسل
			* سنگه زميندار ديوگده

لاهور ۱۱۳ - ۱۵۹ - ۱۷۱	۱۵۵ .. ..
۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ ..	گویند داس بهائي (يا) بهائي
لطف علي خان (خطاب مرزا	۱۵۱ .. ..
۷۵۴ (لطف الله)	گوپال داس ۱۵۱ ..
لطيف ميرڪ .. ۱۶۸	گوچر خان بسو دروم قطب الدين
لکديو راجه درنگل ۹۱۳	خان ۵۹ ..
لنگاهان (قوم) ۳۰۶	
لوهر چڪ (يا) گوهر چڪ	• حرف لام •
عم زاده يوسف خان کشميري	لشکر خان ۱۰۲ - ۱۴۷
۹۵۵	۱۶۱ - ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶
لهراسپ بسو دروم مهابت خان	۱۶۷ - ۱۷۰ - ۱۷۲ - ۲۲۸
خان درزان ۴۰۱ - ۴۰۹	۳۹۰ - ۳۹۱ - ۴۴۲ - ۵۸۷
	۵۹۷ .. ..
• حرف ميم •	لشکر خان عرف جان نثار خان
مادنا برادر ايکنا رکيل السلطنة	۱۶۸ .. ..
تلنگ ۶۲۸ - ۶۳۰ - ۶۳۲	لشکر خان ابوالحسن مشهدي
مادهوجي بسو (گهوچي بهوسه)	۱۶۳ .. ..
۸۷۳	لطف الله بهائي خان ۳۴۷
مادهوزار بسو بالاجي (دار) ۸۷۱	لطف الله خان مارق ۱۷۷
۸۷۲ ۹۱۹ - ۹۲۱ - ۹۲۲	لطف الله خان نائب صوبه دار

ماہم انگہ	۹۲۳	..	..
۹۵۳ - ۲۳۴	۵۰۹	..	مادھو سنگھ
مبارز الملک سر بلند خان	۳۲۱		مادھو سنگھ کچھواہہ پھر راجہ
بہادر دلاور جنگ میر محمد			بھگوانداس
ربیع صوبہ دار گجرات پسر			مادھو سنگھ ہادا پسر دوم
میرزا افضل مخاطب			راو رتن ہادا
بہ مقتدوی خان ۷۶۷ -	۴۵۳ -		..
۷۶۸ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۰۴ -	۴۵۴ - ۴۵۵		..
۸۷۹ - ۸۰۵	۲۳۵		مالدیو راتھور
..	۹۳۷		مالوجی دکنی
مبارز خان ۱۷۶ - ۱۴۱ -			مالوجی (یا) مانوجی برادر
۴۴۳ - ۴۴۴ - ۵۰۸ - ۵۹۶ -			کیلوجی (یا) کیلوجی
۷۸۵ - ۷۹۵ - ۷۹۶			بھونسلہ ۵۲۰ - ۵۲۱ -
مبارز خان رھلہ ۴۴۲			..
مبارز خان عدلی ۱۴۶	۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۴		..
مبارز خان عماد الملک خواجه			سان سنگھ کچھواہہ (شف -
محمد امانی خان شہامی			راجہ مان سنگھ کچھواہہ
جنگ ۷۲۹ - ۷۳۰ -	۵۵ - ۱۴۹ - ۱۵۰ - ۲۹۵ -		..
۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۶ - ۷۳۸ -	۳۷۶ - ۳۲۵	..	..
۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۴ -			ملہ بانو (جدہ مادر بی محمد
۸۰۶ - ۸۰۶ - ۸۰۶	۶۸۲		مراد خان)
مبارز خان میر کل ۵۹۵	۱۹۰		جاء بھوجک بیگم

مبارز خان ناظم حیدر آباد	مجد الدولہ بہادر عبد الاحد
۴۰ - ۶۵۲ - ۶۵۳ ..	خان پسر عبد المجید خان
مبارز خان خامہ بخیل سلطان	۸۰۸ - ۸۰۷ ..
محمود .. ۲۴۲	مجد الدولہ نایب وزارت ۸۶۷
مبارز خان نیازی پسر زاد	مجلس رای ۷۶۳ - ۷۶۲
محمد خان نیازی ۵۱۱	مجنون خان قانشال ۲۰۷ -
متهور خان .. ۸۴۱	۲۱۰ - ۲۰۹ - ۲۰۸ ..
متهور خان بہادر خوشگي -	محمد خان پسر قلیچ خان
رحمت خان نام پسر آلہ	خواجہ عابد .. ۱۲۳
داد خان ۱۰۸ - ۷۷۶ -	محمد خان (خطاب میر احمد
۷۸۱	خان ثانی) ۷۹۰
متهور خان .. ۷۲۷	محب علی خان رہتاسی -
محمد خان ۲۴۱ - ۲۴۳ -	معروف بہ میسر خلیفہ
۲۴۴	۲۳۸ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲ -
محمد خان پسر نصیر الدولہ	۲۴۳ - ۲۴۴ - ۲۴۹ - ۲۵۰ -
ملایک جنگ عبد الرحیم	۲۷۷ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۹۳۱
خان .. ۸۳۷	محترم خانم دختر شاہ محمد
محمد خان خواجہ محمد	کاشغری ۲۷۲ - ۳۲۹
عارف پسر قلیچ خان	محشم خان ۹۴۸ - ۹۴۹
خواجہ عابد ۱۲۳ - ۵۹۸	محشم خان بہادر میر محمد

ممصام الدولہ شاہ نواز خان	جان (یا) میر محمد خان
۸۸۵	پسر محتشم خان شیخ میر
محمد اب-راہیم سر لشکر	۷۹۳ .. ..
خلیل اللہ خان ۶۳۰	محتشم خان شیخ فاسم فتحپوری
محمد اسد مخاطب بہ اکرام	برادر اسلام خان ۳۵۵-
خان پسر ملا احمد نایتہ	۳۶۵ .. ..
۵۶۴	محتشم خان شیخ میر ۷۹۳
محمد اسلام خان پسر میر	محتشم خان میر اب-راہیم
زاہد ہروی ۹۲ - ۶۶۶	۶۴۶ - ۶۴۷ ..
محمد اشرف برادر معتد خان	محتوی خان ملا عبد النبی
۴۴۴	مخاطب بہ دیندار خان
محمد اصغر اسم محمد اعظم	۷۲۱ - ۷۶۱ - ۷۶۳ - ۷۶۴ -
پسر محمد اسلام خان	محراب خان .. ۹۳
۶۶۷	معلدار خان پسر معلدار خان
محمد اعظم پسر محمد اسلام	چرکس .. ۴۱۹
خان ۶۶۶ ..	معلدار خان چرکس ۴۱۹
محمد اعظم شاہ ملقب بہ	محمد مصطفی خاتم انبیا
عالی جاہ (عاف) شاہزادہ	مالی اللہ علیہ وسلم ۷۳-
محمد اعظم شاہ (۳۱ -	۳۹۰ .. ..
۳۲ - ۳۸ - ۱۱۳ - ۱۱۷ -	محمد ابراہیم و خان عم نواب

محمد امین خان پسر خواجہ	۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۱ - ۱۷۲
بہاء الدین برادر نواب عابد	۱۷۵ - ۱۷۶ - ۳۶۳ - ۶۲۸
خان قاضی بلدا سموقند	۶۳۳ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۳۹
۸۴۲	۹۵۱ - ۹۵۳ - ۹۵۶ - ۹۵۷
محمد امین خان چین بہادر	۶۵۸ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۹
۱۲۸	۶۷۱ - ۶۹۳ - ۷۰۷ - ۷۱۸
محمد امین خان موبہ دار	۷۵۶ - ۷۶۶ - ۷۷۹ - ۷۸۰
گجرات ۶۷۸ - ۶۲۳	۷۸۱ - ۷۹۳ - ۸۲۲ - ۹۳۹
محمد امین خان میر بخش	۹۴۵ .. ..
۱۰۵ - ۱۰۲	محمد اکبر پسر محمد اسلم
محمد امین خان میر محمد	خان ۶۰۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷
امین ۶۱۴ - ۶۱۳	محمد امین خان ۶۱۵
محمد امین خان ناظم کابل	۶۱۶ - ۶۱۸ .. ..
۵۹۳	محمد امین خان بہادر ۱۱۸
محمد امین خان وزیر الملک	۷۱۳ - ۶۶۸ .. ..
۱۷۶	محمد امین خان بہادر
محمد انوار اللہ خان ۱۴۲ -	اعتماد الدولہ وزیر فردوس
۱۴۳	[امگاہ (شف اعتماد الدولہ
۸۰۶ محمد انور خان	محمد امین خان بہادر)
محمد انور خان ہشتنہ روزی	۷۳۹ - ۷۶۷ - ۸۳۱ - ۸۷۷

- ۶۲۰ - ۶۱۴ - ۶۱۳ - ۶۱۰	۹۰۵ - ۸۴۰ ..
- ۶۲۶ - ۶۲۴ - ۶۲۳ - ۶۲۱	محمد اوزنگ زیب عالمگیر
- ۶۴۲ - ۶۳۹ - ۶۳۷ - ۶۳۶	بادشاه (شف - سلطان
- ۶۵۲ - ۶۵۱ - ۶۵۰ - ۶۴۵	اوزنگ زیب بهادر (۲۳ :
- ۶۶۲ - ۶۶۰ - ۶۵۷ - ۶۵۴	- ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳
- ۶۷۰ - ۶۶۹ - ۶۶۸ - ۶۶۶	- ۳۴ - ۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰
- ۶۸۳ - ۶۸۲ - ۶۷۸ - ۶۷۴	- ۹۸ - ۱۰۵ - ۱۱۸ - ۱۲۱
- ۶۹۱ - ۶۸۹ - ۶۸۷ - ۶۸۶	- ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۳۱ - ۱۴۰
- ۶۹۸ - ۶۹۵ - ۶۹۳ - ۶۹۲	- ۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۷۲ - ۳۶۲
- ۷۱۳ - ۷۱۱ - ۷۰۹ - ۷۰۲	- ۴۵۳ - ۴۵۵ - ۴۹۳ - ۴۹۴
- ۷۵۱ - ۷۴۷ - ۷۱۸ - ۷۱۵	- ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۱ - ۵۰۲
- ۷۶۶ - ۷۶۵ - ۷۵۹ - ۷۵۶	- ۵۰۴ - ۵۰۶ - ۵۰۹ - ۵۱۰
- ۷۹۴ - ۷۸۰ - ۷۷۹ - ۷۷۷	- ۵۱۱ - ۵۱۵ - ۵۱۷ - ۵۱۹
- ۸۲۶ - ۸۲۰ - ۸۰۶ - ۸۰۱	- ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۲۳ - ۵۲۶
- ۸۳۵ - ۸۳۱ - ۸۳۰ - ۸۲۷	- ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۱ - ۵۳۲
- ۸۷۵ - ۸۴۲ - ۸۳۹ - ۸۳۸	- ۵۴۶ - ۵۵۸ - ۵۵۶ - ۵۴۶
- ۹۱۶ - ۸۹۳ - ۸۸۱ - ۸۷۶	- ۵۴۷ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴
- ۹۴۵ - ۹۴۲ - ۹۴۱ - ۹۳۷	- ۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۳ - ۵۸۵
- ۹۴۹ - ۹۴۸ - ۹۴۷ - ۹۴۶	- ۵۸۸ - ۵۹۰ - ۵۹۴ - ۵۹۷
۹۷۱ - ۹۶۷ - ۹۵۱ ..	- ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۵ - ۹۰۶

محمد باقی .. ۳۰۸۰۰ ۲۴۰	محمد خان انور (یا) محمد
محمد بدیع سلطان پور	خان الور سورہ دار برهانپور
خسرو بن نذر محمد خان	۸۷۷ .. ..
.. .. ۶۳۶	محمد خان بنگش جماعتدار
محمد بیدار بخت ۶۶۲	مخاطب بقایم جنگ ۷۷۱
محمد بیگ .. ۲۹۸	محمد خان پسر کلان قطب الدین
محمد پرست خان پسر	خان خوشگئی ۱۰۶
عبد المجید خان	محمد خان نیازی ۳۷۲ -
محمد الدولہ بہادر ۸۰۸	.. ۳۷۳ - ۳۷۵ - ۵۱۱
محمد تقی خان پسر وزیر خان	محمد خلیل عذایت خان ۱۷۵
محمد طاہر خراسانی ۹۳۹	محمد دارا شکوہ (شف شاہزادہ
محمد تقی سیم باز (یا) سیم	دارا شکوہ) ۱۷ - ۲۷ -
ساز مخاطب بشاہ قای خان	۹۷ - ۹۸ - ۱۰۱ - ۱۰۳ -
.. .. ۳۶۷ - ۳۶۶	۱۰۴ - ۱۰۵ - ۱۰۶ -
محمد حسن .. ۶۴۳	۱۵۷ - ۱۷۰ - ۲۷۴ - ۴۸۸ -
محمد حسین ۱۶۱ - ۴۸	۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ - ۵۰۳ -
محمد حسین میرزا ۲ -	۵۰۴ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۱ -
۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ -	۵۱۹ - ۵۲۳ - ۵۲۶ - ۵۲۹ -
۱۹۷ - ۲۱۷ - ۲۳۷ - ۹۹۶	۵۳۷ - ۵۵۸ - ۵۶۰ - ۵۶۱ -
محمد خان ۲۷۴ - ۶۲	۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۷۲ - ۵۷۴ -

شاه عالم بادشاه (شف -	۵۷۵ - ۵۸۱ - ۵۸۴ - ۵۸۵ -
(روشن اختر) ۱۲۷	۵۹۷ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ -
محمد شجاع ۱۱۴ - ۱۵۵	۶۲۲ - ۸۲۴ - ۸۲۶ - ۸۲۷ -
محمد شجاع - مخاطب به	۸۳۱ - ۹۳۸ - ۹۴۴ - ۹۹۹ -
شجاع خان پسر دروین	محمد رضا پسر قزلباش خان
میر قوام الدین خان	.. .. ۸۷
امفهان ۱۱۴ - ۱۱۵	محمد زمان .. ۳۲۴
محمد شریف مذهبی داروغه	محمد زمان خان شاملو
دک و دارالانشاء برادر	قورچی باشی ۷۰۲
ابو الفتح قابل خان ۳۵	محمد زمان طهرانی فوجدار
محمد صادق ۲۹۲	و نیاوار ساهت ۴۵۲
محمد صادق فتح الله خان	محمد سعید پسر میرم قلیچ
بهادر عالمگیر شاهي ۴۰ -	برادر زاده قلیچ خان ۷۲
.. .. ۴۱	محمد سعید خان ۱۷۶ -
محمد صالح ترخان دروین	.. .. ۱۷۷
پسر میرزا عیسی ترخان	محمد سلطان میرزا پسر رئیس
.. ۴۸۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱	میرزا بن بایقر بن منصور
محمد صالح خوانی معتمد	بن بایقرا ۱۹۲ - ۱۹۳
خان ۵۱۰ - ۵۱۱	محمد شاه بادشاه - لقب (روشن
محمد طاهر وزیر خان ۵۲۲ -	اختر بن جهان شاه بن

نظام الملك آصف چاه پسر	٦٢١ .. ..
غني بيگ ٧٦٩ - ٠	محمد عظيم الشان شاه درمدين
٨٠٩ - ٧٧٠	خلف خلد منزل بهادر
محمد فائق خان كشميري	٨٠٥ - ٦٧٨ - ٦٧١ ..
٧٤٢	محمد عظيم پسر شاه عالم
محمد فرخ مير پسر عظيم الشان	٦٥٧ - ٦٥٩ .. ..
٣٧ - ١٣٠ - ١٣٢ - ١٣٣	محمد علي خان ١٥٩
١٣٤ - ١٣٦ - ١٣٧ - ١٤١	محمد علي خان پسر انور الدين
١٤٢ - ١٧٧ - ٩٠٧ - ٩٧٧	خان كوبا مولي ٨٦١
٧١٢ - ٧١١ - ٧١٠	محمد علي خان خانصايمان
٧١٣ - ٧٣٣ - ٧٤٦ - ٧٥٢	٦٢٥ .. ..
٧٥٧ - ٨٠٢ - ٨٣٤ - ٨٣٩	محمد عاي خان محمد علي
٨٤٠ - ٨٤٢ - ٨٦١ - ٨٧٦	بيگ خوش قليج خان
محمد قاسم خان دغشي	٤٨٨ .. ..
موجي تخلص ٢٠٢	محمد عنايت خان بهادر (يا)
محمد قاسم خان مير آتش	محمد عنايت الله خان
شاهجهاني پسر هاشم خان	٧٣٩ - ٧٣٨ .. ..
٩٤١	محمد غياث خان ٨٤٠
٣٤٢ محمد قلي تركمان	محمد غياث خان بهادر غياث
٢٠٦ محمد قلي خان	بيگ داروغه توبهخانه

محمد قلی خان برلاس از	محمد محسن پسر کلان منصور
نژاد برنتق: ۵۳ - ۱۹۳ -	حاجی بلخی ۹۶۹
.. ۲۰۷ - ۲۰۶ - ۲۰۴	محمد محسن مخاطب به
محمد قلی خان بهونسله	سپه‌دار خان زظم آله آباد
نومسلم (که نام اصلی او	(که ادر نصیری خان
نیتوجی بهونسله بود)	خطاب یافته بود) پسر
.. ۵۸۰ - ۵۷۷	خاندجهان بهادر کولکاش
محمد قلی خان توقباتی	.. ۹۵۱ - ۹۴۹
.. ۲۰۴	محمد مراد خان ۲۱۹ -
محمد قلی خان شغالی ۲۶۹	۶۸۵ - ۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ -
محمد قلی قطب شاه رالی	.. ۶۹۱
تالک .. ۳۱۴	محمد مراد خان بهادر
محمد کاظم خان جد امجد	اورنگ آبادی ۹۲۳ -
بلا واسطه مصنف ۷۱۵	.. ۹۲۵ - ۹۲۴
محمد کاظم جماعه‌دار (که سابق	محمد مراد خان پسر مرشد
نوکر شجاعت خان محمد	قلی خان محمد حسین
.. ۷۶۷	.. ۶۸۲
محمد کام بخش شاهزاده ۷۳۰	محمد سعید مرید خان (یا)
محمد لطیف پسر مکرمت	میر خان خلف همک خان
خان .. ۴۶۹	میر عیسی متخلص

۹۹۸	..	..	۹۴۸	..	به ميرزا
۸۵۳	محمديان (گروه)		محمد معزالدين بادشاه		
محمدي راج پسر مهاراجه			۱۳۲ . ۱۳۲ - ۱۲۴ - ۸۳۹		
۹۰۴	جهنوت سنگه		محمد معصوم خويش		
۲۳۸	..	محمود پسر	۵۶۱	مف شكن خان	
۲۸۶ -	محمود بساخواني		۱۵۹	..	محمد معظم
۲۹۰	...	...	محمد مقيم هروي پدر خواجه		
محمود خان پسر احمد خان			نظام الدين بخشي ۲۳۹		
۷۷۳	...	...	۹۳۲	محمد منصور	
محمود پور مير ريس غلزي			محمد منصور پسر منصور		
۷۰۳	...	...	۹۶۸	حاجي بلخي	
محمود خواجه مغايط به مبارز			محمد منعم اسم منعم خان		
خان خلف ارشد مبارز خان			۹۶۷	خانخانان	
عمادالملك خواجه محمد			محمد منعم پسر ميرزا خان		
۷۴۵	...	...	۵۸۹	..	منور پسر
۱۹۲	محمود سلطان		۲۲۹	..	محمد يار
۷۰۳	محمود غلزي		محمد يارخان پسر ميرزا		
۱۷۷	محي الدين قلي خان		بهمن يار اعتماد خان		
محي الدين قلي خان وزير			۷۰۹ . ۷۰۶	..	..
۸۷۹	نواب امف جاه		محمد يارخان ناظم دهلي		

۴۲۹ - ۴۲۸	خان	محمدي السند بن کام بخش	۸۹۳
مخلص خان پسر صف شکن	مخلص خان	بن خلد مکان	۹۲ - ۹۴۰
۹۴۱	خان	مختار خان	۹۵۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰
مخلص خان عبدالله بیگ پسر	مخلص خان	مختار خان سید محمد	۹۶۰ - ۹۶۹ - ۹۷۰
منصور حاجی بلخی	منصور	سبزواری	۹۷۰ - ۹۷۹ - ۹۸۰
۹۷۰ - ۹۶۹	..	..	۹۸۰ - ۹۸۹ - ۹۹۰
مخلص خان فواجدار اکبر نگر	مخلص خان	مختار خان قمر الدین	۹۹۰ - ۹۹۹ - ۱۰۰۰
۲۵	..	مختار خان میر شمس الدین	۱۰۰۰ - ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰
مخلص خان قاضي نظاما	مخلص خان	..	۱۰۱۰ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۰
کرهردی بخش بلخ	کرهردی	مختار خان ناظم اکبر آباد	۱۰۲۰ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۰
۵۶۶	..	..	۱۰۳۰ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰
مخلص خان منگل بیگ	مخلص خان	مخدوم الملک ملا عبدالله	۱۰۴۰ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۰
مخدوم تخلص مرشد قاي خان	مخدوم	انصاری ولد شیخ شمس الدین	۱۰۵۰ - ۱۰۵۹ - ۱۰۶۰
بهادر رستم جنگ موسوم	بهادر	سلطانپوری	۱۰۶۰ - ۱۰۶۹ - ۱۰۷۰
۷۵۵	..	مخدوم شیخ احمد کهتو	۱۰۷۰ - ۱۰۷۹ - ۱۰۸۰
مدار المہامی سعد الله خان	مدار	مخدوم خان	۱۰۸۰ - ۱۰۸۹ - ۱۰۹۰
۸۲۰	..	مخلص خان	۱۰۹۰ - ۱۰۹۹ - ۱۱۰۰
مدیکر بذیلہ	مدیکر	..	۱۱۰۰ - ۱۱۰۹ - ۱۱۱۰
۹۰	..	مراد بخش	۱۱۱۰ - ۱۱۱۹ - ۱۱۲۰
۵۲۲ - ۹۷	مراد بخش	مخلص خان برادر کلان آلهردی	۱۱۲۰ - ۱۱۲۹ - ۱۱۳۰
۹۰۰ - ۵۲۳	..	..	۱۱۳۰ - ۱۱۳۹ - ۱۱۴۰

مراد پسر (ستم مغوزا	۴۳۶	حاکم مشهد مقدس ۴۲۳ -
.. ..	۴۳۷	.. .. ۴۲۴
مراد کام	۵۸۳	مرتضی ممالک میر مؤمن
مراد کام صفوی	۴۸۵	استدراآبادی خواهرزاده میر
مرادی پنذت	۴۰۲	فخرالدین سماکی ۴۱۴
مرادی دت	۹۶۱ - ۹۶۲	مرتضی نظام شاه ۸ -
مرتضی خان	۴۷۹ - ۴۸۰	.. .. ۲۹۱ - ۳۳۹
.. ..	۶۵۱	مرتضی نظام شاه ثانی ولد
مرتضی خان سید شاه محمد		شاه علی .. ۳ - ۷
.. ..	۵۹۷	مرحمت خان ۸۳۵
مرتضی خان سید بزرگ خان		مرحمت خان بهادر غضنفر
.. ..	۶۵۴ - ۶۵۵	جنگ میر ابراهیم پسر امیر
مرتضی خان سید نظام پسر		خان کابلی ۷۱۳ . ۷۱۵
دوم میروان مدر جهان		مرحمت خان پسر معزالدره
بهانی ..	۴۰۳	حامد خان بهادر ملاپت
مرتضی خان شبح فرید	۷۱	جنگ ۷۶۸ - ۷۶۹
مرتضی خان میر حسام الدین		مرحمت خان دیندار پسر نامدار
انجو پسر میر جمال الدین		خان .. ۸۲۳
عضدالدوله	۳۸۲	مردم سود و چاریچه (یا) چار
مرتضی قلی خان درناک		بچه .. ۳۱۲

۸۷	قزلباش خان	۳۳۰ - ۲۷۰	مرزا ابراهیم
۱۸ - ۱۷	مرشد قلی	۳۲۱ ..	مرزا افلاطون
۶۸۳	مرشد قلی خان	۴۹ ...	مرزا حیدر
	مرشد قلی خان بهادر	۱۰۲	مرزا راجه جیسنکھے
	رستم جنگ موسوم به مرزا	۲۶۸ ° ...	مرزا سلیمان
	لطف الله یزنه علاء الدوله	۲۷۳ ...	مرزا شاهرخ
	سرفراز خان بهادر حیدر		مرزا صف شکن خان لشکری
	جنگ ر پسر حاجی	۳۲۱	.. ..
۷۵۴	شکر الله تبریزی	۲۶۷ ...	مرزا عسکری
	مرشد قلی خان ترکمان معروف	۱۷۹	مرزا عمر شیخ
۴۲۱	به مردت خان	۴۸ - ۵۲ - ۶۲	مرزا کامران
	مرشد قلی خان خراسانی	۲۷۲ - ۲۶۸ - ۲۶۷	...
۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۷		۲۷۳ -	مرزا محمد حکیم
۵۰۲ - ۴۹۹ - ۴۹۸	...	۴۵۸ - ۳۲۵ - ۲۷۶	...
	مرشد قلی خان خطاب مؤتمن		مرزا محمد علی خان سالار جنگ
	الملك صوبه دار بنگالہ		سیوہین پسر مؤتمن الدوله
۷۵۲	...	۷۷۶ - ۷۷۵	...
	مرشد قلی خان شاملو للہ	۲۴۲	مرزا مراد کام صفوی
	استاجلو (یا) مرشد قلی	۳۳۵ ...	مرزا مغل
	خان للہ استاجلو حاکم		مرزا دیس بیگ خویشتن

محمود خان پسر مبارز خان	۴۲۴ -	خواف د باغرز
امدادالملک خواجه محمد	۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۲۷ - ۴۲۸	
۷۴۴ ...		مرشد قلی خان عم مرت خان
میهنهای کبرانوی سعدالله	۴۲۱ ...	
نام پسر خوانده مقرب		مرشد قای خان محمد حسین
خان ... ۳۸۲	۶۸۲ ...	
مصاحب بیگ ولد خواجه	۱۵۳ - ۴۶ -	مرشد (قوم)
کلان بیگ پسر مولانا	۵۵۹ - ۵۶۵ - ۵۹۳ - ۶۵۱ -	
محمد مدر ۱۷۹ -	۷۳۴ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ -	
۱۸۱ ...	۷۴۳ - ۷۴۶ - ۷۵۹ - ۷۶۰ -	
مصطفی بیگ ترکمان خان	۷۶۷ - ۷۶۸ - ۷۷۲ - ۷۷۳ -	
۳۸۴ ...	۸۰۴ - ۸۰۷ - ۸۴۰ - ۸۴۱ -	
مصطفی خان پسر قطب الدین	۸۴۴ - ۸۴۶ - ۸۴۹ - ۸۶۹ -	
خان خواجه شکی ۱۰۷	۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۷۲ - ۹۵۰ -	
مصطفی خان خوانی میر احمد		مریم مکانی (مادر عرش آشیانی
پسر میرزا عرب (یا) میرزا		محمد اکبر شاه پادشاه)
عزت ۵۱۷ - ۵۱۶	۸۱۱ - ۲۴۸ ...	
مصطفی خان کاشی ۶۳۷ -	۲۵۷	مریم ر عیسی
۶۳۸ ...	۱۹۲ -	مسعود حسین میرزا
مطلب خان بن مطلب خان	۱۹۵ ...	

مظفر خان میر عبد الرزاق	۷۴۴	بني مختار
معموری ۳۷۶ - ۳۷۸	۷۴۴	مطلب خان بني مختار
۳۷۹		مطلب خان میرزا مطلب
۳۰۵ .. مظفر میرزا	۴۵۳ - ۴۵۲ - ۴۵۱ - ۴۵۰	
۴۹۲ .. معتقد خان	۱۹۷۰ - ۱۹۵	مظفر حسین
معتقد خان میرزا مکی (یا)	۱۹۸	
بیگی پسر افتخار خان	۲۷۵	مظفر حسین میرزا
۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵	۲۹۹ - ۲۹۸ - ۲۹۷	..
معتقد خان ۵۸۴ - ۶۱۲		مظفر حسین میرزا پسر خردسال
۴۳۴	۹۳۰	ابراہیم حسین باغی
معتقد خان - خطاب اول محمد	۲۱۸ - ۲	مظفر خان
قاسم .. ۹۷	۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۴ - ۲۲۵	
معتقد خان محمد شریف	۲۷۸ - ۲۵۸ - ۲۲۷ - ۲۲۶	
۴۳۱ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۳۴	۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵ - ۳۴۲	
معزالدولہ حامد خان بہادر	۵۱۱	
ملابٹ جنگ مہودہ دار	۱۶۱	مظفر خان توبتی
ناندیر عم نواب نظام الملک	۲۲۱ - ۲۱۰	
آصف جاہ ۷۷۵ - ۷۷۷	۹۲۹	مظفر خان دیوان اعلیٰ
۷۶۸		مظفر خان مہودہ دار ہنگالہ
معزالدولہ حمید خان بہادر	۹۲۸ - ۲۳۷	.. ..

۲۹۲	تربت خراسان	۱۲۳	.. ..
معصوم خان کابلی تیولدار پکنه		معزالدوله حیدر قلی خان	
۲۳۰	.. ..	۷۶۷ - ۸۴۳	.. ..
معصوم خان کابلی انقطاع دار		معزالدوله حیدر قلی خان	
بهار ۲۲۶ - ۲۳۷		محمد رضا مخاطب به	
۲۴۶	.. ..	حیدر قلی خان بهادر نامر	
معصوم کوکه میرزا محمد حکیم		جنگ ناظم گجرات ۷۴۶ -	
۲۷۱ - ۳۵۸	.. ..	۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۵۱	
معظم خان خانخازان (یا)		۸۷۷ - ۸۷۸	.. ..
معظم خان میر جمله - میر		معزالدین کیقباد ۴۷۴	
محمد سعید اردستانی		معزالملک مشهدی ۲۳۱	
سپه سالار ۲۴ - ۲۵		معصوم خان ۲۳۸ - ۲۴۷	
۵۱۷ - ۵۸۱ - ۶۱۳ - ۶۱۴		۲۴۸ - ۲۹۳ - ۲۹۴ - ۲۹۵	
۶۵۳ - ۹۳۸ - ۹۷۰ - ۹۷۱		معصوم خان عامی ۲۹۳ -	
معظم خان شیخ بایزید ۳۶۵		۹۳۱	.. ..
معظم خان فتحپوری ۳۸۶		معصوم خان فرنخودی ۲۴۶ -	
معصوم خان میر ابوالفضل		۸۱۱ - ۸۱۰	.. ..
معصومی ۵۰۳ - ۵۰۴		معصوم خان کابلی ۲۱۰ -	
۵۰۵ - ۵۰۶ - ۸۲۶	.. ..	۹۲۸	.. ..
معین الدین احمد خان		معصوم خان کابلی از سادات	

مقرب خان شیخ حسن معروف	۲۱۶ ..	فرنخودی
به حسو پسر شیخ بهنیا (یا)	۲۴۶	معین الدین خان اکبری
بهنیا ولد شیخ حسن	۱۷۷	معین الدین قلی خان
پانی پتی ۳۷۹ - ۳۸۰	۸۲۴ - ۸۹۰	معین الملک صوبه دار لاہور
مقرب خان غلام ترک میر شمشیر	.. ..	.. ..
.. .. ۴	۱۵۹	مغل خان
مقصود ۲۴۸ - ۲۲۵	..	مغل خان پسر زین خان کوکھ
مقصود - حود بیگ مخاطب به	۴۹۰ -	قلعه دار کابل
قدرا نداز خان ۹۷۱	۴۹۱	.. ..
مکرمات خان .. ۶۳۲	۶۲۳	مغل خان عرب شیخ
مکرمات خان ملا مرشد شیرازی	..	مغلیه (یا) مغلیه (یا) مغل
۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۶۹	(نوم) ۲۰۰ - ۳۹۳	..
۴۷۲	۴۰۶ - ۴۳۱ - ۴۹۷ - ۵۰۱	..
مکرم خان ۳۶۶ - ۵۸۴	۷۶۵ - ۷۹۲ - ۸۳۷ - ۹۶۶	..
۵۸۵ - ۵۸۶ - ۶۹۶ - ۶۹۸	مفتخر خان خانزمان عم هوشدار	..
۷۰۰ - ۹۵۱	۹۴۳	خان میر هوشدار
مکرم خان حاکم بنگالہ ۱۶	۳۸۰ - ۳۹۴	مقرب خان
مکرم خان خانزمان بهادر	..	مقرب خان پسر امین خان
(خطاب فعیم خان پسر	۷۹۶	بہادر
منعم خان خانخاندان)	۸۸۰	مقرب خان دکنی

۷۴۲ - ۶۷۷	ملا عبد الصمد نواسی شیخ چاند
۶۹۵	مکرم خان میر اسحق
۵۱۰ - ۵۰۹ - ۴۹۵ ..	مکند سنگھ دادا پسر مادھو
۴۵۶ -	سنگھ دادا
۴۹۵ - ۵۰۹ - ۵۱۰ ..	ملا کمال الدین حسین طبیب
۲۶۳ - ۲۶۰	ملا احمد .. ..
۲۶۰	ملا احمد اتھری
۵۶۲ -	ملا احمد نایتہ
۵۶۵ - ۵۶۳	ملا محمد مرفی مازندرانی
۳۴۸ - ۳۴۷	ملا اسد .. ..
۱۸۲	ملا پیر محمد خان شردانی
۷۹۴	ملا جیون اہیتھی وال
۲۵۵	ملا شیخ الاسلامی
۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۲۷ - ۵۲۹ ..	ملا علاء الملک تونی (یا) ملا
۵۲۰	علاء الدین علاء الملک تونی
۵۱۸	مخاطب بغاٹل خان
۲۶۲	ملا معین مشہور بہ واعظ کاشفی
۲۶۲	صاحب معارج النبوة ۱۱۷
۲۶۲	ملا میرزا جان

۱۴۴	..	ملک کلان	۵۰ یحیی مخاطب به مخلص
۴۳۳ - ۲۹۸		ملک محمود	خان برادر خرد ۵۰ احمد
۴۳۵	..	..	نایب ۵۹۶ . ۵۹۵
۹۱۲		ملک نائب کافور	ملتفت خان ۴۹۴ - ۴۲۳
۹۱۵ - ۹۱۳		..	۶۴۳ . ..
۷	..	ملکه چاند سلطان	ملتفت خان مخاطب به اعظم
۸۶۶ . ۷۷۳		ملهار زار هولکر	خان عالمگیری ۹۴۳ ..
۸۳۰	..	ممتاز الزماني	ملتفت خان مهین خلف ارشد
۹۶۸		منصور حاجی یاجی	اعظم خان جهانگیر شاهي
۵۲ -		منعم بیگ خان خانان	۵۰۱ - ۵۰۰ ..
۱۴۹	..	..	ملتفت خان میر ابراهیم حسین
		منعم خان خانخا - انان بهادر	۶۱۱ .. ..
۲۲۰ - ۶۰		شاهي	ملتفت خان میرزا محمد علي
۷۵۷ - ۷۵۶ . ۶۶۷ - ۲۷۴			۶۴۳ .. ..
۱۸۸ - ۴۵ . ۴۳		منعم خان	ملک حمزه حاکم سیستان ۹۳
۶۶۹ . ۲۶۹ . ۲۱۷		..	ملک عنبر حبشي ۷ - ۶
۷۰۹		منعم خان خان زمان	۸ - ۱۰ - ۱۶۵ - ۱۶۵ - ۳۶۷
۶۵۴		منور خان شیخ میران	۳۷۴ - ۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱
		منور خان قطبي پسر منور خان	۳۹۸ . ۵۸۷ - ۹۵۹ - ۹۶۰
۶۵۵	..	شیخ میران	ملک کد ۱۴۴ ..

۹۲۵	منہاج الدین .. ۲۵۲
امام موسیٰ رضا علیہ التحیة	منہاجہ (یا) منہاجہ بیگم ہمیشہ
۳۸۶	نور جہان بیگم ۷۸
موسوی خان صدر - ۴۴۱	مؤتمن الدولہ اسحاق خان
۴۴۹	خانسامان فردوس آرامگاہ
موسوی خان میرزا معز دیوان	پسر غلام علی - ۷۷۴
دکن ۱۱۸ - ۶۳۳ -	۷۷۶ - ۷۷۵ .. ..
۴۳۵ - ۴۲۴	مؤتمن الملک جعفر خان معصی
موسوی خان میر ہاشم قلندار	بہ محمد ہادی موبہ دار
خان - ج - رأت تخلص	بنگالہ .. ۷۵۱
۱۱۹	مؤتمن الملک شجاع الدولہ
موسوی بہرہی سرگردہ نصاری	بہادر اسد خان (خطاب
فرائیس مخاطب بہ	شجاع الدین محمد خان
عمدة الملک - ۸۶۸	بہادر موبہ دار بنگالہ و بہار
۸۹۹ - ۹۰۲ - ۹۰۴ - ۹۰۵	و ارنیسہ) ۷۵۴ - ۷۵۵
۲۶۲ مولانا افضل قاینی	مؤتمن الملک علاء الدولہ جعفر
۲۳۳ مولانا برہان الدین علی	خان بہادر اسد جنگ
۲۳۳ مولانا جلال الدین محمد	محمد ہادی موبہ دار بنگالہ
مولانا جلال الدین محمد منجم	۷۵۲ .. ..
۲۸۷	مؤتمن الملک ناظم اورنگ آباد

۹۳۴	مولانا خواجہ کوهی ۸۹ - ۹۰
مہابت خان حیدر آبادی	مولانا عبد القادر سرہندی
مشہور بہ محمد ابراہیم	۲۵۲ .. ..
قمار باز .. ۶۲۷	مولانا عمار الدین محمود طبیب
مہابت خان خانخانان سپہ سالار	۲۲۳ .. ..
زمانہ بیگ پسر غیور بیگ	مولانا میر کلان محدث نواسہ
کابلہ .. ۳۸۶ - ۳۸۵	مولانا خواجہ کوهی ۸۹
۳۸۹ - ۳۹۰ - ۳۹۱ - ۳۹۲	مومن خان نجم ثانی نائب
۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۵ - ۳۹۶	عزیمت اللہ خان کشمیری
۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰	۷۶۴ - ۸۶۵ ..
۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۳ - ۴۰۴	مونس خان .. ۳۴۵
۴۰۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸	موہن سنگھ (یا) مومن سنگھ
۴۷۹ - ۴۸۰ - ۵۲۱ - ۵۶۹	ہادا برادر مکند سنگھ ہادا
۵۹۰ - ۹۶۰ - ۹۶۱ ..	۵۰۹ .. ..
مہابت خان سپہ سالار ۴۱۹ -	مہابت بومی جونیور ۹۵۱
۴۶۰	مہابت خان ۱۲ - ۶
مہابت خان صوبہ دار دکن	۱۴ - ۱۹ - ۲۰ - ۱۶۴
۴۵۴	۱۶۶ - ۱۶۷ - ۳۶۹ - ۳۷۱
مہابت خان میرزا لہراسپ	۳۷۹ - ۳۸۵ - ۴۳۰ - ۵۱۴
پسر مہابت خان خانخانان	۵۳۵ - ۵۳۷ - ۶۱۶ - ۸۱۷

۹۹۹	سپه سالار ۵۹۰ - ۵۹۱
مہارار دومین پسر مہارار	.. ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۴
جانوجی جسونت بذالکر	مہابنت خان ناظم دکن ۵
۸۰۷ (یا) نبالکر	مہابنت خان یکی از امرای
مہارار جانوجی جسونت بذالکر	صاحب قران ثانی شاہ جهان
پسرار زنبہا ۸۰۶ - ۸۰۷	پادشاہ .. ۹۱۵
مہا سنگھ ولد جگت سنگھ	مہاراجہ ابھی سنگھ صوبہ دار
.. ۱۵۰ - ۳۴۰ - ۳۶۱	گجرات پسر کلان مہاراجہ
مہدی خان پسر خانہ زاد خان	اجیت سنگھ رائہور ۷۵۸ -
۸۰۶	۷۵۹ .. ..
مہتر خان انیس ۳۴۴	مہاراجہ اجیت سنگھ رائہور
مہدویہ (طائفہ) ۲۵۳ -	صوبہ دار گجرات پسر مہاراجہ
۲۵۴	جسونت سنگھ ۱۳۵ -
مہدی خواجہ دامان	۷۵۵ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۵۹
۲۳۹ فردوس مکانی	مہاراجہ جسونت سنگھ رائہور
مہدی قاسم خان ۱۴۸ -	۲۴ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۲۱ -
.. ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۰۱	۱۵۴ - ۴۲۷ - ۴۹۵ - ۵۰۹ -
مہدی موعود (علیہ السلام)	۵۱۵ - ۵۲۳ - ۵۴۷ - ۵۷۵ -
۲۹۰	۵۹۲ - ۵۹۷ - ۵۹۹ - ۷۵۵ -
مہر پور (حرم معتبرہ)	۷۷۸ - ۸۲۵ - ۸۲۷ - ۸۳۱ -

۳۴۵	پادشاهواره محمد معظم (
میر ابراهیم مرحمت خان بهادر	۷۸۰ .. ..
غضنفر جنگ ۷۱۳	میر علی نورس پادشاه حق
میر ابوالبقا امیر خان پسر	۳۵۴ .. .. سداس
میر ابوالقاسم نمکین ۷۷	میر عالی خان بلدور ۲۱۷
میر ابوالفتح .. ۵۰۷	میر عالی کولابی (یا) مهر علی
میر ابوالقاسم نمکین ۷۷	خان ساندوز کولابی ۱۹۸
میر ابو تراب کجراتی ۲۸۰ -	۹۲۰ .. ..
۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۸۵	میرنسا (یا) مهرالنسا بیگم
میر احمد خان ۶۶۲ - ۶۶۵	زوجه شیر افکن خان ۶۷
میر احمد خان بهادر مخاطب	پیشان بیگم (یا) مهین بیگم
به امیر الممالک عالیجاه	صدیقہ مؤتمن الممالک
پسر کلان نظام الملک	شجاع الدوله بهادر اسدخان
نظام الدوله امف جاه میر	عرف مرزا دکنی موسوم
نظام علی اسد جنگ ۸۷۴	به شجاع الدین محمد خان
میر احمد خان ثانی فوجدار	بحایله مرشد قلی خان
چکائے امناباد پسر میر احمد	بهادر رستم جنگ موسوم
خان شهید ۷۲۱ - ۷۶۰ -	به مرزا لطف الله المتخلص
۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۵ ..	به مخمور .. ۷۵۵
میر احمد خان شهید صوبه دار	میرس داس رائه پسر دلپت

۳۶۰ -	میر امین الدین	۷۶۰ ..	برهانپور
۳۸۲			میر احمد داماد قطب شاہ
۹۲۲ -	میر اولاد محمد ذکا	۵۲۴	
۹۲۷		۶۲۰	میر احمد عرب
۳۵۱	میر بدر عالم منڈوی		میر احمد مخاطب بہ نواب
	میر بدیع الزمان ہمشیرہ زادہ		نظام الدولہ ناصر جنگ
	ر متبذای مصطفیٰ خان		دومین پسر نواب آصف جاہ
۵۱۸		۸۸۳	
۳۲۸	میر بزرگ		میر احمد مصطفیٰ خان ثانی
	میر جعفر ہمشیرہ زادہ سید		پسر مصطفیٰ خان خوافی
	علی مخاطب بہ خلیفہ	۵۱۸	
۱۱۱	سلطان	۳۶۳	میر اسد اللہ شہید
	میر جلال الدین حسین ملائی		میر اسد اللہ عرف میر مہران
	تخلص برادر میر محمد		(شف . میر میہران)
۴۱۳	امین	۳۶۲ - ۳۶۳ - ۳۶۶	..
۲۵۱	میر جلال الدین مسعود		میر اکبر علی خان عرف میر
۳۵۸	میر جمال الدین		فولاد خان پسر دوم
۳۵۸ -	میر جمال الدین انجو		نظام الملک نظام الدولہ
۳۵۹			آصف جاہ میر نظام علی
۹۰	میر جمال الدین محدث	۸۷۴	اسد جنگ

۲۳۹	..	میر خلیفہ	۴۲۳ - ۶۱۵	میر جملہ
۳۳۹	..	میر خلیل اللہ	۷۴۶ - ۸۰۳	..
۳۴۱ - ۳۴۰	..	..	..	میر جملہ خانخانان معظم خان
..	..	میر خلیل اللہ یزدی جد ماجد	..	بہادر مظفر جنگ (خطاب
..	..	نوازش خان میڈرزا	..	میر جملہ خانخانان
۸۲۸ - ۳۳۵	..	عبد الکافی	۷۱۱ - ۷۱۲	عبد اللہ (
۸۲۹	..	..	۱۲۱	میر حاج
۳۵۹	..	میر خنجر	۳۲۳	میر حسام الدین
۳۰۴	..	میر ذر الذون بیگ ارغون	۴۷۹	میر حسام الدین انجو
۳۶۴	..	میر رحمت اللہ	..	میر حسام الدین مرتضیٰ خان
..	..	میر رفیع الدین محمد پسر	۳۶۰	..
..	..	میر شجاع الدین محمد	..	میر حسن خانف امانت خان
۱۱۰	..	..	۶۹۲	میر حسین
۶۶۶	..	میر زاہد ہروی	..	میر حسن علی پسر کلان محمد
..	..	میر زاید اللہ پسر ابو القاسم	..	کاظم خان و والد مصنف
۷۸	..	نمکین	۷۲۱	..
..	..	میر زین الدین علی مخاطب بہ	..	میر حسن عای خان امیر الامرا
..	..	سیادت خان برادر اسلام خان	۳۷	صاحب صوبہ دکن
۴۵۲	..	..	..	میر حسین علی خان امیر الامرا
..	..	میر سلطان حسین افتخا خان	۳۸	..

۹۰۶ - ۹۰۵ - ۹۰۳ - ۹۰۲	۶۱۱ .. ..
۹۰۷ - ۹۱۰ - ۹۱۴ - ۹۱۹	میر سید ابراهیم ساکن یزد
۹۷۴ - ۹۲۲ - ۹۲۱ ..	۱۱۶ .. ..
میر سید محمود پسر میر احمد	۲۸۸ میر سید احمد کاشی
۶۶۶ .. خان	۴۴۷ میر سید بخاری رضوی
۱۸۶ میر شاه ابوالمعالی	میر سید جلال مدر پسر میر
۳۵۸ میر شاه ابو تراب ..	۴۴۷ سید بخاری رضوی
میر - شاه پور خان (یا) میر	میر سید جلال مخدوم جهانیدان
۷۶۴ شاپور خان بخشی	رضائی تخلص - ۴۴۷
۳۵۸ میر شاه محمود	۴۵۱ - ۴۴۸ .. ..
میر شجاع الدین محمد خلف	میر سید شریف ولد میر سید
ارشد سید علی مخاطب	۱۱۶ ابراهیم ساکن یزد
به خلیفه سلطان و زبسته	۴۴۸ میر سید محمد
۱۱۰ - ۱۰۹ اسد الله	میر سید محمد چشتی قزوینی
۴۱۱ - ۲۸۵ میر شرف الدین	۶۰۴ .. ..
۲۸۵ - میر شریف آملی	میر سید محمد خان ملاط
۲۸۸	جنگ مخاطب به
۴۹۲ .. میر شمس	امیر الممالک پسر سومین
میر شمس الدین اسد الله	نواب آصف جاه - ۸۸۳
۳۵۸ .. شوستوی	۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۹۹ - ۹۰۰

میر ظریف مخاطب بغدادی	میر شمس الدین مختار خان
خان .. ۱۱ - ۱۲	۶۲۱ .. ..
میر ظہیر الدین ۳۶۱ - ۳۶۲	میر شہاب الدین مخاطب بہ
میر عبد العی میر عدل ۳۶۹	امیر الامرا غازی الدین خان
میر عبد الوحیم شریف خان پسر	بہادر فیروز جنگ پسر میر
میر سید محمد چشتی	محمد امیر الامرا فیروز جنگ
.. .. ۶۰۹	بن نواب آصف جاہ و دختر زاد
میر عبد الرزاق معموری ۴۳۸	وزیر الممالک اعتماد الدولہ
میر عبد الکریم ملتفی خان	قمر الدین خان بہادر ۸۸۵
.. .. ۶۶۸	۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸ - ۸۸۹
میر عبد اللطیف پسر میر	۸۹۰ .. ..
یحییٰ حسنئی میقی	میر شہاب الدین مخاطب بہ
.. ۸۱۳ - ۸۱۴	فرزند ارجمند غازی الدین
میر عبد اللطیف پسر نقیب	خان بہادر فیروز جنگ پسر
خان میر غیاث الدین علی	نواب نظام الملک آصف
.. .. ۸۱۶	جاہ میر قمر الدین ۸۷۵
میر عبد اللطیف قزوینی ۵۳	میر صدر جاہ منقی ۳۴۹
میر عبد اللہ .. ۳۲۱	میر مصام الدولہ ۳۸۴
میر عبد اللہ پسر میر ابوالفضل	میر ضیاء الدین حسین اسلام
.. .. ۵۰۶	خان .. ۴۹۴

میر غلام علی (زاد بلكرامی) (۱۲)	میر عبداللہ بی خان پسر نواب
میر غلام آزاد ۱۰۸ - ۸۵۶	مصمم الدولہ ۹۰۵
میر فخر الدین سماکی ۴۱۴	میر عبداللہادی ۲۴۱
فضل اللہ بخاری ۳۶۱	میر عزیز اللہ داماد شیخ میر
میر قایمائی تفرشی ۶۴۳	.. .. ۶۹۶
میر قوام الدین برادر خلیفہ	میر عزیز اللہ دیوان ۲۲۰
سلطان ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲	میر علاء الدولہ کامی تخلص
.. .. ۱۱۴	مواہب تدبرہ بغایس المآثر
میر قوام الدین خان امفہانی	پسر دوم میر یحییٰ حسینی
برادر خلیفہ سلطان - رزبر	سیفی معروف بہ یحییٰ
اعظم ایران .. ۱۰۹	معصوم .. ۸۱۳
میر قوام الدین مشہور بہ میر	میر علی اکبر موسوی ۲۳۰ -
بزرگ .. ۱۰۹	.. .. ۲۳۱
میر کمال الدین ۲۸۱	میر عماد الدین مخاطب بہ
میر کجراتی پسر دوم مبارز الملک	(خدمت خان ۱۱۱
سر بلند خان بہادر دلاور	میر غلامت الدین سر اللہ کہ
جنگ میر محمد زبیر ۸۰۶	ادرا ہبۃ اللہ نیز گورنر
میر گدائی .. ۲۸۵	مشہور بسید شاہ میر ۲۸۰
میر کیسر .. ۲۴۹	میر عیسیٰ خان ۳۶۳
میر کیسوی بکار بیگی ۲۲۳ -	میر غبار .. ۲۹۱

اسلم واقعہ نوبس کابل	۲۴۴	..	..
۹۱	۲۴۹ -	میر کیموری خ اسانی	
میر محمد مشہدی ۶۳۳	۲۵۰	..	..
میر محمد سعید میر جملہ		میر محمد خان پسر میر احمد	
مخاطب بمعظـم خان	۲۶۶ .	..	خان
خانخانان سید سالار ۹۹ -	۲۸۵	..	میر محب اللہ
۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۹ - ۵۳۰ -		میر محمد امین خان پسر میر	
۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۵ - ۵۳۶ -		محمد سعید معظـم خان	
۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰ -		خانخانان میر جملہ ۵۳۱ -	
۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۴ -		..	۵۳۲ - ۵۳۴ - ۵۳۵
۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۸ - ۵۴۹ -		میر محمد امین میر جملہ	
۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴ - ۵۵۵ -		شہر ستانی ۴۱۳ - ۴۱۴ -	
۵۶۸	۴۱۶	..	..
میر محمد شریف مخاطب	۴۱۴	میر محمد خان	
بد نواب ہرمان الملک	۴۵۷	میر محمد خان اتکہ	
پنڈہ—مین پسر نواب		میر محمد خان پسر محتشم	
اصف جاہ ۸۸۳ -	۶۵۰	..	خان
۹۰۳ - ۹۰۵ - ۹۰۶ ..		میر محمد خان مشہور بھان	
میر محمد علی سید مکر	۲۰۴ - ۲۱۱ - ۲۱۷	کلان	
خان بہادر خلف مصطفیٰ		میر محمد زائد پسر قاضی	

میر معصوم بهکری ۳۲۶	خان ثانی ۵۱۸
میر معین پسر میر ملا ۱۱۷	میر محمد مخاطب به امیر الامراء
میر مغل مخاطب به ناصر الملک	فیروز جنگ نواب
ششمین پسر نواب	غازی الدین خان بهادر
کشف جاه ۸۸۳ - ۹۲۰	نظم دکن خلف رشید
۹۲۴	نواب کشف جاه (غفران
میر مقتدر خان ۸۷۰	پناه ۸۸۳ - ۸۸۵
میر .. ۱۱۷	.. .. ۹۰۱ - ۹۰۲
میر ملک حسین کوک ۲۴	میر مراد .. ۹۳۲
میر ملنگ به شیر زاده محمد	میر مراد جویانی ۷۸
مراد خان ۹۸۲	میر مرتضی خان نواسه میر
میر منصور بدخشی ۳۹۴	هادی .. ۴۰
میر میران ۳۳۹ - ۳۴۰	میر مرتضی زمان ۲۹۲
.. .. ۳۴۱ - ۳۹۶	میر مرتضی سبزواری ۲۹۰
میر میران پسر میر خلیل الله	میر مسعود ۷۲۳ - ۷۹۳
یزدی .. ۸۲۹	میر عز الملک اکبری یک از
میر میران یزدی ۴۷۸	سادات موسوی ۲۲۷ -
میر نجف علی خان قلعه دار	۲۲۸ - ۲۲۹ - ۲۳۰ - ۲۳۲
آسیر .. ۹۱۶	میر معصوم .. ۳۲۶
میر نظام الدین عبد خلف شاه	میر معصوم بدکالی ۱۱۷

پادشاہ نواز خان (۷۰۱ -	مفتی الدین پسر امیر
۷۰۳ . ۷۰۲	غیاث الدین .. ۲۳۸
۱۸۸	میر نظام الدین علی خلیفہ
میر ہاشم خان نیشہ - اپوری	رکن السلطنت بابر پادشاہ
سوانح نویس دیار شرقی	۲۳۸۰ .. ..
۸۱۰ - ۸۰۹	میر نظام علی مخاطب بہ
۳۶۳	ذو اب آصف جاہ ثانی
میر یحییٰ حسنی سیفی	چہ - ارمین پسر نواب
مخاطب بہ یحییٰ معصوم	آصف جاہ ۸۸۳ -
مولف لب التوارخ جد	۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ - ۹۰۶ -
نقیب خان میر غیاث الدین	۹۰۷ - ۹۱۹ - ۹۲۱ - ۹۲۲ -
۸۱۳ - ۸۱۲ عی	۹۲۳ - ۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۶ -
۴۶۹	۹۲۷ .. ..
میر یحییٰ کاشی	میر نعمت اللہ ۳۳۹ -
۳۵۰ - ۳۴۹ - ۳۴۸	۳۴۰ - ۳۴۲ - ۳۴۷ - ۳۶۴
میران صدر چہ - ان پھانی	میر نور اللہ .. ۳۷۷
۳۷۹ - ۴۰۳ - ۳۴۸ ..	میر نور اللہ سید نور خان مشہور
میرک شیخ ہروی برادر زادہ	بہ باگہماز ۳۶۳ - ۳۶۴
۵۱۸ قاضی اسلام	میر رئیس غلزی (مخاطب بہ
۷۲	پادشاہ نواز خان - (شف
میرزا ابراہیم ۲۶۷ - ۲۶۸ -	

۵۸۶ - ۸	۲۷۵ - ۲۷۲ - ۲۶۹ ..
مرزا ایرج بهر عنبر حبشی	میرزا ابوالمعالي میرزا خان
۹۵۸	پسر میرزا دالي جاکیردار
میرزا بابر خویش عزیزالدین	رفوجدار دیوستان ۴۶۰ -
برادر عالمگیر ثانی ۸۹۱	۵۶۰ - ۵۵۹ - ۵۵۸ ..
میرزا بایسنقر ۲۶۴	میرزا ابوسعید .. ۳۰۴
میرزا بدیع الزمان برادر کلان	میرزا ابوسعید نبیرا اعتماد الدوله
نجات خان میرزا شجاع	برادر زاده نور جهان بیگم
۸۲۱	۵۱۳ .. ..
میرزا بدیع الزمان بهر خواجه	میرزا احمد داماد باقر خان
حسن .. ۴۵۹	۴۸۴ .. ..
میرزا بدیع الزمان مشهور به	میرزا اشرف الدین حسین
میرزای فتحپوری ۲۳۴	۲۰۴ .. ..
میرزا بهرام پسر خرد یوسف	میرزا افراعیاب بهر مهابت
محمد خان تاشکندی	خان .. ۴۰۹
۹۶۶	میرزا افضل مقتدری خان
میرزا بهرام مخاطب بقزلباش	دیوان گوالیار ۸۰۱
خان آهانه دار دیولگانور	میرزا امتیاز .. ۱۹۹
پسر قزلباش خان ۸۷	میرزا ایرج شاهنواز خان بهر
میرزا بهروز پسر محمد صالح	خانخانان عبدالرحیم خان

میرزا قليچ محمد خان	۵۶۲ .. ترخان
اکبري ۷۴ - ۳۵۱ -	میرزا بهروز به مهابت خان
۳۵۳ - ۳۵۲	۴۰۹ .. ..
میرزا حسام الدين پسر میر	۷۰۶ میرزا بهمن دار اعتقاد خان
ابوالقاسم زمکين ۷۷	۳۰۸ میرزا پاینده محمد
میرزا حسن .. ۲۴۰	۴۱۳ میرزا تقی ..
میرزا حسن مغوي پسر سوم	۱۸۸ میرزا تولک ..
میرزا رستم قندهاري	۳۰۰ میرزا جاني بيگ
۸۲۹ - ۴۶۷	میرزا جاني بيگ ارغون حاکم
میرزا حکيم .. ۲۱۷	قهقهه ۳۰۲ - ۳۰۸ -
میرزا حيدر .. ۳۰۲	۳۰۹ .. ..
میرزا حيدر درمين پسر میرزا	میرزا جاني بيگ حاکم سنده
مظفر حسين قندهاري	۳۷۳ - ۳۷۴ .. ..
۵۵۵	میرزا جعفر آصف خان ۱۴۹
میرزا حيدر گورگان ۴۸	میرزا جمشيد بيگ يزدي
میرزا خان ۷۰ - ۹۲۹ - ۹۳۰	قزلباش داماد مير معصوم
میرزا خان موبدار ايلچيپور	۱۱۷ بدسگالي ..
۹۴۲	میرزا جوان بخت پسر شاه عالم
میرزا خان منوچهر ۵۸۶ -	۸۶۶ بادشاه ..
۵۸۸ - ۵۸۷	میرزا چين قليچ خلف ارشد

۲۲۰ - ۳۷۳ - ۳۷۸ - ۴۲۴	میرزا خان ناظم ارباب ۵۲۲
۴۴۰ - ۴۴۵	میرزا داد ۲۳۸
میرزا رستم قندهاری ۳۴۲ -	میرزا داراب پسر اقا افضل ۲۱
۴۷۷ - ۴۸۶ - ۵۵۹ - ۵۸۳	میرزا داراب قلعه دار قندهار
۹۰ .. ۹۴۰	پسر قلعه دار خان میرزا
میرزا رستم مخاطب به غضنفر	علی عرب .. ۱۱۷
خان فوجدار سنگمگیر پسر	میرزا دلیر همت پسر مهابت
قزلباش خان ۸۷	خان .. ۴۰۹
میرزا رضا علی پسر میرزا داراب	میرزا راجه بهادر سنگه پسر
.. .. ۱۱۹	راجه مانسنگه ۳۶۰
میرزا (ضی) پسر میرزا تقی و	میرزا راجه خی سنگه (یا)
برادر زاده میر جلال الدین	میرزا راجه پسر راجه
حسین .. ۴۱۳	۲۵ - ۱۰۵ - ۱۰۵
میرزا رفیع صدر ۴۱۳ - ۴۱۴	۱۵۶ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۵۶۲
میرزا (روح الله) .. ۱۲	۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۸
میرزا (روح الله) پسر کلان یوسف	۵۷۱ - ۵۷۷ - ۵۷۸ - ۶۰۲
محمّد تاشکندی ۹۶۶	میرزا رستم پسر مکرم خان ۵۸۶
میرزا سکندر بیگ ولد سلطان	میرزا رستم صفوی فدائی
بایسنقر خویش قزلباش	تخلص برادر خرد میرزا
خان .. ۸۷	مظفر حسین قندهاری

(مؤثر الامور)	(۱۲۴)	(فهرست جلد سیوم)
۳۰۸	.. ..	میرزا سلطان برادر میرزا نونر
میرزا شاه حسین (غون والی	۵۵۶	
۲۴۵ .. تهته	میرزا سلطان صفوی ۵۸۱ -	
۳۳۴ میرزا شاه محمد	۶۹۲ - ۵۸۲	
میرزا شاه نواز خان صفوی	میرزا سلطان صفوی دوریگی	
موسوم به مدرالدین محمد	۳۸۰	
۶۹۲ - ۶۸۰ - ۶۷۹ ..	میرزا سلطان علی مکحول ۲۳۴	
میرزا شجاع نجابت خان	میرزا سلیمان حاکم بدخشان	
۲۳۵	۱۹۱ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۶۴ -	
میرزا شرف الدین حسین	۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۷۰ -	
احراری پسر خواجه معین	۲۷۱ - ۲۷۵ - ۳۳۰ - ۳۳۱ -	
ولد خواجه خاند محمد	۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۵۹	
۱۸۹ - ۲۲۷ - ۲۲۲ - ۲۳۴ -	میرزا سیف الله پسر قلیج خان	
۲۲۷ - ۲۳۵	۷۴	
میرزا شمس الدین پسر میرزا	میرزا شاهرخ پسر میرزا ابراهیم	
۵۱۶ .. عرب	بن میرزا سلیمان والی	
۸۴۸ .. میرزا صایب	بدخشان ۲۷۵ - ۲۷۶ -	
میرزا مدرالدید محمد خان پسر	۳۲۱ - ۳۲۹ - ۳۳۲ - ۳۳۴ -	
۵۸۳ میرزا سلطان صفوی	۸۲۱ - ۹۵۶ ..	
میرزا صف شکن مخاطب	میرزا شاه حسین ۳۰۷ -	

بکامیاب خان پسر میرزا	میرزا عزیز کوکھ (یا) میرزا کوکھ
حسن مقوی ۴۷۷ -	ناظم گجرات (شف میرزا
۴۷۸	کوکھ) ۱۹۵ - ۱۹۶ -
میرزا مقوی خان علی نقی	۲۱۶ - ۲۳۸ - ۲۴۸ - ۲۹۲ -
۶۵۳	۲۹۵ - ۳۰۰ - ۹۲۹ - ۹۳۱ -
میرزا طهماسب پسر مهابت	میرزا عمکری ... ۱۹۹
خان میرزا لهراسب ۵۹۴	میرزا علی بیگ اکبر شاهی
میرزا عبدالخالق برادر زاده	... .. ۳۵۵ - ۳۵۶
خواجہ شمس الدین محمد	میرزا علی خان افتخار الدولہ
خوافی .. ۳۷۱	پسر دروین مؤتمن الدولہ
میرزا عبدالرحیم ۲۲۱	... .. ۷۷۵ - ۷۷۶
میرزا عبدالرحیم پسر محمد	میرزا عنایت اللہ دیوان سلطان
نقی خان .. ۹۲۹	... .. ۱۲
میرزا عبدالرحیم خان خادان	میرزا عوض ... ۳۲۱
۲۸۲	میرزا عیسیٰ ... ۳۰۴
میرزا عبدالعلی ۳۰۴	میرزا عیسیٰ ترخان ۲۴۰
میرزا عبداللہ پسر میرزا (رحم اللہ	میرزا عیسیٰ بن عبد العلی
۹۶۷	.. ۳۰۸ - ۳۰۷
میرزا عرب (یا) میرزا عزت	میرزا عیسیٰ ترخان پسر جان
۵۱۶	بابا ۲۴۵ - ۲۸۵ - ۲۸۶

(فہرست جلد سیوم) (۱۳۶) (مآثر الامرا)

میرزا غازی بیگ ترخان صوبہ	میرزا عزیز کوکھ (۱۹۵ -
گتھہ پسر میرزا جانی بیگ	۱۹۶ - ۲۱۶ - ۲۳۸ - ۲۴۸
قرخان ۳۴۵ - ۳۴۷	۲۹۲ - ۲۹۵ - ۳۰۰ - ۳۲۹
۳۷۸ - ۳۳۸ - ۴۸۶	۹۳۱ .. ..
میرزا فتح اللہ خلف میرزا	میرزا گرشاسپ داماد اللہ وردی
عبد اللہ .. ۹۶۷	خان پسر مہابت خان
میرزا فخر .. ۶۳۳	۴۰۹ .. ..
میرزا فرخ فال پسر کوچک	میرزا لاهوری ۳۵۱ - ۳۵۲
یمین الدلہ آصف جاہ	۳۵۳ .. ..
۷۰۷	میرزا لشکری ۳۱۷ .. ..
میرزا فریدون خان برلاس پسر	میرزا لشکری پسر مخلص خان
میرزا محمد قلی خان	۴۳۰ .. ..
برلاس .. ۳۵۴	میرزا لطف اللہ ۱۶۸
میرزا فولاد پسر خدا داد برلاس	میرزا لہواسپ پسر خانخانان
۲۵۸ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱	۹۶۱ - ۹۶۲ .. ..
میرزا کامران ۱ - ۲ - ۱۸۰	میرزا محسن برادر ابو المنصور
۱۸۱ - ۲۰۲ - ۲۱۱	خان مقدر جنگ ۷۱۵
میرزا کشمیری پسر میر ابو القاسم	میرزا محسن پسر حید میرزا
نمکین .. ۷۷	۴۵۰ .. ..
میرزا کوکھ ناظم گجرات (شف	میرزا محمد ۲۰۸ - ۶۸۳

(۱۳۷) (فهرست جلد سیوم) (۵۰ اثر الامرا)

میرزا محمد برادر محمد مراد	میرزا محمد هاشم ابیرا خلیفه
خان .. ۶۸۳	سلطان .. ۶۷۷
میرزا محمد پسر افضل خان	میرزا محمود .. ۶۹
.. .. ۹۲	میرزا محمود برادر کلان وزیر خان
میرزا محمد باقر خان ۹۲۵	محمد طاهر خراسانی ۹۳۹
میرزا محمد حکیم کوندلش	میرزا مراد التفت خان پسر
برادر علائی عرش اعیانی	میرزا رستم فندهاری
۵۶ - ۷۴ - ۱۹۰ - ۱۹۱ -	.. .. ۵۵۶ - ۵۸۳
۱۹۳ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۴۶ -	میرزا مراد نام پسر عم میروزا
۲۵۶ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۵	سلطان صفوی ۵۸۱
۲۸۶ - ۲۹۳ - ۲۹۴ - ۳۳۰ -	میرزا مسعود .. ۲۶۴
۳۳۴ - ۳۵۹ - ۳۸۶ - ۸۱۲	میرزا مظفر حسین صفوی پسر
.. .. ۸۱۴	سلطان حسین دل پورام
میرزا محمد خان نجم الدوله	میروزا بن شاه اسمعیل
بخشی چهارم پسر کلان	صفوی .. ۲۹۶
مؤتمن الدوله ۷۷۵ -	میرزا مظفر حسین فندهاری
.. .. ۷۷۶	.. .. ۴۴۴ - ۴۴۵ - ۴۴۵
میرزا محمد زمان ۳۳۴	میرزا معز .. ۶۳۴
میرزا محمد صالح پسر وزیر	میرزا مقیم پسر امیر ذوالنون
خان هردی ۹۳۲	.. .. ۲۴۰

میرزا مکرم خان مغوی مراد کام	۵۸۳ .. ..
میرزا منوچهر ۱۶۵ - ۳۹۱	۸۷ .. ..
میرزا مید-رک رضوی یکم از	میرزا هدایت الله رکه اول خطاب
سادات رضوی مشهور-مدی	فدائی خان یافته بود بعده
۲۱۸	مخاطب بجان نثار خان
میرزا نجف خان بهادر ۸۶۷ -	(یا) جان باز خان گشت
۸۶۸	۱۷ .. ..
میرزا نجف علی فواجدار	میرزا همدال ۲۶۶ .. ..
بالاپور برار پسر گلان قزلباش	میرزا یار علی ۷۳۰ .. ..
۸۶ .. .. خان	میرزا یار علی بیگ ۶۰۸ -
میرزا نودر ۳۰۲	۶۶۲ - ۶۶۰ .. ..
میرزا نودر مغوی خلف میرزا	میرزا یوسف خان رضوی ۳۱۴ -
حیدر دومین پسر میرزا	۳۱۵ - ۳۱۷ - ۳۱۹ - ۳۴۲ -
مظفر حسین قندهاری	۸۱۷ .. ..
۵۵۷ - ۵۵۵	میرزاده علی خان پسر محترم
میرزا نودر قندهاری ۵۸۱	بیگ یکی از امرای عهد
میرزا دای پسر خواجه حسن	۲۵۷ عرش اشیانی
نقشبندی ۴۵۶ - ۴۶۰	۱۴۴ .. .. میکوال
۵۵۹ - ۵۵۷	میوان (یا) میواتیان ۱۵۶

۸۶۶	۸۶۲ - ۸۹۷ - ۸۹۹ - ۹۰۰
نجیب النساء بیگم یا فخر النساء	نصرت جنگ ۶۵۱
بیگم خواهر میرزا محمد	نصرت خان خاندوران ۴۸۳
حکیم .. ۴۵۷	نصیب یادر خان ۸۶۰ -
نجیبیه بیگم خالۀ خلد مکان ۶۸۲	.. .. ۸۶۱
نذر محمد خان والی بلخ	نصیب والدوایه ملاکت جنگ
و بدخشان ۸۲ - ۸۳ -	مویه دار برهانپور مشهور
۹۹ - ۱۶۶ - ۴۴۵ - ۴۴۶ -	به عبد الرحیم خان برادر
۴۵۳ - ۴۵۵ - ۵۶۹ - ۵۷۲ -	مایندری خان فبروز جنگ
.. .. ۹۶۸ - ۹۵۸	.. .. ۸۳۵
نذر (یا) نظر بهادر خویشگی	نصیرالدوایه عبد الرحیم خان .
.. ۸۱۸ - ۸۱۹	بهادر .. ۱۲۳
فراین (نام بت) ۵۴۶	نصیر خان فزرقی والی برهانپور
فراین راد برادر مادهوراد پسر	.. .. ۹۱۷ - ۹۱۸
بالاجی راد ۸۷۲ - ۸۷۳	نصیری خان خاندوران ۵۱۲ -
نصارا (یا) نصاری انگراز	.. .. ۸۱۹
۸۰ - ۸۵۲ - ۸۵۵ - ۸۹۷ -	نصیری خان مخاطب زامر
۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱	خان مویه دار کابل پسر
نصاری بهادر ۸۹۵	زامر خان محمد امان
نصاری فراسیس ۸۵۲ -	.. .. ۸۳۴

خان وزیر انظم صاحب قران	نظام الدوله اسف جاہ میر نظام
ثانی شاہجہان بادشاہ و جد	عالی معطب بہ اسد جنگ
پدری او عابد خان و پدرش	پسر - ر نواب نظام الملک
عالم شیخ یکے از اعظام اکابر	امت جاہ ۵۱۸ -
سورقند و از احفاد شیخ	.. ۸۷۵ - ۸۶۸ - ۶۶۷
شہاب الدین سوروردی	نظام الدین ۱۱۴ - ۱۰۹
(حمة اللہ علیہ می باشد)	نظام الدین احمد ہروی ۳۲۶
۱۴۱ - ۵۱۸ - ۵۵۹ - ۶۴۵ -	نظام الدین پسر قطب الدین
۶۴۶ - ۶۵۵ - ۶۶۷ - ۶۷۷ -	خان خواشکی ۱۰۷
۷۴۴ - ۷۴۲ - ۷۴۷ - ۷۴۹ -	نظام الدین عرف ہرزا بیدک
۷۵۰ - ۷۵۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷ -	.. ۱۱۴ - ۱۱۳
۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۹۶ -	نظام الملک ۳۹۰ - ۶
۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۳ - ۸۰۶ -	.. ۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۳۴
۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۶۴ -	نظام الملک دینی ۱۵۳
نظام شاہیدہ (گورد) ۳ -	.. ۸۱۷ - ۵۶۹ - ۲۲۲
۴۰۲ - ۴۰۴ - ۴۱۹ - ۴۲۱ -	نظام الملک روح جنگ ہرادر
۴۴۳ - ۴۶۲ - ۴۸۰ - ۴۹۰ -	نظم دان ۸۳۹ - ۱۴۲
۵۰۰ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۷۵ -	.. ۸۴۲ - ۸۴۱
۹۰۶ - ۹۱۵ - ۹۵۹ - ۹۶۰ -	نظام الملک اواب آمدنجاہ ہرادر
نظام شاہ ۴ - ۵ - ۲۹۱ -	نہ جد ہدری از معن اللہ

و دختر یونس خان ۶۱	۳۹۸ - ۹۵۹ - ۹۶۰ ..
نواب آصف جاه (که جد مادری	نظر بهادر ۱۲۶ - ۱۰۷ - ۱۰۲
او نواب سعد الله خان وزیر	نظر بهادر خویشگي ۷۷۷
اعظم شاهجهان بادشاه -	نعمت الله .. ۳۳۸
و جد پدری او عابد خان	نعمت خان عالي معترف به
از احفاد شیخ شهاب الدین	نعمت خان حاجي (یا)
سهروردی (میباشد) - شف -	نعمت خان میرزا محمد
نظام الملک نواب آصف	هاجي ۱۶۰ - ۶۲۷ -
جاه) ۴۰ - ۱۱۸ -	.. .. ۴۵۱ - ۶۶۰
۱۱۹ - ۱۴۳ - ۳۶۵ - ۶۱۰ -	نعیم خان پسر منع - خان
۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۹۸ - ۷۲۲ -	خانخانان .. ۶۷۷
۷۲۳ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۳۴ -	نقیب خان میر غیاث الدین
۸۷۵ - ۷۳۵	علي خلف رشید - میر
نواب آصف جاه ثانی میر -	عبدالمطیف بن میر یحیی
نظام علي چهارمین پسر	حسنی سیفی مخاطب
نواب آصف جاه ۹۰۴ -	به یحیی معصوم ۸۱۲ -
۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ..	.. .. ۸۱۵ - ۸۱۶
نواب آصف جاه چین قلیچ	نک کتی رانی لقب زوجة
خان خاندوران امیرالاسرا	راجة سري نگر ۸۲۲
نظام الملک بهادر فتح جنگ	نگار خانم مادر فردوس مکانی

عرف نواب چندا صاحب	میر قمر الدین المتخلص به
۸۹۷ - ۸۹۶ ..	آصف وزیر فردوس آرامگاه
نواب سعد اللہ خان وزیر	محمد شاہ پادشاہ و ناظم
شاہجہان پادشاہ ۸۷۵	دکن پسر نواب میر
نواب ملا بہت جنگ میر سید	شاہاب الدین مخاطب به
محمد خان پسر نواب	فرزند ارجمند غازی الدین
نظام الملک آصف جاہ	خان بہادر فیروز جنگ
۸۵۹ - ۸۶۴ - ۸۶۸ - ۹۶۹ -	۸۷۶ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹ -
۸۷۰	۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۳ - ۸۸۴ -
نواب محصام الدولہ ۹۰۱ -	۸۸۵ - ۸۸۶ - ۸۹۴ - ۸۹۶ -
۹۰۵ - ۹۰۴ - ۹۰۲ ..	۸۹۷ - ۸۹۸ - ۹۰۰ - ۹۰۱ -
نواب عابد خان مخاطب به	۹۰۹ - ۹۲۰ - ۹۲۴ ..
قلیچ خان صدر پسر عالم	نواب آصف جاہ فتح جنگ
شیخ ۸۴۲ - ۸۳۸ - ۸۳۷	(شب - نظام الملک فتح
نواب علیہ زینت النساء بیگم	جنگ) ۷۳۶ - ۷۳۵ -
خواہر ایمانی اعظم شاہ	۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰ -
۷۹۴ - ۷۹۳ ..	۷۴۱ - ۷۶۴ - ۷۹۵ ..
نواب مبارز خان ناظم حیدر آباد	نواب بیگم صاحب ۲۸
۸۷۸ - ۸۴۳ ..	نواب پرمیز بانو بیگم ۳۰۱
نواب میر شاہاب الدین غازی	نواب حسین درستی خان

(اثر الامور)

(۱۴۴)

(فهرست جلد سیوم)

۸۸ - ۱۳۳ - ۱۳۶ - ۱۳۷	الدین خان خلف نواب
۱۴۱ - ۱۶۳ - ۱۷۲ - ۴۰۵	عابد خان و پسر نواب
۴۴۴ - ۴۶۵ - ۴۵۴ - ۴۵۵	نظام الملک آصف جاہ
۴۸۰ - ۵۱۸ - ۵۵۹ - ۵۷۰	۸۳۸ .. ..
۵۷۲ - ۶۴۵ - ۶۴۶ - ۶۵۵	نواب نظام الدولہ بہادر زاصر
۶۶۷ - ۷۱۴ - ۷۴۲	جنگ شہید میر احمد نام
۷۴۵ - ۷۴۶ - ۷۴۷ - ۷۴۹	خلف نواب نظام الملک
۷۵۰ - ۷۵۵ - ۷۶۶ - ۷۶۷	آصف جاہ ۷۲۲ - ۷۸۶
۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۹۶	۸۴۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ - ۸۴۸
۷۹۸ - ۷۹۹ - ۸۰۳ - ۸۰۶	۸۴۹ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲
۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۴۵	۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸ - ۸۵۹
۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۶ - ۸۶۴	۸۶۰ - ۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۷۹
۸۹۳ - ۸۹۷ - ۹۴۲ - ۹۶۷	۸۸۰ - ۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۹۴
نواب نظام الملک آصف جاہ	۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۹
میر قمر الدین خلف	۹۷۴ .. ..
نواب میر شہاب الدین	نواب نظام الملک آصف جاہ
مخاطب بہ غازی الدین	ملقب بہ خان دوران بہادر
خان ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۸۴۰	صوبہ دار اردہہ و فوجدار
۸۴۴ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸	لکھنؤ (شف - آصف جاہ
۸۶۸ ۸۴۹ ..	نظام الملک ۷۱ - ۸۵ - ۸۶

(۱۴۵) (فهرست جلد سوم) (نثر الامرا)

۳۸۷ - ۳۹۵ - ۳۹۷ - ۵۱۳	نورز ش خان ۲۷ - ۲۹
نور خان مخاطب به شمس خان	نورز ش خان مبرز ابدانکاي
فوجدار در [به پنده جالندهر	فوجدار ماندر برادر علائي
بسر پير خان ۱۲۷ - ۱۲۸	امامت خان و خليل الله
نور قليج (يا) نورم قليج (يا)	خان مير بخشي ۴۷۸ -
نور قليج بسر التون قليج	.. ۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۰
خان از قرابتيان قليج ابدري	نوايت (يا) نوايت ارکات
.. ۸۱۱ - ۸۱۲	(نور) ۵۶۲ - ۸۴۶
نور محمد خان ۱۱۸	.. ۸۷۱ - ۸۸۰ - ۸۹۶
نورنگ خان بسر اول قطب الدين	نوايت خان .. ۱۸۹
.. ۵۹ - ۱۹۶	نور الدين (از قوم اوشار) ۷۵۳
۷۷۳ - ۷۷۲	نور الدين علي خان برادر
نوايت خان .. ۲۴۷	سرومين قطب الملک سيد
نوايت خان - رب بسر مير	عبد الله خان ۱۲۱ - ۱۷۶
هاشم خان نيش - اپوري	نور الدين قاي کون - وال
.. ۸۰۹ - ۸۱۰ - ۸۱۱	مستقر الخلاء ۸۱۷ - ۸۱۸
نيتوجي بهونسله (نام محمد	نور الدين محمد جهانگير
قاي خان نومسام) ۵۷۷ -	پادشاه .. ۷۹
.. ۵۷۸ - ۵۷۹	نور الفضا بهکم .. ۱۹۹
نيک نام عم بهادر خان زهله	نور جهان بهکم ۱۵ - ۷۹

۲۸۰	۴۵۴ .. ..
وزیر خان حکیم علیم الدین	نیکو سیر بن سلطان محمد اکبر
۹۳۵ - ۹۳۴ - ۹۳۳ ..	بن خلد مکان ۱۳۶ -
۷۱۶ وزیر خان شاهجهانی	۷۴۷ .. ..
۱۲۷ وزیر خان فوجدار سرحد	
وزیر خان محمد طاهر خراسانی	
۹۴۰ - ۹۳۸ - ۹۳۷ - ۹۳۶	
۹۳۲ وزیر خان مقیم	
۳۸ وزیر خان میر حاجی	
وزیر خان هروی برادر آصف خان	
عبدالمجید ۹۲۹ - ۹۳۰ -	
۹۳۲	
۱۸۹ ولی بیگ ..	
ولی نعمت بیگم زوجة میرزا	
۴۵۸	

• حرف ها •

هادی داد خان برادر رشید خان
انصاری مویه دار تلنگانه
۵۲۲ - ۵۸۸ - ۹۳۱ ..

• حرف واو •
والا جاه پسر شاهزاده محمد
اعظم شاه ۶۴۰ - ۶۷۱
والا شاهیان (گزده) ۳۵ -
۹۳۳ .. ..
وجیه الدین .. ۲۹۲
وزیر الملک جان بیگ ۹۳۲
وزیر الممالک اعتماد الدوله
قمر الدین خان بهادر
۷۵۸ - ۷۶۵ - ۸۸۶ - ۸۸۷
وزیر الممالک مفدر جنگ ۸۸۶
وزیر بیگ پسر قاندر خان
قلعه دار بیدر ۸۶۳ - ۸۶۴
وزیر جمیل .. ۹۲۸
وزیر خان ۱۹۷ - ۵ - ۲۴۸

(سأثر الامرا)

(۱۴۷)

(فهرست جلد سیوم)

هاشم بیگ پسر قاسم خان	۹۴۰	هژیر خان قلعه دار رهناس	۳۹۷
میر بحر	۹۴۰ - ۹۶۰	خلف آلهردی خان	۹۴۶
..	..	هشیدار خان خواجه سرائی	۳۹۷
هاشم خان برادر قاسم خان	۹۵۰ - ۷۸	نورجهان بیگم	۳۰۲
..	..	هلاکو خان	۲۶۷ - ۱۴۸
هامون فقیر	۷۱۲	همایون بادشاه	۹۲۵
هدایت الله خان	۷۱۲	همت خان بهادر برادر اعیانی	..
هدایت کیش رافعه خان	۷۱۲	محمد قوام خان بهادر	۹۲۵
..	..	..	..
هدایت محبی الدین خان حاکم	..	همت خان بهادر محمد حسن	..
(راپور) (یا) راپور و ادونی	..	پسر خانجهان بهادر	۹۵۰ - ۹۴۹
دخترزاده نواب نظام الملک	..	کوکلتاش	..
آصف جاه	۸۵۰	همت خان پسر الف خان بن	..
۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۳ - ۸۵۸	..	ابراهیم خان بن خضر خان	۸۶۱ - ۸۶۰
۸۵۹ - ۸۹۵ - ۸۹۶ - ۸۹۷	..	بذی	..
..	۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۸	همت خان سردار افغانه	۸۵۵ - ۸۵۹
مدینه بیگم حبیبه روح الله خان	۸۰۲	۸۵۹ - ۸۶۰ - ۸۹۵ - ۸۹۶	..
دخشی	..	..	۸۹۸
هزار جات (فهرم)	۱۰۰	همت خان مبار میمن میران	..
..	..	تخلص خلف الصدق	۳۳۱

اسلام خان بدخشي ۹۴۶ -	خان مشهور - ياقوت
۹۴۸ - ۹۴۷	خداوند خان ۳۶۷ -
هنود (قوم) ۴۲۳ - ۴۲۲ -	۳۹۱ - ۴۰۲ - ۵۲۰ - ۹۵۸ -
۷۶۳ - ۷۶۲ - ۷۶۱ ..	۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲ -
هرش دار خان ۶۲۲ ..	۹۶۳ .. ..
هوشت خان مېر هوشتار پسر	يتماجي زميندار كچه ۱۰۴
ملوك - خان مخاطب به	يحيى خان پسر - مرشد قاي
اعظم خان عالمگير - ري	خان بهادر (ستم جنگ)
۹۴۳ - ۵۰۳	مرزا لطف الله ۷۵۵
هواكر مرهقه ۸۸۶ - ۸۸۴ -	يسين خان .. ۲۲
۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۳ - ۹۰۱	حضرت يعقوب عليه السلام
هيچه (يا) سميچه (قوم)	۷۲۹ .. ..
۸۸	يعقوب .. ۳۲۲
هيوم ۵۴ - ۵۰ ..	يعقوب خان امير الامرا ۳۴۰
<hr/> * حرف يا *	
يادگار بيگ .. ۱۶۸	يعقوب خان پسر يوسف خان
يادگار ۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۱۸ -	كشيميري (يا) يوسف خان
۹۲۷ - ۹۲۱ - ۹۱۹ ..	چك حاكم كشمير ۶۴ -
ياقوت خان حبشي غلام خداوند	۹۵۷ - ۹۵۶ - ۹۵۵ ..

۹۴	یوسف خان چک	یکتاش خان افشار پسر دلی خان
	یوسف خان کشمیر - ری پسر	۳۴۰ قدر چپ باشی
	علی خان چک (یا) پیک	یکه تاز خان عبدالله بیگ پسر
	مرزبان کشمیر ۹۵۵ -	منص - ورج حاجی بلخی
۹۵۶	.. ..	۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱
	یوسف خان ولد حمید خان	یلنگتوش اوزبک سپه سالار
۹۵۷	تکریه ..	ندر محمد خان دای بلخ
	یوسف زئی (طائفه از قوم	۴۴۲ .. ..
	افغان) ۱۰۲ - ۱۰۵ -	یلنگتوش خان بهادر (یا)
۹۱۶	.. ..	یلنگتوش خان
۹۱۶	یوسف عادل شاه	۴۲۹ - ۴۴۲
۲۷۹	یوسف متی ..	۵۷۰ - ۸۲۱ - ۹۰۵ - ۹۳۵
	یوسف محمد خان تاشکندی	یمین الدوله آصف جامی
۹۶۵ - ۹۶۳	.. ..	۳۷۰ .. ..
	یوسف محمد خان کوکلتاش	یمین الدوله آصف خان
	پسر کلان خان اعظم اتکه	خانخادان ۵۱۵ - ۸۲۹
۹۵۳ - ۹۵۲	.. ..	۹۶۵ .. ..
۶۱	یونس خان	یمین الدوله عبدالله خان ۱۴۰
		یوسف ۳۱۸ - ۵۶۲
		۲۸۷ یوسف ترکش دوز

منظر دوم در اسمای مواضع و قلعهجات

و آبها و کوهها و غیره

* حرف الف *		اندر بلوچان .. ۸۱۳
آب اٹک	۶۱۲ ..	آرکات ۵۶۶ - ۵۵۱ - ۸۵۲ -
آب بهت	۳۶۹ ..	۸۵۳ - ۸۴۴ - ۸۵۸ - ۸۶۱ -
آب بیداه	۱۸۷ ..	۸۶۲ - ۸۸۰ - ۸۹۵ - ۸۶۶ -
آب پورنا	۷۴۰ ..	۸۹۷ - ۸۹۹ ..
آب جون	۶۱۴ - ۲۰۳	استانه بلخ .. ۴۱۱
آب خور	۸۰ ..	استان ملائک پاسبان رضویه
آب دهنک	۵۵۰ ..	.. .. ۱۶۷
آب ستاج	۶۰۰ ..	احیر ۱۹۸ - ۶۴۴ - ۹۱۶ -
آب سرد	۲۴۷ ..	.. .. ۹۱۸ - ۹۴۱
آب سنده	۴۵۷ ..	اشام ۴۵۲ - ۵۴۴ - ۵۴۵ -
آب غوربند	۱۹۱ ..	.. ۵۴۶ - ۵۴۸ - ۵۵۰
آب نرندا	۲۸۳ - ۱۹۴	آشتی و غیره دیهات برگنه
آب هیراند (یا) هیرمند	..	باتهری مونه برار ۸۶۵
..	۲۹۶ ..	اکره ۲۰ - ۴۷ - ۴۸ - ۷۲ -
احمی	۹۴۴ ..	۷۹ - ۹۰ - ۱۶۴ - ۱۷۹ -

(فہرست جلد سیوم) (۱۵۲) (مؤثر الامور)

۵۹۸ - ۶۰۵ - ۶۰۷ - ۶۱۵ -	۱۸۹ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۰۰ -
۶۲۲ - ۶۲۴ - ۶۲۶ - ۶۹۷ -	۲۱۶ - ۲۲۵ - ۲۳۶ - ۳۲۰ -
۶۵۰ - ۷۵۶ - ۸۱۲ - ۸۱۷ -	۳۵۸ - ۴۰۰ - ۴۲۰ - ۴۲۱ -
۹۴۸ - ۹۴۵	۴۳۹ - ۴۴۰ - ۴۴۹ - ۴۷۵ -
۵۲۳ .. اجین	۵۶۹ - ۶۵۸ - ۶۹۳ -
۳۱۲ .. اچھہ	۸۱۴ - ۸۲۷ - ۹۲۹ - ۹۳۸ -
احمد آباد (یا) احمد آباد	۹۴۵ - ۹۵۳ .. ..
کجرات ۲ - ۵۷ - ۹۷ -	انصیرہ خاندیس (یا) انبیر
۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ -	۷۴۵ .. ..
۱۹۸ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۵۶ -	ابھچک .. ۳۴۳
۲۸۱ - ۲۸۳ - ۲۸۵ - ۲۷۸ -	اترکول ۵۵۰ - ۵۵۴
۴۵۰ - ۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۸۳ -	اترہ .. ۸۵۴
۴۶۸ - ۴۹۲ - ۵۰۷ - ۶۰۲ -	اتک (یا) اتک بنارس ۲۵۳ -
۶۱۵ - ۶۱۹ - ۶۶۰ - ۶۵۷ -	۸۲۰ - ۳۹۶ .. ..
۶۷۸ - ۶۸۸ - ۷۳۱ - ۷۴۷ -	اجمیر ۳۵ - ۵۰ - ۱۰۴ -
۷۵۰ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۷۶۷ -	۱۱۴ - ۱۱۶ - ۱۲۱ - ۱۲۲ -
۸۹۳ - ۸۳۵ - ۹۳۰ ..	۱۵۱ - ۱۵۹ - ۱۹۹ - ۲۳۴ -
۸۶ - ۷ - ۳ احمد نگر	۲۳۵ - ۲۸۹ - ۳۸۸ - ۳۹۷ -
۸۷ - ۹۵ - ۲۹۱ - ۲۹۲ -	۳۹۹ - ۴۱۲ - ۴۷۵ - ۴۸۳ -
۳۲۰ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۵۶ -	۵۱۵ - ۵۶۹ - ۵۷۲ - ۵۷۵ -

۴۳۷ - ۵۰۲ - ۵۹۳ - ۵۷۰	اغیر آباد (یا اعزا آباد) ۷۰۹
۵۸۷ - ۵۸۹ - ۶۲۸ - ۶۵۷	افغانستان .. ۷۱
۹۰۶ - ۹۱۰ - ۹۲۳	اقالیم سبعه .. ۴۷۳
۷۳۵ - ۸۵۰	اقالیم پنجم .. ۹۶۳
۵۳۰	اقالیم دوم .. ۴۷۴
۹۴۹	اقالیم چهارم .. ۴۱۷
۷۲۰	اقالیم سوم ۴۱۷ - ۴۷۴
۳۰۳	اکبر آباد (یا) مستقر الخلافه
۲۸۸ - ۱۱۷	اکبر آباد ۲۷ - ۲۴
۲۸۹	اسرخاندیس .. ۳۸ - ۸۹ - ۱۲۳ - ۱۳۷
۹۶۴	اسفاره .. ۱۵۹ - ۳۴۴ - ۴۰۶ - ۴۲۳
۴۱	اسلام پوری .. ۴۶۱ - ۵۱۵ - ۵۲۳ - ۵۲۶
۱۰۵	اسلام نگر .. ۵۶۸ - ۵۷۹ - ۵۹۳ - ۵۹۹
۵۴۸	اسمعیل چوکي .. ۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۹ - ۶۱۲
۴۳۴	اشرف آباد .. ۶۳۶ - ۶۴۷ - ۶۵۴ - ۶۵۶
۳۲۲ - ۳۲۸	اصفهان ۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۶۷ - ۶۷۲
۳۴۰ - ۴۱۳ - ۴۱۵ - ۴۱۷	۷۰۸ - ۷۴۷ - ۷۴۸ - ۷۵۲
۴۱۸ - ۴۶۹ - ۶۳۳ - ۷۰۴	۷۷۲ - ۸۰۱ - ۸۳۳ - ۸۴۴
۷۰۵	۸۶۷ - ۸۷۹ - ۸۹۲ - ۹۳۵
۱۹۲	اعظم پور سرکار سنهیل .. ۹۳۸

(فہرست جلد سوم) (۱۵۴) (مائرا لا مزا)

۷۹۳	امیتھی (یا) امتیہی	۴۷۲	اکبر آبادی محل
	انڈیا چک پور حسین (یا) انڈیا چک	۴۹۵	اکبر پور ..
۳۴۳	پور حسین چک	- ۳۶۷ - ۲۵ - ۲۴	اکبرنگر
۵۷۱	انڈیر (یا) انبیر	- ۵۴۲ - ۵۴۱ - ۵۴۰ - ۵۳۹	
۸۹۱	اندرید ..	۹۷۱ - ۵۸۵ - ۵۶۸	..
۹۱۷	اندور (یا) رندور	۳۵۹ - ۳۵۶	اکھڑہ
۹۶۴ - ۲۲۲	اندجان	- ۹۲ - ۶۶ - ۶۰	آلہ آباد
۹۵ - ۸۳	اند خود	- ۳۷۷ - ۱۶۴ - ۱۳۳ - ۱۳۲	
۲۶۷	اندراب ..	- ۳۹۰ - ۳۸۹ - ۳۸۸ - ۳۸۶	
۴۷۴	اندریت دھلی قدیم	- ۴۸۴ - ۴۳۹ - ۴۳۸ - ۴۲۹	
۵۳۴	اندر ..	- ۶۴۷ - ۶۰۴ - ۵۸۵ - ۵۵۸	
۱۶۸	انکی تنکی دکن	- ۸۰۲ - ۷۷۳ - ۷۴۸ - ۷۱۵	
۶۵۰	انڈی ..	۹۵۱ - ۹۵۰ - ۸۶۷	..
۱۸۴	اراس ..	۹۶۳	المالیغ ..
۸۳۳	اربگدہ ..	۴۶۵	امتیاز محل ..
۷۷۹	اربہین ..	۳۱۲	امرکوت ..
۷۱۰۵	ارٹھہ پور (یا) راتھہ نور	۴۸۵	امرسر ..
- ۲۱۹ - ۹۸ - ۹۷	ارجین		امن آباد (یا) امناباد مضاف
- ۵۰۲ - ۴۹۵ - ۴۶۰ - ۴۴۷		- ۵۹۴	مروہ پنجاب
- ۷۳۸ - ۷۳۲ - ۷۳۱ - ۶۰۰		۷۶۰	.. ..

- ۵۸۳ - ۵۸۱ - ۵۷۹ - ۵۷۷	۹۷۰ .. ..
- ۶۲۸ - ۶۲۲ - ۶۰۳ - ۵۸۸	۹۰۷ .. اردگیر
- ۶۹۱ - ۶۸۷ - ۶۴۳ - ۶۳۹	- ۳۱۴ - ۲۴۶ - ۲۰۵ اردشه
- ۷۳۴ - ۷۳۰ - ۷۲۲ - ۶۹۲	- ۸۰۳ - ۷۷۶ - ۷۷۳ - ۵۸۵
- ۸۴۵ - ۸۴۳ - ۸۲۵ - ۷۳۹	- ۸۷۶ - ۸۳۹ - ۸۳۳ - ۸۱۰
- ۸۵۰ - ۸۴۹ - ۸۴۷ - ۸۴۶	- ۹۳۱ - ۸۹۲ - ۸۹۱ - ۸۷۸
- ۸۸۴ - ۸۸۲ - ۸۸۰ - ۸۵۱	۹۵۰ .. ..
- ۹۰۰ - ۸۹۸ - ۸۹۵ - ۸۸۵	- ۶۲۴ - ۶۱۹ اردلپور
- ۹۰۴ - ۹۰۳ - ۹۰۲ - ۹۰۱	۹۴۸ - ۹۹۷ .. ..
- ۹۲۶ - ۹۲۵ - ۹۲۳ - ۹۱۹	- ۵۶ - ۵۵ - ۲۷ اردیسه
۹۵۱ - ۹۳۹ - ۹۳۸ ..	- ۲۲۶ - ۲۰۹ - ۲۰۶ - ۱۰۲
۵۱۲ اردشه (یا) اردیسه	- ۴۵۲ - ۳۶۷ - ۳۲۵ - ۲۹۳
۹۶۴ .. ارش	- ۵۳۲ - ۵۰۸ - ۵۰۷ - ۴۸۴
۸۴۵ .. ارطان	- ۹۳۱ - ۷۵۵ - ۷۵۴ - ۷۵۳
ارندهیه (برگنه ایست از سرکار	۹۴۱ .. ..
باسم بالا گوشت برار) ۷۳۸	- ۳۷ - ۳۱ - ۹ اردنگ آباد
۶۱۶ .. ارهذ	- ۱۳۱ - ۱۱۸ - ۱۱۶ - ۱۰۷
ایران (یا) ایران دیار (یا)	- ۵۰۶ - ۴۹۴ - ۱۷۴ - ۱۴۲
- ۲۴ - ۱۷ ایران زمین	- ۵۲۶ - ۵۲۳ - ۵۲۲ - ۵۱۶
- ۸۷ - ۸۶ - ۸۵ - ۸۴ - ۴۸	- ۵۷۵ - ۵۶۶ - ۵۶۵ - ۵۴۷

بهاره مضاف - مریه کجرات	۷۹	..	..
۸۷۲	۹۲۵	..	باغ قلعه ارک
۷۵	۲۳۱	..	باغ گلشن
بخارا ۱۲۱ - ۳۰۳ - ۳۶۱ -	۵۲۶ - ۹۸		باغ نور منزل
۵۹۷ - ۵۱۸	۵۴۰	..	باقر پور
بدارون (یا) بداران ۶۶ -	۳۲۰ - ۲۳		بالا کوات
۷۷۲ - ۲۶۳	۳۹۰ - ۴۰۰ - ۴۴۳ - ۵۷۰ -		
بدخشان ۴۰ - ۳۸ - ۶۲ -	۹۶۰	..	..
۶۵ - ۸۳ - ۹۴ - ۹۹ - ۱۶۶ -	۵۱۶ - ۸۷		بالاکوات دراز
۲۰۳ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۶۳ -	۷۳۸	..	..
۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸ -	۴۹۰ - ۴۹۳ -		بالاکوات دکن
۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۲ -	۵۰۰	..	..
۲۷۳ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۲۳ -	۵۳۰		بالاکوات کرناتک
۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۴ -	۷۸۳	..	بالکند
۳۵۵ - ۳۵۵ - ۳۵۶ -	۹۷	..	بانس برله
۳۵۹ - ۳۹۳ - ۵۲۵ - ۵۹۵ -	۹۴۰	..	بانس بریای
۸۱۹ - ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۹۶۳ -			بانکی مشهور به اتراز (یا) اتراز
۹۶۸	۹۶۳	..	..
۲۳۸ - ۹۹ بدخشانات	۵۴۶	..	باهر بند
۵۰۶	۵۴۸		بتخانه کو پکها

۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۸۴ - ۱۸۵	۶۹۷ بدھنور متعلقہ چیتور
۲۹۲ - ۳۱۰ - ۳۲۰ - ۳۳۳	برار ۸۶ - ۹۷ - ۱۰۷ - ۲۹۱
۳۴۶ - ۳۶۷ - ۳۶۹ - ۳۷۸	۲۹۲ - ۵۲۰ - ۵۲۲ - ۵۲۴
۳۸۳ - ۳۸۸ - ۳۸۹ - ۳۹۱	۶۱۰ - ۶۲۲ - ۶۵۵ - ۷۲۲
۳۹۲ - ۴۰۰ - ۴۰۳ - ۴۰۴	۷۷۰ - ۸۴۱ - ۸۶۵ - ۸۶۸
۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۰۸ - ۴۱۶	۸۶۹ - ۸۷۱ - ۸۷۳ - ۹۰۳
۴۳۷ - ۴۵۴ - ۴۵۵ - ۴۸۰	۹۰۵ - ۹۰۹ - ۹۲۴ - ۹۲۶
۴۹۴ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۱۲	۹۷۴ .. ..
۵۷۷ - ۶۰۸ - ۶۱۳ - ۶۲۲	برج طلا آرامگاه معروف ۴۶۵
۶۶۳ - ۶۶۴ - ۶۶۷ - ۷۱۵	برج قاسم بولا .. ۶۳
۷۵۴ - ۷۶۰ - ۷۷۰ - ۷۸۶	برج قلعه .. ۱۸۶
۸۰۶ - ۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷	بودران بنگالہ ۶۶ - ۶۷
۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۴۵ - ۸۴۷	۶۸ .. ..
۸۵۰ - ۸۶۹ - ۸۷۳ - ۸۷۷	برم پوزی (یا) برہم پوزی
۸۸۱ - ۸۸۲ - ۹۰۵ - ۹۱۷	(یا) برہمن پوزی مصمى
۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۸ - ۹۴۴	۷۱۶ بہ اسلام پوزی
۹۴۵ - ۹۵۹	برہانپور ۵ - ۶ - ۲۰
۵۸۹ .. برہانپوزی	۲۱ - ۲۴ - ۲۶ - ۳۶
۳۷۳ برہم پوتر (یا) برم پوتر	۸۵ - ۱۱۶ - ۱۳۷ - ۱۴۲
۳۱۱ .. برہمن آباد	۱۵۸ - ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۸

برده و موبه کجرات	۲۱	بادا اوجین	۳۳۳ ..
بریلی	۳۳ - ۴۲۲	بلده برهانپور	۱۴۲ ..
بهاخواس (دیه از گیلان)		بلده بقدنه	۱۲۳ ..
.. ..	۲۹۰	بلده جنت آباد کور	۲۱۷
بصره	۱۱ - ۳۳۳	بلده دارالخیر اجیر	۷۵۸ -
بغداد	۱۰ - ۱۱ - ۴۶۹	.. ..	۷۵۹ ..
بکلاه - موبه خاندیس	۱۳۱ -	بلده سکهر	۳۲۸ ..
۱۹۹ - ۲۲۰ - ۳۹۸		بلغین	۵۹۵ - ۵۹۶ ..
۶۵۲ - ۷۱۵ - ۷۷۰ - ۹۱۷		بل کتهد (یا) بل کهد	۹۷۰
.. ..	۹۲۶ - ۹۳۷	بلوچستان	۷۰۶ ..
بکله کھت	۵۴۳ ..	بذارس	۳۵۱ - ۵۵۸ - ۹۴۹
بلخ	۶۲ - ۸۲ - ۸۳ - ۹۴	بندر جهار خان حبشی	۱۹۴
۹۵ - ۹۹ - ۱۶۶ - ۱۶۷		بندر دیپ	۲۰۰ ..
۲۶۹ - ۳۳۸ - ۳۶۲ - ۴۴۲		بندر سادگان	۸۰ ..
۴۴۵ - ۴۴۶ - ۴۵۳ - ۴۵۵		بندر سورت	۱۱۱ - ۵۰۸ -
۴۵۸ - ۴۹۳ - ۵۰۱ - ۵۱۸		.. ..	۵۹۳ - ۶۳۸ - ۶۷۷
۵۲۵ - ۵۶۷ - ۵۶۹ - ۵۷۲		بندر کذبهایت (یا) کھنهایت	
۷۲۹ - ۸۱۹ - ۹۵۸ - ۹۶۸		.. ..	۲۲۶ ..
.. ..	۹۶۹	بندر لاهری	۱۰ - ۳۰۹ -
بلده احمد آباد	۲۷۲	بندر هوکلی	۸۰ ..

(فهرست جلد = يوم) (۱۶۰) (مائت الامرا)

۸۵۲ - ۸۹۹ - ۹۲۸ - ۹۳۱	بذيله .. ۴۶۱
۹۲۳ - ۹۵۱ - ۹۵۷ - ۹۶۹	بنگاپور توابع کردنگ ۶۲۹ -
۹۷۰	۸۶۰ .. ..
۶۵ .. بنگاه هزاره	۲۰۹ .. بنگ و بهار
۵۱۳ - ۳۰۹ .. بنگش	بنگاله (يا) بنگ ۱۶ : ۲۱ -
۸۹۰ .. بودانه	۲۵ - ۳۳ - ۳۷ - ۵۲ - ۵۳ -
۹۵۶ بواباس (يا) پولياس	۵۵ - ۶۶ - ۷۸ - ۸۰ - ۹۲ -
۶۲۴ .. بوندي	۱۰۰ - ۱۶۱ - ۲۱۸ - ۲۲۰ -
۱۶۵ .. بهاتوري	۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۳۸ - ۲۴۶ -
۵۶۹ - بهاتوري احمد نگر	۲۵۳ - ۲۷۴ - ۲۷۷ - ۲۷۸ -
۶۶۴ .. بهادر پوره	۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۹ - ۲۹۰ -
۶۹۳ - ۶۹۲ بهادر گده	۲۹۳ - ۳۱۴ - ۳۶۵ - ۳۶۷ -
۱۷۱ ۱۶۱ - ۶۶ - ۱۶ بهار	۲۷۳ - ۳۷۶ - ۳۷۷ - ۳۸۹ -
۴۳۹ - ۳۱۴ - ۲۸۹ - ۲۲۶	۳۹۱ - ۴۱۱ - ۴۲۹ - ۴۳۴ -
۶۵۷ - ۶۳۴ - ۵۴۱ - ۴۳۸	۴۲۸ - ۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۹ -
۹۵۷ - ۸۳۰ - ۷۵۴ ..	۴۷۸ - ۴۸۲ - ۵۳۲ - ۵۴۰ -
۲۲۵ - ۲۰۵ بهار و بنگاله	۵۴۳ - ۵۴۶ - ۵۴۹ - ۵۵۳ -
۵۴۲ - ۵۴۱ بهاکيرتي	۵۵۴ - ۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۸۴ -
بهت (يا) دراي بهت ۱۴ -	۶۱۵ - ۶۵۷ - ۶۸۲ - ۷۵۴ -
۳۹۲ - ۱۴۴ - ۷۴ - ۲۲	۷۵۳ - ۷۵۴ - ۸۰۲ - ۸۰۹ -

.. ۳۹۳ - ۳۹۶ - ۴۳۲	بهربال توابع صوبه مالوه ۸۴۴ -
۳۲۱ بهمت آباد مکندره	.. ۸۷۹ - ۸۸۰
۱۵۰ بهدرک ..	.. ۱۶ بهودپور
۱۲۹ بهرام پور ..	.. ۵۴۶ بهیتر بند
۵۹۰ بهرایج ..	.. ۷۴ بهیره
بهرایج مضاف صوبه اوده	.. ۳۹۸ بهیلان
۵۵۶ ..	بیانه ۲۵۳ - ۲۵۴ - ۵۹۰
۸۸۶ بهرت پور ..	.. ۱۸۱ - ۲۶۰ بیاسا
بهرنج (یا) بررنج	.. ۲۵۳ بیت الله
بهرة متعلقه درآبه منده هاگر	۴۱۷ بیت المقدس
۹۴ ..	بیداپور ۵ - ۲۵ - ۳۰ - ۳۱ -
بهکر ۷۵ - ۷۷ - ۱۸۹ -	۳۲ - ۳۸ - ۸۶ - ۹۲ -
۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۳ -	۱۰۲ - ۱۲۲ - ۱۲۴ - ۱۵۸ -
۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ -	۱۶۳ - ۱۶۵ - ۱۷۴ - ۲۹۱ -
۳۱۰ - ۳۱۲ - ۳۲۶ - ۳۲۷ -	۳۵۹ - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۴۰۳ -
۳۲۸ - ۳۴۶ - ۷۱۷ - ۹۶۶ -	۴۱۴ - ۵۰۹ - ۵۳۶ - ۵۶۳ -
بهکر نام قلعه ایست از ابدیه	۵۶۴ - ۵۶۵ - ۵۶۷ - ۵۷۶ -
قدیم .. ۲۴۵	۵۷۸ - ۵۹۰ - ۵۹۱ - ۵۹۲ -
بهکرد - دیوی .. ۳۱۰	۶۲۸ - ۶۲۹ - ۶۳۲ - ۶۴۲ -
بهندیه .. ۱۸۴	۶۵۶ - ۶۷۰ - ۶۸۳ - ۶۸۷ -

پرگنه پرسرور .. ۲۲۱	۲۲۳ - ۴۱۱ - ۳۳۸ - ۵۵۶
پرگنه پزوده مضاف کجرات	۵۵۷ - ۵۵۸ - ۵۸۳ - ۵۸۵
پرگنه .. ۴۹۲	۶۳۴ - ۶۵۸ - ۷۱۱ - ۷۱۲
پرگنه پزاني .. ۴۸۱	۷۱۳ - ۷۱۵ .. ..
پرگنه نانکواله ۲۵۵	پتھان (با) پتھان ۱۴۹ -
پرگنه جالور ۴۴۵ - ۴۴۶	۴۳۷ - ۸۲۴ ..
پرگنه جامير خانديس (۲)	پتھ .. ۳۱۴ ..
پرگنه جاميذا .. ۲۶	پتھاله .. ۸۰۸
پرگنه چار تھانه ۷۲۹	پرگنات بلوچستان ۳۳۶
پرگنه حان کليانه ۵۷۳	پرگنات خاندديس ۳۶۴
پرگنه خضر آباد ۴۶۵ - ۴۶۶	پرگنات متعلق چانده ۵۰۸
پرگنه ديپال پور ۱۸۸	پرگنه ارب .. ۲۳۰
پرگنه سرم (با) سيرم مضاف	پرگنه اشني پور ۳۷۶
پرگنه .. ۶۳۰	پرگنه اهل مالوه ۵۵۹
پرگنه سفيدون ۴۶۵ - ۴۶۶	پرگنه اهل مضاف ازجدين
پرگنه سوز متصل سرونج ۷۳۸	.. .. ۳۶۰
پرگنه ميونا مضاف پور ۷۷۰	پرگنه بهراج .. ۳۶۰
پرگنه کري پاوا ۵۴۴	پرگنه پير (يا) پير سونار کالنه
پرگنه کوهير (يا) کولپير (يا)	.. .. ۳۶۴
پرگنه .. ۶۳۰	پرگنه باتهري موه پور ۸۶۵

پنجاب	۵۶ - ۷۱ - ۹۴ -	پرگنه مالکنده (یا) پرگنه باالکنده	۷۶۹ .. ..
	۱۰۶ - ۱۱۳ - ۱۴۷ - ۱۹۵ -	بغیر نقطه - حرف ادل	۱۵۷
	۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۹۴ - ۲۲۱ -	پرگنه مظفر آباد	۲۳۱ ..
	۲۴۶ - ۲۵۴ - ۲۷۱ - ۲۷۴ -	پرگنه ندیه	۳۳۵۰
	۲۷۵ - ۴۵۷ - ۵۵۸ - ۵۹۴ -	پرگنه نیم هزار بلسواره	۴۳ - ۴۴ - ۴۴۲
	۶۲۶ - ۶۳۲ - ۶۶۸ - ۷۱۳ -	رناله	۸۵
	۷۱۹ - ۷۲۹ - ۷۵۷ - ۷۶۰ -	پرندا مضاف دکن	۲۶
	۸۱۴ - ۸۳۴ - ۸۶۸ - ۸۸۹ -	پوینده (یا) پویندا	۷۴۶ - ۴۰۷ - ۴۰۶ ..
	۹۲۹ - ۹۳۳ - ۹۳۵ - ۹۴۴ -	پژوده توابع احمد آباد	۴۹۲
پنج (تن)	۹۵۲ - ۹۵۵	پشار (یا) پیشادر	۴۷ -
	۵۴۷ ..	۱۳۱ - ۲۷۶ - ۳۲۲ - ۴۵۷ -	۵۶ - ۵۹۶ - ۶۱۲ - ۶۱۷ -
پنج شیر (یا) پنج شیر	۶۵		۶۱۸ - ۶۶۷ - ۶۶۹ - ۷۱۸ -
پنهنه شاهجهان پور (یا) پنهنه			۷۸۰ - ۸۲۰ - ۸۳۴ ..
(یا) پیهته	۵۹۱	پکلی (یا) پکلی	۴۳۱
پورندهر گدبه متعلقه - صوبه			۹۵۶ .. ..
اورنگ آباد	۵۷۵	پل شاه دوله	۶۶۹ ..
پور پرسیوجی	۵۲۴ ..	پل	۴۷۵ ..
پوکون	۳۹۸ ..		
پول کربی	۷۰۵ ..		
پونار متعلقه صوبه برار	۶۹۲		

۴۸۳	..	آداب کانگریہ	ہونہ (یا) دارالحرب ہونہ
۳۲	..	تالیکوٹہ	۱۰۲ - ۸۷۱ - ۸۹۸ - ۹۰۰
۵۵۳		تامروپ (یا) تامروت	۹۰۷ - ۹۱۹ - ۹۲۱ - ۹۲۲
۱۰۷	..	تانکلی ہزار	۹۲۳ - ۹۲۷ .. ..
۳۴۳	..	تبست	۶۱۵ ہوہکر (یا) ہویکھر
۳۲۸	..	تدریل	۳۴۸ .. ہانی
۱۴۵	..	تدار	ہلچری (یا) ہواچری (یا)
۸۷۲ - ۴۲۴		تربست	ہواچری (یا) ہواچری
۹۴۱ - ۱۱۵		ترونگ	(یا) ہواچری ۷۳۷ -
۸۶۲ - ۸۳۶		تروچا پالی	۸۰۷ - ۸۵۱ - ۸۵۲ - ۸۵۶
۹۶۴	..	ترکستان	۸۵۸ - ۸۶۲ - ۸۹۵ - ۸۹۶
۹۶۸ - ۳۲۶	..	ترمذ	۸۹۷ - ۸۹۹ - ۹۰۰ ..
- ۳۴		ترہت مضاف ہونہ بہار	۵۸۲ .. ہلمری
۵۵۷	..	..	۵۵۳ .. ہلام
۸۰۸	..	تعلقہ سہرورد	۵۶۹ ہتھہ (یا) ہتھہ
۳۲۲		تعلقہ نظام الماک دکن	• حرف تے •
۴۷۵	..	تعلق آباد	
- ۷		تلنگ (یا) قلنگانہ	۸۱۹ - ۸۲۴ تارا کدھہ
- ۴۲۹ - ۴۱۴ - ۳۸۹ - ۹۲			۲۳۲ - ۲۷۵ - ۹۶۳ تاشکند
۶۱۳ - ۵۸۸ - ۵۲۲ - ۵۱۲			۱۵۱ .. تلاب بہکر

• حرف تے •

تازده ۲۰۶ - ۲۰۹ - ۲۱۰ -
 ۲۲۰ - ۲۳۷ - ۲۹۳ - ۵۴۱ -
 ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۹۳۱ ..
 تتهه (یا) تتهه (یا) تتهه
 ۱۱ - ۳۲ - ۱۰۲ - ۱۰۳ -
 ۱۷۱ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۴ -
 ۲۴۵ - ۲۶۲ - ۳۰۶ - ۳۰۹ -
 ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۲۴۵ - ۳۴۶ -
 ۲۴۸ - ۲۵۴ - ۲۷۰ - ۳۷۱ -
 ۳۸۴ - ۳۹۷ - ۴۳۸ - ۴۶۳ -
 ۴۹۱ - ۵۱۵ - ۵۶۰ - ۷۱۷ -
 ۹۶۵ .. ..

• حرف جیم •

جاپانیر (یا) جاپانیر ۵۲
 جاگیر آباد .. ۲۹۱
 جالندهر .. ۱۴۶ - ۲۵۶
 جالنه (یا) جالنا تـوابع
 اورنگ آباد ۸۸۴ -

.. .. ۶۳۰ - ۶۷۰
 تماشا منزل ... ۸۳۶
 توران (یا) توران دیار ۲۵۹ -
 ۲۶۳ - ۲۷۵ - ۲۹۸ - ۳۳۰ -
 ۳۳۱ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۴۱۰ -
 ۵۱۷ - ۷۱۱ - ۹۶۶ - ۹۷۰
 تومان ایسا و بکرا (یا) ایسا
 بکرا (یا) ایسا بخـراد
 .. .. ۵۹۵
 تومان پنچشیر .. ۵۹۵
 تون (شهریعت در ایران) ۸۰۱ -
 .. .. ۸۰۵
 توندابور مضاف خاندیس ۲۳
 تونس تونس (یا) تونس
 ۳۶۹ - ۳۸۹ ..
 تھاسره مضاف صوبہ احمد آباد
 .. .. ۶۸۶ - ۶۸۷
 تھالگیر .. ۳۶۳
 تھانڈ لنگر .. ۳۲۲
 تیراہ .. ۷۰ - ۷۵

(مؤثر الامور) (۱۶۷) (فهرست جلد میوم)

۹۱۴ - ۹۰۲	..	۸ - ۱۹ - ۷۹ - ۱۹۶
۱۸۹ - ۸۸	.. جالور	۳۷۸ - ۳۹۸ - ۳۲۰ - ۴۴۸
جالدہ پور (یا) جالڈا پور موبی	..	۹۳۴ - ۷۴۸ - ۴۸۳
خجستہ بنیان	۳۲۰ -	جوتانہ .. ۲۸۲
۹۶۰ - ۷۱۶	.. ..	جودھ پور ۶۰۰ - ۶۰۲ -
۳۰۵	.. ..	۷۵۸ - ۷۵۶
۶۶۵ - ۱۴۱	..	جودھ ۳۵۳ - ۴۲۲ - ۴۶۲ -
۲۸۱	جانیانہر محمد [بان]	۴۶۵ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۸۲۳
۹۴۶	...	۸۷۹
۳۲۵ - ۲۷۱	جلال آباد	جوان پور ۱۶ - ۷۳ - ۱۹۳ -
۴۵۸	..	۲۰۰ - ۲۱۸ - ۲۲۸ - ۲۳۰
۵۲۴	جلگاہوں مضاف نزار	۲۳۶ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸
۷۵۵ - ۶۰۳	جمہور	۳۲۰ - ۳۴۲ - ۳۵۱ - ۳۵۲ -
۱۲۷	جمعیت آباد	۴۸۵ - ۴۸۷ - ۵۸۴ - ۷۸۵ -
۸۹۳ - ۸۷۹	جمن دریائے	۶۰۹ - ۶۱۲ - ۷۸۶ - ۸۳۵ -
۸۶۶	..	۹۵۱
۱۲۸ - ۱۱۲	..	جوندہ گڑھ (یا) جونا گڑھ
۶۶۸	..	جوندہ گڑھ (یا) ۱۰۲ -
۸۰۹	جنت آباد گور	۱۹۸ - ۱۰۴
۳	جنڈر (یا) جنڈر دکن	جوداڑہ .. ۴۱۸

چانددر (یا) چانددر - ۳۶۳	۷۸	چون داخل ولایت بیهق
۸۹۳	۸۷۸	جہابوہ (یا جہابوہ)
۵۸۰ .. .. چادہ	۷۵۰	جہالوہ ..
چتلدرک (یا) چیتلدرک	۲۷۷	جہاز کھنڈ ..
(یا) چیتلدرک و حلددرک	۴۷۵	جہانسی ..
۷۸۲	۴۷۵	جہان نما ..
چتور (یا) چیتور - ۲۰۸	- ۲۴	جہانگیر نگر عرف تھاکہ
۶۹۷ . ۴۴۷	۷۱۱ - ۵۴۵ - ۵۴۳	..
۸۴۵ .. .. چراگاہ	۱۸۹	جہجر ..
چکنا (یا) چکنا ۸۲۴ - ۸۱۹		جہجرانہ موضع (یا) چہجرانہ
۹۹ .. .. چکلہ متھرا	۱۰۱	.. ..
۴۳۶ .. .. چذاب	۱۸۹	جہنجهتون ..
۹۴۶ .. .. چنارہ گدھہ	۱۳	جیت پور ..
۸۵۴ چنچی (یا) چینچی	- ۸۲	جیچکتو (یا) چیچکتو
۴۴ چیدن موسوم بمفتاح	۸۳	.. ..
۲۳ .. .. چورہ	۳۹۸ - ۳۹۷ - ۳۹۶	جیسلمیر
۴۷۳ چوک سعد اللہ خان	۵۸۳	جے سنگھ پورہ ..
۱۷۳ .. .. چوکی خاص		
۵۴۷ .. .. چوکنی کہتہ		
۴۸۷ .. .. چونا گدھہ	۴۷۳	چاندنی چوک ..

* حرف جے *

۹۴۷	.. ..	۸۰۹	چهاردهی جنت آباد گور
۱۳۸ -	حسن پور سرکار هندیه	۶۱۹	چیتور ..
۸۴۰	.. ..	۳۶	چینا پتن ..
۷۷۴	حسین پور ..	* حرف حا *	
	حسین پور مضاف صوبه بهار		
۱۱۱	.. ..	حاجو (ده کردهی اکبر آباد)	
۵۳۳ - ۵۳۴	حسین مانگر		
۱۷۶ - ۲۱۷ - ۸۹۰	حصار	۶۷۱	.. ..
۳۸۳	حصار استوار آسیر	۶۲ - ۲۲۴ -	حاجی پور
۴۲۹	.. ..	۲۲۸	.. ..
۸۸۲	حصار شهر پناه برهانپور	۵۸ - ۶۰ - ۶۲ -	حجاز
۱۸۹	.. ..	۸۸ - ۱۴۸ - ۱۸۳ - ۱۸۹ -	
۳۶۷	حصار فیروزه	۲۰۱ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۵۳ -	
۵۷۱	.. ..	۲۵۵ - ۲۷۳ - ۲۷۵ - ۲۸۳ -	
۸۲۳	حصار منور (یا) انتور	۳۰۱ - ۳۳۰ - ۳۳۳ - ۳۴۶ -	
۲۲۴	.. ..	۲۶۷	حدرد اندراب
۹۱۷	حصن آسیر قلعه آملر	۱۸۴	.. ..
۴۷۹	حصون تجمع در لک آباد	۹۱ - ۱۲۱ -	حرمین شریفین
۵۲	.. ..	۲۶۲	.. ..
۲۲۳	حوض قتلخ	۱۱۲ - ۱۷۲ -	حسن ابدال
	حویلی احمد آباد	۵۹۳ - ۶۲۳ - ۶۴۷ - ۶۹۵ -	

۴۶۴ .. خاکریز	۹۰۹ حویلی هرسول
- ۲۶ - ۲۳ - ۲۲ خاندیس	- ۳۶۲ - ۴۰ حیدر آباد
- ۱۹۸ - ۱۹۴ - ۱۸۴ - ۷۱	- ۵۱۷ - ۵۰۸ - ۵۰۶ - ۴۸۲
- ۳۶۴ - ۳۳۲ - ۲۳۷ - ۲۱۹	- ۵۵۹ - ۵۵۵ - ۵۲۳ - ۵۳۲
- ۶۶۲ - ۶۲۴ - ۵۳۹ - ۵۲۰	- ۶۳۱ - ۶۱۹ - ۶۱۳ - ۶۰۸
- ۸۸۴ - ۷۴۵ - ۷۱۵ - ۶۹۲	- ۶۵۳ - ۶۵۲ - ۶۴۳ - ۶۳۲
- ۹۳۹ - ۹۲۸ - ۹۱۷ - ۹۰۲	- ۷۳۳ - ۶۸۹ - ۶۸۷ - ۶۸۶
۹۴۵	- ۷۵۲ - ۷۴۵ - ۷۳۷ - ۷۳۴
خجسته بذیان (یا) خجسته	- ۸۴۳ - ۸۳۸ - ۸۹۶ - ۷۵۵
- بذیان اورنگ آباد ۹	- ۸۶۱ - ۸۵۸ - ۸۴۹ - ۸۴۷
- ۶۴۷ - ۶۳۸ - ۶۱۰ - ۴۳	- ۸۷۱ - ۸۷۰ - ۸۶۹ - ۸۶۴
۷۳۰ - ۷۲۲ - ۷۱۶ - ۶۵۳	- ۸۸۲ - ۸۸۰ - ۸۷۸ - ۸۷۲
- ۷۴۵ - ۷۳۹ - ۷۳۸ - ۷۳۴	- ۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۸۵ - ۸۸۴
- ۸۳۵ - ۷۸۶ - ۷۸۳ - ۷۷۰	- ۹۰۵ - ۹۰۴ - ۹۰۲ - ۹۰۱
- ۸۵۲ - ۸۴۷ - ۸۴۱ - ۸۳۶	۹۲۷ - ۹۲۶ - ۹۰۹ - ۹۰۶
- ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۸۶۳ - ۸۵۶	
- ۹۳۹ - ۹۲۱ - ۹۰۹ - ۸۷۳	
۹۷۴ - ۹۴۹	
- ۲۹۲ - ۱۱۷ خراسان	۸۳ خاریاب (یا) فاریاب
- ۳۰۴ - ۲۹۸ - ۲۶۵ - ۲۵۹	۶۴۲ .. خاص پور
	۱۷۴ .. خاص چوکي

* حرف خا *

دار الخلافه ۲۱ - ۲۷ - ۳۶ -	۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۲۳ - ۴۲۴ -
۵۰ - ۱۷۸ - ۲۰۳ - ۲۷۶ -	۴۲۵ - ۴۲۸ - ۴۳۵ - ۵۱۸ -
۴۸۳ - ۵۰۷ - ۷۲۰ - ۷۵۰ -	۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۵۳ - ۸۸۲ -
۷۶۲ - ۷۶۵ - ۷۷۴ - ۷۸۱ -	خضر آباد .. ۴۷۵
۷۹۵ - ۸۰۵ - ۸۳۰ - ۸۳۱ -	خضر پور .. ۵۵۴
۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۷۷ -	خضري تالاب .. ۸۳۶
۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۶ - ۸۸۷ -	خليج کنگ .. ۸۰
۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۲ -	خواص پور .. ۵۲۹
دار الخلافه آگره ۵۴ - ۵۵ -	خواف ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۵۱۶ -
۶۳ - ۷۱ - ۱۴۹ - ۲۱۴ -	خوزجه .. ۸۸۸ - ۸۸۷ -
۲۴۸ - ۲۸۳ - ۳۴۴ - ۴۸۷ -	خوشاب .. ۷۴
دار الخلافه دهلي ۵۳۹ -	خيراب .. ۸۳
۶۸۱ - ۸۴۸ - ۸۴۹ -	خير آباد موټه اردنه ۶۰ -
دار الخلافه شاهجهان آباد ۳۵ -	.. ۴۲۹ - ۴۷۵ - ۴۸۱ -
۱۵۶ - ۵۳۵ - ۵۷۳ - ۵۷۵ -	خير .. ۱۵۵
۸۲۹ - ۸۴۰ - ۸۴۲ - ۸۴۳ -	
۸۴۴ - ۸۴۵ - ۹۴۴ -	
دار الخیر اجير ۱۵۷ -	
۲۱۴ - ۳۵۲ - ۳۵۷ - ۶۱۹ -	دار الحرب پونه ۷۸۰ - ۹۰۷ -
۸۱۶	.. ۹۲۰ - ۹۲۶ -

• حرف دال •

۴۸	قلعه قندهار	۴۲۶ -	دارالسلطنة تدرین
۳۹۴	.. دروازہ کلال	۴۲۷	.. ..
۵۹۳	.. درہ خیبر	۷۰ - ۲۱ -	دارالسلطنة لاهور
۶۱۲	.. دریای اتک	۱۱۲ - ۳۴۱ - ۵۸۲ - ۶۶۹ -	
۵۴۶ -	دریای برهماپتر	۷۱۶	.. ..
۵۵۰ - ۵۴۸	..	۱۵۵۰	دارالملک کابل
۱۷۱	.. دریای بهیموا	۸۸۷	داسنه (یا) داسنه
۳۰۷ - ۷۷ -	دریای پنچاب	۴۲۶	دامغان
۳۲۸	.. ..	۵۸۷ - ۸۲۲	دامن کوه کانگور
۶۹	.. دریای تبتی	۱۸۷	دامن کوهستان
۱۰۱	.. دریای تہہ	۳۱۱	دبیل
۸۸۸ - ۸۴۴ -	دریای جمن	دیتہ (یا) دیتہ	دیتہ (یا) دیتہ
۸۹۱	.. ..	۴۶۱	.. ..
	دریای جون (یا) جم-ن	۴۷۰	دجلہ
۱۲۳	.. ..	۰۳۴ -	درہنگہ صوبہ بہار
۱۵۷ - ۶۳ -	دریای جون	۵۵۹	.. ..
۲۳۲ - ۲۳۱	.. ..		در دایکدہ موسوم بہ صادق گدھہ
۷۶	.. دریای چذاب	۴۴	.. ..
۸۷۹	.. دریای خیل	۹۱۳	درنگلہ
۵۲۵	.. دریای رادی		دردازا اویسپ قرن نام دردازا

(مؤثر الامرا) (۱۷۳) (فهرست جلد سیوم)

۴۶ - ۵۲ - ۷۸ - ۸۵ - ۸۷	دریای سنده .. ۳۳۱
۸۸ - ۹۸ - ۱۰۲ - ۱۰۵	دریای سیحون مشهور به آب
۱۰۴ - ۱۰۸ - ۱۱۶ - ۱۱۸	خجند .. ۹۶۴
۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۳۵	دریای شور ۵۷ - ۶۹ - ۸۰
۱۳۷ - ۱۴۱ - ۱۴۲ - ۱۴۹	.. ۲۸۲ - ۳۱۱ - ۴۴۸
۱۵۳ - ۱۵۴ - ۱۵۸ - ۱۶۳	دریای کشنا .. ۹۴۹
۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۸ - ۱۷۶	دریای گنگ .. ۲۱۸
۱۷۷ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۱۹۷	دریای گنگ و جون ۲۵۰
۲۰۱ - ۲۳۷ - ۲۵۴ - ۲۶۳	دریای مانجرا .. ۶۰۸
۲۹۰ - ۲۹۱ - ۳۲۰ - ۳۲۲	دریای مهتی .. ۷۶۷
۳۲۳ - ۳۳۲ - ۳۳۹ - ۳۳۳	دریای مری .. ۸۰۴
۳۳۴ - ۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۵۶	دریای نربدا ۱۳۷ - ۵۸۰
۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۶۰ - ۳۶۱	.. ۷۹۴ - ۸۴۰ - ۸۵۱
۳۶۷ - ۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶	دریای نیروا .. ۳۱
۳۷۵ - ۳۸۷ - ۳۸۹ - ۳۹۰	دریای نیلاب .. ۳۵۹
۳۹۱ - ۳۹۲ - ۳۹۷ - ۳۹۸	دریای درده .. ۳۷۶
۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۲ - ۴۰۴	دشمن .. ۳۱۸
۴۰۵ - ۴۱۴ - ۴۱۹ - ۴۲۰	دشمن خطا .. ۵۵۰
۴۲۱ - ۴۳۷ - ۴۴۳ - ۴۴۷	دکن ۵ - ۹ - ۱۹ - ۲۱
۴۵۲ - ۴۵۴ - ۴۷۹ - ۴۸۲	۲۲ - ۲۳ - ۲۵ - ۲۶ - ۳۰

- ٧٤٩ - ٧٤٦ - ٧٤١ - ٧٣٩	- ٤٩٣ - ٤٩١ - ٤٨٧ - ٤٨٦
- ٧٥٤ - ٧٥٢ - ٧٥١ - ٧٥٠	- ٥٠٠ - ٤٩٩ - ٤٩٨ - ٤٩٦
- ٧٦٦ - ٧٥٩ - ٧٥٧ - ٧٥٥	- ٥٠٧ - ٥٠٣ - ٥٠٢ - ٥٠١
- ٧٨٣ - ٧٨٢ - ٧٧٠ - ٧٦٧	- ٥١٤ - ٥١١ - ٥١٠ - ٥٠٨
- ٧٩٥ - ٧٩٤ - ٧٩٣ - ٧٩٢	- ٥٢١ - ٥٢٠ - ٥١٧ - ٥١٦
- ٨٠٦ - ٨٠٥ - ٧٩٧ - ٧٩٦	- ٥٣٥ - ٥٣١ - ٥٢٣ - ٥٢٢
- ٨٣١ - ٨٢٥ - ٨١٧ - ٨٠٧	- ٥٥٩ - ٥٥٤ - ٥٥٠ - ٥٣٦
- ٨٣٩ - ٨٣٦ - ٨٣٥ - ٨٣٣	- ٥٦٦ - ٥٦٥ - ٥٦٣ - ٥٦٢
- ٨٤٣ - ٨٤٢ - ٨٤١ - ٨٤٠	- ٥٧٠ - ٥٦٩ - ٥٦٨ - ٥٦٧
- ٨٤٨ - ٨٤٧ - ٨٤٥ - ٨٤٤	- ٥٧٦ - ٥٧٥ - ٥٧٢ - ٥٧١
- ٨٦٠ - ٨٥٢ - ٨٥٠ - ٨٤٩	- ٥٨٦ - ٥٨٣ - ٥٨٢ - ٥٨١
- ٧٧١ - ٨٦٦ - ٨٦٥ - ٨٦١	- ٥٩٣ - ٥٩٠ - ٥٨٩ - ٥٨٨
- ٨٧٨ - ٨٧٧ - ٨٧٦ - ٨٧٤	- ٦٠٣ - ٦٠٢ - ٦٠٠ - ٥٩٧
- ٨٨٢ - ٨٨١ - ٨٨٠ - ٨٧٩	- ٦٢١ - ٦٢٠ - ٦١٠ - ٦٠٨
- ٨٨٦ - ٨٨٥ - ٨٨٤ - ٨٨٣	- ٦٣٥ - ٦٢٨ - ٦٢٥ - ٦٢٤
- ٨٩٩ - ٨٩٦ - ٨٩٥ - ٧٩٣	- ٦٦٣ - ٦٥٩ - ٦٥٥ - ٦٥٤
- ٩٠٩ - ٩٠٧ - ٩٠٤ - ٩٠١	- ٦٧٩ - ٦٧٧ - ٦٧٠ - ٦٦٧
- ٩١٣ - ٩١٢ - ٩١١ - ٩١٠	- ٧١٢ - ٧٠٧ - ٦٨٣ - ٦٨٢
- ٩٢٢ - ٩٢٠ - ٩١٩ - ٩١٤	- ٧٣٤ - ٧٢٣ - ٧٢٢ - ٧١٤
- ٩٣٥ - ٩٣٣ - ٩٣٠ - ٩٢٧	- ٧٣٨ - ٧٣٧ - ٧٣٦ - ٧٣٥

۲۱ - ۵۲ - ۱۰۷ - ۳۵۹	۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۴۱ - ۹۴۲
۳۹۱ - ۴۰۳ - ۴۰۴ - ۴۲۱	۹۴۳ - ۹۵۱ - ۹۵۷ - ۹۵۸
۴۳۳ - ۴۴۴ - ۴۵۴ - ۴۹۰	۹۶۰ - ۹۶۳ - ۹۶۵ - ۹۶۹
۵۷۰ - ۵۸۷ - ۵۹۰ - ۶۴۴	۹۷۰ - ۹۷۴ .. ..
۸۱۸ - ۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۲	۴۶۸ .. دلبادل
۹۴۰ - ۹۳۸	۴۸۱ .. دلمو (یا) دلمو
دهاردر ۱۱۷ - ۱۱۶	۴۳۱ دمتور (یا) دمتور
۲۲۱ - ۸۴۹ - ۹۰۷ - ۹۰۸	دنجو (یا) دنجو (دریا)
دهارده مرشد قلی خان ۴۹۸	۶۲۴ دندوانه ..
ده سنج بیرون قندهار ۷۰۲	۱۲۵ دندیری (یا) دندیری
دهلی ۳۸ - ۵۴ - ۹۲	۱۲۹ دراب (یا) درابه
۱۲۷ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۷	۸۶۷ - ۸۶۶ - ۴۷۰ - ۲۵۰
۱۳۸ - ۱۴۷ - ۱۷۷ - ۱۸۱	دراب مریه شاهجهان آباد
۱۹۳ - ۲۰۷ - ۲۱۱ - ۲۴۵	۸۶۷ .. ..
۲۵۰ - ۲۸۳ - ۳۰۹ - ۳۲۳	۸۱۸ .. در ابه باری
۳۲۴ - ۳۴۵ - ۳۹۹ - ۴۰۷	در ابه بهته جالندهر (یا) پنده
۴۰۸ - ۴۱۱ - ۴۶۲ - ۴۶۳	۱۲۷ .. ..
۴۶۴ - ۴۹۸ - ۷۱۱ - ۷۲۱	در ابه سنده ساگر ۷۴ - ۹۴
۷۷۳ - ۷۸۱ - ۸۱۴ - ۸۲۹	درکاری (یا) دهکاری ۵۴۲
۸۳۴ - ۸۴۴ - ۸۶۶ - ۸۸۳	دراس آباد ۹ - ۷ - ۵ - ۳

دیوگانون (یا) دیولگانسون	۸۸۴ - ۸۸۵ - ۸۸۷ - ۸۹۰
دیولگانون مضاف بالاکهات ہزار	۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴
دیہات بالکنڈہ ..	۹۱۱ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۲۹
دیہات بالکنڈہ .. ۷۹۷	دہلی دروازہ اردنگ آباد ۹۵۱
• حرف دال •	
دک ۲۵	دہلی علائی .. ۴۷۵
دھاکہ ۳۳	دہلی قدیم .. ۴۷۴
دیک ۸۸۶	دھن پور گجرات ۴۸۶
• حرف را •	
راجبندری (یا) راجبندری	دھور سمندر یکی از بنادر دکن
راج پیلہ ۳۹۸	دیار شرقی ۷۶ - ۸۰۹
راج محل ۸۰	دیال پور ۲۲۱ - ۲۸۶ - ۴۴۴
راجوری (یا) راجوری ۴۹ -	دیسپانڈیہ .. ۴۸۴
راج مسکون ۳۱۴	دیسمنگہ .. ۴۸۴
رام پورہ .. .. ۷۳۳ - ۷۳۱	دیوانان پتن .. ۸۶۲
رام حردہ ۶۸۴	دیوکر یعنی درخت آباد ۹۱۱ -
رام کر ۳۱۱	دیوگڈہ ۱۵۴ - ۵۲۲ -
	دیوگڈہ .. ۵۸۸ - ۹۴۲

۵۴۷	زنگامانی (یا) زنگامانی	۴۹۲	رام کیر (یا)
۴۲۱	رپ پاس ..	۳۶۷	رام کر ..
۴۳۲	رد خانہ کشن گنگا	۸۴	راه تلنگ *
۲۳۴	رد خانہ یشب	۸۳	راه خواجه ارجین (یا) ارجین
۵۵۱	رون دنچو (یا) دنچو	۱۲۸ - ۱۲۷	.. ..
۷۱	رشانی ..	۳۲ - ۳۱	راه در ساج توابع گذر دان
	روضہ شاہ برهان الدین غریب	۸۳	راه یکہ ازانگ ..
۸۴۵	.. ..	۶۵۶	رای باغ ..
	روضہ شاہ شرف بانی پتی	۱۳۰ - ۱۲۹	رای پور ..
۲۸۱	.. ..	۱۲۹	رای پور غریب
۷۲۵	روضہ عیدر ..	۸۵۰	رای پور (یا) رای پور
۳۵۷	روضہ معینہ ..	۹۳۶ - ۹۳۷	رای حین مالوہ
۸۵۹	روضہ مقدمہ ..	۵۴۴ - ۵۴۳	رخنگ ..
	روضہ منورہ قریب قلعہ		رسول آباد ظاہر بلوچہ
۸۸۱	دولت آباد ..	۴۴۷	احمد آباد ..
۰۷۰۵ - ۶۷۶ - ۱۲ - ۱۰	(در)	۶۶۳	رمفہ کرارہ ..
۰۲۷۷ - ۲۲۳ - ۱۵	رہتاس	۱۸۳ - ۱۹۴	رتن پور *
۹۴۶ - ۳۸۶ - ۲۷۹	..	۳۹۲ - ۲۰۸	..

* حرف ز *

۴۷۵	..	..	ستلج	۲۳۲	..	زمانیه
۳۲۸	..	..	ستیا سر (نام عمارت)	..	..	زمین دار (یا) زمیندار ۹۳ -
۵۳۰	..	..	سدهوت	۴۳۵ - ۴۲۴ - ۲۹۸ - ۲۹۷	..	..
۷۸۲ - ۱۲۴	..	..	سرا	۷۰۳ - ۷۰۱	..	..
۳۹۲	..	..	سرائی بهاری -	..	..	زنده رود مشهور به زاینده رود
۱۳۳	..	..	سرائی (وزیرانی)	۴۱۸	..	..
..	..	..	سرائی و چوک فتحی - وری	..	..	..
۴۷۲	..	..	..	* حرف سین *		
۴۰۶	..	..	سرکار اردش	۵۳ -	..	ساتگام (یا) ساتگان
۵۸۷	..	..	سرکار ابراهیم	۲۰۶	..	..
۵۷	..	..	سرکار بهر دنج	..	..	ساده ورا (یا) شاه دهورا
۳۲۱	..	..	سرکار بهکر	..	..	(یا) شاه دره مضاف
..	..	..	سرکار بکن که شهر یست قدیم	۷۶۹	..	..
۲۱۵	..	..	موسوم به نهرواله	۷۶۷ - ۵۱	..	سارنگ پور
۴۳۷	..	..	سرکار چیتور	۳۹۱ - ۲۲۳	..	سارنگپور مالوه
۴۸۸	..	..	سرکار حصار	۹۲۴ - ۹۰۸	..	سانبهر
۴۷۵	..	..	سرکار دیواری	۸۹۲	..	ساندی و پالی
۲۱۴	..	..	سرکار سنبل	۴۱۱ - ۴۱۰	..	سبزار
..	..	..	سرکار سهارندور (یا) سارنگ پور	۹۰۹	..	ستاره
۱۵۷	..	..	..	۴۲	..	ستارا موسوم به نورس قارا

۵۸۷ - ۸۲۲ - ۸۲۳ - ۹۵۷	سرکار سیوستان ۳۰۹ - ۳۱۲
سری رنگ پتن (یا) سرپرگ	سرکار فوج .. ۱۹۸
پتن (یا) سری نگر پتن	سرکار کالہ .. ۴۱۹
۷۸۲ - ۸۵۰ - ۸۷۲	سرکار لکھنؤ .. ۲۰۲
۲۴۵ .. سکر	سرکار گورکھپور ۴۲۰ - ۴۲۹
۸۸۷ .. سکندریہ	سرکار ماندر .. ۴۶۰
۱۲۷ - ۱۳۱ - سلطان پور	سرکار مونگیر .. ۴۲۰
۱۴۱ - ۲۵۲ - ۳۲۰ - ۷۷۸	سرکار ہاندیہ .. ۷۷۰
۹۱۴	سرم (یا) برگنہ سیرم مضاف
۲۴۷ سلطان پور بلہری	مونیہ بدر .. ۶۳۰
۶۴۴ سلطان پور نذر بار	سرمور .. ۸۲۳
۶۳۹ سلطان کنج اورنگ آباد	سرنڈیپ .. ۸۰
۴۵۲ .. لہٹ	سررنج متعلقہ مونیہ مالوہ
۷۶۶ .. لایم گڑھ	.. ۱۳۶ - ۷۱۴ - ۷۳۸
۱۲۰ - ۱۲۱ - ۲۳۲ - سمرقند	سورہی .. ۲۱۵
۲۳۳ - ۲۶۵ - ۳۲۴ - ۸۳۷	سورہند .. ۱۲۷ - ۱۲۸
۸۴۲ - ۸۷۵ - ۹۶۳	۳۳۷ - ۶۶۹ - ۷۱۹ - ۷۹۴
۲۷ - سموگر (یا) سموگر	سری .. ۴۷۳
۵۱۱ - ۶۱۴ - ۸۳۱	سری نگر دارالملک کشمیر
۷۰ - مذہیل (یا) مذہیل	۶۳۵ - ۹۶ - ۳۱۸ - ۵۶۷

(فهرست جلد سیوم) (۱۸۰۰) (متأثر الامرا)

۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۹ - ۳۸۰	۹۹ - ۲۱۴ - ۸۱۱ - ۸۱۸
۵۶۰ - ۷۳۱ - ۷۴۷ - ۷۴۹	۸۲۴ .. ..
۷۵۴ - ۷۶۷ - ۸۰۴ - ۸۵۲	سنبیل (یا) سنبیل مراد آباد
۹۱۳ - ۹۴۹	۲۹ .. ..
سورتن (یا) سووون (یا) سورتن	سندھ ۷۴ - ۱۴۱ - ۱۸۱
(گذار گنگ بهاکپرتی)	۲۴۰ - ۲۶۲ - ۳۰۵ - ۳۰۹
۷۳۸	۳۲۷ - ۳۶۸ - ۴۸۵ ..
۲۴ .. سوبی	سندھ پور ۹۰۳ - ۹۰۴
۸۲۲ .. سهارنپور	سنگتی عاقلہ راجا رام جات
۲۵۴ - ۱ ..	مفسد ۴۵۷ ..
۱۸۱ .. سیدالکوت	سنگھنیر (یا) سنگھیز ۸۷ -
۷۹۷ .. سیری	۳۶۳ - ۵۰۷ - ۷۳۰ - ۸۸۴ -
۲۹۸ - ۹۴ - ۹۳ .. سیستان	۹۲۲ - ۹۰۳ .. ..
۷۰۲ - ۴۳۵ - ۴۳۴ ..	سواحل بحر ہند موسوم بکوکن
سیکا کول (یا) سیکا کل و سکا کول	متعلق ولایت دکن ۵۶۳
۷۳۶ - ۷۴۶ - ۸۹۷ - ۸۹۹	سواد .. ۷۵
۱۵۸ .. سوا	سودھریہ ۸۳۳ ..
۳۰۶ - ۸۸ .. سیوستان	سودھریہ (یا) سورڈہ پور
۳۰۶ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۲۶	۷۶ .. ..
۳۷۳ - ۵۵۷ - ۵۶۰ - ۷۱۷	سورت (یا) سورٹھہ ۱۰۳ -

۸۴۷ - ۸۶۶ - ۸۶۷ - ۸۷۶ -	۹۶۶ ...
۸۹۴ - ۸۸۵	۳۱۱ ... سیوی
شاه دهورا (یا) شاه دره	
۹۷۲	* حرف شین *
۶۵۷ .. شاهزاد پور	۴۵۹ ... شادمان
۸۵ .. شاه گنده	شاش (یا) شایش مشهور به
۴۶۵ .. شاه محل	* نیابت معرف به تاشکند
۲۴۵ شش دریای شالی	و تاشکذیت یا تاسکذیت
شکر کهرله (یا) سکر کهرله	و تاسکذیت ۹۶۰ : ۹۱
۷۴۱ (یا) شکر کهرله	۴۷۰ ... شام
شکر کهرله شکر کهرله (یا) کهرله	۳۹۳ ... شاه آباد
(یا) سکر کهرله شصت کرده	۴۵۳ شاد پور مضاف کوپاک
۸۴۳ از اردنگ آباد	شاهجهان آباد (یا) دار الخلافه
۸۷۸	شاهجهان آباد ۱۲۳ -
۸۶۶ - ۸۹۲ - ۸۹۴ شکر تال	۱۲۹ - ۱۴۰ - ۱۵۷ - ۱۵۹
۴۰ شمعی مشهور بکلا پراز	۱۷۷ - ۴۶۲ - ۴۶۹ - ۴۷۳
۳۱۰ .. شور دریا	۴۷۶ - ۵۲۳ - ۵۲۹ - ۶۰۱
۷۷۴	۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۴۴ - ۶۹۰
۴۵۶ - ۶۲۸ - ۱۲۲ شور پور	۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۵۰ - ۷۶۶
۴۶۵ .. شایب شهر	۷۷۴ - ۷۷۶ - ۸۰۶

۵۵۴ - ۵۸۷ - ۵۹۰ - ۶۰۴	شهر بزد قانده ۲۲۷
۳۸۴ صوبه اردکيسه ..	شهر جام موروم به اسلام نگر
۶۳۰ صوبه بدر ..	۱۰۵ - ۱۰۴ ..
۵۰۲ - ۵۰۸ - ۵۱۲ صوبه درار	۲۲۰ .. شهر جاليسر
۸۰۱ - ۹۹۲ ..	۴۱۳ .. شهرستان
۷۹ - ۲۰۴ صوبه بنگاله	۲۶۲ - ۲۸۰ - ۳۳۳ - شيراز
۳۴۲ - ۳۴۵ - ۳۵۴ - ۴۷۷	۳۵۷ - ۳۸۴ - ۷۰۵ - ۷۰۶
۵۰۱ - ۵۰۸ - ۷۱۱ ..	۳۷۷ .. شيردور
۲۳۲ صوبه جنگ و بهار	۸۲۲ .. شيرگده
۲ - ۳۴ - ۱۱۱ صوبه بهار	
۱۷۱ - ۲۲۹ - ۲۳۱ - ۲۳۷	* حرف صاد *
۲۷۹ - ۲۹۳ - ۳۵۹ - ۴۱۱	۸۹۰ صحراي هانسي و حصار
۴۲۰ - ۴۷۷ - ۵۵۷ - ۵۵۸	۸۱۳ - ۱۰۹ .. صفاهان
۵۸۴ - ۸۰۹ - ۹۳۱ ..	۷۷ .. مغه مغا
۵۳ - ۴۲۹ صوبه پتنه	۳۸۰ .. صوبه اکره
۱۵ - ۷۴ صوبه پنجاب	۹۸۴ - ۱۴۸ صوبه احمد آباد
۱۸۷	۶۵۵ صوبه احمد آباد گجرات
۹۴۲ .. صوبه تلنگانه	۳۲۱ .. صوبه احمد نگر
۳۱۲ - ۳۷۸ صوبه تته	۷۰ - ۴۵۴ صوبه اله آباد
۴۸۲ - ۴۸۷ - ۴۸۹ ..	۴۰ - ۳۵۷ صوبه اردبه

صوبہ خاندیس ۱۴۱ - ۴۹۷	صوبہ ملتان ۹۲ - ۱۲۱
.. ۵۰۲ - ۶۲۱ - ۷۷۰	۲۹۹ - ۳۰۹ - ۳۲۶ - ۴۸۹
صوبہ خجستہ بنیاد ۱۴۱ -	.. ۴۹۹ - ۵۹۷
.. ۷۷۰	
صوبہ دار الخلافہ ۵۶۷ ..	
صوبہ دکن ۱۱۵ - ۳۷	طالقان ۲۷۵ ..
.. ۳۶۲ - ۳۵۸	طبرستان ۱۰۹ ..
صوبہ کابل ۱۶۷ - ۱۶۳	طرف آب ۲۴۴ ..
.. ۶۶۶ - ۵۹۵	طرفان ۶۲ - ۶۱ ..
صوبہ کشمیر ۳۵ ..	طهران ۷۰۵ ..
صوبہ گجرات ۵۹ - ۲۱	
۶۹ - ۲۲۰ - ۳۲۰ - ۳۸۰	ظفر آباد ۸۳۳ ..
۶۶۲ - ۴۸۹ ..	ظفر آباد بدر ۶۲۲ ..
صوبہ لاہور ۶۹۷ ..	ظفر آباد بیدر ۱۲۲ ..
صوبہ مالوہ ۱۴۶ - ۵۹ - ۵۰	ظفر نگر ۶ - ۳۸۵ - ۴۰۱
۲۱۹ - ۲۲۰ - ۵۰۹ - ۵۵۹	.. ۴۰۳ - ۴۴۳ - ۷۳۹
۵۶۹ - ۶۲۲ - ۶۵۶ - ۷۱۳	ظفر نگر بالا گھاٹ ہزار ۸۶
۷۱۴ - ۷۶۹ - ۷۷۱ - ۷۹۴	
صوبہ محمد آباد بدر ۴۲۹	
۴۹۰	عراق ۲۶ - ۲۰۲ - ۲۳۳

• حرف مین •

۵۶ - ۱۴۴ - ۱۸۰ -	غزنین	۲۵۹ - ۲۶۲ - ۲۵۷ - ۲۹۳ -
۲۹۶ - ۳۰۹ - ۳۴۳ -	..	۲۶۷ - ۳۲۸ - ۳۴۵ - ۳۴۶ -
۸۶۷ ..	غوث گدھ	۴۰۹ - ۴۱۰ - ۴۱۴ - ۴۱۵ -
۴۵۸ - ۱۸۸ ..	غور بند	۴۱۷ - ۴۲۴ - ۴۲۶ - ۷۰۵ -
* حرف فاء *		۸۸۲ - ۸۱۳ - ۸۱۳ -
۲۳۳ - ۲۵۹ - ۳۳۳ -	فارس	عراق عجم .. ۲۷۵
۳۵۸ - ۳۴۰ - ۳۳۸ -	...	عراق عرب .. ۲۶۲
۲۲۰ ..	فتح آباد	عرب ۱۰ - ۷۳ - ۹۱ - ۸۸۲ -
۱۱۶ -	فتح آباد دھارور	عظیم آباد پتہ ۱۳۲ - ۷۱۱ -
۵۷۹ ..	..	۸۰۳ ..
۱۴۶ - ۱۳۷	فتح پور	عقابین .. ۶۲
۴۷۸ ..	فتح پور بیانہ	علی مسجد .. ۳۲۲
۱۳۶ - ۶۸	فتح پور سیکری	عزیر کوت ۴۰۱ - ۴۵۵ -
۲۶۳ ..	..	۹۶۱ - ۸۱۸ ..
* حرف غین *		
۹۳۲ ..	فتح پور ہنسوہ	غازیپور ۵۶ - ۲۴۶ - ۳۳۴ -
۴۳۵ -	فراہ مضاف خراسان	.. ۹۱۲ ..
۷۵۳ - ۷۰۳	..	غرجستان .. ۸۳
۷۷۳ - ۷۷۲	فرخ آباد	غریب خانہ .. ۷۷۸
۸۹۲ - ۸۹۱ - ۸۶۶ - ۷۳۵	..	

فرخنده بديان	۷۵۳ - ۵۳۰	قصیده آشتي	۵۱۲ ..
..	۸۶۹ ..	قصیده آثاره	۲۳۰ ..
فردا دوز	۷۳۵ - ۲۶	قصیده اوده	۲۴۷ ..
فرغر	۶۲ ..	قصیده بهادر ارجن	۲۱۴
فرنگ	۸۰ - ۸۱ - ۹۰۵	قصیده بديه	۸۱۰ ..
..	۹۱۸ - ۹۰۷	قصیده بير	۲۳۷ ..
فداکت مشهور به شاه رخيه		قصیده پاتم از اعظم قصيدات برار	
..	۹۶۴ ..	..	۹۰۵ ..
فدا دوز ازان	۴۷۵ ..	قصیده پتن	۲۵۶ ..
دعای ا -	۱۵۷ ..	قصیده پتن موبده خجسته بنيان	
..	..	..	۸۷۱ ..

* حرف قاف *

قصیده پرنده	۵۶۹ - ۵۷۰	..	..
قصیده نوده	۴۴۷ ..	..	..
قصیده قمراني موسوي به ظهريگر	۴۸۲ - ۲۷۲	..	..
..	۴۵۸ ..	..	..
قصیده توساري	۲۶۲ - ۷۰۵ - ۸۱۲	..	..
قصیده قبالي (يا) قبالي	۸۱۳ ..	..	..
(يا) بيدالي مشهور به	..	..	..
نعمت ابدان	۸۱۸	..	..
قصیده جاني گادون	۲ ..	..	..

پنجاب مشہور بہ کھار	قصہ جہرسي مقابل آلہ آباد
مانري ۷۷ - ۲۴۴	۴۳۹ .. ..
قصہ ماہان (يا) باہان ۳۳۶	قصہ چاندو .. ۳۱۰
قصہ محمد پور ۲۴۸	قصہ چنوت ۹۳۵ - ۹۳۳
قصہ مندل پور ۲۰۶	قصہ رادير (يا) رادير ۶۶۴
قصہ منگور .. ۲۶	قصہ سارنگپور ۷۳۲
قصہ مونگیر ۵۵۸ - ۵۳۹	قصہ سالي ۷۷۶ ۷۷۳
قصہ میدک .. ۸۷۰	قصہ سانبہر .. ۴۸۸
قصہ میرتھہ .. ۲۵۱	قصہ مر نال (يا) سرتال
قصہ ہیلان (يا) بھیلان ۱۴۷	.. ۳۲۱ - ۱۴۸
قصبات بارہہ .. ۸۹۳	قصہ سہاور ۷۷۶ - ۷۷۴
قصبات تلنگانہ ۵۵۵	قصہ سيکري (يا) منکري
قطب پورہ ۱۰۸ - ۱۰۷	۸۱۵ .. ..
قلعہ آسير ۳۵۸ - ۱۲۷	قصہ کرہ ۵۳۹ - ۱۴۶
۹۰۹ - ۸۷۷ - ۸۴۰ - ۶۲۱	۸۱۰ .. ..
قلعہ آگرہ ۳۲۸ - ۱۳۶ - ۶۳	قصہ کوراء .. ۲
قلعہ اٹک .. ۳۹۵	قصہ کوہ مار .. ۳۱۱
قلعہ احمد نگر ۷۶۰ - ۷	قصہ کھڑکي .. ۳۹۰
۹۰۹ - ۹۰۶ - ۸۶۹ - ۳۵۷	قصہ کیرانہ .. ۳۸۱
قلعہ ارک بیجاپور ۳۶۸ -	قصہ لوهري متصل درياء

قلعہ ہندو سورت ۵۰۷ - ۸۹۹	.. ۹۱۶ - ۹۲۵
قلعہ پورندھر (یا) پورندھر	۷۰۳ .. قلعہ اسفرار
ملجار .. ۱۵۸	قلعہ مستقر الخلافہ اکبر آباد
قلعہ بہر دنج .. ۵۸	.. ۴۶۴ - ۴۷۲ - ۷۴۸
قلعہ بہکر ۷۷ - ۲۴۹ - ۳۰۷	۷۴۸ .. قلعہ الہ آباد
قلعہ بہوچور .. ۴۱۲	قلعہ اندر پست دین پناہ ۴۷۵
قلعہ بیانہ ۱۸۳ - ۱۸۹ -	۲۲۰ .. قلعہ ارجین
.. .. ۱۹۳	قلعہ اردگیر مضاف صوٹہ
قلعہ بیجا پور .. ۹۰۹	محمد آباد بدر ۴۹۰ -
قلعہ بیجا گدھ ۱۸۴	.. ۵۱۲ - ۶۲۱
قلعہ (یا) قلاع بیدر ۹۰۹ -	۹۰۸ .. قلعہ اردبھہ
.. .. ۹۱۹ - ۹۲۲	قلعہ ارسا (یا) ارسہ ۷ - ۸۷۱
قلعہ پتھورا .. ۴۷۴	قلعہ بالکنڈہ توابع حیدر آباد
قلعہ پرلی .. ۴۲	.. ۷۹۷ - ۸۴۷ - ۸۸۰
قلعہ پرناہ ۵۷۸ - ۶۸۸ -	۵۳۶ .. قلعہ بدر
.. ۶۹۷ - ۷۳۰ - ۹۵۰	۲۴ قلعہ بدر و کلیان
قلعہ پربندہ (یا) پربندہ	۸۱۱ .. قلعہ پرلی
.. ۴۰۴ - ۵۳۶ - ۶۲۱	۹۶۶ - ۹۳ قلعہ بسمن
قلعہ پورندھر ۵۶۴ - ۵۷۶	۱۱ .. قلعہ بغداد
قلعہ تارا گدھ .. ۱۷	۴۵۵ .. قلعہ بلخ

۹۷۴	...	..	قلعہ تربنگ	۹۴۱	..	..
۹۱۱	...	قلعہ دیوکر	قلعہ ترچان دای (یا) قلعہ			
۹۴۴	...	قلعہ رام کیسر	ترچنایلی	۷۹۶ - ۸۴۶ -		
۹۶۵	...	قلعہ رادیر	..	۸۶۱ - ۸۶۲ - ۸۸۵		
۳۵۶	...	قلعہ راہوترة	قلعہ ترمذ	۹۶۸	..	
۳۴۴ - ۲۰۱		قلعہ زنتنبور	قلعہ ترهذده	۲۲۱	..	
۱۴۵ - ۲		قلعہ ردهتاس	قلعہ جانپانیر	۱۹۴	..	
۹۶	...	قلعہ ساندور	قلعہ جہانسی	۴۶۱	..	
۴۱	...	قلعہ سدارا	قلعہ چتور (یا) چیتور	۱۹۳		
- ۶۹ - ۵۹		قلعہ سررت	..	۵۷۴ - ۵۶۷ - ۵۰۹		
۲۳۷ - ۲۲۳	...	...	قلعہ چمدرة	۵۴۹	..	
		قلعہ (یا) قلاع سنگمذیر (یا)	قلعہ چینجی (یا) چنجی			
۱۱۵	..	سنگمیز	..	۸۵۶ - ۸۵۵		
۵۴۹ - ۵۴۸		قلعہ سیمله	قلعہ خزانده	۳۰۰	..	
۳۰۵	...	قلعہ سیوی	قلاع دار الخلافه	۸۴۱		
۴۷۰		قلعہ شاہجہان آباد	قلعہ دکن	۱۴۱	..	
۲۷۹	..	قلعہ شیر گتھہ	قلعہ دولت آباد	۳۸		
- ۲۶۷ - ۲۶۶		قلعہ ظفر	۱۶۵ - ۳۸۵ - ۴۰۰ - ۴۰۳			
۲۶۸	..	..	۴۱۹ - ۵۲۰ - ۵۳۸ - ۵۸۳			
		قلعہ ظفرنگر مضاف بالا گہات	۸۸۱ - ۹۰۹ - ۹۲۴ - ۹۳۴			

برار	۵۱۶ ..	قلعه گانگنده (یا) گولگنده
قلعه غوري	۱۰۰ - ۹۹	حیدر آباد پای تخت
قلعه فراه	۷۰۳ ..	سلاطین تلنگ ۱۲۲ -
قلعه قلات	۲۹۷ ..	۳۶۳ - ۵۳۳ - ۶۴۱ - ۸۳۷ -
قلعه قندهار	۱۵۳ - ۹۳	۹۴۳ - ۹۰۴ - ۸۷۵ ..
۲۶۷ - ۲۹۶ - ۳۴۶ - ۳۴۷		قلعه گوالیار ۵۴ - ۲۰ - ۷ -
۵۰۹ - ۵۱۲ - ۵۷۱ - ۹۶۶		۱۴۵ .. ..
قلعه کابل	۲۰۳ - ۶۲	قلعه لنگ (یا) الگ ۱۹۸
قلعه کالجور	۲۰۷ ..	قلعه لوهگنده دولت آباد ۳۵۶
قلعه کانی	۸۲۳ ..	قلعه ماتیه (یا) ماتیه ۲۴۲
قلعه دریل	۲۹۲ ..	قلعه ماندور .. ۱۳
قلعه کجلی	۵۴۷ ..	قلعه محمد نگر عرف گولگنده
قلعه کایان	۵۹۱ - ۵۳۶	۷۳۴ .. ..
..	۸۷۳ - ۸۰۱	قلعه مرچ .. ۸۷۳
قلعه گنجینه (یا) گنجینه	۲۴۳	قلعه مرغزن .. ۴۷۴
قلعه گندانه	۶۹۳ ..	قلعه ماهیر ۹۳۷ - ۸۴۵
قلعه کهرورد	۱۰۰ ..	قلعه منگل بیره (یا) منگل
قلعه کهرمانه (یا) کهرمانه	۴۴ -	در بیره .. ۵۷۸
..	۵۷۹ ..	قلعه مو .. ۹۴۰ - ۸۱۹
قلعه گلبرگه	۸۷۰ ..	قلعه مہاکوٹ .. ۸۱۹

۴۸۶ - ۴۹۱ - ۴۹۳ - ۵۰۱	قلعہ میرٹھہ .. ۲۳۵
۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۶ - ۵۵۶	قلعہ نصرت گدہ چنچی (یا)
۵۶۷ - ۵۷۲ - ۵۷۳ - ۵۷۴	چینچی پائے تخت الکہ
۵۹۰ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۷۰۱	کرناٹک .. ۸۵۴
۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۶	قلعہ نلدرک .. ۸۶۴
۷۶۰ - ۸۲۰ - ۸۲۴ - ۸۹۰	قلعہ واکڈیرہ .. ۸۳۸
۵۵ - ۱۹۸ - ۳۵۰	قلعہ ہندوستان ۲۰۷
۶۰۴	قلعہ ہڈای .. ۷۵۸
۷۴۵ ..	قلماق .. ۶۱
	قم .. ۶۳۳ - ۷۰۵
	قندق کلیسیا (یا) کلیان ۸۱
	قمرنگر کرنول .. ۸۷۲
	قندھار ۱۷ - ۴۸ - ۸۳
	۸۴ - ۹۴ - ۹۶ - ۱۰۱
	۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰
	۱۸۰ - ۲۰۱ - ۲۶۵ - ۲۷۵
	۲۹۶ - ۲۹۸ - ۲۹۹
	۳۰۰ - ۳۰۶ - ۳۱۱ - ۳۲۶
	۳۲۹ - ۳۹۰ - ۴۳۴ - ۴۳۵
	۴۳۶ - ۴۳۷ - ۴۴۵ - ۴۴۶
۱۷ - ۴۶ - ۴۷ - ۵۶	کابل
۷۰ - ۷۱ - ۷۶ - ۸۹ - ۹۱	
۹۲ - ۹۴ - ۹۹ - ۱۰۰	
۱۲۱ - ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۶۶	
۱۴۷ - ۱۸۰ - ۱۸۶ - ۱۸۸	
۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۳ - ۲۰۲	
۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۶	
۲۱۷ - ۲۳۳ - ۲۶۵ - ۲۶۶	
۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹ - ۲۷۰	

• حرف کاف •

۴۰۲	..	کلا کوٹ	۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۵
۸۷۹ - ۹۰	..	کالپی	۲۷۶ - ۲۸۹ - ۳۰۶ - ۳۲۵
۹۴۱ - ۴۲۰ - ۱۱۷		کالذہ	۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۴۲ - ۳۴۹
		کاما پھارزی (یا) کامان پھارزی	۳۸۶ - ۳۸۷ - ۳۸۸ - ۳۹۱
۵۷۳ - ۱۵۶	..	کانوہ (شکار گاہ)	۳۹۲ - ۴۳۴ - ۴۴۲ - ۴۴۴
۹۶۷ - ۳۶۶	..	کانگرہ	۴۵۵ - ۴۵۶ - ۴۵۷ - ۴۵۸
۱۰۰		کانوہ (شکار گاہ)	۴۵۹ - ۴۹۰ - ۵۱۳ - ۵۶۷
۹۰۲ - ۹۰۱	..	کپورتلاہ	۵۷۱ - ۵۷۴ - ۵۸۰ - ۵۸۲
۲۰۰	..	کتکھ	۵۹۰ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۵۹۵
۹۲۶		کتل احمد نگر	۵۹۶ - ۶۰۰ - ۶۰۳ - ۶۱۶
۴۳۲	..	کتل بہلباس	۶۱۷ - ۶۶۹ - ۷۲۶ - ۷۷۸
۴۳۱		کتل پیر پنجال	۷۷۹ - ۸۰۳ - ۸۳۰ - ۸۳۱
		کتل خالوش (یا) خابوش (یا)	۸۲۳ - ۸۲۴ - ۸۴۷ - ۹۴۰
۶۹۵	..	جانوش	۹۴۶ - ۹۵۷
۶۱۷	..	کتل خیبر	۳۱۲
۳۶۷		کتل رومن کھیرہ	۳۸ - ۶۱ - ۲۳۳
۸۸۲ - ۷۳۵		کتل فردا پور	۲۳۴ - ۲۳۵ - ۲۶۶ - ۲۷۲
۴۰۰	..	کتل کھری	۲۷۳ - ۹۶۳
۴۵۸	..	کتل ہندو کوہ	۴۰۱ - ۴۰۲
۲۱۹	..	کتکھ	۲۰۹ - ۲۹۳
		کلا بہار	۲۰۹ - ۲۹۳

۱۱۷ -	بیجا پوری	۲۲۷	کترہ میان (فیق)
۷۳۸ - ۵۶۶ - ۵۳۰ - ۱۲۴ -		۵۰۷	کتک ..
۸۶۰ - ۸۵۴ - ۸۴۶ - ۷۶۸ -		۵۵۴	کجلی ..
۹۱۴ - ۸۹۵ - ۸۸۰ - ۸۷۲ -		۵۴۷	کجلی بن ..
۸۶۱ - ۷۳۷ ..	کرزول	۱۴۰ -	کچ (یا) کچھہ
کرہ مضاف الہ آباد (یا) کرہ		۴۸۶ - ۳۱۲ - ۳۱۰	..
۱۷۸ -	صوبہ الہ آباد	۲۸۰	کچواہہ ..
۸۰۲	.. ..	۵۷۰	کر ..
۹۲۹ - ۳۴۴	کرہ مانکپور	۴۱۸	کران ..
۳۸۶	کشک ..	۱۴۰ - ۱۱۰	کربلائی معلی
۲۷۶	کستم ..	۷۳۷	کرپہ (یا) کرپہ ..
۴۹ - ۴۸ - ۱۱ -	کشمیر		کرچھاک بزد (یا) کرخاکھا
۱۱۲ - ۹۵ - ۷۰ - ۶۴ -		۱۵	بیدزہ ..
۱۸۸ - ۱۷۰ - ۱۶۳ - ۱۴۴ -		۷۷۲	کردہ ..
۳۱۴ - ۲۸۰ - ۲۷۶ - ۲۵۸ -			کرہ گانون (یا) کرگانون دارالملک
۳۴۲ - ۳۲۲ - ۳۱۹ - ۳۱۷ -		۵۴۹ - ۵۴۸	آشام
۴۳۳ - ۴۳۲ - ۴۳۱ - ۴۴۳ -		۵۷۰ - ۵۵۲ - ۵۵۱ - ۵۵۰	
۵۲۸ - ۵۱۶ - ۴۶۶ - ۴۶۱ -		۳۳۸ - ۳۳۶ - ۳۳۵	کرمان
۷۳۰ - ۷۲۱ - ۶۶۷ - ۵۹۶ -		۷۰۵ - ۷۰۴ - ۳۴۰	..
۹۴۱ - ۸۰۷ - ۷۶۴ - ۷۶۱ -			کرناٹک (یا) کرناٹک

(مؤثر الامرا) (۱۹۳) (فهرست جلد سوم)

۴۷۱	کوثر وای چدوثره	۹۵۷ - ۹۵۴ - ۹۴۴	..
۴۵۴	کوثره بیدلاته ..	۸۷۲ - ۸۷۰ - ۸۶۹	کشدا
۴۷۸	کوچ ..	۱۵۲	کشن گده
	کوچ بهار موسوم به عالمگیرنگر	۲۵۶ - ۲۲۳	کعبه شریف
۵۵۴ - ۵۴۶ - ۵۴۵		۳۵۹	..
	کوچ هاجو (یا) کوچ هاجو	۵۹۸	کمالون
۴۵۲ - ۳۶۵	..	۸۷۹	کمن نور
	کودره (یا) کوزره مضاف صوبه		کنار مهندري که متصل قصبه
۶۸۷ - ۶۸۶	احمد آباد	۱۹۴	سرنال است
۶۹۱	کودره د تهاوره	۲۶۷	کنار هارمند
۴۲۲	کوز دهن نگر ..		کنديات (یا) کنده - ایت
۴۱۸	کوٹک ..	۱۹۶ - ۲۸۲ - ۳۸۰ - ۴۴۸	
۵۶۵ - ۵۳۶	کوکن ..	۸۵۲	..
۸۱۲	کوکاده تعلقه رانا		کنچی کوثره (یا) کنچی کوثره
۸۲۱	کول ..	۵۷۲ - ۵۳۰ - ۵۱۷	..
۲۳۱ - ۲۷۵	کولاب ..	۸۸۶	کمبر
۵۴	کول جلالي ..		کنک گیر (یا) کنگري (یا)
۷۷۳	کول جالسر ..	۶۵۶ - ۳۲۶	کنگري
۹۵۸	کوندرا نه ..	۵۴۸ - ۵۴۷ - ۵۴۳	کواھتي
۱۲۹	کوه برنی ..	۵۵۴ - ۵۵۰	..

(مؤثر الامور)	(۱۹۴)	فهرست جلد سیوم
۵۵۰	۵۴۵	کوه بهر تخت
۱۴۷ کوهستان کشمیر	کوه چلپرنیه (یا) کوه چلپرنیه	
۲۲۷ کوارچ (یا) کورج	۵۵۶	
۳۲۶	۱۵۷ کوه دامان شمالی	
۹۷ کهاچرود (یا) کانچرود	۱۵۷	کوه هر مور
۴۴ - کهدارون (یا) کهدانون	۲۸۰	کوه سایمان
۹۹۷ - ۱۷۳	۱۴۴	کوه سوالک
۵۸۵ - ۱۳۳ - ۲۴ کهجو	۴۹۳ - ۱۶۸ - ۱۵	کوه کنگره
۹۷۰ - ۷۸۱	۴۷۵	کوه کمارون
۳۱۱	۷۷۴	کوه مداریه
۴۰۱ - ۲۷۴ - ۹ کهرکی	کوه نمکسار مضاف صوبه پنجاب	
۶۵۲ کهرجی گجرات	۷۴	
۷۷۹ کھسار سرحد کابل	۶۱ کوههای مغلستان	
۹۵۰ کهورزره (یا) کوزره	۴۵۹ کوهسار بدخشان	
۱۵۶ کهوره مجاهد	۳۶۴ کوهستان بکلانه	
۴۶۷ ۴۴۹ - ۱۷۴ کھیلدا	کوهستان تامرپ (یا) تاوروت	
۳۸۲	۵۵۴	
کیرانه پرگنه از مضامفات	۹۹ کوهستان سرب نگر	
مهارنپور - صوبه دهلي	۵۹۳ کوهستان کابل	
۳۸۱	۵۴۹ - کوهستان کامرپ	

۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۴۷ - ۷۴۹	۸۲۲ .. کیلا گڑھی
۷۵۰ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۷۶۷	۸۱۳ .. کیلا نات
۷۶۸ - ۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۴	۴۷۴ .. کیلا گڑھی
۸۱۲ - ۸۴۲ - ۸۴۳ - ۸۷۲	
۸۷۵ - ۸۷۷ - ۸۷۸ - ۸۷۹	
۹۲۹ - ۹۳۰ - ۹۳۷ - ۹۶۹	
گڈھہ (یا) گڈھی ۳۴ -	
۴۰ - ۱۴۸ - ۲۲۴ ..	
گڈھہ پتلی (یا) گڈھہ پتیلی	
۷۵۱ (یا) گڈھہ پتیلی	
گڈھہ نمونہ (یا) کرہ نمونہ	
۸۳۳ مضاف دکن	
۷۴۲ - ۷۴۷ گڈھہ ہوا چری	
۲۲۴ گذر چوسا (یا) چوسہ	
۸۳ .. گذر دان	
۷۰۱ .. گرجستان	
۱۸۰ گردیز (یا) گردیز	
۳۱۸ - ۳۱۹ .. گریوہ	
۱۰۹ گلزار (یا) گلزار	
۸۶۳ - ۵۹۱ - ۵۳۶ گلبرگہ	

۵۰ - ۲۰ - ۷ - ۶ گجرات	
۵۳ - ۵۷ - ۵۹ - ۷۰	
۷۱ - ۷۶ - ۷۷ - ۸۸	
۹۷ - ۱۰۱ - ۱۰۳ - ۱۸۳	
۱۸۴ - ۱۸۹ - ۱۹۳ - ۱۹۴	
۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۹ - ۲۰۴	
۲۰۸ - ۲۱۴ - ۲۱۷ - ۲۱۹	
۲۵۷ - ۲۸۱ - ۲۸۲ - ۲۸۵	
۳۰۶ - ۳۱۰ - ۳۱۲ - ۳۲۶	
۳۷۸ - ۳۹۸ - ۳۹۹ - ۴۰۰	
۴۳۴ - ۴۴۷ - ۴۴۸ - ۴۵۱	
۴۶۶ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۹۱	
۴۹۲ - ۵۹۲ - ۶۰۲ - ۶۵۵	
۶۵۸ - ۶۷۰ - ۶۷۸ - ۶۹۰	
۶۹۲ - ۷۲۰ - ۷۲۹ - ۷۳۱	

۹۶۱ گھات کاغذی دارہ	۷۶۸ .. ..
- ۲۱۰ - ۲۰۹ گھوڑہ گھات	- ۱۷۳ کلکندہ (یا) گولکندہ
۵۴۶ - ۵۴۴	- ۵۲۰ - ۵۲۳ - ۴۱۴ - ۲۶۳
	- ۵۸۸ - ۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۲۷
	۶۸۵ - ۶۸۴ - ۶۶۱ ..
	گنبد متصل بدردارہ سمیت
۱۲ لہری (یا) لاری بندر	غریبی روضہ شاہ عالم ۴۴۸
- ۱۸ - ۱۱ - ۶ - ۱ لہور	کنگ (یا) گنگا ۷۳
- ۴۷ - ۳۶ - ۲۷ - ۱۹	- ۳۵۸ - ۳۵۶ - ۲۱۹ - ۸۰
- ۷۲ - ۷۱ - ۵۶ - ۴۸	- ۵۴۲ - ۵۲۱ - ۴۷۵ - ۴۳۹
- ۱۱۳ - ۱۱۲ - ۹۵ - ۷۸	- ۸۷۱ - ۸۶۷ - ۸۲۳ - ۷۳۸
- ۱۷۲ - ۱۳۱ - ۱۲۷ - ۱۱۴	- ۹۲۶ - ۹۲۰ - ۸۹۲ - ۸۹۱
- ۲۱۳ - ۱۹۳ - ۱۸۸ - ۱۸۰	۹۵۳ .. ..
- ۳۰۸ - ۲۷۷ - ۲۶۱ - ۲۵۶	۷۳۸ .. بھاگیرتی
- ۳۳۱ - ۳۱۸ - ۳۱۷ - ۳۰۹	- ۶ گوالیار مضاف انبر آباد
- ۳۹۶ - ۳۵۳ - ۳۴۸ - ۳۴۴	- ۶۶۹ - ۱۴۲ - ۵۴ - ۴۴
- ۴۵۹ - ۴۵۷ - ۴۵۰ - ۴۳۶	۸۰۱ .. ..
- ۵۰۰ - ۴۹۹ - ۴۹۳ - ۴۷۱	۳۵۶ .. گونداری
- ۵۶۸ - ۵۲۵ - ۵۱۸ - ۵۱۰	۲۰۹ - ۱۷ - ۱۶ گورکھپور
- ۶۰۳ - ۵۹۹ - ۵۷۵ - ۵۷۲	۵۵۹ - ۹۵۰ .. ..
- ۶۶۶ - ۶۳۴ - ۶۱۶ - ۶۱۲	

۹۲۰	دریات گنگ دکن	۷۱۸ - ۷۱۶ - ۷۰۹
۹۵۵	لوه چک ..	۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۵۹
۲۴۵	لوه ري ..	۷۵۷ - ۷۸۱ - ۸۱۸ - ۸۲۰
۶۷۲	لوه کده ۴۷ - ۱۲۸	۸۳۰ - ۸۳۱ - ۸۳۴ - ۸۶۸
* حرف ميم *		۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۲ - ۹۲۷
۹۳۶	.. ..	۹۳۵
۲۴۴	ماتھ بام ..	۴۷۵
۸۲	مار چان (يا مارو چا)	۳۶۷
۷۹۲	مارنذران ..	۴۶۴
۵۲۴	مالجي پور ..	اکريت پاي (يا) اکريت پاي
۵۶	مالوہ ۵۱ - ۵۳ - ۵۶	۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۵۸
۷۰	۷۰ - ۹۷ - ۱۳۷ - ۱۴۹	لکھو ۲۰۲ - ۲۴۶ - ۴۳۴
۱۸۴	۱۸۴ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵	۴۸۱ - ۵۱۶ - ۵۸۴ - ۷۸۱
۲۰۴	۲۰۴ - ۲۱۶ - ۲۱۷	۹۵۳ - ۸۹۲ - ۸۳۹
۲۵۷	۲۵۷ - ۲۸۶ - ۳۲۲ - ۳۳۲	اکھي ۳۱۱ - ۳۷۳
۳۳۳	۳۳۳ - ۳۶۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹	لنگر دوت مضاف پيشاور
۳۸۹	۳۸۹ - ۳۹۷ - ۴۵۳ - ۴۸۰	۷۷۶ - ۶۵۷ - ۶۱۲
۴۸۳	۴۸۳ - ۵۲۳ - ۶۰۰ - ۶۲۵	لونا چماري (يا) لونا چماري
۶۵۸	۶۵۸ - ۶۵۹ - ۶۷۰ - ۷۱۴	۵۱۴۸
۷۳۱	۷۳۱ - ۷۳۴ - ۷۳۶ - ۷۳۸	لونگر (شہر ريسٽ ٻرلب)

فرخنده بنیان ۷۳۷ - ۸۶۹	۷۵۰ - ۷۶۶ - ۸۰۶ - ۸۲۷
محلہ جَدِي ملي (يا)	۸۳۰ - ۸۳۵ - ۸۴۰ - ۸۴۳
چَدِي ملي (نام يکي از	۸۴۴ - ۸۴۹ - ۸۷۶ - ۸۷۷
محلہ های کشمير) ۷۶۴ -	۸۷۸ - ۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۶
۷۶۵	۹۳۹ - ۹۴۶ - ۹۶۹
محلہ حسن آباد (نام يکي	ماندرو (مضاف موبه مالوه)
از محلہ های کشمير)	۵۱ - ۱۹۳ - ۱۹۹ - ۳۲۹
۷۶۵	۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۳ - ۳۸۸
محمد آباد بدر ۳۳۷	۵۵۶ - ۵۸۷ - ۷۱۳ - ۸۳۰
محمود آباد .. ۵۴۳	۹۶۵ - ۹۶۶ .. ..
محمود پوره بيرون شهر اورنگ	ماندها ۹۵ .. ..
آباد .. ۹۳۹	مانکپور ۲۰۷ - ۲۳۰
محمدود عراقي (نام جا)	مانکوت .. ۱۴۶
۵۹۵	مادراء النهر ۲۶۴ - ۳۰۴
مخلص پور .. ۱۵۷	۸۸۲ .. ..
مدکل مابين ظفر آباد و	متھرا ۷۳ - ۱۰۳ - ۴۲۱
حيدر آباد ۸۳۳	۴۲۲ - ۴۶۲ - ۴۸۷ - ۵۹۷
مدینة السلام بغداد ۴۷۰	۸۸۸ - ۶۰۰ .. ..
مدینة طيبه • ۳۳۳ - ۵۶۳	مژمن بغدادی ۴۶۴ - ۴۷۱
مراد آباد ۹۹ - ۷۰۸ -	مچھالي بنادر موبه

۱۵۶ - ۵۵۷ - ۵۷۳ - ۵۷۵	۷۶۵ - ۷۶۹ - ۸۳۱ - ۸۳۹
۹۲۲ - ۹۴۳ - ۹۴۴ - ۹۴۷	۸۴۳ - ۸۷۶ - ۸۷۸ ..
مسجد جامع آگره ۸۲ - ۲۲۷	مرتضی آباد مرچ (فصبه)
مسجد جامع فتح پور ۳۲۸	مضاف بید پور ۶۴۲
مسجد جامع موسوم بمسجد	مرتضی پور مویله برار ۶۵ -
جهان نما مسجد شاه جهان	۶۵۵ .. ..
۴۷۲	مرراج و کامرچ یعنی بلا ر
مسجد عالی فصبه سکهر (یا)	پائین دریه اب بهت ۳۱۴
سکهر ۷۵ ..	مرشد آباد ۷۵۲ - ۷۵۳
مسقط ۷۵۹ - ۷۶۰ ..	مرغزار ۷۷۹ ..
مشهد ۳۲۰ ..	مرغیان ۹۶۴ ..
مشهد مقدس ۲۲۷ - ۲۶۲ -	مرگنه حال کلیدان ۱۵۶
۳۱۴ - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵	مرز ۲۴۳ ..
۴۴۱	مزار پیر بقره ۳۱۱ ..
مشهد مقدس (فویه) ۹۳۶	مزار سلطان المشایخ ۳۲۴
مشهد مانور مرتضویه علیه السلام	مستقر الخلافه ۴۹۴ - ۵۰۴
۴۰۹	۵۵۸ - ۵۶۷ - ۶۶۹ - ۸۱۷ -
۴۷۰ .. مصر	۸۳۱ - ۹۶۹ .. ..
مصر جامع ۴۷۳ ..	مستقر الخلافه آگره ۹۴۷
معهور آباد که موقع ست	مستقر الخلافه اکهر آباد

۹۶۶ - ۸۶۸ - ۸۲۶	..	از نجف اشرف	۳۷۶
۸۱۸	..	معمورہ بنگالہ	۲۰۹ - ۲۰۶
۸۴۶	..	مغل پورہ واقع خجستہ بڈیان	
۲۵۵	..	..	۷۷۰
۳۶۴	..	مقزیزر	۸۷
۸۷۹	..	مقام پور مزدل	۱۲
۸۸۶	..	مقصود آباد (نام تالاب)	
	ملک چاندا (یا) چاندہ	..	۸۹۲
۴۵۴	..	مکران	۴۸۶ ۳۱۰
۳۵۹	..	مکندپور	۸۴۴
۸۵	ملک عادل خانہ	مکہ معظمہ	۹۱ - ۱۲۱
۹۲۷	..	..	۷۰۱ - ۲۵۲
۲۱۹	..	ملتان	۵۱ - ۹۴ - ۹۵
- ۷۱۸	مالکا پور صوبہ ہزار		۱۰۱ - ۱۳۱ - ۱۲۲ - ۱۷۰
۸۰۱	..		۱۷۱ - ۱۹۵ - ۲۰۵ - ۲۴۱
۱۰۶	مل کھیر (یا) بل کھیر		۲۵۲ - ۲۸۰ - ۳۰۶ - ۳۰۷
۲۱۶	..	ممالک شرقی	۳۰۹ - ۳۱۲ - ۳۲۵ - ۳۲۹
۲۱۲	..	مملکت کابل	۳۴۵ - ۴۳۶ - ۴۳۷ - ۵۶۸
۲۱۵	مملکت گجرات		۵۷۵ - ۵۸۵ - ۶۹۷ - ۷۱۷
۷۷۸	مندر (یا) مزدلہ		۷۱۸ - ۷۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۵

(مآثر الامراء) (۲۰۱) (فهرست جلد سیوم)

۵۱۶	..	مونگی پتن	۴۴	موسوم بمفتوح	مذدن
۴۱۱	..	مونگیر	۲۲۰ - ۵۰	..	مذدو
۲۸۹	..	موهان برگنه لکھنؤ	۸۴۱	..	مذزل تورہ
۴۰۷	..	موہن نالہ	..	(یا) جہالوہ	مذزل جہالوہ
..	..	مہابین (برگنه ایست از سرکار	۸۴۲	..	..
۵۶۹ - ۴۶۲ - ۴۲۱	(اگر)	..	۸۲۴ - ۴۳۷ - ۱۴۹	..	مو
۵۵۰	..	مہاچین (یا) ماچین	۵۵۹	..	مورنک
۸۹۳	..	مہارپور	۱۱۰۱۰	..	موصل
۴۰۲ - ۴۰۱	..	مہاکوت	۱۴۱	..	موضع اندارہ
۶۴۵	..	..	..	(یا) بری	موضع بری تپہ
۵۴۳	..	مہاندي	۵۴۵	..	تپہ (یا) بری تپہ
۳۵۶ - ۲۹۲	..	مہکر	۲۶	..	موضع پی بری
..	..	مہکر دالا گھٹت برز	۱۹۱	..	موضع چازی کاران
..	..	..	..	..	موضع حسن پور سرکار ہندو
۸۹۲	..	میدان ساندی و پالی	۸۷۷ - ۷۷۰	..	..
۶۱۹	..	میدان شاہ گدھہ	۲۳۲	..	موضع درسین
..	..	میدک مضاف موہن حیدر آباد	۸۰۴	..	موضع درحد
۴۰	..	..	۵۴۲ - ۵۴۰	..	موضع سولی
۵۹۸ - ۲۵۰	..	مدرتھہ	..	..	موضع کھرکی موسوم بہ از رنگ
..	..	..	۴۴۳	..	آباد

(فهرست جلد سوم) (۲۰۲) (متأثر الامرا)

۹۱۴ - ۷۷۸	۵۴۳	میر داد پور
نربدا (یا) فربده (دیا)	۸۵۰ - ۳۰۶	میسور
۵۷ - ۱۴۲ - ۱۸۵ - ۲۲۰	۷۱۵ - ۵۹۸	میوب
۳۲۰ - ۳۳۳ - ۴۹۱ - ۴۹۵	۱۵۷ - ۱۵۸ - ۴۴۷	میوات
۵۰۴ - ۵۰۷ - ۸۰۶ - ۸۷۳	۳۴۴ - ۵۰	میوار
۹۶۹ - ۸۹۵		
نربد گندهک (یا) گندک ۲۲۴		
نوردر (یا) نوردار ۴۲۹ - ۲۰	۸۸۹ - ۲۰۷	نار نول
نصر پور .. ۳۱۲	۳۹۷ - ۳۹۸ - ۳۹۹	ناسک
نظام آباد بالائے کتل فردا پور	۹۴۱ - ۹۲۳	..
۸۸۲	۸۷۳	ناگپور
نعمت آباد .. ۳۳۷	۵۰ - ۱۹۵ - ۲۰۵	ناگور
نقب شیر حاجی ۲۰ کوٹ	۸۸۶ - ۲۳۵ - ۲۳۴	۲۱۴
۴۰۲	۴۴	نا دگیر موسوم بہ گبر
۱۹۵	۸	ناندیر (یا) ناندیر دکن
۶۴۸	۴۲۹ - ۴۴۵ - ۶۲۲ - ۷۳۸	
۸۲۴	۷۶۸ - ۷۸۵ - ۸۰۰	
۴۳	۹۴۲ - ۹۴۳	..
۴۶۳	۴۱۰	نجف اشرف
۱۸۸	۱۳۱	ندر بار (یا) ندر بار

۵۲۲ ..	ولایت بگلانه	فهرست (یا) بهشت (نام
۲۹۵	ولایت بهائی	فهرست (۱۰۰ -
۳۸۰ - ۲۴۶	ولایت بهار	.. .. ۵۲۹ - ۴۶۶
	ولایت بهاره مضاف گجرات	۱۴۰
۴۸۶ ..	..	۱۲۰
۱۵۸ ..	ولایت بیجاپور	۵۲۵ ..
	ولایت بیل تلمی (یا) سل تلمی	۸۸۲ ..
۵۵۴ ..	..	۱۴۴ - ۲۱۱ - ۲۶۸ -
۷۸ ..	ولایت بیهق	۲۷۳ - ۲۷۱ ..
۳۰۸ ..	ولایت پنجاب	۲۴
۱۰۴ ..	ولایت جام	۷۰۹
۵۵۰ ..	ولایت ختن	
۴۳۳ ..	ولایت هندیره	
۲۲۸ ..	ولایت سردار	
۳۱۲ - ۳۱۰	ولایت هندیه	۶۳۹ -
۴۸۸ - ۴۸۷	ولایت هوزته	۶۴۸ - ۶۵۱ - ۶۶۳ - ۸۵۰
۴۹۲ ..	..	۹۳۵
۱۵۸ ..	ولایت سیوا	۸۹۲ - ۱۸۰
۲۴۰ ..	ولایت فارس	۲۶۵
	ولایت فرغانه (که از اقلیم پنجم	۵۱۷
		ولایت بالاکهات کرفانک

• حرف واو •

(فهرست جلد هیوم) (۲۰۴) (مآثر الامرا)

۷۰۴ - ۷۰۳	..	۹۹۳	.. (است)
۸۲۳	..	هرندزار	دلايت کامروپ يعنى هاجو و
۹۰۹	..	هرسول	کواهتي و توابع آن ۵۴۴ -
۴۸۶	..	هرمز	۵۵۴ .. ..
هرنگانون و چوپره مضاف موبه		۲۳۷	دلايت گجرات
۲۶۲	خاندیس	۲۱۱	دلايت گکهر ..
۱۱۵	..	هریس	دلايت گنده ..
۴۵۹	..	همایون پور	دلايت مهستي
۸	هندوستان (يا) هند	۷۶	دلايت میان دو آب
۱۱ - ۱۸ - ۲۰ - ۲۴ - ۵۴		۵۵۴	دلايت درنگ ..
۶۲ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۵ - ۸۶			
۹۰ - ۱۱۱ - ۱۲۱ - ۱۳۱			
۱۴۵ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۵۳			
۱۵۴ - ۱۶۳ - ۱۶۸ - ۱۶۹		۵۴۴	هاجو ..
۱۷۱ - ۱۷۵ - ۱۷۸ - ۱۷۹		۸۹۰	هانسي ..
۱۸۰ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۲۰۲		۸۹۰	هانسي و حصار
۲۰۳ - ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۵		۹۳۵	هتيا پول ..
۲۱۶ - ۲۲۳ - ۴۳۳ - ۲۳۴		۸۱	هچاي ..
۲۳۵ - ۲۴۱ - ۲۵۲ - ۲۵۵		۸۹ - ۲۷۵ - ۲۴۶	هرات
۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۹ - ۲۶۰		۴۱۰ - ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۶	

* حرف ها *

۷۴۰ - ۷۴۴ - ۷۵۳ - ۷۵۴	۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸
۷۴۲ - ۷۴۴ - ۷۷۴ - ۷۷۵	۲۷۱ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۸۵
۷۸۴ - ۷۹۴ - ۸۰۱ - ۸۱۳	۲۸۸ - ۲۹۹ - ۳۰۱ - ۳۰۲
۸۱۴ - ۸۱۵ - ۸۲۱ - ۸۲۷	۳۱۴ - ۳۱۶ - ۳۲۳ - ۳۲۷
۸۲۹ - ۸۳۴ - ۸۳۷ - ۸۵۰	۳۲۸ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۴۱
۸۵۱ - ۸۷۵ - ۸۸۱ - ۸۸۲	۳۴۲ - ۳۴۴ - ۳۴۷ - ۳۵۵
۸۹۲ - ۸۹۵ - ۹۰۴ - ۹۱۱	۳۶۱ - ۳۶۰ - ۳۷۶ - ۳۷۹
۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۵ - ۹۱۸	۴۰۰ - ۴۰۷ - ۴۱۱ - ۴۰۱
۹۱۹ - ۹۳۶ - ۹۳۸ - ۹۴۴	۴۲۲ - ۴۳۴ - ۴۴۹ - ۴۵۰
۹۴۴	۴۵۱ - ۴۶۰ - ۴۷۰ - ۴۷۴
۲۷۵ .. هندو کوه	۴۷۷ - ۴۹۶ - ۴۹۷ - ۵۱۶
۲۵۵ .. هندیه	۵۱۸ - ۵۱۹ - ۵۲۴ - ۵۳۸
۲۰ .. هندیه نرادا	۵۴۴ - ۵۴۶ - ۵۵۱ - ۵۵۲
۸۴۰ - ۸۷۷ هندیه	۵۵۵ - ۵۸۱ - ۵۸۲ - ۵۸۹
۱۴۶ .. هندیه	۵۹۵ - ۵۹۷ - ۶۰۳ - ۶۰۴
۷۹ - ۸۱ هوکای	۶۲۳ - ۶۳۶ - ۶۵۳ - ۶۵۴
هوآنگی از معاللات بیجاپور	۶۵۹ - ۶۶۷ - ۶۷۰ - ۶۷۶
۶۵۶	۶۷۷ - ۶۸۲ - ۶۸۷ - ۷۰۲
۳۱۸ .. هیرا پور	۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۹ - ۷۲۹

(فهرست جلد سیوم) (۲۰۶) (متأثر الامرا)

۷۰۵	۳۴۱	۲۴۰	..	• حرف یا •
۴۱۷	یهودیه نام اول امفها			یزد ۱۱۶ - ۲۶۲ - ۳۳۸ -

تمام شد

فهرست اسمای موضوع واقع در جلد سیوم متأثر الامرا

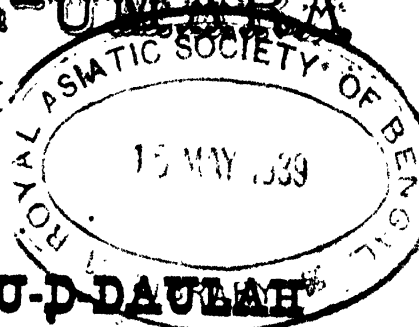
MAASIRU-L-UMARA

VOL. III

BY

NAWAB SAMSAMU-D DAULAH

SHAH NWAZ KHAN.

EDITED FOR

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

BY

MAULAVI MIRZA ASHRAF 'ALI

FIRST PERSIAN TEACHER,

CALCUTTA MADRASAH.

PRINTED BY MUNSHI MAULA BAKHSH AT THE URDU GIUDH PRESS.

AND PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

57 Park Street.

CALCUTTA.

1891.

DATE LABEL

THE ASIATIC SOCIETY

1, Park Street Calcutta-16

The Book is to be *returned on* .

the date last stamped :

1958

1358

1500

